

Nya Testamentet

Matteus Evangelium
till
Uppenbarelseboken

Reformationsbibeln

Svenska Reformationsbibelsällskapet
översättning av Textus Receptus
samt revidering av

Karl XII:s Kyrkobibel
från 1703

*Andra upplagan utgiven såsom särtryck
7 juli 2014*

revision N

Matteus Evangelium

1 Kapitlet

Jesu släkttavla. Hans födelse och hans namn.

Detta är boken om Jesu Kristi, Davids sons, Abrahams sons, släkttavla. Luk. 3:23f.

2. Abraham födde Isak, Isak födde Jakob, Jakob födde Juda och hans bröder. 1 Mos. 21:2f, 25:24f, 29:35.

3. Juda födde Peres och Sera med Tamar, Peres födde Hesron, Hesron födde Ram. 1 Mos. 38:27f. Rut 4:18f. 1 Krön. 2:4f.

4. Ram födde Amminadab, Amminadab födde Naheson, Naheson födde Salmon.

5. Salmon födde Boas med Rahab, Boas födde Obed med Rut, Obed födde Isai. Rut 4:13, 17. 1 Krön. 2:10-12.

6. Isai födde kung David, kung David födde Salomo med Urias hustru. 1 Sam. 17:12. 2 Sam. 12:24.

7. Salomo födde Rehabeam, Rehabeam födde Abia, Abia födde Asa. 1 Kon. 11:43, 14:31, 15:8. 1 Krön. 3:10f. 2 Krön. 9:31, 12:16, 14:1.

8. Asa födde Josafat, Josafat födde Joram, Joram födde Ussia. 1 Kon. 15:24. 2 Kon. 8:16-24.

9. Ussia födde Jotam, Jotam födde Ahas, Ahas födde Hiskia. 2 Kon. 15:7, 16:20. 2 Krön. 26:23, 27:9.

10. Hiskia födde Manasse, Manasse födde Amon, Amon födde Josia. 2 Kon. 20:21. 1 Krön. 3:14. 2 Krön. 33:25.

11. Josia födde Jekonja och hans

bröder, vid tiden för den babyloniska fångenskapen. 2 Kon. 23:30-34.

1 Krön. 3:15-16. 2 Krön. 36:1f.

12. Och efter den babyloniska fångenskapen födde Jekonja Sealtiel, Sealtiel födde Serubbabel.

1 Krön. 3:17-19. Esr. 3:2, 5:2. Hagg. 1:1.

13. Serubbabel födde Abihud, Abihud födde Eljakim, Eljakim födde Assur.

14. Assur födde Sadok, Sadok födde Jakim, Jakim födde Eliud.

15. Eliud födde Eleasar, Eleasar födde Mattan, Mattan födde Jakob.

16. Jakob födde Josef, Marias man, och av henne föddes Jesus, som kallas Kristus.

17. Så är alla släktled* från Abraham intill David fjorton led* och från David till den babyloniska fångenskapen fjorton led* och från den babyloniska fångenskapen intill Kristus fjorton led*. *Alt. övers.: generationer.

18. Med Jesu Kristi födelse gick det till så: När Maria, hans mor, var trolovad med Josef, visade det sig innan de hade kommit tillsammans, att hon var havande genom den Helige Ande. Luk. 1:27f.

19. Men Josef, hennes man, som var en rättfärdig man och inte ville utsätta henne för vanära, tänkte i hemlighet skilja sig från henne.

*KXII: överge.

20. Men när han tänkte på detta, se, då uppenbarades Herrens ängel

för honom i en dröm och sade: Josef, Davids son, frukta inte att ta Maria, din hustru, till dig. Ty det som är avlat i henne är av den Helige Ande.

21. Och hon skall föda en Son, och du skall ge honom namnet Jesus*, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.

Ps. 130:8. Luk. 1:31, 2:21.

Apg. 4:12, 10:43, 13:38-39.

*Hebr. Jeschua (Josua). Betyder Herrens frälsning.

22. Och allt detta skedde, för att det skulle uppfyllas* som Herren hade sagt genom profeten, som sade:

*KXII: fullbordas.

23. Se, jungfrun skall bli havande och föda en Son, och de skall ge honom namnet Emmanuel, vilket betyder: Gud med oss.

Jes. 7:14.

24. När Josef vaknade upp ur sömnen, gjorde han som Herrens ängel hade befallt honom, och tog sin hustru till sig.

25. Men han rörde henne inte, förrän hon hade fött sin Son, den förstfödde*, och han gav honom namnet Jesus.

Luk. 2:21. **UN: en son.*

2 Kapitlet

De visa männen från Österlandet. Flykten till Egypten. Herodes barnamord. Återkomsten.

När Jesus hade fötts i Betlehem i Judeen i kung Herodes dagar, se, då kom visa* män från Östern till Jerusalem,

Luk. 2:1f. **österländska stjärntydare.*

2. och sade: Var är judarnas nyfödde Konung? Ty vi har sett hans stjärna i östern och har kommit för att tillbe honom.

3. När kung Herodes hörde det, blev

han förskräckt, och hela Jerusalem med honom,

4. och när han hade kallat samman alla överstepräster och de skriftlärdade bland folket, frågade han ut dem, var Kristus skulle födas.

5. Och de sade till honom: I Betlehem i Judeen, ty så är skrivet genom profeten:

6. Och du Betlehem i Juda land är inte alls den minste bland Juda furstar, ty från dig skall det komma en Furste, som skall vara en Herde* för mitt folk Israel.

2 Sam. 5:2.

Mik. 5:2. Joh. 7:42. **KXII: Herre.*

7. Då kallade Herodes i hemlighet de visa männen till sig och förhörde sig noga om tiden då stjärnan hade visat sig.

8. Och han sände dem till Betlehem och sade: Res dit och forska noga efter barnet, och när ni har funnit honom, underrätta mig, så att också jag kan komma och tillbe honom.

9. När de hade hört kungen, begav de sig iväg. Och se, stjärnan som de hade sett i öster gick före dem, tills den stannade över den plats där barnet var.

10. När de såg stjärnan, uppfylldes de av mycket stor glädje.

11. Och sedan de kommit in i huset såg de barnet med Maria, hans mor, och de föll ner och tillbad honom och öppnade sina skatter och bar fram gåvor åt honom: guld, rökelse och myrra.

Ps. 72:10f. Jes. 60:6.

12. Och sedan de i en dröm hade blivit varnade av Gud att de inte skulle återvända till Herodes, tog de en annan väg hem till sitt land.

13. När de hade gett sig av, se, då uppenbarade sig i en dröm en Herrens ängel för Josef och sade: Stå upp och ta barnet och dess mor med dig, och fly till Egypten, och stanna där tills jag säger till dig, ty Herodes tänker söka efter barnet för att döda det.

14. Då stod han upp och tog om natten med sig barnet och dess mor och flydde till Egypten,

15. och stannade där tills Herodes hade dött, för att det skulle uppfyllas som Herren hade sagt genom profeten, som sade: Ut ur Egypten har jag kallat min Son.

2 Mos. 4:22-23. Hos. 11:1.

16. När Herodes nu såg, att han hade blivit lurad av de visa männen, blev han mycket vred, och sände ut och lät döda alla pojkar i Betlehem och i hela dess omgivning, de som var två år och därunder, i enlighet med den tid, som han noga hade tagit reda på av de visa männen.

17. Då uppfylldes det som var sagt av profeten Jeremia, när han sade:

18. I Rama* hördes ett rop, klagan och mycket gråt och jämmer: Rakel begråter sina barn och vill inte låta sig tröstas, eftersom de inte längre finns till.

1 Mos. 35:19, 48:7. Jer. 31:15. **KXII: Höjden.*

19. Men när Herodes hade dött, se, då uppenbarade sig i en dröm en Herrens ängel för Josef i Egypten,

20. och sade: Stå upp och ta med dig barnet och dess mor och bege dig till Israels land. Ty de som sökte efter barnets liv är döda.

21. Då stod han upp och tog barnet och dess mor med sig och kom till Israels land.

22. Men när han hörde, att Arkelaus regerade över Judeen i sin far Herodes ställe, fruktade han för att bege sig dit. Och sedan de i en dröm hade blivit varnade av Gud, drog han bort till Galileens trakter.

23. Och han kom och bosatte sig i en stad som heter Nasaret, för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeterna: Han skall kallas nasaré.

Dom. 13:5f. Mark. 14:67. Luk 4:16.

Joh. 1:46. 7:52. Apg. 3:6.

3 Kapitlet

Johannes predikar och döper. Jesus döps.

Vid den tiden kom Johannes Döparen och predikade i Judeens öken

Mark. 1:4. Luk. 3:2f. Joh. 1:6f.

2. och sade: Omvänd* er ty himmelen** är nära.

Matt. 4:17. Mark. 1:15.

**KXII: gör bättring. Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra er.* ***Ordagrant: himlarnas rike.*

3. Ty han är den som profeten Jesaja talade om, när han sade: En röst ropar i öknen: Bered Herrens väg, gör hans stigar raka.

Jes. 40:3. Mark. 1:3. Luk. 3:4. Joh. 1:23.

4. Och Johannes hade kläder av kamelhår och ett läderbälte om livet, och hans mat var gräshoppor och vildhonung.

2 Kon. 1:8. Matt. 11:8, 18. Mark. 1:6.

5. Då gick Jerusalem, hela Judeen och hela landet kring Jordan ut till honom,

6. bekände sina synder och lät döpa sig av honom i Jordan.

Mark. 1:5.

7. Men då han såg att många av fariseerna och sadduceerna kom till hans dop, sade han till dem: Ni huggormsyngel, vem har fått er att

tro att ni kan fly undan den kommande vreden? Matt. 5:20, 12:34, 23:33.

Luk. 3:7f. Rom. 5:9. 1 Thess. 1:10.

8. Bär därför sådan frukt som hör till omvändelsen*.

Luk. 3:8.

*KXII: bättringen. Alt. övers.: sinnesändringen, ångern.

9. Och tänk inte, att ni kan säga till er själva: Vi har Abraham till far. Ty jag säger er att Gud är mäktig att av dessa stenar uppväcka barn åt Abraham.

Joh. 8:39. Apg. 13:26.

10. Och yxan är också redan satt till roten på träden. Därför blir vart och ett träd som inte bär god frukt avhugget och kastat i elden.

Matt. 7:19. Luk. 13:7. Joh. 15:2f.

11. Jag döper i sanning er i vatten till omvändelse*, men han som kommer efter mig är starkare än jag. Jag är inte ens värdig att bära hans skor. Han skall döpa er med den Helige Ande och eld.

Hes. 36:25f. Joel 2:28. Mark. 1:7f.

Luk. 3:16f. Joh. 1:26f. Apg. 1:5, 2:4, 11:15f, 13:25, 19:4.

*KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

12. Han har sin kastskovel i handen, och han skall noga rensa sin tröskplats* och samla vetet i sin lada, men agnarna skall han bränna upp i en outsläcklig eld.

Jes. 66:24. Jer. 15:7.

Matt. 13:30. Luk. 3:17. *KXII: loge.

13. Då kom Jesus från Galileen till Jordan, till Johannes, för att låta döpa sig av honom.

Mark. 1:9. Luk. 3:21. Joh. 1:32f.

14. Men Johannes försökte hindra honom och sade: Jag behöver döpas av dig, och du kommer till mig?

15. Då svarade Jesus och sade till honom: Låt det ske nu, ty på detta sätt skall vi göra för att uppfylla all rättfärdighet. Då tillät han honom det.

16. Och när Jesus hade blivit döpt, steg han genast upp ur vattnet, och se, då öppnades himlarna för honom, och

han såg Guds Ande sänka sig ner som en duva och komma över honom.

Hes. 1:1. Mark. 1:10. Luk. 3:22. Joh. 1:32f.

17. Och se, en röst från himlen* sade: Denne är min älskade Son. I honom har jag ett gott behag.

Ps. 2:7.

Jes. 42:1. Matt. 12:18, 17:5. Mark. 1:11, 9:7. Luk. 9:35.

Kol. 1:13f. 2 Petr. 1:17. *Ordagrant: himlarna.

4 Kapitlet

Jesus frestas av djävulen, bosätter sig i Kapernaum, börjar predika, kallar lärjungar, botar sjuka.

Då blev Jesus förd av Anden ut i öknen, för att han skulle frestas av djävulen.

Mark. 1:12. Luk. 4:1. Hebr. 2:18.

2. Och när han hade fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter, blev han till sist hungrig.

2 Mos. 34:28. 1 Kon. 19:8.

3. Och frestaren kom fram till honom och sade: Om du är Guds Son, så befall att dessa stenar blir bröd.

4. Då svarade han och sade: Det står skrivet: Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun.

5 Mos. 8:3. Luk. 4:4.

5. Då tog djävulen honom med sig till den heliga staden och ställde honom på templets högsta plats

6. och sade till honom: Om du är Guds Son, så kasta dig ner, ty det står skrivet: Han skall ge sina änglar befallning om dig, och de skall bära dig på sina händer, så att du inte skall stöta din fot emot någon sten.

Ps. 91:11f.

7. Jesus sade till honom: Det är också skrivet: Du skall inte fresta Herren, din Gud.

5 Mos. 6:16.

8. Åter tog djävulen honom med sig upp på ett mycket högt berg och

visade honom alla riken i världen och deras härlighet

9. och sade till honom: Allt detta vill jag ge dig, om du faller ner och tillber mig.

10. Då sade Jesus till honom: Gå bort, Satan. Ty det står skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du tjäna. 5 Mos. 6:13, 10:20. Luk. 4:8.

11. Då lämnade djävulen honom, och se, änglar kom fram och tjänade honom. Joh. 1:51.

12. Då nu Jesus* hörde, att Johannes var satt i fängelse, vände han tillbaka till Galileen. Mark. 1:14. Luk. 3:20, 4:14. *UN: han.

13. Och sedan han lämnat Nasaret kom han och bodde i Kapernaum, som ligger vid sjön, inom Sebulons och Naftalis områden,

14. för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Jesaja, som sade: 15. Sebulons land och Naftalis land, vid havsvägen, på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen, Jes. 9:1-2.

16. det folk som satt i mörker fick se ett stort ljus, och för dem som satt i dödens land och skugga har ljuset gått upp. Jes. 9:1-2. Luk. 1:78f.

17. Från den tiden började Jesus predika och säga: Omvänd er*, ty himmelriket** har kommit nära.

Matt. 3:2, 10:7. Mark. 1:15.

*KXII: gör bättring. Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra er. **Ordagrant: himlarnas rike.

18. När Jesus* gick utmed Galileiska sjön, såg han två bröder, Simon som kallas Petrus och hans bror Andreas, kasta ut nät i sjön för de var fiskare. Mark. 1:16. Luk. 5:1f. Joh. 1:42. *UN: han.

19. Då sade han till dem: Följ mig, och jag skall göra er till människo-fiskare. Matt. 13:47.

20. Och genast övergav de näten och följde honom. Matt. 19:27.

21. När han gick längre fram, såg han två andra bröder, Jakob, Sebedeus son, och hans bror Johannes, där de tillsammans med sin far Sebedeus lagade sina nät i båten. Och han kallade på dem, Luk. 5:2.

22. och genast övergav de båten och sin far och följde honom.

23. Och Jesus* gick omkring i hela Galileen och undervisade i synagogorna och predikade evangelium** om riket och botade alla slags sjukdomar och alla slags krämpor bland folket. Matt. 9:35. Mark. 1:39. Luk. 4:16, 40. *UN: han. **glatt budskap.

24. Sedan spred sig ryktet om honom över hela Syrien. Och man förde till honom alla sjuka. Dessa led av olika slags sjukdomar, och var plågade av smärtor. Det fanns även de som var besatta av onda andar, de som var sinnessjuka* och de som var lama, och han botade dem.

Matt. 14:35f. Mark. 1:28. Apg. 10:38.

*Alt. översätn.: måndsrasande.

25. Och mycket folk följde honom från Galileen, från Dekapolis*, från Jerusalem, från Judeen och från andra sidan Jordan. Mark. 3:7. Luk. 6:17. *Tio städer.

5 Kapitlet

Början av Jesu bergspredikan.

När han såg folket, steg han upp på berget, och sedan han hade satt sig, kom hans lärjungar fram till honom.

2. Då öppnade han sin mun, undervisade dem och sade:

3. Saliga* är de som är fattiga i anden, ty dem hör himmelriket** till.

Jes. 57:15, 61:1. Luk. 6:20.

*Alt. övers.: Välsignade. **Ordagrant: himlarnas rike.

4. Saliga är de som sörjer, ty de skall bli tröstade.

Ps. 126:5. Jes. 61:2. Luk. 6:21.

5. Saliga är de ödmjuka*, ty de skall ärva jorden**.

Ps. 37:11.

*KXII: saktmodiga. **Alt. övers.: landet.

6. Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, ty de skall bli mättade.

Jes. 55:1, 65:13.

Matt. 11:28. Joh. 6:35.

7. Saliga är de barmhjärtiga, ty de skall få barmhjärtighet.

Jak. 2:13.

8. Saliga är de renhjärtade, ty de skall se Gud.

Ps. 24:4, 73:1. Hebr. 12:14. 1 Joh. 3:2.

9. Saliga är de som skapar frid*, ty de skall kallas Guds barn.

*KXII: är fridsamma.

10. Saliga är de som är förföljda för rättfärdighets skull, ty dem hör himmelriket* till.

2 Tim. 2:12. 1 Petr. 3:14.

*Ordagrant: himlarnas rike.

11. Saliga är ni, när människorna hånar och förföljer er och lögnaktigt säger allt ont emot er för min skull.

Luk. 6:22. 1 Petr. 3:14, 4:14.

12. Gläd er och jubla, ty er lön är stor i himlen. Ty så förföljde de profeterna som var före er.

2 Krön. 36:16. Matt. 23:34. Luk. 6:23.

Apg. 5:41, 7:52. 2 Kor. 4:17. Jak. 1:2, 5:10.

13. Ni är jordens salt, men om saltet mister sin salta, med vad skall man då salta? Till inget annat duger det till än att kastas ut och trampas ner av människorna.

Mark. 9:50. Luk. 14:34.

14. Ni är världens ljus. Inte kan en stad döljas, som ligger på ett berg.

Joh. 8:12. 2 Kor. 4:6. Fil. 2:15.

15. Inte heller tänder man ett ljus och sätter det under skäppan*, utan på ljusstaken, så att det lyser för alla

dem som är i huset.

Mark. 4:21.

Luk. 8:16, 11:33. *Ett sädesmått av trä.

16. Så låt ert ljus lysa inför människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader, som är i himlen*.

1 Petr. 2:12. *Ordagrant: himlarna.

17. Tro* inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva, utan för att fullborda.

*KXII: Ni skall inte mena.

18. Ty sannerligen säger jag er: Förrän himmel och jord förgås, skall inte den minsta bokstav* eller en enda prick** i lagen förgås förrän allt har skett.

Matt. 24:35.

Luk. 16:17, 21:33. *grek: iota, som är den

minsta bokstaven i det grekiska alfabetet.

**Det minsta strecket i en hebreisk bokstav.

19. Därför, den som upphäver ett av dessa minsta bud och lär människorna så, skall kallas den minste i himmelriket, men den som håller dem och lär så, skall kallas stor i himmelriket.

Jak. 2:10.

20. Ty jag säger er, att om er rättfärdighet inte går långt utöver de skriftlärdas och fariseernas, så skall ni inte alls komma in i himmelriket.

Matt. 23:25. Luk. 11:39. Jak. 2:10.

21. Ni har hört, att det blev sagt till dem i forna tider: Du skall inte dräpa, och den som dräper, han blir skyldig under domen.

2 Mos. 20:13. 5 Mos. 5:17.

22. Men jag säger er, att var och en som blir vred på sin broder utan giltigt skäl*, han blir skyldig under domen, och den som säger: Ditt dumhuvud** till sin broder, han är skyldig inför Stora rådet. Men den som säger: Din dåre, han är skyldig till helvetets*** eld.

Ps. 4:5.

Ef. 4:26. 1 Joh. 3:11, 23. *UN och KXII utelämnar:

utan giltigt skäl. **Raka, ett syriskt skymford som

betyder en man med tomt huvud. ***grek: gehennas.

23. Därför, om du bär fram din gåva till altaret och där kommer ihåg att din broder har något emot dig,

24. så lämna din gåva där framför altaret, och gå först bort och försona dig med din broder, och kom sedan och offra din gåva.

Matt. 6:14. Mark. 11:25.

25. Skynda dig att komma överens med din motpart, medan du ännu är med honom på vägen, så att din motpart inte överlämnar dig åt domaren och domaren överlämnar dig åt rättstjänaren och du kastas i fångelse.

Luk. 12:58. Ef. 4:26.

26. Sannerligen säger jag dig: Du skall inte komma ut därifrån, förrän du har betalat till sista öret.

27. Ni har hört, att det blev sagt till dem i forna tider*: Du skall inte göra hor**.

2 Mos. 20:14. 5 Mos. 5:18.

*UN utelämnar: till dem i forna tider.

**Alt. övers.: begå äktenskapsbrott.

28. Men jag säger er: Var och en som med begär ser på en kvinna, han har redan gjort hor* med henne i sitt hjärta.

Job 31:1. *Alt. övers.: äktenskapsbrott.

29. Och om ditt högra öga förleder dig till synd, så riv ut det, och kasta det ifrån dig. Ty det är bättre för dig, att en av dina lemmar går förlorad än att hela din kropp kastas i helvetet*.

Matt. 18:8. Mark. 9:43. *grek: gehenna.

30. Och om din högra hand förleder dig till synd, så hugg av den, och kasta den ifrån dig. Ty det är bättre, att en av dina lemmar går förlorad än att hela din kropp kastas i helvetet.

31. Det är också sagt: Den som skiljer sig från sin hustru, han skall ge henne ett skilsmässobrev.

5 Mos. 24:1f. Matt. 19:7. Mark. 10:4.

32. Men jag säger er: Var och en som skiljer sig från sin hustru, utom för otukts skull, är orsak till att hon begår äktenskapsbrott*, och var och en som gifter sig med henne som är fränskid begår äktenskapsbrott*.

Mark. 10:11. Luk. 16:18. 1 Kor. 7:10. *KXII: hor.

33. Åter har ni hört, att det blev sagt till dem i forna tider: Du skall inte svära falskt, utan du skall hålla din ed inför Herren.

2 Mos. 20:7. 3 Mos. 19:12. 4 Mos. 30:3.

5 Mos. 5:11, 23:21f. Jes. 65:16.

34. Men jag säger er: Ni skall inte svära alls, varken vid himlen, ty den är Guds tron,

Jes. 66:1. Matt. 23:21. Jak. 5:12.

35. inte heller vid jorden, ty den är hans fotpall, inte heller vid Jerusalem, ty det är den store Konungens stad.

Ps. 48:3.

36. Inte heller skall du svära vid ditt huvud, ty du kan inte göra ett hårstrå vitt eller svart.

37. Utan ert tal skall vara ja, ja och nej, nej. Allt utöver det kommer från den onde.

Jak. 5:12.

38. Ni har hört att det är sagt: Öga för öga och tand för tand.

2 Mos. 21:24. 3 Mos. 24:20. 5 Mos. 19:21.

39. Men jag säger er, att ni inte skall stå emot den som är ond, utan vem som än slår dig på din högra kind, så vänd också den andra åt honom.

Ords. 20:22, 24:29. Jes. 50:6. Luk. 6:29.

Rom. 12:19. 1 Thess. 5:15. 1 Petr. 3:9.

40. Och om någon vill gå till rätta med dig och ta din livklädnad*, så låt honom få din mantel också.

Rom. 12:17. 1 Kor. 6:7.

*en lång skjorta som man bar närmast kroppen.

41. Om någon tvingar dig att gå en mil*, gå då två med honom.

*En romersk mil motsvarande ca 1,5 kilometer.

42. Ge åt honom som ber dig, och vänd dig inte bort från honom som vill låna av dig. 5 Mos. 15:7f. 1 Joh. 3:17.

43. Ni har hört, att det är sagt: Du skall älska din nästa och hata din fiende. 3 Mos. 19:17f. 5 Mos. 23:3f.

44. Men jag säger er: Älska era fiender, välsigna* dem som förbannar er, gör väl mot dem som hatar er, och be för dem som hånar och förföljer er,

2 Mos. 23:4-5. Ords. 25:21. Luk. 6:27, 23:34.

Apg. 7:60. Rom. 12:14, 20. 1 Kor. 4:12.

*UN utelämnar: välsigna dem som förbannar er, gör väl mot dem som hatar er, hånar och,

45. så att ni kan vara er Faders barn som är i himlen*. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. *Ordagrant: himlarna.

46. Ty om ni älskar dem som älskar er, vad får ni för lön för det? Gör inte också tullindrivarna* detsamma?

*KXII: publikanerna.

47. Och om ni hälsar endast på era bröder, vad gör ni för märkvärdigt med det? Gör inte tullindrivarna* det också?

Luk. 6:32. *UN: hedningarna.

48. Var därför fullkomliga, såsom er Fader som är i himlen* är fullkomlig.

3 Mos. 11:44, 19:2, 20:7, 26. 5 Mos. 18:13.

*Ordagrant: himlarna.

6 Kapitlet

Fortsättning av Jesu bergspredikan.

Ge akt på er gåva*, så att ni inte ger den inför människorna för att ni skall bli sedda av dem. Annars har ni ingen lön hos er Fader, som är i himlen**.

Matt. 23:5. *KXII: allmosa.

UN: Akta er för att utföra goda gärningar. **Ordagrant: himlarna.

2. Därför, när du ger en gåva, så

låt inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna, för att de skall bli prisade av människorna. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön.

3. Men när du vill ge en gåva, så låt inte din vänstra hand veta vad den högra gör,

4. så att din allmosa förblir i det fördolda, och din Fader, som ser i det fördolda, skall själv belöna dig synligt*.

Luk. 14:14.

*UN utelämnar: synligt.

5. Och när du ber, skall du inte vara som hycklarna, för de älskar att stå i synagogorna och i gathörnen för att be, så att människorna skall se dem. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön.

6. Men du, när du ber, gå in i din kammare och stäng din dörr och be till din Fader som är i det fördolda. Och din Fader, som ser i det fördolda, skall belöna dig synligt*.

2 Kon. 4:33. Apg. 9:40, 10:9.

*UN utelämnar: synligt.

7. Och när ni ber skall ni inte vara mångordiga som hedningarna, för de menar att de skall bli hörda för sina många ords skull.

1 Kon. 18:26.

8. Ni skall därför inte likna dem. Ty er Fader vet vad ni behöver, innan ni ber honom.

9. Därför skall ni be så: Fader vår som är i himlarna! Helgat vare ditt namn.

Luk. 11:2.

10. Tillkomme ditt rike. Ske din vilja, såsom i himlen, så också på jorden.

11. Vårt dagliga bröd ge oss idag

12. och förlåt oss våra skulder, såsom också vi förlåter* dem som är oss skyldiga.

*UN: vi har förlåtit.

13. Och inled oss inte i frestelse, utan fräls oss från det onda. Ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen*.

1 Tim. 6:16. 2 Tim. 4:18.
*UN utelämnar: Ty riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen.

14. Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, så skall också er himmelske Fader förlåta er.

Matt. 5:23. Mark. 11:25. Kol. 3:13.

15. Men om ni inte förlåter människorna deras överträdelser, så skall er Fader inte heller förlåta era överträdelser.

Matt. 18:35. Jak. 2:13.

16. Och när ni fastar, skall ni inte se dystra ut som hycklarna. Ty de vanställer sina ansikten, för att det skall synas för människorna att de fastar. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön.

Jes. 58:1f.

17. Men när du fastar, smörj ditt huvud och tvätta ditt ansikte,

Dan. 10:3.

18. för att människorna inte skall se att du fastar, utan din Fader som är i det fördolda. Och din Fader, som ser i det fördolda, skall belöna dig synligt*.

*UN utelämnar: synligt.

19. Ni skall inte samla er skatter på jorden, där mal och rost fördärvar, och där tjuvar bryter sig in och stjälar,

Ords. 23:4.

20. utan samla er skatter i himlen, där varken mal eller rost fördärvar, och där tjuvar inte bryter sig in och stjälar.

Matt. 19:21. Luk. 12:33. 1 Tim. 6:6f.

21. Ty där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.

22. Ögat är kroppens ljus. Är ditt öga friskt, så får hela din kropp ljus.

Luk. 11:34.

23. Men är ditt öga dåligt, så blir hela din kropp mörk. Är det nu så,

att ljuset som är i dig är mörker, hur djupt blir då inte mörkret? Ords. 20:27.

24. Ingen kan tjäna två herrar. Ty antingen skall han hata den ene och älska den andre, eller så skall han hålla sig till den ene och förakta den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon*.

1 Kon. 18:21. Luk. 16:13.

*arameiskt ord som betyder förmögenhet, rikedom.

25. Därför säger jag er: Bekymra er inte för ert liv, vad ni skall äta eller dricka, och inte för er kropp, vad ni skall klä er med. Är inte livet mer än maten, och kroppen mer än kläderna?

Luk. 12:22. Fil. 4:6. 1 Tim. 6:8.

Hebr. 13:5. 1 Petr. 5:7.

26. Se på himlens fåglar: De sår inte, de skördar inte och samlar inte heller in i ladorna, och ändå föder er himmelske Fader dem. Är inte ni värda mycket mer än de?

Job 39:3.

Ps. 147:9. Matt. 10:29. Luk. 12:24.

27. Vem är den bland er, som med sin omsorg förmår lägga en aln till sin livslängd*?

*KXII: längd.

28. Och varför bekymrar ni er för kläder? Se på liljorna på marken, hur de växer: De arbetar inte, inte heller spinner de.

29. Men jag säger er, att inte ens Salomo i all sin härlighet var så klädd som en av dem.

1 Kon. 10:25.

30. Om nu Gud klär gräset på marken, vilket i dag står och i morgon kastas i ugnen, skulle han då inte mycket mer göra det med er, ni klentrogna?

31. Därför skall ni inte vara bekymrade och säga: Vad skall vi äta? eller: Vad skall vi dricka? eller: Vad skall vi klä oss med?

32. Efter allt detta söker ju hedning-

arna. Ty er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta. Ps. 55:23.

33. Men sök först Guds* rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt detta också. 1 Kon. 3:13. Ps. 37:25.

*UN sätter inom parentes: Guds.

34. Bekymra er därför inte för morgondagen, ty morgondagen skall ha sina egna bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga. Luk. 10:41f.

7 Kapitlet

Slutet av Jesu bergspredikan.

Döm inte, så att ni inte blir dömda. Luk. 6:37.

Rom. 2:1. 1 Kor. 4:3. Jak. 4:11.

2. Ty med den dom, som ni dömer med, skall ni bli dömda, och med det mått som ni mäter med, skall det mätas upp tillbaka åt er.

Mark. 4:24. Luk. 6:38.

3. Hur kan du se flisan* i din broders öga men märker inte bjälken i ditt eget öga?

Luk. 6:41.

*KXII: grandet, dvs. liten partikel.

4. Eller hur kan du säga till din broder: Låt mig ta ut flisan ur ditt öga, och se, du har en bjälke i ditt eget öga?

5. Du hycklare, ta först ut bjälken ur ditt eget öga. Sedan kan du se klart nog för att ta ut flisan ur din broders öga.

6. Ge inte det som är heligt åt hundarna, och kasta inte era pärlor för svinen, så att de inte trampar dem under sina fötter och vänder sig om och river sönder er. Ords. 23:9. Apg. 13:46.

7. Be och ni skall få, sök och ni skall

finna, bulta och det skall öppnas för er. Jer. 29:12. Matt. 21:22. Mark. 11:24.

Luk. 11:9. Joh. 14:13, 15:7, 16:23. 1 Joh. 3:22.

8. Ty var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för honom som bultar skall det öppnas. Jak. 1:5-6.

9. Eller vem är den människa bland er, som då hans son ber honom om bröd, ger honom en sten? Luk. 11:11.

10. Eller om han ber om en fisk, skulle han då ge honom en orm?

11. Om nu ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall inte er Fader, som är i himlen*, ge det som är gott åt dem som ber honom? **Ordagrant: himlarna.*

12. Därför, allt det ni vill att människorna skall göra er, det skall ni också göra dem, ty detta är lagen och profeterna. Matt. 22:39-40. Luk. 6:31.

Rom. 13:8f. Gal. 5:14.

13. Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid, och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Luk. 13:24.

14. Ty den port är trång, och den väg är smal* som leder till livet, och det är få som finner den.

*Alt. övers.: svår.

15. Men akta er för de falska profeterna, som kommer till er i fårakläder, men i sitt inre är rovgiriga vargar. Mik. 3:5.

2 Tim. 3:5. 1 Joh. 4:1.

16. Av deras frukt skall ni känna dem. Inte plockar man väl vindruvor från törnen, eller fikon från tistlar?

17. Så bär vart och ett gott träd god frukt, men ett dåligt* träd bär dåligt* frukt. Matt. 12:33. Luk. 6:43-44. **KXII: ont.*

18. Ett gott träd kan inte bära dålig* frukt, inte heller kan ett dåligt* träd bära god frukt.

*KXII: ont.

19. Vart och ett träd, som inte bär god frukt, huggs ner och kastas i elden.

Mat. 3:10. Joh. 15:2f.

20. Därför skall ni känna dem av deras frukt.

21. Inte alla som säger Herre, Herre till mig skall komma in i himmelriket, utan den som gör min Faders vilja som är i himlen*.

Jes. 29:13. Hos. 8:2. Luk. 6:46, 11:28.

Rom. 2:13. Jak. 1:22. **Ordagrant: himlarna.*

22. På den dagen skall många säga till mig: Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn, och i ditt namn drivit ut onda andar, och i ditt namn gjort många kraftgärningar?

Mat. 24:24. 1 Kor. 13:1f.

23. Men då skall jag säga dem som det är*: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni lagbrytare**.

*KXII: bekänna. **KXII: ogärningsmän.

Ps. 6:9. Matt. 25:12, 41. Luk. 13:26-27.

24. Därför, var och en som hör dessa mina ord och gör efter dem, honom vill jag likna med en vis man, som byggde sitt hus på klippan. Luk. 6:47-48.

25. Och slagregn föll, och floderna kom, och vindarna blåste och stötte mot huset, men det föll inte omkull, eftersom det var grundat på klippan.

26. Men var och en som hör dessa mina ord och inte gör efter dem, han liknar en oförståndig man, som byggde sitt hus på sanden.

27. Och slagregn föll, och floderna kom, och vindarna blåste och stötte mot huset, och det föll omkull, och dess fall var stort.

Hes. 13:13f.

28. Och det hände sig, att när Jesus

hade avslutat detta tal, var folket mycket häpna över hans undervisning.

29. Ty han undervisade dem med makt, och inte som de skriftlärdade.

Mark. 1:22. Luk. 4:32. Joh. 7:46.

8 Kapitlet

Jesus botar en spetälsk man, en officers tjänare, Petrus svärmoder och andra sjuka, undervisar om sin efterföljelse, stillar en storm på sjön, botar två besatta.

När han gick ner från berget, följde mycket folk honom.

2. Och se, där kom en spetälsk man och tillbad honom och sade: Herre, om du vill, kan du göra mig ren.

Mark. 1:40. Luk. 5:12.

3. Då räckte Jesus* ut sin hand och rörde vid honom och sade: Jag vill, bli ren. Och genast blev han ren från sin spetälska.

*UN: han.

4. Och Jesus sade till honom: Se till att du inte talar om detta för någon, men gå bort och visa dig för prästen och offra den gåva som Mose har befallt, till ett vittnesbörd för dem.

3 Mos. 14:3f.

5. Och när Jesus* kom in i Kaper-naum, gick en officer fram till honom och bad honom,

Luk. 7:1. **UN: han.*

6. och sade: Herre, min tjänare ligger lam där hemma och har svåra plågor.

7. Då sade Jesus* till honom: Jag skall komma och bota honom.

*UN: han.

8. Då svarade officeren och sade: Herre, jag är inte värdig att du går in under mitt tak, men säg endast ett ord, så blir min tjänare frisk.

9. Ty även jag är en människa som står under andras befäl, och jag har soldater under mig själv, och jag säger till den ene: Gå, och han går, och till den andre: Kom, och han kommer, och till min tjänare: Gör det, och han gör så.

10. När Jesus hörde detta, förundrade han sig och sade till dem som följde honom: Sannerligen säger jag er: Inte ens i Israel har jag funnit en så stor tro. Matt. 15:28.

11. Men jag säger er, att många skall komma från öster och väster och sitta till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket.

Jes. 2:2. Mal. 1:11. Luk. 13:29.

12. Men rikets barn skall bli utkastade i det yttersta mörkret. Där skall vara gråt och tandagnisslan.

Matt. 22:13, 24:51, 25:30. Luk. 13:28.

13. Och Jesus sade till officeren: Gå, och som du trodde, så skall det ske dig. Och i samma stund blev hans tjänare frisk.

Matt. 9:29.

14. Och när Jesus kom in i Petrus hus, såg han att hans svärmor låg sjuk i feber.

Mark. 1:30. Luk. 4:38.

15. Då rörde han vid hennes hand, och febern lämnade henne, och hon stod upp och tjänade dem*.

*UN: honom.

16. När det blev kväll, förde de till honom många som var besatta av onda andar. Och han drev ut andarna med sitt ord och botade alla som var sjuka,

Mark. 1:32. Luk. 4:40.

17. för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Jesaja, som sade: Han tog på sig våra svagheter, och våra sjukdomar bar han.

Jes. 53:4.

18. Och när Jesus såg de stora folk-skarorna omkring sig, befallde han,

att man skulle fara över till andra sidan.

19. Och en skriftlärdd kom fram och sade till honom: Mästare, jag vill följa dig vart du än går.

Luk. 9:57.

20. Då sade Jesus till honom: Rävorna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget att luta sitt huvud mot.

21. Och en annan av hans lärjungar sade till honom: Herre, tillåt mig att först gå bort och begrava min far.

22. Men Jesus sade till honom: Följ mig, och låt de döda begrava sina döda.

Luk. 9:60. Ef. 2:5. 1 Tim. 5:6.

23. Och han steg i båten, och hans lärjungar följde honom.

Mark. 4:35. Luk. 8:22.

24. Och se, det blåste upp till full storm på sjön så att vågorna slog över båten. Men han sov.

25. Då gick hans lärjungar* fram och väckte honom, och sade: Herre, rädda oss! Vi går under!

*UN: de.

26. Då sade han till dem: Varför är ni rädda, ni klentrogna? Sedan reste han sig upp och talade strängt* till vindarna och sjön, och det blev alldeles lugnt.

Job 26:12. *KXII: näpste.

27. Men människorna förundrade sig och sade: Vem är han, eftersom både vindarna och sjön lyder honom?

28. Och när han kom över till andra sidan, till gergesenernas* område, kom två besatta av onda andar** emot honom, ut från gravarna. De var så våldsamma att ingen kunde ta sig fram på den vägen.

Mark. 5:1. Luk. 8:26.

*UN: gadarenernas. **KXII: djävulen.

29. Och se, de ropade och sade: Vad har vi med dig att göra, Jesus*, Guds

Son? Har du kommit hit för att plåga oss i förtid?

Mark. 1:24, 3:11.

*UN utelämnar: Jesus.

30. Och långt ifrån dem gick en stor svinhjord och betade.

31. Då bad de onda andarna* honom och sade: Om du driver ut oss, så tillåt** oss fara iväg in i svinhjorden.

*KXII: djävlar.

**UN: skicka iväg oss.

32. Då sade han till dem: Ge er iväg! Då kom de ut och for in i svinhjorden, och se, hela svinhjorden störtade utför branten ner i sjön och omkom i vattnet.

33. Men herdarna flydde bort och gick in i staden och berättade allsammans, och hur det hade gått med dem som var besatta av onda andar.

34. Och se, då gick hela staden ut för att möta Jesus, och när de fick se honom, bad de att han skulle gå bort från deras område.

9 Kapitlet

Jesus botar en lam man, kallar Matteus, undervisar om fasta, botar en kvinna som lider av blödningar, uppväcker Jairus dotter från döden, öppnar två blindas ögon, botar en dövstum.

Då steg han i båten och for över och kom till sin egen stad.

2. Och se, de förde till honom en lam, som låg i en säng. När Jesus såg deras tro, sade han till den lame: Son, var vid gott mod. Dina synder är förlåtna.

Mark. 2:3f. Luk. 5:18.

3. Och se, några av de skriftlärdade sade för sig själva: Denne hädar.

Joh. 10:33.

4. Men Jesus såg deras tankar och

sade: Varför tänker ni ont i era hjärtan?

5. Vilket är lättare att säga: Dina synder är dig förlåtna, eller att säga: Stå upp och gå?

6. Men för att ni skall veta, att Mäniskosonen har makt på jorden att förlåta synder – sedan sade han till den lame – stå upp, ta din säng, och gå hem.

7. Och han stod upp och gick hem.

8. När folket såg detta, blev de förvånade* och prisade Gud, som hade gett sådan makt åt människor.

*UN: blev de rädda.

9. När Jesus gick vidare därifrån, såg han en man som hette Matteus sitta vid tullen. Och han sade till honom: Följ mig. Då stod han upp och följde honom.

Mark. 2:14. Luk. 5:27.

10. Och det hände sig, att när Jesus låg till bords i huset, se, då kom många tullindrivare* och syndare och låg till bords med honom och hans lärjungar.

Mark. 2:15f.

Luk. 5:29f. **KXII: publikaner.*

11. Och då fariseerna såg det, sade de till hans lärjungar: Varför äter er mästare med tullindrivare och syndare?

12. När Jesus* hörde detta, sade han till dem: De friska behöver inte läkare utan de sjuka.

*UN: han.

13. Men gå och lär er vad detta betyder: Barmhärtighet vill jag se och inte offer. Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare till omvändelse*.

1 Sam. 15:22. Hos. 6:6.

Matt. 12:7, 18:11. Luk. 19:10. 1 Tim. 1:15.

*KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

*UN utelämnar: till omvändelse.

14. Då kom Johannes lärjungar till honom och sade: Varför fastar inte dina lärjungar, när både vi och fariseerna ofta fastar? Mark. 2:18f. Luk. 5:33f.

15. Då sade Jesus till dem: Kan bröllopsfolket sörja, så länge brudgummen är hos dem? Men de dagar skall komma, då brudgummen skall tas ifrån dem, och då skall de fasta. Matt. 6:16f.

16. Och ingen sätter ett okrympt* tygstycke på ett gammalt klädesplagg, för då river det isatta stycket bort ännu mer av klädesplagget och revan blir värre. *Alt. övers.: nytt.

17. Inte heller slår man nytt vin i gamla skinnläglar, för då går skinnläglarna sönder, och vinet spills ut och skinnläglarna fördärvas. Utan man slår nytt vin i nya skinnläglar, så att båda blir bevarade.

18. Medan han talade detta till dem, se, då kom en föreståndare* och tillbad honom och sade: Min** dotter har just nu dött. Men kom och lägg din hand på henne så får hon liv igen. Mark. 5:22. Luk. 8:41. *Dvs. synagogsföreståndaren Jairus. **KXII: Herre, min dotter.

19. Då stod Jesus upp och följde honom med sina lärjungar.

20. Och se, en kvinna, som hade lidit av blödningar i tolv år, närmade sig honom bakifrån och rörde vid hörntofsen av hans mantel. 3 Mos. 15:25. 4 Mos. 15:38. Mark. 5:5f. Luk. 8:43f.

21. Ty hon sade för sig själv: Om jag bara får röra vid hans mantel, så blir jag frisk. 4 Mos. 15:38.

22. Men Jesus vände sig om, och när han såg henne, sade han: Dotter, var vid gott mod. Din tro har helat* dig. Och kvinnan var frisk från den stunden. *KXII: hjälpt.

23. Och när Jesus kom in i föreståndarens hus och såg flöjtblåsarna och den högljudda folkskaran,

Mark. 5:38f. Luk. 8:51f.

24. sade han till dem: Gå härifrån. Ty flickan är inte död, utan hon sover. Då hänskrattade de åt honom. Joh. 11:11f.

25. När nu folket hade visats ut, gick han in och tog henne vid handen, och flickan stod upp.

26. Och ryktet om detta gick ut över hela det området.

27. När Jesus gick därifrån, följde honom två blinda, som ropade och sade: Davids son, förbarma dig över oss! Matt. 20:29f.

28. Och när han kom in i huset, gick de blinda fram till honom, och Jesus sade till dem: Tror ni, att jag kan göra detta? De sade till honom: Ja, Herre.

29. Då rörde han vid deras ögon och sade: Som ni tror skall det ske med er. Matt. 8:13.

30. Och deras ögon öppnades, och Jesus sade till dem strängt: Se till, att ingen får veta detta.

31. Men de gick ut och spred ryktet om honom i hela den trakten.

32. När dessa gick ut, se, då förde de fram till honom en stum man som var besatt av en ond ande. Matt. 12:22f. 15:22. Mark. 16:17. Luk. 11:14. 10:19.

33. Och när den onde anden hade blivit utdriven talade den stumme. Och folket förundrade sig och sade: Aldrig har man sett något sådant i Israel.

34. Men fariseerna sade: Med de onda andarnas furste driver han ut de onda andarna. Matt. 10:25, 12:24. Mark. 3:22. Luk. 11:15.

35. Och Jesus gick omkring i alla städer och byar och undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor bland folket*.

Matt. 4:23. Mark. 6:6. *UN utelämnar: bland folket.

36. Men när han såg folkskarorna, greps han av medlidande med dem, eftersom de var uppgivna* och förskingrade som får som inte har någon herde.

4 Mos. 27:17. Hes. 34:5. Sak. 10:2.

Mark. 6:34. 1 Petr. 2:25. *UN: rivna och slagna.

37. Då sade han till sina lärjungar: Skörden är verkligen stor, men arbetarna är få.

Luk. 10:2. Joh. 4:35.

38. Be därför skördens Herre, att han sänder arbetare till sin skörd.

10 Kapitlet

Jesus sänder ut sina tolv lärjungar.

Och när han hade kallat till sig sina tolv lärjungar, gav han dem makt över orena andar, till att driva ut dem och bota alla slags sjukdomar och alla slags krämpor.

Mark. 3:13, 6:7.

Luk. 9:1.

2. Och dessa är de tolv apostlarnas namn: först Simon, som kallas Petrus, och hans bror Andreas, Jakob, Sebedeus son, och hans bror Johannes,

Apg. 1:13f.

3. Filippus och Bartolomeus, Tomas och Matteus, tullindrivaren*, Jakob, Alfeus son, och Lebbeus** som kallades Taddeus,

*KXII: publikan.

**UN utelämnar: Lebbeus som kallades.

4. Simon kanaaniten och Judas Iskariot, han som också förrådde honom.

5. Dessa tolv sände Jesus ut, och han befälde dem och sade: Gå inte på hedningarnas väg och gå inte in i någon samaritisk stad,

6. utan gå hellre till de förlorade fåren av Israels hus.

Matt. 9:36, 15:24. Apg. 13:46.

7. Och där ni går fram skall ni predika och säga: Himmelriket har kommit nära.

Matt. 3:2, 4:17. Luk. 9:2, 10:9.

8. Bota sjuka, gör spetälska rena, uppväck döda, driv ut onda andar. Fritt utan kostnad har ni fått, fritt utan kostnad skall ni ge.

9. Skaffa er inte guld eller silver eller koppar i era bälten*,

Mark. 6:8. Luk. 9:3, 10:4, 22:35.

*Bältet var brett och i vardera änden var det dubbelt. Här förvarades pengar.

10. ingen väska för resan och inte två livklädnader, inte sandaler eller stavar. Ty arbetaren är värd sin mat.

Luk. 10:7. 1 Kor. 9:7. 1 Tim. 5:18.

11. Och i varje stad eller by ni kommer in i, så ta reda på vem i den som är värdig, och stanna där tills ni lämnar den orten.

Luk. 10:8.

12. Och när ni går in i ett hus, så hälsa det.

Luk. 10:5.

13. Och om det huset är värdigt, så skall er frid komma över det. Men är det inte värdigt, så skall er frid vända tillbaka till er.

14. Och om man inte tar emot er eller hör på era ord, så skaka dammet* av era fötter när ni går ut ur det huset eller den staden.

Mark. 6:11.

Luk. 9:5, 10:11. Apg. 13:51, 18:6. *KXII: stoftet.

15. Sannerligen säger jag er: För Sodoms och Gomorras land skall det bli lindrigare på domedagen än för den staden.

1 Mos. 18:20f. Matt. 11:24. Luk. 10:12.

16. Se, jag sänder iväg er såsom får bland vargar. Var därför kloka såsom ormar och oskyldiga* såsom duvor.

Luk. 10:3. Rom. 16:19.
Alt. övers.: sveklösa, uppriktiga.

17. Men akta er för människorna. Ty de skall utlämna er till domstolar, och i sina synagogor skall de gissla¹ er.

Matt. 24:9. Mark. 13:9.
Luk. 21:12. Joh. 16:2. Apg. 5:40.

18. Och ni skall bli framdragna inför furstar och kungar för min skull, till ett vittnesbörd för dem och för hedningarna.

Apg. 12:11, 25:23.

19. Men när de nu utlämnar er, så var inte bekymrade för hur eller vad ni skall tala. Ty det skall ges er i samma stund vad ni skall tala.

Mark. 13:11. Luk. 12:11, 21:14. 2 Tim. 4:17.

20. Ty det är inte ni som talar, utan det är er Faders Ande som talar i er.

2 Mos. 4:12.

21. Den ene brodern skall utlämna den andre till döden, och fadern sitt barn, och barnen skall sätta sig upp mot sina föräldrar och döda dem.

Mik. 7:5f. Matt. 10:35. Mark. 13:12. Luk. 21:16.

22. Och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut till slutet skall bli frälst.

Luk. 21:17. Matt. 24:9, 13. Mark. 13:13.

23. När de förföljer er i den ena staden, så fly till en annan. Sannerligen säger jag er: Ni skall inte ha hunnit igenom Israels städer, förrän Människosonen kommer.

24. Lärjungen är inte förmer än sin lärare, inte heller är tjänaren förmer än sin herre.

Luk. 6:40. Joh. 13:16, 15:20.

25. Det är nog för lärjungen att han blir så som sin mästare, och tjänaren,

att han blir så som sin herre. Om de har kallat husets herre Beelsebul*, hur mycket mer skall de då inte kalla hans husfolk?

Matt. 12:24. Mark. 3:22.
Luk. 11:15.*I judendomen var Beelsebul ett namn på djävulen, de onda andarnas furste.

26. Frukta därför inte för dem. Ty inget är dolt som inte skall bli uppenbarat, eller gömt som inte skall bli känt.

Mark. 4:22. Luk. 8:17, 12:2.

27. Vad jag säger er i mörkret, det skall ni säga i ljuset och vad ni hör i örat, det skall ni förkunna på taken.

28. Och frukta inte för dem som dödar kroppen, men inte har makt att döda själen, utan frukta mer honom som kan fördärva både själ och kropp i helvetet*.

*grek: gehenna.

29. Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt*? Och inte en av dem skall falla till jorden utan er Fader.

*grek. as. Motsvarar 1/16 denar.

30. Men på er är till och med alla huvudhåren räknade.

1 Sam. 14:45.
2 Sam. 14:11. Luk. 21:18. Apg. 27:34.

31. Därför skall ni inte frukta. Ni är mer värda än många sparvar.

Luk. 12:24.

32. Därför, var och en som bekänner mig inför människorna, honom skall också jag bekänna inför min Fader, som är i himlen.

Luk. 12:8. Upp. 3:5.

33. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall också jag förneka inför min Fader, som är i himlen.

Mark. 8:38. Luk. 9:26. 2 Tim. 2:12.

34. Tro* inte att jag har kommit för att sända fred på jorden. Jag har inte kommit för att sända fred, utan svärd.

Luk. 12:49-51. *KXII: Ni skall inte mena.

35. Ty jag har kommit för att skilja en man från sin far, en dotter från

¹En vanlig bestraffning bland judarna. Redskapet bestod av kalvskimsremmar hopbundna till en piska. Högst fyrtio slag fick utdelas. För att inte överskrida det i lagen tillätna, (5 Mos. 25:3) gav man inte fler än 39 slag. Den romerska gisslingen var betydligt råare. Se not till Matt. 27:26.

sin mor och en sonhustru från sin svärmor. Mik. 7:6.

36. Och de från hans eget hus skall bli hans fiender. Ps. 41:10, 55:14. Joh. 13:18.

37. Den som älskar far eller mor mer än mig är mig inte värdig, och den som älskar son eller dotter mer än mig är mig inte värdig. 5 Mos. 33:9. Luk. 14:26.

38. Och den som inte tar sitt kors på sig och följer mig, han är mig inte värdig. Matt. 16:24. Mark. 8:3-4. Luk. 9:23.

39. Den som finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull skall finna det.

Matt. 16:25. Mark. 8:35.
Luk. 9:24, 17:33. Joh. 12:25.

40. Den som tar emot er tar emot mig, och den som tar emot mig tar emot honom som har sänt mig.

Matt. 18:5. Luk. 9:48, 10:16. Joh. 13:20.

41. Den som tar emot en profet i en profets namn, han skall få en profets lön. Och den som tar emot en rättfärdig i en rättfärdigs namn, han skall få en rättfärdigs lön.

1 Kon. 17:10f, 18:4. Hebr. 6:10.

42. Och den som ger en av dessa minsta bara en bägare kallt vatten att dricka, i en lärjunges namn, sannerligen säger jag er: Han skall inte gå miste om sin lön. Matt. 25:40. Mark. 9:41.

11 Kapitlet

Johannes skickar bud till Jesus. Jesus vittnar om Johannes Döparen, och talar om folkets otro, prisar sin Fader och ger de arbetande och betungade härlig tröst.

Och det hände sig, att när Jesus hade slutat att ge sina tolv

lärjungar dessa bud, gick han vidare därifrån för att undervisa och predika i deras städer.

2. När Johannes i fängelset fick höra om Kristi gärningar, sände han två av sina lärjungar Luk. 7:18-19.

3. och sade till honom: Är du han som skall komma, eller skall vi vänta på någon annan?

4. Då svarade Jesus och sade till dem: Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser:

5. Blinda får sin syn, halta går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp, och för fattiga blir evangelium predikat. Jes. 29:18.
Jes. 35:5, 61:1. Luk. 4:18.

6. Och salig är den som inte tar anstöt av mig. Matt. 13:57. Luk. 2:34.

7. Men när dessa hade gått, började Jesus tala till folket om Johannes: Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden?

Luk. 7:24.

8. Eller vad gick ni ut för att se? En människa klädd i fina kläder? Se, de som bär fina kläder är i kungapalatsen.

9. Eller vad gick ni ut för att se? En profet? Ja, jag säger er, ännu mer än en profet. Luk. 1:76f.

10. Ty han är den, om vilken det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare* framför dig**, som skall bereda vägen framför dig. Mal. 3:1. Mark. 1:2. *KXII: ängel. **Ordagrant: ditt ansikte.

11. Sannerligen säger jag er: Bland dem som är födda av kvinnor har ingen uppstått som är större än Johannes Döparen. Men den som är minst i himmelriket är större än han.

Matt. 12:6. Luk. 7:28.

12. Men från Johannes Döparens dagar intill nu är himmelriket utsatt för våld, och våldsmän rycker det till sig med våld.

13. Ty alla profeterna och lagen har profeterat ända till Johannes,

Luk. 16:16.

14. och om ni vill ta emot det: Han är Elia som skulle komma.

Mal. 4:5. Matt. 17:12. Mark. 9:13. Luk. 1:17.

15. Den som har öron till att höra, han må höra!

Matt. 13:9, 43.

Mark. 4:9, 23. Luk. 8:8, 14:35. Upp. 2:7.

16. Men vad skall jag likna denna generation med? Det är likt barn, som sitter på torget och ropar till sina vänner

Luk. 7:31f.

17. och säger: Vi har spelat för er, men ni dansade inte. Vi har sjungit sorgesånger för er, men ni har inte jämrat er.

18. Ty Johannes kom, och han varken äter eller dricker, och de säger: Han har en ond ande*.

Matt. 3:4. *Se not Matt. 8:28, 31.

19. Människosonen kom, och han äter och dricker, och de säger: Se, vilken frossare och vindrinkare han är, tullindrivares* och syndares vän. Men visdomen har fått rätt** av sina barn.

Ords. 8:32f. Matt. 9:10f. Luk. 9:29. 1 Kor. 1:29-30.

*KXII: publikaners. **UN: rätt genom sina gärningar.

20. Sedan började han gå till rätta med de städer, i vilka han hade gjort sina flesta under, eftersom de inte hade omvänt sig*:

*KXII: gjort bättring.

Alt. övers.: gjort sinnesändring, ångrat sig.

21. Ve dig Korasin, ve dig Betsaida! Ty om sådana under, som blivit gjorda i er, hade blivit gjorda i Tyrus

och Sidon, så hade de för länge sedan omvänt* sig i säck och aska.

Jes. 32:1. Hes. 26:2f. Luk. 10:13.

*KXII: syndabättring. Alt. övers.: gjort sinnesändring, ångrat sig.

22. Men jag säger er: För Tyrus och Sidon skall det bli lindrigare på domens dag än för er.

23. Och du Kapernaum, som blivit upphöjd ända till himlen*, du skall störtas ner ända till helvetet**. Ty hade sådana under skett i Sodom, som blivit gjorda i dig, så hade det stått ännu i dag.

1 Mos. 19:24.

*UN: skall du kanske bli upphöjd till himlen? **Grek. hades.

24. Men jag säger er: För Sodoms land skall det bli lindrigare på domens dag än för dig.

Matt. 10:15.

25. Vid den tiden talade Jesus och sade: Jag prisar dig, Fader, himlens och jordens Herre, att du har dolt detta för de visa och kloka men har uppenbarat det för dem som är som barn*.

Jes. 29:14. Luk. 10:21. 1 Kor. 1:19f.

*Grek: nepios, ursprungligen en som inte talar, spädbarn.

26. Ja, Fader, så har varit behagligt för dig.

27. Allt har blivit överlämnat åt mig av min Fader. Och ingen känner Sonen utom Fadern, inte heller känner någon Fadern utom Sonen, och den som Sonen vill uppenbara det för.

Ps. 8:7. Matt. 28:18. Joh. 1:18, 3:35, 6:46, 10:15, 17:2.

28. Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, och jag skall ge er vila.

Jer. 31:25.

29. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat, och ni skall finna ro för era själar.

Jer. 6:16. Sak. 9:9. Matt. 21:5.

30. Ty mitt ok är milt*, och min börda är lätt.

1 Joh. 5:3. *KXII: lustig.

12 Kapitlet

Jesu lärjungar rycker av ax på sabbaten. Jesus botar en man, som har en förvisnad hand. Försvavar sig mot fariseerna, varnar för hädelse mot den Helige Ande. Jesus ger till känna vilka som är hans rätta vänner.

Vid den tiden gick Jesus genom sädesfälten på sabbaten, och hans lärjungar var hungriga och började rycka av ax och äta.

Mark. 2:23. Luk. 6:1.

2. När fariseerna såg det, sade de till honom: Se, dina lärjungar gör det som inte är tillåtet att göra på sabbaten.

2 Mos. 20:10. 5 Mos. 23:25.

3. Men han sade till dem: Har ni inte läst vad David gjorde, när han och de som var med honom var hungriga?

1 Sam. 21:3f.

4. Hur han gick in i Guds hus och åt skådebröden, som det inte var tillåtet för honom att äta, inte heller för dem som var med honom, utan endast för prästerna?

2 Mos. 25:30. 3 Mos. 24:9.

5. Eller har ni inte läst i lagen, att på sabbaten bryter prästerna sabbaten i templet, och är ändå utan skuld?

4 Mos. 28:9-10. Joh. 7:22f.

6. Men jag säger er, att här är den som är större än templet.

7. Men hade ni vetat vad detta betyder: Jag har behag till barmhärtighet och inte till offer, då hade ni inte dömt de oskyldiga.

Hos. 6:6. Matt. 9:13.

8. Ty Människosonen är Herre också* över sabbaten.

*UN utelämnar: också.

9. Sedan han hade gått därifrån gick han in i deras synagoga.

Mark. 3:1. Luk. 6:6.

10. Och se, där var en man, som hade en förtvinad hand. För att de skulle kunna anklaga honom frågade de honom och sade: Är det tillåtet att bota på sabbaten?

Luk. 13:14, 14:3.

Joh. 9:16.

11. Men han sade till dem: Vilken är den människa bland er, som har ett får och om det faller i en grop på sabbaten, inte griper tag i det och drar upp det?

Luk. 14:5.

12. Hur mycket mer är inte en människa värd än ett får! Alltså är det tillåtet att göra gott på sabbaten.

13. Därefter sade han till mannen: Räck ut din hand, och han räckte ut den, och den blev helad och var lika frisk som den andra.

14. Då gick fariseerna ut och höll rådslag mot honom hur de skulle kunna döda honom.

Mark. 3:6.

Luk. 6:11. Joh. 5:16.

15. Men Jesus visste det och drog sig därifrån. Och en stor folkskara följde honom, och han botade dem alla.

Mark. 3:7.

16. Och han förbjöd dem strängt, att de inte skulle göra honom känd,

Matt. 8:4.

17. för att det skulle fullbordas, som var sagt genom profeten Jesaja, som sade:

18. Se, min tjänare, som jag har utvalt, min älskade, i vilken min själ har ett gott behag. Jag skall låta min Ande komma över honom, och han skall förkunna domen för hedningarna.

Jes. 42:1.

Matt. 3:17, 17:5.

19. Han skall inte träta eller ropa, inte heller skall man höra hans röst på gatorna.

20. Ett brutet strå skall han inte bryta av, och en rykande veke skall han inte släcka, tills han har fört domen* till seger.

*Alt. övers.: rätten.

21. Och på hans namn skall hedningarna hoppas.

Jes. 42:3. Rom. 15:12.

22. Sedan förde man fram till honom en som var besatt av en ond ande*, som var blind och stum, och han botade honom, så att den blinde** och stumme både talade och såg.

Matt. 9:33. Luk. 11:14.

*Se not Matt. 8:28, 31. **UN utelämnar: blinde och.

23. Och allt folket blev utom sig av häpnad* och sade: Är denne inte Davids son?

*KXII: förskräckt.

24. Men när fariseerna hörde detta, sade de: Han driver inte ut de onda andarna utan bara genom Beelsebul, de onda andarnas* furste.

Matt. 9:34. Mark. 3:22. Luk. 11:15.

*se not i Matt. 8:28, 31.

25. Men Jesus* visste** vad de tänkte och sade till dem: Varje rike som kommer i strid med sig självt blir ödelagt, och varje stad eller familj som kommer i strid med sig självt, blir inte bestående.

Mark. 3:23. Luk. 11:17.

*UN: han. **KXII: förstod.

26. Och om Satan driver ut Satan, har han kommit i strid mot sig själv. Hur kan då hans rike bestå?

27. Och om jag driver ut de onda andarna genom Beelsebul, genom vem driver då era barn ut dem? Därför skall de vara era domare.

Matt. 10:25.

28. Men om jag driver ut de onda andarna genom Guds Ande, då har ju Guds rike kommit till er.

29. Eller hur kan någon gå in i en stark mans hus och plundra honom på vad han äger, utan att han först

binder den starke? Sedan kan han plundra hans hus.

Luk. 11:22.

30. Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.

31. Därför säger jag er: All synd och hädelse skall människorna få förlåtelse för, men hädelse mot Anden skall inte förlätas människorna.

Mark. 3:28. Luk. 12:10.

1 Tim. 1:13. Hebr. 6:4, 10:26. 1 Joh. 5:16.

32. Och den som säger något mot Människosonen, han skall få det förlåtet. Men den som talar mot den Helige Ande, han skall inte få förlåtelse för det, varken i denna tidsålder* eller i den kommande.

*KXII: världen.

33. Gör antingen trädet gott och dess frukt blir god eller gör trädet dåligt och dess frukt blir dålig. Ty av frukten känner man trädet.

Matt. 7:17. Luk. 6:44.

34. Ni huggormsyngel, hur skulle ni som är onda kunna tala något gott? Ty det hjärtat är fullt av, det talar munnen.

Matt. 3:7, 15:18, 23:33. Mark. 7:21.

35. En god människa bär fram gott ur sitt hjärtas* goda förråd, och en ond människa bär fram ont ur sitt onda förråd.

Luk. 6:45. **UN utelämnar: ur sitt hjärta.*

36. Men jag säger er att för varje onyttigt ord som människorna talar, skall de göra räkenskap på domens dag.

Jak. 3:2.

37. Ty av dina ord skall du bli hållen rättfärdig, och av dina ord skall du bli fördömd.

38. Då svarade några av de skriftlärdar och fariseerna och sade: Mästare, vi vill se ett tecken av dig.

Matt. 16:1.

Mark. 8:11. Luk. 11:16. Joh. 2:18. 1 Kor. 1:22.

39. Men han svarade och sade till

dem: Ett ont och horiskt släkte söker efter ett tecken, men inget annat tecken skall givas det än profeten Jonas tecken.

Matt. 16:4. Luk. 11:29.

40. Ty såsom Jona var tre dagar och tre nätter i den stora valens buk, så skall Människosonen vara tre dagar och tre nätter i jordens inre.

Jon. 2:1f.

41. Män från Nineve skall stå upp vid domen tillsammans med denna generation och fördöma det. Ty de omvände sig* efter Jonas predikan, och se, här är en som är större än Jona.

Jon. 3:5. **KXII: gjorde bättring. Alt. övers.: gjorde sinnesändring, ångrade sig.*

42. Drottningen av Söderlandet skall stå upp vid domen med denna generation och fördöma det. Ty hon kom från jordens ändar för att höra Salomos visdom, och se, här är en som är större* än Salomo.

1 Kon. 10:1.

2 Krön. 9:1. Luk. 11:31. **KXII: mer.*

43. När den orene anden har farit ut från en människa, så vandrar han genom torra trakter och söker efter vila, men finner ingen.

Luk. 11:24.

44. Då säger han: Jag vill vända tillbaka till mitt hus, som jag gick ut ifrån. Och när han kommer, finner han det tomt och städlat och pyntat.

45. Då går han bort och tar med sig sju andra andar, som är värre än han själv, och de går in och bor där. Så blir för den människan det sista värre än det första. Så skall det också gå för denna onda generation*.

2 Petr. 2:20. **KXII: släkte.*

46. Medan han ännu talade till folket, se, då stod hans mor och bröder utanför och ville tala med honom.

Matt. 13:55. Mark. 3:31. Luk. 8:19.

47. Då sade någon till honom: Se, din mor och dina bröder står utanför och vill tala med dig.

48. Då svarade han och sade till den som talade om detta för honom: Vem är min mor, och vilka är mina bröder?

49. Och han räckte ut sin hand mot sina lärjungar och sade: Se, min mor och mina bröder!

50. Ty var och en som gör min Faders vilja som är i himlen, han är min bror och syster och mor.

Joh. 15:14. Rom. 8:29.

13 Kapitlet

Jesus undervisar i liknelser om himmelriket, bemöts i sin hemstad med förakt.

På den dagen gick Jesus ut från huset och satte sig vid sjön.

Mark. 4:1.

2. Då samlades så mycket folk hos honom att han steg i en båt och satte sig, medan allt folket stod på stranden.

3. Och han talade till dem i liknelser om många saker, och sade: Se, en såningsman gick ut för att så.

Mark. 4:3. Luk. 8:4-5.

4. Och när han sådde, föll en del vid väggkanten, och fåglarna kom och åt upp det.

5. En del föll på stengrunden, där det inte hade mycket jord, och det kom hastigt upp, eftersom det inte hade djup jord.

6. Men när solen hade gått upp förbrändes det och vissnade bort eftersom det inte hade någon rot.

7. Och en del föll bland törnen, och törnbuskarna växte upp och förkvävde det.

8. Men en del föll i god jord och bar frukt, en del hundrafalt, en del sextiofalt och en del trettiofalt.

9. Den som har öron till att höra, han må höra!
Matt. 11:15.

10. Då kom lärjungarna fram till honom och sade: Varför talar du till dem i liknelser?
Mark. 4:10. Luk. 8:9.

11. Då svarade han dem och sade: Därför att det har blivit givet åt er att få veta himmelrikets hemligheter*, men åt dem är det inte givet.

Rom. 16:25. 1 Kor. 2:10. 2 Kor. 4:4. 1 Joh. 2:27.

*Alt. övers.: gömda sanningar.

12. Ty den som har skall få, och han skall ha i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.
Matt. 25:29. Mark. 4:25. Luk. 8:18, 19:26.

13. Därför talar jag till dem i liknelser, eftersom de ser och ändå inte ser, och hör men ändå inte hör, och inte heller förstår.

14. Och på dem fullbordas Jesajas profetia, som säger: Med öronen skall ni höra och ändå inget förstå, och med seende ögon skall ni se och ändå inget inse.
Jes. 6:9, 29:10.

Mark. 4:12. Luk. 8:10. Joh. 12:40.

Apg. 28:26. Rom. 11:8.

15. Ty detta folks hjärta är förhärdat, och de är tröga att höra med sina öron, och sina ögon har de tillslutit, så att de inte ser med ögonen eller hör med öronen eller förstår med hjärtat och vänder om och blir botade av mig.
5 Mos. 29:2f.

16. Men saliga är era ögon, för de ser, och era öron, för de hör.

Matt. 16:17. Luk. 10:23.

17. Ty sannerligen säger jag er, att många profeter och rättfärdiga har längtat efter att se det ni ser, men fick inte se det, och höra det ni hör,

men fick inte höra det.
1 Petr. 1:10f.

18. Så hör nu ni denna liknelse om såningsmannen.
Mark. 4:3f. Luk. 8:11.

19. Om någon hör ordet om riket och inte förstår det, så kommer den onde och river bort det som blev sått i hans hjärta. Detta är det som såddes vid vägen.

20. Men det som såddes på stengrunnen är den som hör ordet och genast tar emot det med glädje,

21. men som inte har någon rot i sig själv. Han håller ut endast en tid, och när lidande eller förföljelse kommer för ordets skull, kommer han genast på fall.

22. Den som tar emot det sådda bland tistlarna är den som hör ordet, men där omsorg för denna* världen och rikedomens lockelser kväver ordet, och han blir utan frukt.

1 Tim. 6:9. *UN utelämnar: denna.

23. Men den som tar emot det sådda i den goda jorden är den som hör ordet och förstår det, och som också bär frukt, så att en del ger hundrafalt, en del sextiofalt och en del trettiofalt.

24. En annan liknelse framställde han för dem och sade: Himmelriket* är likt en människa, som sådde god säd i sin åker.
*Ordagrant: himlarnas rike.

25. Men då folket sov, kom hans ovän och sådde ogräs mitt bland vetet och gick sin väg.

26. När nu säden växte upp och bar frukt, visade sig också ogräset.

27. Då gick tjänarna fram till sin herre och sade till honom: Herre, sådde du inte god säd i din åker, varifrån har den då fått ogräs?

28. Då sade han till dem: Det har en ovän gjort. Tjänarna sade till honom: Vill du, att vi går och samlar ihop det?

29. Då sade han: Nej, för att ni, när ni samlar ihop ogräset, inte samtidigt skall rycka upp vetet.

30. Låt båda växa tillsammans intill skördetiden. Och i skördetiden skall jag säga till skördemännen: Samla först ihop ogräset, och bind det i knippen till att brännas upp, men samla in vetet i min lada. Matt. 3:12.

31. En annan liknelse framställde han för dem och sade: Himmelriket är likt ett senapskorn, som en man tog och sådde i sin åker,

Mark. 4:30-31. Luk. 13:18-19.

32. vilket väl är minst av alla frön, men när det har vuxit upp, är det störst bland kryddväxter och blir ett träd, så att fåglarna under himlen kommer och bygger sina bon på dess grenar.

33. En annan liknelse framställde han för dem: Himmelriket är likt en surdeg, som en kvinna tog och gömde i tre mått mjöl tills alltsammans blev syrat. Luk. 13:20-21.

34. Allt detta talade Jesus i liknelser till folket, och utan liknelser talade han inte till dem, Mark. 4:33-34.

35. för att det skulle fullbordas, som var sagt genom profeten, som sade: Jag skall öppna min mun i liknelser, och tala det som har varit dolt från världens begynnelse. Ps. 78:2.

36. Sedan sände Jesus* iväg folket och gick in i huset. Och hans lärjungar kom fram till honom och sade: Uttyd för oss liknelsen om ogräset i åkern. *UN: han.

37. Då svarade han och sade till dem: Den som sår den goda säden är Människosonen.

38. Åkern är världen. Den goda säden är rikets barn, men ogräset är den ondes barn. Joh. 8:44.

Apg. 13:10. 1 Joh. 3:8.

39. Ovännen som sådde det är djävulen. Skördetiden är tidsålderns slut*, och skördemännen är änglar.

Joel 3:13. Upp. 14:15. *KXII: världens ände.

40. Så som när ogräset samlas ihop och bränns upp i eld, så skall det vara vid denna* tidsålderns slut.

Upp. 20:15. *UN utelämnar: denna.

41. Människosonen skall sända ut sina änglar, och de skall samla ihop från hans rike allt som förorsakar synd och dem som lever i laglöshet, 42. och skall kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall vara gråt och tandagnisslan. Matt. 8:12.

43. Då skall de rättfärdiga skina som solen i sin Faders rike. Den som har öron till att höra, han må höra!

Dan. 12:3. Matt. 11:15. 1 Kor. 15:41.

44. Himmelriket är också likt en skatt som blivit gömd i en åker och som en man fann och gömde, och i sin glädje går han bort och säljer allt det han har och köper den åkern. Fil. 3:7.

45. Himmelriket är också likt en köpman, som sökte efter goda pärlor,

46. och när han hade funnit en dyrbar pärla, gick han bort och sålde allt han ägde och köpte den.

47. Himmelriket är också likt ett nät*, som kastades i havet och samlade ihop fiskar av alla slag,

Matt. 22:9f. *KXII: not.

48. vilket, när det blev fullt, drogs upp på land och de satte sig ner och samlade de goda i kärll, men de dåliga kastade de bort.

49. Så skall det också ske vid tidsålderns slut: Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga

Matt. 25:32. *KXII: världens ände.

50. och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall vara gråt och tandagnisslan.

51. Jesus* sade till dem: Har ni förstått allt detta? De sade till honom: Ja, Herre**.

*UN utelämnar: Jesus sade till dem.

**UN utelämnar: Herre.

52. Då sade han till dem: Därför är var och en skriftlärd, som är lärd angående himmelriket, lik en husfar, som ur sitt förråd bär fram nytt och gammalt.

53. Och det hände sig, att när Jesus hade avslutat dessa liknelser, gick han därifrån.

54. Och han kom till sin hemstad och undervisade i deras synagoga, så att de förundrade sig mycket och sade: Varifrån har denne fått sådan visdom och dessa mäktiga gärningar?

Matt. 7:28. Mark. 6:1. Luk. 4:16. Joh. 7:15.

55. Är han inte timmermannens son? Heter inte hans mor Maria, och hans bröder Jakob och Joses* och Simon och Judas?

Matt. 12:46. Mark. 9:3.

Joh. 6:42. *UN: Josef.

56. Och hans systrar, är de inte alla hos oss? Varifrån har han då fått allt detta?

57. Och de tog anstöt av honom. Men Jesus sade till dem: En profet är inte föraktad utom i sin hemstad och i sitt hem.

Mark. 6:4. Luk. 2:34, 4:24. Joh. 4:44.

58. Och han gjorde inte många underverk* där för deras otros skull.

Mark. 6:5. *KXII: tecken.

14 Kapitlet

Johannes Döparen halshuggs. Jesus bespisar fem tusen män, går på vattnet och botar sjuka i Gennesarets land.

Vid den tiden fick Herodes, tetra-
ken*, höra ryktet om Jesus.

*furste över fjärdedelen av ett land.

2. Och han sade till sina tjänare: Denne är Johannes Döparen. Han är uppstånden från de döda, och därför verkar dessa krafter i honom.

Mark. 6:14. Luk. 9:7.

3. Ty Herodes hade gripit Johannes, bundit honom och satt honom i fängelse för Herodias, sin bror Filippus hustrus, skull.

Matt. 4:12. Mark. 6:17. Luk. 3:19-20.

4. Ty Johannes hade sagt till honom: Det är inte tillåtet för dig att ha henne.

3 Mos. 18:16.

5. Och han hade gärna dödat honom, men han var rädd för folket, ty de höll honom för en profet.

Matt. 11:9, 21:26. Luk. 20:6.

6. Men när Herodes födelsedag firades, dansade Herodias dotter inför dem, och det behagade Herodes.

1 Mos. 40:20. Mark. 6:21f.

7. Därför lovade han henne med en ed, att han skulle ge henne vadhelst hon begärde.

8. Då sade hon, som hennes mor hade intalat henne: Ge mig här på ett fat Johannes Döparens huvud.

9. Då blev kungen bedrövad, men för edens skull och för deras skull som låg till bords med honom, befallde han, att det skulle ges till henne,

10. och sände iväg och lät halshugga Johannes i fångelset.

11. Och hans huvud blev framburet på ett fat och givet åt flickan, och hon bar det till sin mor.

12. Och hans lärjungar kom och tog hans kropp och begravde den, och gick sedan och berättade det för Jesus.

13. När Jesus hörde detta, for han därifrån i en båt avsides bort till en öde trakt. Och när folket hörde det, följde de efter honom till fots från städerna. Mark. 6:30. Luk. 9:10. Joh. 6:1.

14. Och Jesus* for vidare och när han såg en stor folkskara, fylldes han av medlidande med dem och botade deras sjuka. Matt. 9:36. *UN: han.

15. Och när det blev kväll kom hans lärjungar fram till honom och sade: Trakten är öde, och det är redan sent. Sänd iväg folket, så att de kan gå bort i byarna och köpa sig mat. 2 Kon. 4:42f. Matt. 15:32. Mark. 6:35f. Luk. 9:12f. Joh. 6:5f.

16. Men Jesus sade till dem: De behöver inte gå sin väg. Ge ni dem att äta.

17. Och de sade till honom: Vi har inte mer än fem bröd och två fiskar här. Mark. 6:38. Joh. 6:9.

18. Men han sade: Ta hit dem till mig.

19. Och han befallde folket att sätta sig ner i gräset. Och han tog de fem bröden och de två fiskarna och såg upp mot himlen och välsignade och bröt bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna till folket. Matt. 15:36.

20. Och de åt alla och blev mätta. Sedan tog de upp det som var över av styckena, tolv korgar fulla.

21. Och de som hade ätit var omkring fem tusen män, förutom kvinnor och barn.

22. Strax därefter uppmanade Jesus* sina lärjungar att stiga i båten och fara över till andra sidan före honom, medan han sände i väg folket. Mark. 6:45. Joh. 6:16-17. *UN: han.

23. Och när han hade sänt iväg folket, gick han ensam upp på berget för att be. Och när kvällen kom, var han där ensam. Luk. 6:12.

24. Men båten var då redan mitt* på sjön och var hårt pressad av vågorna, ty vinden låg emot. *UN: många städer från land.

25. Men i den fjärde nattvakten* kom Jesus till dem, gående fram över sjön. *Från klockan 3 till 6 på natten.

26. Och när lärjungarna såg honom gå på sjön, blev de förskräckta och sade: Det är ett spöke, och ropade av förskräckelse. Luk. 24:37.

27. Men Jesus talade genast till dem och sade: Var vid gott mod. Det är jag. Var inte rädda.

28. Och Petrus svarade honom och sade: Herre, om det är du, så befall mig att komma till dig på vattnet.

29. Då sade han: Kom. Då steg Petrus ner från båten och gick på vattnet, för att komma till Jesus.

30. Men när han såg hur stark vinden var, blev han förskräckt, och då han började sjunka, ropade han och sade: Herre, hjälp mig. Matt. 8:25f.

31. Och genast räckte Jesus ut handen och tog tag i honom och sade till honom: O, du klentrogne. Varför tvivlade du?

32. Och när de hade kommit upp i båten, lade sig vinden.

33. Då kom de som var i båten och tillbad honom och sade: Du är verkligen Guds Son!

Matt. 16:16, 27:54.
Mark. 15:39. Joh. 1:49.

34. Och när de hade farit över, kom de till Gennesarets land*.

Mark. 6:53.
*UN: kom de till landet vid Gennesaret.

35. När männen där kände igen honom, sände de ut bud i hela trakten där omkring, och de förde till honom alla som var sjuka.

36. Och de bad honom att bara få röra vid hörntofsen på hans mantel. Och alla som rörde vid den blev botade.

4 Mos. 15:38f. Matt. 9:21. Mark. 3:10. Luk. 6:19.

15 Kapitlet

Jesus bestraffar de skriftlärdas och fariseernas hyckleri, bönhör en kananeisk kvinna, botar många sjuka, bespisar fyra tusen män.

Då kom skriftlärda och fariseer från Jerusalem till Jesus och sade:

Mark. 7:1.

2. Varför bryter dina lärjungar mot de äldstes traditioner*? Ty de tvättar inte sina händer när de skall äta bröd.

Mark. 7:2f. Luk. 11:38. *KXII: stadgar.

3. Men han svarade och sade till dem: Varför bryter även ni mot Guds bud på grund av era traditioner?

4. Ty Gud befallde och sade: Hedra din far och mor. Och den som förbannar sin far eller mor, han skall döden dö.

2 Mos. 20:12, 21:17. 3 Mos. 20:9
5 Mos. 5:16. Ords. 20:20. Ef. 6:2.

5. Men ni säger: Den som säger till sin far eller sin mor: Vad du kunde ha fått av mig till din hjälp, ger jag som offergåva.

Mark. 7:11.

6. Och därmed hedrar han inte alls sin far eller sin mor. På detta sätt upphäver ni Guds bud* för era traditioners skull.

*UN: ord.

7. Ni hycklare, Jesaja profeterade rätt om er när han sade:

8. Detta folk närmar sig mig med sin mun* och ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig.

Jes. 29:13. Mark. 7:6.

*UN utelämnar: närmar sig mig med sin mun.

9. Och de dyrkar* mig förgäves. De lär ut läror som är människors bud.

*KXII: tjänar.

10. Och han kallade till sig folket och sade till dem: Hör och förstå.

11. Det orenar inte människan, som går in genom munnen, utan det som går ut från munnen, det orenar människan.

Mark. 7:14. 1 Tim. 4:4.

12. Då gick hans lärjungar fram till honom och sade: Vet du att fariseerna tog anstöt när de hörde vad du sade?

13. Men han svarade och sade: Varje planta, som min himmelske Fader inte har planterat, skall ryckas upp med roten.

Joh. 15:2.

14. Låt dem vara. De är blinda ledare för blinda. Och om en blind leder en blind, så faller de båda i gropen.

Matt. 23:16. Luk. 6:39. Rom. 2:19.

15. Då svarade Petrus och sade till honom: Förklara denna liknelse för oss.

Matt. 13:36.

16. Då sade Jesus*: Är även ni fortfarande oförståndiga?

Mark. 7:17.

*UN: han.

17. Förstår ni inte ännu, att allt det som går in genom munnen, det går ner i magen och har sin naturliga utgång?

18. Men det som går ut ur munnen, kommer från hjärtat, och det orenar människan.

19. Ty från hjärtat utgår onda tankar, mord, äktenskapsbrott*, otukt, stöld, falskt vittnesbörd, hädelse.

1 Mos. 6:5, 8:21. Jer. 17:9. Matt. 12:34.

*KXII: hor.

20. Det är detta som orenar människan, men att äta med otvättade händer, det orenar inte människan.

21. Och Jesus gick bort därifrån och drog sig undan till trakten av Tyrus och Sidon.

Mark. 7:24.

22. Och se, en kananeisk kvinna från dessa trakter kom och ropade till honom och sade: O, Herre, Davids Son, förbarma dig över mig. Min dotter plågas svårt av en ond ande*.

*Se not Matt. 8:28, 31.

23. Men han svarade henne inte ett ord. Då steg hans lärjungar fram och bad honom och sade: Skicka iväg henne, för hon ropar efter oss.

24. Men han svarade och sade: Jag är inte sänd förutom till de borttappade fåren av Israels hus.

Matt. 10:6. Apg. 13:46.

25. Men hon kom och tillbad honom, och sade: Herre, hjälp mig.

26. Då svarade han och sade: Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.

27. Men hon sade: Ja, Herre. Men hundarna äter ju av de smulor som faller från deras herrars bord.

28. Då svarade Jesus och sade till henne: O kvinna, din tro är stor. Ske dig som du vill. Och hennes dotter var botad i samma stund.

Matt. 8:10f.

29. Och Jesus gick därifrån vidare och kom till Galileiska sjön. Och

han gick upp på berget och satte sig ner där.

Mark. 7:31.

30. Och mycket folk kom till honom, och de hade med sig lama, blindas, stumma, krymplingar och många andra, och de lade dem för Jesu*fötter, och han botade dem,

Jes. 35:5. Matt. 11:5. Mark. 7:32. *UN: hans.

31. så att folket förundrade sig, när de såg stumma tala, krymplingar bli friska, lama gå och blindas se. Och de prisade Israels Gud.

32. Sedan kallade Jesus till sig sina lärjungar och sade: Jag känner medlidande med folket, för de har nu i tre dagar dröjt kvar hos mig, och de har inget att äta. Och jag vill inte sända iväg dem utan mat, för att de inte skall bli utmattade på vägen.

Mark. 8:1.

33. Då sade hans lärjungar till honom: Var skall vi här i öknen få så mycket bröd, att vi kan mätta så mycket folk?

34. Och Jesus sade till dem: Hur många bröd har ni? De sade: Sju, och några små fiskar.

35. Då befallde han folket att slå sig ner på marken.

36. Och han tog de sju bröden och fiskarna, tackade, bröt och gav åt sina lärjungar, och lärjungarna gav åt folket.

37. Och alla åt och blev mätta. Och de tog upp det som var över av styckena, sju korgar fulla.

38. Och de som hade ätit var fyra tusen män, förutom kvinnor och barn.

39. Sedan när han hade sänt iväg folket, steg han i båten och for till Magdalas* gränser.

*UN: Magadans.

16 Kapitlet

Jesus avvisar några som begär tecken från himlen, varnar för fariseernas och saduceernas surdeg. Petrus bekänner Jesus vara Kristus, Guds Son. Jesus förutsäger sitt lidande och talar om sin efterföljelse.

Då kom fariseerna och saduceerna fram och frestade honom, och bad, att han skulle visa dem ett tecken från himlen.

Matt. 12:38. Mark. 8:11. Luk. 11:16.

2. Men han svarade och sade till dem: På kvällen säger ni: Det blir vackert väder, för himlen är röd, Luk. 12:54.

3. och på morgonen: Det blir oväder i dag, för himlen är röd och mulen. Ni hycklare*! Ni förstår verkligen att tyda himlens utseende, men tidernas tecken kan ni inte tyda.

*UN utelämnar: hycklare.

4. En ond och horisk generation* söker efter tecken, men inget annat tecken skall ges åt den än profeten** Jonas tecken. Och så lämnade han dem och gick sin väg. Jon. 2:1.

Matt. 12:39, 17:17. Luk. 11:29.

*KXII: släkte. **UN utelämnar: profeten.

5. Och när hans lärjungar kom över till den andra sidan, hade de glömt att ta bröd med sig. Mark. 8:14.

6. Då sade Jesus till dem: Se till att ni aktar er för fariseernas och saduceernas surdeg. Luk. 12:1.

7. Då samtalade de med varandra och sade: Det är därför att vi inte har tagit bröd med oss.

8. När Jesus märkte det, sade han till dem: Ni klentrogna, varför samtalar ni med varandra om att ni inte har tagit bröd med er?

9. Förstår ni inte ännu, eller minns ni inte de fem bröden till de fem tusen och hur många korgar ni fick?

Matt. 14:17f. Mark. 6:41f. Luk. 9:13. Joh. 6:9.

10. Inte heller de sju bröden till de fyra tusen och hur många korgar ni då fick?

Matt. 15:34f.

11. Hur kommer det sig, att ni inte kan förstå, att det inte var om bröd då jag sade till er: Akta er för fariseernas och saduceernas surdeg?

12. Då förstod de, att han inte hade sagt att de skulle akta sig för surdeg i bröd, utan för fariseernas och saduceernas lära.

13. När Jesus kom till trakten av Cesarea Filippi frågade han sina lärjungar och sade: Vem säger folket att jag, Människosonen, är?

Mark. 8:27. Luk. 9:18.

14. De sade: Somliga säger Johannes Döparen, andra Elia och andra Jeremia eller en av profeterna. Matt. 14:2.

15. Han sade till dem: Men vem säger ni att jag är?

16. Då svarade Simon Petrus och sade: Du är Kristus, den levande Gudens Son. Matt. 14:33. Joh. 6:69, 11:27.

Apg. 9:20. 1 Joh. 4:15, 5:5.

17. Och Jesus svarade och sade till honom: Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlarna.

Matt. 11:27. 1 Kor. 2:10.

18. Jag säger också dig, att du är Petrus, och på denna klippa* skall jag bygga min församling, och helvetets** portar skall inte segra över den. Jes. 28:16. Joh. 1:42. 1 Kor. 3:11. Ef. 2:20.

*KXII: hälleberget. grek. petra. **grek. hades.

19. Och jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Och allt vad du binder på

jorden skall vara bundet i himlarna, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlarna.

Jes. 22:22.
Matt. 18:18. Joh. 20:23. Upp. 3:7.

20. Därefter befallde han sina lärjungar att inte tala om för någon att han var Jesus* Kristus.

Matt. 17:9. Mark. 8:30, 9:9. Luk. 9:21.
*UN utelämnar: Jesus.

21. Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar, att han måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästererna och de skriftlärdade, och dödas och på tredje dagen uppstå igen.

Matt. 17:22, 20:17-18.
Mark. 8:31. Luk. 9:22.

22. Då tog Petrus honom åt sidan och började tillrättavisa honom och sade: Skona dig, Herre! Detta skall aldrig hända dig.

23. Då vände han sig om och sade till Petrus: Gå bort ifrån mig, du Satan. Du är mig till hinder, eftersom dina tankar inte är Guds utan människors.

Matt. 4:10

24. Då sade Jesus till sina lärjungar: Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig.

Matt. 10:38.
Mark. 8:34. Luk. 9:23, 14:27.

25. Ty den som vill bevara sitt liv*, skall mista det, men den som mister sitt liv* för min skull, skall finna det.

Matt. 10:39. Mark. 8:35. Luk. 17:33.
Joh. 12:25. *Alt. övers.: själ.

26. Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa ge till lösen för sin själ?

Ps. 49:8. Mark. 8:36. Luk. 9:25.

27. Ty Människosonen skall komma i sin Faders härlighet med sina änglar,

och då skall han belöna var och en efter hans gärningar.

Ords. 24:12. Matt. 25:31, 26:64.
Mark. 8:38. Rom. 2:6. Jud. v. 14. Upp. 2:23.

28. Sannerligen säger jag er: Några av dem som står här, skall inte smaka döden, förrän de får se Människosonen komma i sitt rike.

Mark. 9:1. Luk. 9:27.

17 Kapitlet

Jesus förklaras, botar en sinnessjuk pojke, förutsäger på nytt sitt lidande och betalar tempelskatten.

Och sex dagar därefter tog Jesus Petrus och Jakob och hans bror, Johannes, med sig och förde dem upp på ett högt berg där de var för sig själva.

Mark. 9:2. Luk. 9:28. 2 Petr. 1:16.

2. Och han förvandlades inför dem, och hans ansikte lyste som solen och hans kläder var vita som ljuset.

2 Mos. 34:29.

3. Och se, Mose och Elia visade sig för dem, och de samtalande med honom.

4. Då började Petrus tala och sade till Jesus: Herre, det är gott för oss att vara här. Om du vill kan vi* göra tre hyddor här, en åt dig, en åt Mose och en åt Elia.

*UN: skall jag göra.

5. Medan han ännu talade, se, då överskuggades de av en lysande molnsky, och se, en röst ur skyn sade: Denne är min älskade Son, i vilken jag har mitt behag. Lyssna till honom.

5 Mos. 18:15. Ps. 2:7. Matt. 3:17.
Mark. 1:11, 9:7. Joh. 1:34. 2 Petr. 1:17.

6. När lärjungarna hörde det, föll de ner på sina ansikten och var mycket förskräckta.

7. Men Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: Stå upp och frukta inte.

8. Men då de lyfte blicken, såg de ingen utom Jesus.

9. Och när de gick ner från berget, befallde Jesus dem och sade: Tala inte om denna syn för någon, förrän Människosonen har uppstått från de döda.

Matt. 16:20. Mark. 9:9.

10. Och hans lärjungar frågade honom och sade: Varför säger då de skriftlärdä, att Elia först måste komma?

Mal. 4:5-6.

11. Jesus svarade och sade till dem: Elia skall i sanning komma först* och ställa allt till rätta igen.

Mal. 4:5.
Matt. 11:14. Mark. 9:11-12. *UN utelämnar: först.

12. Men jag säger er att Elia redan har kommit, men de kände inte igen honom utan gjorde med honom vad de ville. På samma sätt skall också Människosonen få lida genom dem.

Matt. 14:9f. Luk. 1:17.

13. Då förstod lärjungarna att han talade till dem om Johannes Döparen.

14. Och när de kom till folket, steg en man fram, böjde knä för honom

Mark. 9:17. Luk. 9:38.

15. och sade: Herre, förbarma dig över min son. Ty han är sinnessjuk* och lider svårt. Ty han faller ofta i elden och i vattnet.

*Alt. översättm.: månadsrasande.

16. Och jag förde honom till dina lärjungar, men de kunde inte bota honom.

17. Då svarade Jesus och sade: O, du trolösa* och onda släkte**, hur länge skall jag vara med er? Hur länge skall jag stå ut med er? För hit honom till mig.

5 Mos. 32:5. Matt. 16:4.

*KXII: otrogna. Alt. övers.: utan tro. **Alt. övers.: generation.

18. Och Jesus befallde strängt* den onde anden**, och han for ut ur honom och pojken var botad från den stunden.

*KXII: hotade. **Se Matt. 8:28, 31.

19. Då kom lärjungarna till Jesus när de var ensamma och sade: Varför kunde vi inte driva ut honom?

Mark. 9:28f.

20. Jesus* sade till dem: På grund av er otro**. Ty sannerligen säger jag er: Om ni har tro som ett senapskorn kan ni säga till detta berg: Flytta dig härifrån dit bort, och det skall flytta sig, och inget skall vara omöjligt för er.

Matt. 21:21. Mark. 11:23. Luk. 17:6. 1 Kor. 13:2.

*UN: han. **UN: lite tro.

21. Men detta slag går inte ut, annat än genom bön och fasta*.

*UN utelämnar: hela vers 21.

22. När de vistades* i Galileen, sade Jesus till dem: Människosonen skall bli utlämnad i människors händer,

Matt. 16:21, 20:18. Mark. 9:31.

Luk. 9:22, 44, 18:31, 24:26. *UN: var samlade.

23. och de skall döda honom, men på tredje dagen skall han uppstå igen. Då blev de mycket bedrövade.

24. Och när de kom till Kapernaum, kom de som tog upp tempelskatten till Petrus och sade: Betalar inte er mästare tempelskatt?

2 Mos. 30:13.

25. Han sade: Ja. Och när han kom in i huset, sade Jesus till honom innan han hunnit säga något: Vad tror du, Simon? Av vilka tar jordens kungar tull eller skatt? Av sina barn, eller av andra*?

Matt. 22:21. Rom. 13:7.

*KXII: de främmande.

26. Petrus* sade till honom: Av andra. Då sade Jesus till honom: Alltså är barnen fria.

*UN: han.

27. Men för att vi inte skall vara till anstöt för dem, så gå till sjön och kasta ut kroken, och ta den första fisk som du drar upp och när du

öppnar dess mun skall du finna ett silvermynt*. Ta den och ge den åt dem för mig och dig.

*grek: statér. Motsvarar 4 denarer, dvs. en tillräcklig summa för två till tempelskatten.

18 Kapitlet

Jesus undervisar om ödmjukhet, talar om faran av förförelser och om rätt beteende mot felande bröder.

I samma stund kom lärjungarna till Jesus och sade: Vem är den störste i himmelriket*? Mark. 9:33-34. Luk. 9:46f.

*Ordagrant: himlarnas rike.

2. Då kallade Jesus* fram ett litet barn och ställde det mitt ibland dem *UN: han.

3. och sade: Sannerligen säger jag er: Om ni inte omvänder er och blir som små barn, skall ni inte komma in i himmelriket*.

Matt. 19:14. Mark. 10:15. Luk. 18:17. Joh. 3:3f. 1 Kor. 14:20. *Ordagrant: himlarnas rike.

4. Därför, den som ödmjukar sig som detta lilla barn, han är den störste i himmelriket.

5. Och den som tar emot ett sådant litet barn i mitt namn, han tar emot mig. Matt. 10:40.

6. Men den som förleder en av dessa små, som tror på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals, och han sänktes ner i havets djup.

Mark. 9:42. Luk. 17:1-2.

7. Ve världen för förförelsernas skull. Förförelser måste ju komma, men ve den människa, genom vilken förförelsen kommer. 1 Kor. 11:19.

8. Är det så, att din hand eller din fot förleder dig till synd så hugg av den och kasta den ifrån dig. Det

är bättre för dig att gå in i livet halt eller stympad, än att du skulle ha två händer eller två fötter och kastas i den eviga elden.

Matt. 5:30. Mark. 9:43. Kol. 3:5.

9. Och är det så, att ditt öga förleder dig till synd, så riv ut det och kasta det ifrån dig. Det är bättre för dig att gå in i livet enögd, än att du skulle ha två ögon och kastas i helvetets* eld. *grek: gehennas.

10. Se till, att ni inte föraktar någon av dessa små. Ty jag säger er, att deras änglar i himlen* alltid ser min Faders ansikte, som är i himlen*.

Ps. 34:8. Hebr. 1:14. *Ordagrant: himlarna.

11. Ty Människosonen har kommit för att frälsa det som var förlorat*.

Luk. 19:10. *UN utelämnar hela vers 11.

12. Vad tror ni? Om en man har hundra får och ett av dem kommer bort, lämnar han inte de nittionio på bergen och ger sig ut och letar efter det som har gått vilse? Luk. 15:4.

13. Och om det händer att han finner det, sannerligen säger jag er: Han gläder sig mer över det fåret än över de nittionio som inte har gått vilse.

14. Så är det inte heller er Faders vilja, som är i himlarna, att någon av dessa små skall gå förlorad.

15. Vidare, om din broder syndar mot dig*, så gå och tillrättvisa honom enskilt mellan dig och honom. Om han lyssnar på dig, så har du vunnit din broder. 3 Mos. 19:17.

Luk. 17:3. 1 Kor. 9:19. Gal. 6:1. Jak. 5:19-20.

*UN är tveksam och sätter inom parentes: mot dig.

16. Men om han inte lyssnar till dig, så ta med dig en eller två till, för att var sak må avgöras efter två eller tre vittnens ord. 5 Mos. 19:15. Joh. 8:17.

2 Kor. 13:1. 1 Tim. 5:19. Hebr. 10:28.

17. Och om han inte lyssnar till dem, så säg det till församlingen. Och om han inte lyssnar till församlingen, skall han vara för dig som en hedning och tullindrivare*.

Rom. 16:17. 1 Kor. 5:9f. 2 Thess. 3:14.
2 Joh. v. 10. *KXII: publikan.

18. Sannerligen säger jag er: Allt det ni binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt det ni löser på jorden skall vara löst i himlen.

Matt. 16:19, Joh. 20:23.

19. På nytt säger jag er: Om två av er kommer överens på jorden att be om något, vad det än är, så skall min Fader, som är i himlarna, göra det för dem.

Matt. 7:7f. Mark. 11:24.
1 Joh. 3:22, 5:14, Jak. 4:3.

20. Ty där två eller tre är församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.

Matt. 28:20.

21. Då kom Petrus fram till honom och sade: Herre, hur ofta skall jag förlåta min broder, när han syndar mot mig? Är sju gånger tillräckligt?

Luk. 17:4.

22. Jesus sade till honom: Jag säger dig: Inte sju gånger utan sjuttio gånger sju.

1 Mos. 4:24.

23. Därför liknar himmelriket* en kung, som ville hålla räkenskap med sina tjänare.

*Ordagrant: himlarnas rike.

24. Och när han började räkna, förde man fram till honom en som var skyldig honom tiotusen talenter*.

*1 talent = 6000 denarer. En denar motsvarar en dagslön.

25. Och eftersom han inget hade att betala med, befallde hans herre att han och hans hustru och barn och allt det han ägde skulle säljas så att betalning kunde ske.

26. Då föll den tjänaren ner på sina knän* inför honom och bad: Herre,

ha tålmod med mig, så skall jag betala dig allt.

*KXII: tillbad honom.

27. Då greps tjänarens herre av medlidande och gav honom fri och efterskänkte honom det han var skyldig.

Luk. 7:42.

28. Men när tjänaren kom ut fann han en av sina medtjänare, som var skyldig honom hundra denarer*. Och han tog fast honom och grep honom om strupen och sade: Betala mig vad du är skyldig.

*En denar motsvarar en dagslön.

29. Då föll hans medtjänare ner vid hans fötter* och bad honom, och sade: Ha tålmod med mig, så skall jag betala dig allt**.

*UN utelämnar: vid hans fötter. **UN utelämnar: allt.

30. Men han ville inte, utan gick och lät sätta honom i fängelse, tills han hade betalat vad han var skyldig.

31. När hans medtjänare såg vad som hände, tog de mycket illa vid sig och gick och berättade för sin herre allt det som hade hänt.

32. Då kallade hans herre honom till sig och sade till honom: Du onde tjänare! Allt det du var skyldig efterskänkte jag dig, därför att du bad mig.

33. Borde inte du också ha förbarmat dig över din medtjänare, liksom jag förbarmade mig över dig?

34. Och hans herre blev vred och överlämnade honom åt dem som torterar, tills han hade betalat allt som han var skyldig honom.

Matt. 5:25f.

35. Så skall också min himmelske Fader göra med er, om ni inte, var och en, av hjärtat förlåter sin broder hans överträdelser*.

Matt. 6:14,
Mark. 11:26. *UN utelämnar: hans överträdelser.

19 Kapitlet

Jesus undervisar om äktenskapet, välsignar barnen, undervisar en rik yngling om livets väg och lärjungarna om den sanna försakelsens lön.

Och det hände sig, att när Jesus hade slutat detta tal, gick han bort från Galileen och kom till Judeens område, på andra sidan Jordan. Mark. 10:1.

2. Och mycket folk följde honom, och han botade dem där.

3. Då gick fariseerna fram till honom, frestade honom och sade till honom: Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru av vilken orsak som helst? Matt. 5:31f. Mark. 10:2f.

4. Då svarade han och sade till dem: Har ni inte läst att han som gjorde dem från begynnelsen, gjorde dem till man och kvinna 1 Mos. 1:27, 5:2.

5. och sade: Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall vara ett kött? 1 Mos. 2:24. Mark. 10:7.
1 Kor. 6:16, 7:10-11. Ef. 5:31.

6. Så är de inte mer två utan ett kött. Vad nu Gud har fogat samman får människan inte skilja åt. 1 Kor. 7:10f.

7. De sade till honom: Varför befallde då Mose att ge skilsmäs-sobrev och skilja sig från henne? 5 Mos. 24:1. Matt. 5:31.

8. Han sade till dem: För ert hjärtas hårdhets skull tillät Mose er att skiljas från era hustrur, men från början var det inte så.

9. Men jag säger er: Var och en som skiljer sig från sin hustru, utom för

otukts skull, och gifter sig med en annan, begår äktenskapsbrott, och den som gifter sig med den från-skilda kvinnan begår äktenskapsbrott*.

Matt. 5:32. Mark. 10:11. Luk. 16:18.

*UN utelämnar: och den som gifter sig med den från-skilda kvinnan begår äktenskapsbrott.

10. Hans lärjungar sade till honom: Är det så med mannens förhållande till hustrun, är det bäst att inte gifta sig.

11. Då sade han till dem: Inte alla kan ta emot det ordet, utan bara de, åt vilka det blir givet. 1 Kor. 7:2f.

12. Ty det finns obrukbara*, som har blivit födda så från moderlivet, och de som har blivit obrukbara* av människor, och andra som har gjort sig själva till obrukbara* för himmelrikets skull. Den som kan ta emot det, han må ta emot det.

1 Kor. 7:32-34, 9:5. *steril eller kastrerad.

13. Sedan bar man fram småbarn till honom, för att han skulle lägga händerna på dem och be, men lärjungarna hindrade* dem.

Mark. 10:13. Luk. 18:15. *KXII: näpste.

14. Då sade Jesus: Låt småbarnen komma till mig och hindra dem inte. Ty sådana hör himmelriket* till.

Matt. 18:3. *Ordagrant: himlarnas rike.

15. Och när han hade lagt händerna på dem gick han därifrån.

16. Och se, en man gick fram och sade till honom: Gode* mästare, vad för gott skall jag göra för att få evigt liv? Mark. 10:17. Luk. 10:25, 18:18.

*UN utelämnar: Gode.

17. Då sade han till honom: Varför kallar du mig god*? Det finns ingen som är god utom en, det är Gud**.

*UN: Varför frågar du mig om vad som är gott?

**UN: Det finns bara en som är god.

18. Han sade till honom: Vilka? Jesus sade: Du skall inte dräpa, du skall inte begå äktenskapsbrott*, du skall inte stjåla, du skall inte bära falskt vittnesbörd.

2 Mos. 20:13. 5 Mos. 5:17f. *KXII: hor.

19. Hedra din far och din mor och du skall älska din nästa så som dig själv.

3 Mos. 19:18. Matt. 15:4, 22:39. Rom. 13:9.

Gal. 5:14. Ef. 6:2. Jak. 2:8.

20. Den unge mannen sade till honom: Allt detta har jag hållit från min ungdom*. Vad är det mer som fattas?

*UN utelämnar: från min ungdom.

21. Jesus sade till honom: Om du vill vara fullkomlig, så gå och sälj det du har och ge åt de fattiga, och du skall få en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.

Matt. 6:20. Luk. 12:33.

22. Men när den unge mannen hörde det ordet, gick han bedrövad sin väg, eftersom han hade många ägodelar.

23. Då sade Jesus till sina lärjungar: Sannerligen säger jag er: Det är svårt för en rik att komma in i himmelriket.

Mark. 10:24. 1 Tim. 6:9f.

24. Och ytterligare säger jag er: Det är lättare för en kamel att gå igenom ett nålsöga, än för en rik att komma in i Guds rike.

25. När hans lärjungar hörde detta, blev de mycket förskräckta och sade: Vem kan då bli frälst?

26. Då såg Jesus på dem och sade till dem: För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt.

1 Mos. 18:14. Jer. 32:17. Sak. 8:6.

Luk. 1:37. 18:27.

27. Då svarade Petrus och sade till honom: Se, vi har lämnat allt och följt dig. Vad skall vi få för det?

Mark. 10:28. Luk. 18:28.

28. Då sade Jesus till dem: Sannerligen säger jag er, att ni som har

följt mig, skall i den nya födelsen när Människosonen sitter på sin härlighets tron, också ni sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar.

Jes. 65:17. Dan. 7:9. Matt. 25:31.

Luk. 22:29-30. Upp. 21:1.

29. Och var och en som lämnar hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller hustru* eller barn eller åkrar för mitt namns skull, han skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv.

5 Mos. 33:9. Job 42:12. Mark. 10:30. Hebr. 10:34.

*UN utelämnar: eller hustru.

30. Men många som är de första skall bli de sista, och de sista skall bli de första.

Matt. 20:16. Mark. 10:31. Luk. 13:30.

20 Kapitlet

Jesus framställer liknelsen om arbetarna i vingården, förutsäger ännu en gång sitt lidande, tillrättavisar Sebedeus söner och ger två blinda deras syn.

Ty himmelriket är likt en jordägare som gick ut tidigt på morgonen för att leja arbetare till sin vingård.

2. Och när han hade kommit överens med arbetarna om en dagslön på en denar*, sände han dem till sin vingård.

*En denar motsvarar en dagslön.

3. Sedan gick han ut vid tredje* timmen och såg några andra stå arbetslösa på torget

*Klockan nio på morgonen.

4. och sade till dem: Gå också ni till min vingård, så skall jag ge er vad som är skäligt.

5. Och de gick. Vid sju* och nionde** timmen gick han ut igen och gjorde på samma sätt.

*Klockan tolv på dagen. **Klockan tre på eftermiddagen.

6. Också vid den elfte timmen gick

han ut och fann några andra stå arbetslösa och sade till dem: Varför står ni här hela dagen arbetslösa?

7. De sade till honom: Därför att ingen har lejt oss. Då sade han till dem: Gå också ni till min vingård, så skall ni få vad som är skäligt*.

*UN utelämnar: så skall ni få vad som är skäligt.

8. När kvällen kom, sade vingårdsherren till sin förvaltare: Kalla fram arbetarna och ge dem deras lön, börja med de sista och sluta med de första.

9. Och när de som kom vid elfte timmen kom fram, fick de var sin denar.

10. Men när de första kom, trodde de att de skulle få mer, men också de fick var och en sin denar.

11. När de fick den, klagade de på jordägaren och sade:

12. Dessa sista har arbetat en timme, och du har jämställt dem med oss som har burit dagens börda och hetta.

13. Då svarade han en av dem och sade: Min vän, jag gör dig ingen orätt. Kom du inte överens med mig om en denar?

14. Ta det som tillhör dig och gå din väg. Men jag vill ge denne siste lika mycket som åt dig.

15. Eller får jag inte göra vad jag vill med det som är mitt? Eller ser du med ont öga, därför att jag är god?

Rom. 9:16f.

16. Så skall de sista bli de första, och de första bli de sista. Ty många är kallade, men få är utvalda*.

Matt. 19:30, 22:14. Mark. 10:31. Luk. 13:30.

*UN utelämnar: Många är kallade, men få är utvalda.

17. När Jesus drog upp till Jerusalem, tog han de tolv lärjungarna åt sidan på vägen och sade till dem:

18. Se, vi går upp till Jerusalem, och

Människosonen skall utlämnas åt överstepräster och de skriftlärda, och de skall döma honom till döden

Matt. 16:21. Mark. 10:32. Luk. 18:31.

19. och de skall utlämna honom åt hedningarna till att hånas och gisslas* och korsfästas. Men på tredje dagen skall han uppstå igen.

Matt. 27:2. Joh. 18:32. *Se not till Matt. 10:17.

20. Då kom Sebedeus söners mor fram till honom med sina söner, tillbad honom och ville begära något av honom.

Matt. 4:21. Mark. 10:35.

21. Då sade han till henne: Vad vill du? Hon sade till honom: Säg, att dessa mina två söner i ditt rike skall få sitta, den ene på din högra sida, och den andre på din vänstra.

Matt. 19:28.

22. Då svarade Jesus och sade: Ni vet inte vad ni begär. Kan ni dricka den bågaren* som jag skall dricka, och** döpas med det dop som jag är döpt med? Då sade de till honom: Det kan vi.

Matt. 26:39f. Luk. 12:50. Joh. 18:11. *KXII: kalken.

**UN utelämnar: och döpas med det dop, som jag är döpt med?

23. Och han sade till dem: Min bågare* skall ni visserligen få dricka, och även döpas med det dop som jag är döpt** med, men rätten att sitta på min högra sida och på min vänstra är inte min sak att ge, utan det skall tillfalla dem, åt vilka det är berett av min Fader.

*KXII: kalk.

**UN utelämnar: och även döpas med det dop, som jag är döpt med.

24. När de tio hörde detta, blev de förargade på de två bröderna.

Mark. 10:41. Luk. 22:24.

25. Då kallade Jesus dem till sig och sade: Ni vet, att folkens furstar råder över dem, och de som är mäktiga utövar sin makt över dem.

Mark. 10:42. Luk. 22:25.

26. Men så skall det inte vara bland er. Utan den som vill vara stor bland er, han skall vara er tjänare,

27. och den bland er som vill vara den främste, han skall vara er slav,

Matt. 23:11. Mark. 9:35. 1 Kor. 9:19.

28. liksom Människosonen har kommit, inte för att bli betjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen* för många.

Mark. 10:45.
Luk. 22:27. Joh. 13:14. Fil. 2:7. 1 Tim. 2:6.
Tit. 2:14. 1 Petr. 1:19f. *KXII: återlösning.

29. Och när de gick ut från Jeriko, följde mycket folk med honom.

30. Och se, två blinda satt vid vägen. När de hörde, att Jesus gick förbi, ropade de och sade: Herre, Davids Son, förbarma dig över oss.

Mark. 10:46. Luk. 18:35.

31. Men folket tillrättavisade dem skarpt att de skulle tiga. Då ropade de ännu högre och sade: Herre, Davids Son, förbarma dig över oss.

32. Då stannade Jesus och kallade på dem och sade: Vad vill ni, att jag skall göra för er?

33. De sade till honom: Herre, att våra ögon skall öppnas.

34. Då förbarmade sig Jesus över dem och rörde vid deras ögon, och genast kunde de se med sina ögon och de följde honom.

21 Kapitlet

Jesus rider in i Jerusalem, rensar helgedomen, förbannar ett fikonträd, tillfrågas om sin makt, bestraffar i två liknelser översteprästerna och fariseerna.

Och när de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid

Oljeberget, då sände Jesus iväg två av sina lärjungar Mark. 11:1. Luk. 19:29.

2. och sade till dem: Gå in i byn, som ligger framför er, och strax skall ni finna en åsinna bunden, och ett föl bredvid henne. Lös dem och led dem till mig.

3. Och om någon säger något till er, så säg: Herren behöver dem, och genast skall han skicka iväg dem.

4. Men allt* detta hände för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten, som sade: *UN utelämnar: allt.

5. Säg till dottern Sion: Se, din Konung kommer till dig, ödmjuk*, ridande på en åsna och på ett föl, en arbetsåsnas föl. Sak. 9:9.

Joh. 12:15. *KXII: saktmodig.

6. Så gav sig lärjungarna iväg och gjorde, som Jesus hade befallt dem, Mark. 11:4. Luk. 19:32.

7. och ledde till honom åsnan och fölet, och lade sina kläder på dem, och de* satte upp honom på den. *UN: och han satt.

8. Och mycket folk bredde ut sina kläder på vägen. Andra skar kvistar av träden och strödde på vägen. 2 Kon. 9:13. Joh. 12:13.

9. Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade och sade: Hosianna, Davids Son. Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden! Ps. 118:26, 148:1.

Matt. 23:39. Mark. 11:9. Luk. 19:38.

10. Och när han kom in i Jerusalem, kom hela staden i rörelse och sade: Vem är denne?

11. Då sade folket: Det är Jesus, Profeten, från Nasaret i Galileen. Matt. 2:23.

12. Och Jesus gick in i Guds* tempel och drev ut alla som köpte och sålde

i templet, och stötte omkull penningväxlarnas bord och stolarna för dem som sålde duvor. 5 Mos. 14:25. Mark. 11:15. Luk. 19:45. Joh. 2:14f. *UN utelämnar: Guds.

13. Och han sade till dem: Det står skrivet: Mitt hus skall kallas ett bönehus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste. Jes. 56:7. Jer. 7:11.

14. Och de blinda och lama kom till honom i templet, och han botade dem.

15. När översteprästerna och de skriftlärda såg de under som han gjorde, och barnen som ropade i templet och sade: Hosianna, Davids Son, blev de mycket upprörda

16. och sade till honom: Hör du vad dessa säger? Då sade Jesus till dem: Ja. Har ni aldrig läst: Av barns och spädbarns mun har du berett dig lovsprisning? Ps. 8:3.

17. Då lämnade han dem och gick ut ur staden till Betania och övernatade där.

18. På morgonen, när han gick in till staden igen, blev han hungrig. Mark. 11:12.

19. Och då han fick se ett fikonträd vid vägen, gick han fram till det, men fann inget på det, utan bara löv. Och han sade till det: Aldrig mer skall det växa frukt på dig. Och genast visnade fikonträdet.

20. När lärjungarna såg detta, förundrade de sig och sade: Hur kunde fikonträdet vissna så plötsligt?

21. Då svarade Jesus och sade till dem: Sannerligen säger jag er: Om ni har tro och inte tvivlar, så skall ni inte bara göra sådant, som hände med fikonträdet, utan ni skall också kunna säga till detta berg: Lyft dig

upp, och kasta dig i havet, och det skall ske. Matt. 17:20. Luk. 17:6.

22. Och allt vad ni med tro ber om i er bön, det skall ni få.

Matt. 7:7-8, 18:19. Mark. 11:24. Luk. 11:9. Joh. 15:7. 1 Joh. 3:22. Jak. 1:5.

23. Och när han kom in i templet, gick översteprästerna och folkets äldste till honom, där han undervisade, och sade: Med vilken makt gör du detta? Och vem har gett dig denna makt?

Mark. 11:27-28. Luk. 20:1-3. Apg. 4:7.

24. Då svarade Jesus och sade till dem: Också jag har en sak att fråga er. Om ni svarar mig på den, skall också jag säga er, med vilken makt jag gör detta.

25. Varifrån var Johannes dop? Från himlen eller från människor? Då överlade de med varandra och sade: Säger vi: Från himlen, då säger han till oss: Varför trodde ni då honom inte?

26. Men säger vi: Från människor, så måste vi frukta för folket, eftersom alla håller Johannes för en profet.

Matt. 14:5. Mark. 6:20. Luk. 20:6.

27. Då svarade de Jesus och sade: Vi vet inte. Då sade han också till dem: Så säger inte heller jag er, med vilken makt jag gör detta.

28. Vad anser ni om detta? En man hade två söner. Och han gick till den förste och sade: Min son, gå i dag och arbeta i min vingård.

29. Han svarade och sade: Jag vill inte. Men sedan ångrade han sig och gick.

30. Och han gick till den andre och sade på samma sätt. Då svarade han och sade: Ja, Herre, men gick inte.

31. Vem av de två gjorde det fadern ville? De sade till honom: Den förste.

Jesus sade till dem: Sannerligen säger jag er: Tullindrivare och horor* skall gå in i Guds rike före er.

Luk. 7:29-30, 18:14. *KXII: *Publikaner och skökor.*

32. Ty Johannes kom till er på rättfärdighetens väg, och ni trodde honom inte, men tullindrivare och horor trodde honom. Och fastän ni såg det, ångrade ni er inte efteråt, så att ni trodde honom.

Luk. 3:11f.

33. Hör en annan liknelse: Det var en viss jordägare, som planterade en vingård och satte ett stängsel omkring den, och grävde ut en vinpress därinne och byggde ett torn. Därefter lejde han ut den åt vingårdsarbetare och for utomlands.

Ps. 80:9, Jes. 5:1.

Jer. 2:21. Mark. 12:1. Luk. 20:9.

34. När nu skördetiden kom, sände han sina tjänare till vingårdsarbetarna för att de skulle hämta dess frukt åt honom.

35. Då tog vingårdsarbetarna fatt på hans tjänare. En piskade de, en annan slog de ihjäl och en annan stenade de.

36. Åter sände han andra tjänare, flera än de första, men de gjorde med dem på samma sätt.

37. Och till sist sände han sin son till dem och sade: De skall väl ha respekt för min son.

38. Men när vingårdsarbetarna fick se sonen, sade de till varandra: Denne är arvingen. Kom, låt oss döda honom och ta hans arv.

Matt. 26:3-4, 27:1. Joh. 11:53.

39. Och de tog fast honom, drev ut honom ur vingården och dödade honom.

40. När nu vingårdens herre kommer, vad skall han göra med dessa vingårdsarbetare?

41. De sade till honom: De onda skall han överlämna åt en fruktansvärd död, och sin vingård skall han arrendera ut åt andra vingårdsarbetare, som ger honom frukten i rätt tid.

42. Då sade Jesus till dem: Har ni aldrig läst i Skrifterna: Den sten, som byggnadsarbetarna förkastade, den har blivit en hörnsten. Av Herren har detta blivit gjort, och det är underbart i våra ögon.

Ps. 118:22. Jes. 8:14, 28:16. Mark. 12:10.

Luk. 20:17. Apg. 4:11. Rom. 9:33. 1 Petr. 2:7.

43. Därför säger jag er, att Guds rike skall tas från er och ges åt ett folk*, som bär dess frukt.

*KXII: *hedningarna.*

44. Och vem som än faller på den stenen, han blir krossad, men vem som än stenen faller på, han skall smulas sönder*.

Jes. 8:15. Dan. 2:34. Sak. 12:3.

Luk. 20:18. *KXII: *den slår han sönder i stycken.*

45. Och när översteprästerna och fariseerna hörde hans liknelser, förstod de, att han talade om dem.

46. Och de hade velat gripa honom, men de var rädda för folket, eftersom de höll honom för en profet.

22 Kapitlet

Jesus framställer liknelsen om bröllopskläderna, besvarar frågor om skattepengen, om uppståndelsen och om det främsta budet, ställer sedan själv till fariseerna en fråga om Kristus, vems Son han är.

Och Jesus började åter tala till dem i liknelser, och sade:

2. Himmelriket är likt en kung, som gjorde bröllop för sin son

Luk. 14:16. Joh. 3:29. Upp. 19:7f.

3. och sände ut sina tjänare, för att de skulle kalla dem till bröllopet som var bjudna, men de ville inte komma.

4. På nytt sände han ut andra tjänare, och sade: Säg åt dem som är bjudna: Se, jag har tillrett min måltid, mina oxar och min gödboskap är slaktade, och allting är redo. Kom till bröllopet.

Ords. 9:2.

5. Men de brydde sig inte om det, utan gick sin väg, den ene till sitt jordbruk, den andre till sina affärer.

6. Och de andra tog fast hans tjänare, misshandlade dem och dödade dem.

Matt. 21:35.

7. När kungen hörde* det, blev han vred och sände ut sina härar och förgjorde mördarna och brände upp deras stad.

Matt. 24:2. *UN utelämnar: hörde det.

8. Därefter sade han till sina tjänare: Bröllopet är tillrett, men de som var bjudna, var inte värdiga.

9. Gå därför ut till vägskälen och bjud till bröllopet så många som ni finner.

Matt. 13:47.

10. Och tjänarna gick ut på vägarna och församlade alla, så många de fann, både onda och goda, och brölloppssalen blev fylld av gäster.

11. När kungen gick in för att se på gästerna, fick han syn på en man där som inte var klädd i bröllopskläder.

Jes. 61:10. Ef. 4:24. Kol. 3:10f.

Upp. 3:4-5, 16:15, 19:8.

12. Och han sade till honom: Min vän, hur kom du in här, då du inte har bröllopskläder? Och han teg.

13. Då sade kungen till tjänarna: Bind honom till händer och fötter och* för bort honom och kasta

honom i det yttersta mörkret. Där skall vara gråt och tandagnisslan.

Matt. 8:12, 13:41-42, 25:30.

*UN och KXII utelämnar: och för bort honom.

14. Ty många är kallade, men få är utvalda.

Matt. 20:16.

15. Då gick fariseerna bort och rådslog om hur de skulle kunna fånga honom genom hans ord.

Mark. 12:13. Luk. 20:20.

16. Och de sände sina lärjungar till honom, tillsammans med Herodes anhängare, och sade: Mästare, vi vet att du är sanningsenlig och undervisar rätt om Guds väg och bryr dig inte om vad människor tycker, för du gör inte skillnad på människor.

17. Så säg oss: Vad anser du? Är det rätt att man ger kejsaren skatt eller inte?

18. Men Jesus märkte deras ondska och sade: Varför vill ni sätta mig på prov, ni hycklare?

19. Visa mig myntet som man betalar skatt med. Då räckte de honom en denar*.

*En denar motsvarar en dagslön.

20. Och han sade till dem: Vems bild och inskrift är detta?

21. De sade till honom: Kejsarens. Då sade han till dem: Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren, och Gud det som tillhör Gud.

Rom. 13:7.

22. När de hörde detta, förundrade de sig. Och de lämnade honom och gick sin väg.

23. Samma dag kom det fram till honom sadduceer, som påstår att det inte finns någon uppståndelse, och frågade honom,

Mark. 12:18.

Luk. 20:27. Agg. 23:8.

24. och sade: Mästare, Mose sade: Om någon dör barnlös, skall hans

bror gifta sig med hans hustru och så ge barn* åt sin bror.

1 Mos. 38:8. 5 Mos. 25:5. **KXII: uppväcka säd.*

25. Nu fanns hos oss sju bröder. Den förste gifte sig och dog, och eftersom han inte hade några barn*, lämnade han sin hustru åt sin bror. **KXII: säd.*

26. På samma sätt också den andre och den tredje, ända till den sjunde. 27. Och sist av alla dog också kvinnan.

28. Vem av de sju skall hon nu vara hustru till vid uppståndelsen? Alla var ju gifta med henne.

29. Då svarade Jesus och sade till dem: Ni tar fel därför att ni inte förstår Skrifterna och inte heller Guds kraft.

30. Ty vid uppståndelsen gifter man sig inte och blir inte bortgift, utan man är som Guds* änglar i himlen.

**UN utelämnar Guds.*

31. Men vad angår de dödas uppståndelse, har ni inte läst det som har blivit sagt till er av Gud, som sade: 32. Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud? Gud är inte de dödas Gud, utan de levandes.

2 Mos. 3:6f. Mark. 12:26. Apg. 7:32. Hebr. 11:16.

33. Och när folket hörde detta, häpnade de över hans undervisning.

Matt. 7:28.

34. Men när fariseerna hörde, att han hade gjort sadduceerna svarslösa, församlade de sig,

35. och för att sätta honom på prov frågade en av dem, en laglär, och sade:

36. Mästare, vilket är det största budet i lagen?

Mark. 12:28. Luk. 10:25.

37. Då sade Jesus* till honom: Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt

hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. 5 Mos. 6:5. Luk. 10:27. **UN: han.*

38. Detta är det främsta och största budet.

39. Och det andra är detta likt: Du skall älska din nästa som dig själv.

3 Mos. 19:18. Matt. 19:19. Mark. 12:31. Luk. 10:27.

Rom. 13:9. Gal. 5:14. 1 Tim. 1:5. Jak. 2:8.

40. På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna. Matt. 7:12.

41. När nu fariseerna var samlade, frågade Jesus dem

42. och sade: Vad anser ni om Kristus? Vems Son är han? De sade till honom: Davids. Mark. 12:35. Luk. 20:41.

43. Han sade till dem: Hur kan då David i Anden kalla honom Herre och säga:

44. Herren sade till min Herre: Sätt dig på min högra sida, till dess jag lägger dina fiender åt dig till en fotpall*?

Ps. 110:1. Apg. 2:34. 1 Kor. 15:25.

Hebr. 1:13, 10:12-13. **UN: under dina fötter.*

45. Om nu David kallar honom Herre, hur kan han då vara hans son?

46. Och ingen kunde svara honom ett ord. Och från den dagen vågade inte heller någon fråga honom något mer.

23 Kapitlet

*Jesu verop över de skriftlärda,
fariseerna och Jerusalem.*

Då talade Jesus till folket och till sina lärjungar,

2. och sade: På Moses stol sitter de skriftlärda och fariseerna.

3. Därför, allt vad de säger till er att ni skall hålla*, håll det och gör det.

Men gör inte efter deras gärningar, för de säger men gör inte. Mal. 2:7f.

*UN utelämnar: att ni skall hålla.

4. Ty de binder samman tunga bördor som är svåra att bära och lägger dem på människornas skuldror, men själva vill de inte röra dem med ett finger. Luk. 11:46. Apg. 15:10. Gal. 6:13.

5. Och alla sina gärningar gör de för att de skall bli sedda av människorna. De gör sina böneremsor* breda och hörntofsarna på sina kläder stora.

2 Mos. 13:9. 4 Mos. 15:38. 5 Mos. 6:8, 11:18, 22:12.

Matt. 6:1f. *Remsor, som lindades om pannan och armen fullskrivna med ord ur Mose böcker. KXII: tänkeskrifter.

6. De älskar den främsta platsen vid middagarna och de främsta platserna i synagogorna Mark. 12:38-39. Luk. 11:43, 20:46.

7. och vill gärna bli hälsade på torgen och av människorna kallas Rabbi, Rabbi.

8. Men ni skall inte låta er kallas Rabbi, ty en är er Läromästare, Kristus*, och ni är alla bröder.

Jak. 3:1. *UN utelämnar Kristus.

9. Och ni skall inte kalla någon på jorden er fader, ty en är er Fader, han som är i himlarna. Mal. 1:6.

10. Inte heller skall ni låta någon kalla er läromästare*, ty en är er Läromästare*, Kristus. *KXII: Mästare.

11. Men den som är störst bland er skall vara er tjänare. Matt. 20:26-27.

12. Och var och en som upphöjer sig skall bli ödmjukad*, och var och en som ödmjukar sig skall bli upphöjd. Job 22:29. Ords. 29:23. Luk. 14:11, 18:14.

1 Petr. 5:5. Jak. 4:10. *KXII: bli förnedrad.

13. Men ve er, ni skriftlärda och fariseer, ni hycklare, som stänger till himmelriket för människorna! Ty själva går ni inte in, och de som

är på väg in tillåter ni inte heller att gå in. Luk. 11:52.

14. Ve er, ni skriftlärda och fariseer, ni hycklare, ty ni plundrar änkers hus och håller för syns skall långa böner. Därför skall ni få desto hårdare dom*. Mark. 12:40. Luk. 20:47.

*UN utelämnar hela vers 14.

15. Ve er, ni skriftlärda och fariseer, ni hycklare, som far omkring över vatten och land för att göra en proselyt*, och när han blivit det, gör ni honom till helvetets** barn två gånger mer än vad ni själva är.

*en hedning som övergått till judendomen. **grek: gehennas.

16. Ve er, ni blinda ledare, som säger: Om någon svär vid templet, betyder det ingenting. Men om någon svär vid guldets i templet är han bunden vid sin ed. Matt. 5:33, 15:14.

17. Ni dårar och blinda, ty vilket är förmer, guldets eller templet som helgar guldets?

18. Och om någon svär vid altaret, betyder det ingenting, men om någon svär vid offret som är på det är han bunden vid sin ed.

19. Ni dårar* och blinda, ty vilket är förmer, offret eller altaret som helgar offret? 2 Mos. 29:37. *UN utelämnar: dårar och.

20. Därför, den som svär en ed vid altaret, svär vid detta och vid allt det som är på det.

21. Och den som svär en ed vid templet, svär vid detta och vid honom som bor i det. 1 Kon. 8:13. 2 Krön. 6:2.

22. Och den som svär en ed vid himlen, svär vid Guds tron och vid honom som sitter på den. Matt. 5:34.

23. Ve er, ni skriftlärda och fariseer, ni hycklare, som ger tionde av mynta, dill och kummin men försummar

det viktigaste i lagen, nämligen rättvisan*, barmhärtigheten och tron. Detta borde ni göra utan att försumma det andra.

3 Mos. 27:30.

4 Mos. 18:21. Mik. 6:8. Luk. 11:42, 18:12. *KXII: domen.

24. Ni blinda ledare, som silar bort myggen men sväljer kamelen.

25. Ve er, ni skriftlärdar och fariseer, ni hycklare, som gör bågaren och fatet rent utvändigt men invändigt är de fulla av rovgirighet och omåttlighet*.

Matt. 15:20. Märk. 7:4. Luk. 11:39. *KXII: orenlighet.

26. Du blinde farisé, gör först det inre av bågaren och fatet rent, så att också dess utsida kan bli ren.

27. Ve er, ni skriftlärdar och fariseer, ni hycklare, ty ni liknar vitkalkade gravar som väl utvändigt ser prydliga ut, men invändigt är fulla av de dödas ben och all orenhet.

Luk. 11:44. Apg. 23:3.

28. På samma sätt ser ni också rättfärdiga ut utanpå inför människorna, men inuti är ni fulla av hyckleri och orättfärdighet*.

*Alt. övers.: laglöshet.

29. Ve er, ni skriftlärdar och fariseer, ni hycklare, som bygger upp profeternas gravar och pryder de rättfärdigas gravstenar,

Luk. 11:47.

30. och säger: Om vi hade levt på våra fäders tid, så hade vi inte gjort oss medskyldiga till profeternas blod.

31. Därmed vittnar ni om er själva att ni är barn till dem som dödade profeterna.

32. Fyll också ni era fäders mått!

33. Ni ormar, ni huggormsyngel, hur skall ni kunna fly undan helvetets* dom?

Matt. 3:7, 12:34. *grek: gehennas.

34. Se, därför sänder jag till er profeter och visa och skriftlärdar. Och

somliga av dem skall ni döda och korsfästa, och somliga av dem skall ni gissla* i era synagogor och förfölja från stad till stad,

Luk. 11:49, 22:19. Apg. 5:40. 2 Kor. 11:24f.

1 Thess. 2:15. Hebr. 11:36. *Se not till Matt. 10:17.

35. för att allt rättfärdigt blod som är utgjutet på jorden skall komma över er, från den rättfärdige Abels blod till Sakarias, Barakias sons, blod, som ni dödade mellan templet och altaret.

1 Mos. 4:8.

2 Krön. 24:21-22. Hebr. 11:4.

36. Sannerligen säger jag er: Allt detta skall komma över denna generation.

37. Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig. Hur ofta har jag inte velat samla dina barn, såsom hönan samlar sina kycklingar under sina vingar. Men ni ville inte.

Jes. 31:5, 65:2. Jer. 7:13. Luk. 13:34.

38. Se, ert hus skall lämnas öde för er.

1 Kon. 9:7. Jer. 22:5. Mik. 3:12.

39. Ty jag säger er: Härefter skall ni inte se mig, förrän ni säger: Välsignad är han som kommer i Herrens namn.

Ps. 118:26. Matt. 21:9.

24 Kapitlet

Jesus förutsäger Jerusalems förstörelse och sin återkomst.

Då gick Jesus sin väg ut från templet och hans lärjungar kom fram till honom för att visa honom templets byggnader.

Märk. 13:1. Luk. 21:5.

2. Då sade Jesus* till dem: Ser ni inte allt detta? Sannerligen säger

jag er: Här skall inte lämnas sten på sten, som inte skall brytas ner.

Mik. 3:12. Luk. 19:44. *UN: han.

3. Och när han satt på Oljeberget och de var för sig själva, kom lärjungarna fram till honom och sade: Säg oss, när skall detta ske, och vad blir tecknet på din återkomst* och tidsålderns slut**?

Mark. 13:3f. Luk. 21:7.
*grek. *parousia*. **KXII: världens ände.

4. Då svarade Jesus och sade till dem: Se upp så att ingen för er vilse*.

Mark. 13:5. Luk. 21:8. Ef. 5:6. Kol. 2:8.
2 Thess. 2:3. *KXII: förför.

5. Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är Kristus, och de skall föra många vilse.

Apk. 5:36f. 1 Joh. 2:18, 4:1.

6. Och ni skall få höra krig och rykten om krig. Se till, att ni inte blir skrämda, ty allt* detta måste hända, men det är ännu inte slutet.

*UN utelämnar: *allt*.

7. Folk skall resa sig upp emot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och epidemier* och jordbävningar på den ena platsen efter den andra.

*UN utelämnar: *epidemier*.

8. Men allt detta är början till födslosmärtorna*.

*KXII: *nöden*.

9. Då skall de utlämna er till att plågas och döda er, och ni skall bli hatade av alla folk för mitt namns skull.

Matt. 10:17. Mark. 13:9.
Luk. 21:12. Joh. 15:20, 16:2.

10. Och då skall många komma på fall och den ene skall förråda den andre, och de skall hata varandra.

11. Och många falska profeter skall träda fram och föra många vilse.

12. Och därför att ondskan* tilltar, skall kärleken kallna hos många.

*Alt. övers.: *laglösheten*.

13. Men den som håller ut till slutet,

han skall bli frälst. Matt. 10:22. Luk. 21:19.

14. Och detta evangelium om riket skall bli predikat i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan skall slutet komma.

Matt. 28:19.

15. När ni nu får se förödelsens styggelse, som omtalats genom profeten Daniel, stå på helig plats – må den som läser förstå* det –

Dan. 9:27, 12:11. Mark. 13:14. Luk. 21:20.

*KXII: *han må ge akt på det*.

16. då skall de som är i Judeen fly upp till bergen.

17. Den som är på taket skall inte gå ner för att ta något från sitt hus,

Luk. 17:31.

18. och den som är ute på åkern skall inte vända tillbaka för att hämta sina kläder.

19. Men ve dem som är havande och dem som ammar på den tiden.

20. Men be att er flykt inte sker under vintern, inte heller på sabbaten.

21. Ty då skall det bli en stor vedermöda, som inte har varit från världens begynnelse intill nu, och aldrig mer skall bli.

Dan. 12:1. Upp. 7:14.

22. Och om de dagarna inte blev förkortade, så skulle inget kött bli frälst. Men för de utvaldas skull skall de dagarna bli förkortade.

Mark. 13:20.

23. Om någon då säger till er: Se, här är Kristus eller där, så tro det inte.

Mark. 13:21. Luk. 17:23, 21:8.

24. Ty sådana som falskt utger sig för att vara Kristus och falska profeter skall uppstå, och de skall göra stora tecken och under, för att om möjligt föra även de utvalda vilse*.

5 Mos. 13:1. Mark. 13:22. 2 Thess. 2:8. *KXII: *förföra*.

25. Se, jag har sagt er det i förväg.

26. Därför om de säger till er: Se,

han är i öknen, så gå inte dit ut, eller: Se, han är i de inre rummen*, så tro det inte. **KXII: i kammaren.*

27. Ty såsom blixten kommer från öster och syns ända till väster, så skall också Människosonens återkomst* vara. **grek.: parousia.*

28. Ty varhelst den döda kroppen är, dit församlas sig örnarna.

Job 39:30f. Luk. 17:37.

29. Men strax efter den tidens vedermöda skall solen förmörkas, och månen skall inte ge sitt sken, och stjärnorna skall falla från himlen, och himlarnas krafter skall skakas.

Jes. 13:10, 34:4. Hes. 32:7. Joel 2:10, 31, 3:15. Mark. 13:24. Luk. 21:25. Apg. 2:20. Upp. 6:12.

30. Och då skall Människosonens tecken synas på himlen, och alla jordens stammar skall då jämra sig. Och de skall få se Människosonen komma på himlens skyar med makt* och stor härlighet.

Dan. 7:13. Matt. 25:31. Mark. 13:26. Apg. 1:11. 1 Thess. 4:16. Upp. 1:7. **KXII: kraft.*

31. Och han skall sända ut sina änglar med starkt basunljud, och de skall församla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himlens* ena ände till den andra.

Matt. 13:41. 1 Kor. 15:52. 1 Thess. 4:16. **Ordagrant: himlarnas.*

32. Lär nu en liknelse från fikonsträdet: När dess kvistar blir mjuka och löven börjar spricka ut, så vet ni att sommaren är nära. Mark. 13:28. Luk. 21:29.

33. Likaså när ni ser allt detta, så vet att det är nära och står för dörren.

34. Sannerligen säger jag er: Denna generation* skall inte förgås, förrän allt detta sker. Mark. 13:30. Luk. 21:32.

*KXII: Detta släkte.

35. Himmel och jord skall förgås,

men mina ord skall inte förgås.

Ps. 102:27. Jes. 40:8. Mark. 13:31. Luk. 21:33. Hebr. 1:11.

36. Men om den dagen och den stunden vet ingen, inte ens himlens* änglar**, utan bara min*** Fader.

Mark. 13:32. Apg. 1:7. **Ordagrant: himlarnas. **UN tillägger: inte ens Sonen. ***UN utelämnar: min.*

37. Men så som det var på Noas tid, så skall också* Människosonens återkomst** vara. Luk. 17:26. 1 Petr. 3:20.

*UN utelämnar: också. **grek.: parousia.

38. Ty så som det var i dagarna före floden: De åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken,

1 Mos. 6:2, 7:7.

39. och de visste ingenting, förrän floden kom och tog bort alla. Så skall det också* vara vid Människosonens återkomst**. **UN är tveksam och sätter inom parentes: också. **grek.: parousia.*

40. Då skall två vara ute på åkern, den ene skall tas med, den andre lämnas kvar.

Luk. 17:34-35.

41. Två skall mala på kvarnen, den ena skall tas med, den andre lämnas kvar.

42. Vaka därför, ty ni vet inte vilken stund* er Herre kommer.

Matt. 25:13. Mark. 13:33f. **UN: dag.*

43. Men det skall ni veta att om husägaren visste vid vilken tid på natten* tjuven skulle komma, så hade han vakat och inte tillåtit att någon bröt sig in i hans hus. Luk. 12:39. 1 Thess. 5:2.

2 Petr. 3:7f. Upp. 3:3, 16:15. **Ordagrant: vid vilken nattväkt.*

44. Var därför också ni redo, ty i den stund ni inte tänker det, kommer Människosonen.

45. Vem är nu en trogen och klok tjänare, som hans herre har satt över sitt husfolk för att ge dem mat i rätt tid?

Luk. 12:42. 1 Kor. 4:2.

46. Salig* är den tjänaren, som hans herre finner göra så, när han kommer.

*Alt. övers.: Välsignad.

47. Sannerligen säger jag er: Han skall sätta honom över alla sina ägodelar.

Matt. 25:21f. Luk. 22:29f.

48. Men om den onde tjänaren säger i sitt hjärta: Min herre dröjer med att komma*;

Pred. 8:11. *UN utelämnar: att komma.

49. och han börjar slå sina medtjänare, och äter och dricker med de druckna,

50. så skall den tjänarens herre komma, en dag när han inte väntar honom, och i en stund han inte vet om,

51. och han skall hugga honom i stycken och ge honom hans del med hycklarna. Där skall vara gråt och tandagnisslan.

Matt. 8:12, 13:42, 25:30.

25 Kapitlet

Jesus framställer liknelserna om de tio jungfrurna och om de anförtrodda talenterna, talar om den yttersta domen.

Då skall himmelriket bli likt tio jungfrur som tog sina lampor och gick ut för att möta brudgummen.

Luk. 12:35f.

2. Men fem av dem var visa, och fem var oförståndiga*.

*Alt. övers.: dåraktiga.

3. De oförståndiga tog sina lampor, men de tog ingen olja med sig.

4. Men de visa tog olja i sina kärl, tillsammans med sina lampor.

5. Då nu brudgummen dröjde, blev de alla sömniga och somnade.

6. Men vid midnattstid hördes ett rop: Se, brudgummen kommer*! Gå ut och möt honom.

Upp. 19:7.

*UN utelämnar: kommer.

7. Då stod alla jungfrurna upp, och gjorde i ordning sina lampor.

8. Och de oförståndiga sade till de visa: Ge oss av er olja, ty våra lampor slocknar.

9. Men de visa svarade: Nej, den skulle inte räcka till för både oss och er. Utan gå hellre bort till dem som säljer, och köp åt er själva.

10. När de gick och skulle köpa, kom brudgummen. Och de som var redo gick in med honom till bröllopet, och dörren stängdes.

11. Men efteråt kom även de andra jungfrurna och sade: Herre, Herre, öppna för oss.

Luk. 13:25.

12. Då svarade han och sade: Sannerligen säger jag er: Jag känner er inte.

Matt. 7:23.

13. Vaka därför, ty ni vet varken dagen eller stunden, när Människosonen kommer*.

Matt. 24:42-44. Mark. 13:33f.

Luk. 21:34f. 1 Kor. 16:13. 1 Petr. 5:8. Upp. 16:15.

*UN utelämnar: när Människosonen kommer.

14. Ty det är som när en man skulle resa utomlands. Han kallade på sina tjänare och överlämnade sina ägodelar åt dem,

Luk. 19:13.

15. och gav åt en fem talenter*, åt en annan två och åt en tredje en – åt var och en efter hans förmåga, och for sedan utomlands.

Rom. 12:6. *KXII: pund.

16. Då gick den som hade fått fem talenter bort och handlade med dem och tjänade fem talenter till.

17. Och på samma sätt den som hade fått två, han tjänade också två till.

18. Men den som hade fått en gick

och grävde ner den i marken och gömde sin herres pengar.

19. Men en lång tid därefter kom dessa tjänares herre och höll räkenskap med dem.

20. Då kom han fram, som hade fått fem talenter och lämnade fram fem talenter till och sade: Herre, du överlämnade åt mig fem talenter. Se, fem talenter till har jag vunnit förutom dem.

21. Och hans herre sade till honom: Bra gjort, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje

Matt. 24:47.
Luk. 16:10, 22:29-30.

22. Då kom också den fram, som hade fått två talenter och sade: Herre, du överlämnade åt mig två talenter. Se, två talenter till har jag vunnit förutom dem.

23. Hans herre sade till honom: Bra gjort, du gode och trogne tjänare. Du har varit trogen i det lilla. Jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje.

24. Sedan kom också den fram, som hade fått en talent, och sade: Herre, jag visste att du är en sträng man, som skördar där du inte har sått och samlar in där du inte har strött ut.

25. Och jag var rädd och gick bort och gömde din talent i jorden. Se, här har du det som är ditt.

26. Då svarade hans herre och sade till honom: Du onde och late tjänare. Du visste att jag skördar där jag inte har sått och samlar in där jag inte har strött ut.

27. Då borde du ha satt in mina

pengar i en bank, så att jag hade kunnat få det som är mitt med ränta när jag kom.

28. Ta därför ifrån honom talenten och ge den åt honom som har tio talenter.

29. Ty var och en som har skall få och det i överflöd, men från den som inte har, skall tas också det han har.

Matt. 13:12. Mark. 4:25. Luk. 8:18, 19:26.

30. Och kasta den oduglige tjänaren i det yttersta mörkret. Där skall vara gråt och tandagnisslan.

Matt. 8:12, 22:13, 24:51.

31. Men när Människosonen kommer i sin härlighet, och alla heliga* änglar med honom, då skall han sitta på sin härlighets tron.

Sak. 14:5. Matt. 16:27. 1 Thess. 4:16. 2 Thess. 1:7.
Jud. v. 14. Upp. 20:11. *UN utelämnar: heliga.

32. Och inför honom skall alla folk församlas, och han skall skilja dem, den ene från den andre, som en herde skiljer fåren från getterna.

Hes. 34:17f. Rom. 14:10. 2 Kor. 5:10.

33. Och fåren skall han ställa på sin högra sida, och getterna på den vänstra.

34. Då skall Konungen säga till dem som är på hans högra sida: Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike, som gjorts i ordning åt er från världens början.

35. Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni gav mig husrum,

Jes. 58:7. Hes. 18:7. Jak. 2:13.

36. naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig.

Jak. 1:27.

37. Då skall de rättfärdiga svara

honom och säga: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig mat, eller törstig och gav dig att dricka?

38. Och när såg vi dig vara främling och gav dig husrum, eller naken och klädde dig?

39. Eller när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig?

40. Då skall Konungen svara och säga till dem: Sannerligen säger jag er: Det ni har gjort mot en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.

Ords. 19:17. Matt. 10:40. Hebr. 2:11, 6:10.

41. Sedan skall han också säga till dem på vänstra sidan: Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga elden, som är tillredd åt djävulen och hans änglar.

Matt. 7:23.

Luk. 13:27. Upp. 20:10f.

42. Ty jag var hungrig och ni gav mig inget att äta. Jag var törstig och ni gav mig inget att dricka.

43. Jag var främling och ni gav mig inte husrum, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte.

44. Då skall också de svara honom och säga: Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller sjuk eller i fängelse, och tjänade dig inte?

45. Då skall han svara dem och säga: Sannerligen säger jag er: Vad ni inte har gjort mot en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort mot mig.

46. Och dessa skall då gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv.

Dan. 12:2. Joh. 5:29.

26 Kapitlet

Jesus blir smord i Betania. Judas förråder Jesus. Jesus håller påskmåltid med lärjungarna, instiftar Herrens måltid, ber i Getsemane, grips, förhöras inför Stora rådet och förnekas av Petrus.

Och det hände sig, att när Jesus hade slutat hela detta tal, sade han till sina lärjungar:

2. Ni vet att det är påsk om två dagar. Då skall Människosonen utlämnas för att bli korsfäst.

Matt. 20:18.

Mark. 14:1. Luk. 22:1.

3. Då samlade sig överstepräster och de skriftlärda* och folkets äldste i översteprästens palats. Han hette Kaifas,

*UN utelämnar: de skriftlärda.

och de rådslag om hur de skulle gripa Jesus med list och döda honom.

Joh. 11:47.

5. Men de sade: Inte under högtiden, för att det inte skall bli upplopp bland folket.

6. Då Jesus var i Betania, i Simon den spetälskes hus,

7. kom en kvinna fram till honom. Hon hade en alabasterflaska med dyrbar välluktande olja och hällde ut den över hans huvud, där han låg till bords.

Mark. 14:3. Joh. 11:2, 12:3.

8. Men när hans lärjungar såg det, blev de förargade och sade: Till vad tjänar detta slöseri?

9. Ty denna olja hade man kunnat sälja dyrt och ge åt de fattiga.

10. Men Jesus visste om det och sade till dem: Varför oroar ni kvinnan? Ty en god gärning har hon gjort mot mig.

11. Ty de fattiga har ni alltid ibland er, men mig har ni inte alltid.

5 Mos. 15:11.

12. Då hon hällde ut denna smörjelse över min kropp, gjorde hon det inför min begravning.

13. Sannerligen säger jag er: Överallt i hela världen där detta evangelium blir predikat, skall det hon gjorde också bli berättat till minne av henne.

14. Då gick en av de tolv, han som hette Judas Iskariot, till översteprästerna

Matt. 10:4. Mark. 14:10.

Luk. 22:3-4. Joh. 11:57.

15. och sade: Vad vill ni ge mig, för att jag skall utlämna* honom åt er? Då räknade de upp trettio silvermynt** åt honom.

2 Mos. 21:32. Sak. 11:12. 1 Tim. 6:9.

**KXII: förråda.* ***priset för en slav.*

16. Och från den stunden sökte han efter tillfälle att förråda honom.

17. Men på första dagen i det osyrade brödets högtid kom lärjungarna till Jesus och sade till honom: Var vill du, att vi skall förbereda åt dig att äta påskalammet?

2 Mos. 12:3, 15. Mark. 14:12. Luk. 22:7.

18. Då sade han: Gå in i staden till den och den och säg till honom: Mästaren säger: Min stund är nära, hos dig vill jag fira påsk med mina lärjungar.

19. Och lärjungarna gjorde som Jesus hade befallt dem och redde till påskalammet.

20. När det hade blivit kväll, låg han till bords med de tolv.

21. Och medan de åt, sade han: Sannerligen säger jag er: En av er skall förråda mig.

Mark. 14:18.

Luk. 22:21. Joh. 13:21.

22. Då blev de mycket bedrövade och var och en av dem började säga till honom: Herre, det är väl inte jag?

23. Då svarade han och sade: Den som tillsammans med mig doppade handen i skålen*, han skall förråda mig.

Ps. 41:10. Mark. 14:20. **KXII: fatet.*

24. Människosonen skall gå bort, såsom det står skrivet om honom, men ve den människa genom vilken Människosonen blir förrådd. Det hade varit bättre för den människan, att han aldrig hade blivit född.

25. Judas, som förrådde honom, tog då till orda och sade: Rabbi, det är väl inte jag? Han sade till honom: Du sade det.

26. Men när de åt, tog Jesus brödet och välsignade det och bröt det och gav åt lärjungarna och sade: Tag och ät. Detta är min kropp.

Mark. 14:22. Luk. 22:19. 1 Kor. 11:23.

27. Och han tog bägaren* och tackade Gud, gav åt dem och sade: Drick alla av den.

**KXII: kalken.*

28. Ty detta är mitt blod, det nya* förbundet, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse.

2 Mos. 24:8.

Jer. 31:31. Sak. 9:11. Matt. 20:28. Rom. 5:15.

Hebr. 9:22. 1 Petr. 1:19. **UN utlämnar: det nya.*

29. Och jag säger er: Härefter skall jag inte dricka av denna vinträdets frukt förrän den dag då jag dricker det nytt med er i min Faders rike.

Mark. 14:25. Luk. 22:18.

30. Och när de hade sjungit en lovsång, gick de ut till Oljeberget.

31. Då sade Jesus till dem: I denna natt skall ni alla komma på fall för min skull, ty det står skrivet: Jag skall slå Herden, och fåren i

hjorden skall bli förskingrade.

Sak. 13:7. Mark. 14:27. Joh. 16:32.

32. Men när jag har uppstått, skall jag gå före er till Galileen.

Matt. 28:6-7. Mark. 14:28, 16:7.

33. Då svarade Petrus och sade till honom. Även om alla andra kommer på fall för din skull, kommer jag aldrig någonsin på fall.

34. Jesus sade till honom: Sannerligen säger jag dig: I denna natt, innan tuppen gal, skall du tre gånger förneka mig.

Luk. 22:34. Joh. 13:38.

35. Petrus sade till honom: Om jag än måste dö med dig, skall jag ändå inte förneka dig. Detsamma sade också alla de andra lärjungarna.

36. Sedan gick Jesus med dem till en plats som kallas Getsemane. Och han sade till lärjungarna: Sitt här, medan jag går dit bort och ber.

Mark. 14:32. Luk. 22:39. Joh. 18:1.

37. Och han tog med sig Petrus och Sebedeus två söner och han började bedrövas och ängslas.

Matt. 4:21, 17:1.

38. Då sade han* till dem: Min själ är bedrövad ända till döds. Stanna här och vaka med mig.

Joh. 12:27. *KXII: Jesus.

39. Och han gick lite längre fram, föll ner på sitt ansikte, bad och sade: Min Fader, om det är möjligt, låt denna bägare* gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill.

Mark. 14:36. Luk. 22:42. Joh. 6:38.

Hebr. 5:7-8. *KXII: kalk.

40. Och han kom till lärjungarna och fann dem sovande. Då sade han till Petrus: Kunde ni då inte vaka en timme med mig!

41. Vaka och be, att ni inte kommer i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt.

Mark. 13:33, 14:38. Luk. 12:40f.

Gal. 5:17. Ef. 6:18. 1 Petr. 4:7.

42. På nytt gick han bort för andra gången och bad, och sade: Min Fader, om denna bägare* inte kan tas ifrån mig, utan att jag dricker den, så ske din vilja.

*KXII: kalk.

43. När han kom tillbaka, fann han återigen att de sov, för de orkade inte hålla ögonen öppna*.

*Ordagrant: för deras ögon var tyngda.

44. Då lämnade han dem och gick bort på nytt och bad för tredje gången, och sade samma ord.

45. Därefter kom han till sina lärjungar och sade till dem: Ni sover nu och vilar er. Se, stunden har kommit, då Människosonen skall överlämnas i syndares händer.

46. Stå upp, låt oss gå. Se, han som förräder mig är här.

47. Och medan han ännu talade, se, då kom Judas, en av de tolv, och med honom en stor folkskara med svärd och stavar, från översteprästrarna och folkets äldste.

Mark. 14:43.

Luk. 22:47. Joh. 18:3. Apg. 1:16.

48. Men den som förrådade honom hade gett dem ett tecken, och sagt: Den som jag kysser, han är det, grip honom.

49. Och han gick genast fram till Jesus och sade: Var hälsad, Rabbi, och kysste honom.

50. Jesus sade till honom: Min vän, varför har du kommit? Då gick de fram och grep Jesus och höll fast honom.

51. Och se, en av dem som var med Jesus räckte ut handen, drog ut sitt svärd och högg till översteprästens tjänare och högg av hans öra.

Mark. 14:47. Luk. 22:49. Joh. 18:10.

52. Då sade Jesus till honom: Stick ditt svärd tillbaka i skidan. Ty alla de som tar till svärd skall dödas med svärd.

1 Mos. 9:6. 2 Kor. 10:3f. Upp. 13:10.

53. Eller tror du inte att jag nu kan be min Fader, och att han genast skulle sända till mig mer än tolv legioner* änglar?

*grek legion: cirka 6 000 man.

54. Men hur skulle då Skrifterna uppfyllas, som säger att detta måste ske?

Jes. 53:7f. Luk. 18:31, 24:25, 44f.

55. I samma stund sade Jesus till skaran: Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och stavar för att ta fast mig. Var dag har jag suttit bland* er i templet och undervisat, och ni har inte gripit mig.

Mark. 14:48. Luk. 22:52.

*UN utelämnar: bland er.

56. Men allt detta har skett för att profeternas Skrifter skulle fullbordas. Då övergav alla lärjungarna honom och flydde.

Klag. 4:20. Mark. 14:50.

57. Och de som hade gripit Jesus förde honom till översteprästen Kaifas, där de skriftlärda och de äldste hade samlats.

Mark. 14:53.

Luk. 22:54. Joh. 18:12.

58. Men Petrus följde honom på avstånd fram till översteprästens palats och gick in där och satte sig bland tjänarna för att han skulle se slutet.

59. Och översteprästerna och de äldste* och hela Stora rådet sökte efter falskt vittnesbörd mot Jesus, för att kunna döda honom.

Mark. 14:55.

*UN utelämnar: de äldste.

60. Men de fann inget. Trots att många falska vittnen trädde fram fann de inget*. Slutligen kom det fram två falska** vittnen

*UN utelämnar: fann de inget. **UN utelämnar: falska vittnen.

61. och sade: Denne har sagt: Jag

kan bryta ner Guds tempel och på tre dagar bygga upp det igen.

Matt. 27:40. Joh. 2:19.

62. Då stod översteprästen upp och sade till honom: Svarar du inget på det som dessa vittnar mot dig?

63. Men Jesus teg. Då svarade översteprästen och sade till honom: Jag besvär dig vid den levande Guden, att du säger oss om du är Kristus, Guds Son.

64. Jesus sade till honom: Du sade det. Men jag säger er: Härefter skall ni se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himlens skyar.

Ps. 110:1. Dan. 7:13. Matt. 16:27, 24:30, 25:31.

Luk. 21:27. 1 Thess. 4:16. Upp. 1:7.

65. Då rev översteprästen sönder sina kläder och sade: Han har hädat. Vad behöver vi fler vittnen till? Se, ni har nu hört hans hädelse!

66. Vad anser ni? Då svarade de och sade: Han är skyldig till döden.

3 Mos. 24:16.

67. Då spottade de honom i ansiktet och slog honom, och somliga slog honom med handflatorna

Jes. 50:6. Matt. 27:30. Luk. 22:63.

68. och sade: Profetera för oss, Kristus. Vem var det som slog dig?

69. Men Petrus satt utanför på palatsets gård. Och en tjänsteflicka kom fram till honom och sade: Du var också med Jesus från Galileen.

Mark. 14:66. Luk. 22:55. Joh. 18:17f.

70. Men han nekade inför alla och sade: Jag vet inte vad du menar.

71. Och när han gick ut genom porten, såg en annan honom och sade till dem som var där: Denne var också med Jesus från Nasaret.

72. Då nekade han på nytt och svor: Jag känner inte den mannen.

73. Och efter en stund kom de som stod där fram till Petrus och sade: Sannerligen, du är också en av dem, för ditt uttal avslöjar dig. Luk. 22:59.

74. Då började han förbanna sig och svära: Jag känner inte den mannen. Och strax gol tuppen.

75. Då kom Petrus ihåg Jesu ord, som han hade sagt honom: Förrän tuppen gal, skall du tre gånger förneka mig. Och han gick ut och grät bittert.

Mark. 14:72. Luk. 22:61.

27 Kapitlet

Judas begår självmord. Jesus inför Pilatus, som dömer honom till att gisslas och korsfästas. Jesus hånas, ger upp andan och blir begravnen. Vakt utsätts vid hans grav.

Men när det hade blivit morgon, höll alla översteprästerna och folkets äldste råd mot Jesus, för att kunna döda honom. Mark. 15:1. Luk. 22:66.

2. Och de lät binda honom och förde bort honom och överlämnade honom till landshövdingen Pontius* Pilatus. Luk. 23:1. Joh. 18:28.

*UN utelämnar: Pontius.

3. När Judas, som förrådde honom, såg att han var dömd, blev han ångerfull och bar tillbaka de trettio silvermynten till översteprästerna och de äldste

4. och sade: Jag har syndat och för-rätt oskyldigt blod. Då sade de: Vad angår det oss? Det är din sak.

5. Då kastade han silvermynten i

templet och gav sig av. Sedan gick han och hängde sig. Apg. 1:18.

6. Men översteprästerna tog silvermynten och sade: Det är inte tillåtet att lägga dem i offerkistan, eftersom det är blodspengar.

7. Och när de hade hållit råd, köpte de för dem Krukmakarens åker till begravningsplats för främlingar.

8. Därför kallas den åkern än i dag Blodsåkern. Sak. 1:19.

9. Då uppfylldes det som var sagt genom profeten Jeremia som sade: Och de tog de trettio silvermynten, priset han blev värderad till, han som Israels barn hade värderat,

Sak. 11:12.

10. och gav dem för Krukmakarens åker, som Herren hade befallt mig.

11. Och Jesus stod inför landshövdingen. Och landshövdingen frågade honom och sade: Är du judarnas Konung? Då sade Jesus till honom: Du säger det. Mark. 15:2. Luk. 23:3.

Joh. 18:33f. 1 Tim. 6:13.

12. Och när han anklagades av översteprästerna och av de äldste, svarade han inget. Jes. 53:7.

13. Då sade Pilatus till honom: Hör du inte, hur mycket de vittnar mot dig?

14. Och han svarade honom inte med ett enda ord, så att landshövdingen förundrade sig mycket. Joh. 19:9.

15. Men vid högtiden brukade landshövdingen frige en fånge åt folket, den de önskade. Mark. 15:6.

Luk. 23:17. Joh. 18:39.

16. Och vid samma tid hade de en beryktad fånge, som hette Barabbas*.

*UN sätter inom parentes Jesus före Barabbas.

17. När de nu var samlade, sade

Pilatus till dem: Vem vill ni att jag skall frige åt er, Barabbas* eller Jesus, som kallas Kristus?

*UN sätter inom parentes (Jesus) före Barabbas.

18. Ty han visste, att de på grund av avund hade utlämnat honom.

19. Och när han satt på domarsätet, sände hans hustru bud till honom och lät säga: Befatta dig inte med denne rättfärdige man. Ty jag har i dag lidit mycket i en dröm för hans skull.

20. Men översteprästerna och de äldste övertalade folket att de skulle begära Barabbas och döda Jesus.

Mark. 15:11. Joh. 18:40.

21. Landshövdingen tog då till orda och sade till dem: Vilken av de två vill ni att jag skall frige åt er? De sade: Barabbas.

Apg. 3:14.

22. Pilatus sade till dem: Vad skall jag då göra med Jesus, som kallas Kristus? De sade alla till honom: Korsfäst honom.

23. Då sade landshövdingen*: Vad ont har han då gjort? Då skrek de ännu högre och sade: Korsfäst honom.

*UN utelämnar: landshövdingen.

24. När Pilatus såg, att han inget kunde uträtta, utan att det snarare höll på att bli uppror, tog han vatten och tvättade sina händer inför folket och sade: Jag är oskyldig till denne rättfärdige* mans blod. Detta får bli er sak.

*UN utelämnar: rättfärdige.

25. Då svarade allt folket och sade: Hans blod må komma över oss och över våra barn.

2 Sam. 1:16. Apg. 5:28.

26. Då frigav han Barabbas åt dem, men Jesus lät han gissla¹ och utläm-

nade honom till att korsfästas.

Mark. 15:15. Luk. 23:24-25. Joh. 19:16.

27. Då tog landshövdingens soldater Jesus med sig in i landshövdingens palats* och samlade hela vaktstyrkan kring honom.

Mark. 15:16f. Joh. 19:2f.

*pretoriet. KXII: rådhuset.

28. Och de klädde av honom hans kläder och satte på honom en scharlakansröd* mantel

*en högröd färg.

29. och flätade en krona av törnen och satte den på hans huvud, och i hans högra hand satte de ett rör och de böjde knä för honom och hånade honom och sade: Leve judarnas Konung!

30. Och de spottade på honom och tog röret och slog honom i huvudet.

Jes. 50:6. Matt. 26:67.

31. Och när de hade hånat honom, klädde de av honom manteln och klädde på honom hans egna kläder och förde bort honom till att korsfästas.

32. Och när de kom ut fann de en man från Cyrene som hette Simon. Honom tvingade de att bära hans kors.

Mark. 15:21. Luk. 23:26.

33. Och när de kom till en plats som kallas Golgata, det vill säga huvudskalleplats,

Mark. 15:22.

Luk. 23:33. Joh. 19:17.

34. gav de honom ättika* att dricka, blandad med galla, och när han hade smakat på det, ville han inte dricka det.

Ps. 69:22. *UN: vin.

35. Men sedan de hade korsfäst honom, delade de hans kläder och kastade lott om dem, för* att det skulle uppfyllas som var sagt genom

¹Korsfästelsen föregicks av gissling. Jesus utsattes för en romersk gissling som var råare än den judiska. Det romerska gisslet bestod av flätade läderremmar, där benbitar och järntaggar var inflettade.

profeten: De har delat mina kläder mellan sig och om min klädnad har de kastat lott.

Ps. 22:19. Mark. 15:24.

Luk. 23:34. Joh. 19:23-24. *UN utelämnar resten av versen.

36. Och de satt där och höll vakt över honom.

37. Och över hans huvud satte de anklagelsen mot honom. Där stod skrivet: Denne är Jesus, judarnas Konung.

Mark. 15:26. Luk. 23:38. Joh. 19:19.

38. Då blev två rövare korsfästa med honom, den ene på den högra sidan och den andre på den vänstra.

Jes. 53:12. Mark. 15:27. Luk. 23:32. Joh. 19:18.

39. Men de som gick där fram, smädade honom och skakade på sina huvuden

Ps. 22:8.

40. och sade: Du, som bryter ner templet och inom tre dagar bygger upp det igen, hjälp dig själv, om du är Guds Son, och stig ner från korset.

Matt. 26:61. Joh. 2:19.

41. Och på samma sätt hånade också översteprästerna honom, tillsammans med de skriftlärdade och de äldste, och sade:

42. Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa. Om* han är Israels Konung, så må han nu stiga ner från korset, så skall vi tro honom.

*UN: Han är Israels konung.

43. Han förtröstade på Gud, må han nu rädda honom om han har honom kär, ty han har sagt: Jag är Guds Son.

Ps. 22:9.

44. Och även rövarna, som var korsfästa med honom, hånade honom.

Luk. 23:39.

45. Men vid sjätte timmen kom över hela landet ett mörker, som varade ända till nionde timmen.

Amos 8:9. Mark. 15:33. Luk. 23:44.

46. Och omkring den nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sade: Eli, Eli, lama* sabaktani? Det betyder: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?

Ps. 22:2.

*Hebr. som betyder: varför. UN: lema.

47. Men när några av dem som stod där hörde detta, sade de: Han ropar på Elia.

48. Och en av dem sprang genast och tog en svamp och fyllde den med ättika och satte den på ett rör och gav honom att dricka.

Ps. 69:2. Mark. 15:36. Joh. 19:29.

49. Men de andra sade: Vänta, låt oss se om Elia kommer och hjälper honom.

50. Men Jesus ropade än en gång med hög röst och gav upp andan.

Mark. 15:37. Luk. 23:46. Joh. 19:30.

51. Och se, förlåten* i templet brast i två delar, uppifrån och ända ner, och jorden skakade, och klipporna rämnade,

2 Mos. 26:31, 36:35.

2 Krön. 3:14. Mark. 15:38. Luk. 23:45. Hebr. 10:19.

*Det förhänge som skiljer det heliga från det allra heligaste.

52. och gravarna öppnades, och många av kropparna till de heliga som hade somnat in stod upp

53. och gick ut ur sina gravar efter hans uppståndelse och kom in i den heliga staden och uppenbarade sig för många.

54. Men när officeren och de som tillsammans med honom bevakade Jesus såg jordbävningen och det som hände, blev de mycket förskräckta och sade: Denne var verkligen Guds Son.

Mark. 15:39. Luk. 23:47.

55. Och där var många kvinnor, som stod på avstånd och såg på. De som hade följt Jesus från Galileen och tjänat honom.

Mark. 15:40. Luk. 8:2.

56. Bland dem var Maria Magdalena och Maria, Jakobs och Joses* mor, och modern till Sebedeus söner.

*UN: Josef.

57. Men när det hade blivit kväll, kom en rik man från Arimatea, som hette Josef, som också själv var en Jesu lärjunge. Mark. 15:42. Luk. 23:50. Joh. 19:38.

58. Han gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp. Då befallde Pilatus, att kroppen skulle utlämnas till honom.

2 Mos. 34:25. 5 Mos. 21:23.

59. Och när Josef hade tagit hans kropp, svepte han den i ett rent linnetyg

60. och lade den i sin nya grav, som han hade huggit ut i klippan, och sedan rullade han en stor sten för ingången till graven och gick därifrån.

Jes. 53:9.

61. Men Maria Magdalena och den andra Maria var där, och de satt mitt emot graven.

62. Men nästa dag, som var dagen efter förberedelsedagen, samlades överstepräster och fariseerna tillsammans hos Pilatus

63. och sade: Herre, vi kommer ihåg, att den bedragaren* sade, när han ännu levde: Efter tre dagar skall jag stå upp.

Matt. 12:40, 16:21, 17:22f, 20:18f.

*KXII: förföraren.

64. Befall därför, att man bevakar graven intill tredje dagen, så att hans lärjungar inte kommer om natten* och stjäla bort honom och säger till folket: Han är uppstånden från de döda. Då blir det sista bedrägeriet** värre än det första.

*UN utelämnar: om natten. **KXII: villan.

65. Då sade Pilatus till dem: Där har ni vakt. Gå och bevaka så gott ni kan.

66. Då gick de och bevakade graven, förseglade stenen och satte ut vakterna.

28 Kapitlet

Jesus uppstår från de döda, visar sig för de sörjande kvinnorna och för sina lärjungar. Jesu missionsbefallning.

Mot slutet av sabbaten, i gryningen på första veckodagen, kom Maria Magdalena och den andra Maria för att se graven.

Mark. 16:2. Luk. 24:1. Joh. 20:1.

2. Och se, det blev en stor jordbävning, ty en Herrens ängel steg ner från himlen och gick fram och rullade bort stenen från öppningen* och satte sig på den.

*UN utelämnar: från öppningen.

3. Och hans utseende var såsom en blix och hans kläder var vita som snö.

4. Och vakterna skakade av fruktan för honom och blev som döda.

5. Men ängeln tog till orda och sade till kvinnorna: Frukta inte. Ty jag vet, att ni söker Jesus, som blev korsfäst.

6. Han är inte här, för han har uppstått, som han har sagt. Kom och se platsen, där Herren* låg.

Matt. 12:40, 16:21, 17:23, 20:19. **UN: han.*

7. Och gå genast och säg till hans lärjungar att han har uppstått från de döda. Och se, han går före er till Galileen. Där skall ni få se honom. Se, jag har sagt er det.

Matt. 26:32.

8. Och de skyndade sig bort från graven med fruktan och stor glädje och sprang för att berätta det för hans lärjungar.

9. Och när de gick för att berätta det för hans lärjungar*, se, då mötte Jesus dem och sade: Var hälsade! Då gick de fram och grep om hans fötter och tillbad honom.

Mark. 16:9.

*UN utelämnar: när de gick för att berätta det för hans lärjungar.

10. Då sade Jesus till dem: Frukta inte. Gå och berätta för mina bröder att de skall gå till Galileen. Där skall de få se mig.

Joh. 20:17. Apg. 1:3, 13:31. 1 Kor. 15:5. Hebr. 2:11.

11. Och medan de var på väg, se, då kom några av vakterna till staden och berättade för översteprästerna allt det som hade hänt.

12. Och dessa samlades med de äldste, och efter att de hade rådgjort med varandra, gav de soldaterna en stor summa pengar

13. och sade: Ni skall säga: Hans lärjungar kom på natten och rövade bort honom medan vi sov.

14. Och om landshövdingen får höra det, skall vi lugna honom och se till

att ni kan vara utan bekymmer.

15. Och de tog pengarna och gjorde som de hade blivit tillsagda. Och detta tal är utspritt bland judarna ända till denna dag.

16. Men de elva lärjungarna gick till det berg i Galileen dit Jesus hade befallt dem att gå.

Matt. 26:32.

17. Och när de fick se honom, tillbad de honom, men några tvivlade.

18. Och Jesus gick fram och talade till dem och sade: Mig är given all makt i himlen och på jorden.

Ps. 8:7. Matt. 11:27. Joh. 3:35.

Joh. 13:3, 17:2. Ef. 1:22. Hebr. 1:2, 2:8.

19. Gå därför ut och lär alla folk, och döp dem i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn,

Mark. 16:15. Luk. 24:47. Apg. 2:41.

20. och lär dem att hålla allt det jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens* slut. Amen**.

Mark. 16:20. **KXII: världens ände* ***UN utelämnar: Amen.*

Markus Evangelium

1 Kapitlet

Johannes predikar och döper. Jesus döps, frestas, predikar, kallar lärjungar och botar sjukdomar.

Detta är början av Jesu Kristi, Guds Sons, evangelium.

2. Som det står skrivet hos profeterna*: Se, jag sänder min budbärare** framför ditt ansikte, som skall bereda din väg framför dig.

Mal. 3:1. Matt. 3:3, 11:10. Luk. 7:27.

*UN: profeten Jesaja. **KXII: ängel.

3. En röst ropar i öknen: Bered Herrens väg, gör hans stigar raka.

Jes. 40:3. Matt. 3:3. Luk. 3:4. Joh. 1:15f.

4. Johannes trädde fram, döpte i öknen och predikade omvändelsens* dop till syndernas förlåtelse.

Matt. 3:1. Luk. 3:3. **KXII: bättringens.*

Alt. övers.: sinnesändringens, ängerns.

5. Och de gick ut till honom, hela Judeens område och de från Jerusalem, och de lät sig alla* döpas av honom i floden Jordan och bekände sina synder. **UN har flyttat alla till: alla Jerusalems invånare.*

6. Och Johannes var klädd i kamelhår med ett läderbälte om livet, och han åt gräshoppor och vildhonung.

3 Mos. 11:22. Matt. 3:4.

7. Och han predikade och sade: Efter mig kommer den som är mäktigare än jag, vars sandalremmar jag inte ens är värdig att böja mig ner för att lösa upp.

Matt. 3:11. Luk. 3:16. Joh. 1:26-27.

8. Jag har i sanning* döpt er med vatten, men han skall döpa er med

den Helige Ande. App. 1:5, 2:4, 11:16, 19:4.

*UN och KXII utelämnar: i sanning.

9. Och det hände sig vid den tiden, att Jesus kom från Nasaret i Galileen och lät sig döpas av Johannes i Jordan.

Matt. 3:13. Luk. 3:21.

10. Och genast då han steg upp ur vattnet, såg han himlarna öppna sig och Anden såsom en duva komma ner över honom.

Joh. 1:32.

11. Och en röst kom från himlen: Du är min älskade Son, i vilken jag har välbehag.

Ps. 2:7. Jes. 42:1. Matt. 3:17, 17:5.

Mark. 9:7. 2 Petr. 1:17.

12. Och Anden drev honom strax ut i öknen.

Matt. 4:1. Luk. 4:1.

13. Och han var där i öknen i fyrtio dagar och frestades av Satan, och var bland de vilda djuren, och änglarna betjänade honom.

Matt. 4:11.

14. Men sedan Johannes hade blivit satt i fängelse, kom Jesus till Galileen och predikade evangelium* om Guds rike**,

Matt. 4:12. Luk. 4:14.

*glatt budskap. **UN utelämnar: rike.

15. och sade: Tiden är fullbordad, och Guds rike är nära. Omvänd er* och tro evangelium.

Matt. 3:2.

*KXII: Gör bättring. Alt. övers.: Gör sinnesändring, ångra er.

16. När han gick utmed Galileiska sjön, såg han Simon och Andreas, hans bror, kasta ut ett nät i sjön, för de var fiskare.

Matt. 4:18. Luk. 5:2.

17. Och Jesus sade till dem: Följ mig, och jag skall göra er till människo-fiskare.

18. Och genast lämnade de sina nät och följde honom.

19. Och när han hade gått lite längre fram, såg han Jakob, Sebedeus son, och hans bror Johannes, där de satt i båten och lagade näten. Matt. 4:21.

20. Och genast kallade han dem till sig. Då lämnade de sin far Sebedeus och dem som var lejda kvar i båten och följde honom.

21. Och de gick in i Kapernaum, och så snart sabbaten kom gick han in i synagogan och undervisade.

Matt. 4:13, 23. Luk. 4:31.

22. Och de förundrade sig mycket över hans lära, ty han undervisade dem så som en som har auktoritet och inte så som de skriftlärdar.

Matt. 7:28-29. Luk. 4:32.

23. Och i deras synagoga fanns det en man, besatt av en oren ande, och han ropade

Luk. 4:33.

24. och sade: Låt oss vara*! Vad har vi med dig att göra, Jesus av Nasaret? Har du kommit för att förgöra oss? Jag vet vem du är, du Guds Helige.

Matt. 8:29. Mark. 5:7. *KXII: Ack.

25. Men Jesus befallde strängt* honom och sade: Tig, och kom ut ur honom.

*KXII: näpste.

26. Då slet den orene anden i honom, ropade högt och for ut ur honom.

27. Och alla förundrade sig, så att de frågade varandra och sade: Vad är detta? Vilken* ny lära är detta? Ty med makt befaller han till och med de orena andarna, och de lyder honom.

*UN: En ny lära.

28. Och ryktet om honom spred sig genast ut i hela trakten omkring Galileen.

29. Så snart de hade gått ut från syna-

gogan, kom de till Simons och Andreas hus med Jakob och Johannes.

Matt. 8:14. Luk. 4:38.

30. Men Simons svärmor låg sjuk i feber, och de talade genast med honom om henne.

31. Då gick han fram och tog henne vid handen och reste upp henne. Och genast* lämnade febern henne, och hon tjänade dem.

*UN utelämnar: Genast.

32. Och på kvällen när solen hade gått ner, förde de till honom alla som var sjuka och besatta av onda andar*.

Matt. 8:16. Luk. 4:40. *se not i Matt. 8:28, 31.

33. Och hela staden var samlad utanför dörren.

34. Och han botade många som led av olika slags sjukdomar och drev ut många onda andar*, men han tillät inte de onda andarna* att tala, eftersom de visste vem han var.

Luk. 4:41. Apg. 16:17-18. *se not i Matt. 8:28, 31.

35. Och tidigt på morgonen, innan det hade blivit dag, stod han upp och gav sig av bort till en enslig plats och bad där.

Luk. 4:42.

36. Och Simon och de som var med honom skyndade efter honom.

37. Och när de hade funnit honom, sade de till honom: Alla söker dig.

38. Och han sade till dem: Låt oss gå* till de närmaste städerna, så att jag kan predika där också, ty därför har jag kommit.

Luk. 4:43. *UN tillägger: åt ett annat håll.

39. Och han predikade i deras synagor över hela Galileen och drev ut de onda andarna*.

*se not i Matt. 8:28, 31.

40. Och till honom kom en spetälsk man, bad honom och föll på knä inför honom* och sade till honom: Om du vill, kan du göra mig ren.

Matt. 8:2. Luk. 5:12. *UN utelämnar: inför honom.

41. Då fylldes Jesus* av medlidande** och räckte ut sin hand och rörde vid honom och sade till honom: Jag vill, bli ren!

*UN: han. **Alt. övers.: förbarmade sig.

42. Och när han hade sagt det*, försvann spetälskan genast från honom och han blev ren.

*UN utelämnar: när han hade sagt det.

43. Och han talade strängt till honom och sände strax därpå iväg honom

44. och sade till honom: Se till, att du inte talar om detta för någon, men gå och visa dig för prästen och offra för din rening det som Mose har befallt, till ett vittnesbörd för dem.

3 Mos. 14:2. Matt. 8:4.

45. Men när mannen gick därifrån började han ivrigt berätta om det som hade hänt och gjorde saken känd vida omkring, så att han inte längre öppet kunde gå in i staden utan höll sig utanför i öde trakter. Och de kom till honom från alla håll.

Luk. 5:15.

2 Kapitlet

Jesus botar en lam, kallar Matteus, undervisar om fastan. Lärjungarna plockar ax på sabbaten.

Och efter några dagar kom han på nytt in i Kapernaum, och ryktet spred sig att han var hemma.

Matt. 9:1.

2. Då samlades genast* så många där att de inte fick plats, inte ens utanför dörren, och han predikade ordet för dem.

*UN utelämnar: genast.

3. Då kom de fram till honom med en lam, som bars av fyra män.

Luk. 5:18.

4. Och då de inte kunde komma fram till honom för folkets skull, tog

de bort taket på huset där han var, gjorde ett hål och firade ner sängen som den lame låg på.

5. När Jesus såg deras tro, sade han till den lame: Min son, dina synder är dig förlåtna.

6. Nu satt där några skriftlärdade, som tänkte i sina hjärtan:

7. Varför talar denne sådana hädelser? Vem kan förlåta synder, förutom en, Gud?

Jes. 43:25.

8. Och genast när Jesus märkte i sin ande att de tänkte så för sig själva, sade han till dem: Varför tänker ni så i era hjärtan?

9. Vilket är lättare att säga till den lame: Dina synder är dig förlåtna, eller att säga: Stå upp, ta din säng, och gå?

10. Men för att ni skall veta, att Människosonen har makt på jorden att förlåta synder, sade han till den lame:

11. Jag säger dig. Stå upp, ta din säng och gå till ditt hem.

12. Och genast stod han upp och tog sin säng och gick ut inför allas åsyn, så att alla förundrade sig mycket och prisade Gud, och sade: Något sådant har vi aldrig sett.

13. Och än en gång gick han längs sjön, och allt folket kom till honom, och han undervisade dem.

14. Och då han gick där fram, såg han Levi, Alfeus son, sitta vid tullen och sade till honom: Följ mig. Och han stod upp och följde honom.

Matt. 9:9. Luk. 5:27.

15. Och det hände sig, medan han låg till bords i hans hus, att också många tullindrivare* och syndare

låg till bords med Jesus och hans lärjungar. Ty de var många, och de följde honom. **KXII: publikaner.*

16. Och när de skriftlärda och fariseerna* såg, att han åt med tullindrivare och syndare, sade de till hans lärjungar: Varför äter och dricker han med tullindrivare och syndare? **UN: de skriftlärda bland fariseerna.*

17. När Jesus hörde detta sade han till dem: De friska behöver inte läkare, utan de sjuka. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare till omvändelse*.

Matt. 9:12-13. Luk. 5:31-32. 1 Tim. 1:15.

*UN utelämnar: till omvändelse.

*KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

18. Både Johannes och fariseernas lärjungar brukade fasta och de kom till honom och sade: Varför fastar Johannes och fariseernas lärjungar, men inte dina lärjungar? Matt. 9:14. Luk. 5:33.

19. Då sade Jesus till dem: Kan väl brudgummens vänner* fasta, så länge brudgummen är hos dem? Så länge de har brudgummen hos sig, kan de inte fasta.

*Ordagrant: brudkammarens söner.

20. Men dagar skall komma, då brudgummen skall tas ifrån dem och då i de dagarna skall de fasta.

21. Ingen syr en lapp av okrympt tyg på ett gammalt plagg, för då river det nya stycket bort ännu mer av det gamla och hålet blir värre.

Matt. 9:16. Luk. 5:36.

22. Och ingen slår nytt vin i gamla skinnläglar*, för då spränger det nya** vinet skinnläglarna, och vinet spills*** ut, och skinnläglarna förstörs. Utan nytt vin skall man slå i nya skinnläglar. **tillverkades oftast av getskinn, som syddes ihop, varvid djurets hals användes som öppning.*

**UN utelämnar: nya. ***UN: vinet och säckarna förstörs.

23. Och det hände sig att han på sabbaten gick genom sädesfält, och hans lärjungar började rycka av axen under det de gick. Matt. 12:1. Luk. 6:1.

24. Och fariseerna sade till honom: Se, varför gör de sådant som inte är tillåtet på sabbaten?

2 Mos. 20:10.

5 Mos. 23:25.

25. Då sade han till dem: Har ni aldrig läst vad David gjorde, då han och de som var med honom kom i nöd och blev hungriga?

1 Sam. 21:6. Matt. 12:3.

26. Hur han gick in i Guds hus under översteprästen Abjatars tid, och åt skådebröden, som det inte är tillåtet att äta utom för prästerna och han gav även åt dem som var med honom?

2 Mos. 29:32. 3 Mos. 8:31, 24:5f.

27. Och han sade till dem: Sabbaten är gjord för människans skull, och inte människan för sabbatens skull.

28. Därför är Människosonen Herre också över sabbaten. Matt. 12:8. Luk. 6:5.

3 Kapitlet

Jesus botar en man med förtvinad hand och utser tolv apostlar. Synd mot den Helige Ande. Jesu mor och bröder.

Och han gick på nytt in i synagogan och där var en man som hade en förtvinad hand. Matt. 12:9. Luk. 6:6.

2. Och de höll ögonen på honom ifall han skulle bota honom på sabbaten, för att de skulle kunna anklaga honom.

3. Då sade han till mannen som hade den förtvinade handen: Stå upp och kom hit fram.

4. Och han sade till dem: Är det till-

låtet på sabbaten att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller döda? Men de teg.

5. Då såg han sig omkring på dem med vrede, bedrövad över att deras hjärtan var så förhärdade, och sade till mannen: Räck ut din hand. Och han räckte ut den och hans hand blev helad och var lika frisk som den andra*.

*UN utelämnar: frisk som den andra.

6. Men fariseerna gick ut och höll genast råd med Herodes anhängare om honom, hur de skulle kunna döda honom.

Matt. 22:16.

7. Men Jesus och hans lärjungar drog sig undan till sjön. Och en stor folkskara från Galileen följde med honom. Också från Judeen

Matt. 4:25.

8. och från Jerusalem och från Idumeen och från andra sidan Jordan och de som bodde omkring Tyrus och Sidon, en stor folkskara kom till honom, när de hörde om de stora gärningar han gjorde.

9. Och han sade till sina lärjungar, att en båt skulle hållas till hands åt honom för folkets skull, för att de inte skulle tränga sig in på honom.

10. Ty han botade många, så att alla som hade några plågor trängde* sig in på honom för att få röra vid honom.

*KXII: överföll honom.

11. Och när de orean andarna såg honom, föll de ner för honom och ropade, och sade: Du är Guds Son.

12. Men han förbjöd dem strängt, att de inte skulle avslöja honom.

Mark. 1:25.

13. Och han steg upp på berget och kallade till sig dem han själv ville, och de kom till honom.

Matt. 10:1. Mark. 6:7. Luk. 6:12, 9:1.

14. Och han utsåg tolv*, för att de skulle vara med honom och för att han skulle sända ut dem till att predika,

*UN tillägger inom parentes: (som han kallade apostlar).

15. och för att de skulle ha makt att bota sjukdomar* och driva ut onda andar**.

*UN utelämnar: att bota sjukdomar och.

**se not i Matt. 8:28, 31.

16. Och* Simon gav han namnet Petrus,

Joh. 1:42. Apg. 1:13.

*UN tillägger: Han utsåg dessa tolv:

17. sedan Jakob, Sebedeus son, och Johannes, Jakobs bror, vilka han gav namnet Boanerges, det betyder Åskans söner,

Luk. 9:54.

18. sedan Andreas och Filippus och Bartolomeus och Matteus och Tomas och Jakob, Alfeus son, och Taddeus och Simon kanaaniten

19. och Judas Iskariot, han som också förrådade honom.

20. Och de gick in i ett hus. Och folkskaran samlade sig igen, så att de inte ens kunde* äta bröd.

*KXII: så att de inte hade tid till att äta.

21. När hans anhöriga fick höra det, gick de ut för att ta hand om honom eftersom de sade: Han är från sina sinnen.

22. Men de skriftlärda som hade kommit ner från Jerusalem sade: Han har Beelsebul, och med de onda andarnas* furste driver han ut de onda andarna*.

Matt. 9:34, 12:24.

Luk. 11:15. Joh. 7:20, 8:48f, 10:20.

*se not i Matt. 8:28, 31.

23. Då kallade han dem till sig och talade till dem i liknelser: Hur kan Satan driva ut Satan?

Matt. 12:25. Luk. 11:17.

24. Och om ett rike kommer i strid med sig självt, så kan det riket inte bestå.

25. Och om en familj* kommer i strid med sig själv, så kan den familjen* inte bestå. **KXII och KJV: ett hus, det huset.*

26. Och om Satan sätter sig upp emot sig själv och är i strid med sig själv, så kan han inte bestå, utan det är slut* med honom. **KXII: ute.*

27. Ingen kan gå in i en stark mans hus och plundra honom på hans tillhörigheter, utan att han först binder den starke. Sedan plundrar han hans hus. *Matt. 12:29.*

28. Sannerligen säger jag er: Alla synder skall människors barn få förlåtelse för, också alla hädelser, hur mycket de än hädar,

Matt. 12:31. Luk. 12:10. Hebr. 6:4. 1 Joh. 5:16.

29. men den som hädar den Helige Ande, får ingen förlåtelse i evig tid, utan är skyldig till evig dom*. **UN: synd.*

30. För de sade: Han har en oren ande.

31. Då kom hans bröder och hans mor, och de stannade utanför och sände bud till honom för att kalla på honom. *Matt. 12:46. Luk. 8:19.*

32. Och folket satt omkring honom, och de sade till honom: Se, din mor och dina bröder är där ute och söker dig. *Luk. 8:20.*

33. Då svarade han dem och sade: Vem är min mor eller mina bröder?

34. Och han såg sig omkring på dem som satt runt omkring honom och sade: Se, min mor och mina bröder.

35. Ty den som gör Guds vilja, han är min bror och min syster och min mor. *Joh. 15:14.*

4 Kapitlet

*Liknelser om himmelriket och Guds rike.
Jesus stillar en storm på havet.*

Sedan började han undervisa vid sjön igen och så mycket folk samlades kring honom att han steg i en båt och satt i den ute på vattnet medan allt folket stod på stranden. *Matt. 13:1.*

2. Och han lärde dem mycket i liknelser och sade till dem i sin undervisning: *Luk. 8:4.*

3. Hör! Se, en såningsman gick ut för att så.

4. Och det hände sig när han sådde, att en del föll vid vägen och himlens* fåglar kom och åt upp det. **UN utelämnar: himlens.*

5. Men en del föll på stenig mark där det inte fanns mycket jord, och det kom snart upp eftersom jorden inte var djup.

6. Och när solen steg blev det förbränt och torkade bort eftersom det inte hade någon rot.

7. Och en del föll bland törnen, och törnena växte upp och kvävde det, så att det inte gav någon skörd.

8. Men en del föll i god jord, och det kom upp och växte och bar frukt, en del trettiofalt och en del sextiofalt och en del hundrafalt.

9. Och han sade till dem: Den som har öron till att höra, han må höra.

10. Då han sedan blev ensam med dem som var hos honom tillsammans med de tolv, frågade de honom om liknelsen*. *Matt. 13:10. Luk. 8:9. *UN: liknelserna.*

11. Och han sade till dem: Åt er är det

givet att få veta* Guds rikes hemlighet. Men åt dem som är utanför ges allt genom liknelser, **UN utelämnar: få veta.*
 12. för att de skall se med sina ögon och ändå inget se, och höra med sina öron och ändå inget förstå, så att de inte omvänder sig och får sina synder* förlättna. *Jes. 6:9, 29:10.*

Luk. 8:10. Joh. 12:40. Apg. 28:26.

*UN utelämnar: sina synder.

13. Och han sade till dem: Förstår ni inte denna liknelse? Hur skall ni då kunna förstå alla liknelserna?

14. Såningsmannen sår ordet.

15. Men det som såddes vid vägen, det är de hos vilka ordet väl blir sått, men när de har hört det, kommer genast Satan och tar bort ordet som var sått i deras hjärtan*.

Matt. 13:19. *UN: i dem.

16. Och likaså, det som såddes på stenig mark är de som när de hör ordet genast tar emot det med glädje.

17. Men de har inte någon rot i sig utan uthärdar bara till en tid. När det sedan kommer lidande eller förföljelse för ordets skull kommer de genast på fall.

18. Och det som såddes bland törnena är sådana som hör ordet,

19. men omsorger för denna* världen, bedräglig rikedom och begär efter annat kommer in och kväver ordet, så att det blir utan frukt. *1 Tim. 6:17.*

*UN utelämnar: denna.

20. Och dessa är de som såddes i den goda jorden, de som hör ordet och tar emot det och bär frukt, en del trettiofalt och en del sextiofalt och en del hundrafalt.

21. Och han sade till dem: Inte tar man fram ett ljus, för att det skall sättas under skäppan* eller under bordet? Är det inte på ljusstaken det skall sättas? *Matt. 5:15. Luk. 8:16, 11:33.*

*Ett sädesmått av trä.

22. Ty inget är fördolt, som inte skall bli uppenbarat, inte heller är något undangömt, som inte skall komma fram i ljuset. *Matt. 10:26. Luk. 8:17, 12:2.*

23. Den som har öron till att höra, han må höra! *Matt. 11:15.*

24. Och han sade till dem: Se till vad ni hör. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er, och ännu mer skall bli givet åt er, som hör*.

Matt. 7:2. Luk. 6:38.

*UN utelämnar: som hör.

25. För den som har, åt honom skall bli givet, men den som inte har, från honom skall tas också det han har.

Matt. 13:12, 25:29. Luk. 8:18, 19:26.

26. Och han sade: Så är Guds rike, som när en man sår säd i jorden.

27. Och han sover och står upp natt och dag, och säden skjuter upp och växer, han vet själv inte hur.

28. För av sig själv ger jorden gröda, först strå, sedan ax, sedan fullmoget vete i axet.

29. Och när skörden är mogen, använder han strax lien, eftersom skördetiden är inne.

30. Och han sade: Vad skall vi likna Guds rike vid, eller med vilken liknelse skall vi jämföra det?

31. Det är som ett senapskorn, som när det blir sått i jorden, är mindre än alla frön på jorden.

Matt. 13:31. Luk. 13:18.

32. Men när det blivit sått, växer det

upp och blir större än alla kryddväxter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga.

33. Och med många sådana liknelser talade han ordet till dem, efter deras förmåga att höra det.

Matt. 13:34.

34. Men utan liknelse talade han inte till dem. Men när de blivit ensamma uttydde han allt för sina lärjungar.

35. Och samma dag, när det hade blivit kväll, sade han till dem: Låt oss fara över till andra sidan.

Matt. 8:18f. Luk. 8:22.

36. När de hade sänt iväg folket, tog de honom med i båten som han redan var i. Och andra små båtar följde också med honom.

37. Och det uppstod en häftig storm, och vågorna slog in i båten, så att den höll på att fyllas.

38. Men han själv låg i aktern och sov på en dyna. Då väckte de honom och sade till honom: Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?

39. Då stod* han upp och befallde** strängt vinden och sade till sjön: Tig! Var stilla! Och vinden lade sig, och det blev alldeles lugnt.

*KXII: då han var uppväckt. **KXII: näpste

40. Och han sade till dem: Varför är ni så rädda? Hur kommer det sig att ni inte har tro*? **UN: Har ni ännu ingen tro?*

41. Och de blev mycket förskräckta och sade till varandra: Vem är denne, eftersom både vinden och sjön lyder honom?

5 Kapitlet

Jesus driver ut onda andar, stillar en kvinnas blodgång och uppväcker Jairus dotter.

Så kom de över till den andra sidan av sjön in i gadarenernas* land. *Matt. 8:28. Luk. 8:26. *UN: gerasenernas.*

2. Och då han hade stigit ur båten, kom genast en man emot honom från gravarna. Han var besatt av en oren ande.

3. Han hade sitt tillhåll bland gravarna, och ingen kunde binda honom*, inte ens med kedjor. **UN tillägger: längre.*

4. Ty han hade många gånger blivit bunden med fotbojor och kedjor, men kedjorna hade blivit avslitna av honom och fotbojorna hade han brutit sönder, och ingen kunde tygla* honom. **KXII: spåka. Alt. övers. tämja, få bukt med.*

5. Och han höll alltid, dag och natt, till uppe i bergen och bland gravarna och skrek och sargade* sig själv med stenar. **KXII: slog.*

6. Då han nu fick se Jesus på långt håll, sprang han fram och föll ner framför honom

7. och skrek med hög röst och sade: Vad har jag med dig att göra, Jesus, du den högste Gudens Son? Jag besvär dig vid Gud, att du inte plågar mig.

8. Ty han sade till honom: Far ut ur mannen, du orena ande.

9. Och han frågade honom: Vad är ditt namn? Han svarade och sade: Mitt namn är Legion*, för vi är många. **del av en här på omkring 6 000 man.*

10. Och han bad honom enträget, att

han inte skulle driva bort dem från den trakten.

11. Och där nära bergen gick en stor svinhjord i bet. Matt. 8:30. Luk. 8:32.

12. Och alla de onda andarna* bad honom och sade: Sänd oss in i svinen, så att vi kan fara in i dem.

*UN utelämnar: alla, onda andarna. Se not Matt. 8:28, 31.

13. Och genast* tillät Jesus** dem det. Då for de orena andarna ut och in i svinen. Och hjorden störtade sig utför branten ner i sjön. Det var omkring tvåtusen, och de drunknade i sjön.

*UN: utelämnar: genast. **UN: han.

14. Men de som skötte svinen* flydde och berättade det i staden och på landsbygden. Och de gick ut för att se vad som hade hänt.

*UN: dem.

15. Och de kom till Jesus och såg den som hade varit besatt och haft legionen i sig, sitta där klädd och vid sina sinnen. Och de blev förskräckta.

16. Och de som hade sett det berättade för dem vad som hade hänt med den besatte och med svinen.

17. Och de började be honom att han skulle lämna deras område. Apg. 16:39.

18. Och då han hade stigit i båten, bad han som hade varit besatt, att han skulle få följa med honom.

Luk. 8:38.

19. Men Jesus* tillät det inte, utan sade till honom: Gå hem till de dina och berätta för dem hur stora ting Herren har gjort med dig och hur han har förbarmat sig över dig.

*UN: han.

20. Då gick han sin väg och började förkunna i Dekapolis*, hur stora ting Jesus hade gjort med honom. Och alla förundrade sig.

*KXII: De tio städerna.

21. Och när Jesus hade farit tillbaka med båten till andra sidan, samlades

mycket folk omkring honom, där han var vid sjön.

Matt. 9:1.

22. Och se, en av synagogföreståndarna som hette Jairus kom dit och då han fick se honom, föll han ner för hans fötter

Matt. 9:18. Luk. 8:41.

23. och bönföll honom starkt och sade: Min dotter ligger för döden. Jag ber dig: Kom och lägg händerna på henne, så att hon blir frisk och får leva.

24. Och han gick med honom, och mycket folk följde honom, och trängde sig in på honom.

25. Och där var en viss kvinna som hade haft blödningar i tolv år

3 Mos. 15:25. Matt. 9:20. Luk. 8:43.

26. och som hade lidit mycket hos många läkare och det hade kostat henne allt hon ägde, men ingenting hade hjälpt, utan det hade snarare blivit värre.

27. När hon hade fått höra om Jesus, kom hon i folkhopen och rörde baki från vid hans mantel.

28. Ty hon sade: Om jag bara får röra vid hans kläder, så blir jag frisk.

29. Och genast stannade blodflödet och hon kände i sin kropp att hon var botad från sin plåga.

30. Men Jesus märkte omedelbart inom sig själv, att kraft hade gått ut från honom, och han vände sig om i folkhopen och sade: Vem var det som rörde vid mina kläder?

Matt. 14:36. Luk. 6:19.

31. Och hans lärjungar sade till honom: Du ser att folket tränger dig på alla sidor och du frågar: Vem var det som rörde vid mig?

32. Och han såg sig omkring för att få se henne som hade gjort det.

33. Men kvinnan fruktade och bävade, eftersom hon visste vad som hade skett med henne, och hon kom och föll ner för honom och talade om hela sanningen för honom.

34. Då sade han till henne: Dotter, din tro har helat dig. Gå i frid, och var frisk från din plåga.

Matt. 9:22. Mark. 10:52.

35. Medan han ännu talade, kom några från synagogföreståndarens hus och sade: Din dotter är död. Varför besvärar du Mästaren längre?

Luk. 8:49.

36. Men så snart som* Jesus hörde vad som sades, sade han till synagogföreståndaren: Fruka inte, bara tro!

*UN utelämnar: så snart som.

37. Och han tillät inte någon att följa med honom utom Petrus och Jakob och Johannes, Jakobs bror.

38. Så kom han till synagogföreståndarens hus, och han såg en orolig skara människor som grät och jämrade sig högt.

39. Och han gick in och sade till dem: Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, utan hon sover.

Matt. 9:24. Joh. 11:11.

40. Då hånskrattade de åt honom. Men han drev ut allesammans, tog med sig flickans far och mor och dem som var med honom och gick in där flickan låg.

41. Och han tog flickan i handen och sade till henne: Talita kum! Det betyder: Flicka, jag säger dig, stå upp!

42. Och genast stod flickan upp och gick omkring, ty hon var tolv år. Och de blev uppfyllda av stor häpnad.

43. Och han befallde* dem strängt att ingen skulle få veta detta och sade åt dem att ge henne något att äta.

*KXII: förbjöd.

6 Kapitlet

Jesus föraktas i sin hemstad, sänder ut sina tolv apostlar. Johannes döparens halshuggning. Jesus bespisar fem tusen män och går på vattnet.

Och han gick ut därifrån och kom till sin hemstad, och hans lärjungar följde honom.

Matt. 13:54. Luk. 4:16.

2. Och när sabbaten kom, började han undervisa i synagogan. Och många som hörde honom förundrade sig mycket och sade: Varifrån har denne fått detta? Och vad är det för visdom som är given åt honom, så att till och med sådana mäktiga gärningar sker genom hans händer?

Luk. 4:16.

3. Är då inte denne timmermannen, Marias son, bror till Jakob och Joses och Judas och Simon? Och är inte hans systrar här hos oss? Och de tog anstöt av honom.

Joh. 6:42.

4. Då sade Jesus till dem: En profet är inte föraktad, utom i sin hemstad och bland sina släktingar och i sitt eget hem.

Matt. 13:57. Luk. 4:24. Joh. 4:44.

5. Och han kunde inte göra några underverk där, förutom att han lade händerna på några få sjuka och botade dem.

Matt. 13:58.

6. Och han förundrade sig över deras otro. Sedan gick han omkring i de kringliggande byarna och undervisade.

Matt. 9:35. Luk. 13:22.

7. Och han kallade till sig de tolv och började sända ut dem, två och två, och gav dem makt över de oreanda andarna.

Matt. 10:1. Mark. 3:13-14.
Luk. 6:13, 9:1.

8. Och han befallde dem, att de inte skulle ta med sig något annat på vägen än en stav, ingen lädersäck, inget bröd och inga pengar i bältet,

Matt. 10:9. Luk. 9:3.

9. utom sandaler som de fick ha på fötterna, men de skulle inte bära två livklädnader*.

*en lång skjorta som man bär närmast kroppen.

10. Och han sade till dem: Varhelst ni går in i något hus, stanna där tills ni lämnar den platsen.

Matt. 10:11. Luk. 9:4.

11. Och vem* som helst som inte tar emot er eller inte hör på er, gå bort därifrån och skaka av dammet**, som är under era fötter, till ett vittnesbörd mot dem. Sannerligen*** säger jag er: Det skall vara lindrigare för Sodom och Gomorra på domedagen än för den staden.

Matt. 10:14-15.
Luk. 9:5, 10:10f. Apg. 13:51, 18:6. *UN: någon plats.

**KXII: stoftet. ***UN utelämnar: resten av versen.

12. Och de gick ut och predikade, att man skulle omvända* sig.

*KXII: bättra sig. Alt. övers.: göra sinnesändring, ångra sig.

13. Och de drev ut många onda andar* och smorde många sjuka med olja och botade dem.

Jak. 5:14. *se not i Matt. 8:31.

14. Och kung Herodes fick höra detta, eftersom hans namn redan var känt. Och han sade: Det är Johannes Döparen som har uppstått från de döda och därför verkar dessa krafter i honom.

Matt. 14:1. Luk. 9:7, 19.

15. Andra sade: Det är Elia, och åter andra sade: Det är en profet eller som en av profeterna.

Matt. 16:14.

16. Då Herodes hörde detta, sade

han: Det är Johannes, som jag låt halshugga. Han har uppstått från de döda*.

*UN utelämnar: från de döda.

17. För Herodes hade själv sänt iväg och låtit gripa och binda Johannes och sätta honom i fängelse, på grund av Herodias, hans bror Filippus hustru, eftersom han hade gift sig med henne.

Luk. 3:19-20.

18. Ty Johannes hade sagt till Herodes: Det är inte tillåtet för dig att ha din brors hustru.

3 Mos. 18:16, 20:21.

19. Därför var Herodias förbittrad på honom och hade gärna velat döda honom, men hon kunde inte,

20. eftersom Herodes fruktade för Johannes. Han visste att denne var en rättfärdig och helig man och skyddade honom. Och när han hade hört honom, rättade* han sig mycket efter honom, och han hörde honom gärna.

Matt. 14:5, 21:26.

*UN: blev han många gånger villrådig.

21. Så kom en lämplig dag, när Herodes på sin födelsedag gjorde en festmåltid för sina stormän och för överstarna och de förnämsta i Galileen.

1 Mos. 40:20. Matt. 14:6.

22. Och när Herodias dotter kom in och dansade, och det behagade Herodes och dem som låg till bords med honom, sade kungen till flickan: Begär av mig vad du vill, och jag skall ge dig det.

23. Och han svor henne en ed: Vad du än ber mig om skall jag ge dig, ända till hälften av mitt rike.

24. Då gick hon ut och sade till sin mor: Vad skall jag be om? Hon sade: Johannes Döparens huvud.

25. Och genast gick hon med hast

in till kungen och bad och sade: Jag vill att du genast ger mig Johannes Döparens huvud på ett fat.

26. Då blev kungen bedrövad, men för edens skull, och för deras skull som låg till bords med honom, ville han inte avvisa henne, Matt. 14:9.

27. utan kungen sände genast en bödel med befallning att hämta hans huvud. Och han gick och halshög honom i fängelset, Matt. 14:10.

28. och bar fram hans huvud på ett fat och gav det åt flickan, och flickan gav det åt sin mor.

29. Då hans lärjungar fick höra detta, kom de och tog hans döda kropp och lade den i en grav.

30. Och apostlarna samlades hos Jesus och talade om för honom allt, både vad de hade gjort och vad de hade undervisat om. Luk. 9:10.

31. Då sade han till dem: Följ nu med mig, bara ni, bort till en öde trakt och vila er lite. För där fanns många som kom och gick så att de inte ens fick tid att äta. Mark. 3:20.

32. Och så for de i båten till en öde plats för att få vara för sig själva.

Matt. 14:13. Joh. 6:1.

33. Och folket* såg att de for sin väg, och många kände igen honom och skyndade dit till fots från alla städer och kom fram före dem och samlades till honom**.

*UN: de. **UN utelämnar: och samlades till honom.

34. När Jesus* steg i land, såg han en stor skara människor. Då förbarmade han sig över dem, eftersom de var som får utan herde. Och han började undervisa dem om många saker.

Jer. 23:1. Hes. 34:2.

Matt. 9:36, 14:14. *UN: han.

35. Men när det redan var sent på dagen, kom hans lärjungar fram till honom och sade: Trakten är öde och det är redan sent. Matt. 14:15. Luk. 9:12.

36. Sänd iväg dem så att de kan gå bort till gårdarna och byarna här omkring och köpa sig bröd*, för de har inget att äta**.

*UN: något att äta.

**UN utelämnar: för de har inget att äta.

37. Då svarade han dem och sade: Ge ni dem att äta. Då sade de till honom: Skall vi gå bort och köpa bröd för tvåhundra denarer* och ge dem att äta?

Joh. 6:5. *En denar motsvarar en dagslön.

38. Då sade han till dem: Hur många bröd har ni? Gå och se efter. Och sedan de hade sett efter sade de: Fem, och två fiskar.

Matt. 14:17.

Luk. 9:13. Joh. 6:9.

39. Då befallde han dem att låta alla sätta sig i matlag i det gröna gräset.

40. Och de satte sig ner i grupper om hundra eller femtio.

41. Och han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och välsignade och bröt bröden och gav dem åt sina lärjungar, för att de skulle lägga fram åt folket. Också de två fiskarna delade han ut åt alla.

42. Och alla åt och blev mätta.

43. Sedan plockade de upp tolv korgar fulla med brödbitar och fisk.

44. Och de som hade ätit av bröden var omkring femtusen män.

45. Och genast manade han på sina lärjungar att stiga i båten och fara före honom över till Betsaida på andra stranden, medan han sände iväg folket.

Matt. 14:22. Joh. 6:16.

46. Och när han hade skilt dem från sig, gick han därifrån upp på berget för att be.

Matt. 14:23.

47. När kvällen kom, var båten mitt på sjön och han var ensam på land.

Matt. 14:24. Joh. 6:17.

48. Och han såg att de var svårt ansatta medan de rodde, för de hade motvind. Och vid fjärde nattvåkten* kom han till dem, gående på sjön, och han ville gå förbi dem.

*Från klockan 3 till 6 på natten.

49. Men när de såg honom gå på sjön, trodde de att det var en vålnad och skrek,

50. eftersom de alla såg honom och blev förskräckta. Men han talade genast till dem och sade till dem: Var vid gott mod. Det är jag. Var inte förskräckta.

51. Och han steg upp till dem i båten och vinden lade sig. Och inom sig blev de i högsta grad häpnade och förundrade sig,

52. ty de hade inte förstått genom det som hade skett med bröden, utan deras hjärtan var som förblindade.

53. Och då de hade farit över till andra stranden, nådde de land vid Gennesaret och lade till där.

Matt. 14:34.

54. Och när de steg ur båten kände folket genast igen honom.

55. Och de sprang omkring med bud i hela den trakten, och man började bära de sjuka på sängar dit, där de hörde att han var.

56. Och varhelst han gick in i byar eller städer eller gårdar, där lade man de sjuka på torgen. De bad honom att åtminstone få röra vid hörntofsen av hans mantel. Och alla som rörde vid honom blev friska.

7 Kapitlet

Jesus bestraffar fariseernas och de skriftlärdas hyckleri, bönhör den kananeiska kvinnan och botar en dövstum.

Och fariseerna och några skriftlärda, som hade kommit från Jerusalem, samlades till honom.

Matt. 15:1.

2. Och när de fick se att somliga av hans lärjungar åt bröd med orena, det vill säga otvättade händer, klandrade de det*.

*UN utelämnar: klandrade de det.

3. Ty fariseerna och alla judar äter inte något utan att de noga har tvättat sina händer, för att hålla de äldstes traditioner*.

*KXII: stadgar.

4. Och när de kommer från torget, äter de inte heller något, utan att de först har tvättat sig. Och mycket annat sådant finns, som de har lärt sig att hålla, som att skölja bägare och kannor och kopparkärl och bänkar*.

*UN utelämnar: och bänkar.

5. Då frågade fariseerna och de skriftlärda honom: Varför följer inte dina lärjungar de äldstes traditioner, utan äter bröd med otvättade* händer?

*UN: orena.

6. Han svarade och sade till dem: Rätt har Jesaja profeterat om er, ni hycklare, som det står skrivet: Detta folk ärar mig med sina läppar, men deras hjärtan är långt ifrån mig. *Jes. 29:13.*

7. Och förgäves tjänar de mig, då de lär ut läror som är människobud.

Matt. 15:9. Tit. 1:14.

8. Ty ni överger Guds bud och håller mänskliga traditioner*, såsom att skölja kannor och bägare, och mycket annat sådant gör ni.

*UN utelämnar: resten av versen.

9. Och han sade till dem: Skickligt upphäver ni Guds bud för att hålla era traditioner.

10. För Mose har sagt: Hedra din far och din mor. Och: Den som förbannar sin far eller mor, han skall döden dö.

2 Mos. 20:12, 21:17.

3 Mos. 20:9. 5 Mos. 5:16, 27:16.

Ords. 20:20. Matt. 15:4. Ef. 6:2.

11. Men ni säger: Om någon säger till sin far eller sin mor: Det du skulle ha fått av mig till hjälp, ger jag som korban, det vill säga en offergåva,

12. då tillåter ni inte att han gör något mer för sin far eller för sin mor.

13. Så sätter ni Guds ord ur kraft genom er tradition, som ni har fört vidare. Och mycket annat sådant gör ni.

Matt. 15:6.

14. Och han kallade till sig allt* folket och sade till dem: Hör på mig allesammans och förstå.

Matt. 15:10.

*UN: på nytt.

15. Inget av det som kommer in i människan utifrån kan orena henne, utan det som kommer ut från människan är det som orenar människan.

Apg. 10:15. Rom. 14:17-20. Tit. 1:15.

16. Den som har öron till att höra, han må höra*.

Matt. 11:15. Mark. 4:23.

*UN utelämnar: hela vers 16.

17. Och sedan han hade lämnat folket och kommit in i huset, frågade hans lärjungar honom om liknelsen.

Matt. 15:15.

18. Och han sade till dem: Är ni också så oförståndiga? Förstår ni

inte att inget som utifrån kommer in i människan kan orena henne?

19. Ty det går inte in i hennes hjärta utan ner i magen genom vilken all mat renas* och har sin naturliga utgång.

Rom. 14:14. Tit. 1:15.

*UN: (Därmed förklarade) han all mat ren.

20. Och han sade: Det som går ut från människan, det orenar människan.

21. Ty inifrån, från människornas hjärtan, utgår de onda tankarna, hor*, otukt och mord,

1 Mos. 6:5, 8:21. Ords. 6:14. Jer. 17:9. Matt. 15:19.

*Alt. övers.: äktenskapsbrott.

22. stöld, girighet, ondska, svek, lösaktighet, avund, hädelse, stolthet, dårskap*.

*Alt. övers.: oförstånd.

23. Allt detta onda kommer inifrån och gör människan oren.

24. Så stod han upp och gick därifrån till Tyrus och Sidons* område. Där gick han in i ett hus och ville inte att någon skulle få veta det. Men han kunde ändå inte förbli dold.

Matt. 15:21. **UN utelämnar: Sidons.*

25. Ty en kvinna, vars dotter hade en oren ande, kom genast då hon fick höra om honom och föll ner framför hans fötter.

26. Och det var en grekisk kvinna av syrisk-fenicisk härkomst. Och hon bad honom att han skulle driva ut den onde anden* från hennes dotter.

*Se not Matt. 8:28, 31.

27. Men Jesus* sade till henne: Låt barnen först bli mättade, för det passar sig inte att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.

Matt. 15:26. **UN: han.*

28. Då svarade hon och sade till honom: Ja, Herre, men hundarna

äter ju under bordet av barnens smulor.

29. Då sade han till henne: För det ordets skull, gå. Den onde anden* har farit ut ur din dotter.

*se not i Matt. 8:28, 31.

30. Och då hon kom hem, fann hon dottern ligga på sängen, och den onde anden* hade farit ut.

*se not i Matt. 8:28, 31.

31. Sedan gick han åter bort från Tyrus och Sidons* gränstrakter, och han gick mitt igenom Dekapolis** område till Galileiska sjön. Matt. 15:29.

*UN: kom han genom Sidon. **KXII: de tio städerna.

32. Och de förde till honom en som var döv och knappt kunde tala, och bad honom att han skulle lägga handen på honom. Matt. 9:32. Luk. 11:14.

33. Då tog han honom avsides från folket och satte sina fingrar i hans öron och spottade och rörde vid hans tunga,

Mark. 8:23. Joh. 9:6.

34. såg upp mot himlen, suckade och sade till honom: Effata! Det betyder: Öppna dig!

Joh. 11:41, 17:1.

35. Och genast öppnades hans öron, och hans tungas band löstes, och han talade rent.

36. Och Jesus befallde dem, att de inte skulle tala om det för någon, men ju mer han förbjöd dem, desto mer förkunnade de det.

37. Och de förundrade sig mycket, och sade: Allt har han gjort väl. De döva låter han höra och de stumma tala.

8 Kapitlet

Jesus bespisar fyra tusen män, varnar för fariseernas surdeg och ger en blind synen. Petrus bekännelse. Jesus förutsäger sitt lidande.

I de dagarna, då mycket folk hade kommit tillsammans, och de inte hade något att äta, kallade Jesus* till sig sina lärjungar och sade till dem:

*UN: han.

2. Jag känner medlidande med folket, för de har nu i tre dagar dröjt kvar hos mig, och de har inget att äta.

Matt. 15:32.

3. Och om jag låter dem gå härifrån utan mat* orkar de inte ta sig hem, för en del av dem har kommit långväga ifrån.

*KXII: fastande.

4. Och hans lärjungar svarade honom: Varifrån kan man här i öknen få tag i bröd att mätta dessa med?

5. Då frågade han dem: Hur många bröd har ni? Och de svarade: Sju.

6. Och han befallde folket att slå sig ner på marken. Och han tog de sju bröden, tackade, bröt dem och gav åt sina lärjungar, för att de skulle dela ut dem, och de delade ut dem åt folket.

7. De hade också några små fiskar, och han välsignade dem och sade att de skulle dela ut dem också.

8. Så åt de och blev mätta. Och de samlade ihop sju korgar med överblivna stycken.

9. Och de som hade ätit* var omkring fyratusen. Sedan sände han iväg dem.

*UN utelämnar: som hade ätit.

10. Och han steg strax i båten med sina lärjungar och for till trakten av Dalmanuta. Matt. 15:39.

11. Och fariseerna gick ut och började fråga* ut honom, för att fresta honom och begärde av honom ett tecken från himlen. Matt. 12:38, 16:1
Luk. 11:29. Joh. 6:30. *KXII: diskutera.

12. Då suckade han djupt i sin ande och sade: Varför söker denna generation* tecken? Sannerligen säger jag er: Inget tecken skall ges åt denna generation*.
Matt. 16:4. *KXII: släkte.

13. Så lämnade han dem och steg åter i båten och for över till andra sidan.

14. Och de hade glömt att ta med sig bröd, så att de inte hade mer än ett bröd med sig i båten. Matt. 16:5.

15. Då befallde han dem och sade: Se till att ni tar er till vara för fariseernas surdeg och för Herodes surdeg.
Matt. 16:6. Luk. 12:1.

16. Och de talade med varandra, och sade: Det är därför att vi inte har bröd.

17. Då Jesus* märkte detta, sade han till dem: Varför talar ni om att ni inte har bröd? Kan ni ännu inget fatta eller förstå? Är era hjärtan fortfarande** förblindade?
Mark. 6:52.
*UN: han. **UN utelämnar: fortfarande.

18. Ni har ögon, ser ni då inget? Ni har öron, hör ni då inget? Och minns ni inte

19. när jag bröt de fem bröden åt de femtusen, hur många korgar fulla av stycken samlade ni då ihop? De sade till honom: Tolv. Matt. 14:19-20.
Mark. 6:41. Luk. 9:13f. Joh. 6:11f.

20. Och då jag bröt de sju bröden åt de fyratusen, hur många korgar fulla

av stycken samlade ni då ihop? De sade: Sju. Matt. 15:34.

21. Och han sade till dem: Hur kommer det sig att ni inte förstår*?
*UN: Förstår ni fortfarande ingenting?

22. Och han* kom till Betsaida. Och de förde till honom en som var blind och bad honom att han skulle röra vid honom. *UN: de.

23. Då tog han den blinde vid handen och ledde honom utanför byn och spottade på hans ögon och lade händerna på honom, och frågade honom om han såg något. Mark. 7:32-33. Joh. 9:6.

24. Då såg han upp och sade: Jag ser människorna gå omkring, de liknar träd.

25. Sedan lade han åter händerna på hans ögon och fick honom till att se upp. Och han blev botad och såg alla* klart.
*UN: allting.

26. Och han sände hem honom och sade: Gå inte in i byn*, och säg det inte heller till någon i byn.
*UN utelämnar: och säg det inte heller till någon i byn.

27. Och Jesus gick med sina lärjungar bort till byarna vid Cesarea Filippi. Och under vägen frågade han sina lärjungar och sade till dem: Vem säger människorna att jag är?
Matt. 16:13. Luk. 9:18.

28. Och de svarade: Johannes Döparen, men andra säger Elia, och andra någon av profeterna.

29. Då sade han till dem: Men vem säger ni att jag är? Och Petrus svarade och sade till honom: Du är Kristus.

30. Då förbjöd han dem strängt att tala med någon om honom.

31. Och han började undervisa dem om att Människosonen måste lida mycket och förkastas av de äldste

och av överstepräster och de skriftlärderna, och att han skulle dödas, och efter tre dagar uppstå igen.

Matt. 16:21, 17:22. Mark. 9:31, 10:33.

Luk. 9:22, 44, 18:31, 24:6.

32. Detta talade han och sade helt öppet. Då tog Petrus honom avsidet och började tillrättavisa honom.

33. Då vände han sig om och såg på sina lärjungar och tillrättavisade Petrus, och sade: Gå bort ifrån mig, Satan! Ty dina tankar är inte Guds, utan människors.

34. Och han kallade till sig folket tillsammans med sina lärjungar och sade till dem: Den som vill bli min efterföljare, han måste förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig.

Matt. 10:38, 16:24. Luk. 9:23, 14:27.

35. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min och för evangeliets skull, han skall rädda det.

Matt. 10:39, 16:25.

Luk. 9:24, 17:33. Joh. 12:25.

36. Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ?

37. Eller vad kan en människa ge till lösen för sin själ?

Ps. 49:9.

38. Men den som skäms för mig och mina ord, i detta horiska och syndiga släkte, för honom skall också Människosonen skämmas, när han kommer i sin Faders härlighet med de heliga änglarna.

Matt. 10:33, 12:39. Matt. 25:31, 26:64.

Luk. 9:26, 12:8-9. Rom. 1:16. 2 Tim. 2:12.

9 Kapitlet

Jesus förklaras, botar en besatt, förkunnar sitt lidande, lär vem som är den främste, varnar för förförelse.

Och han sade till dem: Sannerligen säger jag er: Bland dem som står här är några som inte skall smaka döden, förrän de får se Guds rike komma i kraft.

Matt. 16:28. Luk. 9:27.

2. Och sex dagar därefter tog Jesus med sig Petrus och Jakob och Johannes och förde dem upp på ett högt berg där de var för sig själva. Och han blev förvandlad inför dem.

Matt. 17:1. Luk. 9:28.

3. Och hans kläder blev glänsande och mycket vita som snö*, så att ingen valkare** på jorden kan göra dem så vita.

*UN utelämnar: som snö.

**En som bleker och tvättar ylletyg.

4. Och Elia med Mose visade sig för dem, och de samtalande med Jesus.

5. Då började Petrus tala och sade till Jesus: Rabbi, det är gott för oss att vara här. Låt oss göra tre hyddor, en åt dig, en åt Mose och en åt Elia, för han visste inte vad han skulle säga, ty de var förskräckta.

7. Och en sky kom som överskuggade dem, och ur skyn kom en röst som sade: Denne är min älskade Son. Hör honom!

5 Mos. 18:18-19. Jes. 42:1. Matt. 3:17, 17:5.

Mark. 1:11. Luk. 3:22, 9:35. 2 Petr. 1:17.

8. Och i samma stund när de såg sig omkring såg de ingen annan än Jesus vara med dem.

9. Men då de gick ner från berget förbjöd han dem att berätta för någon vad de hade sett, förrän Människosonen hade uppstått från de döda.

Matt. 17:9. Luk. 9:36.

10. Och de höll det ordet för sig själva och frågade varandra, vad som menades med att uppstå från de döda.

11. Och de frågade honom, och sade: Varför säger de skriftlärda att Elia först måste komma?

Mal. 4:5.

Matt. 17:10. Luk. 1:17.

12. Han svarade och sade till dem: Elia skall verkligen komma först och återupprätta allt igen. Och hur står det skrivet om Människosonen? Att han skall lida mycket och bli föraktad.

Ps. 22:7. Jes. 53:3.

13. Men jag säger er: Elia har redan kommit, och de gjorde som de ville med honom, som det står skrivet om honom.

Matt. 11:14. Luk. 1:17.

14. När han kom till lärjungarna, såg han mycket folk omkring dem och skriftlärda som diskuterade med dem.

15. Och strax då allt folket fick se honom, blev de mycket häpna och sprang fram och hälsade honom.

16. Och han frågade de skriftlärda*: Vad diskuterar ni med dem om?

*UN: dem.

17. Då svarade en man i folkhopen och sade: Mästare, jag har fört hit till dig min son, som har en stum ande.

Matt. 17:14. Luk. 9:37-38.

18. Och så ofta han får tag i honom kastar den omkull honom, och han tuggar fradga och skär tänder och blir stel. Och jag bad dina lärjungar, att de skulle driva ut honom, men de kunde inte.

19. Då svarade han honom* och sade: O du trolösa** släkte! Hur länge måste jag vara hos er? Hur

länge måste jag stå ut med er? För hit honom till mig.

*UN: dem.

**KXII: otrogna. Alt. översättin.: utan tro.

20. Och de ledde fram pojken till honom. Då anden fick se honom, slet han genast i pojken, och han föll ner till marken, vältrade sig och tuggade fradga.

Mark. 1:26.

21. Och han frågade hans far: Hur länge har det varit så med honom? Då sade han: Från barndomen.

22. Och han har ofta kastat honom både i elden och i vattnet, för att förgöra honom. Men om du förmår något, så förbarma dig över oss och hjälp oss.

23. Jesus sade till honom: Om du kan tro*, allt är möjligt för den som tror.

Luk. 17:6. *UN: Om du kan.

24. Och strax ropade pojkens far under tårar* och sade: Herre*, jag tror. Hjälp min otro!

*UN utelämnar: under tårar, Herre.

25. När Jesus såg, att folket strömmade till, befallde* han strängt den orene anden och sade till den: Du döve och stumme ande, jag befäller dig: Far ut ur honom och kom aldrig mer in i honom.

*KXII: näpste.

26. Då ropade anden och ryckte våldsam i honom och for ut. Och han blev som om han hade varit död, så att många sade: Han är död.

27. Men Jesus tog honom i handen och reste upp honom, och han stod upp.

28. Och när Jesus hade kommit in i ett hus och de var ensamma, frågade hans lärjungar honom: Varför kunde inte vi driva ut den?

Matt. 17:19.

29. Han svarade dem: Detta slag kan inte drivas ut annat än genom bön och fasta*.

*UN utelämnar: och fasta.

30. Och de gick därifrån och vandrade genom Galileen, men han ville inte att någon skulle få veta det.

31. Ty han undervisade sina lärjungar och sade till dem: Människosonen skall bli utlämnad i människors händer, och de skall döda honom. Men efter att han är dödad skall han på tredje dagen* uppstå.

Matt. 16:21, 17:22. Mark. 8:31. Luk. 9:22, 24:7.

*UN: efter tre dagar.

32. Men de förstod inte vad han sade och vågade inte fråga honom.

33. Så kom han till Kapernaum. Och när han hade kommit in i huset, frågade han dem: Vad var det ni diskuterade med varandra om på vägen?

34. Men de teg, eftersom de på vägen hade talat med varandra om vem som var störst. Matt. 18:1. Luk. 9:46, 22:24.

35. Och då han hade satt sig, kallade han till sig de tolv och sade till dem: Den som vill vara den förste, han skall vara den siste av alla och allas tjänare. Matt. 20:26. Mark. 10:43. Luk. 22:26.

36. Och han tog ett barn och ställde det mitt ibland dem, och sedan han hade tagit det i sin famn, sade han till dem: Mark. 10:16.

37. Den som tar emot ett sådant barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar inte emot mig utan honom som har sänt mig. Matt. 10:40, 18:5. Luk. 9:48. Joh. 13:20.

38. Men Johannes svarade honom, och sade: Mästare, vi såg en som drev ut onda andar* i ditt namn, en som inte följer oss, och vi förbjöd honom det, eftersom han inte följer oss. Luk. 9:49. **se not i Matt. 8:31.*

39. Då sade Jesus: Förbjud honom inte. Ty ingen, som gör mirakler i

mitt namn kan genast efteråt tala illa om mig, 1 Kor. 12:3.

40. Ty den som inte är emot oss är för oss. Matt. 12:30.

41. Ty den som ger er en bägare vatten att dricka i mitt namn därför att ni tillhör Kristus, sannerligen säger jag er: Han skall inte gå miste om sin lön. Matt. 10:42.

42. Men den som förleder en av dessa små som tror på mig*, för honom är det bättre att en kvarnsten blir hängd om hans hals och han kastas i havet. 5 Mos. 13:6. Matt. 18:6. Luk. 17:1-2.

*UN är tveksam och sätter inom parentes: på mig.

43. Och om din hand förleder dig så hugg av den. Det är bättre för dig att gå in i livet stympad, än att ha bägge händerna och komma till helvetet*, till elden som aldrig slocknar,

Matt. 5:29, 18:8. **grek: gehenna.*

44. där deras mask inte dör och elden inte släcks*. Jes. 66:24. **UN utelämnar hela vers 44.*

45. Och om din fot förleder dig så hugg av den. Det är bättre för dig att gå in i livet halt än att ha bägge fötterna och bli kastad till helvetet, till elden som aldrig slocknar*,

*UN utelämnar: till elden som aldrig slocknar,

46. där deras mask inte dör och elden inte släcks*. **UN utelämnar hela vers 46.*

47. Och om ditt öga förleder dig, så riv ut det. Det är bättre för dig att gå in i Guds rike med ett öga, än att ha bägge ögonen och kastas i helvetets eld*,

*UN utelämnar: eld.

48. där deras mask inte dör och elden inte släcks.

49. Ty var och en måste saltas med eld och varje offer måste saltas med salt*.

3 Mos. 2:13. **UN utelämnar: och varje offer måste saltas med salt.*

50. Saltet är bra, men om saltet för-

lorar sin sälta, hur skall ni då få det salt igen? Ha salt i er och håll frid med varandra.

Matt. 5:13. Luk. 14:34.
Rom. 12:18. Hebr. 12:14.

10 Kapitlet

Jesus undervisar om äktenskapet, välsignar barnen, undervisar en rik yngling om livets väg, förutsäger sitt lidande, tillrättavisar Sebedeus söner och botar en blind.

Och han bröt upp därifrån och kom till Judeens område på andra sidan Jordan. Och folkskarnorna samlades åter omkring honom, och han undervisade dem igen, som han brukade.

Matt. 19:1.

2. Då trädde fariseerna fram och för att sätta honom på prov frågade de honom: Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru?

3. Men han svarade och sade till dem: Vad har Mose befallt er?

4. De sade: Mose gav tillåtelse att skriva skiljebrev och att skilja sig från henne.

5 Mos. 24:1. Matt. 5:31.

5. Jesus svarade och sade till dem: På grund av era hårda hjärtan skrev han denna bestämmelse åt er.

6. Men från skapelsens början gjorde Gud dem till man och kvinna.

1 Mos. 1:27, 5:2. Matt. 19:4.

7. Därför skall en man lämna sin far och mor och hålla sig till sin hustru.

1 Mos. 2:24.

8. Och de två skall bli ett kött. Så är de inte mer två, utan ett kött.

1 Kor. 6:16. Ef. 5:31.

9. Vad nu Gud har sammanfogat, det skall människan inte åtskilja.

Matt. 19:6.

10. Och inne i huset frågade hans

lärjungar honom på nytt om det samma.

11. Och han sade till dem: Var och en som skiljer sig från sin hustru och gifter sig med en annan, begår äktenskapsbrott* mot henne.

Matt. 5:32, 19:9. Luk. 16:18. 1 Kor. 7:10-11. *KXII: hor.

12. Och om en kvinna* skiljer sig från sin man och gifter sig med en annan, begår hon äktenskapsbrott**.

*UN: om hon skiljer sig. **KXII: hor.

13. Och de bar fram barn till honom, för att han skulle röra vid dem, men lärjungarna tillrättavisade dem som bar fram barnen.

Matt. 19:13. Luk. 18:15.

14. Men när Jesus såg detta, blev han förgad och sade till dem: Låt barnen komma till mig, och hindra dem inte, ty sådana hör Guds rike till.

Matt. 18:3, 19:14. 1 Kor. 14:20.

15. Sannerligen säger jag er: Den som inte tar emot Guds rike såsom ett barn kommer aldrig dit in.

16. Och han tog upp dem i famnen och lade händerna på dem och välsignade dem.

Matt. 19:15. Mark. 9:36.

17. Och då han gick ut på vägen, sprang en man fram och föll på knä framför honom och frågade honom: Gode Mästare, vad skall jag göra för att ärva evigt liv?

Matt. 19:16. Luk. 18:18.

18. Jesus sade till honom: Varför kallar du mig god? Det finns ingen som är god utom en, det är Gud.

19. Budorden känner du: Du skall inte begå äktenskapsbrott*, du skall inte dräpa, du skall inte stjäla, du skall inte bära falskt vittnesbörd, du skall inte bedra någon, hedra din far och din mor.

2 Mos. 20:12f, 21:12.

5 Mos. 5:16. Rom. 13:9. *KXII: hor.

20. Då svarade han och sade till honom: Mästare, allt detta har jag hållit från min ungdom.

21. Jesus, som älskade honom, såg då på honom och sade till honom: Ett fattas dig. Gå bort och sälj allt det du har och ge åt de fattiga, och du skall få en skatt i himlen. Kom sedan och ta korset* på dig och följ mig.

Matt. 6:19. Luk. 12:33, 16:9.

*UN utelämnar: ta korset på dig.

22. Men vid de orden blev han sorgen och gick bedrövad bort, för han hade många ägodelar.

23. Och Jesus såg sig om och sade till sina lärjungar: Hur svårt är det inte för de rika att komma in i Guds rike!

Matt. 19:23. Luk. 18:24.

24. Men hans lärjungar blev förskräckta över hans ord. Då började Jesus åter tala och sade till dem: Barn, hur svårt är det inte för dem som förtröstar på sina rikedomar*, att komma in i Guds rike!

Ps. 62:11. Ords. 11:28. 1 Tim. 6:17.

*UN utelämnar: för dem som förtröstar på sina rikedomar.

25. Det är lättare för en kamel att gå igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.

26. Då förundrade de sig mycket och sade till varandra: Vem kan då bli frälst?

27. Men Jesus såg på dem och sade: För människor är det omöjligt men inte för Gud, ty för Gud är allt möjligt.

1 Mos. 18:14. Job 42:2.

Jer. 32:17. Sak. 8:6. Luk. 1:37.

28. Då började Petrus säga till honom: Se, vi har lämnat allt och följt dig.

Matt. 4:20, 19:27. Luk. 5:11, 18:28.

29. Och Jesus svarade och sade: Sannerligen säger jag er: Ingen finns, som för min och evangeliets skull har

lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller hustru* eller barn eller åkrar,

*UN utelämnar: eller hustru.

30. som inte skall få hundrafalt igen, och redan i denna tiden hus och bröder och systrar och mödrar och barn och åkrar, mitt under förföljelser, och i den kommande tidsåldern evigt liv.

Matt. 19:29.

31. Men många som är de första skall bli de sista, och de sista de första.

Matt. 19:30, 20:16. Luk. 13:30.

32. De var nu på väg upp till Jerusalem och Jesus gick före dem, och de var förvånade*. Och medan de följde efter blev de rädda. Då samlade han till sig de tolv igen och började tala om för dem vad som skulle ske med honom:

Matt. 16:21, 17:22, 20:17-18.

Mark. 8:31, 9:31. Luk. 24:7. *KXII: förskräckta.

33. Se, vi går upp till Jerusalem och Människosonen skall utlämnas åt överstepräster och de skriftlärda, och de skall döma honom till döden och utlämna honom åt hedningarna.

34. Och de skall håna honom och gissla* honom och spotta på honom och döda honom, men på tredje** dagen skall han uppstå igen.

*Se not i Matt 27:26. **UN: efter tre dagar.

35. Då gick Jakob och Johannes, Sebedeus söner, fram till honom och sade: Mästare, vi vill att du skall göra för oss vad än vi ber om.

Matt. 20:20.

36. Han sade till dem: Vad vill ni att jag skall göra för er?

37. De sade till honom: Låt oss få sitta, den ene på din högra sida och den andre på din vänstra, i din härlighet.

38. Men Jesus sade till dem: Ni vet inte vad ni begär. Kan ni dricka den bägare* som jag dricker, och döpas med det dop som jag döps med?

Matt. 20:22, 26:39f. Mark. 14:36. Luk. 12:50. *KXII: kalk.

39. Då sade de till honom: Ja, det kan vi. Jesus sade till dem: Ni skall sannerligen dricka den bägare* som jag dricker, och det dop som jag döps med skall ni bli döpta med.

*KXII: kalk.

40. Men platsen på min högra och min vänstra sida är det inte min sak att ge, utan det skall tillfalla dem som de är beredda för.

Matt. 25:34.

41. När de tio hörde detta, blev de mycket förargade på Jakob och Johannes.

Matt. 20:24.

42. Men Jesus kallade dem till sig och sade till dem: Ni vet att de som räknas som härskare över folken råder över dem, och att de som är mäktiga utövar sin makt över dem.

Matt. 20:25. Luk. 22:25.

43. Men så skall det inte vara bland er, utan den som vill vara stor bland er skall vara er tjänare,

44. och den som vill vara den främste bland er skall vara allas tjänare*.

Matt. 23:11. Mark. 9:35. 1 Petr. 5:3. *Alt. övers.: slav.

45. Ty också Människosonen har kommit, inte för att låta sig bli tjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.

Joh. 13:14. Ef. 1:7. Fil. 2:7.

Kol. 1:14, 1 Tim. 2:6. Tit. 2:14.

46. Och de kom till Jeriko. Och när han gick ut från Jeriko tillsammans med sina lärjungar och en stor folkskara, då satt där vid vägen en blind*, Bartimeus, Timeus son, och tiggde.

Matt. 20:29. Luk. 18:35. *UN: blind tiggare.

47. Och när han hörde att det var Jesus från Nasaret, började han

ropa och säga: Jesus, Davids Son, förbarma dig över mig.

48. Många sade då strängt till honom att han skulle tiga. Men han ropade ännu mer: Davids Son, förbarma dig över mig.

49. Då stannade Jesus och sade att de skulle kalla på honom. Och de kallade på den blinde och sade till honom: Var vid gott mod. Stå upp, han kallar på dig.

50. Han kastade av sig sin mantel, stod upp och kom till Jesus.

51. Då började Jesus tala och sade till honom: Vad vill du att jag skall göra för dig? Den blinde sade till honom: Rabbuni, att jag får min syn igen.

52. Och Jesus sade till honom: Gå, din tro har gjort dig frisk. Och genast fick han sin syn och följde Jesus* på vägen.

Matt. 9:22. Mark. 5:34. *UN: honom.

11 Kapitlet

Jesus rider in i Jerusalem, förbannar fikonsträdet, renar templet, och blir tillfrågad om sin rättighet att lära folket.

Och då de kom närmare Jerusalem, till Betfage och Betania vid Oljeberget, sände han iväg två av sina lärjungar

Matt. 21:1. Luk. 19:29.

2. och sade till dem: Gå in i byn som ligger framför er och så snart ni kommer in i den skall ni finna ett bundet åsnefö, som ännu ingen människa har suttit på. Lös det och för det hit.

3. Och om någon frågar er: Varför gör ni detta? Så säg att Herren

behöver det. Då skall han genast sända det hit.

4. Så gick de iväg och fann fölet bundet utanför porten vid vägen, och de löste det.

5. Och några som stod där sade till dem: Vad gör ni, löser ni åsnefölet?

6. Då sade de till dem så som Jesus hade befallt dem, och då lät de dem gå.

7. Och de ledde fölet till Jesus och lade sina kläder på det, och han satte sig upp på det. 2 Kon. 9:13. Joh. 12:14.

8. Och många bredde ut sina kläder på vägen, andra skar kvistar av träden och strödde dem på vägen.

9. Och de som gick före och de som följde efter ropade och sade: Hosianna, välsignad är han som kommer i Herrens namn.

Ps. 118:26. Matt. 21:9, 23:39.

10. Välsignat är vår fader Davids rike som kommer i Herrens* namn! Hosianna i höjden!

*UN utelämnar: i Herrens namn.

11. Och Jesus* kom in i Jerusalem och in i templet. Och när han hade sett allt som var där, och det redan hade blivit sent, gick han ut till Betania med de tolv.

*UN: han.

12. Dagen därefter då de gick tillbaka från Betania, blev han hungrig.

Matt. 21:18.

13. Då fick han se ett fikonträd på långt håll som hade löv, och han gick dit för att se om han kanske kunde finna något på det. Men då han kom dit, fann han inget annat än löv, för det var inte fikonens tid.

14. Och Jesus* började tala och sade till det: Aldrig mer skall någon äta

frukt av dig. Och hans lärjungar hörde det.

*UN: han.

15. Och de kom till Jerusalem. Och Jesus* gick in i templet, och började driva ut dem som sålde och köpte i templet, och välte omkull penningväxlarnas bord och stolarna för dem som sålde duvor,

Matt. 21:12. Luk. 19:45. Joh. 2:14. *UN: han.

16. och tillät inte heller att någon bar något kärl genom templet.

17. Och han undervisade dem och sade: Är det inte skrivet: Mitt hus skall kallas ett bönehus för alla folk? Men ni har gjort det till ett rövarnäste. 1 Kon. 8:41. Jes. 56:7. Jer. 7:11.

18. Och de skriftlärdade och översteprästerna fick höra detta och började söka efter hur de skulle kunna förgöra honom. Ty de fruktade för honom, eftersom allt folket förundrade sig över hans lära.

Mark. 14:1. Luk. 19:47. Joh. 7:19.

19. Och när kvällen kom, gick han* ut ur staden.

*UN: de.

20. Och på morgonen när de gick förbi såg de att fikonträdet hade förtorkat ända från roten.

21. Då kom Petrus ihåg det och sade till honom: Rabbli, se, det fikonträd som du förbannade är förtorkat.

Matt. 21:20.

22. Jesus svarade och sade till dem: Ha Guds tro.

23. För sannerligen säger jag er: Den som säger till detta berg: Lyft dig upp och kasta dig i havet, och inte tvivlar i sitt hjärta, utan tror att det han säger skall ske, han skall få vad än han säger*.

Matt. 17:20, 21:21. Luk. 17:6. *UN utelämnar: vad än han säger.

24. Därför säger jag er: Allt vad ni begär i era böner, tro att ni får det, så skall det ske er.

Jes. 65:24. Matt. 7:7, 21:22.
Luk. 11:9. Joh. 14:13, 15:7, 16:24.
1 Joh. 3:22, 5:14. Jak. 1:5-6.

25. Och när ni står och ber, så förlåt om ni har något emot någon, för att också er Fader som är i himlen, skall förlåta er era överträdelser*.

Matt. 6:14. Ef. 4:32. Kol. 3:13. **KXII: brister.*

26. Men om ni inte förlåter, så skall inte heller er Fader som är i himlen, förlåta era överträdelser*.

**UN utelämnar: hela vers 26.*

27. Så kom de tillbaka till Jerusalem. Och medan han gick omkring i templet, kom översteprästerna och de skriftlärda och de äldste fram till honom

Matt. 21:23. Luk. 20:1.

28. och de sade till honom: Med vilken makt gör du detta? Och vem har gett dig makt till att göra detta?

Apg. 4:7.

29. Och Jesus svarade och sade till dem: Jag vill också* fråga er om en sak, och svara mig på det, så skall jag säga er med vilken makt jag gör detta.

**UN utelämnar: också.*

30. Johannes dop, var det från himlen eller från människor? Svara mig.

31. Och de rådgjorde med varandra och sade: Om vi säger: Från himlen, då säger han: Varför trodde ni då inte honom?

Luk. 7:30.

32. Men om vi säger: Från människor — Men det vågade de inte för folket, eftersom alla ansåg att Johannes verkligen var en profet.

Matt. 14:5. Mark. 6:20.

33. Och de svarade och sade till Jesus: Vi vet inte. Då svarade Jesus och sade till dem: Så säger inte heller jag er, med vilken makt jag gör detta.

12 Kapitlet

Jesus framställer liknelsen om vingårdsarbetarna. Jesus undervisar om skattepenningen, uppståndelsen, det förnämsta budet i lagen. Han talar om Kristus som Davids son och Herre. Änkans offer.

Och han började tala till dem i liknelser: En man planterade en vingård och satte stängsel omkring den och grävde en plats för vinpressen och byggde ett torn, och arrenderade ut den åt vingårdsarbetare och reste utomlands.

Ps. 80:9. Jes. 5:1.
Jer. 2:21, 12:10, Matt. 21:33. Luk. 20:9.

2. Och då rätta tiden var inne, sände han en tjänare till vingårdsarbetarna för att han skulle få något av vingårdens skörd av vingårdsarbetarna.

3. Men de grep honom och slog honom och skickade iväg honom tomhänt.

4. Därefter sände han på nytt till dem en annan tjänare, och på honom kastade de stenar* och sårade honom i huvudet och sände iväg honom efter att ha skymfat honom.

**UN utelämnar: och på honom kastade de stenar, sände iväg honom.*

5. Sedan skickade han en till och honom dödade de, och många andra, en del slog de och andra dödade de.

6. Då han ännu hade en son, som han älskade, sände han till slut honom också till dem, och sade: Min son kommer de att ha aktning för.

7. Men vingårdsarbetarna sade till varandra: Denne är arvtagaren. Kom, låt oss döda honom så blir arvet vårt.

1 Mos. 37:18. Ps. 2:8. Matt. 26:4. Joh. 11:53.

8. Då tog de fast honom och dödade honom och kastade ut honom ur vingården.

9. Vad skall nu vingårdens herre göra? Han skall komma och döda vingårdsarbetarna och lämna vingården åt andra.

10. Har ni inte läst det här stället i Skriften: Den sten som byggnadsarbetarna förkastade, den har blivit en hörnsten?

Ps. 118:22-23. Jes. 28:16. Matt. 21:42. Luk. 20:17. Apg. 4:11. Rom. 9:33.1 Petr. 2:7.

11. Av Herren har detta blivit gjort och det är underbart i våra ögon.

12. Och de sökte efter att gripa honom, men de var rädda för folket. Ty de förstod att han talade denna liknelse om dem. Så de lämnade honom och gick sin väg.

13. Och de sände till honom några av fariseerna och Herodes anhängare, för att de skulle få honom fast genom något ord.

Matt. 22:15. Luk. 20:20.

14. Då de kom, sade de till honom: Mästare, vi vet att du är sannfärdig och frågar inte någon, för du ser inte till personen, utan undervisar rätt om Guds väg. Är det tillåtet att ge kejsaren skatt eller inte? Skall vi ge eller inte ge?

15. Men han visste om deras hyckleri och sade till dem: Varför sätter ni mig på prov? Ta hit ett mynt*, så att jag får se det.

*Grek. denar. Motsvarar en dagslön.

16. Och de lämnade fram ett. Då sade han till dem: Vems bild och över-skrift är detta? De sade till honom: Kejsarens.

17. Då svarade Jesus och sade till dem: Så ge kejsaren det som tillhör kejsaren, och Gud det som tillhör

Gud. Och de förundrade sig över honom.

Matt. 22:21. Rom. 13:7.

18. Så kom det några sadduceer till honom, vilka säger att det inte finns någon uppståndelse, och de frågade honom och sade:

Matt. 22:23. Luk. 20:27. Apg. 23:8.

19. Mästare, Mose har gett oss denna föreskrift, att om någon har en bror som dör och efterlämnar hustru, men inte lämnar några barn efter sig, då skall hans bror ta hans hustru och så ge barn* åt sin bror.

5 Mos. 25:5-6. *KXII: uppväcka säd.

20. Nu fanns det sju bröder. Och den förste gifte sig och dog. Han lämnade inga barn* efter sig.

*KXII: säd.

21. Och den andre gifte sig med henne och dog, och inte heller han lämnade några barn efter sig. Och likaså den tredje.

22. Och alla sju gifte* sig med henne men ingen lämnade barn efter sig. Sist av alla dog också hustrun.

*UN utelämnar: gifte sig med henne.

23. Vid uppståndelsen, när de uppstår, vem av dessa skall hon då vara hustru till? Ty alla sju var ju gifta med henne.

24. Då svarade Jesus och sade till dem: Är det inte därför som ni tar fel, eftersom ni varken förstår Skrifterna eller Guds kraft?

25. Ty när de uppstår från de döda, gifter de sig inte, inte heller blir de bortgifta, utan de är som änglarna i himlen.

Matt. 22:30. Luk. 20:35-36.

26. Men när det gäller de döda, att de uppstår, har ni inte läst i Moses bok, hur Gud talade med honom ifrån törnbusken och sade: Jag är

Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud? 2 Mos. 3:6. Matt. 22:31-32.

Apg. 7:32. Hebr. 11:16.

27. Han är inte de dödas Gud, utan de levandes Gud*. Därför misstar ni er fullständigt. *UN utelämnar: Gud.

28. Och en utav de skriftlärdade, som hade hört på hur de hade diskuterat, och som hade märkt att han hade svarat dem väl, kom fram och frågade honom: Vilket är det främsta av alla buden? Matt. 22:34-35. Luk. 10:25.

29. Och Jesus svarade honom: Det främsta av alla buden* är detta: Hör, Israel! Herren, vår Gud, Herren är en**.

5 Mos. 6:4. *UN utelämnar: alla buden.

**KXII: är allena Herre.

30. Och du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd och av hela din kraft. Detta är det främsta budet*.

5 Mos. 10:12. Luk. 10:27.

*UN utelämnar: Detta är det främsta budet.

31. Och det andra är detta likt: Du skall älska din nästa som dig själv. Inget annat bud är större än dessa.

3 Mos. 19:18. Matt. 22:39. Rom. 13:9.

Gal. 5:14. Jak. 2:8.

32. Då sade den skriftlärdade till honom: Du har rätt Mästare. Du har sagt sanningen. Ty Gud* är en och det finns inte någon annan förutom honom.

5 Mos. 4:35. *UN utelämnar: Gud.

33. Och att älska honom av hela sitt hjärta och av hela sitt förstånd och av hela sin själ* och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.

*UN utelämnar av hela sin själ.

34. Då Jesus såg, att han hade svarat förståndigt, sade han till honom: Du är inte långt från Guds rike. Och sedan vågade ingen fråga honom mer.

35. Och Jesus började tala och sade när han undervisade i templet: Hur kan de skriftlärdade säga, att Kristus är Davids son? Matt. 22:41-42. Luk. 20:41.

36. Ty David själv säger genom den Helige Ande: Herren sade till min Herre: Sätt dig på min högra sida, tills jag har lagt dina fiender till en fotpall för dina fötter.

Ps. 110:1. Apg. 2:34. 1 Kor. 15:25. Hebr. 1:13, 10:13.

37. Så kallar David själv honom Herre. Hur kan han då vara hans son? Och den stora folkskaran hörde honom gärna.

38. Sedan sade han till dem i sin undervisning: Akta er för de skriftlärdade, som vill gå omkring i långa kläder och bli hälsade på torgen,

Matt. 23:3. Luk. 11:43, 20:46.

39. och sitta på de främsta sittplatserna i synagogorna och på de främsta platserna vid gästbudnen.

40. De äter änkorna ur husen, medan de för syns skull håller långa böner. De skall få en desto strängare dom.

Matt. 23:14. Luk. 20:47.

41. Och Jesus* satte sig mitt emot offerkistan och såg på, hur folket lade pengar i kistan. Och många rika lade ner mycket.

2 Kon. 12:9. Luk. 21:1. *UN: han.

42. Men en fattig änka kom och lade ner två små kopparmynt*, det är några ören.

*grek. lepton. Judarnas minsta myntenhet. Motsvarar en 1/8 as.

43. Då kallade han sina lärjungar till sig och sade till dem: Sannerligen säger jag er: Denna fattiga änka har lagt dit mer än alla de andra som lade något i offerkistan.

2 Kor. 8:12.

44. För de lade alla dit av sitt överflöd, men hon lade dit av sin fattigdom allt det hon hade, hela sitt livsuppehälle.

13 Kapitlet

*Om Jerusalems förstörelse
och Jesu återkomst.*

Och då han gick ut ur templet sade en av hans lärjungar till honom: Mästare, se, vilka stenar och vilka byggnader! Matt. 24:1. Luk. 21:5.

2. Då svarade Jesus och sade till honom: Ser du dessa stora byggnader? Det skall inte lämnas sten på sten, som inte skall brytas ner.

1 Kon. 9:7-8. Mik. 3:12. Luk. 19:44.

3. Och då han satt på Oljeberget mitt emot templet, frågade Petrus och Jakob och Johannes och Andreas honom när de var ensamma:

4. Säg oss när detta skall ske, och vad tecknet skall vara, när allt detta skall uppfyllas? Matt. 24:3. Luk. 21:7.

5. Då svarade Jesus och började med att säga till dem: Se till att ingen bedrar er.

Jer. 29:8. Matt. 24:4. Luk. 21:8.

Ef. 5:6. 2 Thess. 2:3. 1 Joh. 4:1.

6. Ty* många skall komma i mitt namn och säga: Jag Är**, och de skall bedra många.

Jer. 14:14, 23:21.

Matt. 24:5. *UN utelämnar: Ty.

**grek. ego eimi. Se 2 Mos. 3:14f. KXII och KJV: Jag är Kristus.

7. Men när ni får höra om krig och rykten om krig, så bli inte förskräckta. Ty* sådant måste ske, men det är ännu inte slutet.

*UN utelämnar: Ty.

8. Ty folk skall resa sig upp mot folk och rike mot rike, och det skall bli jordbävningar på många olika platser och det skall bli hungersnöd och oroligheter*. Detta är början på födslosmårtorna.

Jes. 19:2. *UN utelämnar: oroligheter.

9. Men var på er vakt. Ty de skall utlämna er till domstolar och synagogor, och ni skall bli gisslade* och ni kommer att ställas inför härskare och kungar för min skull, till ett vittnesbörd för dem.

Matt. 10:17-18, 24:9.

Luk. 21:12. Joh. 15:19, 16:2. Upp. 2:10. *Se not Matt. 10:17.

10. Men evangeliet måste först bli predikat för alla folk.

Matt. 24:14.

11. Men när de för bort er och utlämnar er, så bekymra er inte för vad ni skall säga och tänk inte på det innan*, utan vad som blir givet åt er i samma stund, det skall ni tala. Ty det är inte ni som talar, utan den Helige Ande.

Matt. 10:19. Luk. 12:11, 21:14.

*UN utelämnar: tänk inte på det innan.

12. Och den ene brodern skall utlämna den andre till döden, och fadern sitt barn, och barn skall sätta sig upp mot föräldrarna och skall orsaka deras död.

Mik. 7:5-6. Matt. 10:21, 24:9. Luk. 21:16.

13. Och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut intill slutet skall bli frälst.

Matt. 10:22, 24:13. Luk. 21:19. Upp. 2:7.

14. Men när ni får se förödelsens stygelse, som profeten Daniel har talat om*, stå där den inte skall – den som läser detta bör förstå det – då skall de som är i Judeen fly upp till bergen.

Dan. 9:27, 12:11. Matt. 24:15. Luk. 21:20.

*UN utelämnar: som profeten Daniel har talat om.

15. Och den som är på taket skall inte stiga ner i huset och inte gå in för att ta något ut ur sitt hus,

16. och den som är ute på åkern skall inte vända tillbaka för att hämta sina kläder.

17. Men ve dem som är havande eller dem som ammar i de dagarna.

18. Och be att er flykt* inte sker på vintern.

*UN: det.

19. För i de dagarna skall det bli en sådan vedermöda*, att något liknande inte har förekommit sedan begynnelsen av den skapelse som Gud skapade, fram till nu, och aldrig mer skall ske.

Dan. 12:1. *Mycket svåra förhållanden, lidande.

20. Och om Herren inte förkortade de dagarna, så skulle inget kött bli frälst. Men för de utvaldas skull, dem som han har utvalt, har han förkortat de dagarna.

21. Om då någon säger till er: Se, här är Kristus, eller: Se där, så tro det inte.

Matt. 24:23. Luk. 17:23, 21:8.

22. Ty sådana som falskt utger sig för att vara Kristus och falska profeter skall uppstå, och de skall göra tecken och under, för att om möjligt förvillva också* de utvalda.

5 Mos. 13:1.

Matt. 24:24. 2 Thess. 2:11. *UN utelämnar: också.

23. Men var på er vakt! Se, jag har sagt er allt i förväg.

2 Petr. 3:17.

24. Men i de dagarna efter den vedermödan skall solen förmörkas och månen skall inte ge sitt sken,

Jes. 13:10. Hes. 32:7. Joel 2:10, 31.

Joel 3:15. Matt. 24:29. Luk. 21:25. Upp. 6:12.

25. och himlens stjärnor skall falla ner och himlens krafter skall skakas.

26. Och då skall de få se Människosonen komma på skyarna med stor makt och härlighet.

Dan. 7:13. Matt. 16:27, 24:30. Mark. 14:62. Luk. 21:27.

Apg. 1:11. 1 Thess. 4:16. 2 Thess. 1:10. Upp. 1:7.

27. Och då skall han sända ut sina* änglar och samla sina utvalda från de fyra väderstrecken, från jordens ände till himlens yttersta gräns.

*UN utelämnar: sina.

28. Lär nu en liknelse av fikonsträdet. När dess kvistar blir mjuka och löven börjar spricka ut, så vet ni att sommaren är nära.

Matt. 24:32. Luk. 21:29.

29. På samma sätt skall också ni, när ni ser detta ske, veta att det är nära, det står för dörren.

30. Sannerligen säger jag er: Denna generation* skall inte förgås, förrän allt detta har skett.

Matt. 24:34. Luk. 21:32.

*KXII: Detta släkte.

31. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall inte förgå.

Ps. 102:27. Jes. 40:8, 51:6. Hebr. 1:11.

32. Men om den dagen och den stunden* vet ingen något, inte änglarna som är** i himlen, inte heller Sonen, utan endast Fadern.

Matt. 24:36. Apg. 1:7.

*Alt. övers.: timmen. **UN utelämnar: som är.

33. Var på er vakt, vaka och be*, för ni vet inte när tiden är inne.

Matt. 24:42, 25:13. Luk. 12:40, 21:36.

1 Thess. 5:6. *UN utelämnar: och be.

34. Såsom när en man reser utomlands och lämnar sitt hus och ger sina tjänare makten, och åt var och en hans uppgift, och befäller dörrvaktaren att vaka.

35. Vaka därför, för ni vet inte när husets herre kommer, på kvällen eller vid midnattstiden eller när tuppen gal eller på morgonen,

36. så att han inte plötsligt kommer och finner er sovande.

37. Men vad jag säger till er, det säger jag till alla: Vaka!

14 Kapitlet

Jesus smörjs i Betania, blir förrådd, håller påskmåltid, instiftar nattvarden, ängslas, ber, grips, förhöras inför Stora rådet och förnekas av Petrus.

Två dagar därefter var det påsk och det osyrade brödets högtid. Och överstepräster och de skrift-

lärda sökte efter hur de skulle kunna gripa honom med list och döda honom. Matt. 26:1. Luk. 22:1. Joh. 11:55, 13:1.

2. Men de sade: Inte under högtiden, för att det inte skall bli upplopp bland folket.

3. Och då han var i Betania, i Simon den spetälskes hus, och där låg till bords, kom en kvinna som hade en alabasterflaska med dyrbar äkta nardusolja. Och hon bröt sönder alabasterflaskan och hällde ut den över hans huvud. Matt. 26:6. Joh. 11:2, 12:3.

4. Men där var några som blev upprörda och sade: Varför detta slöseri med oljan?

5. Den hade kunnat säljas för mer än trehundra denarer* och ges åt de fattiga. Och de kritiserade henne. *En denar motsvarar en dagslön.

6. Men Jesus sade: Låt henne vara. Varför oroar ni henne? Hon har gjort en god gärning mot mig.

7. Ty de fattiga har ni alltid ibland er, och när ni vill kan ni göra gott mot dem, men mig har ni inte alltid. 5 Mos. 15:11.

8. Det hon kunde, det gjorde hon. Hon har i förväg smort min kropp till begravningen.

9. Sannerligen säger jag er: Varhelst i hela världen detta* evangelium blir predikat, där skall också det som hon gjorde bli berättat till minne av henne. *UN utelämnar: detta.

10. Och Judas Iskariot, en av de tolv, gick till översteprästererna för att förråda honom åt dem. Matt. 26:14. Luk. 22:4.

11. När de hörde detta, blev de glada och lovade att ge honom pengar. Och han sökte efter hur han lämpligast skulle kunna förråda honom.

12. Och på första dagen i det osyrade brödets högtid, när man slaktade påskalammet, sade hans lärjungar till honom: Vart vill du att vi skall gå och förbereda så att du kan äta påskalammet? 2 Mos. 12:17. 5 Mos. 16:5-6. Matt. 26:17. Luk. 22:7.

13. Då sände han två av sina lärjungar och sade till dem: Gå in i staden och där skall en man möta er som bär en kruka vatten. Följ honom.

14. Och vart än han går in, säg till husägaren: Mästaren låter säga: Var är gästrummet där jag med mina lärjungar kan äta påskalammet?

15. Och han skall visa er ett stort rum i övervåningen, iordningställt och färdigt. Förbered där åt oss.

16. Och hans lärjungar gav sig iväg och kom in i staden och fann det så som han hade sagt dem, och gjorde i ordning påskalammet.

17. När det blev kväll, kom han med de tolv. Matt. 26:20. Luk. 22:14.

18. Och när de låg till bords och åt, sade Jesus: Sannerligen säger jag er: En av er som äter med mig, skall förråda mig. Ps. 41:10. Joh. 13:18f. Apg. 1:16.

19. Men de började bli bedrövade och sade till honom, den ene efter den andre: Inte är det väl jag? Och en annan*: Inte är det väl jag? *UN utelämnar: Och en annan: Inte är det väl jag?

20. Och han svarade och sade till dem: Det är en av de tolv, den som doppar med mig i fatet. Luk. 22:21.

21. Människosonen skall i sanning gå bort som det står skrivet om honom, men ve den människa genom vilken Människosonen blir förrådd. Det hade varit bättre för den människan om han aldrig blivit född. Matt. 26:24. Luk. 22:22.

22. Och medan de åt, tog Jesus* ett bröd, välsignade och bröt det och gav åt dem och sade: Tag, ät**, detta är min kropp. Matt. 26:26. Luk. 22:19.

1 Kor. 11:23. *UN: han. **UN utelämnar: ät.

23. Och han tog bågaren* och tackade och gav dem, och de drack alla av det. *KXII: kalcken.

24. Och han sade till dem: Detta är mitt blod, det nya* förbundets, som blir utgjutet för många.

2 Mos. 24:8. Jer. 31:31. Sak. 9:11. *UN utelämnar: nya.

25. Sannerligen säger jag er: Jag skall inte dricka mer av vinträdets frukt förrän den dag då jag dricker det nytt i Guds rike.

26. Och när de hade sjungit en lovsång, gick de ut till Oljeberget.

Matt. 26:30. Joh. 18:1.

27. Då sade Jesus till dem: I denna natt* skall ni alla komma på fall för min skull*, för det står skrivet: Jag skall slå Herden, och fåren skall skingras.

Sak. 13:7.

Matt. 26:31. Luk. 22:31. Joh. 16:32.

*UN utelämnar: I denna natt, för min skull.

28. Men efter att jag har uppstått, skall jag gå före er till Galileen.

Matt. 26:32, 28:10. Mark. 16:7.

29. Då sade Petrus till honom: Även om alla andra kommer på fall, skall jag inte göra det. Matt. 26:33. Joh. 13:37.

30. Jesus sade till honom: Sannerligen säger jag dig: I dag, i denna natt, innan tuppen har galt två gånger, skall du tre gånger förneka mig.

Matt. 26:34. Luk. 22:34. Joh. 13:38.

31. Då sade han ännu starkare*: Om jag än måste dö med dig, skall jag ändå inte förneka dig. Detsamma sade också alla de andra.

Luk. 22:33. Joh. 13:37. *KXII: ytterligare.

32. Och de kom till en plats som kallas Getsemane. Då sade han till

sina lärjungar: Sitt här, medan jag ber*.

Matt. 26:36. Luk. 22:39. Joh. 18:1.

*KXII: så länge jag går avsides.

33. Så tog han med sig Petrus och Jakob och Johannes, och bävan och ångest kom över honom, Luk. 22:44.

34. och sade till dem: Min själ är djupt bedrövad ända till döds. Stanna kvar här och vaka. Matt. 26:38. Joh. 12:27.

35. Sedan gick han litet längre fram och föll ner på jorden och bad att denna stund om möjligt skulle gå ifrån honom. Luk. 22:41.

36. Och han sade: Abba, Fader, allt är möjligt för dig. Ta denna bågare* ifrån mig. Men inte vad jag vill, utan vad du vill. Joh. 6:38. Hebr. 5:7. *KXII: kalk.

37. Sedan kom han tillbaka och fann dem sovande och sade till Petrus: Simon, sover du? Kunde du inte vaka en stund? Matt. 26:40. Luk. 22:45-46.

38. Vaka och be att ni inte kommer i frestelse. Sannerligen, anden är villig, men köttet är svagt. Gal. 5:17. 1 Petr. 5:8.

39. Och på nytt gick han bort och bad och sade samma ord.

40. Och då han kom tillbaka fann han igen att de sov, för deras ögon var så tunga, och de visste inte vad de skulle svara honom.

41. Och han kom för tredje gången och sade till dem: Ja, sov nu och vila er. Det är nog. Stunden har kommit. Se, Människosonen skall utlämnas i syndares händer.

42. Stå upp, låt oss gå, se, den som förräder mig är nära.

43. Och strax medan han ännu talade, kom Judas, som var en av de tolv, och tillsammans med honom en stor* folkskara med svärd och stavar.

De kom från överstepräster och de skriftlärda och de äldste. Matt. 26:47.

Luk. 22:47. Joh. 18:3. *UN utelämnar: stor.

44. Men han som förrådde honom hade gett dem ett tecken och sagt: Den som jag kysser, han är det. Grip honom och för bort honom under säker bevakning.

45. Och så snart han hade kommit, gick han genast fram till honom och sade till honom: Rabbi, Rabbi, och kysste honom. 2 Sam. 20:9.

46. Då lade de händerna på honom och grep honom.

47. Men en av dem som stod där bredvid drog ut sitt svärd och slog till översteprästens tjänare och högg av honom örat.

Matt. 26:51. Luk. 22:49. Joh. 18:10.

48. Och Jesus började tala och sade till dem: Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och stavar för att gripa mig.

49. Var dag har jag varit ibland er i templet och undervisat, och ni har inte gripit mig. Men Skrifterna måste uppfyllas. Ps. 22:7, 69:9. Jes. 53:12.

Matt. 26:56. Luk. 22:53.

50. Då övergav alla honom och flydde. Ps. 88:9. Joh. 19:13.

51. Men en viss ung man, som hade ett linneskynke kastat över den nakna kroppen, följde honom. Och de unga männen* grep honom.

*UN utelämnar: unga männen.

52. Men han lämnade kvar linneskynket och flydde naken från dem.

53. Och de förde bort Jesus till översteprästen¹, och alla överstepräster och de äldste och de skriftlärda församlade sig hos honom.

Matt. 26:57. Luk. 22:54. Joh. 18:13.

54. Och Petrus följde honom på avstånd ända in på översteprästens gård. Och där satt han sedan bland tjänarna och värmdde sig vid elden.

55. Men överstepräster och hela Stora rådet sökte efter vittnesbörd mot Jesus för att låta döda honom, men de fann inget. Matt. 26:59.

56. Ty många vittnade falskt mot honom, men deras vittnesmål stämde inte överens.

57. Då stod några upp och vittnade falskt mot honom och sade:

58. Vi har hört honom säga: Jag skall bryta ner detta tempel, som är gjort med händer, och skall på tre dagar bygga upp ett annat, som inte är gjort med händer. Matt. 26:61.

Mark. 15:29. Joh. 2:19.

59. Men inte ens i det fallet stämde deras vittnesbörd överens.

60. Då stod översteprästen upp mitt ibland dem och frågade Jesus, och sade: Svarar du inget på det som dessa vittnar mot dig? Matt. 26:62.

61. Men han teg och svarade ingenting. Översteprästen frågade honom vidare och sade till honom: Är du Kristus, den Välsignades Son?

Jes. 53:7. Apg. 8:32.

62. Jesus sade: Jag Är*, och ni skall få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himlens skyar.

2 Mos. 3:14. Ps. 110:1. Dan. 7:10. Matt. 16:27, 24:30, 25:31, 26:64. Mark. 13:26.

Luk. 21:27, 22:69. Joh. 6:62. Apg. 1:11.

1 Thess. 4:16. 2 Thess. 1:10. Upp. 1:7.

*grek. ego eimi. Se 2 Mos. 3:14f. KXII: Jag är Kristus.

63. Då rev översteprästen sönder sina kläder och sade: Varför behöver vi fler vittnen?

64. Ni hörde hädelsen. Vad anser

¹På NT:s tid fanns det flera överstepräster samtidigt, men endast en var tjänstgörande. Den tjänstgörande översteprästen var också ordförande för Stora rådet.

ni? Och alla dömde honom skyldig till döden.

65. Och några började spotta på honom och täcka för hans ansikte och slå honom med knytnävarna, och sade till honom: Profetera. Och tjänarna slog honom* med handflatorna.

Job. 16:10-11. Jes. 50:6. Matt. 26:67.
Joh. 19:3. *UN: tog emot honom.

66. Och medan Petrus var nere på gården, kom en av översteprästens tjänstekvinnor.

Matt. 26:58f.
Luk. 22:55. Joh. 18:16-17.

67. Och då hon fick se Petrus, där han satt och värmde sig, såg hon på honom och sade: Du var också med nasarén Jesus.

68. Då nekade han och sade: Jag känner honom inte, inte heller förstår jag vad du säger. Och så gick han ut på den yttre gården. Och tuppen gol*.

*UN är tveksam och sätter inom parentes: Och tuppen gol.

69. Och när tjänstekvinnan fick se honom igen började hon åter säga till dem som stod i närheten: Denne är en av dem.

Matt. 26:71. Luk. 22:58. Joh. 18:25.

70. Men han nekade igen. Och efter en kort stund sade också de som stod där till Petrus: Visst är du en av dem, för du är ju en galilé och din dialekt* låter så.

*UN utelämnar: och din dialekt låter så.

71. Då började han förbanna sig och svor: Jag känner inte den mannen som ni talar om.

72. Och för andra gången gol tuppen. Då kom Petrus ihåg de ord som Jesus hade sagt till honom: Innan tuppen har galt två gånger, skall du tre gånger förneka mig. Och när han tänkte på det brast han ut i gråt.

Matt. 26:75. Luk. 22:61. Joh. 18:27.

15 Kapitlet

Jesus förhöras av Pilatus, blir dömd, misshandlas, korsfästs, dör och begravs.

Och genast på morgonen höll översteprästerna råd med de äldste och skriftlärda och hela Stora rådet, och de band Jesus och förde bort honom och utlämnade honom åt Pilatus.

Ps. 2:2. Matt. 27:1.
Luk. 22:66, 23:1. Joh. 18:28. Apg. 3:13.

2. Och Pilatus frågade honom: Är du judarnas Konung? Då svarade han och sade till honom: Du säger det.

Matt. 27:11. Luk. 23:3. Joh. 18:33.

3. Och översteprästerna anklagade honom för många saker, men han svarade ingenting.

4. Då frågade Pilatus honom åter och sade: Svarar du ingenting? Se, hur de vittnar* mot dig om många saker.

Matt. 27:13. Joh. 19:10. *UN: anklagar.

5. Men Jesus svarade fortfarande ingenting, så att Pilatus förundrade sig.

6. Men vid högtiden brukade han ge dem en fånge lös, den de begärde.

Matt. 27:15. Luk. 23:17. Joh. 18:39.

7. Och där var en som kallades Barabbas som satt fängslad tillsammans med andra upprorsmän som hade begått mord under upproret.

Matt. 27:16. Luk. 23:19. Joh. 18:40.

8. Då ropade* folket högt och började begära att han skulle göra åt dem som han alltid hade gjort för dem.

*UN: folket steg upp.

9. Men Pilatus svarade dem och sade: Vill ni att jag skall frige judarnas Konung åt er?

10. Han visste nämligen att det var av avund som översteprästerna hade utlämnat honom.

11. Men översteprästerna eggade upp folket att han hellre skulle frige Barabbas åt dem. Matt. 27:20.

Luk. 23:18. Apg. 3:14.

12. Och Pilatus svarade igen och sade till dem: Vad vill* ni då att jag skall göra med honom som ni kallar judarnas Konung? *UN: Vad skall jag då göra.

13. Då ropade de på nytt: Korsfäst honom!

14. Men Pilatus sade till dem: Vad ont har han då gjort? Då skrek de ännu högre: Korsfäst honom!

15. Och då Pilatus ville göra folket till viljes frigav han Barabbas åt dem, men Jesus lät han gissla* och utlämnade honom sedan till att korsfästas. Matt. 27:26. Joh. 19:1. *Se not till Matt. 27:26.

16. Och soldaterna förde in honom på gården, det är landshövdingens palats*, och sammankallade hela vaktstyrkan. Matt. 27:27. *pretoriet, dvs. högkvarteret eller residenset för den romerska ståthållaren.

17. Och de klädde på honom en purpurfärgad mantel och vred samman en krona av törnen och satte den på honom. Joh. 19:2.

18. Sedan började de hälsa honom: Var hälsad, judarnas Konung!

19. Och de slog hans huvud med ett rör och spottade på honom, föll på knä och tillbad honom.

20. Och när de hade hånat honom, klädde de av honom den purpurfärgade manteln och klädde på honom hans egna kläder och förde ut honom för att korsfästa honom. Matt. 27:31.

21. Och de tvingade en som kom förbi på väg in från landsbygden,

Simon från Cyrene, far till Alexander och Rufus, att bära hans kors.

Matt. 27:32. Luk. 23:26.

22. Och de ledde honom till en plats som heter Golgata, det betyder huvudskalleplatsen. Matt. 27:33.

Luk. 23:33. Joh. 19:17.

23. Och de gav honom myrrablandat vin att dricka, men han tog inte emot det.

24. När de hade korsfäst honom, delade de hans kläder mellan sig och kastade lott om dem för att se vad var och en skulle få. Ps. 22:19.

Matt. 27:35. Luk. 23:34. Joh. 19:23.

25. Och det var vid tredje timmen som de korsfäste honom.

26. Och det han var anklagad för var skrivet ovanför honom: Judarnas Konung. Matt. 27:37. Luk. 23:38. Joh. 19:19.

27. Och tillsammans med honom korsfäste de två rövare, den ene på hans högra och den andre på hans vänstra sida. Matt. 27:38. Luk. 23:32.

28. Så blev Skriften uppfylld, som säger: Och bland lagöverträdare* blev han räknad**. Jes. 53:12. Luk. 22:37.

*KXII: ogärningsmän. **UN utelämnar hela vers 28.

29. Och de som gick där förbi hånade honom, skakade sina huvuden och sade: Fy! Du som bryter ner templet och bygger upp det på tre dagar!

Ps. 22:8, 109:25. Matt. 27:39. Mark. 14:58. Joh. 2:19.

30. Hjälp dig själv och stig ner från korset. Luk. 23:35.

31. På samma sätt hånade översteprästerna sig emellan, tillsammans med de skriftlärdade, och sade: Andra har han hjälpt, sig själv kan han inte hjälpa.

32. Kristus, Israels Konung, må nu stiga ner från korset, så att vi kan se

och tro. Också de som var korsfästa tillsammans med honom smädade honom.

33. Och vid sju timmen kom ett mörker över hela landet ända till nionde timmen. Matt. 27:45. Luk. 23:44.

34. Och vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst, och sade: Eloi, Eloi, lama sabaktani? Det betyder: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig. Ps. 22:2. Matt. 27:46.

35. Och några som stod där bredvid och hörde det, sade: Se, han kallar på Elia.

36. Då var det en som sprang fram och fyllde en svamp med ättika och satte den på ett rör och gav honom att dricka, och sade: Vänta, låt oss se, om Elia kommer för att ta ner honom. Ps. 69:22. Joh. 19:29.

37. Då ropade Jesus med hög röst och gav upp andan. Matt. 27:50. Luk. 23:46. Joh. 19:30.

38. Och förlåten i templet brast i två stycken, uppifrån och ända ner.

2 Krön. 3:14. Matt. 27:51. Luk. 23:45.

39. När officeren som stod där mitt emot honom såg att han med ett sådant rop* gav upp andan, sade han: Den mannen var verkligen Guds Son. Matt. 27:54. Luk. 23:47.

*UN: gav upp andan på ett sådant sätt.

40. Och där var också några kvinnor, som på långt håll såg på. Bland dem var också Maria Magdalena och Maria, mor till Jakob den yngre och Joses, samt Salome, Ps. 38:12. Matt. 27:55. Luk. 23:49.

41. som också hade följt honom och tjänat honom, när han var i Galileen. Och många andra som hade gått upp till Jerusalem med honom. Luk. 8:2-3.

42. Och då det redan hade blivit kväll, eftersom det var förberedelsedag, det är dagen före sabbaten,

43. kom Josef, från Arimatea, en aktad rådsherre, som också väntade på Guds rike, och tog mod till sig och gick in till Pilatus och bad att få Jesu kropp. Matt. 27:57. Luk. 23:50. Joh. 19:38.

44. Då förundrade sig Pilatus över att han redan var död och kallade till sig officeren och frågade honom om det var länge sedan han hade dött.

45. Och när han hade fått veta det av officeren, gav han kroppen åt Josef.

46. Och han köpte ett linnetyg och tog ner honom och svepte honom i linnetyget och lade honom i en grav, som var uthuggen i klippan, och rullade en sten för ingången till graven. Matt. 12:40, 26:12, 27:60. Luk. 23:53. Joh. 19:41-42.

47. Men Maria Magdalena och Maria, Joses mor, såg var han lades.

16 Kapitlet

Jesus uppstår från de döda, visar sig för lärjungarna, ger dem det sista uppdraget och far upp till himlen. Hedningarnas kallelse.

Och när sabbaten var över, köpte Maria Magdalena och Maria, Jakobs mor, och Salome väluktande oljor för att gå och smörja honom. Matt. 28:1. Luk. 24:1. Joh. 20:1.

2. Och mycket tidigt på första dagen i veckan kom de till graven när solen hade gått upp.

3. Och de sade till varandra: Vem skall rulla bort stenen åt oss från ingången till graven?

4. Men när de såg upp, fick de se att stenen var bortrullad. Ty den var mycket stor.

5. Och när de kom in i graven fick de se en ung man sitta på högra sidan, klädd i en lång vit dräkt, och de blev förskräckta.

Matt. 28:2. Joh. 20:12.

6. Men han sade till dem: Var inte förskräckta! Ni söker Jesus från Nasaret, som blev korsfäst. Han är uppstånden, han är inte här. Se, platsen där de lade honom.

Matt. 28:5. Luk. 24:5.

7. Men gå och säg till hans lärjungar och Petrus, att han går före er till Galileen, där skall ni få se honom såsom han har sagt er.

Matt. 26:32, 28:10. Mark. 14:28.

Apg. 1:3, 13:31. 1 Kor. 15:5.

8. Och de gick hastigt* ut och flydde från graven. Ty bävan och förundran hade kommit över dem. Och de sade inget till någon, för de var rädda¹.

Matt. 28:8. Luk. 24:9. *UN: utelämnar hastigt.

9. Men när Jesus hade uppstått tidigt på den första veckodagen, visade han sig först för Maria Magdalena, från vilken han hade drivit ut sju onda andar.*

Luk. 8:2. Joh. 20:14-16.

*se not i Matt. 8:28, 31.

10. Hon gick och berättade det för dem som hade varit med honom, och som nu sörjde och grät.

11. Och när dessa hörde att han var levande och hade blivit sedd av henne, trodde de inte.

12. Därefter visade han sig i en annan gestalt för två av dem som var på väg ut på landet.

Luk. 24:13.

13. Och de gick också bort och berättade det för de andra, men de trodde inte heller på dem.

14. Senare uppenbarade han sig för de elva när de låg till bords, och förebrådde dem deras otro och deras hårda hjärtan, att de inte hade trott dem som hade sett honom vara uppstånden.

Luk. 24:36. Joh. 20:19. 1 Kor. 15:7.

15. Och han sade till dem: Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen.

Matt. 28:19. Joh. 15:16.

16. Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd.

Joh. 3:18, 36, 12:48.

17. Och dessa tecken skall följa dem som tror: I mitt namn skall de driva ut onda andar*, de skall tala med nya tungor,

Luk. 10:17.

Apg. 2:4, 5:16, 8:7, 10:46, 16:18, 19:6.

1 Kor. 12:10, 28. *se not i Matt. 8:31.

18. de skall ta upp* ormar och om de dricker något som är dödande, skall det inte skada dem. De skall lägga händerna på sjuka och de skall bli friska.

Luk. 10:19. Apg. 28:3f.

*UN: de skall ta ormar i händerna.

19. Därefter, sedan Herren* hade talat till dem, blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida.

Ps. 110:7. Luk. 24:50-51.

Apg. 1:2f. *UN tillägger: Jesus.

20. Och de gick ut och predikade överallt. Och Herren verkade med dem och bekräftade ordet med efterföljande tecken. Amen*.

Apg. 14:3.

Hebr. 2:4. *UN och KXII utelämnar: Amen.

¹UN har satt Mark. 16:9-20 inom parentes trots att de finns med i samtliga kända grekiska handskrifter förutom Codex Sinaiticus och Codex Vaticanus. Verserna finns dessutom i samtliga latinska handskrifter förutom hankriften "k", i samtliga syriska handskrifter utom två och citeras av flera kyrkofäder före år 200 e. Kr. Verserna hör därmed till Guds Ord utan förbehåll.

Lukas Evangelium

1 Kapitlet

Ängelns budskap till Sakarias. Maria får budskapet om Jesu födelse. Hennes lovsång. Johannes födelse. Sakarias profetia.

Eftersom många har tagit sig för att beskriva de händelser som har fått sin uppfyllelse ibland oss, 2. så som de har berättat för oss av dem som från början var ögonvittnen och ordets tjänare, Hebr. 2:3. 1 Joh. 1:1. 3. så har också jag funnit det rätt, efter att ha grundligt efterforskat allt ända från början, att i ordning skriva ner det för dig, ädle Teofilus, Apg. 1:1. 4. för att du skall veta tillförlitligheten av det du har fått undervisning om. 5. På den tiden då Herodes var kung i Judeen fanns det en präst vid namn Sakarias, från Abias avdelning, och hans hustru var en av Arons döttrar och hennes namn var Elisabet. 1 Krön. 24:10, 19. Neh. 12:4, 17. 6. Och de var båda rättfärdiga inför Gud, och vandrade oklanderligt* efter alla Herrens bud och föreskrifter. *KXII: ostraffligt. 7. Men de hade inga barn eftersom Elisabet var ofruktsam, och båda hade uppnått en hög ålder. 8. Så hände det sig, att då han i sin avdelning skulle göra prästerlig tjänst inför Gud, 9. efter prästämbetets sed, föll det på hans lott att tända rökelsen när han

gick in i Herrens tempel.

2 Mos. 30:7. Hebr. 9:6.

10. Och allt folket stod utanför och bad, så länge som rökoffret pågick. 11. Då visade sig för honom en Herrens ängel, som stod på högra sidan om rökelsealtaret. 2 Mos. 30:1. 12. Och Sakarias blev förskräckt, då han såg honom och fruktan kom över honom. 13. Men ängeln sade till honom: Frukta inte, Sakarias, för din bön är hörd, och din hustru Elisabet skall föda en son åt dig, och du skall ge honom namnet Johannes. 14. Han skall bli till glädje och fröjd för dig, och många skall glädja sig över hans födelse. 15. Ty han skall bli stor inför Herren. Vin och starka drycker skall han inte dricka och redan i moderlivet skall han bli uppfylld med den Helige Ande. 4 Mos. 6:3. Dom. 13:4. Jer. 1:5. Gal. 1:15. 16. Och många av Israels barn skall han vända tillbaka till Herren, deras Gud. Mal. 4:6. 17. Och han skall gå före honom i Elias ande och kraft för att vända fädernas hjärtan till barnen och de olydiga till de rättfärdigas sinnelag* och skaffa åt Herren ett folk som är berett. Mal. 3:1, 4:5. Matt. 3:1. Mark. 9:12. *Alt. övers.: visdom. 18. Då sade Sakarias till ängeln: Hur skall jag kunna veta detta? Ty jag är

gammal och min hustru har kommit till hög ålder.

1 Mos. 17:17.

19. Och ängeln svarade och sade till honom: Jag är Gabriel, som står inför Gud och jag är sänd för att tala till dig och förkunna för dig detta glada budskap.

Dan. 8:15, 9:21. Matt. 18:10.

20. Och se, du skall bli stum och inte kunna tala förrän den dag detta sker, därför att du inte trodde mina ord, som skall gå i uppfyllelse när tiden är inne.

21. Folket väntade på Sakarias och förundrade sig över att han dröjde så länge i templet.

22. Men när han kom ut kunde han inte tala till dem. Då förstod de att han hade sett någon syn i templet. Och han tecknade åt dem och förblev stum.

23. Och det hände sig, när dagarna för hans tjänstgöring var slut, att han begav sig hem.

24. Och någon tid därefter blev hans hustru Elisabet havande och höll sig dold i fem månader och sade:

25. Så har Herren gjort med mig i de dagar, då han såg till mig för att ta bort min skam bland människor.

1 Mos. 30:23. Jes. 4:1.

26. Och i den sjätte månaden blev ängeln Gabriel utsänd av Gud till en stad i Galileen som hette Nasaret, till en jungfru, som var trolovad med en man, vars namn var Josef, av Davids hus, och jungfruns namn var Maria.

Matt. 1:18.

28. Ängeln kom in till henne och sade: Var hälsad, du benådade. Herren är med dig, välsignad är du bland kvinnor*.

*UN utelämnar: välsignad är du bland kvinnor.

29. Men då hon såg honom*, blev hon förskräckt av hans tal och undrade vad denna hälsning kunde betyda.

*UN utelämnar: då hon såg honom.

30. Då sade ängeln till henne: Frukt inte, Maria, för du har funnit nåd hos Gud.

31. Och se, du skall bli havande och föda en Son och du skall ge honom namnet Jesus.

Jes. 7:14. Matt. 1:21.

32. Han skall bli stor och kallas den Högstes Son och Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron.

2 Sam. 7:12. Ps. 132:11. Jes. 9:6, 16:5.

33. Och han skall vara Konung över Jakobs hus för evigt och hans rike skall aldrig ta slut.

1 Krön. 17:14. Ps. 45:7, 89:37. Jes. 9:7.

Jer. 23:5. Dan. 2:44, 6:26, 7:14, 27.

Mik. 4:7. 1 Kor. 15:24. Hebr. 1:8.

34. Då sade Maria till ängeln: Hur skall detta gå till? Ty jag har aldrig varit med någon man.

35. Och ängeln svarade och sade till henne: Den Helige Ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall överskugga dig, därför skall också det Heliga som blir fött av dig kallas Guds Son.

36. Och se, Elisabet, din släkting, har också blivit havande med en son på sin ålderdom, och detta är sjätte månaden för henne, hon som sades vara ofruktsam.

37. Ty för* Gud är ingenting omöjligt.

Job. 42:2. Jer. 32:17. Sak. 8:6. Matt. 19:26. Luk. 18:27.

*UN: inte något ord från Gud skall vara omöjligt.

38. Då sade Maria: Se, jag är Herrens tjänarinna, må det ske med mig som du har sagt. Och ängeln lämnade henne.

39. Och vid den tiden stod Maria upp och begav sig med hast upp till bergsbygden, till en stad i Judeen,

40. och gick in i Sakarias hus och hälsade Elisabet.

41. Och det hände sig, att då Elisabet hörde Marias hälsning, spratt barnet till i hennes moderliv. Och Elisabet blev uppfylld med den Helige Ande.

42. Och hon ropade med hög röst och sade: Välsignad är du bland kvinnor och välsignad är din livsfrukt!

43. Och hur kommer det sig, att min Herres mor kommer till mig?

44. Se, när ljudet av din hälsning nådde mina öron, spratt barnet till av glädje i mitt liv.

45. Och salig* är hon som trodde, ty det skall gå i uppfyllelse som blivit sagt till henne från Herren.

Luk. 11:28. *Alt. övers.: välsignad.

46. Och Maria sade: Min själ upphöjer Herren,

1 Sam. 2:1.

47. och min ande gläder sig i Gud, min Frälsare.

48. För han har sett till sin tjänarinns ringhet, och se, härefter skall alla släkten kalla mig välsignad.

1 Mos. 30:13. 1 Sam. 1:11.

49. Ty han som är mäktig har gjort stora ting med mig och heligt är hans namn.

50. Och hans barmhärtighet varar från släkte till släkte* över dem som fruktar honom.

2 Mos. 20:6. Ps. 103:17.

*Alt. övers.: från generation till generation.

51. Han har visat styrka med sin arm. Han har förskingrat dem som är stolta i sina hjärtas tankar.

2 Sam. 22:28. Ps. 33:10. Ps. 89:11.

Jes. 51:9, 52:10. 1 Petr. 5:5.

52. De mäktiga har han störtat från deras troner och upphöjt de ringa,

1 Sam. 2:7-8. Job. 5:11, 12:18-19, 21. Ps. 113:6-7.

53. de hungriga har han mättat med sitt goda och de rika har han skickat

tomhänta bort. 1 Sam. 2:5. Ps. 34:10-11.

54. Han har tagit sig an sin tjänare Israel till minne av sin barmhärtighet,

Jes. 30:18, 41:8, 54:5. Jer. 31:3, 20.

55. såsom han talade till våra fäder, till Abraham och till hans efterkommande*, till evig tid.

1 Mos. 17:19, 22:18.

*KXII: säd.

56. Och Maria blev kvar hos henne i omkring tre månader och återvände sedan hem.

57. Så var nu tiden inne för Elisabet att hon skulle föda, och hon födde en son.

58. När hennes grannar och släktingar fick höra att Herren hade visat henne stor barmhärtighet, då glädde de sig med henne.

59. Och det hände, att de på åttonde dagen kom för att omskära barnet och de kallade honom Sakarias efter hans fars namn.

1 Mos. 17:12. 3 Mos. 12:3.

60. Men hans mor svarade och sade: Nej, utan han skall heta Johannes.

61. Då sade de till henne: I din släkt finns det ingen som har det namnet.

62. Och de gjorde tecken åt hans far, vad han ville att han skulle heta.

63. Och han bad om en tavla, och skrev: Johannes är hans namn. Och alla förundrade sig.

64. Och strax öppnades hans mun, och hans tunga löstes och han talade och prisade Gud.

65. Och fruktan kom över alla som bodde omkring dem, och ryktet om allt detta gick ut över hela Judeens bergsbygd.

66. Och alla som hörde det lade det på sitt hjärta och sade: Vad skall det bli av detta barn? Och* Herrens

hand var med honom. *UN: Ty.

67. Och hans far Sakarias blev uppfylld av den Helige Ande och profeterade och sade:

68. Prasad* vare Herren, Israels Gud, för han har besökt och förlossat** sitt folk, Luk. 2:30. *Alt. övers.: välsignad. **Alt. övers.: befriat, återlöst.

69. och har rest upp åt oss ett frälsningens horn i sin tjänare Davids släkt*, Ps. 132:17-18. *KXII: hus.

70. såsom han har talat genom sina heliga profeters mun från tidens begynnelse, Ps. 72:12. Jer. 23:5-6, 30:9-10. Apg. 3:21.

71. att han skulle frälssa oss från våra fiender och från handen på alla dem som hatar oss

72. och visa barmhärtighet mot våra fäder och tänka på sitt heliga förbund, Jer. 31:31.

73. den ed som han har svurit vår fader Abraham, 1 Mos. 22:16. Ps. 105:9. Jer. 31:33. Hebr. 6:13, 17.

74. att ge oss, att vi, frälsta ur våra fienders hand må tjäna honom utan fruktan, Hebr. 9:14.

75. i helighet och rättfärdighet inför honom under alla våra levnadsdagar. 1 Petr. 1:15.

76. Och du barn skall kallas den Högstes profet. Ty du skall gå framför Herrens ansikte för att bereda hans vägar, Mal. 3:1.

77. för att ge hans folk kunskap om frälsning med förlåtelse för deras synder, Luk. 3:3.

78. genom Guds innerliga barmhärtighet, genom vilken soluppgången från höjden har* besökt oss, *UN: skall besöka oss.

79. för att ge ljus till dem som sitter i mörker och dödsskugga och styra

våra fötter in på fridens väg. Jes. 9:2, 42:7, 43:8, 49:9, 60:1. Matt. 4:16.

80. Och barnet växte upp och stärktes i anden. Och han vistades i öknen till den dag då han skulle träda fram inför Israels folk. Luk. 2:40.

2 Kapitlet

Jesu födelse och omskärelse. Han bärs fram i templet. Simeon och Hanna. Jesus vid tolv års ålder i templet.

Och det hände sig vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud, att hela världen skulle skattskrivras.

2. Denna skattskrivning ägde rum först när Kvirinius var landshövding över Syrien.

3. Då gick alla för att skattskrivna sig, var och en till sin stad.

4. Så begav sig också Josef från staden Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad, som heter Betlehem, eftersom han var av Davids hus och släkt, 1 Sam. 16:4. Mik. 5:2. Matt. 1:1f. Joh. 7:42.

5. för att skattskrivna sig med Maria, sin trolovade hustru*, som var havande. *UN utelämnar: hustru.

6. Så hände sig medan de var där, att tiden var inne då hon skulle föda.

7. Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade ner honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem i härbärget. Matt. 1:25.

8. Och i samma trakt var några herdar ute på marken och höll vakt om natten över sin hjord.

9. Och se*, en Herrens ängel stod

framför dem och Herrens härlighet sken omkring dem, och de blev mycket förskräckta. **UN utelämnar: se*

10. Och ängeln sade till dem: Var inte förskräckta. Se, jag förkunnar för er en stor glädje, som skall ske för allt folket.

11. Ty i dag har en Frälsare blivit född åt er i Davids stad, och han är Kristus, Herren.

12. Och detta skall vara tecknet för er: Ni skall finna ett barn, som ligger lindat i en krubba.

13. Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk härskara som prisade Gud och sade: *Dan. 7:10. Upp. 5:14.*

14. Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, en god vilja mot människor. *Jes. 57:19. Luk. 19:38. Rom. 5:1. Ef. 2:17.*

15. Och det hände sig när änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen, att herdarna sade till varandra: Låt oss nu gå till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss få veta.

16. Och de skyndade iväg och fann Maria och Josef och barnet som låg i krubban.

17. Och då de hade sett det, berättade de vida omkring* vad som hade sagts till dem om detta barn. **UN utelämnar: vida omkring.*

18. Alla som hörde det förundrade sig över det som blev sagt till dem av herdarna.

19. Men Maria gömde alla detta i sitt hjärta och begrundade det.

20. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för allt vad de hade hört och sett, så som det hade blivit sagt till dem.

21. Och när åtta dagar hade gått och barnet skulle omskäras, fick han namnet Jesus, det som ängeln hade gett honom innan han blev avlad i moderlivet. *1 Mos. 17:12. 3 Mos. 12:3. Matt. 1:21. Luk. 1:31. Joh. 7:22.*

22. Och när hennes* reningsdagar enligt Mose lag var uppfyllda, förde de honom till Jerusalem, för att de skulle bära fram honom inför Herren, *3 Mos. 12:2. *UN och KXII: deras.*

23. såsom det står skrivet i Herrens lag: Allt mankön, som först öppnar moderlivet, skall kallas helgat* åt Herren, *2 Mos. 13:2, 34:19. 3 Mos. 12:2-4. 4 Mos. 3:13, 8:16, 17. *KXII: heligt*

24. och för att de skulle offra, såsom det är sagt i Herrens lag, ett par turduvor eller två unga duvor.

25. Och se, i Jerusalem var en man vid namn Simeon och den mannen var rättfärdig och gudfruktig och väntade på Israels tröst, och den Helige Ande var över honom.

26. Han hade fått det uppenbarat av den Helige Ande, att han inte skulle se döden förrän han hade fått se Herrens Smorde*. **Kristus.*

27. Han kom nu ledd av Anden till templet. Och när föräldrarna bar in barnet Jesus, för att de skulle göra med honom så som det var sed enligt lagen, *3 Mos. 12:6, 8.*

28. då tog han honom i sin famn och prisade* Gud och sade: **Alt. övers.: välsignade.*

29. Herre, nu låter du din tjänare bryta upp* i frid, enligt ditt ord.

1 Mos. 46:30. Fil. 1:23. *KXII: fara i frid. Alt. övers.: bli frigiven.

30. Ty mina ögon har sett din frälsning, *Ps. 98:2, 3. Jes. 52:10. Luk. 3:6.*

31. som du har berett inför alla folks ögon,

32. ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och en härlighet för ditt folk Israel.

Jes. 42:6, 46:13, 49:6.
Apg. 13:47, 28:28.

33. Och Josef* och hans mor förundrade sig över det som sades om honom.

*UN: Hans far.

34. Och Simeon välsignade dem och sade till Maria, hans mor: Se, denne är satt till fall och upprättelse för många i Israel, och till ett tecken som blir motsagt.

Jes. 8:14. Matt. 21:18, 44. Apg. 28:22. Rom. 9:32.
1 Kor. 1:23-24. 2 Kor. 2:16. 1 Petr. 2:8.

35. Ja, också genom din själ skall ett svärd gå, för att många hjärtans tankar skall uppenbaras.

Joh. 19:25.

36. Och där var en profetissa vid namn Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon hade uppnått hög ålder och hade levt i sju år med sin man från den tid hon var jungfru, 37. och hon var nu änka omkring* åttiofyra år gammal. Hon gick aldrig bort från templet, utan där tjänade hon Gud** med fastor och böner natt och dag.

1 Sam. 1:22. 1 Tim. 5:3.

*UN: änka ända till åttiofyra år. **saknas i grundtexten

38. Hon kom också dit i samma stund och prisade Herren* och talade om honom till alla dem som väntade på befrielse i Jerusalem.

*UN: Gud.

39. Och sedan de hade fullgjort allt enligt Herrens lag, vände de tillbaka till Galileen, till sin stad Nasaret.

40. Och barnet växte och blev stark i anden*, fylld av vishet, och Guds nåd var över honom.

Luk. 1:80.

*UN utelämnar: anden.

41. Och hans föräldrar gick årligen vid påskhögtiden till Jerusalem.

2 Mos. 23:15-17, 34:23. 3 Mos. 23:5. 5 Mos. 16:1.

42. Då han var tolv år gammal gick

de upp till Jerusalem*, som seden var vid högtiden.

*UN utelämnar: till Jerusalem.

43. Och när de hade avslutat dagarna och gick hem igen, blev pojken Jesus kvar i Jerusalem men Josef* och hans mor visste inte om det.

*UN: hans föräldrar.

44. De trodde att han var med i resällskapet, och gick en dagsresa och sökte honom bland släktingar och vänner.

45. Och då de inte fann honom, gick de till Jerusalem igen och sökte efter honom.

46. Och det hände efter tre dagar att de fann honom i templet. Han satt mitt bland lärarna och hörde på dem och frågade dem.

47. Och alla som hörde honom blev häpna över hans förstånd och svar.

Matt. 7:28. Mark. 1:22.
Luk. 4:22, 32. Joh. 7:15, 46.

48. Då de nu fick se honom, förundrade de sig mycket, och hans mor sade till honom: Son, varför har du gjort detta mot oss? Se, din far och jag har med mycket oro sökt efter dig.

49. Han svarade dem: Varför sökte ni mig? Visste ni inte att jag måste ägna mig åt det som tillhör min Fader?

50. Men de förstod inte de ord* som han talade till dem.

Luk. 9:45, 18:34.

*grek. och KXII: ordet.

51. Och så följde han med dem ner och kom till Nasaret och var lydlig mot dem. Men hans mor gömde alla dessa ord i sitt hjärta.

52. Och Jesus växte till i vishet och ålder och i välbehag* inför Gud och människor.

1 Sam. 2:26. Ords. 3:4. *KXII: nåd.

3 Kapitel

*Johannes predikar och döper. Jesus döps.
Hans släkttavla.*

I femtonde året av kejsar Tiberius regering när Pontius Pilatus var landshövding i Judeen, och Herodes var tetrark* i Galileen, och Filippus, hans bror, tetrark i Itureen och i landet Trakonitis, och Lysanias tetrark i Abilene,

*furst över fjärdedelen av ett land.

2. när Hannas och Kaifas var överstepräster, kom Guds befallning till Johannes, Sakarias son, i öknen.

Joh. 11:49, 51, 18:13. Apg. 4:6.

3. Och han gick ut och predikade i hela trakten omkring Jordan omvändelsens* dop till syndernas förlåtelse,

Matt. 3:1. Mark. 1:4.

*KXII: bättringens. Alt. övers.: sinnesändringens, ångerns.

4. såsom det står skrivet i boken med profeten Jesajas ord, då han säger: En röst ropar i öknen: Bered Herrens väg, gör hans stigar raka.

Jes. 40:3. Matt. 3:3. Mark. 1:3. Joh. 1:23.

5. Alla dalar skall fyllas och alla berg och höjder skall sänkas. Och det som är krokigt skall bli rakt, och ojämna vägar skall bli jämna,

6. och allt kött skall se Guds frälsning.

Ps. 98:2-3. Jes. 52:10. Luk. 2:30.

7. När folk kom ut i stora skaror för att låta döpa sig av honom sade han till dem: Ni huggormsyngel! Vem har intalat er att ni skall slippa undan den kommande vreden?

Matt. 3:7, 23:33.

8. Bär därför sådan frukt som tillhör omvändelsen*, och börja inte säga för er själva: Vi har Abraham till fader, ty jag säger er att Gud kan uppväcka barn åt Abraham av dessa

stenar.

Matt. 3:9. Joh. 8:39. Apg. 13:26.

*KXII: bättrings frukt. Alt. övers.: sinnesändringen, ångern.

9. Och redan är också yxan satt till roten på träden. Därför blir vart och ett träd som inte bär god frukt avhugget och kastat i elden.

Matt. 3:10, 7:19.

10. Och folket frågade honom och sade: Vad skall vi då göra?

Apg. 2:37.

11. Han svarade och sade till dem: Den som har två livklädnader, han skall dela med sig åt den som ingen har, och den som har mat, han skall göra på samma sätt.

1 Joh. 3:17, 4:20. Jak. 2:15-16.

12. Så kom också tullindrivare* för att låta döpa sig, och sade till honom: Mästare, vad skall vi göra?

*KXII: publikaner.

13. Han sade till dem: Kräv inte mer än vad som är fastställt.

14. Också soldaterna frågade honom och sade: Vad skall då vi göra? Då sade han till dem: Ni skall inte pressa ut pengar från någon eller komma med falsk anklagelse, utan nöj er med er lön.

15. Men folket gick i förväntan, och alla undrade i sina hjärtan om inte Johannes kunde vara Kristus.

16. Johannes svarade och sade till dem alla: Jag döper er visserligen i vatten, men det kommer en som är starkare än jag, vilkens skoremnar jag inte är värdig att upplösa. Han skall döpa er med den Helige Ande och eld.

Jes. 44:3. Joel 2:28. Matt. 3:11.

Mark. 1:7-8. Joh. 1:26-27.

Apg. 1:5, 2:2-4, 11:15-16, 13:25, 19:4.

17. Han har sin kastskovel i handen, och han skall noga rensa sin tröskplats och samla vetet i sin lada, men agnarna skall han bränna upp i en outsläcklig eld.

Matt. 3:12.

18. Han förmanade också om mycket

annat när han predikade evangeliet för folket.

19. Och Herodes, tetrarken, blev tillrättavisd av honom för Herodias skull, hustru till hans bror Filippus*, och för allt det onda som Herodes gjorde.

Matt. 14:3. Mark. 6:17.

*UN utelämnar: Filippus.

20. Till allt annat lade han också det att han spärrade in Johannes i fängelse.

21. Det hände sig, då allt folket lät döpa sig att också Jesus blev döpt. Och medan han bad öppnades himlen

Matt. 3:13. Mark. 1:9.

22. och den Helige Ande kom ner över honom i kroppslig gestalt såsom en duva, och från himlen kom en röst, som sade: Du är min älskade Son, i dig har jag välbehag.

Jes. 42:1. Matt. 3:17, 17:5. Joh. 1:32. Kol. 1:13.

23. Och Jesus var omkring trettio år då han började, och han ansågs vara Josefs son, som var son till Eli,

Matt. 13:55. Mark. 6:3. Joh. 6:42.

24. som var son till Mattat, som var son till Levi, som var son till Melki, som var son till Janna, som var son till Josef,

Matt. 1:1.

25. som var son till Mattatias, som var son till Amos, som var son till Nahum, som var son till Esli, som var son till Naggai,

26. som var son till Mahat, som var son till Mattatias, som var son till Semei*, som var son till Josef*, som var son till Juda*,

*UN: Semein, Josek, Joda.

27. som var son till Johanan, som var son till Resa, som var son till Serubabel, som var son till Sealtiel, som var son till Neri,

28. som var son till Melki, som var

son till Addi, som var son till Kosam, som var son till Elmodam*, som var son till Er,

*UN: Elmadam.

29. som var son till Joses*, som var son till Elieser, som var son till Jorim, som var son till Mattat, som var son till Levi,

*UN: Josua.

30. som var son till Simeon, som var son till Juda, som var son till Josef, som var son till Jona, som var son till Eljakim,

31. som var son till Melea, som var son till Menan*, som var son till Mattata, som var son till Natan, som var son till David,

2 Sam. 5:14. 1 Krön. 3:5. Sak. 12:12. *UN: Menna.

32. som var son till Isai, som var son till Obed, som var son till Boas, som var son till Salmon*, som var son till Naheson,

Rut 4:18. 1 Krön. 2:10-11. *UN: Salma.

33. som var son till Amminadab, som var son till Aram*, som var son till Hesron, som var son till Peres, som var son till Juda,

*UN tillägger: son till Admin.

34. som var son till Jakob, som var son till Isak, som var son till Abraham, som var son till Tera, som var son till Nahor,

1 Mos. 11:24.

35. som var son till Serug, som var son till Regu, som var son till Peleg, som var son till Eber, som var son till Sela,

36. som var son till Kenan, som var son till Arpaksad, som var son till Sem, som var son till Noa, som var son till Lemek,

1 Mos. 11:10.

37. som var son till Metusala, som var son till Hanok, som var son till Jered, som var son till Mahalalel, som var son till Kenan,

38. som var son till Enos, som var son

till Set, som var son till Adam, som var från Gud.

1 Mos. 5:3.

4 Kapitlet

Jesus frestas av djävulen, undervisar i Nasarets synagoga, botar en besatt och andra sjuka.

Sedan gick Jesus tillbaka ifrån Jordan, full av den Helige Ande, och blev ledd av Anden till* öknen

Matt. 4:1. Mark. 1:12. *UN: i öknen.

2. och frestades i fyrtio dagar av djävulen. Och han åt inget under de dagarna, men när de var förbi, blev han hungrig.

2 Mos. 34:28. 1 Kon. 19:8.

3. Då sade djävulen till honom: Om du är Guds Son, så säg till denna sten att den blir bröd.

4. Då svarade Jesus och sade till honom: Det står skrivet: Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje* ord från Gud.

5 Mos. 8:3. Matt. 4:4.

*UN utelämnar: av varje ord från Gud.

5. Och djävulen* tog honom med upp till ett högt** berg och visade honom i ett ögonblick alla riken i världen***.

Matt. 4:8. *UN utelämnar: djävulen.

**UN utelämnar: till ett högt berg.

***grek: oikouméne, den bebodda världen.

6. Och djävulen sade till honom: All denna makt med dess härlighet vill jag ge dig, för den har överlämnats åt mig och jag kan ge den åt vem jag vill.

7. Därför skall allt bli ditt om du faller ner och tillber mig.

8. Jesus svarade och sade till honom: Gå bort ifrån mig Satan*, ty det står skrivet: Herren din Gud skall

du tillbe och endast honom skall du tjäna.

5 Mos. 6:13, 10:20.

*UN utelämnar: Gå bort ifrån mig Satan, ty.

9. Och han förde honom till Jerusalem och ställde honom på templets högsta* plats och sade till honom: Är du Guds Son, så kasta dig ner härifrån.

Matt. 4:5. *KXII: tinnarna av templet.

10. Ty det står skrivet: Han skall ge sina änglar befallning om dig, att bevara dig,

Ps. 91:11.

11. och de skall bära dig på sina händer, så att du inte stöter din fot mot någon sten.

12. Då svarade Jesus och sade till honom: Det är sagt: Du skall inte fresta Herren din Gud.

5 Mos. 6:16.

13. Och sedan djävulen hade slutat med alla sina frestelser, lämnade han honom för en tid.

14. Och Jesus vände i Andens kraft tillbaka till Galileen, och ryktet om honom gick ut i hela trakten där omkring.

Matt. 4:12. Mark. 1:14. Joh. 4:43. Apg. 10:37.

15. Och han undervisade i deras synagogor och blev prisad av alla.

16. Så kom han till Nasaret, där han hade växt upp. Och på sabbatsdagen gick han in i synagogan som han brukade, och stod upp för att läsa.

Matt. 2:23, 13:54. Mark. 6:1.

17. Då räckte man profeten Jesajas bokrulle till honom och då han slog upp bokrullen, fann han det ställe, där det står skrivet:

18. Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig till att förkunna evangelium* för de fattiga. Han har sänt mig till att hela dem som har förkrossade hjärtan**, till att predika frihet för de fångna och syn för de blindas, och till att ge de förtryckta frihet,

Ps. 45:8. Jes. 61:1-2. Apg. 10:38. *glatt budskap.

**UN utelämnar: till att hela dem som har förkrossade hjärtan.

19. och till att predika Herrens behagliga år. 3 Mos. 25:10. 2 Kor. 6:2-3.

20. Sedan lade han ihop bokrullen och gav den åt tjänaren och satte sig. Och alla som var i synagogan hade sina ögon fästa på honom.

21. Då började han tala till dem. I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför era öron.

22. Och alla gav honom sitt vittnesbörd och förundrade sig över de nådens ord som gick ut från hans mun, och sade: Är inte denne Josefs son? Ps. 45:3. Jes. 50:4. Mark. 6:3. Luk. 2:47. Joh. 6:42, 7:46.

23. Då sade han till dem: Helt säkert skall ni säga till mig detta ordspråk: Läkare, bota dig själv. Allt som vi har hört ske i Kapernaum, gör det också här i din hemstad.

24. Och han sade: Sannerligen säger jag er: Ingen profet blir erkänd i sin hemstad. Matt. 13:57. Mark. 6:4. Joh. 4:44.

25. Men i sanning säger jag er: Det fanns många änkor i Israel på Elias tid, då himlen var tillsluten i tre år och sex månader, och stor hungersnöd kom över hela landet, Jak. 5:17.

26. och till ingen av dem blev Elia sänd, utan endast till en änka i Sarepta i Sidon. 1 Kon. 17:9.

27. Och många spetälska fanns i Israel på profeten Elisas tid, och ingen av dem blev renad utom Naaman från Syrien. 2 Kon. 5:14.

28. Och alla de som var i synagogan uppfylldes av vrede då de hörde detta.

29. Och de stod upp och drev ut honom ur staden och förde honom ända fram till branten av det berg

som deras stad var byggd på, för att störta ner honom. 2 Krön. 25:12.

30. Men han gick mitt emellan dem och fortsatte sin väg. Joh. 8:59.

31. Och han kom ner till Kapernaum, en stad i Galileen, och där undervisade han folket på sabbatsdagarna. Matt. 4:13. Mark. 1:21.

32. Och de häpnade över hans undervisning, eftersom hans ord hade auktoritet. Matt. 7:28. Mark. 1:22.

33. Och i synagogan fanns en man som var besatt av en oren ande*. Och han ropade med hög röst, Mark. 1:23. *KXII: oren djävuls anda.

34. och sade: Låt oss vara*! Vad har du med oss att göra, Jesus av Nasaret? Har du kommit för att förgöra oss? Jag vet vem du är, du Guds Helige! *KXII: Hej!

35. Men Jesus befallde honom strängt* och sade: Tig, och far ut ur honom! Och den onde anden** kastade omkull honom mitt ibland dem, och for ut ur honom och gjorde honom ingen skada. *KXII: näpste, **Se not Matt. 8:28, 31.

36. Och de blev alla häpna och de talade med varandra och sade: Vad är detta för ett ord? Ty med makt och auktoritet befäller han de orena andarna, och de far ut.

37. Och ryktet om honom spreds överallt i trakten där omkring.

38. Men Jesus stod upp och gick ut ur synagogan och gick in i Simons hus. Och Simons svärmor låg sjuk med hög feber och de bad honom ivrigt angående henne. Matt. 8:14. Mark. 1:29-30.

39. Då lutade han sig över henne och befallde strängt* febern, och den lämnade henne. Och hon stod genast upp och tjänade dem. *KXII: näpste.

40. Men vid solnedgången kom alla som led av olika slags sjukdomar, och de förde dem till honom. Och han lade händerna på var och en av dem och helade dem. Matt. 8:16. Mark. 1:32, 7:32.

41. Och onda andar* for också ut ur många, och de ropade och sade: Du är Kristus**, Guds Son. Då befallde han dem strängt*** och tillät dem inte att tala, eftersom de visste att han var Kristus. Mark. 1:34, 3:11.

*se not i Matt. 8:28, 31. **UN utelämnar: Kristus. ***KXII: näpste.

42. Och då det blev dag, gick han bort till en enslig plats. Och folket sökte efter honom, och när de kom till honom, ville de hålla honom kvar så att han inte skulle lämna dem. Mark. 1:35, 45.

43. Men han sade till dem: Också i de andra städerna måste jag predika evangeliet om Guds rike, ty till det är jag utsänd.

44. Och han predikade i synagogorna i Galileen*. *UN: Judeen.

5 Kapitlet

Petrus kallas att bli människofiskare. Jesus botar en spetälsk och en lam man, kallar Matteus, och undervisar om fastan.

Och det hände sig, då han stod vid sjön Gennesaret, att folket för att få höra Guds ord trängde sig in på honom. Matt. 13:2. Mark. 4:1.

2. Och han såg två båtar vid sjöstranden, men fiskarna hade gått i land och höll på att rengöra sina nät. Matt. 4:18. Mark. 1:16.

3. Då steg han i en av båtarna som tillhörde Simon och bad honom att han skulle lägga ut lite från land.

Sedan satte han sig ner och undervisade folket från båten.

4. När han hade slutat att tala, sade han till Simon: Lägg ut på djupet och kasta ut era nät till fångst. Joh. 21:6.

5. Då svarade Simon och sade till honom: Mästare, vi har arbetat hela natten och ingenting fått, men på ditt ord vill jag kasta ut nätet.

6. Och när de hade gjort det fick de en så stor mängd fiskar att deras nät gick sönder.

7. Och de vinkade till sina kamrater i den andra båten att de skulle komma och hjälpa dem. Och de kom och fyllde båda båtarna, så att de började sjunka.

8. Då Simon Petrus såg detta föll han ner inför Jesu knän, och sade: Gå bort ifrån mig, Herre, för jag är en syndig människa.

9. Ty han och alla dem som var med honom hade slagits med häpnad över den fångst av fisk som de hade fått,

10. likaså också Jakob och Johannes, Sebedeus söner, som var tillsammans med Simon. Då sade Jesus till Simon: Frukta inte. Härefter skall du fånga människor. Matt. 4:19. Mark. 1:17.

11. Och när de hade dragit upp båtarna på land lämnade de allt och följde honom. Matt. 4:20, 19:27.

Mark. 10:28. Luk. 18:28.

12. Och detta hände då han var i en av städerna: Se, en man fanns där som var full av spetälska. När han fick se Jesus föll han ner på sitt ansikte och bad honom och sade: Herre, om du vill så kan du göra mig ren. Matt. 8:2. Mark. 1:40.

13. Då räckte han ut handen och rörde vid honom, och sade: Jag vill, bli ren! Och genast försvann spetälskan från honom.

14. Och han befälde honom att inte berätta det för någon: Men gå och visa dig för prästen och offra för din rening i enlighet med vad Mose har befällt till ett vittnesbörd för dem.

3 Mos. 13:2, 14:2. Matt. 8:4.

15. Men ryktet om honom spred sig ännu mer, och stora skaror samlades för att höra honom och bli helade från sina sjukdomar av honom*.

*UN utelämnar: av honom.

16. Men han drog sig undan till öde trakter och bad.

17. Och det hände sig en dag då han undervisade, att där satt fariseer och laglärda, som hade kommit från alla byar i Galileen och Judeen och från Jerusalem. Och Herrens kraft var där* till att bota dem.

*UN: han hade Herrens kraft.

18. Och se, några män bar på en säng med en lam man, som de försökte att bära in och lägga ner framför honom.

Matt. 9:2. Mark. 2:3. Apg. 9:33.

19. Och när de för folkmassans skull inte kunde komma på genom vilken väg de skulle bära in honom, gick de upp på taket och firade ner honom med sängen genom taket mitt framför Jesus.

20. Då han såg deras tro, sade han till honom: Människa, dina synder är dig förlätna.

Luk. 7:48.

21. Och de skriftlärda och fariseerna började tänka och sade: Vem är denne som talar hädelser? Vem kan förlåta synder, förutom Gud?

Ps. 32:5. Jes. 43:25.

22. Men då Jesus märkte deras tankar svarade han och sade till dem: Vad tänker ni i era hjärtan?

23. Vilket är lättare att säga: Dina synder är dig förlätna, eller att säga: Stå upp och gå?

Matt. 9:5.

24. Men för att ni skall veta, att Människosonen har makt på jorden att förlåta synder, sade han till den lame: Jag säger dig: Stå upp, ta din säng och gå till ditt hus.

25. Och genast stod han upp inför deras ögon, tog sängen på vilken han hade legat och gick sin väg hem och prisade Gud.

26. Alla greps av häpnad och de prisade Gud, och de uppfylldes av fruktan och sade: Vi har i dag sett förunderliga ting.

27. Sedan gick han ut därifrån och fick se en tullindrivare* vid namn Levi sitta vid tullen, och han sade till honom: Följ mig.

Matt. 9:9. Mark. 2:14. *KXII: publikan.

28. Och han stod upp och följde honom och lämnade allt.

29. Och Levi gjorde för honom ett stort gästabud i sitt hus. Och där var en stor mängd tullindrivare och andra, som låg till bords tillsammans med dem.

Matt. 9:10. Mark. 2:15. Luk. 15:1-2.

30. Och de skriftlärda och fariseerna kritiserade hans lärjungar och sade: Varför äter och dricker ni med tullindrivare och syndare?

31. Då svarade Jesus och sade till dem: Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka.

Matt. 9:12-13. Mark. 2:17. Luk. 19:10.

32. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare till omvändelse*.

1 Tim. 1:15.

*KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

33. Då sade de till honom: Varför* fastar Johannes lärjungar ofta och håller böner, likaså också fariseernas, men dina lärjungar äter och dricker?

Matt. 9:14. Mark. 2:18. *UN utelämnar: Varför.

34. Och han* sade till dem: Inte kan ni väl få bröllopsgästerna att fasta,

så länge brudgummen är hos dem?

Jes. 62:5. 2 Kor. 11:2. *UN: Jesus.

35. Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem. Och då, på den tiden, skall de fasta.

36. Och han sade också till dem en liknelse: Ingen lagar* ett gammalt plagg med en lapp från ett nytt tyg. Annars slits det nya sönder och lappen från det nya passar inte ihop med det gamla.

Matt. 9:16-17. Mark. 2:21.

*UN: Ingen river ut en bit ur ett nytt plagg och sätter den på ett gammalt.

37. Och ingen slår nytt vin i gamla skinnläglar, annars spränger det nya vinet sönder skinnläglarna, och det spills ut, och skinnläglarna blir fördärvade.

38. Utan nytt vin skall man slå i nya skinnläglar och så blir båda bevarade*.

*UN utelämnar: och så blir båda bevarade.

39. Och ingen som har druckit gammalt vin, vill genast* ha nytt. Ty han säger: Det gamla är bättre**.

*UN utelämnar: genast. **UN: gott.

6 Kapitlet

Lärjungarna plockar ax på sabbaten. Jesus botar en man med förtvinad hand, utväljer tolv apostlar och predikar för sina lärjungar. Jesu predikan innehåller saligprisingar, verop, älska era fiender, flisan och bjälken, av frukten känner man trädet och bygg på klippan.

Och det hände sig på den andra sabbaten*, näst efter den första, att han gick igenom ett sädesfält, och hans lärjungar ryckte av ax och gnuggade sönder dem med händerna och åt.

5 Mos. 23:25. Matt. 12:1. Mark. 2:23.

*UN: På en sabbat.

2. Då sade några av fariseerna till dem: Varför gör ni det som inte är tillåtet att göra på sabbatsdagarna?

2 Mos. 20:10, 23:12, 31:15, 35:2.

3. Jesus svarade och sade till dem: Har ni inte läst vad David gjorde, då han och de som var med honom blev hungriga,

1 Sam. 21:6.

4. hur han gick in i Guds hus och tog skådebröden och åt, vilket inte är tillåtet för någon annan än för prästerna att äta, och gav också åt dem som var med honom?

2 Mos. 25:30. 3 Mos. 24:9.

5. Och han sade till dem: Människosonen är Herre också* över sabbaten.

Matt. 12:8. Mark. 2:28. *UN utelämnar: också.

6. Men det hände sig även på en annan sabbat, att han gick in i synagogan och undervisade. Och där var en man, vars högra hand var förtvinad.

Matt. 12:9-10. Mark. 3:1.

7. Och de skriftlärdade och fariseerna vaktade på honom, ifall han skulle bota någon på sabbaten, för att de skulle finna något att anklaga honom för.

8. Men han visste deras tankar och sade till mannen, som hade den förtvinade handen: Stå upp och ställ dig här i mitten. Och han stod upp och kom fram.

9. Då sade Jesus till dem: Jag vill fråga er en sak: Är det tillåtet på sabbatsdagarna att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller att förgöra det?

10. Och han såg sig omkring på dem alla och sade till mannen: Räck ut din hand. Och han gjorde så. Och hans hand blev helad och var lika frisk som den andra*.

1 Kon. 13:6.

*UN utelämnar: som den andra.

11. Men de blev ursinniga och talade med varandra om vad de skulle göra med Jesus.

12. Så hände det i de dagarna, att han gick iväg upp på berget för att be, och han blev kvar där över natten i bön till Gud.

Matt. 14:23.

13. Men då det blev dag, kallade han till sig sina lärjungar och utvalde bland dem tolv, som han också kallade apostlar:

Matt. 10:1f.

Mark. 3:13, 6:7. Luk. 9:1f. Apg. 1:13.

14. Simon, som han också kallade Petrus, och Andreas, hans bror, Jakob och Johannes, Filippus och Bartolomeus,

Joh. 1:42.

15. Matteus och Tomas, Jakob, Alfeus son, och Simon, som kallades Seloten,

16. Judas, Jakobs *son**, och Judas Iskariot, som också blev förrädare.

*son saknas i grek. Alt. övers.: Jakobs bror.

17. Och han gick ner med dem och stannade på en jämn plats. Och där var en stor mängd av hans lärjungar, och mycket folk från hela Judeen och Jerusalem, och från kusten vid Tyrus och Sidon,

Matt. 4:25. Mark. 3:7.

18. vilka hade kommit för att höra honom och bli botade från sina sjukdomar, liksom de som var plågade av orena andar. Och* de blev botade.

*UN: utelämnar: Och.

19. Och allt folket sökte efter att få röra vid honom, eftersom kraft gick ut från honom och botade alla.

Matt. 14:36. Mark. 5:30.

20. Och han lyfte blicken och såg på sina lärjungar och sade: Saliga* är ni som är fattiga, ty Guds rike tillhör er.

Matt. 5:2f. **Alt. övers.: välsignade.*

21. Saliga är ni som nu hungrar, ty

ni skall bli mättade. Saliga är ni som nu gråter, ty ni skall skratta.

Jes. 55:1, 61:2, 66:10.

22. Saliga är ni, då människorna hatar er och utesluter er och smädar er och kastar bort ert namn såsom något ont för Människosönens skull.

Matt. 5:11. 1 Petr. 2:19, 3:14, 4:14.

23. Gläd er och hoppa av fröjd på den dagen, ty se, er lön är stor i himlen. Ty på samma sätt gjorde deras fäder med profeterna.

Apg. 5:41, 7:51.

24. Men ve er som är rika, ty ni har fått ut er tröst.

Ps. 17:14, 49:19. Am. 6:1, 8.

Luk. 16:25. Jak. 5:1.

25. Ve er som är* mätta, för ni skall hungra. Ve er som skrattar nu, ty ni skall sörja och gråta.

Ords. 14:13.

Jes. 65:13. Jak. 4:9. **UN tillägger: nu.*

26. Ve er när alla människor talar väl om er. Ty på samma sätt gjorde deras fäder med de falska profeterna.

27. Men till er som hör, säger jag: Älska era fiender och gör gott mot dem som hatar er.

2 Mos. 23:4. Ords. 25:21.

28. Välsigna dem som förbannar er och be för dem som gör orätt mot er.

Luk. 23:24. Apg. 7:60. Rom. 12:14f. 1 Kor. 4:12.

29. Om någon slår dig på den ena kinden, så vänd också den andra till. Och om någon tar ifrån dig manteln, så neka honom inte att ta livklädnaden också.

Ords. 20:22, 24:29. Matt. 5:39.

Rom. 12:17. 1 Kor. 6:7. 1 Thess. 5:15.

30. Ge åt var och en som begär något av dig, och kräv inte tillbaka av den som tar vad som är ditt ifrån dig.

5 Mos. 15:7. Ords. 3:27. Matt. 5:42. 1 Joh. 3:17.

31. Och så som ni vill att människorna skall göra mot er, så skall ni också* göra mot dem.

Matt. 7:12.

*UN utelämnar: ni också.

32. Och om ni älskar dem som älskar er, varför skall ni ha tack för det? Också syndare älskar dem som de blir älskade av.

Matt. 5:46.

33. Och om ni gör gott mot dem som gör gott mot er, vilket tack skall ni ha för det? Ty* syndare gör också på samma sätt.

*UN utelämnar: Ty.

34. Och om ni lånar åt dem som ni hoppas skall ge tillbaka, varför skall ni ha tack för det? Ty* syndare lånar också åt syndare, för att de skall få lika mycket tillbaka.

5 Mos. 15:8. Matt. 5:42.

*UN utelämnar: Ty.

35. Utan älska era fiender, och gör gott och låna utan att hoppas få något tillbaka, då skall er lön bli stor och ni skall vara den Högstes barn, för han är god mot de otacksamma och onda.

Matt. 5:44.

36. Var därför* barmhärtiga, såsom också* er Fader är barmhärtig.

Matt. 5:48. *UN utelämnar: därför, också.

37. Döm inte, så skall ni inte bli dömda. Fördöm inte, så skall ni inte bli fördömda. Förlåt, så skall ni bli förlåtna.

Matt. 6:14, 7:1. Rom. 2:1. 1 Kor. 4:5.

38. Ge, så skall ni få. Ett gott mått, väl packat, skakat och överflödande skall man ge er i famnen. Ty med samma mått som ni mäter med, skall det mätas upp åt er.

Ords. 10:22, 19:17.

Matt. 7:2. Mark. 4:24. Gal. 6:7.

39. Och han berättade en liknelse för dem: Kan väl en blind leda en blind? Fallor de inte båda i gropen?

Matt. 15:14.

40. Lärjungen är inte förmer än sin lärare, men var och en är fullärd när han blir som sin lärare.

Matt. 10:24. Joh. 13:16, 15:20.

41. Och varför ser du flisan* i din broders öga, men märker inte bjälken i ditt eget öga?

Matt. 7:3.

*KXII: grandet, dvs. liten partikel.

42. Eller hur kan du säga till din broder: Broder, låt mig ta bort flisan som är i ditt öga, när du själv inte ser bjälken i ditt eget öga? Du hycklare, ta först ut bjälken ur ditt eget öga och då kommer du att se klart, så att du kan ta bort flisan som är i din broders öga.

43. Ty ett gott träd bär inte dålig frukt, inte heller bär något dåligt träd god frukt.

Matt. 7:17, 12:33.

44. Ty varje träd känns igen av sin frukt. Inte hämtar man väl fikon från törnen, inte heller skördar man vindruvor från törnbuskar.

Matt. 7:16.

45. En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd, och en ond människa* bär fram det som är ont ur sitt hjärtas* onda förråd. Ty vad hjärtat är fullt av talar munnen.

Matt. 12:34.

*UN utelämnar: människa, sitt hjärtas förråd.

46. Varför kallar ni mig Herre, Herre, och gör ändå inte vad jag säger?

Mal. 1:6. Matt. 7:21, 25:11.

Luk. 13:25. Rom. 2:13. Jak. 1:22.

47. Var och en som kommer till mig och hör mina ord och gör därefter, vem han är lik, det skall jag visa er.

Matt. 7:24.

48. Han är lik en man som byggde ett hus och grävde djupt och lade grundvalen på klippan. Och då en vattenflod kom, störtade sig vågen mot huset, men den kunde inte skaka det, eftersom det var grundat på klippan*.

*UN: var väl byggt.

49. Men den som hör och inte gör, han är lik en man som byggde ett hus på marken, utan någon grund. Och floden störtade sig mot det som genast föll* och förödelsen blev stor för det huset.

*UN: föll det samman.

7 Kapitlet

*Jesus botar en officers tjänare,
uppväcker änkans son i Nain.
Johannes skickar två av sina lärjungar
till Jesus. Synderskan i Simons hus.*

När han nu hade slutat tala alla dessa ord till folket, gick han in i Kapernaum.

2. Och en officer hade en tjänare som han satte stort värde på och som var sjuk och låg för döden. Matt. 8:5.

3. Då han fick höra om Jesus, sände han de äldste av judarna till honom och bad honom, att han skulle komma och bota hans tjänare.

4. Då de kom till Jesus, bad de honom ivrigt och sade: Han är värd att du gör detta för honom.

5. Ty han älskar vårt folk och han har byggt synagogan åt oss.

6. Då gick Jesus med dem. Och då han inte var långt från huset, sände officeren några av sina vänner till honom, vilka sade till honom: Herre, gör dig inte besvär, för jag är inte värdig att du går in under mitt tak.

7. Därför har jag inte heller ansett mig själv värdig att komma till dig. Men säg ett ord så skall min tjänare bli frisk.

8. För jag är själv en man som står under andras befäl, och jag har soldater under mig. Och jag säger till den ene: Gå, och han går, och till den andre: Kom, och han kommer, och till min tjänare: Gör det, och han gör så.

9. Då Jesus hörde detta, förundrade

han sig över honom och vände sig om och sade till folket som följde honom: Jag säger er: Inte ens i Israel har jag funnit så stor tro.

10. Och de som skickats ut vände tillbaka till huset och fann att tjänaren som hade varit sjuk*, var frisk.

*UN utelämnar: som hade varit sjuk.

11. Och det hände dagen efter att han gick till en stad som heter Nain, och många* av hans lärjungar och mycket folk gick med honom.

*UN utelämnar: många.

12. Då han nu kom nära stadsporten, se, då bars där ut en död. Den döde var sin mors ende son, och hon var änka. Och en stor skara folk från staden gick med henne.

13. Då Herren fick se henne, förbarmade han sig över henne och sade till henne: Gråt inte.

14. Och han gick fram och rörde vid bären, och de som bar den stannade. Då sade han: Jag säger dig, unge man: Stå upp!

Apg. 9:40.

15. Och den döde satte sig upp och började tala. Och han gav honom åt hans mor.

16. Och fruktan kom över alla och de prisade Gud och sade: En stor profet har uppstått bland oss, och Gud har besökt sitt folk. Mark. 7:37. Luk. 1:68, 24:19. Joh. 4:19, 6:14, 9:17.

17. Detta tal om honom gick ut över hela Judeen och i hela trakten där omkring.

18. Och Johannes lärjungar berättade allt detta för honom.

19. Då kallade han till sig två av sina lärjungar och sände dem till Jesus* och sade: Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på någon annan?

Matt. 11:2. *UN: Herren.

20. Då männen kom till honom sade de: Johannes Döparen har sänt oss till dig för att säga: Är du han som skall komma, eller skall vi vänta på någon annan?

21. Och vid samma tillfälle botade Jesus många från sjukdomar och plågor och onda andar och gav åt många blinda deras syn.

22. Då svarade Jesus* och sade till dem: Gå och säg till Johannes vad ni har sett och hört, att blinda ser, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och för fattiga blir evangelium predikat.

Jes. 29:18, 35:5, 61:1. Luk. 4:18. *UN: han.

23. Och salig* är den som inte tar anstöt av mig.

*Alt. övers.: välsignad.

24. Och när de som var utsända av Johannes hade gått sin väg, började Jesus tala till folket om Johannes: Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden?

Matt. 11:7.

25. Eller vad gick ni ut för att se? En man klädd i fina kläder? Se, de som har praktfulla kläder och lever i lyx finns i kungapalatsen.

26. Eller vad gick ni ut för att se? En profet? Ja, jag säger er: Ännu mer än en profet.

27. Det är om honom det står skrivet: Se, jag sänder min budbärare* framför ditt ansikte, som skall bereda vägen framför dig.

Mal. 3:1. Matt. 11:10. Mark. 1:2. *KXII: ängel.

28. Ty* jag säger er: Bland dem som är födda av kvinnor finns det ingen större profet* än Johannes Döparen*. Men den som är minst i Guds rike är större än han.

*UN utelämnar: Ty, profet, Döparen.

29. Och allt folket som hörde honom,

även tullindrivarna*, gav Gud rätt och lät döpa sig med Johannes dop.

*KXII: publikanerna.

30. Men fariseerna och de laglärdade föraktade Guds råd angående sig själva och lät inte döpa sig av honom.

31. Och Herren* sade: Vid vem skall jag då likna människorna av denna generation? Och vem är de lika?

Matt. 11:16. *UN utelämnar: Och Herren sade.

32. De är lika barn, som sitter på torget och ropar till varandra och säger: Vi har spelat för er, och ni har inte dansat. Vi har sjungit sorgesång för er, och ni har inte gråtit.

33. Ty Johannes Döparen har kommit, och han varken äter bröd eller dricker vin, och ni säger: Han har en ond ande*.

Matt. 3:4. Mark. 1:6. Luk. 1:15.

*Se not Matt. 8:28. 31.

34. Människosonen har kommit, och han äter och dricker och ni säger: Se, den mannen är en frossare och drinkare, en vän till tullindrivare* och syndare.

*KXII: publikaner.

35. Men visdomen har fått rätt av alla sina barn.

Matt. 11:19.

36. Och en av fariseerna inbjöd honom, att han skulle äta med honom, och han gick in i fariséns hus och lade sig till bords.

37. Och se, där var en kvinna i staden som var en synderska. När hon fick veta att han låg till bords i fariséns hus, kom hon dit med en alabasterflaska med väldoftande olja

Matt. 26:6. Mark. 14:3. Joh. 11:2, 12:3.

38. och ställde sig bakom honom vid hans fötter och grät, och började väta hans fötter med sina tårar och torkade dem med sitt hår och kysste

hans fötter och smorde dem med den väldoftande oljan.

39. Då farisén som hade inbjudit honom såg detta, sade han till sig själv: Vore denne en profet, så skulle han veta vem och vad för slags kvinna det är som rör vid honom, att hon är en synderska. Luk. 15:2.

40. Då började Jesus tala och sade till honom: Simon, jag har något att säga dig. Han sade: Mästare, säg det.

41. Två män stod i skuld hos en penningutlånare. Den ene var skyldig femhundra denarer* och den andre femtio.

*En denar motsvarar en dagslön.

42. Och när de inte hade något att betala med, efterskänkte han skulden för dem båda. Säg mig nu, vilken av dem kommer att älska honom mest?

43. Simon svarade och sade: Jag menar: Den åt vilken han efterskänkte mest. Då sade han till honom: Du har dömt rätt.

44. Och så vände han sig till kvinnan och sade till Simon: Ser du denna kvinna? Jag kom in i ditt hus, du gav mig inget vatten till mina fötter, men hon har vätt mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt hår.

¹ Mos. 18:4.

45. Du har inte kysst mig, men ändå från den stund jag kom hit in har hon inte upphört att kyssa mina fötter.

46. Du har inte smort mitt huvud med olja, men hon har smort mina fötter med väldoftande olja.

47. Därför säger jag dig: Hennes många synder har blivit förlåtna, ty hon älskade mycket. Men den som får litet förlåtet, han älskar också litet.

48. Sedan sade han till henne: Dina synder är förlåtna.

49. Då började de som låg till bords med honom säga till sig själva: Vem är denne som till och med förlåter synder?

Matt. 9:2, 3. Mark. 2:7.

50. Då sade han till kvinnan: Din tro har frälst dig, gå i frid.

Matt. 9:22. Mark. 5:34, 10:52.

Luk. 8:48, 18:42.

8 Kapitlet

Jesus framställer liknelsen om såningsmannen. Jesu mor och bröder. Jesus stillar en storm, driver ut onda andar, botar en kvinnas blodgång och uppväcker Jairus dotter.

Och det hände sig därefter, att han vandrade omkring i städer och byar och predikade och förkunnade evangeliet om Guds rike. Och de tolv var med honom,

2. och även några kvinnor som han hade botat från onda andar och sjukdomar, nämligen Maria, som kallades Magdalena, från vilken sju onda andar* hade farit ut,

Matt. 27:55-56. Mark. 16:9. Joh. 19:25.

*se not i Matt. 8:28, 31.

3. vidare Johanna, hustru till Kusas, som var Herodes förvaltare, och Susanna och många andra som tjänade honom* med sina ägodelar.

*UN: dem.

4. Då nu mycket folk hade samlat sig och de hade gått ut till honom från varje stad, talade han i en liknelse:

Matt. 13:3. Mark. 4:1f.

5. En såningsman gick ut för att så sin säd. Och då han sådde föll en del vid vägen och blev nertrampat, och himlens fåglar åt upp det.

6. Och en del föll på stengrunden och när det hade kommit upp torkade det bort, eftersom det inte hade någon fuktighet.

7. Och en del föll bland törnen och törnena växte upp samtidigt med det och förkvävde det.

8. Och en del föll i* god jord, och det växte upp och gav hundrafaldig skörd. Då han sade detta, ropade han: Den som har öron till att höra, han må höra.

*Ordagrant: på den goda jorden.

9. Då frågade hans lärjungar honom och sade: Vad betyder denna liknelse?

Matt. 13:10. Mark. 4:10.

10. Och han sade: Åt er är det givet att få veta Guds rikets hemligheter, men åt de andra ges det genom liknelser, för att de med seende ögon inget skall se och med hörande öron inget skall förstå.

Jes. 6:9. Hes. 12:2.

Matt. 11:25-26, 13:14. Mark. 4:12. Joh. 12:40.

Apg. 28:26. Rom. 11:8. 2 Kor. 3:5, 14.

11. Detta är vad liknelsen betyder: Säden är Guds ord.

Matt. 13:18. Mark. 4:14.

12. Och de vid vägkanten är de som hör, men sedan kommer djävulen och tar bort ordet från deras hjärtan, för att de inte skall tro och bli frälsta.

13. Och de på stengrunden är de som när de hör tar emot ordet med glädje. Men de har ingen rot. De tror till en tid men i prövningens stund avfaller de.

14. Och det som föll bland törnena, det är de som hör men under vandringen blir förkvävda av omsorger och rikedom och livets njutningar* och bär inte mogen** frukt.

Matt. 19:22. Mark. 10:23. Luk. 18:24. 1 Tim. 6:9.

*KXII: vällust. **Ordagrant: och för inte till mognad. dvs. deras frukt när inte fram till fullmogenhet och fullkomlighet.

15. Men det som föll i den goda jorden är de som hör ordet och behåller det i ett uppriktigt och gott hjärta och bär frukt i uthållighet.

16. Ingen tänder ett ljus och gömmer det under ett kärl eller sätter det under en bänk, utan man sätter det på en ljusstake, för att de som kommer in skall se ljuset.

Matt. 5:15. Mark. 4:21. Luk. 11:33.

17. Ty inget är dolt som inte skall bli uppenbart. Och inget är gömt som inte skall bli känt och komma i dagen.

Matt. 10:26. Mark. 4:22. Luk. 12:2. Joh. 12:22.

18. Ge därför akt på hur ni hör. Ty den som har, åt honom skall bli givet, och den som inte har, från honom skall tas också det han tror sig ha.

Matt. 13:12, 25:29. Mark. 4:25. Luk. 19:26.

19. Så kom hans mor och hans bröder till honom, men de kunde inte komma fram till honom för folkmassans skull.

Matt. 12:46, 13:55. Mark. 3:31.

20. Då blev det berättat för honom av några som sade: Din mor och dina bröder står här utanför och vill träffa dig.

21. Men han svarade och sade till dem: Min mor och mina bröder är dessa, som hör Guds ord och gör det.

Joh. 15:14.

22. Så hände det sig en dag, att han steg i en båt tillsammans med sina lärjungar och sade till dem: Låt oss fara över till andra sidan sjön. Och de lade ut.

Matt. 8:23. Mark. 4:35-36.

23. Och medan de seglade, somnade han. Men en stormvind for ner över sjön och båten fylldes med vatten, och de var i fara.

24. Då gick de fram och väckte honom och sade: Mästare, Mästare,

vi går under. Då stod han upp och talade strängt* till vinden och vattnets vågor och de lade sig och det blev lugnt.

*KXII: näpste.

25. Och han sade till dem: Var är er tro? Men de hade blivit förskräckta och förundrade sig, och sade till varandra: Vem är då denne? Ty han befäller till och med vindarna och vattnet och de lyder honom.

Job. 26:12. Ps. 107:25, 29.

26. Så seglade de ner till gadarenernas* land, som ligger mitt emot Galileen.

Matt. 8:28. Mark. 5:1. *UN: gerasenernas.

27. Och då han hade stigit i land, mötte honom en man från staden, vilken sedan en ganska lång* tid var besatt av onda andar** och som inte hade några kläder på sig och inte heller bodde i något hus, utan bland gravarna.

*UN: hade inte på länge haft några kläder på sig.

**Se not Matt. 8:28, 31.

28. Då han fick se Jesus, ropade han och föll ner inför honom och sade med hög röst: Vad har du med mig att göra, Jesus, du den Högste Gudens Son? Jag ber dig, plåga mig inte,

29. för han hade befallt den orene anden att fara ut ur mannen. Han hade länge plågat honom, och mannen hade varit bunden med kedjor och fotbojor och hållits i förvar, men han hade slitit sönder bojorna och hade av den onde anden* drivits ut i öknen.

*Se not Matt. 8:28, 31.

30. Då frågade Jesus honom och sade: Vad är ditt namn? Han sade: Legion*. Ty många onda andar** hade farit in i honom.

*Se not Mark. 5:9. **Se not Matt. 8:28, 31.

31. Och dessa bad honom, att han inte skulle befälla dem att fara ner i avgrunden.

32. Men där gick en stor svinhjord

i bet på berget. Då bad de honom, att han skulle tillåta dem att fara in i dem. Och han tillät dem det.

33. Då for de onda andarna* ut ur mannen och for in i svinen. Och hjorden störtade sig utför branten ner i sjön och drunknade.

*Se not Matt. 8:28, 31.

34. Men när de som vaktade svinen såg vad som hade skett, flydde de och gav sig iväg och berättade det i staden och ute på landet.

35. Då gick de ut för att se vad som hade hänt och kom till Jesus och fann mannen, ur vilken de onda andarna* hade farit ut, sitta vid Jesu fötter, klädd och vid sina sinnen, och de blev förskräckta.

*Se not Matt. 8:28, 31.

36. Också de som hade sett det talade om för dem, hur han som hade varit besatt av onda andar hade blivit helad.

37. Och allt folket från trakten där-omkring i gadarenernas* land bad honom att han skulle gå bort från dem, för stor fruktan hade kommit över dem. Då steg han i båten och for tillbaka igen.

Apg. 16:39. *UN: gerasenernas.

38. Men mannen, ur vilken de onda andarna* hade farit ut, bad honom att han skulle få följa honom. Men Jesus** skickade bort honom och sade:

Mark. 5:18. *Se not Matt. 8:28, 31. **UN: han.

39. Vänd tillbaka hem och berätta vilka stora ting Gud har gjort med dig. Och han gick iväg och förkunnade i hela staden vilka stora ting Jesus hade gjort med honom.

40. Och det hände sig då Jesus hade återvänt, att folket välkomnade honom, eftersom alla väntade på honom.

41. Och se, där kom en man som

hette Jairus, och han var föreståndare för synagogan. Och han föll ner för Jesu fötter och bad honom att han skulle komma till hans hus.

Matt. 9:18. Mark. 5:22.

42. Ty han hade endast en dotter, omkring tolv år gammal, och hon låg för döden. Men medan han var på väg dit, trängde sig folket in på honom.

43. Och där fanns en kvinna, som hade haft svåra blödningar i tolv år och som hade gjort av med allt hon ägde på läkare*, men inte kunnat bli botad av någon.

3 Mos. 15:24-25.

Matt. 9:20. Mark. 5:25. *UN är trevksam och sätter inom parentes: och som hade gjort av med allt hon ägde på läkare.

44. Hon närmade sig bakifrån och rörde vid hörntofsen av hans mantel, och genast stannade hennes blödning.

45. Och Jesus sade: Vem var det som rörde vid mig? Då alla nekade, sade Petrus och de som var med honom*: Mästare, folket trycker och tränger sig in på dig, och du säger: Vem rörde vid mig**?

*UN utelämnar: och de som var med honom.

**UN utelämnar: och du säger: Vem rörde vid mig?

46. Men Jesus sade: Någon har rört vid mig, för jag kände att kraft gick ut från mig.

47. När kvinnan insåg att det inte gick att dölja, kom hon darrande fram och föll ner för honom och berättade för honom inför allt folket, varför hon hade rört vid honom och hur hon genast hade blivit botad.

48. Då sade han till henne: Dotter, var vid gott mod*, din tro har helat** dig. Gå i frid.

*UN utelämnar: Var vid gott mod.

**KXII: frälst.

49. Medan han ännu talade, kom någon från synagogföreståndarens hus och sade till honom: Din dotter är död. Besvära inte Mästaren*.

Mark. 5:35. *UN: besvära inte Mästaren längre.

50. Då Jesus hörde detta svarade

han och sade till honom*: Frukta inte, bara tro, så skall hon bli helad.

*KXII: flickans far.

51. Då han kom fram till huset tillät han ingen att gå in*, utom Petrus och Jakob och Johannes samt flickans far och mor.

*UN och KXII tillägger: med honom/sig.

52. Och alla grät och jämrade sig över henne. Då sade han: Gråt inte, hon är inte död, utan sover.

53. Då hånskrattade de åt honom, för de visste att hon var död.

54. Men han drev ut alla* och tog henne vid handen och ropade och sade: Flicka, stå upp!

Joh. 11:11, 43.

*UN utelämnar: drev ut alla.

55. Och hennes ande återvände och hon stod genast upp, och han befallde att de skulle ge henne något att äta.

56. Och hennes föräldrar förundrade sig mycket. Men han befallde dem att inte berätta för någon vad som hade hänt.

9 Kaptlet

Jesus sänder ut sina tolv lärjungar och mättar fem tusen män. Petrus bekännelse. Jesus förutsäger sitt lidande, sin död och uppståndelse. Jesus förklaras och botar en månadssjuk. Lärjungarnas strid om vem som är störst. Samariternas ogästvänlighet. Jesu efterföljd.

Sedan kallade Jesus samman sina tolv lärjungar och gav dem makt och auktoritet över alla onda andar* och till att bota sjukdomar.

Matt. 10:1.

Mark. 3:3, 6:7. Luk. 6:13.

*se not i Matt. 8:28, 31.

2. Och han sände ut dem till att predika Guds rike och till att bota sjuka.

Matt. 10:7.

3. Och han sade till dem: Ta inget med er på vägen, varken stavar eller väska eller bröd eller pengar, och ha inte heller två livklädnader.

Matt. 10:9. Mark. 6:8. Luk. 22:35.

4. Och vilket hus ni än besöker, så stanna där tills ni drar vidare därför.

Mark. 6:10. Luk. 10:5-6.

5. Och där de inte tar emot er, så gå bort från den staden, skaka även dammet* av era fötter, till ett vittne mot dem.

Matt. 10:14. Mark. 6:11. Luk. 10:11.

Apg. 13:51, 18:6. **KXII: stofjet.*

6. Och de gick ut och vandrade genom byarna, predikade evangeliet och botade sjuka överallt.

7. När Herodes, tetrarken*, fick höra om allt det som gjordes av honom**, så visste han inte vad han skulle tro, för några sade att Johannes hade uppstått från de döda,

Matt. 14:1. Mark. 6:14.

**fürste över fjärdedelen av ett land.* ***UN utelämnar: av honom.*

8. Och andra att Elia har visat sig, och andra att det är någon av de gamla profeterna som har uppstått.

9. Och Herodes sade: Johannes har jag halshuggit. Vem är då denne, som jag hör sådant om? Och han önskade att få se honom.

10. Och apostlarna kom tillbaka och berättade för honom allt det de hade gjort. Då tog han dem med sig och gick avsides till en enslig plats*, som ligger vid en stad som heter Betsaida.

Matt. 14:13. Mark. 6:31-32. Joh. 6:1.

**UN utelämnar: enslig plats som ligger vid.*

11. Då folket fick veta detta följde de efter honom. Och han tog emot dem och talade till dem om Guds rike och botade dem som hade behov av helande.

12. Men när dagen började lida mot sitt slut, då kom de tolv fram till

honom och sade: Skicka iväg folket så att de kan gå bort i byarna och gårdarna här omkring och skaffa sig husrum och få något att äta, eftersom vi är här på en enslig plats.

Matt. 14:15. Mark. 6:35. Joh. 6:5f.

13. Men han sade till dem: Ge ni dem att äta. Då sade de: Vi har inte mer än fem bröd och två fiskar, om vi inte skall gå bort och köpa mat till alla dessa människor.

14. Ty de var omkring femtusen män. Då sade han till sina lärjungar: Låt dem slå sig ner i grupper, femtio i varje.

15. Och de gjorde så och lät alla slå sig ner.

16. Då tog han de fem bröden och de två fiskarna och lyfte blicken mot himlen och välsignade dem, och bröt bröden och gav åt sina lärjungar för att de sedan skulle lägga fram för folket.

17. Och alla åt och blev mätta. Sedan tog man upp de stycken som hade blivit över efter dem, tolv korgar.

18. Och det hände sig, då han var ensam och bad, att hans lärjungar var hos honom. Och han frågade dem och sade: Vem säger folket att jag är?

Matt. 16:13. Mark. 8:27.

19. Då svarade de och sade: Johannes Döparen, andra säger Elia, och andra att det är någon av de gamla profeterna som har uppstått.

Matt. 14:2. Mark. 6:14.

20. Då sade han till dem: Men vem säger ni att jag är? Petrus svarade och sade: Guds Smorde*.

Joh. 6:69. **grek: Kristus.*

21. Då talade han strängt till dem och förbjöd dem att säga detta till någon.

22. Och sade: Människosonen måste lida mycket, och förkastas av de äldste och översteprästerna och de skriftlärdade och bli dödad, men uppstå på tredje dagen.

Matt. 16:21. Mark. 8:31. Luk. 18:31.

23. Och han sade till dem alla: Om någon vill följa mig, måste han förneka sig själv och ta sitt kors på sig var dag och följa mig.

Matt. 10:38, 16:24. Mark. 8:34. Luk. 14:27.

24. Ty den som vill bevara sitt liv, han skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall rädda det.

Matt. 10:39, 16:25. Mark. 8:35.
Luk. 17:33. Joh. 12:25.

25. För vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen, men mister sig själv eller går förlorad?

26. Ty den som skäms för mig och mina ord, honom skall Människosonen skämmas för, när han kommer i sin och sin Faders och de heliga änglarnas härlighet.

Matt. 10:33. Mark. 8:38.
Luk. 12:9. 2 Tim. 2:12. 1 Joh. 2:23.

27. Men sannerligen säger jag er: Det är några av dem som står här som inte skall smaka döden, förrän de får se Guds rike.

Matt. 16:28. Mark. 9:1.

28. Och det hände ungefär åtta dagar efter det att han hade sagt dessa ord, att han tog Petrus och Johannes och Jakob med sig och gick upp på berget för att be.

Matt. 17:1. Mark. 9:2.

29. Och medan han bad, blev hans ansikte förvandlat och hans kläder blev skinande vita.

30. Och se, två män talade med honom. Det var Mose och Elia.

31. De visade sig i härlighet och talade om hans bortgång, som han skulle fullborda i Jerusalem.

32. Men Petrus och de som var med honom sov djupt, och när de vaknade upp, såg de hans härlighet och de två männen som stod tillsammans med honom.

Dan. 8:18, 10:9.

33. Och det hände sig när dessa skulle skiljas från honom, att Petrus sade till Jesus: Mästare, det är gott för oss att vara här. Låt oss göra tre hyddor, en åt dig och en åt Mose och en åt Elia. Han visste inte vad han sade.

34. Medan han sade detta, kom en sky och överskuggade dem, och de blev förskräckta när de kom in i skyn.

35. Och ur skyn kom en röst som sade: Denne är min älskade* Son, hör honom!

5 Mos. 18:19. Jes. 42:1.
Matt. 3:17, 17:5. Mark. 1:11, 9:7. Luk. 3:22.
Apg. 3:22. Kol. 1:13. 2 Petr. 1:17. *UN: utvalde.

36. Och i detsamma som rösten hördes, fann de Jesus vara ensam. Och de teg och berättade inget för någon vid den tiden av vad de hade sett.

Matt. 17:9. Mark. 9:9.

37. Och det hände dagen därefter, när de kom ner från berget, att mycket folk mötte honom.

Mark. 9:14.

38. Och se, en man ur folkhopen ropade och sade: Mästare, jag ber dig, se till min son, ty han är mitt enda barn.

Matt. 17:14.

39. Se, en ande griper honom, och så skriker han plötsligt till, och den sliter i honom så att han tuggar fradga. Och den vill knappast lämna honom, sedan den har misshandlat honom.

40. Och jag bad dina lärjungar att de skulle driva ut honom, men de kunde inte.

41. Då svarade Jesus och sade: O

du fördärvade släkte utan tro*, hur länge skall jag vara hos er och stå ut med er? För hit din son. **KXII: otrogna.*

42. Och medan han ännu var på väg fram, kastade den onde anden omkull honom och slet och ryckte i honom. Men Jesus befallde strängt* den orene anden och helade pojken och gav honom tillbaka till hans far. **KXII: näpste.*

43. Och alla häpnade över Guds stora makt. Medan alla förundrade sig över allt det Jesus* gjorde, sade han till sina lärjungar: **UN: han.*

44. Lägg dessa ord i ert sinne*: Ty Människosonen skall bli överlämnad i människors händer. Matt. 16:21, 17:22. Mark. 9:31. Luk. 24:7. **KXII: öron.*

45. Men de förstod inte det han sade, och det var fördolt för dem, så att de inte kunde förstå det, och de vågade inte fråga honom om det som han sagt. Mark. 9:32. Luk. 2:50, 18:34.

46. Och bland dem uppstod en tanke, vem som var störst bland dem.

Matt. 18:1. Mark. 9:33-34. Luk. 22:24.

47. Då Jesus såg deras hjärtans tankar, tog han ett barn och ställde det bredvid sig

48. och sade till dem: Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst bland er alla, han skall bli stor.

Matt. 18:5, 23:11. Mark. 9:37. Luk. 10:16, 14:11, 18:14. Joh. 13:20.

49. Då svarade Johannes och sade: Mästare, vi såg en som drev ut onda andar* i ditt namn, och vi förbjöd honom det, eftersom han inte följer med oss. Mark. 9:38. **se not i Matt. 8:28, 31.*

50. Men Jesus sade till honom: För-

bjud honom inte, för den som inte är emot oss*, han är för oss*.

Matt. 12:30. Mark. 9:40. Luk. 11:23. **UN: er.*

51. Och det hände sig när tiden var inne att han skulle bli upptagen, att han vände sitt ansikte mot Jerusalem för att gå dit. Mark. 16:19. App. 1:2.

52. Och han sände budbärare fram för sig, och de gick iväg och kom in i en samaritisk by för att förbereda åt honom.

53. Men de tog inte emot honom, eftersom han hade vänt sitt ansikte för att gå mot Jerusalem. Joh. 4:4, 9.

54. Då hans lärjungar Jakob och Johannes såg det, sade de: Herre, vill du att vi skall befalla eld att komma ner från himlen och förtära dem, som också Elia* gjorde? 2 Kon. 1:10, 12.

*UN utelämnar: som också Elia gjorde.

55. Men Jesus vände sig om och tillrättavisade dem* och sade: Ni vet inte av vilken ande ni är.

*UN utelämnar: och sade: Ni vet inte av vilken ande ni är.

56. Ty Människosonen har inte kommit för att förgöra människoliv, utan för att frälsa* dem. Och de gick till en annan by. Joh. 3:17, 12:47.

*UN utelämnar: Ty Människosonen har inte kommit för att förgöra människornas liv, utan för att frälsa dem.

57. Och det hände medan de vandrade vägen fram, att någon sade till honom: Herre*, jag vill följa dig vart du än går. Matt. 8:19. **UN utelämnar: Herre.*

58. Då sade Jesus till honom: Rävorna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inte någon plats där han kan vila sitt huvud.

59. Och han sade till en annan: Följ mig. Men han sade: Herre, låt mig först gå och begrava min far.

Matt. 8:21-22.

60. Då sade Jesus* till honom: Låt de

döda begrava sina döda, men gå du och predika Guds rike. *UN: han.

61. Och ytterligare en annan sade: Herre, jag vill följa dig, men låt mig först gå och ta farväl av dem som är hemma i mitt hus. 1 Kon. 19:20.

62. Men Jesus sade till honom: Ingen som sätter sin hand till plogen och ser sig tillbaka är lämplig för Guds rike.

10 Kapitlet

Jesus sänder ut sjuttio lärjungar. Den barmhärtige samariten. Marta och Maria.

Sedan utsåg Herren också sjuttio andra och sände ut dem framför sig, två och två, till varje stad och plats dit han själv tänkte komma.

2. Så sade han till dem: Skörden är stor, men arbetarna är få. Be därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Matt. 9:37. Joh. 4:35. 2 Thess. 3:1.

3. Gå ut. Se, jag sänder er såsom lamm mitt bland vargar. Matt. 10:16.

4. Bär ingen penningpung, ingen lädersäck, inte heller sandaler, och hälsa inte på någon under vägen. 2 Kon. 4:29. Matt. 10:9. Mark. 6:8. Luk. 9:3, 22:35.

5. Men i vilket hus ni än kommer in i, så säg först: Frid vare över detta hus. Matt. 10:12. Mark. 6:10.

6. Och om fridens son* finns där, så skall er frid vila över honom, om inte, så skall den vända tillbaka till er. *KXII: barn.

7. Och stanna i det huset, ät och drick vad de har att ge, för arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. 3 Mos. 19:13. 5 Mos. 24:14, 25:4. Matt. 10:11. 1 Kor. 9:4. 1 Tim. 5:18.

8. Och när ni kommer in i en stad, där de tar emot er, så ät vad som sätts fram åt er,

9. och bota de sjuka som finns där och säg till dem: Guds rike har kommit er nära. Matt. 3:2, 4:17.

10. Men i varje stad ni kommer in i, där de inte tar emot er, så gå ut på dess gator och säg: Matt. 10:14. Mark. 6:11. Luk. 9:5. Apg. 13:51, 18:6.

11. Till och med dammet som fastnat vid oss* från er stad, skakar vi av oss mot er. Men det skall ni veta, att Guds rike har kommit er nära. *UN: våra fötter.

12. Men* jag säger er, att på den dagen skall det bli lindrigare för Sodom än för den staden. *UN och KXII utelämnar: Men.

13. Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty hade sådana underverk blivit gjorda i Tyrus och Sidon, som blivit gjorda i er, så hade de för länge sedan omvänt* sig och suttit i säck och aska. Matt. 11:21. *KXII: gjort syndabättring. Alt. övers.: gjort sinnesändring, ångrat sig.

14. Men det skall också bli lindrigare för Tyrus och Sidon vid domen än för er.

15. Och du Kapernaum, som har varit upphöjd ända till himlen*, skall bli nerstörtad ända till helvetet**.

*UN: skall väl du upphöjas till himlen? **grek. hades.

16. Den som hör er, han hör mig, och den som föraktar er, han föraktar mig. Och den som föraktar mig, han föraktar honom som har sänt mig. Matt. 10:40. Mark. 9:39.

Luk. 9:48. Joh. 13:20. 1 Thess. 4:8.

17. Och de sjuttio kom tillbaka med glädje och sade: Herre, till och med de onda andarna* lyder oss i ditt namn. *se not i Matt. 8:28, 31.

18. Då sade han till dem: Jag såg

Satan falla ner från himlen såsom en blix. Upp. 12:8-9.

19. Se, jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och på fiendens hela styrka, och inget skall på något sätt kunna göra er skada. Mark. 16:18. Apg. 28:5.

20. Men, gläd er inte över att andarna är er underdåniga, utan gläd er hellre* över att era namn är skrivna i himlen. 2 Mos. 32:32. Jes. 4:3. Fil. 4:3. Upp. 13:8. *UN och KXII utelämnar: hellre.

21. I samma stund fröjdade sig Jesus i anden* och sade: Jag prisar dig, Fader, himlens och jordens Herre, att du har dolt detta för de visa och kloka men uppenbarat det för dem som är som barn**. Ja, Fader, så har varit välbehagligt för dig. Jes. 29:14. Matt. 11:25. 1 Kor. 1:19, 26, 2:6-7.

*UN: han i den helige Ande. **Alt. översätn.: spädbarnen.

22. Allt har överlämnats åt mig av min Fader. Och ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, inte heller vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för. Ps. 8:7. Matt. 11:27, 28:18. Joh. 1:18, 3:35. Joh. 6:46, 10:15, 14:8-9, 17:2. 1 Kor. 15:27. Ef. 1:21-22. Fil. 2:9. Hebr. 2:8.

23. Och han vände sig till sina lärjungar när de var ensamma och sade: Saliga* är de ögon, som ser det ni ser. Matt. 13:16. *Alt. övers.: välsignade.

24. För jag säger er: Många profeter och kungar önskade att få se det ni ser, men fick inte se det, och höra det ni hör, men fick inte höra det. 1 Petr. 1:10.

25. Och se, en laglärdd stod upp och ville sätta honom på prov och sade: Mästare, vad skall jag göra för att ärva evigt liv? Matt. 22:35. Mark. 10:17, 12:28.

26. Då sade han till honom: Vad är skrivet i lagen? Hur läser du?

27. Han svarade och sade: Du skall

älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft och av hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv. 3 Mos. 19:18. 5 Mos. 6:5, 10:12, 30:6. Rom. 13:9. Gal. 5:14. Jak. 2:8.

28. Då sade han till honom: Du svarade rätt. Gör det, så får du leva. 3 Mos. 18:5. Hes. 20:11, 13.

29. Då ville han rättfärdiga sig själv och sade till Jesus: Och vem är min nästa?

30. Och Jesus svarade och sade: En man var på väg ner från Jerusalem till Jeriko och råkade ut för rövare som tog av honom kläderna och misshandlade honom och lämnade honom där halvdöd.

31. Och en präst råkade komma ner samma väg och när han fick se honom, gick han förbi på andra sidan.

32. Och på samma sätt en levit. När han kom till platsen, gick han fram och såg på honom och gick förbi på andra sidan.

33. Men en samarit som var på resa kom dit där han var. Och när han såg honom, fylldes han av medlidande

34. och gick fram till honom, förband hans sår och hällde olja och vin i dem. Sedan lyfte han upp honom på sitt eget lastdjur och förde honom till ett värdshus och skötte om honom.

35. Dagen därpå när han skulle fortsätta* tog han fram två denarer** och gav dem till värden och sade till honom: Sköt om honom, och kostar det dig mer skall jag betala dig när jag kommer tillbaka.

*UN utelämnar. när han skulle fortsätta. KXII: när han for dädan.

**En denar motsvarar en dagslön. KXII: penningar.

36. Så, vilken av dessa tre anser du har varit den mannens nästa, som hade råkat ut för rövare?

37. Han svarade: Den som visade honom barmhärtighet. Då sade Jesus till honom: Gå du och gör på samma sätt.

38. Och det hände när de gick vidare, att han kom in i en by, och en kvinna vid namn Marta tog emot honom i sitt hus.

Joh. 11:1, 12:1.

39. Och hon hade en syster som hette Maria, som satt vid Jesu* fötter och hörde på hans ord. Apg. 22:3. *UN: Herrens.

40. Men Marta var mycket upptagen av allt tjänande. Och hon kom till honom och sade: Herre, bryr du dig inte om att min syster har lämnat mig till att tjäna ensam? Säg därför till henne att hon hjälper mig.

41. Men Jesus* svarade och sade till henne: Marta, Marta, du är bekymrad och oroar dig för många saker. *UN: Herren.

42. Men bara ett är nödvändigt, och Maria har valt den goda delen, som inte skall tas ifrån henne.

11 Kapitlet

Jesus undervisar om bönen, och driver ut en ond ande. Judarnas bitterhet mot Jesus. Han anklagar de skriftlärdade och fariseerna.

Och det hände medan han var på ett ställe och bad och hade avslutat sin bön, att en av hans lärjungar sade till honom: Herre, lär oss att be såsom också Johannes lärde sina lärjungar.

2. Då sade han till dem: När ni ber, så säg: Fader vår, som är i himlarna*, helgat varde ditt namn, tillkomme ditt rike. Ske din vilja, såsom i himlen, så ock på jorden**.

Matt. 6:9f.
*UN utelämnar: vår, som är i himlarna. **UN utelämnar: Ske din vilja, såsom i himlen, så ock på jorden.

3. Giv oss alltid vårt dagliga bröd, 4. och förlåt oss våra synder, ty också vi förlåter alla som är oss skyldiga. Och inled oss inte i frestelse, utan fräls oss ifrån ondo*.

*UN utelämnar: utan fräls oss ifrån ondo.

5. Och han sade till dem: Om någon av er har en vän, och han går till honom mitt i natten och säger till honom: Käre vän, låna mig tre bröd, Luk. 18:1.

6. ty min vän har kommit resande till mig och jag har ingenting att sätta fram åt honom

7. och den andre som är innanför, svarar och säger: Stör mig inte. Dörren är redan stängd, och mina barn och jag har gått och lagt oss. Jag kan inte stå upp och ge dig något.

8. Jag säger er: Även om han inte står upp och ger honom det därför att han är hans vän, så kommer han trots det, att stå upp och ge honom så mycket han behöver, därför att den andre är så enträgen.

9. Likaså säger jag er: Be och ni skall få, sök och ni skall finna, och för den som bultar skall det öppnas.

Matt. 7:7, 21:22. Mark. 11:24. Joh. 14:13, 16:23-24.
1 Joh. 3:22. Jak. 1:5-6.

10. Ty var och en som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall det öppnas.

11. Vem bland er är den far, som när hans son ber honom om ett bröd*,

ger honom en sten, eller när han ber om en fisk, ger honom en orm i stället för en fisk,

Matt. 7:9.

*UN utelämnar: bröd, ger honom en sten eller när han ber om.

12. eller om han ber om ett ägg, räcker honom en skorpion?

13. Om nu ni, som är onda, vet hur ni skall ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall inte er himmelske Fader ge den Helige Ande åt dem som ber honom?

14. Och han drev ut en ond ande*, och den var stum. Och det hände, när den onde anden* hade farit ut, att den stumme talade, och folket förundrade sig.

Matt. 9:32, 12:22.

*se not i Matt. 8:28, 31.

15. Men några av dem sade: Han driver ut onda andar* med Beelsebul, de onda andarnas* furste.

Matt. 12:24. Mark. 3:22. **KXII: hus faller på hus.*

16. Och andra ville sätta honom på prov och begärde ett tecken från himlen av honom.

Matt. 12:38, 16:1.

17. Men han visste deras tankar och sade till dem: Varje rike som kommer i strid med sig självt blir ödelagt, och en familj som är splittrad med sig självt faller*.

Matt. 12:25. Mark. 3:24. **KXII: hus faller på hus.*

18. Om nu också Satan har kommit i strid med sig själv, hur kan då hans rike bestå? Ty ni säger att jag driver ut onda andar* med Beelsebul.

*se not i Matt. 8:28, 31.

19. Men om jag driver ut onda andar* med Beelsebul, med vem driver då era söner ut dem? De kommer därför att vara era domare.

*se not i Matt. 8:28, 31.

20. Men om det är med Guds finger jag driver ut onda andar*, då har Guds rike kommit till er.

*se not i Matt. 8:28, 31.

21. När en stark man, fullt beväpnad,

bevakar sin gård får hans ägodelar vara i fred.

Matt. 12:29.

22. Men om en starkare kommer över honom och besegrar honom, då tar han ifrån honom alla vapen som han litade på och fördelar hans byte.

Jes. 53:12. Kol. 2:15.

23. Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.

Matt. 12:30.

24. När den orene anden har farit ut ur en människa, vandrar han omkring i torra trakter, söker efter vila och när han inte finner någon, säger han: Jag vill vända tillbaka till mitt hus som jag lämnade.

Matt. 12:43.

25. Och när han kommer dit, finner han det städat och pyntat.

26. Då går han iväg och tar med sig sju andra andar, som är värre än han själv, och de går in och bor där, och för den människan blir det sista värre än det första.

Joh. 5:14.

Hebr. 6:4, 10:26. 2 Petr. 2:20.

27. Och det hände medan han sade detta, att en kvinna i folkskaran höjde sin röst och sade till honom: Välsignat* är det moderliv som har burit dig och de bröst, som du har ammat.

*KXII: saligt.

28. Men han sade: Säg hellre: Välsignade* är de som hör Guds ord och bevarar det.

Matt. 7:21. Rom. 2:13.

Jak. 1:22. **KXII: saliga.*

29. Och då folket strömmade till, började han tala och sade: Detta är en ond generation*. Den begär tecken, men den skall inte få något annat tecken än profeten** Jonas tecken.

Jon. 2:1. Matt. 12:39, 16:4.

*KXII: släkte. **UN utelämnar: profeten.

30. Ty såsom Jona var ett tecken

för folket i Nineve, så skall också Människosonen vara det för denna generation.

31. Drottningen av Söderlandet skall stå upp vid domen* tillsammans med männen av denna generation och fördöma dem, för hon kom från världens ände för att höra Salomos visdom, och se, här är en som är större än Salomo. 1 Kon. 10:1. 2 Krön. 9:1.

Matt. 12:42. *grek. *krisis* betyder även *rättvisan*.

32. Män från Nineve skall stå upp vid domen med denna generation och fördöma den, för de omvände* sig vid Jonas predikan, och se, här är en som är större än Jona.

Jon. 3:5. *KXII: gjorde *bättring*.

Alt. övers.: gjorde *sinnesändring*, *ångrade sig*.

33. Ingen tänder ett ljus och sätter det på en undangömd plats eller under skäppan*, utan på ljusstaken, för att de som kommer in skall se ljuset.

Matt. 5:15. Mark. 4:21. Luk. 8:16.

**Ett sädesmått av trä.*

34. Ögat är kroppens ljus. Så när ditt öga är friskt får också hela din kropp ljus, men när det är dåligt är också din kropp i mörker.

Matt. 6:22.

35. Se därför till, att ljuset som är i dig inte är mörker.

36. Om nu hela din kropp är helt upplyst och inte har någon mörk del så är den helt och hållet ljus, såsom när ett ljus lyser på dig med sitt klara sken.

37. När han talade, frågade en viss farisé honom om han ville äta med honom. Då gick han in och lade sig till bords.

38. Men då fariséen såg att han inte tvättade sig innan han gick till bords, förundrade han sig.

Mark. 7:3.

39. Då sade Herren till honom: Ni

fariseer rengör utsidan av bägaren och fatet, medan ert inre är fullt av rovgirighet och ondska.

Matt. 23:25-26. Tit. 1:15.

40. Ni dårar, den som gjorde det yttre har han inte också gjort det inre?

41. Men ge hellre som gåva* av det som ni har, och se, då är allt rent för er.

Jes. 58:7. Luk. 12:33. *KXII: *almosa*.

42. Men ve er, ni fariseer, ty ni ger tionde av mynta och ruta* och alla slags kryddväxter, men rättvisan* och Guds kärlek bryr ni er inte om. Detta borde ni göra, utan att försumma det andra.

4 Mos. 18:21.

1 Sam. 15:22. Hos. 6:6. Mik. 6:8. Matt. 9:13, 12:7, 23:23.

**En starkt doftande kryddväxt. **KXII*: *domen*.

43. Ve er, ni fariseer, för ni älskar de främsta platserna i synagogorna och vill bli hälsade på torget.

Matt. 23:6. Mark. 12:38. Luk. 20:46.

44. Ve er ni skriftlärda* och fariseer, ni hycklare, ty ni är som gravar som inte syns, som människorna trampar på utan att veta om det.

Matt. 23:27.

**UN utelämnar: skriftlärda och fariseer, ni hycklare.*

45. Då tog en av de laglärda till orda och sade till honom: Mästare, när du säger så, förolämpar du även oss. 46. Då sade han: Ve också er, ni laglärda, för ni lägger på människorna bördor som är svåra att bära, men själva rör ni inte bördorna med ett enda av era fingrar.

Jes. 10:1.

Matt. 23:4. Apg. 15:10.

47. Ve er, ni som bygger upp profeternas gravar, som era fäder dödade.

Matt. 23:29.

48. Alltså vittnar ni om att ni gillar era fäders gärningar, ty de dödade i sanning dem och ni bygger deras gravar.

49. Därför har också Guds vishet sagt: Jag skall sända profeter och apostlar till dem, och somliga av dem skall de döda och förfölja,

Jer. 7:25, 25:4. Matt. 23:34. Luk. 10:3. Joh. 16:2.
Apg. 7:51-52. 2 Kor. 4:8f. Hebr. 11:36.

50. för att alla profeters blod, som blev utgjutet från världens skapelse, skall utkrävas av denna generation*,

Matt. 23:35. **KXII: detta släkte.*

51. från Abels blod till Sakarias blod, som dödades mellan altaret och templet. Ja, jag säger er: Det skall utkrävas av denna generation.

1 Mos. 4:8. 2 Krön. 24:20-21.

52. Ve er, ni laglärdar för ni har tagit bort nyckeln till kunskapen. Själva har ni inte gått in, och de som ville gå in har ni hindrat.

Matt. 23:13.

53. När han sade* detta till dem, började de skriftlärdar och fariseerna att angripa honom och fråga ut honom om många saker,

**UN: när han gick därifrån.*

54. och de vaktade på honom och sökte* efter att kunna sätta fast honom för något han sagt som de kunde anklaga honom för*.

**UN utelämnar: sökte, som de kunde anklaga honom för.*

12 Kapitlet

Jesus varnar för fariseernas surdeg, för synd mot den Helige Ande, för girighet och världslig omsorg, uppmanar till vaksamhet, trohet och försonlighet.

Under tiden hade människor samlats i tiotusental, så att de höll på att trampa ner varandra. Då började han tala, först och främst till sina lärjungar: Akta er för fariseernas surdeg, vilket är hyckleri.

Matt. 16:6. Mark. 8:15.

2. Ingenting är dolt som inte skall bli uppenbarat, eller gömt som inte skall bli känt.

Job 12:22. Matt. 10:26.

Mark. 4:22. Luk. 8:17.

3. Därför skall allt vad ni har sagt i mörkret bli hört i ljuset, och det ni har viskat i örat i enrum* skall ropas ut på taken.

**KXII och Ordagrant: kamrarna.*

4. Och jag säger till er, mina vänner: Frukta inte för dem som dödar kroppen och sedan inte har makt att göra något mer.

Jer. 1:8. Matt. 10:28. 1 Petr. 3:14.

5. Men jag vill visa er vem ni skall frukta: Frukta honom som efter att han har dödat, har makt att kasta i helvetet*. Ja, jag säger er: Honom skall ni frukta.

**grek: gehenna.*

6. Säljs inte fem sparvar för två kopparmynt*? Och inte en av dem är glömd inför Gud.

Matt. 10:29.

**grek. as. Motsvarar 1/16 denar.*

7. Ja, till och med alla hårstrån på ert huvud är räknade. Frukta därför* inte. Ni är mer värda än många sparvar.

1 Sam. 14:45.

2 Sam. 14:11. 1 Kon. 1:52. Luk. 21:18.

Apg. 27:34. **UN utelämnar: därför.*

8. Men jag säger er: Den som bekänner mig inför människorna, honom skall också Människosonen kännas vid inför Guds änglar.

Matt. 10:32.

Mark. 8:38. Luk. 9:26. 2 Tim. 2:12. 1 Joh. 2:23.

9. Men den som förnekar mig inför människorna skall bli förnekad inför Guds änglar.

10. Och den som säger något mot Människosonen, han skall få det förlätet, men den som hädar den Helige Ande skall inte få det förlätet.

Matt. 12:31. Mark. 3:28. 1 Joh. 5:16.

11. När de nu drar er fram inför synagogor och makthavare och myndigheter, så skall ni inte bekymra er för hur

ni skall försvara er eller vad ni skall säga.

Matt. 10:19. Mark. 13:11. Luk. 21:14.

12. Ty den Helige Ande skall i samma stund låta er veta vad ni skall säga.

13. Då sade en i folkhopen till honom: Mästare, säg till min bror att han delar arvet med mig.

14. Men han sade till honom: Människa, vem har satt mig till domare eller skiljeman över er?

15. Och han sade till dem: Ta er till vara och akta er för girigheten*, för en människas liv beror inte på att hon har överflöd på ägodelar.

1 Tim. 6:7-8.
*UN: all girighet.

16. Och han berättade en liknelse för dem och sade: En rik man hade mark som gav goda skördar.

17. Då tänkte han för sig själv och sade: Vad skall jag göra? Ty jag har inte någon plats där jag kan samla allt jag skördar.

18. Och han sade: Detta skall jag göra: Jag skall riva ner mina lador och bygga upp större, och där skall jag samla in all min säd och mina ägodelar.

19. Sedan skall jag säga till min själ: Själ, du har förvarat mycket gott för många år. Slå dig nu till ro. Ät, drick och var glad.

Pred. 11:9. 1 Kor. 15:32. Jak. 5:5.

20. Men Gud sade till honom: Du oförståndige*, i denna natt skall din själ utkrävas av dig. Vem skall då få det du har skaffat dig?

Job 20:22, 27:8. Ps. 39:7. Ps. 52:7. Jer. 17:11. *KXII: Du dåre.

21. Så går det med den som samlar skatter åt sig själv, men inte är rik inför Gud.

1 Tim. 6:9, 18.

22. Och han sade till sina lärjungar: Därför säger jag er: Bekymra er inte för ert liv, vad ni skall äta, inte heller för er kropp, vad ni skall klä

er med. Ps. 55:23. Matt. 6:25. Fil. 4:6. 1 Petr. 5:7.

23. Livet är mer än maten, och kroppen mer än kläderna.

24. Se på korporna, för de varken sår eller skördar. De har inte heller förrådshus eller lada, och likväl föder Gud dem. Hur mycket mer värda är inte ni än fåglarna?

Job 39:3. Ps. 147:9.
Matt. 10:31.

25. Och vem av er kan med sin omsorg lägga en enda aln till sin livslängd*?

Matt. 6:27. *KXII och KJV: längd.

26. Om ni inte ens förmår att göra det allra minsta, varför bekymrar ni er för allt det andra?

27. Se på liljorna, hur de växer. De arbetar inte och inte heller spinner de. Men jag säger er: Inte ens Salomo i all sin härlighet var klädd som en av dem.

28. Och om nu Gud kläder gräset på marken, vilket i dag står och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer skall han då inte klä er, ni klen-trogna*.

*dvs: med lite tro.

29. Sök därför inte efter vad ni skall äta eller dricka, och var inte oroliga*,

*KXII: far inte i höjden.

30. ty efter allt detta söker hedningarna i världen, men er Fader vet att ni behöver detta.

31. Utan sök efter Guds* rike, så skall ni få allt** detta också.

1 Kon. 3:13. Ps. 37:25.

*UN: hans rike, **UN utelämnar: allt.

32. Frukta inte du lilla hjord, för det är er Faders goda vilja att ge er riket.

Matt. 11:25-26.

33. Sälj vad ni har och ge gåvor*. Skaffa er penningpungar som inte slits ut, en skatt i himlen som aldrig sinar, dit ingen tjuv når och inte heller mal förstör.

Matt. 6:20, 19:21. Luk. 16:9.

Ap. 2:45, 4:34. 1 Tim. 6:19. *KXII: allmosor. Se Luk. 11:41.

34. Ty där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.

35. Spänn bältet om livet* och håll lamporna brinnande. Ef. 6:14. 1 Petr. 1:13.
*ett bildligt uttryck som uppmanar till förberedelse för handling. *KXII: Låt era länder vara omgjordade.*

36. Och var ni lika människor som väntar på sin herre, när han återvänder från bröllopet, så att de genast kan öppna för honom, när han kommer och knackar på.

37. Saliga* är de tjänare som deras herre finner vakande då han kommer. Sannerligen säger jag er: Han skall fästa upp sina kläder och låta dem ligga till bords, och han skall gå fram och tjäna dem.
*Alt. övers.: välsignade.

38. Och om han kommer i den andra nattvåkten eller i den tredje nattvåkten och finner dem göra så, saliga är de tjänarna.
Matt. 24:42.

39. Men detta skall ni veta, att om husägaren visste vilken stund tjuven skulle komma, så skulle han ju vaka* och inte tillåta att någon bröt sig in i hans hus.
Matt. 24:43. 1 Thess. 5:2. 2 Petr. 3:10. Upp. 3:3, 16:15. *UN utelämnar: vaka och.

40. Var därför* också ni redo, ty i den stund som ni inte tänker er, kommer Människosonen.

Matt. 24:44, 25:13. Mark. 13:33. Luk. 21:34.
1 Thess. 5:6. *UN utelämnar: därför.

41. Då sade Petrus till honom: Herre, talar du denna liknelse till oss eller till alla?

42. Herren svarade: Var finner man en trogen och klok förvaltare, som hans herre kan sätta över sitt husfolk, för att i rätt tid ge dem deras bestämda kost?
Matt. 24:45. 1 Kor. 4:2.

43. Salig är den tjänaren, som hans herre finner göra så då han kommer.

44. Sannerligen säger jag er: Han skall sätta honom över allt han äger.

45. Men om den tjänaren säger i sitt hjärta: Det dröjer innan min herre kommer igen, och han börjar slå tjänarna och tjänarinnorna och äta och dricka så att han blir berusad,
46. så skall den tjänarens herre komma en dag då han inte väntar det, och en stund då han inte anar det och han skall hugga honom i stycken och skall ge honom hans lott bland de trolösa*.
Matt. 24:51.

*KXII: otrogna. Alt. översätt.: utan tro.

47. Och den tjänaren som visste sin herres vilja och inte beredde sig och inte heller gjorde efter hans vilja, han skall straffas med många slag.
Jak. 4:17.

48. Men den som inte visste den och ändå gjorde det som förtjänar slag, han skall straffas med få slag. Var och en som har fått mycket, av honom skall det krävas mycket. Och den som har blivit betrodd med mycket, av honom skall det utkrävas så mycket mer.

49. Jag har kommit för att tända en eld på jorden, och hur gärna vill jag inte att den redan brann?

50. Men jag måste döpas med ett dop, och hur vändas jag inte tills det är fullbordat.
Matt. 20:22. Mark. 10:38.

51. Tror ni, att jag har kommit för att sända fred på jorden? Nej, säger jag er, utan snarare splittring.
Matt. 10:34.

52. Ty härefter skall fem i ett hus vara splittrade, tre mot två och två mot tre,

53. far mot son och son mot far, mor mot dotter och dotter mot mor, svär-

mor mot sonhustru och sonhustru mot svärmor. Mik. 7:6. Matt. 10:35.

54. Och han sade också till folket: När ni ser ett moln stiga upp i väster, säger ni genast: Det kommer regn, och det blir så. Matt. 16:2.

55. Och när det blåser sydlig vind, säger ni: Det blir varmt, och det blir så.

56. Ni hycklare, himlens och jordens utseende förstår ni att tyda, men hur kommer det sig att ni inte tyder den här tiden?

57. Varför avgör ni då inte själva vad som är rätt?

58. När du är på väg till en domstol med din motpart, så gör vad du kan under vägen för att förlikas med honom, så att han inte drar dig inför domaren, och domaren överlämnar dig åt rättstjänaren och rättstjänaren kastar dig i fängelse. Ords. 25:8. Matt. 5:25.

59. Jag säger dig: Du skall inte komma ut därifrån, förrän du har betalat till sista öret*.

*grek. lepton. Judarnas minsta myntenhet. Moitsvarar en åttondels as.

13 Kapitlet

Jesus kallar till omvändelse, framställer liknelsen om fikonsträdet, botar en kvinna på sabbaten, framställer liknelsen om Guds rike, klagar över Jerusalem.

Vid samma tillfälle kom några som berättade för honom om de galileer, vilkas blod Pilatus hade blandat med deras offer.

2. Då svarade Jesus* och sade till dem: Tror ni, att dessa galileer var större syndare än alla andra galileer, eftersom de fick lida detta? *UN: han.

3. Nej, säger jag er, men om ni inte omvänder* er, skall ni alla på samma sätt gå förlorade.

*KXII: bättren er. Alt. övers: gör sinnesändring, ångrar er.

4. Eller de arton som tornet i Siloam föll på och dödade, menar ni att de var större syndare än alla andra människor som bor i Jerusalem?

5. Nej, säger jag er, men om ni inte omvänder* er, skall ni alla på samma sätt gå förlorade.

*KXII: bättren er. Alt. övers: gör sinnesändring, ångrar er.

6. Han berättade också denna liknelse: En man hade ett fikonsträd planterat i sin vingård och han kom och sökte frukt på det, men fann ingen.

Jes. 5:2. Matt. 21:19.

7. Då sade han till vingårdsarbetaren: Se, i tre år har jag kommit och sökt frukt på detta fikonsträd utan att finna någon. Hugg ner det. Varför skall det också få suga ut jorden?

8. Men han svarade och sade till honom: Herre, låt det stå kvar även i år, tills jag har grävt omkring det och gödslat det.

9. Kanske det då skall bära frukt*, om inte, skall du därefter hugga ner det.

*UN tillägger: nästa år.

10. Och han undervisade i en av synagogorna på sabbaten.

11. Och se, där var en kvinna som hade haft en sjukdomsande i arton år, och var krokryggig och kunde inte räta på sig helt.

12. Men när Jesus såg henne, kallade han henne till sig och sade till henne: Kvinna, du är fri från din sjukdom,

13. och han lade händerna på henne, och genast rätade hon på sig och prisade Gud.

14. Men synagogföreståndaren, som

var vred över att Jesus botade på sabbaten, tog till orda och sade till folket: Det är sex dagar, på vilka man skall arbeta. Kom därför för att bli botade på dem och inte på sabbatsdagen.

2 Mos. 20:9.

5 Mos. 5:13. Hes. 20:12.

15. Då svarade Herren honom och sade: Hycklare*, löser inte var och en av er på sabbaten sin oxe eller åsna från krubban och leder bort för att vattna den?

Matt. 12:1f. Mark. 3:2.

Luk. 6:7, 14:5. Joh. 7:23. *UN: Ni hycklare.

16. Och denna kvinna, som är en Abrahams dotter, och som Satan har hållit bunden, se, nu i arton år, skulle inte hon få bli löst från denna boja på sabbatsdagen?

17. Och när han hade sagt detta skämdes alla hans motståndare, och allt folket glädde sig över alla de underbara gärningar som skedde genom honom.

18. Sedan sade han: Vad är Guds rike likt? Och med vad skall jag likna det?

19. Det är likt ett senapskorn, som en man tog och planterade i sin trädgård. Och det växte och blev ett stort* träd, och himlens fåglar byggde bon bland grenarna.

Matt. 13:31. Mark. 4:30. *UN utelämnar: stort.

20. Och han sade på nytt: Vad skall jag likna Guds rike med?

21. Det är likt en surdeg, som en kvinna tog och gömde i tre mått mjöl tills alltsammans blev syrat.

Matt. 13:33.

22. Och han vandrade genom städer och byar och undervisade på sin färd mot Jerusalem.

Matt. 9:35. Mark. 6:6. Luk. 9:51.

23. Och någon sade till honom: Herre, är de få som blir frälsta? Då sade han till dem:

24. Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Ty jag säger er, många skall söka att komma in men skall inte kunna det.

Matt. 7:13.

25. Om husets herre har stått upp och stängt dörren, och ni står utanför och börjar bulta på dörren och säger: Herre, Herre, öppna för oss, så skall han svara och säga till er: Jag vet inte varifrån ni är.

Matt. 7:21, 25:11-12.

26. Då skall ni börja säga: Vi har ätit och druckit med dig, och du har undervisat på våra gator.

27. Men han skall säga: Jag säger er, jag vet inte varifrån ni är. Gå bort ifrån mig, alla ni arbetare i orättfärdighetens* tjänst.

Ps. 6:9. Matt. 7:23, 25:41. *KXII: ogärningsmän

28. Där skall vara gråt och tandagnisslan, när ni ser Abraham, Isak och Jakob och alla profeterna i Guds rike, men ni själva är utdrivna.

Matt. 8:12, 13:42, 24:51.

29. Och de skall komma från öster och väster och från norr och söder och sitta till bords i Guds rike.

Jes. 2:2-3. Mal. 1:11. Matt. 8:11.

30. Och se, några av de sista skall bli de första och några av de första skall bli de sista.

Matt. 19:30, 20:16. Mark. 10:31.

31. Samma dag* kom några fari-seer fram och sade till honom: Gå härifrån och lämna denna plats, för Herodes vill döda dig.

*UN: I samma stund.

32. Då sade han till dem: Gå och säg den räven: Se, jag driver ut onda andar* och botar i dag och i morgon, och på tredje dagen är jag färdig.

*se not i Matt. 8:28, 31.

33. Likväl måste jag vandra vidare i dag och i morgon och övermorgon, ty det kan inte ske att en profet dödas någon annanstans än i Jerusalem.

34. Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig! Hur ofta har jag inte velat samla dina barn, så som hönan församlar sina kycklingar under sina vingar! Men ni har inte velat!

Ps. 17:8, 91:4. Jes. 31:5. Jer. 7:13. Matt. 23:37.

35. Se, ert hus skall lämnas öde* åt er. Och sannerligen** säger jag er: Ni skall inte se mig, förrän den tid kommer, då ni säger: Välsignad vare han, som kommer i Herrens namn. Ps. 69:26, 118:26.

Jer. 7:34. Mik. 3:12. Matt. 23:38. Luk. 19:38.

*UN utelämnar: öde. **UN och KXII utelämnar: sannerligen.

14 Kapitlet

Jesus botar på sabbaten en man som led av vatten i kroppen, undervisar om ödmjukhet och människokärlek, framställer liknelsen om den stora måltiden och villkoren för det sanna lärjungaskapet.

Och det hände sig, då han gick in i huset till en av fariseernas ledare för att äta en måltid på en sabbat, att de iakttog honom noga.

Matt. 12:10.

2. Och se, en man som led av vatten i kroppen stod framför honom.

3. Då började Jesus tala och sade till de laglärda och fariseerna: Är det tillåtet att bota någon på sabbaten*?

*UN tillägger: eller inte?

4. Men de teg. Då tog han honom till sig och botade honom och lät honom gå.

5. Och han tog till orda och sade till dem: Om någon av er har en åsna*

eller en ox, som faller i en brunn, går han inte genast och drar upp den även på sabbatsdagen?

2 Mos. 23:12.

Luk. 13:15. *UN: son.

6. Och de kunde inte svara honom på detta.

7. När han märkte hur de som var bjudna valde de främsta platserna, berättade han för dem en liknelse, och sade till dem:

8. När du blir bjuden av någon till bröllop så sätt dig inte på den främsta platsen, för kanske finns det någon bland de bjudna som är mera ansedd än du.

Ords. 25:6-7.

9. Och när han kommer som har bjudit både dig och honom och säger till dig: Lämna plats åt honom, då måste du med skam inta den nedersta platsen.

10. Utan när du blir bjuden, gå och sätt dig på den nedersta platsen, så att när han som har bjudit dig kommer, kan han säga till dig: Vän, flytta dig högre upp. Då blir du hedrad inför dem som sitter där till bords med dig.

11. Ty var och en som upphöjer sig skall bli ödmjukad* och den som ödmjucar sig skall bli upphöjd.

Job 22:29. Ords. 29:23. Matt. 23:12.

Luk. 18:14. 1 Petr. 5:5. Jak. 4:10. *KXII: förnedras.

12. Och han sade också till honom som hade bjudit honom: När du tillagar en middags- eller kvällsmåltid, så bjud inte dina vänner eller dina bröder eller dina släktingar eller dina rika grannar för att de skall bjuda dig tillbaka och du får din belöning.

13. Utan när du skall ha en bjudning, så bjud fattiga, krymplingar, lama, blinda.

5 Mos. 14:29. Neh. 8:12. Ords. 3:27.

14. Då är du salig*, eftersom de inte kan ge dig något tillbaka, för du skall bli belönad vid de rättfärdigas uppståndelse.

*Alt. övers.: Och du skall vara välsignad.

15. Men då en av dem som låg till bords hörde detta, sade han till honom: Välsignad* är den som får äta bröd i Guds rike.

*KXII: Salig.

16. Då sade han till honom: En man förberedde en stor bjudning och bjöd många.

Jes. 25:6.

Matt. 22:2. Upp. 19:9.

17. Och när stunden var inne för bjudningen, sände han ut sin tjänare för att säga till dem som var bjudna: Kom, för nu är allt färdigt.

Ords. 9:2f.

18. Och de började allesammans ursäkta sig. Den förste sade till honom: Jag har köpt en åker, och jag måste gå ut och se den. Jag ber dig, ta emot min ursäkt.

19. Och en annan sade: Jag har köpt fem par oxar, och jag är på väg att se vad de duger till. Jag ber dig, ta emot min ursäkt.

20. Och en annan sade: Jag har gift mig, och därför kan jag inte komma.

21. Och den tjänaren kom tillbaka och berättade detta för sin herre. Då blev husets herre vred och sade till sin tjänare: Gå genast ut på gator och gränder i staden, och för in här fattiga och krymplingar och lama och blind.

22. Därefter sade tjänaren: Herre, jag har gjort så som du befallde, och här finns ännu plats.

23. Då sade herren till tjänaren: Gå ut på vägar och till gårdarna och uppmana dem enträget att komma in, så att mitt hus kan bli fullt.

24. Ty jag säger er att ingen av de män som var bjudna skall smaka min måltid.

25. Och mycket folk följde med honom, och han vände sig om och sade till dem:

26. Om någon kommer till mig och inte hatar sin far och mor och hustru och barn och bröder och systrar och dessutom sitt eget liv, kan han inte vara min lärjunge.

2 Mos. 32:27.

5 Mos. 33:9. Matt. 10:37.

27. Och den som inte bär sitt kors och följer mig kan inte vara min lärjunge.

Matt. 10:38, 16:24. Mark. 8:34. Luk. 9:23.

28. Ty vem av er som vill bygga ett torn, sätter sig inte först ner och beräknar kostnaden, om han har tillräckligt för att fullborda det?

29. Annars skall alla som får se det, börja håna honom för att han har lagt grunden men sedan inte kan fullborda det,

30. och säga: Den mannen har börjat bygga, men kunde inte fullborda det.

31. Eller vilken kung som vill dra ut i krig och strida emot en annan kung, sätter sig inte först ner och överväger om han med tio tusen kan möta honom som kommer emot honom med tjugotusen?

32. Annars skickar han sändebud och ber om fred, medan den andre ännu är långt borta.

33. På samma sätt är det med var och en av er: Den som inte avstår från allt det han äger kan inte vara min lärjunge.

34. Saltet är bra, men om saltet mister sin sälta, hur kan det då bli salt igen*?

Matt. 5:13. Mark. 9:50. *KXII: med vad skall man då salta?

35. Varken för jorden eller för göd-selhögen duger det. Man kastar bort det. Den som har öron till att höra, han må höra.

15 Kapitlet

Jesus framställer liknelser om det förlorade fåret, om det borttappade myntet och om den förlorade sonen.

Och till honom kom alla tullindri-vare* och syndare för att höra honom. Matt. 9:10. Mark. 2:15. Luk. 5:29.

*KXII: publikaner.

2. Och fariseerna och de skriftlärdade kritiserade och sade: Denne tar emot syndare och äter med dem.

3. Då berättade han denna liknelse för dem och sade:

4. Vilken man bland er, som har hundra får och förlorar ett av dem, lämnar inte de nittionio i öknen och går och letar efter det som är borta tills han finner det?

Hes. 34:11, 16. Matt. 18:12.

5. Och när han har funnit det, lägger han det på sina axlar med glädje.

6. Och när han kommer hem, kallar han samman sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, för jag har funnit mitt får som var förlorat. Jes. 53:6. 1 Petr. 2:25.

7. Jag säger er, att på samma sätt skall det bli mer glädje i himlen över en syndare som omvänder* sig, än över nittionio rättfärdiga som ingen omvändelse behöver. Luk. 5:32.

*KXII: bättrar sig. Alt. övers: gör sinnesändring, ångrar sig.

8. Eller vem är den kvinna, som har tio silvermynt* och tappar bort ett

av dem, som inte tänder ett ljus och sopar huset och söker noggrant tills hon finner det?

*grek. drakma. Ungefär en denar. Giftna kvinnor bar ofta en huvudprydnad gjord av tio silvermynt

9. Och när hon har funnit det, kallar hon samman sina vänner och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, för jag har funnit silvermyntet som jag hade tappat.

10. Jag säger er: På samma sätt blir det glädje inför Guds änglar över en enda syndare som omvänder* sig.

*KXII: bättrar sig. Alt. övers: gör sinnesändring, ångrar sig.

11. Och han sade: En man hade två söner.

12. Och den yngre av dem sade till sin far: Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min. Och han delade ägodelarna mellan dem.

13. Och inte många dagar därefter samlade den yngre sonen ihop allt sitt och for långt bort till ett främmande land. Och där slösade han bort det han ägde i ett utsvävande liv.

14. Och när han hade gjort slut på allt, kom det en svår hungersnöd över det landet, och han började lida nöd.

15. Då gick han bort och tog tjänst hos en som bodde i det landet, och han sände honom ut på sina marker för att vakta svin.

16. Och han längtade efter att få fylla sin buk med de fröskidor* som svinen åt, men ingen gav honom något.

*Frukt från johannesbrödrådet.

17. Då besinnade han sig och sade: Hur många av min faders daglönare har inte mat i överflöd, och jag håller på att dö av svält.

18. Jag vill stå upp och gå till min far och säga till honom: Far, jag har syndat mot himlen och inför dig, 19. och jag är inte mer värd att kallas din son. Låt mig få bli som en av dina daglönare.

20. Och han stod upp och gick till sin far. Och medan han ännu var långt borta, såg hans far honom och greps av medlidande och sprang emot honom, föll honom om halsen och kysste honom.

Hes. 33:11. Apg. 2:39. Ef. 2:12, 17.

21. Och sonen sade till honom: Far, jag har syndat mot himlen och inför dig och är inte längre värd att kallas din son.

22. Men fadern sade till sina tjänare*: Ta fram den bästa dräkten och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter.

*UN tillägger: Skynda er att.

23. Och hämta hit den gödda kalven och slakta den och låt oss äta och vara glada.

24. Ty denne min son var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen. Och de började att glädja sig.

25. Men hans äldre son var ute på marken. Och när han kom och närmade sig huset, hörde han musik och dans.

26. Då kallade han till sig en av tjänarna och frågade honom vad det var.

27. Då sade han till honom: Din bror har kommit och din far har låtit slakta den gödda kalven, därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.

28. Då blev han arg och ville inte

gå in. Därför kom hans far ut och försökte övertala honom.

29. Men han svarade och sade till sin far: Se, i alla dessa år har jag tjänat dig och har aldrig överträtt något av dina bud, och ändå har du aldrig gett mig en killing, så att jag kunde glädja mig med mina vänner.

30. Men så snart denne din son kom, som har slösat bort dina ägodelar med horor, då har du slaktat den gödda kalven för honom.

31. Då sade han till honom: Son, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt.

32. Men nu måste vi glädjas och fröjdas, för denne din bror var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen.

16 Kapitlet

Jesus berättar liknelsen om den otrogne förvaltaren. Den rike mannen och Lasarus.

Och han sade också till sina lärjungar: Det var en rik man som hade en förvaltare, och denne blev beskylld inför honom att han förskingrade hans förmögenhet.

2. Då kallade han honom till sig och sade till honom: Vad är det jag hör om dig? Lämna redovisning för din förvaltning, för du kan inte längre vara min förvaltare.

3. Då sade förvaltaren för sig själv: Vad skall jag göra när min herre tar ifrån mig förvaltningen? Gräva orkar jag inte och tigga skäms jag för.

4. Nu vet jag vad jag skall göra för att

de skall ta emot mig i sina hus, när jag blir avsatt från min förvaltning.

5. Då kallade han till sig dem som var skuldsatta hos hans herre, en i sänder, och frågade den förste: Hur mycket är du skyldig min herre?

6. Och han sade: Hundra fat* olja. Då sade han till honom: Ta ditt skuldebrev och sätt dig genast ner och skriv femtio. *grek. batos, ca. 36 liter.

7. Sedan sade han till en annan: Och du, hur mycket är du skyldig? Och han svarade: Hundra tunnor* vete. Då sade han till honom: Ta ditt skuldebrev och skriv åttio.

*grek. koros, ca. 360 liter.

8. Och den ohederlige förvaltarens herre berömde honom för att han hade handlat klokt. Ty denna världens barn är klokare mot sitt eget släkte än ljusets barn. Ef. 5:8. 1 Thess. 5:5.

9. Och jag säger er: Skaffa er vänner genom den orättfärdige mammon, för att de skall ta emot er i de eviga boningarna när ni slutar*.

Matt. 6:19, 19:21. Luk. 18:22. 1 Tim. 6:18.

*KXII: ni behöver. UN: när det tar slut.

10. Den som är trogen i det minsta, är också trogen i stort, och den som är ohederlig i det minsta är också ohederlig i stort. Luk. 19:17.

11. Har ni nu inte varit trogna med den orättfärdige mammon, vem vill då anförtro er med det sanna?

12. Och om ni inte har varit trogna i det som tillhör en annan, vem vill då ge er det som är ert?

13. Ingen tjänare kan tjäna två herrar. Ty antingen kommer han att hata den ene och älska den andre, eller så kommer han att hålla sig till den ene och förakta den andre. Ni kan

inte tjäna både Gud och Mammon. Matt. 6:24.

14. Och allt detta hörde också fari-seerna, som älskade* pengar, och de hånade honom. Matt. 23:14. *KXII: var giriga.

15. Och han sade till dem: Ni är de som gör er själva rättfärdiga inför människor. Men Gud känner era hjärtan. Ty det som bland människor är högt är avskyvärt inför Gud.

1 Sam. 16:7. Ps. 7:10. Matt. 23:28. Luk. 18:9.

16. Lagen och profeterna varade fram till Johannes. Från den tiden blir evangelium om Guds rike predikat, och var och en tränger sig in i det.

Matt. 11:12-13.

17. Men snarare skall himmel och jord förgås, än att en enda prick* av lagen faller bort. Ps. 102:7. Jes. 40:8, 51:6. Matt. 5:18.

Luk. 21:33. *Det minsta strecket i en hebreisk bokstav.

18. Alla de som skiljer sig från sin hustru och gifter sig med en annan begår äktenskapsbrott*. Och alla* de som gifter sig med henne som är skild från sin man begår äktenskapsbrott*.

Matt. 5:32. Rom. 7:2-3.

Mark. 10:11. 1 Kor. 6:9, 7:10. *KXII: hor. **UN: den.

19. Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde var dag i glädje och lyx.

20. Och det var också en fattig man vid namn Lasarus, som full av sår låg vid hans port,

21. och önskade att få stilla sin hunger med de smulor* som föll från den rike mannens bord. Dessutom kom hundarna och slickade hans sår. *UN: det som föll.

22. Så hände det sig att den fattige dog och blev fördd av änglarna till Abrahams famn*. Och den rike dog också och begravdes. *KXII: sköte.

23. Och i dödsriket*, där han låg och

plågades, lyfte han blicken och fick se Abraham långt borta och Lasarus vid hans sida.

*KXII: helvetet. Grekiska: Hades.

24. Då ropade han och sade: Fader Abraham, förbarma dig över mig, och sänd Lasarus så att han kan doppa det yttersta av sitt finger i vatten och svalka min tunga, för jag plågas svårt i dessa lågor.

Jes. 65:13, 66:24. Mark. 9:44.

25. Då sade Abraham: Son, kom ihåg att du fick ut ditt goda medan du levde, och på samma sätt fick Lasarus det onda. Men nu har han tröst och du pinas.

Job 21:19.

26. Och förutom allt detta finns det en stor djup klyfta mellan oss och er, för att de som vill komma härifrån till er inte skall kunna det, och för att inte heller någon därifrån skall kunna komma över till oss.

27. Då sade han: Då ber jag dig fader, att du skickar honom till min fars hus,

28. för jag har fem bröder, så att han kan varna dem, att inte de också kommer till detta plågornas ställe.

29. Abraham sade till honom: De har Mose och profeterna. Dem skall de lyssna till.

Jes. 8:20. Joh. 5:39, 45.

30. Och han sade: Nej, fader Abraham, men om någon kommer till dem från de döda, skall de omvända* sig.

*KXII: bättrar de sig. Alt. övers.: skall de göra sinnesändring, ångrar.

31. Då sade han till honom: Lyssnar de inte på Moses och profeterna, så kommer de inte heller att bli övertygade även om någon uppstår från de döda.

17 Kapitlet

Jesus undervisar om förförelse, om att förlåta, om trons kraft och om att tjäna utan att få tack. Jesus botar tio spetälska män och talar om sin återkomst.

Och han sade till sina lärjungar: Det är oundvikligt att förförelser kommer, men ve den genom vilken de kommer.

Matt. 18:6-7. Mark. 9:42.

2. Det vore bättre för honom att en kvarnsten hängdes om hans hals och han kastades i havet, än att han skulle förföra en av dessa små.

3. Var på er vakt. Om din bror syndar mot* dig, så tillrättvisa honom, och om han ångrar sig, så förlåt honom.

3 Mos. 19:17. Ords. 17:10. Matt. 18:15f. Jak. 5:19-20.

*UN utelämnar: mot dig.

4. Och om han syndar mot dig sju gånger om dagen, och han sju gånger om dagen* kommer tillbaka till dig, och säger: Jag ångrar mig, så förlåt honom.

Matt. 18:22. *UN utelämnar: om dagen.

5. Och apostlarna sade till Herren: Ge oss mer tro.

6. Då sade Herren: Om ni hade tro som ett senapskorn, så skulle ni kunna säga till detta mullbärsfikonträd: Dra upp dig med rötterna och plantera dig i havet. Och det skulle lyda er.

Matt. 17:20, 21:21. Mark. 11:23.

7. Vem av er har en tjänare, som går vid plogen eller vaktar boskap, och säger till honom när han kommer hem från marken: Kom genast och slå dig ner vid bordet?

8. Säger han inte istället till honom: Gör i ordning maten åt mig och fäst upp dina kläder och tjäna mig medan jag äter och dricker. Sedan får du själv äta och dricka.

9. Inte tackar han väl den tjänaren för att han gjorde det han var tillsagd att göra? Nej, menar* jag.

*UN utelämnar: Nej, menar jag.

10. På samma sätt är det med er: När ni har gjort allt det som ni har fått befallning om, så säg: Vi är onyttiga tjänare: Vi har bara gjort det som var vår plikt att göra.

11. Och det hände sig då han gick till Jerusalem, att han tog vägen mitt igenom Samarien och Galileen.

12. Och när han kom in i en by, möttes han av tio spetälska män som stannade på avstånd

13. och ropade och sade: Jesus, Mästare, förbarma dig över oss.

14. När han fick se dem, sade han till dem: Gå och visa er för prästerna. Och det skedde medan de var på väg, att de blev rena.

3 Mos. 13:2, 14:2.

Matt. 8:4. Luk. 5:14.

15. Och när en av dem såg att han hade blivit helad, vände han tillbaka och prisade Gud med hög röst

16. och föll ner på sitt ansikte för hans fötter och tackade honom. Och han var en samarit.

17. Då svarade Jesus och sade: Var det inte tio som blev renade? Men var är de nio?

18. Fanns det ingen som vände tillbaka för att prisa Gud utom denne främling?

19. Och han sade till honom: Stå upp och gå! Din tro har frälst dig.

Matt. 9:22.
Mark. 5:34, 10:52. Luk. 7:50, 8:48, 18:42.

20. Och när han blev tillfrågad av fariseerna när Guds rike skulle komma, svarade han dem och sade: Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen.

21. Inte heller skall man kunna säga: Se, här är det, eller: Se, där är det. Ty se, Guds rike är inom er.

22. Och han sade till lärjungarna: Den tid skall komma, då ni skall längta efter att få se en av Människosonens dagar, men inte få se den.

23. Och de skall säga till er: Se här, eller: Se, där. Men gå inte dit och följ inte efter.

Matt. 24:23. Mark. 13:21. Luk. 21:8.

24. Ty liksom blixten flamar till och lyser upp från himlens ena ände till den andra, så skall också* Människosonen vara på sin dag.

Matt. 24:27. *UN utelämnar: också.

25. Men först måste han lida mycket och förkastas av denna generation*.

Matt. 16:21, 17:22, 20:18. Mark. 8:31, 9:31, 10:33.

Luk. 9:22. 18:31. 24:7, 26. *KXII: detta släkte.

26. Och så som det var på Noas tid, så skall det också vara i Människosonens dagar.

Matt. 24:37. 1 Petr. 3:20.

27. De åt och drack, de gifte sig och blev bortgifta, ända till den dagen då Noa gick in i arken och floden kom och gjorde slut på dem alla.

1 Mos. 6:2, 7:7.

28. På samma sätt var det också på Lots tid: De åt, drack, köpte, sålde, planterade, byggde.

1 Mos. 19:14.

29. Men på den dagen då Lot gick ut från Sodom, regnade det eld och svavel från himlen och gjorde slut på dem alla.

1 Mos. 19:24. 5 Mos. 29:23. Jes. 13:19.

Jer. 50:40. Hos. 11:8. Amos 4:11. Jud. v. 7.

30. På samma sätt skall det vara den dag då Människosonen skall uppenbaras.

31. Den som den dagen är på taket och har sina tillhörigheter i huset, han skall inte gå ner för att hämta dem. På samma sätt skall den som är ute på marken inte vända tillbaka.

Matt. 24:17. Mark. 13:15. Luk. 21:21.

32. Kom ihåg Lots hustru!

1 Mos. 19:26.

33. Den som försöker rädda* sitt liv skall mista det, men den som mister det skall bevara det. Matt. 10:39, 16:25.

Mark. 8:35. Luk. 9:24. Joh. 12:25. *UN: vinna.

34. Jag säger er: Den natten skall två ligga i en säng. Den ene skall bli upptagen och den andre skall lämnas kvar.

Matt. 24:40. 1 Thess. 4:17.

35. Två skall mala tillsammans. Den ena skall bli upptagen och den andra skall lämnas kvar.

Matt. 24:41.

36. Två skall vara ute på marken. Den ene skall bli upptagen och den andre skall lämnas kvar*.

*UN utelämnar hela vers 36.

37. Då tog de till orda och sade till honom: Var då, Herre? Han svarade dem: Där den döda kroppen är, där skall örnarna samlas.

Job 39:30f. Matt. 24:28.

18 Kapitlet

Jesus framställer liknelser om domaren och den fattiga änkan och om farisén och publikanen. Jesus välsignar barnen. Den rike ynglingen frågar hur han skall få evigt liv. Lärjungarnas lön. Jesus förutsäger sitt lidande, död och uppståndelse och botar en blind vid Jeriko.

Och han berättade också en liknelse för dem om att man alltid skall be och inte ge upp.

Luk. 11:5, 8, 21:36. Rom. 12:12.

Ef. 6:18. Kol. 4:2. 1 Thess. 5:17.

2. Han sade: I en stad fanns en domare som inte fruktade Gud och inte heller brydde sig om någon människa.

3. Och i samma stad fanns en änka som kom till honom och sade: Hjälp mig att få ut min rätt av min motpart.

4. Och till en tid ville han inte, men sedan sade han till sig själv: Även om jag inte fruktar Gud eller bryr mig om någon människa,

5. så skall jag ändå ge denna änka rätt, därför att hon orsakar mig besvär, så att hon inte pinar* livet ur mig genom sina ständiga besök.

*KXII: ropa på mig.

6. Och Herren sade: Hör vad den orättfärdige domaren säger.

7. Skulle då inte Gud ge rätt åt sina utvalda som ropar till honom dag och natt, även om han är fördragsam* med dem?

2 Petr. 3:9. Upp. 6:10. *rätmodig.

8. Jag säger er: Han skall snart ge dem rätt. Men skall Människosonen finna tro* på jorden när han kommer?

1 Tim. 4:1. 2 Tim. 3:1-2. *Ordagrant: tron.

9. Han sade också denna liknelse till några som förtröstade på att de själva var rättfärdiga och föraktade andra:

10. Två män gick upp i templet för att be, den ene en farisé och den andre en tullindrivare*.

*KXII: publikan.

11. Farisén stod för sig själv och bad så: Jag tackar dig Gud, att jag inte är som andra människor, roffare, orättfärdiga, horkarlar* och inte heller som denne tullindrivare.

Jes. 1:15, 58:2. Luk. 16:15. Upp. 3:17.

*Alt. övers.: äktenskapsbrytare.

12. Jag fastar två gånger i veckan och ger tionde av allt det jag tjänar.

13. Men tullindrivaren stod långt ifrån och ville inte ens lyfta sina ögon upp mot himlen, utan slog sig för sitt bröst och sade: Gud, var nådig mot mig, syndare.

Esr. 9:6. Dan. 9:7-8.

14. Jag säger er: Denne gick hem mer rättfärdig än den andre. Ty var och en som upphöjer sig skall bli ödmjukad,

och den som ödmjucar sig skall bli upphöjd.

Job 22:29. Ords. 29:23. Matt. 23:12.
Luk. 14:11. 1 Petr. 5:5. Jak. 4:6, 10.

15. Så bar de också små barn till honom för att han skulle röra vid dem. Men när hans lärjungar såg det, tillrättavisade de dem.

Matt. 19:13. Mark. 10:13.

16. Men Jesus kallade dem till sig och sade: Låt barnen komma till mig och hindra dem inte, ty sådana hör Guds rike till.

Matt. 18:3, 19:14. Mark. 10:15.

17. Sannerligen säger jag er: Den som inte tar emot Guds rike som ett barn, skall aldrig komma dit in.

1 Kor. 14:20. 1 Petr. 2:2.

18. Och en man i hög ställning frågade honom och sade: Gode Mästare, vad skall jag göra för att ärva evigt liv?

Matt. 19:16. Mark. 10:17. Luk. 10:25.

19. Och Jesus sade till honom: Varför kallar du mig god? Ingen är god utom en, det är Gud.

20. Budorden känner du: Du skall inte begå äktenskapsbrott*, du skall inte dräpa, du skall inte stjäla, du skall inte vittna falskt, hedra din far och din mor.

2 Mos. 20:12f.
5 Mos. 5:16f. Rom. 13:9. *KXII: hor.

21. Då sade han: Allt detta har jag hållit från min ungdom.

22. Då Jesus hörde detta, sade han till honom: Ett fattas dig ännu: Sälj allt det du har och dela ut åt de fattiga, och du skall få en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.

Matt. 6:19, 19:21. 1 Tim. 6:19.

23. Men då han hörde detta, blev han djupt bedrövad, eftersom han var mycket rik.

24. Då Jesus såg att han var djupt bedrövad, sade han: Hur svårt är

det inte för dem som har rikedomar att komma in i Guds rike.

Ords. 11:28. Matt. 19:23.
Mark. 10:24. 1 Tim. 6:9-10.

25. Ty det är lättare för en kamel att gå igenom ett nålsöga, än för en rik att komma in i Guds rike.

26. Då sade de som hörde detta: Vem kan då bli frälst?

27. Men han sade: Det som är omöjligt för människor är möjligt för Gud.

Job 42:2. Jer. 32:17. Sak. 8:6. Luk. 1:37.

28. Då sade Petrus: Se, vi har övergivit allt* och följt dig.

Matt. 4:20, 19:27.
Mark. 10:28. Luk. 5:11. *UN: det vi ägde.

29. Han sade till dem: Sannerligen säger jag er: Det finns ingen, som har lämnat hus eller föräldrar eller bröder eller hustru eller barn för Guds rikets skull,

5 Mos. 33:9.

30. som inte skall få mångdubbelt igen i denna tid och evigt liv i den kommande världen.

Job 42:12.

31. Då tog Jesus till sig de tolv och sade till dem: Se, vi går upp till Jerusalem och allt som är skrivet genom profeterna om Människosonen skall gå i uppfyllelse.

Ps. 22:7. Jes. 53:7.
Matt. 16:21, 17:22, 20:18.
Mark. 8:31, 9:31, 10:33. Luk. 9:22,
Luk. 17:25, 24:7, 26-27.

32. Ty han skall utlämnas åt hedningarna och bli hånad och skymfad och bespottad.

Matt. 27:2. Luk. 23:1.
Joh. 18:28. Apg. 3:13.

33. Och sedan de har gisslat¹ honom, skall de döda honom, men på tredje dagen skall han uppstå igen.

34. Men de förstod ingenting av detta, och talet var så fördolt för dem att de inte fattade vad som sades.

35. Så hände det sig, att när han kom

¹Jesus utsattes för en romersk gissling som var råare än den judiska. Det romerska gisslet bestod av flätade läderremmar, där benbitar och järntaggar var inflettade.

nära Jeriko, satt en blind man vid vägen och tiggde. Matt. 20:29. Mark. 10:46.

36. Och när han hörde en stor folkskara passera förbi, frågade han vad som stod på.

37. Då sade de till honom, att det var Jesus från Nasaret som gick förbi.

38. Då ropade han och sade: Jesus Davids Son, förbarma dig över mig.

39. Men de som gick före befallde honom strängt att han skulle vara tyst. Men han ropade ännu högre: Davids Son, förbarma dig över mig.

40. Då stannade Jesus och befallde att han skulle ledas fram till honom. När han kom fram frågade han honom,

41. och sade: Vad vill du att jag skall göra för dig? Då sade han: Herre, låt mig få min syn.

42. Och Jesus sade till honom: Ha din syn, din tro har frälst dig.

Luk. 17:19.

43. Och genast kunde han se och följde honom och prisade Gud. Och allt folket som såg detta lovprisade Gud.

19 Kapitlet

Jesus gästas hos Sackeus, framställer liknelsen om de tio punden, rider in i Jerusalem, gråter över staden och renar templet.

Och han kom in i Jeriko och gick genom den.

2. Och se, där var en man vid namn Sackeus som var en förman för tull-indrivarna* och han var rik.

*KXII: publikanerna.

3. Och han önskade att få se vem Jesus var. Men han kunde det inte för folkets skull, för han var liten till växten.

4. Då sprang han i förväg och klättrade upp i ett mullbärsfikonträd för att han skulle få se honom, för där skulle han passera.

5. Och när Jesus kom till den platsen, såg han upp och såg* honom och sade till honom: Sackeus, skynda dig och kom ner, ty i dag måste jag gästa i ditt hus. *UN utelämnar: och såg honom.

6. Och han skyndade sig och kom ner och tog emot honom med glädje.

7. Men alla som såg det mumlade förargat och sade, att han har gått in för att gästa hos en syndare.

8. Men Sackeus ställde sig upp och sade till Herren: Se, Herre, hälften av det jag äger ger jag åt de fattiga, och om jag har bedragit någon, så ger jag fyrdubbelt igen. 2 Mos. 22:1. Luk. 3:14.

9. Då sade Jesus till honom: I dag har frälsning kommit till detta hus, eftersom också han är en Abrahams son.

10. Ty Människosonen har kommit för att söka upp och frälsa det som var förlorat.

Matt. 10:6, 15:24, 18:11.

Luk. 5:32. 1 Tim. 1:15.

11. När de hörde detta, berättade han ytterligare en liknelse, eftersom han var nära Jerusalem, och de menade att Guds rike genast skulle bli uppenbart.

12. Så sade han: En man av förnäm släkt skulle fara bort till ett avlägset land för att överta ett rike och sedan komma tillbaka. Matt. 25:14. Mark. 13:34.

13. Då kallade han till sig tio av

sina tjänare och gav dem tio pund* och sade till dem: Gör affärer med dessa, tills jag kommer tillbaka.

**ett pund motsvarar 100 denarer.
En denar motsvarar en arbetares dagslön.*

14. Men hans landsmän hatade honom och skickade sändebud efter honom och sade: Vi vill inte att denne skall regera över oss.

15. Och det hände sig, att när han kommit tillbaka och hade fått riket, att han befallde de tjänare som han hade gett pengarna åt, att komma till sig för att han skulle få veta vad var och en hade tjänat genom sin handel.

16. Så kom den förste och sade: Herre, ditt pund har gett tio pund till.

17. Och han sade till honom: Bra, du gode tjänare. Eftersom du har varit trogen i det lilla, skall du få härska över tio städer. Luk. 16:10.

18. Och den andre kom och sade: Herre, ditt pund har gett fem pund till.

19. Och han sade också till honom: Och du skall få fem städer under dig.

20. Så kom en annan* och sade: Herre, se här är ditt pund, som jag har förvarat i en duk. *KXII: Och den tredje kom.

21. För jag var rädd för dig, eftersom du är en sträng man. Du samlar in vad du inte har lagt ut och skördar vad du inte har sått.

22. Och han sade till honom: Efter din egen mun dömer jag dig, du onde tjänare. Du visste att jag är en sträng man, som samlar in vad jag inte har lagt ut och skördar vad jag inte har sått. 2 Sam. 1:16. Matt. 12:37.

23. Varför satte du då inte in mina pengar i en bank så att jag hade

kunnat få ut dem med ränta när jag kom tillbaka?

24. Och han sade till dem som stod där bredvid: Ta pundet ifrån honom och ge det åt honom som har tio pund. Matt. 25:28.

25. Då sade de till honom: Herre, han har tio pund.

26. Ty jag säger er, att var och en som har skall få, men från den som inte har, från honom skall tas också det han har. Matt. 13:12, 25:29. Mark. 4:25. Luk. 8:18.

27. Men dessa mina fiender som inte ville att jag skulle regera över dem, för hit dem och döda dem här inför mig.

28. Då Jesus hade sagt detta, gick han framför de andra upp mot Jerusalem. Mark. 10:32.

29. Och det hände sig, att när han kom nära Betfage och Betania vid det berg som kallas Oljeberget, skickade han iväg två av sina lärjungar Matt. 21:1. Mark. 11:1.

30. och sade: Gå in i byn som ligger rakt framför er. Och när ni kommer in där skall ni finna ett åsneföl bundet, och som ingen människa ännu har suttit på. Lös det och led hit det.

31. Och om någon frågar er varför ni löser det, så skall ni säga till honom: För att Herren behöver det.

32. Så gick de som hade blivit sända iväg, och de fann att det var så som han hade sagt dem.

33. Och när de löste fölet, sade dess ägare till dem: Varför löser ni fölet?

34. Då sade de: Herren behöver det.

35. Och de ledde det till Jesus och lade sina kläder på fölet och satte Jesus på det. Sak. 9:9. Joh. 12:14.

36. Och där han red fram bredde de ut sina kläder på vägen. 2 Kon. 9:13.

37. Och då han var nära sluttningen av Oljeberget, började hela lärjungaskaran i sin glädje prisa Gud med hög röst för alla de underverk som de hade sett,

38. och sade: Välsignad är Konungen som kommer i Herrens namn. Frid i himlen och ära i höjden!

Ps. 118:26. Luk. 2:14. Ef. 2:14.

39. Och några fariseer i folkmassan sade till honom: Mästare, tillrätta-visa dina lärjungar.

40. Men han svarade och sade till dem: Jag säger er att om de tiger, skall stenarna ropa. Hab. 2:11.

41. Och när han kom närmare såg han staden och grät över den,

42. och sade: O att också du, åtminstone på denna din dag, hade vetat vad som hör till din frid! Men nu är det dolt för dina ögon.

43. Ty den tid skall komma över dig, när dina fiender skall kasta upp en belägringsvall runt dig och omringa dig och ansätta dig från alla sidor.

44. Och de skall slå dig och dina barn i dig till marken, och de skall inte lämna kvar i dig sten på sten, därför att du inte kände den tid då du var besökt. 1 Kon. 9:7-8. Mik. 3:12. Matt. 24:1. Mark. 13:2. Luk. 21:6.

45. Så gick han in i templet och började driva ut dem som sålde och köpte* där inne Matt. 21:12. Mark. 11:11f.

*UN utelämnar: och köpte där inne.

46. och sade till dem: Det står skrivet: Mitt hus är* ett bönehus, men ni har gjort det till ett rövarnäste.

1 Kon. 8:29-30. Jes. 56:7. Jer. 7:11. Matt. 21:13. Mark. 11:17. *UN: skall vara.

47. Och han undervisade varje dag i templet. Men översteprästerna och de skriftlärda och folkets ledare försökte röja honom ur vägen.

Mark. 11:18. Joh. 7:19, 8:37.

48. Men de kunde inte komma på hur de skulle göra, ty allt folket höll sig till honom och lyssnade på honom.

20 Kapitlet

Jesus får frågan om sin makt och om skatt till kejsaren. Framställer liknelsen om vingården och vingårdsarbetarna. Undervisar om uppståndelsen och frågar vem som är Davids Son samt varnar för de skriftlärda.

Och det hände sig under en av dessa dagar när han undervisade folket i templet och predikade evangeliet, att översteprästerna och de skriftlärda, tillsammans med de äldste, kom fram Matt. 21:23. Mark. 11:27.

2. och talade till honom och sade: Säg oss, med vilken makt gör du detta? Eller vem är det som har gett dig denna makt? Apg. 4:7, 7:27.

3. Jesus svarade och sade till dem: Också jag vill fråga er om en sak. Säg mig:

4. Johannes dop, var det från himlen eller från människor?

Matt. 21:25. Mark. 11:30.

5. Då rådgjorde de med varandra och sade: Om vi säger: Från himlen, då säger han: Varför trodde ni honom då inte?

6. Men om vi säger: Från människor, då stenar allt folket oss, eftersom de är övertygade om att Johannes var en profet.

7. Därför svarade de, att de inte visste varifrån det var.

8. Då sade Jesus till dem: Då säger inte heller jag er, med vilken makt jag gör detta.

9. Och han började att tala till folket denna liknelse: En viss man planterade en vingård och hyrde ut den åt vingårdsarbetarna och for utomlands för en längre tid. Jes. 5:1. Jer. 2:21, 12:10. Matt. 21:33. Mark. 12:1.

10. När tiden var inne, sände han en tjänare till vingårdsarbetarna, för att de skulle lämna honom något av vingårdens frukt. Men vingårdsarbetarna slog honom och skickade iväg honom tomhänt.

11. Sedan sände han en annan tjänare. Också honom slog de och skymfade och skickade iväg honom tomhänt.

12. Och ännu en gång sände han en tredje. Men också denne slog de blodig och kastade ut.

13. Då sade vingårdsherren: Vad skall jag göra? Jag skall sända min älskade son. Homom skall de väl ha respekt för, när de får se honom*.

*UN utelämnar: när de får se honom.

14. Men när vingårdsarbetarna fick se honom, rådgjorde de med varandra och sade: Denne är arvingen. Kom, låt oss döda honom, så att arvet blir vårt. 1 Mos. 37:18. Ps. 2:8. Matt. 21:38, 26:3. Joh. 11:53. Hebr. 1:2.

15. Och de drev ut honom ur vingården och dödade honom. Vad skall nu vingårdens herre göra med dem?

16. Han skall komma och döda dessa vingårdsarbetare och lämna vingården åt andra. När de hörde detta, sade de: Det får inte ske!

17. Då såg han på dem och sade: Vad är då detta som står skrivet: Den sten som byggnadsarbetarna förkastade, den har blivit en hörnsten?

Ps. 118:22. Jes. 8:14-15, 28:16. Matt. 21:42. Mark. 12:10. Apg. 4:11. Rom. 9:33. 1 Petr. 2:4f.

18. Var och en som faller på den stenen, han skall bli krossad, men den som stenen faller på, han skall smulas sönder. Jes. 8:14. Dan. 2:34. Sak. 12:3.

19. Och översteprästererna och de skriftlärderna sökte gripa honom i samma stund, men de var rädda för folket. Ty de förstod att det var om dem han hade talat i denna liknelse.

20. Och de vaktade på honom och sände ut några spioner som skulle låtsas vara rättfärdiga män, för att få fast honom för något som han sade, så att de skulle kunna utlämna honom åt överheten och i landshövdingens våld. Matt. 22:15. Mark. 12:13. Luk. 11:53.

21. Och de frågade honom och sade: Mästare, vi vet att du talar och undervisar det som är rätt och gör inte skillnad på människor utan lär sant om Guds väg. Matt. 22:16.

22. Är det rätt att vi betalar skatt till kejsaren eller inte?

23. Men han genomskådade deras list och sade till dem: Varför vill ni sätta mig på prov*? *UN utelämnar: Varför vill ni sätta mig på prov?

24. Låt mig se ett mynt*. Vems bild och överskrift har det? De svarade och sade: Kejsarens. *Grek. denar. Motsvarar en dagslön.

25. Då sade han till dem: Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud. Matt. 22:21. Rom. 13:7.

26. Och de kunde inte få fast honom inför folket för något som han sade

utan förundrade sig över hans svar och teg.

27. Några av sadduceerna, som förnekar att det finns någon uppståndelse, kom då fram till honom och frågade

Matt. 22:23. Mark. 12:18. Apg. 23:8.

28. och sade: Mästare, Mose har gett oss den föreskriften att om någon har en gift bror som dör barnlös, då skall han gifta sig med änkan och så ge barn åt sin bror.

5 Mos. 25:5.

29. Så fanns nu sju bröder. Och den förste gifte sig och dog barnlös.

30. Och den andre* gifte sig med henne och dog också barnlös.

*UN utelämnar resten av versen.

31. Därefter gifte sig den tredje med henne och på samma sätt alla sju. Och de dog och lämnade inga barn efter sig.

32. Sist av alla* dog också kvinnan.

*UN utelämnar: av alla.

33. Så, vem av dem skall hon vara hustru till vid uppståndelsen? Alla sju har ju varit gifta med henne.

34. Då svarade Jesus och sade till dem: Barnen av denna världen gifter sig och blir bortgifta.

35. Men de som anses värdiga att få del i den världen och uppståndelsen från de döda, de varken gifter sig eller blir bortgifta.

36. Inte heller kan de dö längre. Ty de är lika änglarna och är Guds barn, eftersom de är uppståndelsens barn. 1 Joh. 3:2.

37. Men att de döda uppstår, det har också Mose visat vid törnbusken, när han kallar Herren Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud.

2 Mos. 3:6. Matt. 22:32. Mark. 12:26.

Apg. 7:32. Hebr. 11:16.

38. Ty han är inte de dödas Gud utan de levandes, ty alla lever för honom.

39. Då svarade några av de skriftlärda och sade: Mästare, du har talat rätt.

40. Och efter det vågade de inte mer ställa någon fråga till honom.

41. Men han sade till dem: Hur kan man säga att Kristus är Davids son?

Matt. 22:41. Mark. 12:35.

42. Och David själv säger i Psalmernas bok: Herren sade till min Herre: Sätt dig på min högra sida

Ps. 110:1. Apg. 2:34. Hebr. 1:13, 10:12.

43. tills jag har lagt dina fiender till en fotpall för dina fötter*.

1 Kor. 15:25.

*KXII utelämnar: för dina fötter.

44. David kallar honom alltså Herre. Hur kan han då vara hans son?

45. Då sade han till sina lärjungar medan allt folket hörde på:

46. Akta er för de skriftlärda, som gärna går omkring i långa mantlar och älskar att bli hälsade på torgen och gärna sitter främst i synagogorna och på de främsta platserna vid gästabuden.

Matt. 23:5-6.

Mark. 12:38-39. Luk. 11:43.

47. De plundrar änkornas hus och ber långa böner för syns skull. Dessa skall få en desto strängare dom.

Matt. 23:14. Mark. 12:40. Tit. 1:11.

21 Kapitlet

Änkans offer. Jesus undervisar om Jerusalems förstörelse och om sin återkomst.

Och när han såg upp, fick han se hur de rika lade sina gåvor i offerkistan.

2 Kon. 12:9. Mark. 12:41.

2. Och han såg också en fattig änka som lade dit två kopparmynt*.

*grek. lepton. Judarnas minsta myntenhet. Motsvarar en åttiondels as.

3. Och han sade: Sannerligen säger jag er: Denna fattiga änka lade dit mer än alla de andra.

4. Ty de gav av sitt överflöd till Guds* offer, men hon gav av sin fattigdom allt det hon ägde. 2 Kor. 8:12. *UN utelämnar: till Guds.

5. Och när några talade om templet, hur det var utsmyckat med vackra stenar och tempelgåvor, sade han: Matt. 24:1. Mark. 13:1.

6. Ni ser detta. Det skall komma dagar då det inte skall lämnas sten på sten, som inte skall brytas ner.

1 Kon. 9:7-8. Jer. 26:18. Mik. 3:12. Luk. 19:43.

7. Då frågade de honom och sade: Mästare, när skall detta ske? Och vad är tecknet på att det skall ske?

8. Han sade: Se till, att ni inte blir vilseledda. Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag Är*, och tiden är nära. Därför** skall ni inte följa efter dem.

Jer. 14:14, 23:16f. Matt. 24:4. Ef. 5:6.

1 Joh. 4:1. *grek. ego eimi. Se 2 Mos. 3:14f. KJV: Jag är Kristus.

**UN och KXII utelämnar: Därför.

9. Men när ni får höra om krig och uppror, bli inte förskräckta. Ty sådant måste först ske, men det är ännu inte slutet.

10. Sedan sade han till dem: Folk skall resa sig upp mot folk och rike mot rike.

Jes. 19:2.

11. Och det skall bli stora jordbävningar på den ena platsen efter den andra och hungersnöd och epidemier. Och fruktansvärda syner och stora tecken från himlen skall ske.

12. Men innan allt detta skall de gripa er och förfölja er och utlämna er till synagogor och fängelser och dra er inför kungar och härskare för mitt namns skull.

Matt. 10:17, 24:9. Mark. 13:9. Joh. 15:20, 16:2.

Apg. 4:3f, 12:4, 16:24, 25:23. Upp. 2:10.

13. Men det skall bli ett tillfälle för er att vittna.

14. Så lägg det på era hjärtan, att ni inte i förväg skall tänka ut hur ni skall försvara er.

Matt. 10:19.

Mark. 13:11. Luk. 12:11.

15. Ty jag skall lägga ord i er mun* och ge er vishet, som ingen av era motståndare skall kunna säga emot eller stå emot.

2 Mos. 4:12. Jes. 54:17. Apg. 6:10.

*Ordagrant och KXII: skall ge er mun.

16. Ni skall bli förrådade också av föräldrar och bröder och släktingar och vänner, och en del av er skall man döda.

Mik. 7:6. Apg. 7:59, 12:2.

17. Och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull.

Matt. 10:22. Mark. 13:13.

18. Men inte ett hår på ert huvud skall gå förlorat.

1 Sam. 14:45.

2 Sam. 14:11. 1 Kon. 1:52. Matt. 10:30.

19. Genom er uthållighet skall ni vinna era själar.

20. Och när ni ser att Jerusalem blir omringat av krigshärlar, då skall ni veta att dess ödeläggelse är nära.

Dan. 9:27. Matt. 24:15. Mark. 13:14.

21. De som då är i Judeen måste fly bort till bergen och de som är mitt inne i den* måste lämna den, och de som är ute på landsbygden skall inte gå dit in.

*dvs. Jerusalem.

22. Ty detta är hämndens dagar, då allt det som är skrivet skall gå i uppfyllelse.

23. Men ve dem som är med barn och dem som ammar i de dagarna. Ty det skall komma stor nöd i landet och vrede över detta folk.

24. Och de skall falla för svärdsegg och bli bortförda i fångenskap till alla hednafolk. Och Jerusalem skall bli nertrampat av hedningarna tills hedningarnas tider är uppfyllda.

Rom. 11:25. Upp. 11:2.

25. Och tecken skall ske i solen och i månen och i stjärnorna, och på jorden skall folken gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågor-nas dån. Jes. 13:10. Hes. 32:7. Joel 2:10, 3:15.
Matt. 24:29. Mark. 13:24. 2 Petr. 3:10, 12. Upp. 6:12.

26. Och människorna skall ge upp andan av skräck och ängslan för det som skall komma över världen, ty himlens* krafter skall skakas.
*Ordagrant: himlarnas.

27. Och då skall de få se Människosonen komma i en sky med makt och stor härlighet. Dan. 7:10. Matt. 16:27, 24:30, 25:31, 26:64.
Mark. 13:26, 14:62. Apg. 1:11. 2 Thess. 1:10. Upp. 1:7.

28. Men när detta börjar ske, res er upp och lyft upp era huvuden, ty då närmar sig er befrielse*. Rom. 8:23.
*KXII: förlossning.

29. Och han sade en liknelse till dem: Se på fikonsträdet och på alla träd.
Matt. 24:32. Mark. 13:28.

30. När ni ser att de knoppas, förstår ni av er själva att sommaren redan är nära.

31. På samma sätt kan ni också veta att Guds rike är nära, när ni ser detta ske.

32. Sannerligen säger jag er: Denna generation* skall inte förgå, förrän allt detta sker. **KXII: Detta släkte.*

33. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall inte förgås.
Ps. 102:27. Jes. 40:8, 51:6. Matt. 24:35.
Hebr. 1:11. 2 Petr. 3:7.

34. Men akta er så att era hjärtan inte blir nertyngda av frosseri* och dryckenskap och av det dagliga livets omsorger, så att den dagen kommer över er plötsligt.
Rom. 13:13. 1 Thess. 5:6. 1 Petr. 4:7, 5:8.
*omåttlighet, gränslöshet, utan mätta.

35. Ty som en snara skall den komma över alla som bor över hela jordens yta.
1 Thess. 5:2. 2 Petr. 3:10. Upp. 3:3, 16:15.

36. Vaka därför och be alltid för att ni skall anses värdiga* att kunna undfly allt detta som skall komma och att kunna bestå inför Människosonen.
Matt. 24:42, 25:13. Mark. 13:33.

Luk. 12:40, 18:1. **UN: att ni får kraft.*

37. Och på dagarna undervisade han i templet, men på kvällarna gick han ut och uppehöll sig på det berg som kallas Oljeberget. Joh. 8:1-2.

38. Och tidigt på morgonen kom allt folket till honom i templet för att höra honom.

22 Kapitlet

Jesus blir förrådd, firar påskhögtiden och instiftar nattvarden. Han förmanar till ödmjukhet och ståndaktighet.

Jesus ängslas, ber, grips, förnekas av Petrus, skymfas och förhöras inför Stora rådet.

Och det osyrade brödets högtid, som kallas påsk, närmade sig.

2 Mos. 12:15. Matt. 26:2. Mark. 14:1.

2. Och överstepräster och de skriftlärdade sökte efter hur de skulle kunna döda honom, men de fruktade för folket. Ps. 2:2. Joh. 11:47. Apg. 4:27.

3. Då for Satan in i Judas, som kallades Iskariot och som var en av de tolv. Matt. 26:14. Mark. 14:10. Joh. 13:2, 27.

4. Han gick bort och talade med överstepräster och ledarna för tempelvakten om hur han skulle kunna utlämna honom åt dem.

5. Och de blev glada och kom överens med honom att ge honom pengar.

6. Och han gick med* på det och sökte efter ett lämpligt tillfälle att utlämna honom åt dem utan att folket var med. **KXII: lovade dem det.*

7. Så kom den dag i det osyrade brödets högtid, när påskalammet måste slaktas.

Matt. 26:17. Mark. 14:12-13.

8. Då sände han iväg Petrus och Johannes och sade: Gå och gör i ordning åt oss, så att vi kan äta påskalammet.

9. Då sade de till honom: Var vill du att vi skall göra i ordning det?

10. Och han svarade dem: Se, när ni kommer in i staden, skall ni möta en man som bär en vattenkruka. Följ honom till det hus där han går in.

11. Och säg till husets herre: Mästaren frågar dig: Var är gästrummet där jag skall äta påskalammet med mina lärjungar?

12. Och han skall visa er ett stort rum i övre våningen, iordningställt. Tillred där.

13. Och de gick iväg och fann det så som han hade sagt till dem. Och de gjorde i ordning påskalammet.

14. Och när stunden var inne, lade han sig till bords, och de tolv* apostlarna med honom.

Matt. 26:20. Mark. 14:17.

*UN utelämnar: tolv.

15. Och han sade till dem: Jag har längtat mycket efter att äta detta påskalammet med er, innan mitt lidande börjar.

16. Ty jag säger er att jag inte alls skall äta av det mer, förrän det blir fullbordat i Guds rike.

17. Och han tog en bägare*, tackade och sade: Ta denna och dela mellan er.

*KXII: kalken. KJV: bägaren.

18. Ty jag säger er, att jag inte skall dricka av vinträdets frukt* förrän Guds rike kommer.

Matt. 26:29.

Mark. 14:25. *UN tillägger: från denna stund.

19. Och han tog ett bröd, tackade och

bröt det och gav åt dem och sade: Detta är min kropp som är utgiven för er. Gör detta till minne av mig.

Matt. 26:26. Mark. 14:22. 1 Kor. 11:23.

20. På samma sätt tog han också bägaren* efter måltiden, och sade: Denna bägare* är det nya förbundet i mitt blod, som är utgjutet för er.

2 Mos. 24:8. Jer. 31:31. *KXII: kalken.

21. Men se, han som förräder mig, har sin hand med mig på bordet.

Matt. 26:21, 23. Mark. 14:18. Joh. 13:21.

22. Ty Människosonen skall verkligen gå bort som det är bestämt, men ve den människa genom vilken han blir förrådd.

Ps. 41:10. Joh. 13:18. Apg. 1:16.

23. Och de började fråga varandra, vem av dem det kunde vara som skulle göra detta.

24. Så uppstod också en tvist bland dem om vem av dem som skulle anses vara störst.

Matt. 20:24. Mark. 10:41.

25. Då sade han till dem: Hedningarnas kungar regerar över dem, och de som har makten kallas välgörare*.

*KXII: nådiga herrar.

26. Men så skall det inte vara bland er, utan den som är störst bland er, han skall vara som den yngste, och den som leder* skall vara som den som tjänar.

Luk. 9:48. 1 Petr. 5:3. *KXII: som är ypperst.

27. Ty vem är större, den som ligger till bords eller den som tjänar? Är det inte den som ligger till bords? Men jag är mitt ibland er som den som tjänar.

Matt. 20:28. Joh. 13:14. Fil. 2:7.

28. Men ni är de som har stannat kvar hos mig under mina prövningar.

29. Och jag överlämnar ett rike åt er, liksom min Fader har överlämnat det åt mig,

Luk. 12:32.

30. för att ni skall äta och dricka vid mitt bord i mitt rike och sitta på

troner och döma Israels tolv stammar.

Matt. 19:28. Upp. 3:21.

31. Och Herren sade*: Simon, Simon, se, Satan har begärt att få sålla er som vete,

Job 1:6. 1 Petr. 5:8.

*UN utelämnar: Och Herren sade.

32. men jag har bett för dig, att din tro inte skall bli om intet. Och när du har vänt om, så styrk dina bröder.

33. Då sade han till honom: Herre, jag är beredd att gå med dig både i fängelse och i döden.

34. Då sade han: Jag säger dig, Petrus: I dag skall inte tuppen gala, förrän du tre gånger har förnekat att du känner mig.

Matt. 26:34. Mark. 14:30. Joh. 13:38.

35. Och han sade till dem: När jag sände iväg er utan penningpung, lädersäck och sandaler, saknade ni då något? Och de svarade: Inget.

Matt. 10:9. Mark. 6:8. Luk. 9:3, 10:4.

36. Då sade han till dem: Men nu, den som har en penningpung, skall ta den med sig, och likaså en lädersäck. Och den som inte har, skall sälja sin mantel och köpa ett svärd.

37. Ty jag säger er, att på mig måste ytterligare* det gå i uppfyllelse som står skrivet: Och han blev räknad bland överträdarna**. Ty också det som gäller mig går mot sin fullbordan***.

Jes. 53:12. Mark. 15:28.

*UN utelämnar: ytterligare. **KXII: ogärningsmän.

***KXII: ty vad som är skrivet om mig, det har en ände.

38. Då sade de: Herre, se, här är två svärd. Då sade han till dem: Det är nog.

39. Och han gick ut till Oljeberget som han brukade, och hans lärjungar följde honom.

Matt. 26:36. Mark. 14:32. Joh. 8:1, 18:1.

40. Och då han kom till platsen, sade han till dem: Be, att ni inte kommer i frestelse.

41. Och han gick ungefär ett stenkast

ifrån dem, och föll ner på sina knän och bad

Matt. 26:39. Mark. 14:35.

42. och sade: Fader, om du vill, så ta denna bägare* ifrån mig. Men ske inte min vilja utan din.

*KXII: kalk.

43. Då visade sig för honom en ängel från himlen och styrkte honom*.

*UN är tveksam och sätter hela vers 43 inom dubbla parentestecken.

44. Och han kom i svår ångest och bad ännu ivrigare, och hans svett var som blodsdroppar som droppade ner på marken*.

Joh. 12:27. Hebr. 5:7.

*UN är tveksam och sätter hela vers 44 inom dubbla parentestecken.

45. Och när han reste sig från bönen och kom till sina lärjungar, fann han dem sovande av bedrövelse.

46. Då sade han till dem: Varför sover ni? Stå upp och be, så att ni inte kommer i frestelse.

47. Och medan han ännu talade, se, då kom en folkskara, och han som hette Judas, en av de tolv, gick före dem. Och han gick fram till Jesus för att kyssa honom.

Matt. 26:47.

Mark. 14:43. Joh. 18:3.

48. Men Jesus sade till honom: Judas, förräder du Människosonen med en kyss?

49. När de som var med honom såg vad som höll på att ske, sade de till honom: Herre, skall vi slå till med svärd?

50. Och en av dem högg till översteprästens tjänare och högg av honom högra örat.

Matt. 26:51. Mark. 14:47. Joh. 18:10.

51. Då svarade Jesus och sade: Låt det vara nog med detta. Och han rörde vid hans öra och helade honom.

52. Sedan sade Jesus till överstepräster och ledarna för tempelvakten och de äldste, som hade kommit emot honom: Som mot en rövare har

ni gått ut med svärd och påkar.

Matt. 26:55. Mark. 14:48.

53. När jag dagligen var med er i templet, lyfte ni inte era händer mot mig. Men detta är er stund - när mörkret härskar.

54. Så grep de honom och förde bort honom in i översteprästens hus. Och Petrus följde efter på avstånd.

Matt. 26:57. Mark. 14:53. Joh. 18:13, 24.

55. Då gjorde de en eld mitt på gården och satte sig tillsammans där, och Petrus satte sig mitt ibland dem.

Matt. 26:69. Mark. 14:66. Joh. 18:16, 25.

56. Då en tjänstekvinna fick se honom sitta vid elden, fäste hon sina ögon på honom och sade: Denne var också med honom.

57. Men han förnekade honom* och sade: Kvinna, jag känner honom inte.

*UN utelämnar: honom.

58. Och kort därefter fick en annan se honom och sade: Du är också en av dem. Men Petrus sade: Människa, det är jag inte.

59. Och ungefär en timme senare kom en annan och försäkrade bestämt och sade: Visst var denne också med honom, för också han är en galilé.

60. Och Petrus sade: Människa, jag förstår inte vad du menar. Och genast, medan han ännu talade, gol tuppen.

61. Och Herren vände sig om och såg på Petrus. Då kom Petrus ihåg Herrens ord, hur han hade sagt till honom: Innan tuppen gal*, skall du tre gånger förneka mig.

Matt. 26:75. Mark. 14:72. Joh. 18:27. *UN tillägger: idag.

62. Och Petrus* gick ut och grät bittert.

*UN: han.

63. Och de män som höll Jesus*

fängslad hånade honom och slog honom

Job. 16:10. Jes. 50:6. Matt. 26:67.

Mark. 14:65. Joh. 18:22. *UN: honom.

64. och band för hans ögon, slog honom i ansiktet* och frågade honom och sade: Profetera. Vem var det som slog dig?

*UN utelämnar: slog honom i ansiktet.

65. Och de talade många andra hädiska ord mot honom.

66. Och när det blev dag, samlades folkets äldste, överstepräster och skriftlärda och de förde honom inför sitt råd

Ps. 2:2. Matt. 27:1. Mark. 15:1.

67. och frågade: Är du Kristus, så säg oss det. Men han svarade dem: Om jag säger er det, så tror ni det inte.

68. Och om jag också* frågar er, så svarar ni mig inte, inte heller släpper ni mig**.

*UN utelämnar: också.

**UN utelämnar: mig, inte heller släpper ni mig.

69. Härefter skall Människosonen sitta på Guds, den mäktiges*, högra sida.

Dan. 7:10. Matt. 16:27, 24:30, 26:64. Mark. 14:62.

Apg. 1:11. 1 Thess. 1:10. Upp. 1:7. *KXII: krafts.

70. Då sade de alla: Så är du alltså Guds Son? Han sade: Ni säger att Jag Är*.

*grek. ego eimi. Se 2 Mos. 3:14f.

71. Då sade de: Vad behöver vi ytterligare för vittnesbörd? Vi har ju själva hört det från hans egen mun.

2 Mos. 3:14.

23 Kapitel

Jesus inför Pilatus. Han skickas till Herodes och sedan åter till Pilatus. Han döms, korsfästs, dör och blir begravnen.

Och alla de församlade bröt upp och förde honom till Pilatus.

Matt. 27:2. Mark. 15:1. Joh. 18:28.

2. Och de började anklaga honom och sade: Vi har funnit att denne förleder

folket* och förbjuder att ge kejsaren skatt** och säger att han själv är Kristus, en Konung.

Matt. 17:25, 22:21.

Mark. 12:17. Luk. 20:25. Apg. 17:7. Rom. 13:7.

*UN: vårt folk. **UN och KXII tillägger: och.

3. Då frågade Pilatus honom och sade: Är du judarnas Konung? Han svarade honom och sade: Du säger det.

Matt. 27:11. Mark. 15:2. Joh. 18:33.

4. Då sade Pilatus till översteprästerna och till folket: Jag finner inget brottsligt hos den här mannen.

5. Men de var påstridiga och sade: Han uppviglar folket över hela Judeen med sin undervisning, med början från Galileen och ända hit.

6. När Pilatus hörde Galileen* nämnas, frågade han om mannen var från Galileen.

*UN utelämnar: Galileen.

7. Och då han fick veta att han kom från Herodes område, skickade han honom till Herodes som också var i Jerusalem under de dagarna.

Luk. 3:1.

8. Då Herodes fick se Jesus blev han mycket glad, för han hade länge velat se honom. Ty han hade hört mycket* om honom och han hoppades att få se honom göra något tecken.

Matt. 14:1. Luk. 9:7. *UN utelämnar: mycket.

9. Och han ställde många frågor till honom, men han svarade honom inget.

10. Och översteprästerna och de skriftlärdade stod där och anklagade honom häftigt.

11. Men Herodes med sina soldater visade honom sitt förakt och hånade honom, och de klädde honom i en praktfull klädnad och skickade honom tillbaka till Pilatus.

12. Och Pilatus och Herodes blev

vänner med varandra på den dagen, ty förut hade det rått fiendskap mellan dem.

Apg. 4:27.

13. Sedan Pilatus hade kallat samman översteprästerna, rådsmedlemmarna och folket

14. sade han till dem: Ni har fört denne man till mig, såsom en som förleder folket. Och se, jag har förhört honom i er närvaro och inte funnit honom skyldig till något av det som ni anklagar honom för.

Matt. 27:23. Mark. 15:14. Joh. 18:38, 19:4.

15. Och inte heller Herodes, för* jag sände er till honom, och se, han har inget gjort som förtjänar döden.

*UN: för han har skickat tillbaka honom till oss.

16. Därför tänker jag bestraffa¹ honom och sedan frige honom.

Matt. 27:26. Joh. 19:1.

17. Ty vid högtiden måste han frige en fånge åt dem*.

Matt. 27:15. Mark. 15:6.

Joh. 18:39. *UN utelämnar hela vers 17.

18. Då skrek allesammans och sade: Bort med denne, och frige Barabbas åt oss.

Apg. 3:14.

19. Denne hade blivit kastad i fångelse för ett upplopp som hade skett i staden och för ett mord.

20. Pilatus talade till dem igen, eftersom han ville frige Jesus.

21. Men de ropade och sade: Korsfäst, korsfäst honom!

22. Då sade han för tredje gången till dem: Vad ont har han då gjort? Jag har inte funnit honom skyldig till något som förtjänar döden. Därför vill jag bestraffa¹ honom och sedan frige honom.

23. Men de ansatte honom med höga rop och krävde, att han skulle

¹Dvs. gissling. Jesus utsattes för en romersk gissling som var råare än den judiska. Det romerska gisslet bestod av flätade läderremmar, där benbitar och järntaggar var inflådade.

korsfästas, och deras och översteprästernas* rop fick övertaget.

*UN utelämnar: och översteprästernas.

24. Då dömde Pilatus, att så skulle ske som de begärde. Matt. 27:26. Mark. 15:15.

25. Och han frigav åt* dem honom som hade blivit satt i fängelse för upplopp och mord, denne som de hade begärt, men Jesus utlämnade han enligt deras vilja. Joh. 19:16.

*UN utelämnar: åt dem.

26. Och då de förde bort honom, fick de tag på en man, Simon från Cyrene, som kom från landet. Och de lade korset på honom, för att han skulle bära det efter Jesus.

Matt. 27:32. Mark. 15:21.

27. Och en stor folkmassa, och kvinnor som också sörjde och grät över honom, följde honom.

28. Då vände sig Jesus om till dem och sade: Jerusalems döttrar, gråt inte över mig, utan gråt över er själva och över era barn.

29. Ty se, dagar skall komma då de skall säga: Saliga är de ofruktsamma och de moderliv som inte har fött, och de bröst som inte har ammat.

30. Då skall de börja säga till bergen: Fall över oss, och till höjderna: Dölj oss.

Jes. 2:19. Hos. 10:8. Upp. 6:16, 9:6.

31. För om de gör detta med det friska trädet, vad skall inte då ske med det torra?

Jer. 25:29. 1 Petr. 4:18.

32. Och två andra förbrytare* fördes också ut för att avrättas tillsammans med honom.

Jes. 53:12. **KXII: ogärningsmän.*

33. Och när de kom till det ställe som kallas Huvudskalleplatsen, korsfäste de honom och förbrytarna där, den ene på den högra sidan och den andre på den vänstra.

Jes. 53:12. Matt. 27:33. Mark. 15:22. Joh. 19:17-18.

34. Och Jesus sade: Fader, förlåt dem, för de vet inte vad de gör. Och de delade hans kläder mellan sig och kastade lott om dem.

Ps. 22:19. Matt. 27:35. Mark. 15:24.

Joh. 19:23. Apg. 3:17, 7:60. 1 Kor. 4:12.

35. Och folket stod och såg på. Och även rådsmedlemmarna tillsammans med* dem hånade honom och sade: Andra har han hjälpt, nu får han hjälpa sig själv om han är Kristus, Guds utvalde.

Matt. 27:39. Mark. 15:29.

*UN utelämnar: tillsammans med dem.

36. Även soldaterna gick fram och hånade honom och räckte honom ättika

Ps. 69:22.

37. och sade: Är du judarnas Konung, så hjälp dig själv.

38. En överskrift var också uppsatt över honom, skriven med grekiska, latinska och hebreiska bokstäver*: Denne är judarnas Konung.

Matt. 27:37.

Mark. 15:26. Joh. 19:19. **UN utelämnar: skriven med grekiska, latinska och hebreiska bokstäver.*

39. Men en av förbrytarna som var upphängda där, skymfade honom och sade: Om du är Kristus, så hjälp dig själv och oss.

40. Då svarade och tillrättavisade den andre honom och sade: Fruktar inte heller du Gud, du som är under samma dom?

41. Det är rätt åt oss att vi lider vad våra gärningar är värda, men denne har inte gjort något ont.

42. Och han sade till* Jesus: Herre*, tänk på mig när du kommer in i ditt rike.

*UN utelämnar: till, Herre.

43. Jesus* sade till honom: Sannerligen säger jag dig, i dag skall du vara med mig i paradiset.

*UN: Han.

44. Och det var omkring sjätte* timmen, och det blev mörkt över hela

jorden** ända till nionde timmen.

Matt. 27:45. Mark. 15:33. *Kl. 12. **KXII: landet.

45. Och solen förmörkades* och förlåten** i templet brast mitt itu.

2 Krön. 3:14. Matt. 27:51. Mark. 15:38.

*KXII: miste sitt sken. **det förhänge som skiljde det heliga från det allra heligaste.

46. Och när Jesus hade ropat med hög röst, sade han: Fader, i dina händer överlämnar* jag min ande, och när han hade sagt detta gav han upp andan.

Ps. 31:6. Matt. 27:50. Mark. 15:37. Joh. 19:30. Apg. 7:59. *KXII: befaller.

47. När officeren såg vad som skedde, prisade han Gud och sade: Denne man var sannerligen rättfärdig.

Matt. 27:54. Mark. 15:39.

48. Och när allt folket, som hade kommit tillsammans för att se på, såg vad som skedde, slog de sig för bröstet och vände hem igen.

49. Men alla hans vänner och några kvinnor, som hade följt honom från Galileen, stod på avstånd och såg detta.

50. Och se, där var en man vid namn Josef, en rådsherre, en god och rättfärdig man,

Matt. 27:57. Mark. 15:42. Joh. 19:38.

51. som inte hade samtyckt till vad de hade beslutat och gjort, och som själv väntade på Guds rike. Han var från Arimatea, en stad i Judeen.

Luk. 2:25, 38.

52. Han gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp.

53. Och han tog ner den och svepte den i ett linnetyg och lade den i en grav som var uthuggen i klippan, där ingen förut hade blivit lagd.

Matt. 27:59. Mark. 15:46.

54. Och det var förberedelsedag, och sabbaten skulle just börja.

55. Och några kvinnor som också hade kommit med honom från Gali-

leen, följde efter och såg graven och hur hans kropp lades där.

Luk. 8:2.

56. Och de vände tillbaka och gjorde i ordning välluktande kryddor och oljor. Men på sabbaten var de stilla enligt lagens bud.

2 Mos. 20:10. 5 Mos. 5:14.

24 Kapitlet

Jesus står upp från de döda, uppenbarar sig för lärjungarna och far upp till himlen.

På första dagen i veckan kom de tidigt i gryningen till graven tillsammans med några andra*. De hade med sig de välluktande kryddor som de hade gjort i ordning.

Matt. 28:1. Mark. 16:1.

Joh. 20:1. *UN utelämnar: tillsammans med några andra.

2. Då fann de att stenen var bortrullad från graven.

3. Och de gick in, men fann inte Herrens Jesu kropp.

4. Och det hände sig, att då de inte visste vad de skulle tro angående detta, se, då stod två män i skinande kläder framför dem.

5. Då blev de förskräckta och böjde sina ansikten ner mot jorden. De sade till dem: Varför söker ni den levande bland de döda?

6. Han är inte här, utan är uppstånden. Kom ihåg vad han sade till er, medan han ännu var i Galileen

Matt. 16:21, 17:23, 20:18. Mark. 8:31, 10:33-34.

Luk. 9:22, 18:33.

7. och sade: Människosonen måste bli utlämnad i syndiga människors händer och korsfästas och uppstå på tredje dagen.

8. Då kom de ihåg hans ord

Joh. 2:22.

9. och vände tillbaka från graven och berättade allt detta för de elva och

för alla de andra. Matt. 28:8. Mark. 16:10.
 10. Det var Maria Magdalena och Johanna och Jakobs mor Maria, och de andra som var med dem, som talade om detta för apostlarna. Luk. 8:3.

11. Men det de berättade uppfattade dessa som tomt prat, och de trodde inte på dem.

12. Men Petrus stod upp och sprang till graven. Då han lutade sig in, såg han bara linnebindlarna ligga* för sig själva. Och han gick hem till sitt, och förundrade sig över det som hade hänt. Joh. 20:3, 6. *UN utelämnar: ligga.

13. Och se, två av dem gick samma dag till en by som hette Emmaus och som låg sextio stadiers* väg från Jerusalem. Mark. 16:12. *En stadie var en väglängd motsvarande ca. 190 meter.

14. Och de samtalande med varandra om allt det som hade hänt.

15. Och medan de var upptagna av sitt samtal och sina frågor, hände det att Jesus själv närmade sig och gick tillsammans med dem. Matt. 18:20.

16. Men något hindrade deras ögon, så att de inte kände igen honom.

17. Då sade han till dem: Vad är det ni talar med varandra om, medan ni vandrar omkring och är bedrövade*?

*UN: Vad är det ni går här och talar med varandra om?
 De stannade och såg sorgsna ut.

18. Den ene, som hette Kleopas, svarade då och sade till honom: Är du den ende främlingen i Jerusalem, som inte vet vad som har hänt där i dessa dagar?

19. Han sade till dem: Vad då? De sade till honom: Det som har hänt med Jesus, som var en man från Nasaret, en profet, mäktig i gärning och ord inför Gud och allt folket.

Matt. 21:11. Luk. 7:16. Joh. 4:19, 6:14.

20. Och hur överstepräster och våra rådsmedlemmar utlämnade honom till att dömas till döden och korsfäste honom.

21. Men vi hoppades att han var den som skulle befria Israel. Och till allt detta kommer, att idag* är det den tredje dagen sedan detta hände.

Apg. 1:6. *UN utelämnar: idag.

22. Och dessutom, några av våra kvinnor, som kom tidigt på morgonen till graven, har gjort oss uppskade. Matt. 28:8. Mark. 16:10. Joh. 20:18.

23. Och när de inte fann hans kropp, kom de och sade att de också hade sett en syn av änglar, som sade att han lever.

24. Och några av dem som var med oss gick till graven och fann det vara så som kvinnorna hade sagt, men honom såg de inte.

25. Då sade han till dem: O, ni oförståndiga, så tröga ni är av hjärtat till att tro på allt det som profeterna har sagt!

26. Måste inte Kristus lida detta och så gå in i sin härlighet? Jes. 50:6, 53:10.

Fil. 2:7. Hebr. 12:2. 1 Petr. 1:11.

27. Och han började med Mose och alla profeterna och förklarade för dem det som gällde honom i alla Skrifterna. 1 Mos. 3:15, 12:3, 22:18, 26:4, 49:10.

5 Mos. 18:15. 2 Sam. 7:12. Ps. 16:8f. Ps. 22, 132:11.

Jes. 52:13-15, 53:1-12. Dan. 9:24f.

28. Och de närmade sig byn, dit de var på väg, och han såg ut att vilja gå vidare.

29. Men de bad honom enträget och sade: Bli kvar hos oss, för det går mot kvällen och dagen är snart slut. Och han gick in för att bli kvar hos dem. 1 Mos. 19:3. Apg. 16:15. Hebr. 13:2.

30. Och det hände sig, när han låg till bords med dem, att han tog brödet, välsignade och bröt det och gav dem.

31. Då öppnades deras ögon så att de kände igen honom, och han försvann ur deras åsyn.

32. Och de sade till varandra: Var inte våra hjärtan brinnande i oss när han talade med oss på vägen och uttydde* Skrifterna för oss? **Alt. övers.: öppnade.*

33. Och i samma stund bröt de upp och vände tillbaka till Jerusalem och de fann de elva och de som var församlade med dem,

34. vilka sade: Herren har verkligen uppstått och har visat sig för Simon.

1 Kor. 15:5.

35. Då berättade de vad som hade hänt på vägen, och hur han blev igenkänd av dem när han bröt brödet.

36. Och medan de talade om detta, stod Jesus* själv mitt ibland dem och sade till dem: Frid vare med er.

Mark. 16:14. Joh. 20:19. *UN utelämnar: Jesus.

37. Men de blev förskräckta och greps av fruktan, de trodde att de såg en ande.

38. Då sade han till dem: Varför är ni förskräckta? Och varför låter ni tvivel stiga upp i era hjärtan?

39. Se mina händer och mina fötter, att det är jag själv. Rör vid mig och se. En ande har inte kött och ben, som ni ser att jag har. *Joh. 20:20, 27.*

40. Och när han hade sagt detta, visade han dem sina händer och fötter.

41. Då de på grund av glädje och förundran ännu inte trodde, sade han till dem: Har ni något att äta här? *Joh. 21:5.*

42. Då gav de honom en bit stekt fisk och en bit honungskaka*.

*UN utelämnar: och en bit honungskaka.

43. Och han tog och åt det inför deras ögon.

44. Och han sade till dem: Detta är de ord som jag sade till er, medan jag fortfarande var hos er, att allt måste uppfyllas som är skrivet om mig i Mose lag och i profeterna och i psalmerna. *Matt. 16:21, 17:22, 20:18.*

Mark. 8:31, 9:31, 10:33. Luk. 9:22, 18:33.

45. Då öppnade han deras sinnen, så att de förstod Skrifterna.

46. Och han sade till dem: Så står det skrivet, och därför var det nödvändigt* att Kristus skulle lida och på tredje dagen uppstå från de döda,

*UN utelämnar: därför var det nödvändigt.

47. och att omvändelse* och** syndernas förlåtelse skall predikas i hans namn bland alla folk, med början i Jerusalem. *Apg. 13:38. 1 Joh. 2:12.*

*KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger. **UN: till.

48. Och ni är vittnen till detta.

Joh. 15:27.

49. Och se, jag skall sända löftet från min Fader över er. Men ni skall stanna kvar i staden Jerusalem*, tills ni blir beklädda med kraft från höjden.

Joh. 14:26, 15:26, 16:7. Apg. 1:4.

*UN utelämnar: Jerusalem.

50. Och han förde dem ut ända till Betania, och där lyfte han upp sina händer och välsignade dem. *Apg. 1:12.*

51. Och det hände medan han välsignade dem, att han skildes från dem och blev upptagen till himlen.

Mark. 16:19. Apg. 1:9.

52. Och de tillbad honom och vände tillbaka till Jerusalem med stor glädje.

53. Och de var alltid i templet och prisade och lovade* Gud. Amen.

*Alt. övers.: prisade och välsignade.

UN utelämnar: och lovade, Amen.

Johannes Evangelium

1 Kapitlet

*Kristi Gudom och människoklivande.
Johannes Döparens vittnesbörd.
Lärjungarna börjar att följa Jesus.*

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud.

Ords. 8:22. Joh. 10:33, 36, 17:5. 1 Joh. 1:2. Upp. 19:13.

2. Detsamma var i begynnelsen hos Gud.

3. Genom honom* har allt blivit till, och utan honom* har inget blivit till, som är till.

Ef. 3:9. Kol. 1:15-16.

Hebr. 2:10. **KXII: det*

4. I honom* var liv, och livet var människornas ljus.

Joh. 5:26.

1 Joh. 5:11. **KXII: I thy (det).*

5. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit* det.

Jes. 60:1. Joh. 8:12, 12:46. **Alt. övers.: förstått.*

6. Det kom en man, sänd av Gud. Hans namn var Johannes.

Mal. 4:5.

Matt. 3:1, 11:14, 17:10f. Mark. 1:2. Luk. 1:13, 3:2, 7:20.

7. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, för att alla skulle tro genom honom.

8. Han var inte ljuset, men han kom för att vittna om ljuset.

9. Det sanna ljuset, som ger ljus åt alla människor som kommer in i världen.

Joh. 3:19, 9:5, 12:35.

10. Han var i världen och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte.

Hebr. 1:2.

11. Han kom till sitt eget, men hans egna tog inte emot honom.

12. Men åt alla dem som tog emot

honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn.

Rom. 8:15-16. Gal. 3:26. 2 Petr. 1:4. 1 Joh. 3:1.

13. De som inte är födda av blod, inte heller av köttlig vilja, inte heller av någon mans vilja, utan av Gud.

Joh. 3:5. 1 Petr. 1:23. Jak. 1:18.

14. Och Ordet blev kött och bodde* bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde** har av Fadern, full av nåd och sanning.

Matt. 1:16-18, 17:2. Luk. 1:31, 2:7. Kol. 1:19. 1 Tim. 3:16.

**Ordagrant: tältade. Tälthelgedomen, tabernaklet, var i det gamla förbundet platsen för Guds uppenbarelse, se 2 Mos. kap. 25. **KXII: ende Sonen.*

15. Johannes vittnade om honom och ropade och sade: Det var om honom som jag sade: Han som kommer efter mig är före mig, eftersom han var före mig.

Matt. 3:11. Mark. 1:7. Joh. 3:26, 31.

16. Och av hans fullhet har vi alla fått, och nåd utöver nåd.

Joh. 3:34. Kol. 2:3, 9.

17. Ty lagen gavs genom Mose, nåden och sanningen kom genom Jesus Kristus.

2 Mos. 20:1. 5 Mos. 5:6.

18. Ingen har någonsin sett Gud. Den enfödde Sonen*, som är vid Faderns bröst, han har uppenbarat honom.

2 Mos. 33:20. Matt. 11:27. Luk. 10:22. Joh. 6:46.

1 Tim. 6:16. 1 Joh. 4:12. **UN: den enfödde Guden.*

19. Och detta är Johannes vittnesbörd, när judarna sände präster och leviter från Jerusalem för att fråga honom: Vem är du?

Joh. 5:33.

20. Han bekände och förnekade inte, utan bekände: Jag är inte Kristus.

Joh. 3:28. Apg. 13:25.

21. Då frågade de honom: Vem är du då? Är du Elia? Och han sade: Det är jag inte. Är du Profeten? Och han svarade: Nej.

5 Mos. 18:15.

22. Då sade de till honom: Vem är du? Vad säger du om dig själv, så att vi kan ge ett svar till dem som har sänt oss?

23. Han sade: Jag är rösten av en som ropar i öknen: Gör Herrens väg rak, som profeten Jesaja har sagt.

Jes. 40:3. Matt. 3:3. Mark. 1:3. Luk. 3:4.

24. Och de som blivit sända var från fariseerna.

25. Och de frågade honom och sade till honom: Varför döper du då, om du inte är Kristus, inte heller Elia och inte heller Profeten?

26. Johannes svarade dem och sade: Jag döper med vatten. Men mitt ibland er står en som ni inte känner,

Matt. 3:11. Luk. 3:16.

27. han är den* som kommer efter mig, som är förmer än mig**, vars skorem jag inte är värdig att lösa.

*UN utelämnar: är den.

**UN utelämnar: som är förmer än mig.

28. Detta hände i Betabara* på andra sidan Jordan, där Johannes döpte.

*UN: Betania.

29. Nästa dag såg Johannes* Jesus komma till sig och sade: Se, Guds lamm, som tar bort världens synd!

2 Mos. 12:3. Jes. 53:7. 1 Kor. 5:7. 1 Petr. 1:19. *UN: han.

30. Det var om honom som jag sade: Efter mig kommer en man, som är förmer än mig, ty han var före mig.

31. Och jag kände honom inte. Men för att han skulle bli uppenbar för Israel, därför har jag kommit och döper med vatten.

Apq. 1:5.

32. Och Johannes vittnade och sade: Jag såg Anden komma ner lik en duva

från himlen, och han förblev över honom.

Matt. 3:16. Mark. 1:10. Luk. 3:22.

33. Och jag kände honom inte, men han som sände mig till att döpa med vatten, han sade till mig: Han över vilken du får se Anden komma ner och förbli över, han är den som döper med den Helige Ande.

Matt. 3:11.

34. Och jag har sett och har vittnat att han är Guds Son.

35. Nästa dag stod Johannes och två av hans lärjungar där igen.

36. Och när han såg Jesus komma sade han: Se, Guds lamm!

37. Och de två lärjungarna hörde vad han sade och följde Jesus.

38. Då vände Jesus sig om, och när han såg att de följde honom, frågade han dem: Vem söker ni? Då sade de till honom: Rabbi (det betyder Lärare*), var bor du?

*KXII: Mästare.

39. Då sade han till dem: Kom och se. De kom och såg var han bodde och stannade den dagen hos honom, för det var omkring tionde timmen.

40. En av de två som hade hört vad Johannes sade och som hade följt honom var Andreas, Simon Petrus bror.

41. Han fann först sin bror Simon och sade till honom: Vi har funnit Messias, vilket betyder Kristus*.

Matt. 4:18. *KXII: den Smorde.

42. Och han förde honom till Jesus. Och när Jesus såg på honom sade han: Du är Simon, Jonas* son, du skall heta Kefas, det betyder en sten**.

Matt. 16:18. *UN: Johannes.

**KXII: hälleberget, grek. Petros dvs. Petrus.

43. Nästa dag ville Jesus gå därifrån

till Galileen. Han fann då Filippus och sade till honom: Följ mig.

44. Och Filippus var från Betsaida, Andreas och Petrus stad.

45. Filippus fann Natanael och sade till honom: Den som Mose har skrivit om i lagen, och som profeterna har skrivit om, har vi funnit, Jesus, Josefs son, från Nasaret.

1 Mos. 3:15, 22:18, 49:10. 5 Mos. 18:18.

2 Sam. 7:12. Jes. 7:14, 9:6, 53:1. Jer. 23:5, 33:14.

Hes. 34:23, 37:24. Dan. 9:24. Mik. 5:2. Sak. 6:12,

9:9. Matt. 2:23. Luk. 2:4. Joh. 7:41-42.

46. Och Natanael sade till honom: Kan något gott komma från Nasaret? Filippus sade till honom: Kom och se.

Joh. 7:41, 52, 12:21.

47. Jesus såg att Natanael var på väg till honom och sade om honom: Se, en sann* israelit, en som är utan svek.

**KXII: rätt.*

48. Natanael frågade honom: Hur kan du känna mig? Jesus svarade och sade till honom: Innan Filippus kallade på dig, då du var under fikonsträdet, såg jag dig.

49. Natanael svarade och sade till honom: Rabbi, du är Guds Son, du är Israels Konung.

50. Jesus svarade och sade till honom: Eftersom jag sade dig, att jag såg dig under fikonsträdet, tror du. Större ting än så skall du få se.

51. Och han sade till honom: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Härefter* skall ni få se himlen öppen, och Guds änglar fara upp och ner över Människosonen.

1 Mos. 28:12.

Matt. 4:11. Luk. 22:43, 24:4.

Apg. 1:10. **UN utelämnar: Härefter.*

2 Kapitlet

Bröllopet i Kana. Första påsken.

Jesus renar templet.

Och på tredje dagen var det ett bröllop i Kana i Galileen, och Jesu mor var där.

2. Och även Jesus med sina lärjungar blev bjuden till bröllopet.

3. Och när vinet började ta slut, sade Jesu mor till honom: De har inget vin.

4. Jesus sade till henne: Kvinna, vad har jag med dig att göra? Min stund har ännu inte kommit.

5. Hans mor sade till tjänarna: Vad han än säger till er, så gör det.

6. Nu fanns där sex vattenkrukor av sten för judarnas reningsceremonier, vart och ett rymde två eller tre metreter*.

Mark. 7:3. **metretes = grek. mått som motsvarar ca 40 liter.*

7. Jesus sade till dem: Fyll vattenkrukorna med vatten. Och de fyllde dem ända till brädden.

8. Och han sade till dem: Ös nu upp och bär till värden. Och de gjorde det.

9. När värden smakade på vattnet, som hade blivit vin, så visste han inte varifrån det kom, men tjänarna som hade öst upp vattnet visste det. Då kallade värden på brudgummen

10. och sade till honom: Var man sätter först fram det goda vinet, och det som är sämre när de har blivit druckna. Du har sparat det goda vinet ända till nu.

11. Detta första tecken* gjorde Jesus i Kana i Galileen, och det uppenbarade hans härlighet, och hans lärjungar trodde på honom.

Joh. 1:14. **Alt. övers.: mirakel.*

12. Efter detta gick han ner till Kapernaum, han och hans mor och hans bröder och hans lärjungar. Och de stannade där några få dagar.

13. Judarnas påsk var nu nära, och Jesus gick upp till Jerusalem.

14. Och han fann i templet dem som sålde oxar, får och duvor, och även växlarna som satt där.

15. Då gjorde han en piska av rep och drev ut allesammans ur templet, med får och oxar, och slog ut växlarnas pengar och välte omkull borden.

Matt. 21:12. Mark. 11:15. Luk. 19:45.

16. Och han sade till dem som sålde duvor: Ta bort detta härifrån och gör inte min Faders hus till ett handeldshus.

17. Då kom hans lärjungar ihåg det som står skrivet: Nitälskan för ditt hus har förtärt* mig.

Ps. 69:10.

*UN: skall förtära.

18. Då svarade judarna och sade till honom: Vad för tecken låter du oss se, eftersom du gör detta?

Matt. 12:38, 16:1. Mark. 8:11.

Luk. 11:29. Joh. 6:30.

19. Jesus svarade och sade till dem: Riv ner detta tempel, och inom tre dagar skall jag låta det uppstå

Matt. 26:61, 27:40. Mark. 14:58, 15:29.

20. Då sade judarna: I fyrtiosex år har man byggt på detta tempel, och du vill resa upp det på tre dagar.

21. Men det tempel han talade om var hans kropp.

22. När han hade uppstått från de döda, kom hans lärjungar ihåg att han hade sagt detta till dem*, och de trodde Skriften och det ord som Jesus hade sagt.

Ps. 16:10. Luk. 24:8.

*UN utelämnar: till dem.

23. Medan han nu var i Jerusalem

under påsken, vid högtiden, trodde många på hans namn, när de såg de tecken* som han gjorde.

*Alt. övers.: mirakler.

24. Men själv anförtrodde sig Jesus inte åt dem, eftersom han kände alla.

25. Och han behövde inte höra någon vittna om människan, ty han visste vad som var i människan.

Joh. 6:64. Apg. 1:24. Upp. 2:23.

3 Kapitlet

Jesu samtal med Nikodemus. Johannes döparens vittnesbörd och hans lärjungar.

Och det var en man av fariseerna som hette Nikodemus, en av judarnas rådsherrar.

Joh. 7:50, 19:39.

2. Han kom till Jesus om natten och sade till honom: Rabbi, vi vet att du är en lärare som har kommit från Gud. Ty ingen kan göra de tecken som du gör, utan att Gud är med honom.

Joh. 9:16, 33. Apg. 10:38.

3. Jesus svarade och sade till honom: Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om en människa inte blir född på nytt*, kan hon inte se Guds rike.

Tit. 3:5. *Alt. övers.: född ovanifrån.

4. Nikodemus sade till honom: Hur kan en människa födas när hon är gammal? Inte kan hon väl komma in i moderlivet en gång till och födas?

5. Jesus svarade: Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om inte en människa blir född av vatten och Ande, kan hon inte komma in i Guds rike.

Mark. 16:16.

6. Det som är fött av kött är kött, och det som är fött av Anden är ande.

7. Förundra dig inte över att jag sade

till dig att ni måste födas på nytt.

8. Vinden blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som är född av Anden.

Pred. 11:5. 1 Kor. 2:11.

9. Nikodemus svarade och sade till honom: Hur kan det ske?

Joh. 6:52, 60.

10. Jesus svarade och sade till honom: Är du Israels lärare och vet inte det?

11. Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Det vi vet talar vi, och det vi har sett vittnar vi om, men vårt vittnesbörd tar ni inte emot.

Joh. 7:16, 8:28, 12:49, 14:24.

12. Om ni inte tror när jag talar till er om det som hör jorden till, hur skall ni då kunna tro, om jag talar till er om det som hör himlen till?

13. Och ingen har stigit upp till himlen utom han som kom ner från himlen, Människosonen, som är i himlen*.

Joh. 6:62. Ef. 4:9. *UN utelämnar: som är i himlen.

14. Och liksom Mose upphöjde ormen i öknen, så måste också Människosonen bli upphöjd,

4 Mos. 21:9.

2 Kon. 18:4. Joh. 8:28, 12:32.

15. för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad*, utan ha evigt liv.

Luk. 19:10. Joh. 6:27, 40.

*UN utelämnar: inte skall gå förlorad, utan.

16. Ty så älskade Gud världen att han utgav sin* enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.

Rom. 5:8, 8:38-39. 1 Joh. 4:9.

*UN utelämnar: sin.

17. Ty Gud sände inte sin* Son i världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom.

Joh. 9:39, 12:47. 1 Joh. 4:14. *UN utelämnar: sin.

18. Den som tror på honom blir inte

dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte har trott på Guds enfödde Sons namn.

19. Men detta är domen, att ljuset har kommit i världen, och människorna älskade mörkret mer än ljuset, eftersom deras gärningar var onda.

Joh. 1:5-11.

20. Ty var och en som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall bli avslöjade*.

Job. 24:13-16. *KXII: straffade.

21. Men den som handlar efter sanningen kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att hans gärningar är gjorda i Gud.

22. Därefter kom Jesus och hans lärjungar till Judeen, och han dröjde kvar där med dem och döpte.

Joh. 4:2.

23. Men också Johannes döpte i Ainon nära Salim, eftersom där fanns mycket vatten och folket kom dit och lät döpa sig.

24. Ty Johannes hade ännu inte blivit kastad i fängelse.

Matt. 14:3.

25. Då uppstod en tvist mellan Johannes lärjungar och judar* om reningen.

*UN: en jude.

26. Och de kom till Johannes och sade till honom: Rabbi, den som var hos dig på andra sidan Jordan, den som du vittnade om, se, han döper och alla kommer till honom.

Matt. 3:11. Mark. 1:7. Luk. 3:16. Joh. 1:15, 30.

27. Johannes svarade och sade: En människa kan inte ta emot något utan att det blir givet åt henne från himlen.

1 Kor. 4:7. Jak. 1:17.

28. Ni kan själva vittna om att jag sade: Jag är inte Kristus, utan jag är sänd framför honom.

Mal. 3:1. Matt. 11:10. Mark. 1:2. Luk. 1:17, 7:27. Joh. 1:6, 20, 30.

29. Den som har bruden är brudgummen, men brudgummens vän som står och hör honom, gläder sig mycket över brudgummens röst. Denna min glädje har nu uppfyllts.

30. Han måste växa till, och jag måste förminsкас.

31. Han som kommer ovanifrån är över alla. Han som kommer från jorden är av jorden, och av jorden talar han. Han som kommer från himlen är över alla.

32. Och det han har sett och hört, det vittnar han om, och hans vittnesbörd tar ingen emot.

Joh. 12:49. 1 Joh. 5:20.

33. Den som tar emot hans vittnesbörd har bekräftat att Gud är sann.

1 Joh. 5:10.

34. Ty den Gud har sänt talar Guds ord. Ty Gud* ger inte Anden efter mått.

Jes. 11:2. Joh. 1:32. Apg. 10:38. Ef. 4:7.

*UN utelämnar: Gud.

35. Fadern älskar Sonen, och allt har han lagt i hans hand.

Matt. 11:27, 28:18.
Luk. 10:22. Joh. 5:22, 17:2. Hebr. 2:8.

36. Den som tror på Sonen har evigt liv, men den som inte tror på* Sonen skall inte få se livet, utan Guds vrede förblir över honom.

5 Mos. 29:20, 32:22. Joh. 6:47.

1 Joh. 5:11-12. *Alt. övers.: inte lyder, inte rättar sig efter.

4 Kapitlet

Jesu samtal med den samaritiska kvinnan och med lärjungarna. Samariternas omvändelse. Jesus botar sonen till en man i kungens tjänst.

Då nu Herren* visste att fari-seerna hade hört att Jesus vann fler lärjungar och döpte fler än Johannes,

Joh. 3:22, 26. *UN: Jesus.

2. men det var inte Jesus själv, utan hans lärjungar som döpte,

3. så lämnade han Judeen och gick tillbaka till Galileen.

4. Han måste då ta vägen genom Samarien.

5. Så kom han till en stad i Samarien, som kallas Sykar, nära det jordstykke som Jakob gav åt sin son Josef.

1 Mos. 33:19, 48:22. Jos. 24:32.

6. Och där var Jakobs brunn. Efter som Jesus var trött av vandringen, satte han sig ner vid brunnen. Det var omkring sju timmen.

7. En samaritisk kvinna kom för att hämta vatten. Jesus sade till henne: Ge mig att dricka.

8. Ty hans lärjungar hade gått in i staden för att köpa mat.

9. Då sade den samaritiska kvinnan till honom: Hur kan du som är en jude be om något att dricka av mig, som är en samaritisk kvinna? Judarna umgås inte med samariterna.

2 Kon. 17:24. Luk. 9:52. Joh. 8:48. Apg. 10:28.

10. Jesus svarade och sade till henne: Om du kände till Guds gåva och vem det är som säger till dig: Ge mig att dricka, då skulle du ha bätt honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.

Ps. 23:2. Jes. 12:3.

11. Kvinnan sade till honom: Herre, du har inget att hämta upp med, och brunnen är djup. Varifrån får du då det levande vattnet?

Jer. 2:13.

12. Inte är väl du förmer än vår fader Jakob, som gav oss brunnen och själv drack ur den med sina barn och sin boskap.

13. Jesus svarade och sade till henne: Var och en som dricker av detta

vatten blir törstig igen. Joh. 6:58.
 14. Men den som dricker av det vatten som jag ger honom skall aldrig någonsin törsta. Utan det vatten som jag ger honom skall i honom bli en källa med vatten som väller fram till evigt liv.
Jes. 55:1. Joh. 6:27f, 7:38.
 15. Kvinnan sade till honom: Herre, ge mig det vattnet, så att jag inte blir törstig och inte heller behöver komma hit för att hämta vatten.
 16. Jesus* sade till henne: Gå och kalla på din man och kom hit. *UN: han.
 17. Kvinnan svarade och sade: Jag har ingen man. Jesus sade till henne: Du sade rätt: Jag har ingen man.
 18. Ty du har haft fem män och den du nu har är inte din man. Där talade du sanning.
 19. Då sade kvinnan till honom: Herre, jag märker att du är en profet.
Luk. 7:16, 24:19. Joh. 6:14.
 20. Våra fäder har tillbett på detta berg, men ni säger att den plats där man skall tillbe finns i Jerusalem.
5 Mos. 12:5, 11. 1 Kon. 9:3. 2 Krön. 7:12.
 21. Jesus sade till henne: Kvinna, tro mig, den tid kommer då ni varken på detta berg eller i Jerusalem skall tillbe Fadern.
 22. Ni tillber det ni inte känner. Vi tillber det vi känner, ty frälsningen kommer från judarna.
2 Kon. 17:29. Jes. 2:3. Luk. 24:47. Rom. 3:2, 9:4.
 23. Men den tid kommer och är redan här, då sanna tillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty sådana tillbedjare är det som Fadern söker.
 24. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning.
2 Kor. 3:17.

25. Då sade kvinnan till honom: Jag vet att Messias skall komma, han som kallas Kristus. När han kommer skall han låta oss veta allt.
 26. Jesus sade till henne: Jag Är* den som talar med dig.
Joh. 9:37.
 *grek. ego eimi. Se 2 Mos. 3:14f.
 27. Och i det samma kom hans lärjungar och de var förvånade över att han talade med en kvinna. Men ingen frågade: Vad vill du henne eller varför talar du med henne?
 28. Då lät kvinnan sin vattenkruka stå och gick in i staden och sade till folket:
 29. Kom och se en man som har sagt mig allt det jag har gjort. Är inte denne Kristus?
 30. Då gick de ut ur staden och kom till honom.
 31. Under tiden bad lärjungarna honom, och sade: Rabbi, ät.
 32. Men han sade till dem: Jag har mat att äta som ni inte vet om.
 33. Då sade lärjungarna till varandra: Inte kan väl någon ha kommit med mat till honom?
 34. Jesus sade till dem: Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk.
 35. Säger ni inte att det ännu är fyra månader kvar, sedan kommer skördetiden? Se, jag säger er: Lyft blicken och se på fälten, ty de har redan vitnat till skörd.
Matt. 9:37. Luk. 10:2.
 36. Och den som skördar får lön och samlar frukt till evigt liv, så att både den som sår och den som skördar kan glädja sig tillsammans.
 37. Ty här är det ordet sant, att en sår och en annan skördar.
 38. Jag sände er att skörda där ni inte

har arbetat. Andra har arbetat och ni har gått in i deras arbete.

39. Och många samariter från den staden trodde på honom på grund av kvinnans ord, när hon vittnade: Han har sagt mig allt vad jag har gjort.

40. När nu samariterna kom till honom, bad de honom att han skulle stanna hos dem. Och han stannade där i två dagar.

41. Och många fler trodde på grund av hans ord.

42. Och de sade till kvinnan: Nu tror vi inte längre på grund av det du sagt. Ty vi har själva hört och vi vet, att han verkligen är Kristus*, världens Frälsare.

Joh. 17:8. 1 Joh. 4:14.
*UN utelämnar: Kristus.

43. Men två dagar därefter gick han därifrån och gick till Galileen.

44. Ty Jesus vittnade själv att en profet inte har något anseende i sin hemstad. Matt. 13:57. Mark. 6:4. Luk. 4:24.

45. När han så kom till Galileen, tog galileerna emot honom, efter att de hade sett allt som han hade gjort i Jerusalem under högtiden. Ty de hade också varit där vid högtiden.

Matt. 4:12. Mark. 1:14. Joh. 2:23.

46. Så kom Jesus* tillbaka till Kana i Galileen, där han hade gjort vattnet till vin. Och där var en man i kunglig tjänst, vars son låg sjuk i Kapernaum.

Joh. 2:1f. *UN: han.

47. När han hörde, att Jesus hade kommit från Judeen till Galileen, gick han till honom och bad honom, att han skulle komma ner och bota hans son, ty han låg för döden.

48. Då sade Jesus till honom: Om ni inte ser tecken och under, tror ni inte.

1 Kor. 1:22.

49. Mannen som var i kunglig tjänst

sade till honom: Herre, kom ner innan mitt barn dör.

50. Jesus sade till honom: Gå, din son lever! Då trodde mannen det ord som Jesus sade till honom och gick.

51. Och medan han gick ner, mötte honom hans tjänare och berättade för honom och sade: Din son lever.

52. Då frågade han dem vid vilken timme han hade blivit bättre. Och de sade till honom: I går vid sjunde timmen lämnade febern honom.

53. Då förstod fadern att det var just den timmen då Jesus hade sagt till honom: Din son lever. Och han själv trodde och hela hans hus.

54. Detta var nu det andra tecknet som Jesus gjorde sedan han hade kommit från Judeen till Galileen.

Joh. 2:11.

5 Kapitlet

Jesus botar en sjuk vid Betesda och betygar inför judarna sin gudom.

Därefter var det en judisk högtid, och Jesus gick upp till Jerusalem.

3 Mos. 23:2. 5 Mos. 16:1.

2. Men i Jerusalem vid Fårporten finns det en damm, som på hebreiska heter Betesda. Den har fem pelargångar.

3. I dem låg det en stor mängd sjuka, blinda, halta och lama, som väntade på att vattnet skulle komma i rörelse*.

*UN utelämnar: som väntade på att vattnet skulle komma i rörelse.

4. Ty en ängel steg ner i dammen vid en bestämd tid och rörde upp vattnet. Den som nu först steg ner i vattnet sedan det hade satts i rörelse blev frisk, vilken sjukdom han än hade*.

*UN utelämnar hela vers 4.

5. Så var där en man, som hade varit sjuk i trettioåtta år.

6. Då Jesus såg honom ligga där och visste att han hade varit sjuk* så länge, sade han till honom: Vill du bli frisk?

*saknas i grek.

7. Den sjuke svarade honom: Herre, jag har ingen som kan ta mig ner i dammen när vattnet har kommit i rörelse. Och när jag är på väg, stiger någon annan ner före mig.

8. Jesus sade till honom: Stå upp, ta din säng och gå. Matt. 9:6. Mark. 2:11. Luk. 5:24.

9. Och genast blev mannen frisk och tog sin säng och gick. Men det var sabbat den dagen. Joh. 9:14.

10. Därför sade judarna till honom som hade blivit botad: Det är sabbat, det är inte tillåtet att du bär sängen.

2 Mos. 20:10. 5 Mos. 5:12. Neh. 13:19. Jer. 17:21-22. Matt. 12:2. Mark. 2:24. Luk. 6:2.

11. Han svarade dem: Den som gjorde mig frisk, han sade till mig: Ta din säng och gå.

12. Då frågade de honom: Vem är den mannen som sade till dig: Ta din säng och gå?

13. Men han som hade blivit botad visste inte vem han var. Ty Jesus hade dragit sig undan, eftersom det var mycket folk på den platsen.

14. Därefter fann Jesus honom i templet och sade till honom: Se, du har blivit frisk. Synda inte härefter, så att det inte händer dig något värre.

Matt. 12:45. Joh. 8:11.

15. Då gick mannen bort och talade om för judarna att det var Jesus som hade gjort honom frisk.

16. Och på grund av detta förföljde

judarna Jesus och sökte efter att döda honom*, eftersom han hade gjort detta på sabbaten.

*UN utelämnar: och sökte efter att döda honom.

17. Men Jesus* svarade dem: Min Fader verkar ända tills nu, så verkar också jag. Joh. 9:4, 14:10. *UN: han.

18. Därför sökte judarna ännu mer efter att döda honom, eftersom han inte bara bröt sabbaten, utan också sade att Gud var hans Fader och gjorde sig själv lik Gud.

Joh. 7:29, 9:4, 10:33. Fil. 2:6.

19. Då svarade Jesus och sade till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Sonen kan ingenting göra av sig själv, utan endast det han ser Fadern göra, ty allt det han gör, det gör också Sonen. Joh. 8:38.

20. Ty Fadern älskar Sonen och visar honom allt det han själv gör, och han skall visa honom ännu större gärningar än dessa, så att ni skall förundra er. Joh. 3:35.

21. Ty såsom Fadern uppväcker de döda och gör dem levande, så gör också Sonen levande vem han vill.

22. Ty inte heller dömer Fadern någon, utan har överlämnat hela domen åt Sonen,

Matt. 11:27, 28:18. Joh. 17:2. Apg. 17:31.

23. för att alla skall ära Sonen, såsom de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern, som har sänt honom. 1 Joh. 2:23.

24. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet.

Luk. 23:43. Joh. 3:18, Joh. 6:40f, 8:51. Ef. 2:6. 1 Joh. 3:4.

25. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den stund skall komma och är redan inne, då de döda skall höra Guds Sons röst, och de som hör skall leva.

Rom. 6:4. Gal. 2:20. Ef. 2:1f.
1 Tim. 5:6. Upp. 3:1.

26. Ty såsom Fadern har liv i sig själv, så har han också gett Sonen att ha liv i sig själv.

27. Och han har även* gett honom makt att döma, eftersom han är Människosonen.

*UN utelämnar: även.

28. Förundra er inte över detta. Ty den stund kommer, då alla som är i gravarna skall höra hans röst

Dan. 12:2. 1 Kor. 15:52. 1 Thess. 4:16.

29. och komma ut. De som har gjort det goda skall uppstå till liv, och de som har gjort det onda skall uppstå till dom.

Matt. 25:46.

30. Jag kan inget göra av mig själv. Som jag hör så dömer jag, och min dom är rätt. Ty jag söker inte min vilja utan Faderns* vilja som har sänt mig.

Joh. 6:38. *UN: hans.

31. Om jag vittnar om mig själv, är mitt vittnesbörd inte giltigt.

32. Det är en annan som vittnar om mig, och jag vet att det vittnesbörd som han vittnar om mig är sant.

Jes. 42:1. Matt. 17:5. Joh. 8:14f.

33. Ni har sänt bud till Johannes, och han har vittnat för sanningen.

Joh. 1:19.

34. Men jag tar inte emot vittnesbörd från någon människa, utan jag säger detta för att ni skall bli frälsta.

35. Han var det brinnande och skinnande ljuset, och för en tid ville ni glädja er i hans ljus.

36. Men jag har ett större vittnesbörd än Johannes. Ty de gärningar som

Fadern har gett mig att fullborda, just de gärningar som jag gör, vittnar om mig att Fadern har sänt mig.

Matt. 3:17. Joh. 1:32-33, 10:25.

37. Och Fadern som har sänt mig har själv vittnat om mig. Ni har varken hört hans röst någon gång eller sett hans gestalt.

2 Mos. 33:20. 5 Mos. 4:12.
Mark. 1:11, 9:7. Luk. 3:22, 9:35. Joh. 6:27, 12:28.

1 Tim. 6:16. 2 Petr. 1:17. 1 Joh. 4:12.

38. Och hans ord har inte förblivit i er, för ni tror inte på den som han har sänt.

39. Ni rannsakar Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig.

5 Mos. 18:15. Jes. 8:20, 34:16. Jer. 23:5.

Dan. 9:24. Luk. 16:29, 24:27. Joh. 1:45.

40. Och ni vill inte komma till mig för att få liv.

41. Jag tar inte emot ära av människor.

42. Men jag känner er, att ni inte har Guds kärlek i er.

43. Jag har kommit i min Faders namn, och ni tar inte emot mig. Om någon annan kommer i sitt eget namn, honom tar ni emot.

Matt. 24:5.

44. Hur kan ni tro, ni som tar emot ära av varandra och inte söker den ära som endast kommer från Gud?

Matt. 23:5. Joh. 12:43. Rom. 2:29.

45. Tro inte att jag skall anklaga er inför Fadern. Det finns en som anklagar er, nämligen Mose, den som ni hoppas på.

46. Ty om ni trodde Mose, så skulle ni trott mig, ty om mig har han skrivit.

1 Mos. 3:15, 22:18, 49:10. 5 Mos. 18:18.

47. Men om ni inte tror hans Skrifter, hur skall ni då kunna tro mina ord?

6 Kapitlet

*Jesus bispisar fem tusen män, går på vatt-
net och undervisar om livets bröd. Petrus
bekännelse.*

Därefter for Jesus över Galileiska
sjön, Tiberias sjö*. *saknas i grek.

2. Och mycket folk följde honom,
därför att de såg de tecken* som
han gjorde på dem som var sjuka.

*Alt. övers.: mirakler.

3. Och Jesus gick upp på ett berg och
satte sig där med sina lärjungar.

4. Och påskan, judarnas högtid, var
nära.

2 Mos. 12:18. 3 Mos. 23:5.
4 Mos. 28:16. 5 Mos. 16:1.

5. Då nu Jesus lyfte blicken och såg
att mycket folk kom till honom, sade
han till Filippus: Var skall vi köpa
bröd så att dessa får något att äta?

Matt. 14:15. Mark. 6:35. Luk. 9:12.

6. Detta sade han för att sätta honom
på prov, ty själv visste han vad han
skulle göra.

7. Filippus svarade honom: Bröd för
tvåhundra denarer* räcker inte åt
dem för att var och en av dem skall
få en liten bit. *En denar motsvarar en dagslön.

8. En av hans lärjungar, Andreas,
Simon Petrus bror, sade till honom:

9. Här är en pojke som har fem korn-
bröd och två fiskar, men hur långt
räcker det till så många? 2 Kon. 4:43.

10. Då sade Jesus: Låt folket slå sig
ner. Och på den platsen var mycket
gräs. Då satte de sig ner, till antalet
omkring femtusén män.

11. Och Jesus tog bröden, tackade
och gav till lärjungarna*, och lär-
jungarna delade ut åt dem som hade
satt sig ner, och likaså av fiskarna,
så mycket de ville ha. 1 Sam. 9:13.

*UN utelämnar: till lärjungarna, och lärjungarna.

12. Då de var mätta, sade han till sina
lärjungar: Samla ihop de stycken
som blivit över, så att inget blir
förstört.

13. Då samlade de ihop dem och
fyllde tolv korgar med stycken av de
fem kornbröden som hade blivit över
efter dem som hade ätit.

14. När nu människorna hade sett det
tecken som Jesus* hade gjort, sade
de: Denne är i sanning Profeten som
skulle komma till världen.

5 Mos. 18:15, 18. Luk. 7:16, 24:19.
Joh. 1:21, 4:19, 7:40. *UN: han.

15. Eftersom Jesus visste att de tänkte
komma och ta honom med våld och
göra honom till Konung, drog han
sig åter undan till berget för att vara
helt för sig själv. Matt. 14:23. Mark. 6:47.

16. Och när kvällen kom, gick hans
lärjungar ner till sjön

17. och steg i en båt och for över sjön
till Kapernaum. Och det var redan
mörkt, och Jesus hade inte* kommit
till dem. *UN tillägger: ännu.

18. Och sjön upprördes av en stark
vind som blåste.

19. När de nu hade rott ungefär tju-
gofem eller trettio stadier*, fick de se
Jesus gå på sjön och närma sig båten,
och de blev förskräckta.

*en stadie är 183 m. Dvs. ca. fem kilometer.

20. Då sade han till dem: Det är jag,
var inte rädda!

21. De ville då ta upp honom i båten,
men i samma stund var båten framme
vid stranden dit de var på väg.

22. Nästa dag upptäckte folket som
stod på andra sidan sjön att det inte
hade funnits någon annan båt där,
förutom den som hans lärjungar
hade stigit i, och att Jesus inte hade

följt med sina lärjungar i båten, utan att hans lärjungar hade gett sig av ensamma.

23. Men andra båtar kom från Tiberias och lade till nära platsen där folket hade ätit brödet, sedan Herren hade uttalat tacksägelsen.

24. När nu folket såg att Jesus inte var där och inte heller hans lärjungar, steg de också själva i båtarna och kom till Kapernaum och sökte efter Jesus.

25. Och när de fann honom på andra sidan sjön, sade de till honom: Rabbi, när kom du hit?

26. Jesus svarade dem och sade: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Ni söker mig inte därför att ni har sett tecken, utan därför att ni har ätit av bröden och blivit mätta.

27. Arbeta inte för den mat som förgås utan för den som varar till evigt liv, som Människosonen skall ge er. Ty på honom har Gud, Fadern, satt sitt sigill*.

Matt. 3:17, 17:5.

Mark. 1:11, 9:7. Luk. 3:22, 9:35. Joh. 1:32f.

Joh. 5:37, 11:26. 2 Petr. 1:17. *KXII: beseglat.

28. Då sade de till honom: Vad skall vi göra för att kunna utföra Guds verk?

29. Jesus svarade och sade till dem: Detta är Guds verk, att ni tror på den som han har sänt.

1 Joh. 3:23.

30. Då sade de till honom: Vad gör du då för tecken, så att vi kan se det och tro dig? Vilken gärning utför du?

Matt. 12:38, 16:1. Mark. 8:11

Luk. 11:29. 1 Kor. 1:22.

31. Våra fäder åt manna i öknen, som det står skrivet: Han gav dem bröd från himlen att äta.

2 Mos. 16:4. Ps. 78:24. 1 Kor. 10:3.

32. Då sade Jesus till dem: Sannerli-

gen, sannerligen säger jag er: Mose gav er inte brödet från himlen, utan min Fader ger er det sanna* brödet från himlen.

4 Mos. 11:7. *KXII: rått.

33. Ty Guds bröd är han som kommer ner från himlen och ger världen liv.

34. Då sade de till honom: Herre, ge oss alltid det brödet.

35. Och Jesus sade till dem: Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig törsta.

Jes. 55:1. Matt. 11:28. Joh. 4:14, 7:37.

36. Men jag har sagt er, att också ni har sett mig och tror inte.

37. Alla som min Fader ger mig kommer till mig, och den som kommer till mig skall jag inte alls* kasta ut.

*Alt. övers.: absolut inte.

38. Ty jag har kommit ner från himlen, inte för att göra min vilja, utan hans vilja som har sänt mig.

Matt. 26:39. Mark. 14:36.

Luk. 22:42. Joh. 4:34, 5:30.

39. Och detta är Faderns* vilja som har sänt mig, att jag inte skall förlora något av allt det som han har gett mig, utan att jag skall uppväcka det på den yttersta dagen.

Joh. 10:28, 17:12, 18:9. Apg. 1:20. *UN: hans.

40. Och* detta är hans** vilja, som har sänt mig, att var och en som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.

Joh. 3:15, 16, 11:24. *UN: Ty. **UN: min Faders.

41. Då klagade judarna på honom, därför att han sade: Jag är det bröd som har kommit ner från himlen.

42. Och de sade: Är denne inte Jesus, Josefs son, vilkens far och mor vi känner? Hur kan han då säga: Jag

har kommit ner från himlen?

Matt. 13:55. Mark. 6:3. Luk. 4:22. Joh. 7:27.

43. Då svarade Jesus och sade till dem: Klaga inte er emellan.

44. Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.

45. Det står skrivet hos profeterna: De skall alla bli lärda av Gud. Därför, var och en som har hört och lärt av Fadern kommer till mig.

Jes. 54:13. Jer. 31:34. Joh. 1:18.

1 Thess. 4:9. Hebr. 8:10, 10:16.

46. Inte så att någon har sett Fadern, utom den som är från Gud. Han har sett Fadern. Matt. 11:27. Luk. 10:22. Joh. 1:18.

47. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som tror på mig* har evigt liv.

Joh. 3:18, 36. *UN utelämnar: på mig.

48. Jag är livets bröd.

49. Era fäder åt manna i öknen, och de dog.

2 Mos. 16:15. Hebr. 3:16, 19.

50. Detta är det bröd som kommer ner från himlen, för att man skall äta av det och inte dö.

51. Jag är det levande brödet som har kommit ner från himlen. Om någon äter av det brödet skall han leva i evighet. Och det bröd som jag skall ge är mitt kött, som jag skall ge* till liv för världen.

Joh. 3:13.

*UN utelämnar: som jag skall ge.

52. Då tvistade judarna med varandra, och sade: Hur kan denne ge oss *sitt** kött att äta.

Joh. 3:9.

*Saknas i TR och UN sätter det inom parentes.

53. Jesus sade till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er.

Mark. 16:16. Joh. 1:12.

54. Den som äter mitt kött och

dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen.

55. Ty mitt kött är sann* mat, och mitt blod är sann* dryck. *KXII: rätt.

56. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom.

57. Såsom den levande Fadern har sänt mig, och jag lever på grund av Fadern, så skall också den som äter mig leva på grund av mig.

58. Detta är det bröd som har kommit ner från himlen, inte som mannat* era fäder åt och sedan dog. Den som äter detta bröd skall leva i evighet.

Joh. 3:13. *UN utelämnar: mannat.

59. Detta sade han när han undervisade i synagogan i Kapernaum.

60. Då sade många av hans lärjungar när de hörde detta: Detta är ett hårt tal. Vem står ut med att höra det?

61. Men Jesus, som visste inom sig själv att hans lärjungar klagade över detta, sade till dem: Tar ni anstöt av detta?

62. Hur blir det då om ni får se Människosonen stiga upp dit där han var förut?

Mark. 16:19. Luk. 24:51.

Joh. 3:13. Apg. 1:9. Ef. 4:8.

63. Anden är den som gör levande, köttet är inte till någon nytta. De ord jag talar till er de är ande och de är liv.

2 Kor. 3:6.

64. Men det är några bland er som inte tror. Ty Jesus visste från begynnelsen vilka de var som inte trodde, och vem det var som skulle förråda honom.

Joh. 2:25, 13:11.

65. Och han sade: Därför har jag sagt er att ingen kan komma till mig

om det inte blir honom givet av min*
Fader.

*UN utelämnar: min.

66. Från den tiden drog sig många av hans lärjungar tillbaka och vandrade inte längre med honom.

67. Då sade Jesus till de tolv: Inte vill väl också ni gå bort?

68. Då svarade Simon Petrus honom: Herre, till vem skall vi gå? Du har det eviga livets ord,

Apg. 5:20.

69. och vi tror och är övertygade* om att du är Kristus**, den levande Gudens Son.

*Matt. 16:16. Luk. 9:20. Joh. 11:27.
*KXII: har förnummit. **UN utelämnar: Kristus, den levande, Son. Istället skriver UN: Guds Helige.*

70. Jesus svarade dem: Har jag inte utvalt er tolv? Och en av er är en djävul.

Luk. 6:13. Joh. 8:44.

71. Men det sade han om Judas Iskariot*, Simons son. Ty det var han som skulle förråda honom, han som var en av de tolv.

*UN: Simon Iskariots son.

7 Kapitlet

Jesus går upp till lövhyddohögtiden och undervisar i templet. Fariseerna söker förgäves efter att kunna gripa honom.

Därefter vandrade Jesus omkring i Galileen. Ty han ville inte vandra omkring i Judeen, därför att judarna sökte efter tillfälle att döda honom.

2. Judarnas lövhyddohögtid var nu nära.

3 Mos. 23:34.

3. Då sade hans bröder till honom: Bege dig härifrån och gå till Judeen, så att också dina lärjungar kan se dina gärningar*, som du gör.

Matt. 12:46. Mark. 3:31. Luk. 8:19. Apg. 1:14.

*KJV: de gärningar.

4. Ty ingen gör något i hemlighet när han själv önskar bli känd. Om du gör sådana ting, visa dig då för världen.

5. Ty inte ens hans bröder trodde på honom.

Mark. 3:21.

6. Då sade Jesus till dem: Min tid har ännu inte kommit, men för er är den rätta tiden alltid inne.

7. Världen kan inte hata er, men mig hatar den, därför att jag vittnar om den att dess gärningar är onda.

Joh. 3:19, 14:17, 15:18.

8. Gå ni upp till denna högtid. Jag går ännu* inte upp till denna högtid, eftersom min tid ännu inte är inne.

Joh. 8:20. *UN utelämnar: ännu.

9. Sedan han hade sagt detta till dem, blev han kvar i Galileen.

10. Men när hans bröder hade gått upp, då gick också han upp till högtiden, inte öppet utan som om det var i hemlighet.

11. Då sökte judarna efter honom under högtiden och sade: Var är han?

Joh. 11:56.

12. Och bland folket talades det mycket i det tysta om honom. En del sade: Han är god. Andra sade: Nej, han vilseleder folket.

Matt. 21:46. Luk. 7:16. Joh. 6:14.

13. Men ingen talade öppet om honom av rädsla för judarna.

Joh. 9:22, 12:42, 19:38.

14. Då nu halva högtiden var förbi, gick Jesus upp till templet och undervisade.

15. Och judarna förundrade sig och sade: Hur kan denne som inte har studerat förstå Skrifterna?

16. Jesus svarade dem och sade: Min lära är inte min, utan hans som har sänt mig.

Joh. 8:28, 12:49, 14:10, 24.

17. Om någon vill göra hans vilja skall han förstå om läran är från Gud eller om jag talar av mig själv.

18. Den som talar av sig själv, han söker sin egen ära, men den som söker hans ära som har sänt honom, han är sann och orättfärdighet finns inte i honom.

Joh. 5:41.

19. Gav inte Mose er lagen? Och likväl håller ingen av er lagen. Varför vill ni döda mig?

2 Mos. 20:1, 24:3. Matt. 12:14. Mark. 3:6.

Joh. 5:16f, 10:39, 11:53. Apg. 7:53.

20. Folket svarade och sade: Du har en ond ande*. Vem vill döda dig?

Joh. 8:48f, 10:20. *Se not Matt. 8:28, 31.

21. Jesus svarade och sade till dem: En gärning gjorde jag, och ni förundrade er alla över den.

22. Därför gav Mose er omskärnelsen – inte så, att den är från Mose, utan den är från fäderna – och ni omskär en människa på sabbaten.

1 Mos. 17:10. 3 Mos. 12:3. Apg. 7:8. Rom. 4:11.

23. Om nu en människa tar emot omskärnelsen på sabbaten, för att man inte skall bryta mot Mose lag, är ni då vreda på mig, därför att jag gjorde hela människan frisk på sabbaten?

24. Döm inte efter det ni ser, utan döm en rättvis dom.

5 Mos. 1:16-17. Ords. 24:23. Jak. 2:1.

25. Då sade några av dem från Jerusalem: Är det inte honom som de vill döda?

26. Och se, han talar öppet*, och de säger ingenting till honom. Har då rådsherrarna verkligen blivit övertygade att denne är den sanne** Kristus?

*KXII: fritt. **UN utelämnar: sanne.

27. Men vi vet varifrån den här mannen är, men när Kristus kommer

vet ingen varifrån han är.

Matt. 13:55. Mark. 6:3. Luk. 4:22. Joh. 6:42.

28. Då ropade Jesus medan han undervisade i templet och sade: Ja, ni känner mig och ni vet varifrån jag är. Och jag har inte kommit av mig själv, men den som har sänt mig, han är sann, han som ni inte känner.

Joh. 8:26f. Rom. 3:4.

29. Men* jag känner honom, ty jag är från honom och han har sänt mig.

Matt. 11:27. Joh. 10:15. *UN utelämnar: Men.

30. Då försökte de gripa honom. Men ingen kom med sin hand vid honom, eftersom hans stund ännu inte hade kommit.

Mark. 11:18.

Luk. 19:47-48, 20:19. Joh. 8:20, 37.

31. Men många av folket trodde på honom, och de sade: När Kristus kommer, skall han göra fler tecken* än den här mannen har gjort?

Joh. 8:30. *Alt. övers.: mirakel.

32. Sådant fick fariseerna höra folket i smyg säga om honom. Då skickade fariseerna och överstepräster ut tempelvakter för att gripa honom.

33. Men Jesus sade till dem: Ännu en kort tid är jag hos er, och sedan går jag bort till honom som har sänt mig.

Joh. 16:16.

34. Ni skall söka efter mig men inte finna mig, och där jag är, dit kan ni inte komma.

Joh. 8:21, 13:33.

35. Då sade judarna till varandra: Vart tänker denne gå, eftersom vi inte skall finna honom? Inte tänker han väl gå till dem som är kring-spridda bland grekerna och undervisa grekerna?

36. Vad är det för ett ord som han sade: Ni skall söka mig och inte finna*? Och där jag är, dit kan ni inte komma?

*UN tillägger: mig.

37. Men på den sista dagen i högtiden, som också var den största, stod Jesus och ropade, och sade: Om någon törstar, så kom till mig och drick.

3 Mos. 23:36. Jes. 55:1.
Joh. 4:14, 6:35. Upp. 22:17.

38. Den som tror på mig, ur hans innersta skall strömmar av levande vatten flyta fram, såsom Skriften säger.

Jes. 12:3, 44:3, 58:11. Sak. 14:8.

39. Men detta sade han om Anden, som de som tror* på honom skulle få. Ty den Helige** Ande var ännu inte given, eftersom Jesus ännu inte hade blivit förhärligad.

Joel 2:28. Apg. 2:1f.

*UN och KXII: trodde. **UN utelämnar: Helige.

40. När därför många* av folket hörde detta tal sade de: Denne är i sanning Profeten.

5 Mos. 18:15, 18. Matt. 21:46.
Luk. 7:16. Joh. 1:21, 4:42, 6:14. *UN: Några.

41. Andra sade: Denne är Kristus. Men några sade: Inte kommer väl Kristus från Galileen?

Joh. 1:46.

42. Säger inte Skriften att Kristus skall komma av Davids säd och från staden Betlehem, varifrån David kom?

1 Sam. 16:1. Ps. 89:4, 132:11.
Mik. 5:2. Matt. 2:5. Luk. 2:4.

43. Då uppstod det delade meningar bland folket för hans skull.

Joh. 9:16, 10:19.

44. Och några av dem ville gripa honom, men ingen kom med sin hand vid honom.

45. Då kom tempelvakterna tillbaka till översteprästerna och fariseerna, och de sade till dem: Varför har ni inte fört hit honom?

46. Tempelvakterna svarade: Aldrig har någon människa talat så som den mannen.

47. Då svarade fariseerna dem: Har ni också blivit vilseledda?

48. Inte har väl någon av råds-herrarna eller fariseerna trott på honom?

Joh. 12:42. 1 Kor. 1:20, 2:8.

49. Men detta folk, som inte känner lagen, är förbannat.

50. Nikodemus sade till dem, han som kom* till honom om natten** och själv var en av dem:

Joh. 3:2, 19:39.

*UN: hade kommit tidigare. **UN utelämnar: om natten.

51. Inte dömer vår lag någon, utan att man först hör honom och får veta vad han gör?

2 Mos. 23:1. 3 Mos. 19:15.
5 Mos. 1:17, 17:4, 8, 19:15.

52. De svarade och sade till honom: Inte är väl du också från Galileen? Undersök och se, att från Galileen har ingen profet uppstått*.

*UN: uppstår ingen profet.

53. Och var och en gick hem till sitt¹.

8 Kapitlet

Berättelsen om en kvinna som beskylldes för hor. Jesus vittnar om sig själv att han är världens ljus och försvarar sig mot fariseerna.

Och Jesus gick till Oljeberget.

2. Tidigt på morgonen kom han tillbaka till templet, och allt folket kom till honom. Och han satte sig ner och undervisade dem.

3. Då förde de skriftlärda och fariseerna till honom en kvinna, som hade ertappats med äktenskapsbrott*. Och när de hade ställt henne i mitten,

*KXII: hor.

¹UN anser att Joh. 7:53 - 8:11 inte har hört till Johannesevangeliet från början. Men avsnittet citerades på 300-talet och Hieronymus (ca 415 e.Kr.) ansåg detta avsnitt vara äkta och inkluderade det i den latinska översättningen Vulgata, eftersom han fann avsnittet i många grekiska och latinska handskrifter. De flesta grekiska handskrifter placerar berättelsen här, endast ett fåtal handskrifter har placerat den på andra ställen. Textavsnittet är alltså äkta och skall vara placerat här.

4. sade de till honom: Mästare, denna kvinna greps på bar gärning när hon begick äktenskapsbrott*.

*KXII: hor.

5. Och Mose har befallt oss i lagen, att sådana skall stenas. Men vad säger du?

3 Mos. 20:10. 5 Mos. 22:22.

6. Detta sade de för att sätta honom på prov, för att de skulle ha något att anklaga honom för. Men Jesus böjde sig ner och skrev på marken med fingret.

Jer. 17:13.

7. När de nu fortsatte att fråga honom, reste han sig upp och sade till dem: Den av er som är utan synd kastar första stenen på henne.

5 Mos. 17:7.

8. Och han böjde sig ner igen och skrev på marken.

Jer. 17:13.

9. När de hörde detta och kände sig överbevisade av samvetet*, gick de ut, den ene efter den andre, de äldste först ända till de sista, och Jesus blev lämnad ensam kvar med kvinnan som stod där framför honom.

*UN utelämnar: kände de sig överbevisade av samvetet.

10. När Jesus reste sig upp och inte såg någon utom kvinnan*, sade han till henne: Kvinna, var är dina anklagare**? Har ingen dömt dig?

*UN utelämnar: och inte såg någon utom kvinnan.

**UN utelämnar: dina anklagare.

11. Hon sade: Herre, ingen. Då sade Jesus till henne: Inte heller jag dömer dig. Gå och synda inte mer*.

*UN och KXII: hårefter.

12. Sedan talade Jesus till dem på nytt och sade: Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan skall ha livets ljus.

Joh. 1:5f, 9:5, 12:35, 46.

13. Då sade fariseerna till honom: Du vittnar om dig själv. Ditt vittnesbörd är inte sant.

14. Jesus svarade och sade till dem: Även om jag vittnar om mig själv, så är mitt vittnesbörd sant. Ty jag vet varifrån jag har kommit och vart jag går, men ni vet inte varifrån jag kommer eller vart jag går.

Joh. 5:31.

15. Ni dömer efter köttet, jag dömer ingen.

16. Och även om jag dömer, så är min dom rätt, eftersom jag inte är ensam, utan Fadern* som har sänt mig är med mig.

*UN: han.

17. Det står också skrivet i er lag att vad två människor vittnar är sant.

5 Mos. 17:6, 19:15. Matt. 18:16.

2 Kor. 13:1.. Hebr. 10:28.

18. Jag vittnar om mig själv. Också Fadern som har sänt mig vittnar om mig.

19. Då sade de till honom: Var är din Fader? Jesus svarade: Ni känner varken mig eller min Fader. Om ni kände mig, så hade ni känt också min Fader.

20. Dessa ord talade Jesus* vid offerkistan, när han undervisade i templet. Men ingen grep honom, eftersom hans stund ännu inte hade kommit.

Joh. 7:8, 30. **UN: han.*

21. Då sade Jesus* på nytt till dem: Jag går bort, och ni skall söka efter mig, och ni skall dö i er synd. Dit jag går kan ni inte komma.

Joh. 7:34, 13:33.

*UN: han.

22. Då sade judarna: Inte vill han väl döda sig själv, eftersom han säger: Dit jag går kan ni inte komma?

23. Och han sade till dem: Ni är nerifrån, jag är ovanifrån. Ni är av denna världen. Jag är inte av denna världen.

Joh. 3:31.

24. Därför sade jag till er att ni skall

dö i era synder. Ty om ni inte tror, att Jag Är*, skall ni dö i era synder.

*grek. ego eimi. Se 2 Mos. 3:14f.

25. Då sade de till honom: Vem är du? Och Jesus sade till dem: Det som jag även från begynnelsen har sagt till er.

26. Jag har mycket att tala och döma er för. Men den som har sänt mig är sann, och jag talar till världen det jag har hört från honom.

Joh. 7:28.

27. De förstod inte att han talade till dem om Fadern.

28. Då sade Jesus till dem: När ni har upphöjt Människosonen, då skall ni förstå, att Jag Är*, och att jag inte gör något av mig själv, utan så som min** Fader har lärt mig, så talar jag.

Joh. 12:32. *grek. ego eimi, se 2 Mos. 3:14f.

**UN utelämnar: min.

29. Och han som har sänt mig är med mig. Fadern* har inte lämnat mig ensam, ty jag gör alltid det som behagar honom.

*UN: han.

30. När han talade detta, trodde många på honom.

31. Då sade Jesus till de judar som trodde på honom: Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen* mina lärjungar.

*KXII: mina rätta lärjungar.

32. Och ni skall förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria.

Rom. 6:18.

33. De svarade honom: Vi är Abrahams säd och har aldrig varit slavar under någon. Hur kan du säga: Ni skall bli fria?

34. Jesus svarade dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Var och en som gör synd är syndens slav.

Rom. 6:16. 2 Petr. 2:19.

35. Men slaven stannar inte kvar i huset för alltid, men Sonen förblir för evigt.

36. Om nu Sonen gör er fria, så är ni verkligen fria.

37. Jag vet, att ni är Abrahams säd, men ni söker efter att döda mig, eftersom mitt ord inte finner rum hos er.

38. Jag talar det som jag har sett hos min* Fader, och ni gör det ni har sett** hos er fader.

*UN utelämnar: min. **UN: hört.

39. De svarade och sade till honom: Abraham är vår fader. Jesus sade till dem: Om ni vore Abrahams barn, skulle ni göra Abrahams gärningar. 40. Men nu vill ni döda mig, en man som har sagt er sanningen, som jag har hört av Gud. Så gjorde inte Abraham.

41. Ni gör er faders gärningar. Då sade de till honom: Vi är inte födda i äktenskapsbrott. Vi har en Fader, nämligen Gud.

42. Jesus sade till dem: Om Gud vore er Fader, skulle ni älska mig, eftersom jag har utgått och kommit från Gud. Jag har inte heller kommit av mig själv, utan han har sänt mig.

43. Varför förstår ni inte mitt tal? Därför att ni inte kan lyssna till mitt ord.

44. Ni har djävulen till er fader, och vad er fader har begär till, det vill ni göra. Han har varit en mördare från början, och i sanningen står han inte, eftersom sanning inte finns i honom. När han talar lögn, talar han av sitt eget, därför att han är en lögnare och dess fader.

1 Joh. 3:8. Jud. v. 6.

45. Men eftersom jag säger er sanningen, tror ni mig inte.

46. Vem av er överbevisar mig om synd? Och om jag nu säger san-

ningen, varför tror ni mig inte?

47. Den som är av Gud, han hör Guds ord. Därför hör ni inte, eftersom ni inte är av Gud.

1 Joh. 4:6.

48. Då svarade judarna och sade till honom: Säger vi inte rätt, att du är en samarit och har en ond ande*?

Joh. 7:20, 10:20. *Se not Matt. 8:28, 31.

49. Jesus svarade: Jag har inte någon ond ande*, utan jag ärar min Fader, men ni vanärar mig.

*Se not Matt. 8:28, 31.

50. Och jag söker inte min ära. Det finns en som söker den och som dömer.

51. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Om någon håller mitt ord skall han aldrig i evighet se döden.

52. Då sade judarna till honom: Nu vet vi, att du har en ond ande*. Abraham är död och profeterna, och du säger: Den som håller mitt ord skall aldrig i evighet smaka döden.

*Se not Matt. 8:28, 31.

53. Är du större än vår fader Abraham som är död? Profeterna är också döda. Till vem gör du dig själv?

54. Jesus svarade: Om jag ärar mig själv, är min ära ingenting värd. Det är min Fader som ärar mig, han som ni säger är er* Gud,

*UN: vår.

55. likväl känner ni honom inte, men jag känner honom. Och om jag skulle säga att jag inte känner honom, skulle jag vara en lögnare som ni. Men jag känner honom och håller hans ord.

56. Abraham, er fader, fröjdade sig över att han skulle få se min dag, och han såg den och blev glad.

57. Då sade judarna till honom: Du är inte femtio år än, och du har sett Abraham?

58. Jesus sade till dem: Sannerligen,

sannerligen säger jag er: Jag Är*, redan innan Abraham blev till.

*grek. ego eimi. Se 2 Mos. 3:14f.

59. Då tog de upp stenar för att kasta på honom. Men Jesus gömde sig och gick ut från templet. Han gick mitt igenom dem och kom förbi på det sättet*.

Joh. 10:31. *Den sista meningen saknas i UN och KXII.

9 Kapitlet

Jesus botar en man, som var född blind.

Och när han gick vidare, såg han en man som var född blind.

2. Och hans lärjungar frågade honom och sade: Rabbi, vem syndade, denne eller hans föräldrar, eftersom han föddes blind?

3. Jesus svarade: Varken denne eller hans föräldrar har syndat, utan detta har skett för att Guds gärningar skulle uppenbaras på honom.

Joh. 11:4.

4. Jag* måste göra hans gärningar som har sänt mig, medan det är dag. Natten kommer, då ingen kan arbeta.

*UN: Vi.

5. Så länge jag är i världen, är jag världens ljus.

Joh. 1:5, 9, 8:12, 12:35, 46.

6. När han hade sagt detta, spottade han på jorden och gjorde en deg med spottet och strök degen på den blindes ögon

7. och sade till honom: Gå bort och tvätta dig i dammen Siloam, som betyder utsänd. Han gick då iväg och tvättade sig och kom tillbaka seende.

8. Då sade grannarna och de som förut hade sett honom att han var blind*: Är det inte han som satt och tiggde?

*UN och KXII: en tiggare.

9. Några sade: Det är han. Andra

sade: Han* är lik honom. Men han själv sade: Det är jag. **UN: Nej, men han.*

10. Då sade de till honom: Hur blev dina ögon öppnade?

11. Han svarade och sade: En man som kallas Jesus gjorde en deg och smorde mina ögon och sade till mig: Gå till dammen* Siloam och tvätta dig. Och jag gick och tvättade mig och fick min syn. **UN utelämnar: dammen.*

12. Då sade de till honom: Var är han? Han sade: Jag vet inte.

13. De förde honom som hade varit blind till fariseerna.

14. Och det var på en sabbatsdag som Jesus gjorde degen och öppnade hans ögon.

15. Då frågade också fariseerna honom ännu en gång, hur han hade fått sin syn. Han sade till dem: Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig och jag ser.

16. Då sade några av fariseerna: Denne man är inte från Gud, eftersom han inte håller sabbaten. Andra sade: Hur kan en syndig människa göra sådana tecken*? Och det uppstod oenighet bland dem. **Alt. övers.: mirakler.*

17. De sade till den blinde igen: Vad säger du om honom, eftersom han öppnade dina ögon? Han svarade: Han är en profet.

18. Men judarna trodde inte på honom, att han hade varit blind och fått sin syn, förrän de kallade till sig föräldrarna till mannen som hade fått sin syn.

19. Och de frågade dem och sade: Är denne er son, som ni säger vara född blind? Hur kan han nu se?

20. Hans föräldrar svarade dem och

sade: Vi vet att denne är vår son och att han föddes blind.

21. Men hur han nu kan se, det vet vi inte. Inte heller vet vi vem som har öppnat hans ögon. Fråga honom själv. Han är gammal nog, han kan svara för sig själv.

22. Detta sade hans föräldrar, därför att de fruktade för judarna. Ty judarna hade redan då kommit överens om, att den som bekände honom vara Kristus, han skulle uteslutas ur synagogan. *Joh. 12:42.*

23. Därför sade hans föräldrar: Han är gammal nog. Fråga honom själv.

24. Då kallade de för andra gången till sig mannen som hade varit blind och sade till honom: Ge Gud äran. Vi vet att denne man är en syndare.

25. Han svarade och sade: Om han är en syndare, vet jag inte. Ett vet jag, att jag som var blind nu ser.

26. Då sade de på nytt till honom: Vad gjorde han med dig? Hur öppnade han dina ögon?

27. Han svarade dem: Jag har redan sagt er det, men ni har inte lyssnat. Varför vill ni höra det igen? Vill ni också bli hans lärjungar?

28. Då snäste de av honom och sade: Du är hans lärjunge, men vi är Moses lärjungar.

29. Vi vet att Gud har talat till Mose, men varifrån denne är, vet vi inte. *Joh. 8:14.*

30. Mannen svarade och sade till dem: Ja, det underliga i detta är, att ni inte vet varifrån han är, och ändå

har han öppnat mina ögon.

31. Och vi vet att Gud inte hör syndare, men om någon är gudfruktig* och gör hans vilja, då hör han honom.

Ords. 15:29, 28:9.

Jes. 1:15. *KJV: tillber Gud.

32. Ifrån världens begynnelse har man inte hört att någon har öppnat ögonen på en som var född blind.

33. Om denne man inte vore från Gud, så kunde han inget göra.

34. De svarade och sade till honom: Du är helt och hållet född i synd, och du undervisar oss? Och de drev ut honom.

35. Jesus hörde, att de hade drivit ut honom, och när han fann honom, sade han till honom: Tror du på Guds* Son?

*UN: Människosonen.

36. Han svarade och sade: Vem är han, Herre, så att jag kan tro på honom?

37. Och Jesus sade till honom: Du har redan sett honom, och det är han som talar med dig.

38. Då sade han: Herre, jag tror. Och han tillbad honom.

39. Och Jesus sade: Till en dom har jag kommit i denna världen, för att de som inte ser skall se, och de som ser skall bli blinda.

Joh. 3:19, 12:47.

40. Och de av fariseerna som var med honom hörde detta, och de sade till honom: Är också vi blinda?

41. Jesus sade till dem: Om ni vore blinda skulle ni inte ha någon synd. Men nu säger ni: Vi ser, därför* står er synd kvar.

Joh. 15:22.

*UN utelämnar: därför.

10 Kapitlet

Jesus talar om den gode herden och vittnar vid tempelinvigningsfesten i Jerusalem, att han är Kristus, Guds Son.

Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som inte går in genom dörren till fårahuset, utan klättrar in på ett annat ställe, han är en tjuv och en rövare.

2. Men den som går in genom dörren är herde för fåren.

3. För honom öppnar dörrvaktaren, och fåren hör hans röst, och han kallar sina egna får vid namn och för ut dem.

4. Och när han har släppt ut* sina egna får, går han före dem, och fåren följer honom, för de känner hans röst.

*UN tillägger: alla.

5. Men en främling följer de inte utan flyr från honom, därför att de inte känner igen en främlings röst.

6. Denna liknelse talade Jesus till dem, men de förstod inte vad det var han talade till dem om.

7. Då sade Jesus åter till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er: Jag är dörren till fåren.

8. Alla som har kommit före mig är tjuvar och rövare, men fåren hörde inte på dem.

9. Jag är dörren. Om någon går in genom mig skall han bli frälst, och han skall gå in och gå ut och finna bete.

10. Tjuven kommer inte, utom för att stjäla, slakta och förgöra. Jag har kommit för att de skall ha liv och ha det i överflöd.

11. Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren.

Ps. 23. Jes. 40:11. Hes. 34:23, 37:24.

12. Men när den som arbetar för lön och inte är herden och som inte äger fåren, ser vargen komma, då överger han fåren och flyr. Och vargen rövar bort dem och skingrar fåren.

13. Den som arbetar för lön flyr, eftersom han arbetar för lön, och bryr sig inte om fåren.

14. Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känner mig.

15. Såsom Fadern känner mig, så känner också jag Fadern, och jag ger mitt liv för fåren.

Joh. 7:29.

16. Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan*. Dem måste jag också leda, och de skall höra min röst, och det skall bli en hjord och en herde.

Hes. 37:22. Matt. 28:19. Apg. 10:35. *KXII: fårahus.

17. Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv, för att sedan ta det tillbaka.

18. Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av mig själv. Jag har makt att ge det, och jag har makt att ta det tillbaka. Det budet har jag fått av min Fader.

19. Därför blev det oenighet på nytt bland judarna för de ordens skull.

20. Och många av dem sade: Han har en ond ande* och är från sina sinnen. Varför hör ni på honom?

Joh. 7:20, 8:48, 52. *Se not Matt. 8:28, 31.

21. Andra sade: Sådana ord kommer inte från en som har en ond ande*. Inte kan en ond ande* öppna ögonen på blinda?

*Se not Matt. 8:28, 31.

22. Nu inföll tempelinvigningens högtid i Jerusalem, och det var vinter.

23. Och Jesus gick omkring i Salomos pelargång i templet.

24. Då samlade sig judarna omkring honom och sade till honom: Hur länge skall du hålla oss i ovisshet? Om du är Kristus, så säg det öppet till oss.

25. Jesus svarade dem: Jag har sagt er det, och ni tror det inte. De gärningar som jag gör i min Faders namn, de vittnar om mig.

Joh. 5:36.

26. Men ni tror inte, eftersom ni inte är av mina får, som jag sade till er*.

Joh. 8:19. *UN utelämnar: som jag sade er.

27. Mina får hör min röst, och jag känner dem, och de följer mig.

28. Och jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin förgås, och ingen skall rycka dem ur min hand.

29. Min Fader, som har gett dem åt mig, är större än alla, och ingen kan rycka dem ur min Faders hand.

Joh. 14:28.

30. Jag och Fadern är ett.

Joh. 17:11, 22.

31. Då tog judarna på nytt upp stenar för att stena honom.

Joh. 8:59.

32. Jesus svarade dem: Jag har låtit er se många goda gärningar från min* Fader. För vilken av dem stenar ni mig?

*UN utelämnar: min.

33. Judarna svarade honom och sade: Vi stenar dig inte för någon god gärning, utan för hädelse, och därför att du som är en människa gör dig själv till Gud.

34. Jesus svarade dem: Är det inte skrivet i er lag: Jag sade, ni är gudar?

Ps. 82:6.

35. Om han har kallat dem gudar, som Guds ord kom till, och Skriften kan inte upphävas,

36. så säger ni om honom som Fadern

har helgat och sänt i världen: Du hädar*, därför att jag sade: Jag är Guds Son. Matt. 26:65. *KXII: Du hädar Gud.

37. Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro mig inte.

38. Men om jag gör dem, tro då gärningarna, om ni inte tror mig, för att ni skall veta och tro* att Fadern är i mig och jag i honom**.

Joh. 14:10-11, 17:21-22. *UN: förstå. **UN: Fadern.

39. Då försökte de på nytt gripa honom, men han kom undan deras händer.

40. Sedan begav han sig på nytt till den plats på andra sidan Jordan, där Johannes först döpte och stannade där.

41. Och många kom till honom och sade: Johannes gjorde inget tecken*, men allt vad Johannes sade om denne var sant. *Alt. övers.: mirakel.

42. Och många trodde på honom där.

11 Kapitlet

*Jesus uppväcker Lasarus från de döda.
Översteprästen Kaifas profetia.*

Och en man som hette Lasarus låg sjuk. Han var från Betania, Marias och hennes syster Martas by. 2. Det var Maria som smorde Herren med välluktande olja och torkade hans fötter med sitt hår. Lasarus som låg sjuk var hennes bror.

Matt. 26:7. Mark. 14:3. Joh. 12:3.

3. Då skickade systrarna bud till honom och sade: Herre, se, den som du har kär ligger sjuk.

4. När Jesus hörde detta, sade han:

Den sjukdomen är inte till döds, utan till Guds ära, för att Guds Son skall bli förhärligad genom den. Joh. 9:3.

5. Och Jesus älskade Marta och hennes syster och Lasarus.

6. När han då hörde att han var sjuk, stannade han två dagar på den plats där han befann sig.

7. Därefter sade han till lärjungarna: Låt oss gå tillbaka till Judeen.

8. Lärjungarna sade till honom: Rabbi, nyss ville judarna stena dig, och på nytt går du dit?

9. Jesus svarade: Är det inte tolv timmar om dagen? Om någon vandrar på dagen så snavar han inte, eftersom han ser denna världens ljus.

10. Men om någon vandrar på natten så snubblar han, därför att ljuset inte finns i honom.

11. Detta sade han och efter det sade han till dem: Vår vän Lasarus sover, men jag går för att väcka upp honom.

12. Då sade hans lärjungar: Herre, om han sover, så blir han frisk.

13. Men Jesus hade talat om hans död, men de trodde att han talade om vanlig sömn.

14. Då sade Jesus öppet till dem: Lasarus är död.

15. Och jag är glad för er skull, att jag inte var där, för att ni skall tro. Men låt oss gå till honom.

16. Då sade Tomas, som kallas Tvillingen, till de andra lärjungarna: Låt också oss gå, för att vi må dö med honom.

17. Då Jesus kom, fann han att han redan hade legat fyra dagar i graven.

18. Och Betania låg nära Jerusalem, ungefär femton stadier* därifrån.

*Inte fullt 3 km. En stadie motsvarar ca 190 meter.

19. Och många av judarna hade kommit till Marta och Maria för att trösta dem i sorgen över deras bror.
20. När nu Marta hörde att Jesus var på väg gick hon och mötte honom. Men Maria satt kvar hemma.

21. Då sade Marta till Jesus: Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött.

22. Men också nu vet jag, att vad du än ber Gud om, det skall Gud ge dig.

23. Jesus sade till henne: Din bror skall stå upp igen.

Joh. 6:33.

24. Marta sade till honom: Jag vet, att han skall uppstå vid uppståndelsen på den yttersta dagen.

Luk. 14:14. Joh. 5:29.

25. Jesus sade till henne: Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig, han skall leva, om han än dör.

26. Och var och en som lever och tror på mig skall aldrig i evighet dö. Tror du detta?

Joh. 5:24, 6:40, 54, 8:51.

27. Hon sade till honom: Ja, Herre, jag tror att du är Kristus, Guds Son, som skulle komma i världen.

Matt. 16:16. Joh. 4:42, 6:69.

28. Och när hon hade sagt detta, gick hon bort och kallade på Maria, sin syster, utan att det märktes och sade: Mästaren är här och kallar på dig.

29. Så snart hon hörde det, reste hon sig snabbt och kom till honom.

30. Men Jesus hade ännu inte kommit in i byn, utan var kvar på det ställe, där Marta hade mött honom.

31. Då nu de judar, som var hemma hos henne och tröstade henne, såg

att hon hastigt reste sig och gick ut, följde de henne, och sade*: Hon går till graven för att gråta där.

*UN: i tron.

32. Då Maria kom dit där Jesus var och fick se honom, föll hon ner för hans fötter och sade till honom: Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött.

33. När Jesus såg henne gråta och att judarna som hade följt med henne också grät, blev han upprörd i anden och själv skakad

34. och sade: Var har ni lagt honom? De sade till honom: Herre, kom och se.

35. Och Jesus grät.

36. Då sade judarna: Se, hur han älskade honom!

37. Men några av dem sade: Kunde inte han som öppnade den blindes ögon också ha gjort så att denne inte hade dött?

Joh. 9:6.

38. Då blev Jesus upprörd på nytt i sitt innersta och gick till graven. Det var en grotta, och en sten låg ovanpå den.

39. Jesus sade: Ta bort stenen. Den dödes syster Marta sade till honom: Herre, han luktar redan, ty han har varit död i fyra dygn.

40. Jesus sade till henne: Sade jag dig inte att om du trodde, skulle du få se Guds härlighet?

41. Då tog de bort stenen från stället där den döde låg*. Och Jesus lyfte blicken och sade: Fader, jag tackar dig att du har hört mig.

*UN utelämnar: från stället, där den döde låg.

42. Och jag vet att du alltid hör mig, men för folkets skull, som står här omkring, säger jag detta, för att de skall tro att du har sänt mig.

43. Och då han hade sagt detta, ropade han med hög röst: Lasarus, kom ut.

44. Och han som hade varit död kom ut, inlindad om händer och fötter med bindlar, och hans ansikte var ombundet med en duk. Jesus sade till dem: Lös honom och låt honom gå.

45. Många av judarna, som hade kommit till Maria och sett vad Jesus hade gjort, trodde då på honom.

46. Men några av dem gick iväg till fariseerna och talade om för dem vad Jesus hade gjort.

47. Då kallade översteprästerna och fariseerna samman Rådet och sade: Vad gör vi? Ty denne man gör många tecken*.

Matt. 26:3. Mark. 14:1.

Luk. 22:2. *Alt. övers.: mirakler.

48. Om vi låter honom vara, så kommer alla att tro på honom och romarna kommer och tar ifrån oss både vårt land och folk.

49. Men en av dem, Kaifas, som var överstepräst det året, sade till dem: Ni förstår ingenting

50. och inte heller tänker ni på att det är bättre för oss*, att en man dör för folket än att hela folket förgås.

Joh. 18:14. *UN: er.

51. Men detta sade han inte av sig själv, utan som överstepräst det året profeterade han att Jesus skulle dö för folket.

52. Och inte endast för folket, utan också för att han skulle samla Guds kringspridda barn till ett.

53. Så från den dagen rådslog de tillsammans om att döda honom.

54. Jesus vandrade därför inte längre öppet omkring bland judarna utan begav sig därifrån till landsbygden

nära öknen, till en stad som hette Efraim och där höll han till med sina lärjungar.

55. Och judarnas påsk var nära, och många gick från landsbygden upp till Jerusalem före påsken för att rena sig.

56. Då sökte de efter Jesus och sade till varandra, där de stod i templet: Vad tror ni, kommer han inte till högtiden?

57. Nu hade både översteprästerna och fariseerna gett befallning att om någon visste var han fanns skulle han anmäla det, så att de kunde gripa honom.

12 Kapitlet

Jesus smörjs i Betania och rider in i Jerusalem. Han förutsäger sin död på korset och får ett vittnesbörd från himlen. Jesus uppmanar till tro och varnar för otro.

Sedan kom Jesus sex dagar före påsk till Betania, där Lasarus var, vilken hade varit död*, och som han** hade uppväckt från de döda.

Matt. 26:6.

Mark. 14:3. *UN utelämnar: som hade varit död. **UN: Jesus.

2. Då ordnade de en kvällsmåltid för honom där, och Marta tjänade dem, och Lasarus var en av dem som låg till bords med honom.

3. Då tog Maria en flaska* av dyrbar äkta nardusolja och smorde Jesu fötter och torkade hans fötter med sitt hår. Och huset blev uppfyllt av doften från oljan.

Joh. 11:2.

*litra, det romerska pundet som motsvarar 1/3 kilo.

4. Då sade en av hans lärjungar, Judas Iskariot, Simons* son, som skulle förråda honom: *UN utelämnar: Simons son.

5. Varför sålde man inte den här oljan för trehundra denarer* och gav åt de fattiga? **En denar motsvarar en dagslön.*

6. Men han sade inte detta därför att han brydde sig om de fattiga, utan därför att han var en tjuv och hade hand om kassan och tog av det som lades i den. *Joh. 13:29.*

7. Då sade Jesus: Låt henne vara. Hon har sparat den till min begravningsdag.

8. Ty de fattiga har ni alltid bland er, men mig har ni inte alltid.

5 Mos. 15:11. Matt. 26:11. Mark. 14:7.

9. En stor mängd av judarna fick nu veta att han var där, och de kom dit, inte bara för Jesu skull, utan också för att få se Lasarus, som han hade uppväckt från de döda.

10. Översteprästerna rådslag då om att döda också Lasarus,

11. eftersom många av judarna för hans skull lämnade dem och trodde på Jesus.

12. Nästa dag, när mycket folk som hade kommit till högtiden, fick höra att Jesus var på väg in i Jerusalem,

Matt. 21:8. Mark. 11:7. Luk. 19:35.

13. tog de palmkvistar och gick ut för att möta honom och ropade: Hosanna, välsignad är Israels Konung, han som kommer i Herrens namn. *Ps. 118:26.*

14. Och Jesus fann en ung åsna och satte sig på den, såsom det står skrivet:

15. Frukta inte, dotter Sion. Se, din Konung kommer, sittande på ett åsneföl. *Jes. 62:11. Sak. 9:9. Matt. 21:5.*

16. Detta förstod inte hans lärjungar till att börja med, men när Jesus hade blivit förhärligad, då kom de

ihåg att detta var skrivet om honom, och att man hade gjort detta med honom.

17. Folkskaran vittnade därför om honom, de som hade varit med honom när han kallade Lasarus ut ur graven och uppväckte honom från de döda.

18. Det var också därför folket gick ut för att möta honom, eftersom de hade hört att han hade gjort detta tecken*.

*Alt. övers.:mirakel.

19. Då sade fariseerna till varandra: Ni ser att ni inte kan uträtta något. Se, hela världen följer efter honom.

20. Och bland dem som kommit upp för att tillbe under högtiden fanns några greker.

21. De gick till Filippus, som var från Betsaida i Galileen, bad honom och sade: Herre, vi vill se Jesus.

22. Filippus gick och talade om det för Andreas och därefter sade Andreas och Filippus det till Jesus.

23. Och Jesus svarade dem och sade: Stunden har kommit, att Människosonen skall bli förhärligad.

24. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Om inte vetekornet faller i jorden och dör, förblir det ensamt, men om det dör, bär det mycket frukt.

25. Den som älskar sitt liv skall mista det, och den som hatar sitt liv i denna världen skall bevara det till evigt liv.

Matt. 10:39, 16:25.

Mark. 8:35. Luk. 9:24, 17:33.

26. Om någon tjänar mig, skall han följa mig, och där jag är där skall också min tjänare vara. Om någon tjänar mig skall min Fader ära honom.

Joh. 14:3, 17:24. 1 Thess. 4:17.

27. Nu är min själ bedrövad, och vad skall jag säga? Fader, fräls mig från denna stund? Nej, just därför har jag kommit till denna stund.

28. Fader, förhårliga ditt namn. Då kom en röst från himlen: Jag både har förhårligat det och jag skall förhårliga det på nytt.

29. Då sade folket som stod och hörde detta: Det var åskan. Andra sade: En ängel talade med honom.

30. Jesus svarade och sade: Denna röst kom inte för min skull, utan för er skull.

31. Nu går en dom över denna världen. Nu skall denna världens furste kastas ut. Joh. 16:11.

32. Och jag, om jag blir upphöjd från jorden, skall jag dra alla till mig. Joh. 3:14, 8:28.

33. Men detta sade han för att ge till känna med vilken död han skulle dö.

34. Folket svarade honom: Vi har hört från lagen att Kristus förblir för evigt, hur kan du då säga att Människosonen måste upphöjas? Vem är denne Människoson?

2 Sam. 7:13. Ps. 89:30, 37. Ps. 110:4. Jes. 9:6-7. Hes. 37:25. Dan. 2:44, 7:14, 27.

35. Då sade Jesus till dem: Ännu en kort tid är ljuset hos er. Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte övervinner* er. Ty den som vandrar i mörkret vet inte vart han går. Joh. 1:9.

*KXII: att mörkret begriper er inte.

36. Tro på ljuset medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets barn. När Jesus hade sagt detta gick han bort och dolde sig för dem.

37. Fastän han hade gjort så många

tecken* inför dem, trodde de inte på honom,

*Alt. övers.: mirakler.

38. för att det ordet skulle uppfyllas, som profeten Jesaja hade sagt: Herre, vem trodde vår predikan, och för vem blev Herrens arm uppenbarad?

Jes. 53:1. Rom. 10:16.

39. För den skull kunde de inte tro, därför sade Jesaja på nytt:

40. Han har förblindat deras ögon och förhärdat deras hjärtan, så att de inte kan se med ögonen och förstå med hjärtat och bli omvända, så att jag får hela dem. Mark. 4:12. Luk. 8:10. Apg. 28:26. Rom. 11:8.

41. Detta sade Jesaja, när* han såg hans härlighet och talade om honom.

Jes. 6:1f. *UN: därför att.

42. Men trots det trodde även många av rådsherrarna på honom. Men de bekände det inte, för fariseernas skull, för att de inte skulle bli utslutna ur synagogan.

43. Ty de älskade människors ära mer än Guds ära. Joh. 5:44.

44. Jesus ropade och sade: Den som tror på mig, han tror inte på mig utan på honom som har sänt mig.

1 Petr. 1:21.

45. Och den som ser mig, han ser honom som har sänt mig.

46. Jag har kommit som ett ljus till världen, för att var och en som tror på mig inte skall bli kvar i mörkret.

Joh. 1:5, 8:12, 9:5. 1 Joh. 1:5.

47. Och om någon hör mina ord och inte tror*, så dömer inte jag honom, ty jag har inte kommit för att döma världen utan för att frälsa världen.

Mark. 16:16. Joh. 3:17. 1 Joh. 4:14. *UN: håller dem.

48. Den som förkastar* mig och inte tar emot mina ord, han har en som dömer honom: det ord som jag

har talat skall döma honom på den yttersta dagen.

*KXII: föraktar.

49. Ty jag har inte talat av mig själv, utan Fadern som har sänt mig, han har befallt mig vad jag skall säga och vad jag skall tala.

Joh. 14:10.

50. Och jag vet att hans bud är evigt liv. Därför, vad jag talar, det talar jag så som Fadern har sagt mig.

13 Kapitlet

Jesus tvättar lärjungarnas fötter. Han förutsäger vem som skall förråda honom och Petrus förnekelse.

Det var före påskhögtiden. Jesus visste att hans stund hade kommit, då han skulle lämna den här världen och gå till Fadern. Han hade älskat sina egna, som var i världen, och han älskade dem in i det sista.

Matt. 26:2. Mark. 14:1. Luk. 22:1.

2. Efter kvällsmåltiden då djävulen redan hade ingivit Judas Iskariot, Simons son, i hjärtat att han skulle förråda honom,

3. och Jesus* visste, att Fadern hade gett honom allt i hans händer, och att han hade utgått från Gud och skulle gå till Gud,

Matt. 28:18.

Joh. 3:35, 17:2. *UN: han.

4. reste han sig upp från måltiden och lade av sig manteln och tog en handduk och band den om sig.

5. Sedan hällde han vatten i ett fat och började tvätta lärjungarnas fötter och torkade dem med handduken som han hade bundit om sig.

6. När han kom till Simon Petrus, så sade han till honom: Herre, skall du tvätta mina fötter?

7. Jesus svarade och sade till honom: Vad jag gör förstår du inte nu, men längre fram skall du förstå det.

8. Petrus sade till honom: Aldrig någonsin skall du tvätta mina fötter. Jesus svarade honom: Om jag inte tvättar dig, så har du ingen del med mig.

9. Simon Petrus sade till honom: Herre, inte bara mina fötter utan också händerna och huvudet!

10. Jesus sade till honom: Den som har badat, behöver sedan bara tvätta fötterna, så är han helt ren. Och ni är rena, men inte alla.

Joh. 15:3. Apg. 15:9.

11. Ty han visste vem det var som skulle förråda honom. Därför sade han: Ni är inte alla rena.

12. Sedan han hade tvättat deras fötter och tagit på sig manteln och lagt sig ner igen, sade han till dem: Förstår ni vad jag har gjort med er?

13. Ni kallar mig Mästare och Herre, och ni säger rätt, ty Jag Är*.

Matt. 23:8, 10. 1 Kor. 8:6. *grek. ego eimi. Se 2 Mos. 3:14f.

14. Om nu jag, er Herre och Mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter.

15. Jag har gett er ett föredöme, för att ni skall göra så som jag har gjort med er.

1 Petr. 2:21.

16. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Tjänaren är inte förmer än sin herre, inte heller är budbäraren förmer än den som har sänt honom.

Matt. 10:24. Luk. 6:40. Joh. 15:20.

17. Om ni vet detta, saliga* är ni, om ni också gör det.

*Alt. övers.: välsignade.

18. Inte talar jag om er alla. Jag vet vilka jag har utvalt. Men Skriften måste uppfyllas: Den som åt brödet*

med mig lyfte sin häl mot mig.

Ps. 41:10. Apg. 1:16. *UN: mitt bröd.

19. Redan nu säger jag det till er, innan det sker, för att ni, när det har skett, skall tro att Jag Är*.

*grek. ego eimi. Se 2 Mos. 3:14f.

20. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som tar emot någon som jag sänder, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig.

Matt. 10:40. Luk. 10:16.

21. När Jesus hade sagt detta, blev han upprörd i sin ande och vittnade: Sannerligen, sannerligen säger jag er: En av er skall förråda mig.

Matt. 26:21. Mark. 14:18. Luk. 22:21.

22. Då såg lärjungarna på varandra och undrade vem han talade om.

23. Och där var en av hans lärjungar, den som Jesus älskade, som låg till bords vid Jesu sida.

Joh. 21:20.

24. Då gav Simon Petrus ett tecken till honom att han skulle fråga, vem det var som han talade om.

25. Han lutade sig då mot Jesu bröst och sade till honom: Herre, vem är det?

26. Jesus svarade: Det är han som jag skall ge ett stycke bröd när jag har doppat det. Och när han hade doppat brödet, gav han det åt Judas Iskariot, Simons son.

27. Och efter det brödstycket for Satan in i honom. Jesus sade då till honom: Vad du gör, gör det snart.

28. Men ingen av dem som låg till bords förstod, varför han sade detta till honom.

29. Ty några trodde, att eftersom Judas hade hand om kassan, hade Jesus sagt till honom: Köp vad vi

behöver till högtiden, eller att han skulle ge något till de fattiga.

Joh. 12:6.

30. När han då hade tagit emot brödstycket, gick han genast ut. Och det var natt.

31. Då när han hade gått ut, sade Jesus: Nu är Människosonen förhärligad, och Gud är förhärligad i honom.

32. Om nu Gud är förhärligad i honom, så skall också Gud förhärliga honom i sig själv, och han skall snart förhärliga honom.

33. Kära barn, ännu en liten tid är jag hos er. Ni kommer att söka efter mig, och som jag sade till judarna, så säger jag också nu till er: Dit jag går kan ni inte komma.

Joh. 7:34, 8:21.

34. Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra. Såsom jag har älskat er så skall ni också älska varandra.

3 Mos. 19:18. Matt. 22:39. Mark. 12:31.

Joh. 15:12. Rom. 13:8. Gal. 6:2.

1 Petr. 1:22. 1 Joh. 3:11, 4:16-17, 21. Jak. 2:8.

35. Av detta skall alla förstå, att ni är mina lärjungar, om ni har kärlek till varandra.

36. Simon Petrus sade till honom: Herre, vart går du? Jesus svarade honom: Dit jag går, kan du inte följa mig nu, men längre fram skall du följa mig.

37. Petrus sade till honom: Herre, varför kan jag inte följa dig nu? Mitt liv vill jag ge för dig.

38. Jesus svarade honom: Vill du ge ditt liv för mig? Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Tuppen skall inte gala, förrän du tre gånger har förnekat mig.

Matt. 26:34. Mark. 14:30.

Luk. 22:34.

14 Kapitlet

Början av Jesu avskedstal. Jesus talar om tro, kärlek och bön, att hålla hans bud och lovar att sända den Helige Ande.

Låt inte era hjärtan oroas. Ni tror på Gud, tro också på mig.

2. I min Faders hus finns många boningar. Om det inte vore så, skulle jag ha sagt er det. Jag går bort för att bereda plats åt er.

3. Och om jag än går bort för att bereda plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att också ni skall vara där jag är. Joh. 12:26, 17:24.

4. Och vart* jag går, vet ni, och vägen vet ni.

*UN: Och vägen dit jag går, vet ni.

5. Tomas sade till honom: Herre, vi vet inte vart du går, så hur kan vi veta vägen?

6. Jesus sade till honom: Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

7. Om ni hade känt mig, så hade ni också känt min Fader*. Från och med nu känner ni honom och har sett honom.

*UN: Om ni har lärt känna mig, skall ni också lära känna min Fader.

8. Filippus sade till honom: Herre, låt oss få se Fadern, så är det nog för oss.

9. Jesus sade till honom: Så lång tid har jag varit hos er, och du känner mig inte, Filippus? Den som har sett mig, han har sett Fadern, så hur kan du då säga: Låt oss se Fadern?

Joh. 12:45, 17:21, 23.

10. Tror du inte, att jag är i Fadern, och Fadern i mig? Orden som jag talar till er, talar jag inte av mig själv.

Men Fadern som förblir i mig, han gör gärningarna*.

*UN: sina gärningar.

11. Tro mig att jag är i Fadern och Fadern i mig. Om inte, så tro mig* för själva gärningarnas skull.

*UN utelämnar: mig.

12. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som tror på mig, han skall också göra de gärningar som jag gör, och ännu större än dessa skall han göra, ty jag går till min* Fader.

*UN utelämnar: min.

13. Och vad ni än ber om i mitt namn, det skall jag göra, för att Fadern skall bli förhärligad i Sonen.

Matt. 7:7. Mark. 11:24.

Joh. 15:16, 16:23-24. Jak. 1:5.

14. Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det.

15. Om ni älskar mig, så håll* mina bud.

*UN: kommer ni att hålla.

16. Och jag skall be Fadern, och han skall ge er en annan Hjälpare*, för att han skall förbli hos er för alltid,

*Alt. övers.: Tröstare.

17. sanningens Ande, som världen inte kan ta emot, eftersom den inte ser honom och inte känner honom. Men ni känner honom, eftersom han förblir hos er och skall vara i er.

18. Jag skall inte lämna er faderlösa, jag skall komma till er.

19. Ännu en liten tid, och världen ser mig inte mer, men ni ser mig. Eftersom jag lever skall ni också leva.

20. På den dagen skall ni förstå att jag är i min Fader, och ni i mig och jag i er.

21. Den som har mina bud och håller dem, han är den som älskar mig. Och den som älskar mig, han skall bli älskad av min Fader, och jag skall älska honom, och skall uppenbara mig för honom.

22. Judas, inte Iskariot, frågade honom: Herre, hur kommer det sig att du vill uppenbara dig själv för oss och inte för världen?

23. Jesus svarade och sade till honom: Om någon älskar mig, så håller han mitt ord. Och min Fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och ta vår boning hos honom. Joh. 15:10.

24. Men den som inte älskar mig håller inte mina ord. Och det ord som ni hör är inte mitt utan från Fadern som har sänt mig.

25. Detta har jag talat till er, medan jag är kvar hos er.

26. Men Hjälparen*, den Helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt det jag har sagt er. Luk. 24:49. Joh. 15:26, 16:7. *Alt. övers.: Tröstaren.

27. Frid lämnar jag åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er så som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte rädda.

28. Ni har hört att jag har sagt er: Jag går bort, och jag kommer tillbaka till er. Om ni älskade mig, skulle ni glädjas att jag sade*: Jag går till Fadern, ty min** Fader är större än jag. Joh. 10:29.

*UN utelämnar: jag sade. **UN och KXII utelämnar: min.

29. Och nu har jag sagt det till er innan det sker, för att ni skall tro när det har skett. Joh. 13:19.

30. Nu kommer jag inte längre att tala mycket mer med er, ty denna* världens furste kommer. Och i mig har han ingenting. Joh. 12:31, 16:11. *UN utelämnar: denna.

31. Men för att världen skall förstå att jag älskar Fadern, så gör jag som Fadern har befallt mig. Stå upp, låt oss gå härifrån. Joh. 10:18.

15 Kapitlet

Fortsättning av Jesu avskedstal till lärjungarna. Förmaning till tro, kärlek och tålmod.

Jag är det sanna vinträdet, och min Fader är vingårdsmannen. Rom. 6:5, 11:24.

2. Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som bär frukt rensar han, för att den skall bära mer frukt.

3. Ni är redan nu rena på grund av det ord som jag har talat till er. Joh. 13:10. Apg. 15:9.

4. Förbli i mig, och jag i er. Såsom grenen inte kan bära frukt av sig själv, om den inte förblir i vinträdet, så kan inte heller ni det, om ni inte förblir i mig.

5. Jag är vinträdet, ni är grenarna. Den som förblir i mig, och jag i honom, han bär mycket frukt. Ty utan mig kan ni ingenting göra. Kol. 1:23.

6. Den som inte förblir i mig kastas ut som en gren och torkar bort, och man samlar ihop dem och kastar dem i elden för att brännas. Matt. 3:10, 7:19.

7. Om ni förblir i mig, och mina ord förblir i er, kan ni be om vad ni vill, och ni skall få det. Joh. 16:23, 26. 1 Joh. 3:22.

8. Min Fader blir förhärligad genom att ni bär mycket frukt och blir mina lärjungar. Matt. 5:16. 1 Petr. 2:13.

9. Såsom Fadern har älskat mig, så har också jag älskat er. Förbli i min kärlek.

10. Om ni håller mina bud, förblir ni i min kärlek, såsom jag har hållit

min Faders bud och förblir i hans kärlek.

11. Detta har jag talat till er för att min glädje skall förbli i er och för att er glädje skall bli fullkomlig.

12. Detta är mitt bud att ni skall älska varandra såsom jag har älskat er.

Joh. 13:14, 34. Ef. 5:2. 1 Thess. 4:9.

1 Joh. 3:11, 16, 1 Joh. 4:21.

13. Ingen har större kärlek än denna, att man ger sitt liv för sina vänner.

14. Ni är mina vänner, om ni gör vad än jag befäller er.

15. Jag kallar er inte längre tjänare, för tjänaren vet inte vad hans herre gör, utan vänner har jag kallat er, eftersom jag låtit er veta allt vad jag har hört av min Fader.

16. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och jag har bestämt om er, att ni skall gå ut och bära frukt och att er frukt skall bestå för att Fadern må ge er vad ni än ber honom om i mitt namn.

Matt. 28:19.

17. Detta befäller jag er, att ni älskar varandra.

18. Om världen hatar er, så skall ni veta, att den har hatat mig före er.

19. Om ni vore av världen, skulle världen älska sitt eget. Men eftersom ni inte är av världen, utan jag har utvalt er ur världen, därför hatar världen er.

1 Joh. 4:5-6.

20. Kom ihåg det ord som jag sade till er: Tjänaren är inte förmer än sin herre. Har de förföljt mig, skall de också förfölja er. Har de hållit mitt ord, skall de också hålla ert.

Matt. 10:24. Luk. 6:40. Joh. 13:16.

21. Men allt detta skall de göra mot er för mitt namns skull, därför att de inte känner honom som har sänt mig.

Matt. 24:9. Joh. 16:3.

22. Om jag inte hade kommit och talat till dem, skulle de inte ha synd, men nu har de ingen ursäkt för sin synd.

Joh. 9:41.

23. Den som hatar mig hatar också min Fader.

24. Om jag inte bland dem hade gjort sådana gärningar som ingen annan har gjort, skulle de inte ha synd. Men nu har de sett dem och har hatat både mig och min Fader.

25. Men detta har skett, för att det ordet skulle uppfyllas som står skrivet i deras lag: De har hatat mig utan anledning.

Ps. 35:19, 69:5.

26. Men när Hjälparen* kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens Ande, som utgår från Fadern, då skall han vittna om mig.

Luk. 24:49. Joh. 14:26, 16:7. *Alt. övers.: Tröstaren.

27. Också ni skall vittna, eftersom ni har varit med mig från början.

Apg. 1:21, 5:32.

16 Kapitlet

Slutet av Jesu avskedstal till lärjungarna. Den Helige Andes uppgift.

Detta har jag talat till er, för att ni inte skall komma på fall.

2. De skall utesluta er ur synagogorna, ja, den tid kommer, när var och en som dödar er skall tro att de utför en tjänst åt Gud.

3. Och detta skall de göra mot er*, därför att de inte känner Fadern, inte heller mig.

Joh. 15:21. *UN utelämnar: mot er.

4. Men jag har sagt er detta, för att när den tiden* kommer, ni skall komma ihåg att jag har sagt er det.

Och detta har jag inte sagt från början, eftersom jag var hos er.

Matt. 9:15. Mark. 2:19. Luk. 5:34. *UN: deras tid.

5. Men nu går jag till honom som har sänt mig, och ingen av er frågar mig: Vart går du?

6. Men därför att jag har sagt er detta, är era hjärtan fyllda av sorg.

7. Men jag säger er sanningen: Det är bäst för er att jag går bort. Ty om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går bort, skall jag sända honom till er.

8. Och när han kommer, skall han överbevisa världen om synd och om rättfärdighet och om dom.

9. Om synd, ty de tror inte på mig,

10. om rättfärdighet, ty jag går till min* Fader och ni ser mig inte längre,

*UN utelämnar: min.

11. om dom, ty denna världens furste är dömd.

Joh. 12:31.

12. Jag har ännu mycket att säga er, men ni kan inte bära det nu.

13. Men när han kommer, sanningens Ande, skall han leda er till* hela sanningen. Ty han skall inte tala av sig själv, utan allt han hör skall han tala, och han skall förkunna för er vad som kommer att ske.

Joh. 14:26, 15:26. *UN: in i.

14. Han skall förhärliga mig, ty av mitt skall han ta och förkunna för er.

15. Allt vad Fadern har är mitt. Därför sade jag, att han skall ta av mitt och förkunna för er.

Joh. 17:10.

16. En liten tid, och ni ser mig inte* och ytterligare en liten tid, och ni kommer att se mig, ty jag går till Fadern**.

*UN tillägger: längre.

**UN utelämnar: ty jag går till Fadern.

17. Då sade några av hans lärjungar

till varandra: Vad är det han säger till oss: En liten tid och ni ser mig inte och ytterligare en liten tid, och ni kommer att se mig, och: Ty jag går till Fadern?

18. De sade alltså: Vad är det han säger: En liten tid? Vi förstår inte vad han säger.

19. Då Jesus visste att de ville fråga honom, så sade han till dem: Frågar ni varandra om det som jag sade: En liten tid, och ni ser mig inte och ytterligare en liten tid och ni kommer att se mig?

20. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Ni skall gråta och jämra er, men världen skall glädja sig. Och ni kommer att sörja*, men er sorg skall vändas i glädje.

*KXII: skall vara bedrövade.

21. När kvinnan föder barn har hon det svårt, därför att hennes stund har kommit. Men när hon har fött barnet, kommer hon inte längre ihåg sin smärta i glädjen över att en människa blivit född till världen.

22. Så är också ni nu bedrövade. Men jag skall se er igen, och då skall era hjärtan glädja sig, och ingen skall ta er glädje ifrån er.

23. Och på den dagen skall ni inte fråga mig om något. Sannerligen, sannerligen säger jag er: Vad ni än ber Fadern om i mitt namn, det skall han ge er.

Matt. 7:7, 21:22. Mark. 11:24.

Luk. 11:9. Joh. 14:13, 15:16. Jak. 1:5.

24. Hittills har ni inte bett om något i mitt namn. Be och ni skall få, för att er glädje skall bli fullkomlig.

25. Detta har jag talat till er med bildspråk. Men den tid kommer, då jag inte längre skall tala till er med bildspråk, utan öppet förkunna för er om Fadern.

26. På den dagen skall ni be i mitt namn. Och jag säger inte till er, att jag skall be Fadern för er,

27. ty Fadern själv älskar er, eftersom ni har älskat mig och har trott att jag har utgått från Gud. Joh. 17:8.

28. Jag har utgått från Fadern och har kommit in i världen. Åter lämnar jag världen och går till Fadern.

29. Hans lärjungar sade till honom: Se, nu talar du öppet och inte med bildspråk.

30. Nu vet vi att du vet allt och inte har behov av att någon frågar dig. Därför tror vi att du har utgått från Gud. Joh. 17:25.

31. Jesus svarade dem: Tror ni nu?

32. Se, den stund kommer, ja, den har redan kommit, då ni skall skingras var och en till sitt och lämna mig ensam. Men jag är inte ensam, ty Fadern är med mig. Matt. 26:31. Mark. 14:27.

33. Detta har jag talat till er, för att ni skall ha frid i mig. I världen kommer* ni att lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen.

*UN: lider ni.

17 Kapitlet

Jesus ber för sig själv, för sina lärjungar och för församlingen.

Så talade Jesus och lyfte blicken mot himlen och sade: Fader, stunden har kommit. Förhårliga din Son, för att också din* Son må förhårliga dig, Joh. 12:23. *UN utelämnar: också din.

2. såsom du har gett honom makt över allt kött, för att han skulle ge evigt liv åt alla dem som du har gett honom. Matt. 28:18. Joh. 6:40.

3. Och detta är det eviga livet, att de känner dig, den ende sanne Guden, och Jesus Kristus, som du har sänt.

4. Jag har förhårligt dig på jorden, jag har fullbordat det verk som du gav mig att utföra.

5. Och nu, Fader, förhårliga du mig hos dig själv med den hårlighet som jag hade hos dig innan världen var till.

6. Jag har uppenbarat ditt namn för de människor som du har gett mig från världen. De var dina, och du har gett dem åt mig, och de har hållit ditt ord.

7. Nu har de förstått att allt det du har gett mig är från dig.

8. Ty de ord som du har gett mig, har jag gett dem, och de har tagit emot dem och har verkligen förstått att jag har utgått från dig, och de har trott att du har sänt mig. Joh. 16:27, 30.

9. Jag ber för dem. För världen ber jag inte, utan för dem som du har gett mig, ty de är dina.

10. Och allt mitt är ditt, och ditt är mitt, och jag är förhårligad i dem. Joh. 16:15.

11. Nu är jag inte längre i världen, men dessa är i världen, och jag kommer till dig. Helige Fader, bevara genom ditt namn dem som du har gett mig, för att de skall vara ett, såsom vi är. Joh. 10:30.

12. Medan jag var hos dem i världen*, bevarade jag dem i ditt namn, de som du har gett mig. Jag bevarade** dem, och ingen av dem gick förlorad utom fördärvets son, för att Skriften skulle uppfyllas. Ps. 109:8. Joh. 18:9.

*UN utelämnar: i världen. **UN: vaktade.

13. Och nu kommer jag till dig och

detta talar jag i världen, för att de skall ha min fullkomliga glädje i sig.

14. Jag har gett dem ditt ord, och världen har hatat dem, eftersom de inte är av världen, liksom jag inte är av världen.

15. Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem från det onda.

16. De är inte av världen, liksom inte jag är av världen.

17. Helga dem genom din* sanning, ditt ord är sanning. **UN utelämnar: din.*

18. Såsom du har sänt mig i världen, så har också jag sänt dem i världen.

19. Och jag helgar mig själv för dem, för att också de skall vara helgade genom sanningen.

20. Men jag ber inte endast för dem, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro* på mig, **UN: som tror.*

21. att de alla skall vara ett, såsom du Fader är i mig, och jag i dig, att också de skall vara ett* i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig. *Joh. 10:38, 14:10. *UN utelämnar: ett.*

22. Och den härlighet som du har gett mig har jag gett dem för att de skall vara ett, liksom vi är ett,

23. jag i dem och du i mig, för att de skall bli fullkomligt till ett, och för att världen skall förstå att du har sänt mig och att du har älskat dem såsom du har älskat mig. *1 Joh. 1:3, 3:24.*

24. Fader, jag vill att där jag är, skall också de vara med mig som du har gett mig, så att de får se min härlighet som du har gett mig, ty du har älskat mig innan världens grund blev lagd. *Joh. 12:26, 14:3.*

25. Rättfärdige Fader, världen har verkligen inte känt dig, men jag har känt dig, och dessa har förstått att du har sänt mig.

26. Och jag har gjort ditt namn känt för dem och skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem och jag i dem.

18 Kapitlet

Jesus blir förrådd. Kristus lider i Örtagården. Han grips, blir förhörd inför översteprästerna, förnekas av Petrus och blir förhörd av Pilatus.

När Jesus hade sagt detta, gick han ut tillsammans med sina lärjungar över bäcken Kidron. Där låg en trädgård, som han och hans lärjungar gick in i. *2 Sam. 15:23. Matt. 26:36. Mark. 14:32. Luk. 22:39.*

2. Men Judas, som förrådade honom, kände också till det stället, för Jesus hade ofta kommit dit tillsammans med sina lärjungar.

3. Eftersom Judas hade fått med sig en vaktstyrka och tjänare från översteprästerna och fariseerna, kom han dit med facklor, lyktor och vapen. *Ps. 41:10. Matt. 26:47. Mark. 14:43. Luk. 22:47. Apg. 1:16.*

4. Jesus som visste om allt som skulle ske med honom, gick ut och sade till dem: Vem söker ni?

5. De svarade honom: Jesus från Nasaret. Jesus* sade till dem: Jag Är**. Och Judas som förrådade honom stod också där med dem. **UN: han. **grek. ego eimi. Se 2 Mos. 3:14f.*

6. Då när han sade till dem: Jag Är, vek de tillbaka och föll till marken.

7. Då frågade han dem ännu en gång: Vem söker ni? De sade: Jesus från Nasaret.

8. Jesus svarade: Jag sade er att Jag Är. Så om ni söker mig, så låt dessa gå,

9. för att det ordet skulle gå i uppfyllelse som han hade sagt: Av dem som du har gett mig har jag inte förlorat någon.

Joh. 17:12.

10. Simon Petrus, som hade ett svärd, drog då ut det och högg till översteprästens tjänare och högg av hans högra öra. Och tjänarens namn var Malkus.

11. Då sade Jesus till Petrus: Stick ditt svärd i skidan. Skulle jag inte dricka den bägare* som min Fader har gett mig?

*KXII: kalk.

12. Vaktstyrkan med sin befälhavare och judarnas tjänare grep då Jesus och band honom

Matt. 26:57. Mark. 14:53. Luk. 22:54.

13. och förde bort honom, först till Hannas, för han var svärfar till Kaifas, som var överstepräst det året.

Joh. 3:2.

14. Och det var Kaifas som hade gett judarna det rådet att det var bäst* att en människa dog för folket.

Joh. 11:50. *KXII: nyttigt.

15. Och Simon Petrus och en annan lärjunge följde efter Jesus. Och den lärjungen var bekant med översteprästen och gick med Jesus in på översteprästens gård.

16. Men Petrus stod utanför vid porten. Den andre lärjungen, som var bekant med översteprästen, gick då ut och talade med portvakterskan och förde in Petrus.

17. Tjänsteflickan som vaktade

porten, sade då till Petrus: Är inte också du en av den mannens lärjungar? Han sade: Det är jag inte.

18. Men tjänarna och vakterna hade gjort upp en koleld, eftersom det var kallt, och de stod och värmdes sig. Och bland dem stod Petrus och värmdes sig.

19. Översteprästen frågade då Jesus om hans lärjungar och om hans lära.

20. Jesus svarade honom: Jag talade öppet till världen, jag undervisade i synagogan och i templet, där judarna* alltid samlas. Och i hemlighet har jag inte sagt något.

*UN och KXII tillägger: alla.

21. Varför frågar du mig? Fråga dem som har hört vad jag har talat till dem. Se, de vet vad jag har sagt.

22. Och när han hade sagt detta, var det en av tjänarna som stod där, som slog Jesus med handflatan och sade: Skall du svara översteprästen på det sättet?

23. Jesus svarade honom: Har jag talat orätt, så vittna om det som var orätt, men har jag talat rätt, varför slår du mig då?

24. Då sände Hannas honom bunden till översteprästen Kaifas.

25. Simon Petrus stod och värmdes sig. Då sade de till honom: Är inte du också en av hans lärjungar? Han nekade och sade: Det är jag inte.

Matt. 26:69. Mark. 14:66. Luk. 22:55.

26. En av översteprästens tjänare, en släkting till den som Petrus hade huggit örat av, sade: Såg jag inte dig med honom i trädgården?

27. Då nekade Petrus än en gång. Och strax gol tuppen.

28. Sedan förde de Jesus från Kaifas till landshövdingens palats*, och det var nu morgon. Men själva gick de inte in i landshövdingens palats*, för att de inte skulle bli orena utan kunna äta påskalammet. Matt. 27:1.

Mark. 15:1. Luk. 23:1. Apg. 10:28, 11:3.

*Alt. övers. pretoriet. KXII: rådhuset.

29. Pilatus gick då ut till dem och sade: Vilken anklagelse har ni mot denne man?

30. De svarade och sade till honom: Om han inte vore en förbrytare*, hade vi inte överlämnat honom åt dig.

*KXII: ogärningsman.

31. Då sade Pilatus till dem: Ta ni honom och döm honom efter er lag. Då sade judarna till honom: Vi har inte tillåtelse att döda någon.

32. Ty det ord skulle uppfyllas som Jesus hade sagt, när han gav till känna, vilken slags död han skulle dö.

Matt. 20:19. Mark. 10:33. Luk. 18:32.

33. Då gick Pilatus in i pretoriet igen och kallade Jesus till sig och sade till honom: Är du judarnas Konung?

Matt. 27:11. Mark. 15:2. Luk. 23:3.

34. Jesus svarade honom: Säger du detta av dig själv, eller har andra sagt det till dig om mig?

35. Pilatus svarade: Inte är väl jag en jude? Ditt eget folk och översteprästererna har överlämnat dig åt mig. Vad har du gjort?

36. Jesus svarade: Mitt rike är inte av denna världen. Om mitt rike vore av denna världen, hade mina tjänare kämpat för att jag inte skulle bli överlämnad åt judarna. Men nu är mitt rike inte härifrån.

37. Då sade Pilatus till honom: Så är du då en Konung? Jesus svarade:

Du säger att jag är en Konung. Till det är jag född, och till det har jag kommit i världen, för att jag skulle vittna för sanningen. Var och en som är av sanningen hör min röst.

38. Pilatus sade till honom: Vad är sanning? Och när han hade sagt detta, gick han ut till judarna igen och sade till dem: Jag kan inte finna honom skyldig till något.

39. Men det är sed hos er att jag vid påsken friger någon åt er. Vill ni då, att jag skall frige judarnas Konung åt er?

Matt. 27:15. Mark. 15:6. Luk. 23:17.

40. Då ropade de alla* på nytt och sade: Inte honom utan Barabbas. Men Barabbas var en rövare.

Apg. 3:14. *UN utelämnar: alla.

19 Kapitlet

Jesus gisslas, blir dömd, blir krönt och bär sitt kors. Han blir korsfäst, dör och begravs.

Så tog då Pilatus Jesus och lät gissla* honom.

Mark. 15:16.

*Se not Matt. 27:26.

2. Och soldaterna flätade samman en krona av törnen och satte den på hans huvud och klädde på honom en purpurfärgad mantel,

3. och* sade: Leve judarnas Konung! Och de slog honom i ansiktet.

*UN tillägger: De gick fram till honom.

4. Då gick Pilatus ut igen och sade till dem: Se, jag för ut honom till er, för att ni skall förstå att jag inte finner honom skyldig till något.

5. Då kom Jesus ut och bar törnekronan och den purpurfärgade manteln. Och han sade till dem: Se människan!

6. När nu översteprästerna och tjänarna såg honom, ropade de och sade: Korsfäst, korsfäst! Pilatus sade till dem: Ta ni och korsfäst honom, för jag finner honom inte skyldig till något.

7. Judarna svarade honom: Vi har en lag, och enligt vår* lag måste han dö, ty han har gjort sig själv till Guds Son.

*UN: den lagen.

8. När Pilatus hörde det talet, fruktade han ännu mer

9. och gick in i landshövdingens palats* igen och sade till Jesus: Varifrån är du? Men Jesus gav honom inget svar.

*pretoriet. KXII: rådhuset.

10. Då sade Pilatus till honom: Talar du inte med mig? Vet du inte, att jag har makt att korsfästa dig och makt att frige dig?

11. Jesus svarade: Du skulle inte ha någon makt alls över mig, om du inte hade fått den ovanifrån. Därför har den större synd som har överlämnat mig åt dig.

12. Från den stunden försökte Pilatus att frige honom. Men judarna ropade och sade: Friger du honom, så är du inte kejsarens vän. Var och en som gör sig själv till Konung sätter sig upp mot kejsaren.

13. När Pilatus hörde detta tal förde han ut Jesus och satte sig på domarsätet på en plats, som kallas Litostroton*, och på hebreiska Gabbata.

*En stenlagd plats.

14. Och det var påskens tillredelsedag, och omkring sjätte timmen. Och han sade till judarna: Se, er Konung!

15. Men de ropade: Bort med honom, bort med honom! Korsfäst honom!

Pilatus frågade dem: Skall jag korsfästa er Konung? Översteprästerna svarade: Vi har ingen annan konung än kejsaren.

16. Då utlämnade han honom därför åt dem till att korsfästas. Och de tog Jesus och förde bort honom*.

Matt. 27:31. Mark. 15:20. Luk. 23:33.

*UN utlämnar: och de förde bort honom.

17. Och han bar sitt kors och gick ut till den plats som kallas Huvudskalleplatsen, som på hebreiska kallas Golgata.

18. Där korsfäste de honom, och tillsammans med honom två andra, en på var sida och Jesus i mitten.

19. Men Pilatus skrev också en överskrift och satte upp den på korset. Och där stod skrivet: Jesus från Nasaret, judarnas Konung.

Matt. 27:37. Luk. 23:38.

20. Denna överskrift läste därför många av judarna, eftersom platsen där Jesus var korsfäst låg nära staden. Och den var skriven på hebreiska, grekiska och latin.

21. Då sade judarnas överstepräster till Pilatus: Skriv inte: Judarnas Konung, utan att han har sagt: Jag är judarnas Konung.

22. Pilatus svarade: Vad jag har skrivit, det har jag skrivit.

23. När nu soldaterna hade korsfäst Jesus, tog de hans kläder och delade dem i fyra delar, en åt varje soldat, och dessutom livklädnaden. Men livklädnaden hade inga sömmar, vävd från toppen i ett stycke.

Matt. 27:35. Mark. 15:24. Luk. 23:34.

24. Därför sade de till varandra: Låt oss inte skära sönder den, utan kasta lott om vem som skall få den. Ty

Skriften skulle uppfyllas, som säger: De har delat mina kläder mellan sig och kastat lott om min klädnad. Därför gjorde soldaterna detta.

Ps. 22:19.

25. Men vid Jesu kors stod hans mor och hans mors syster, Maria, Klopas hustru, och Maria Magdalena.

26. När nu Jesus såg sin mor och den lärjunge som han älskade stå bredvid henne, sade han till sin mor: Kvinna, se din son.

27. Sedan sade han till lärjungen: Se din mor. Och från den stunden tog lärjungen henne hem till sig.

28. Därefter, då Jesus visste att allt nu var fullbordat, sade han, för att Skriften skulle uppfyllas: Jag törstar.

Ps. 69:22.

29. Då stod där ett kärl, fullt med ättika, och de fyllde en svamp med ättika och satte den på en isopstjälk och förde den till hans mun.

2 Mos. 12:22. Matt. 27:48.

30. Då nu Jesus hade tagit emot ättikan, sade han: Det är fullbordat. Och han böjde ner huvudet och gav upp andan.

31. Men eftersom det var tillredel-sedag, och för att kropparna inte skulle bli kvar på korset över sabbaten - ty det var en stor sabbatsdag — bad judarna Pilatus, att deras ben skulle slås sönder och att de skulle tas bort.

32. Då kom soldaterna och slog sönder den förstes ben och den andres som var korsfäst med honom.

33. Men när de kom till Jesus och såg att han redan var död, slog de inte sönder hans ben,

34. utan en av soldaterna stack upp sidan på honom med ett spjut, och genast kom det ut blod och vatten.

35. Och den som såg detta, han har vittnat om det, och hans vittnesbörd är sant, och han vet att han talar sanning, för att ni skall tro.

36. Ty detta skedde, för att Skriften skulle uppfyllas: Inget ben skall slås sönder på honom.

2 Mos. 12:46. 4 Mos. 9:12.

37. Och dessutom säger ett annat skriftställe: De skall se på honom som de har genomborrat. Sak. 12:10.

38. Och Josef från Arimatea, som var en Jesu lärjunge, fast i hemlighet av rädsla för judarna, bad därefter Pilatus att få ta Jesu kropp, och Pilatus tillät det. Han kom då och tog Jesu* kropp.

Matt. 27:57. Mark. 15:42-43.

Luk. 23:50. Joh. 12:42. *UN: hans.

39. Nikodemus, som första gången kom till Jesus* om natten, kom också och hade med sig en blandning av myrra och aloe, omkring hundra pund**.

Joh. 3:1-2.

*UN: honom. **ett romerskt pund motsvarade ca 1/3 kilo.

40. Så tog de då Jesu kropp och lindade den i linnebindlar tillsammans med välluktande kryddor, såsom judarna har för sed vid begravning.

41. Men vid det stället där han blev korsfäst fanns det en trädgård, och i trädgården en ny grav, där ingen någonsin hade blivit lagd.

42. Där lade de nu Jesus, eftersom det var judarnas tillredelsedag, ty graven låg nära.

20 Kapitlet

Jesus uppenbarar sig efter sin uppståndelse för Maria, apostlarna och särskilt för Tomas.

Men på den första dagen i veckan kom Maria Magdalena tidigt, medan det ännu var mörkt, till graven och fick se att stenen var borttagen från graven. Matt. 28:1. Mark. 16:1 Luk. 24:1.

2. Då sprang hon därifrån och kom till Simon Petrus och till den andre lärjungen, den som Jesus älskade, och sade till dem: De har tagit bort Herren ur graven, och vi vet inte var de har lagt honom.

3. Då begav sig Petrus och den andre lärjungen iväg och kom till graven. Luk. 24:12.

4. Och de sprang båda tillsammans, men den andre lärjungen sprang snabbare än Petrus och kom först till graven.

5. Och när han lutade sig ner, såg han linnebindlarna ligga där, men han gick inte in.

6. Så kom Simon Petrus efter honom. Och han gick in i graven och såg linnebindlarna ligga där,

7. och duken som hade täckt hans huvud. Den låg inte tillsammans med linnebindlarna utan för sig själv, hopvikt på en särskild plats.

8. Då gick också den andre lärjungen in, han som hade kommit först till graven, och han såg och trodde.

9. Ty de hade ännu inte förstått Skriften att han skulle uppstå från de döda.

10. Därefter gick Lärjungarna tillbaka igen till sina hem.

11. Men Maria stod och grät utanför graven. Och medan hon grät lutade hon sig in i graven Mark. 16:5.

12. och fick se två änglar i vita kläder sitta där Jesu kropp hade legat, den ena vid huvudet och den andra vid fötterna. Matt. 28:2-3.

13. Och de sade till henne: Kvinna, varför gråter du? Hon sade till dem: Därför att de har tagit bort min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom.

14. Och när hon sade detta, vände hon sig om och fick se Jesus stå där, men hon visste inte att det var Jesus. Matt. 28:9. Mark. 16:9.

15. Jesus sade till henne: Kvinna, varför gråter du? Vem söker du? Hon trodde att det var trädgårdsmästaren och sade till honom: Herre, om du har burit bort honom, så säg mig var du har lagt honom, så att jag kan hämta honom.

16. Jesus sade till henne: Maria! Hon vände sig om och sade till honom*: Rabbuni, det betyder Mästare.

*UN tillägger: på hebreiska.

17. Jesus sade till henne: Rör inte vid mig. Ty jag har ännu inte farit upp till min* Fader. Men gå till mina bröder och säg till dem: Jag far upp till min Fader och er Fader, och till min Gud och er Gud. Ps. 22:23.

*UN utelämnar: min.

18. Maria Magdalena kom och berättade för lärjungarna att hon hade sett Herren och att han hade sagt detta till henne.

19. Senare samma dag, på kvällen, den första i veckan, då lärjungarna av rädsla för judarna var samlade* bakom låsta dörrar, kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade till dem: Frid vare med er. Mark. 16:14. Luk. 24:36.

1 Kor. 15:5. *UN utelämnar: samlade.

20. Och när han hade sagt detta, visade han dem sina händer och sin

sida. Då blev lärjungarna glada när de såg Herren.

21. Då sade Jesus än en gång till dem: Frid vare med er. Såsom Fadern har sänt mig, så sänder också jag er.

22. När han hade sagt detta, blåste han på dem och sade till dem: Ta emot den Helige Ande.

23. Om ni förlåter någon hans synder, så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder, så är han bunden. Matt. 16:19, 18:18.

24. Men Tomas, en av de tolv, som kallades Tvillingen, var inte med dem när Jesus kom.

25. Då sade de andra lärjungarna till honom: Vi har sett Herren. Men han sade till dem: Om jag inte får se hålen efter spikarna i hans händer och sticka mitt finger i hålen efter spikarna och sticka min hand i hans sida, så tror jag det aldrig.

26. Och åtta dagar därefter var hans lärjungar inne igen, och Tomas var med dem. Då kom Jesus medan dör-rarna var låsta och stod mitt ibland dem och sade: Frid vare med er.

27. Sedan sade han till Tomas: Räck hit ditt finger, och se mina händer, och räck hit din hand, och stick den i min sida. Och tvivla inte, utan tro!

28. Och Tomas svarade och sade till honom: Min Herre och min Gud!

29. Jesus sade till honom: Eftersom du har sett mig, Tomas*, tror du. Saliga är de som inte ser och ändå tror. 1 Petr. 1:8. *UN utelämnar: Tomas.

30. Också många andra tecken* som inte är uppskrivna i denna bok, gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn. Joh. 21:25. *Alt. övers.: mirakler.

31. Men dessa har blivit nerskrivna,

för att ni skall tro att Jesus är Kristus, Guds Son, och för att ni genom tron skall ha liv i hans namn.

21 Kapitlet

Jesus uppenbarar sig för lärjungarna vid Tiberias sjö.

Därefter uppenbarade sig Jesus på nytt för lärjungarna vid Tiberias sjö. Och han uppenbarade sig på följande sätt:

2. Simon Petrus och Tomas, som kallades Tvillingen, och Natanael, från Kana i Galileen, och Sebedeus söner och två andra av hans lärjungar var tillsammans.

3. Simon Petrus sade då till dem: Jag går och fiskar. De sade till honom: Vi går också med dig. De gick ut och steg genast* i båten. Men den natten fick de inget. *UN utelämnar: genast.

4. Och då det sedan hade blivit morgon, stod Jesus på stranden, men lärjungarna visste inte att det var Jesus.

5. Då sade Jesus till dem: Barn, har ni något att äta? De svarade honom: Nej.

6. Och han sade till dem: Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så skall ni få. Då kastade de ut, och nu fick de så mycket fisk, att de inte kunde dra upp det.

7. Då sade den lärjunge som Jesus älskade till Petrus: Det är Herren. När Simon Petrus hörde att det var Herren, tog han på sig ytterplagget, för han var lätt klädd och kastade sig i sjön. Joh. 13:23.

8. Men de andra lärjungarna kom med

båten, för de var inte längre från land än omkring 200 alnar*, och de drog efter sig nätet med fiskarna.

*200 alnar motsvarar ca 90 meter.

9. Och när de hade stigit i land, såg de glöd ligga där och fisk som låg på den och bröd.

10. Jesus sade till dem: Bär hit av de fiskar som ni har fått.

11. Simon Petrus stod upp och drog upp nätet på land, fullt av stora fiskar, etthundrafemtio stycken. Och fast de var så många gick nätet inte sönder.

12. Jesus sade till dem: Kom och ät. Och ingen av lärjungarna vågade fråga honom: Vem är du? De visste att det var Herren.

13. Då kom Jesus och tog brödet och gav åt dem, och likaså av fisken.

14. Detta var nu tredje gången som Jesus uppenbarade sig för sina lärjungar, sedan han hade uppstått från de döda.

15. När de nu hade ätit, sade Jesus till Simon Petrus: Simon, Jonas* son, älskar** du mig mer än dessa? Han sade till honom: Ja, Herre, du vet att jag har dig kär***. Han sade till honom: Föd mina lamm.

*UN: Johannes. **grek. agapáo. ***grek. filéo.

16. Han frågade igen för andra gången: Simon, Jonas* son, älskar** du mig? Han sade till honom: Ja, Herre, du vet att jag har dig kär***. Han sade till honom: Var en herde för mina får.

*UN: Johannes.

**grek. agapáo. ***grek. filéo.

17. För tredje gången frågade han honom: Simon, Jonas* son, har du mig kär**? Petrus blev bedrövad över att han för tredje gången sade till honom: Har du mig kär**? Och

han sade till honom: Herre, du vet allt, du vet att jag har dig kär**. Jesus sade till honom: Föd mina får.

*UN: Johannes. **grek. filéo.

18. Sannerligen, sannerligen säger jag dig: När du var ung, spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal, skall du sträcka ut dina händer, och en annan skall spänna bältet om dig och föra dig dit du inte vill.

2 Petr. 1:14.

19. Detta sade han för att ge till känna med vilken slags död han skulle förhårliga Gud. Och efter att han hade sagt detta, sade han till honom: Följ mig.

20. Då vände sig Petrus om och såg att den lärjunge som Jesus älskade följde efter, han som också vid måltiden hade lutat sig mot hans bröst och sagt: Herre, vem är det som förräder dig?

21. Petrus såg på honom och sade till Jesus: Herre, och hur blir det med honom?

22. Jesus sade till honom: Om jag vill att han skall bli kvar tills jag kommer, vad rör det dig? Följ du mig!

23. Så kom det talet ut bland bröderna, att den lärjungen inte skulle dö. Men Jesus hade inte sagt till honom, att han inte skulle dö, utan: Om jag vill att han skall bli kvar tills jag kommer, vad rör det dig?

24. Det är den lärjungen som vittnar om detta och skrev detta, och vi vet att hans vittnesbörd är sant.

25. Och det finns också mycket annat som Jesus gjorde, och om det skulle skrivas ner var för sig, tror jag att inte ens hela världen skulle rymma de böcker som då skulle skrivas. Amen*.

*UN utelämnar: Amen.

Apostlagärningarna

1 Kapitlet

Kristi himmelsfärd. Mattias väljs till apostel.

I min förra skrift, gode Teofilus, har jag berättat om allt det som Jesus började både att göra och lära, 2. fram till den dag då han blev upptagen, sedan han genom den Helige Ande hade gett sina befallningar åt apostlarna som han hade utvalt.

Matt. 28:19. Mark. 16:15.

3. För dem hade han också efter sitt lidande, genom många säkra bevis visat sig levande, då han lät sig ses av dem i fyrtio dagar och talade med dem om Guds rike.

1 Kor. 15:6.

4. Då han hade församlat dem, befallde han dem att de inte skulle lämna Jerusalem utan invänta Faderns löfte som han sade att ni har hört av mig.

Luk. 24:49. Joh. 14:16, 15:26.

5. Ty Johannes döpte verkligen i vatten, men ni skall om några få dagar bli döpta i den Helige Ande.

Matt. 3:11. Mark. 1:8. Luk. 3:16.

Joh. 1:26. Apg. 11:16.

6. Då de nu var samlade frågade de honom och sade: Herre, skall du i denna tid återupprätta riket åt Israel?

7. Då sade han till dem: Det är inte er sak att veta tider eller stunder, som Fadern i sin makt har fastställt.

8. Men ni skall få kraft efter att den Helige Ande har kommit över er och ni skall vara vittnen* åt mig både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.

Apg. 2:4, 9:15, 19:6. *UN: mina vittnen.

9. Och när han hade sagt detta, såg de hur han lyftes upp, och en molnsky tog honom ur deras åsyn.

Mark. 16:19. Luk. 24:51.

10. Och medan de såg mot himlen, när han for upp, se, då stod två män i vita kläder hos dem.

11. Och de sade: Ni galileiska män, varför står ni och ser upp mot himlen? Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma igen på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen.

12. Då vände de tillbaka till Jerusalem från det berg som heter Oljebberget, som ligger nära Jerusalem, en sabbatsdags resa därifrån.

13. Och när de hade kommit in, gick de upp i den sal i övervåningen, där de brukade uppehålla sig, Petrus och Jakob och Johannes och Andreas, Filippus och Tomas, Bartolomeus och Matteus, Jakob, Alfeus son, och Simon seloten och Judas, Jakobs son*.

Matt. 10:2-4. *ordet son saknas i grek. Alt. övers.: bror.

14. Alla dessa höll enigt* och troget ut i bön och åkallan**, tillsammans

med kvinnorna och Maria, Jesu mor, samt med hans bröder. Matt. 27:55.

Mark. 15:40-41. Luk. 8:2-3, 23:55, 24:10.

*KXII: endräktigt. Ordagrant: med ett sinne.

**UN utelämnar: och åkallan.

15. Och i de dagarna stod Petrus upp bland lärjungarna* – ett antal av omkring 120 personer var samlade – och sade: *UN: bröderna.

16. Ni män och bröder! Det ställe i Skriften måste gå i uppfyllelse som den Helige Ande genom Davids mun hade förutsagt om Judas, som blev en vägvisare åt dem som grep Jesus.

Ps. 41:10. Joh. 13:18. Matt. 26:47.

Mark. 14:43. Luk. 22:47. Joh. 18:3.

17. Ty han räknades som en av oss och hade fått sin del i denna tjänst.

18. Men han köpte ett jordstykke för sin syndalön, och han föll framstupa* och buken brast och alla hans inälvor rann ut. Matt. 26:15, 27:5.

*KXII: hängde sig.

19. Och det blev känt för alla dem som bor i Jerusalem, så att det jordstycket på deras språk kallades Akeldamak, vilket betyder Blodsåkern. Matt. 27:8.

20. Ty det står skrivet i Psaltaren: Låt hans gård bli öde, och låt ingen finnas som bor där, och låt en annan få hans ämbete. Ps. 69:26, 109:8. Matt. 23:38.

21. Därför måste nu en av de män som har varit med oss under hela den tid som Herren Jesus gick in och ut bland oss,

22. ända från det han döptes av Johannes till den dag då han blev upptagen från oss, insättas till att vara ett vittne med oss om hans uppståndelse.

23. Och de ställde fram två: Josef, som kallades Barsabbas, som även kallades Justus, och Mattias.

24. Och de bad och sade: Du Herre som känner allas hjärtan, visa oss vilken av dessa två du har utvalt

25. till att få sin del i denna tjänst och detta apostlämbete, som Judas övergav för att gå till den plats som var hans.

26. Och de kastade lott om dem, och lotten föll på Mattias. Så blev han tillsammans med de elva räknad som apostel.

2 Kapitlet

Den Helige Andes utgjutelse på pingstdagen. Petrus tal om Kristus. Församlingens tillväxt.

När pingstdagen* var inne var de alla samlade i full enighet**.

*grek. pentekoste. Den femtonde dagen efter påsk.

**KXII: endräktigt. Ordagrant: med ett sinne.

UN utelämnar: i full enighet.

2. Då kom plötsligt ett dån från himlen, som när en våldsamt storm drar fram, och det fyllde hela huset där de satt.

3. Och tungor som av eld visade sig för dem, vilka fördelade sig och satte sig på var och en av dem.

Matt. 3:11. Mark. 1:8. Luk. 3:16. Apg. 1:5, 8.

4. Och de blev alla uppfyllda av den Helige Ande och började tala med andra tungomål, allteftersom Anden ingav dem att tala.

Mark. 16:17. Apg. 1:8. Apg. 10:46.

5. Och i Jerusalem bodde det gudfruktiga judiska män från alla folk under himlen.

6. Då nu detta dån hördes, samlades mycket folk och de var förbryllade, ty var och en hörde sitt eget språk talas av dem.

7. Och de blev alla häpna och förundrade och de sade till varandra: Se, är inte alla dessa som talar, galileer?

8. Hur kan då var och en höra det egna språket talas så, som där vi är födda?

9. Parter och meder och elamiter och de som bor i Mesopotamien och i Judeen och Kappadocien, Pontus och Asien,

10. Frygien och Pamfylien, Egypten och de delar av Libyen som gränsar mot Cyrene, och besökande från Rom, både judar och proselyter,

11. kreter och araber. Vi hör dem tala om Guds underbara verk på våra egna språk.

12. De blev alla häpna och förvirrade, och den ene sade till den andre: Vad betyder detta?

13. Men andra drev med dem och sade: De är fulla av sött vin.

14. Då stod Petrus upp med de elva och höjde sin röst och talade till dem: Ni judiska män och alla ni som bor i Jerusalem. Detta skall ni veta, och lyssna till mina ord.

15. Ty dessa är inte druckna som ni tror. Det är ju bara tredje* timmen på dagen. *Kl. 09.00.

16. Utan detta är det som är sagt genom profeten Joel: Joel 2:28.

17. Och det skall ske i de yttersta dagarna, säger Gud: Jag skall utgjuta av min Ande över allt kött, och era söner och era döttrar skall profetera, och era ynglingar skall se syner, och era äldste skall drömma drömmar. Jes. 44:3. Sak. 12:10.

18. Och över mina tjänare och över mina tjänarinnor skall jag i de

dagarna utgjuta av min Ande, och de skall profetera.

19. Jag skall låta under ske uppe på himlen och tecken nere på jorden: blod och eld och moln av rök.

Joel 2:30.

20. Solen skall vändas i mörker, och månen i blod, innan Herrens dag kommer, den stora och synliga*.

*grek: epifanía.

21. Och det skall ske att var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst. Joel 2:32. Rom. 10:13.

22. Ni män av Israel! Hör dessa ord: Jesus från Nasaret, en man som inför er har blivit bekräftad av Gud genom kraftgärningar och under och tecken som Gud gjorde genom honom bland er, som ni också själva vet. Apg. 10:38.

23. Honom som blev utlämnad åt er genom Guds bestämda rådslut och vetskap i förväg, har ni tagit* och med onda mäns händer korsfäst och dödat. *UN utelämnar: tagit och.

24. Honom har Gud uppväckt, efter att han hade löst dödens smärtor, eftersom det inte var möjligt att han skulle behållas av den. Apg. 3:15, 4:10, 10:40, 13:30f.

25. Ty David säger om honom: Jag har alltid haft Herren för mina ögon ty han är på min högra sida, för att jag inte skall vackla. Ps. 16:8.

26. Därför glädde sig mitt hjärta och min tunga fröjdade sig, och även mitt kött skall vila i hoppet.

27. Ty du skall inte lämna min själ åt dödsriket*, inte heller skall du låta din Helige se förgängelsen. *KXII: helvetet. Grekiska: Hades

28. Du har visat mig livets vägar, du

skall uppfylla mig med glädje inför ditt ansikte.

29. Män och bröder, låt mig tala öppet till er om vår stamfader David, att han är både död och begravnen, och hans grav finns ibland oss än idag.

1 Kon. 2:10. Apg. 13:36.

30. Eftersom han var en profet och visste att Gud med ed hade svurit honom, att ur en av hans efterkommande, enligt köttet*, resa upp Kristus för att sitta på hans tron,

2 Sam. 7:12. Ps. 132:11.

*UN utelämnar: enligt köttet, resa upp Kristus.

31. förutsåg han och talade om Kristi uppståndelse: att hans själ* inte skulle lämnas åt dödsriket**, och hans kropp inte heller skulle se förgängelsen.

Ps. 16:10. Apg. 13:35.

*UN utelämnar: själ. **KXII: helvetet. Grekiska: Hades.

32. Denne Jesus har Gud uppväckt, det är vi alla vittnen till.

Apg. 10:40. Rom. 4:24, 8:11. 1 Kor. 6:14, 15:15.

2 Kor. 4:14. Gal. 1:1.

33. Sedan han nu genom Guds högra hand är upphöjd och har tagit emot löftet av Fadern om den Helige Ande, har han utgjutit detta som ni nu ser och hör.

34. Ty David har inte farit upp till himlen, men han säger själv: Herren sade till min Herre: Sätt dig på min högra sida,

Ps. 110:1. 1 Kor. 15:25.

35. till dess jag har lagt dina fiender till en fotpall för dina fötter.

36. Därför skall hela Israels hus vara helt förvissade om att denne Jesus som ni har korsfäst, honom har Gud gjort både till Herre och till Kristus.

37. När de hörde detta, fick de ett styng i hjärtat och sade till Petrus och de andra apostlarna: Män och bröder, vad skall vi göra?

Hebr. 4:12.

38. Då sade Petrus till dem: Omvänd* er och låt var och en av er döpa sig i Jesu Kristi namn till syndernas förlåtelse och ni skall få den Helige Andes gåva.

Luk. 24:47.

*KXII: Gör bättring. Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra er.

39. Ty åt er är löftet givet och åt era barn och åt alla dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud skall kalla.

1 Mos. 17:7. Joh. 10:16.

40. Också med många andra ord vittnade och förmanade han och sade: Låt er frälsas* från detta onda släkte.

*KXII: hjälpa er.

41. De som då med glädje* tog emot hans ord, lät döpa sig, och så ökades församlingen den dagen med omkring tre tusen själar.

*UN utelämnar: med glädje.

42. De höll fast vid apostlarnas lära och gemenskapen och brödsbrytelsen och bönerna.

43. Och fruktan kom över varje själ, och många under och tecken* gjordes genom apostlarna.

*Alt. övers.: mirakel.

44. Och alla troende var tillsammans och hade allting gemensamt,

Apg. 4:32.

45. och de sålde sina jordegendomar och ägodelar och delade ut dem till alla, efter vad var och en behövde.

46. Och varje dag var de ständigt och i full enighet* tillsammans i templet, och i hemmen bröt de bröd, och åt med fröjd och uppriktigt hjärta.

Apg. 20:7. *KXII: endräktigt. Ordagrant: med ett sinne.

47. De prisade Gud och hade gott anseende hos allt folket. Och dagligen lade Herren till församlingen* dem som blev frälsta.

Apg. 4:33.

*UN utelämnar: till församlingen.

3 Kapitlet

Petrus botar en lam, predikar om Kristus.

Och Petrus och Johannes gick tillsammans upp till templet vid bönestunden som hölls vid den nionde timmen*.

*Kl. 15.00

2. Då bar man fram en man, som hade varit lam från födelsen, som man varje dag satte vid den tempelpört som hette Sköna porten, för att han skulle be om en gåva* av dem som gick in i templet.

*KXII: allmosa.

*Alt. övers.: barmhärtighetsgåva.

3. När han fick se Petrus och Johannes, då de skulle gå in i templet, bad han om en gåva.

4. Och tillsammans med Johannes fäste Petrus sina ögon på honom och sade: Se på oss.

5. Då såg han på dem, i förväntan att han skulle få något av dem.

6. Då sade Petrus: Silver och guld har jag inte, men det jag har det ger jag dig: I Jesu Kristi, nasaréns, namn: Stå upp och gå!

7. Han tog honom vid högra handen och reste upp honom, och genast fick han styrka i sina fötter och vrister, 8. och hoppade upp, stod och gick omkring. Och han följde dem in i templet, gående och hoppande och prisande Gud.

9. Och allt folket såg honom gå omkring och prisa Gud.

10. Och de kände igen honom och såg att det var han som brukade sitta vid Sköna porten i templet för att få gåvor, och de uppfylldes av häpnad och förundran över det som hade hänt med honom.

11. Då nu mannen som hade varit lam och blivit helad*, höll sig till Petrus och Johannes, strömmade allt folket, utom sig av häpnad, samman omkring dem i Salomos pelargång, som den kallas.

1 Kon. 6:3. Apg. 5:12.

*UN utelämnar: som hade varit lam och blivit helad.

12. Och när Petrus såg det började han tala till folket: Ni män av Israel, varför förundrar ni er över detta? Eller varför stirrar ni på oss, som om vi av vår egen kraft eller gudsfruktan har gjort att han kan gå?

13. Abrahams och Isaks och Jakobs Gud, våra faders Gud, har förhärli-gat sin Son Jesus, som ni utlämnade och förnekade inför Pilatus, när han hade beslutat* att frige honom.

2 Mos. 3:6. Luk. 23:16, 20, 21. Joh. 19:12.

*KXII: då han dömdes, att han skulle givas lös.

14. Men ni förnekade den Helige och Rättfärdige och begärde att en mördare skulle frigas åt er,

Matt. 21:20. Mark. 15:11.

Luk. 23:18. Joh. 18:40.

15. och ni dödade Livets Furste. Men Gud har uppväckt honom från de döda. Det är vi vittnen till.

Apg. 2:24, 32. Ef. 1:20.

16. Och genom tron på hans namn har denne som ni ser och känner, fått styrka av hans namn. Och tron som kommer genom honom har gett honom hans fulla hälsa inför er alla.

Luk. 17:19.

17. Nu vet jag väl, bröder, att varken ni eller era rådsherrar visste vad ni gjorde.

18. Men det som Gud har förutsagt genom alla sina profeters mun, att Kristus* skulle lida, det har han på detta sätt låtit gå i uppfyllelse.

*UN: hans Kristus.

19. Ångra er* därför och vänd om, så att era synder blir utplånade,

*KXII: bättra er. Alt. övers.: Ändra ert sinne.

20. och för att tider av vederkvickelse skall komma från Herrens ansikte, och han sänder Jesus Kristus*, han som tidigare var predikad för er.

*UN: Kristus som är bestämd för er, Jesus.

21. Honom måste himlen ta emot tills de tider kommer, då allt som Gud har talat om genom alla* sina heliga profeters mun från världens början, skall bli upprättat igen.

*UN utelämnar: alla.

22. Ty Mose har ju sagt till fäderna*: En profet som är lik mig skall Herren er Gud låta stå upp åt er från era bröder. Lyssna till honom i allt vad han säger till er.

5 Mos. 18:15f. Apg. 7:37. *UN utelämnar: till fäderna.

23. Och det skall ske att var och en själ som inte lyssnar till den profeten skall utrotas ur folket.

24. Och alla profeterna från Samuel och de som kom efter, så många som har talat, har också förutsagt* dessa dagar.

*UN: förkunnat.

25. Ni är barn av profeterna och av det förbund som Gud har gjort med våra* fäder, när han sade till Abraham: I din säd skall alla släkten på jorden bli välsignade.

1 Mos. 12:3, 18:18, 22:18, 26:4. Gal. 3:8. *UN: era.

26. Efter att Gud låtit sin Son Jesus* uppstå, sände han honom först till er för att välsigna er, genom att var och en av er vänder om från sina onda gärningar.

Apg. 13:46. *UN utelämnar: Jesus.

4 Kapitlet

Petrus och Johannes fängslas, förhör och förbjuds att predika.

Församlingens bön och enighet.

Medan de talade till folket, kom prästerna med tempelvaktens befälhavare och sadduceerna till dem.

2. Dessa tog illa vid sig för att de undervisade folket och predikade uppståndelsen från de döda genom Jesus.

Dan. 12:2.

3. Därför grep de dem och satte dem i häkte till följande dag, eftersom det redan var kväll.

4. Men många av dem som hade hört ordet kom till tro, och antalet män var nu omkring fem tusen.

5. Nästa dag hände det sig att Stora rådets medlemmar, både äldste och skriftlärd,

6. även Hannas, översteprästen, och Kaifas och Johannes och Alexander och så många som var av översteprästerlig släkt, samlades i Jerusalem.

Luk. 3:2. Joh. 18:13.

7. Och de lät föra fram dem inför sig och frågade: Genom vilken makt eller i vilket namn har ni gjort detta?

8. Då sade Petrus, som var uppfylld av den Helige Ande, till dem: Ni folkets rådsherrar och äldste i Israel*.

*UN utelämnar: Israel.

9. Om vi i dag förhör* för en god gärning mot en sjuk man, på vad sätt denne har blivit helad,

*KXII: blir dömda.

10. så skall ni alla och hela Israels folk veta, att det är genom Jesu Kristi, nasaréns namn, han som ni korsfäste, men som Gud har upp-

väckt från de döda, genom honom står den här mannen frisk framför er.

Apg. 17:31.

11. Han är den stenen som förkastades av er, byggnadsarbetare, men som har blivit huvudhörnstenen*.

Ps. 118:22. Jes. 28:16. Matt. 21:42. Mark. 12:10. Luk. 20:17. Rom. 9:33. 1 Petr. 2:6. *KXII: en hörnsten.

12. Det finns ingen frälsning hos någon annan. Ty det finns inget annat namn under himlen, som är givet bland människor, genom vilket vi kan bli frälsta.

Matt. 1:21.

13. När de såg sådan frimodighet hos Petrus och Johannes och märkte att de var olärda och utbildade, förundrade de sig. Men de kände igen dem att de hade varit tillsammans med Jesus.

14. Och när de såg mannen som hade blivit botad stå bredvid dem, kunde de inte säga något emot det.

15. Men de befallde dem att gå ut från rådssalen och överlade sedan med varandra.

16. De sade: Vad skall vi göra med dessa män? Att ett märkligt tecken verkligen har skett genom dem är uppenbart för alla som bor i Jerusalem, och vi kan inte förneka det.

17. Men för att det inte skall sprida sig ännu mer bland folket, skall vi strängt förbjuda dem att i fortsättningen tala till någon människa i det namnet.

18. Och de kallade in dem och förbjöd dem att över huvud taget tala eller undervisa i Jesu namn.

Apg. 5:28.

19. Men Petrus och Johannes svarade och sade till dem: Om det är rätt inför Gud att vi hör mer på er än på Gud, det får ni själva döma.

Apg. 5:29.

20. Ty vi kan inte tåga om det vi har sett och hört.

21. Då hotade de dem ännu en gång och lät dem gå. Ty de kunde inte på grund av folket komma på något sätt att straffa dem, eftersom alla prisade Gud för det som hade hänt.

22. För mannen som genom detta tecken hade blivit helad var över fyrtio år.

23. Och efter att ha blivit frigivna, kom de till sina egna och berättade för dem allt vad översteprästerna och de äldste hade sagt till dem.

24. Då de hörde det, lyfte de i full enighet* upp sina röster till Gud och sade: Herre, du är Gud**, som har gjort himmel och jord och havet och allt det som är i dem.

*KXII: endräktigt.
Ordagrant: med ett sinne. **UN utelämnar: Gud.

25. Du som har sagt genom din tjänare Davids* mun: Varför blev hedningarna upprörda och varför tänkte folket ut fåfängliga planer?

Ps. 2:1.*UN: genom den helige Ande, som talade genom vår fader David.

26. Jordens kungar trädde fram och furstarna samlade sig mot Herren och mot hans Smorde*.

*KXII: Kristus.

27. Ja, de har verkligen förenat sig*, både Herodes och Pontius Pilatus, tillsammans med hedningarna och Israels folk mot din Helige Son Jesus, som du har smort,

*UN tillägger: i denna stad.

28. för att utföra vad din makt* och ditt rådslut hade förutbestämt skulle ske.

*KXII och KJV: hand.

29. Och nu, Herre, se till deras hotelser och ge dina tjänare all frimodighet, så att de må tala ditt ord,

30. genom att du sträcker ut din hand till att bota sjuka, och till att

låta tecken och under ske genom din Helige Son Jesu namn.

31. När de hade bett, skakades platsen där de var samlade, och de blev alla uppfyllda av den Helige Ande och talade Guds ord med frimodighet.

Apg. 2:47.

32. Och skaran av dem som kommit till tro var ett hjärta och en själ, och ingen enda kallade något av det han ägde för sitt, utan de hade allt gemensamt.

Apg. 2:44.

33. Och med stor kraft frambar apostlarna vittnesbördet om Herren Jesu uppståndelse, och stor nåd var över dem alla.

34. Och det var ingen som led någon nöd bland dem, eftersom alla som ägde mark eller hus sålde dem och kom med betalningen för det som de hade sålt

35. och lade ner den för apostlarnas fötter. Och man delade ut åt var och en efter vad han behövde.

36. Och Joses*, som av apostlarna kallades Barnabas — det betyder tröstens son — en levit från Cypern,

*UN: Josef.

37. hade en åker. Den sålde han och kom med pengarna och lade dem för apostlarnas fötter.

5 Kapitlet

Ananias och hans hustrus bedrägeri och död. Apostlarna fängslas och befrias av en Herrens ängel. Gamaliels råd.

Men en man vid namn Ananias sålde tillsammans med sin hustru Safira en egendom,

2. och han tog med sin hustrus vetenskap undan något av betalningen

och bar fram en del och lade för apostlarnas fötter.

3. Då sade Petrus: Ananias, varför har Satan uppfyllt ditt hjärta, så att du ljög för den Helige Ande och tog undan en del av betalningen för jorden?

4. Var den inte din, så länge du hade den kvar? Och efter att den var såld, hade du inte rätt att göra som du ville? Varför har du i ditt hjärta bestämt dig för att göra något sådant? Du har inte ljugit för människor, utan för Gud.

5. Då Ananias hörde dessa ord, föll han ner och gav upp andan. Och stor fruktan kom över alla dem som hörde detta.

6. Och de yngre männen stod upp, svepte in honom, bar bort och begravde honom.

7. Och det var omkring tre timmar senare, när hans hustru kom in utan att veta vad som hade hänt.

8. Då började Petrus tala och sade till henne: Säg mig, sålde ni jorden för så mycket? Och hon svarade: Ja, för så mycket.

9. Då sade Petrus till henne: Varför var ni överens om att ni skulle fresta Herrens Ande? Se, fötterna av dem som har begravt din man är utanför dörren, och de skall bära ut dig.

10. Då föll hon genast ner vid hans fötter och gav upp andan. Och de unga männen kom in och fann henne död, och efter att de hade burit ut henne begravde de henne bredvid hennes man.

11. Och stor fruktan kom över hela församlingen och över alla dem som hörde detta.

12. Och många tecken och under skedde bland folket genom apostlarnas händer. Och de var tillsammans i full enighet* i Salomos pelargång.

*KXII: endrättigt. Ordagrant: med ett sinne.

13. Och av de andra vågade ingen ansluta sig till dem, men folket uppskattade dem mycket.

14. Och ännu fler kom till tro på Herren, skaror av både män och kvinnor,

15. så att de bar ut de sjuka på gatorna, och lade dem på bäddar och på bårar, för att åtminstone Petrus skugga skulle falla på någon av dem, när han gick förbi.

16. Och det kom även en stor skara från städerna runt omkring till Jerusalem och de förde med sig sjuka och dem som plågades av orena andar, och de blev alla helade.

17. Då stod översteprästen upp, och alla de som var med honom som tillhörde sadduceernas parti, uppfyllda av avund*

*KXII: nit. KJV: indignation.

18. och de grep apostlarna och satte dem i allmänt fängelse.

19. Men en Herrens ängel öppnade om natten fängelsets portar och förde ut dem och sade:

20. Gå och ställ er i templet och tala till folket alla de ord som hör till detta livet.

21. Då de hade hört detta, gick de tidigt på morgonen in i templet och började undervisa. Då kom översteprästen och de som var med honom och kallade samman Stora rådet och alla de äldste bland Israels barn, och sände bud till fängelset för att hämta dem.

22. Men då tjänarna kom dit, fann

de dem inte i fängelset. De vände tillbaka och berättade detta,

23. och sade: Fängelset fann vi verkligen ordentligt låst och vakterna stod utanför* dörrarna, men då vi öppnade fann vi ingen därinne.

*UN utelämnar: utanför.

24. Och när översteprästen* och tempelvaktens befälhavare och översteprästerna hörde dessa ord, blev de villrådigas och frågade vad detta skulle betyda.

*UN utelämnar: översteprästen.

25. Då kom en och berättade för dem och sade: Se, de män som ni har satt i fängelset står nu i templet och undervisar folket.

26. Då gick befälhavaren med tjänarna och hämtade dem utan att bruka våld, eftersom de fruktade att de skulle bli stenade av folket.

27. När de hade hämtat dem dit, förde de dem fram inför Stora rådet, och översteprästen frågade dem,

28. och sade: Befalldes vi inte er uttryckligen att ni inte skulle undervisa i det namnet? Och se, ni har uppfyllt Jerusalem med er lära och ni vill dra över oss denne manns blod.

Apg. 4:18.

29. Men Petrus och apostlarna svarade och sade: Man måste lyda Gud mer än människor.

Apg. 4:19.

30. Våra faders Gud har uppväckt Jesus, som ni hängde upp på trä och dödade.

Apg. 2:24, 3:15.

31. Honom har Gud med sin högra hand upphöjt till furste* och frälsare, för att ge Israel omvändelse** och syndernas förlåtelse.

Luk. 24:47.

Hebr. 2:10. *KXII: hövding.

**KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

32. Och vi är hans vittnen till detta,

och det är också den Helige Ande som Gud har gett åt dem som lyder honom.

Joh. 15:26-27.

33. När de hörde detta, blev de ursinniga och rådslög* om att döda dem.

*UN: ville.

34. Då stod en farisé upp i Stora rådet, en laglärare vid namn Gamaliel, som var högt aktad av allt folket, och befalldes att man för en kort stund skulle föra ut apostlarna*.

Apg. 22:3. *UN: männen.

35. Sedan sade han till dem: Ni män av Israel, tänk er för, vad ni är på väg att göra med dessa män.

36. För en tid sedan uppträdde Teudas, och gav sig ut för att vara något, och ett antal män, omkring fyrahundra, slöt sig till honom. Men han dödadades, och alla de som trodde på honom skingrades och blev till intet.

Apg. 21:38.

37. Efter honom uppträdde Judas från Galileen, i de dagar då skattskrivningen skedde. Han förledde mycket folk till att följa honom. Också han miste livet och alla de som hade lytt honom skingrades.

38. Och nu säger jag er: Lämna dessa män ifred och låt dem gå. Ty är denna plan eller detta verk av människor, så skall det bli om intet.

39. Men är det av Gud, kan ni inte slå ner det*, såvida ni inte vill bli funna med att strida även mot Gud.

*UN: dem.

40. De blev övertygade av honom och kallade in apostlarna, lät pryglas dem och befalldes att de inte skulle tala i Jesu namn, och lät dem gå.

41. Och de gick från Stora rådet, glada över att de ansetts värdiga att lida vanära för hans* namns skull.

Matt. 5:10-12. Rom. 5:3. *UN utelämnar: hans.

42. Och de upphörde inte att varje dag i templet och i varje hus undervisa och predika evangelium om Jesus Kristus.

6 Kapitlet

Sju män utses att ha hand om den dagliga utdelningen. Stefanus anklagas.

Och vid den tiden då antalet lärjungar ökade, började de grekisktalande judarna* klaga på hebreerna** över att deras änkor blev förbisedda vid den dagliga utdelningen.

*KXII: grekerna. **dvs. de som talade hebreiska.

2. Då kallade de tolv samman hela skaran av lärjungar och sade: Det går inte an att vi försummar Guds ord för att tjäna vid borden.

3. Därför skall ni bröder utse bland er sju män som har gott rykte och som är uppfyllda av den Helige* Ande och visdom, som vi kan ge denna uppgift åt.

*UN utelämnar: Helige.

4. Då kan vi helt ägna oss åt bönen och åt ordets tjänst.

5. Och det talet behagade hela skaran, och de valde Stefanus, en man uppfylld av tro och den Helige Ande, och Filippus och Prokorus och Nikanor och Timon och Parmenas och Nikolaus, en proselyt från Antiokia.

Apg. 8:26, 21:8.

6. Dessa förde de fram inför apostlarna. Och de bad och lade händerna på dem.

7. Och Guds ord hade framgång, och antalet lärjungar i Jerusalem ökade kraftigt, och en stor skara av prästerna blev lydiga mot tron.

8. Och Stefanus, som var fylld av tro*

och kraft, gjorde stora under och tecken bland folket.

*UN: nåd.

9. Då stod det fram några från den synagoga som kallades: De frigivnas och cyreneernas och alexandrinernas synagoga, och några som kom från Cilicien och Asien, och började diskutera med Stefanus.

10. Men de kunde inte stå emot den visdom och den Ande med vilken han talade.

11. Då intalade de några män att säga: Vi har hört honom tala hädiska ord mot Mose och mot Gud.

12. De eggade upp folket och de äldste och de skriftlärdade, och de kom mot honom, grep honom och förde honom inför Stora rådet.

13. Och de förde fram falska vittnen som sade: Denne man upphör inte att tala hädiska* ord mot denna heliga plats och mot lagen. **UN utelämnar: hädiska.*

14. Ty vi hörde honom säga att denne Jesus från Nasaret skall förstöra denna plats och skall förändra de seder* som Mose har gett oss. **KXII: stadgar.*

15. Och alla som satt i Stora rådet fäste ögonen på honom och såg att hans ansikte var som en ängels ansikte.

7 Kapitel

Stefanus tal inför Stora rådet och hans martyrdöd.

Då frågade översteprästen: Stämmer detta?

2. Då sade han: Män, bröder och fäder, lyssna. Härlighetens Gud uppenbarade sig för vår fader Abra-

ham, medan han var i Mesopotamien, innan han bodde i Haran,

3. och sade till honom: Gå ut ur ditt land och från din släkt och kom till det land som jag vill visa dig.

1 Mos. 12:1.

4. Då gick han ut ur kaldeernas land och uppehöll sig i Haran. Och då hans fader var död, lät han honom flytta därifrån till det land där ni nu bor.

1 Mos. 11:31, 12:7.

5. Och han gav honom ingen arvedel däri, inte ens en fotsbredd. Men trots att han ännu inte hade några barn, lovade han att ge det till besittning åt honom och åt hans efterkommande* efter honom.

*KXII: säd.

6. Och detta är vad Gud sade, att hans efterkommande* skulle bli främlingar i ett främmande land, och att man skulle göra dem till slavar och förtrycka dem i fyrahundra år.

1 Mos. 15:13. *KXII: säd.

7. Men det folk, som de blir slavar åt, skall jag döma, sade Gud, och därefter skall de gå ut därifrån och tjäna mig på denna plats. *2 Mos. 3:12.*

8. Och han gav honom omskärelessens förbund. Och så födde han Isak och omskar honom på åttonde dagen, och Isak födde Jakob, och Jakob födde de tolv patriarkerna.

1 Mos. 17:9f, 21:2, 25:24, 29:32, 30:5, 35:23.

9. Och i sin avundsjuka sålde patriarkerna Josef till Egypten. Men Gud var med honom,

1 Mos. 37:28.

10. och han räddade* honom ut ur alla hans bedrävelser och gav åt honom nåd och visdom inför Farao, kungen i Egypten. Och han satte honom att styra över Egypten och hela sitt hus. *1 Mos. 41:40-41. *KXII: hjälpte.*

11. Så kom en hungersnöd över hela Egypten och Kanaans land och stor nöd. Och våra fäder fann ingenting att äta.

1 Mos. 41:54.

12. Men då Jakob hörde att det fanns säd i Egypten, sände han våra fäder dit första gången.

1 Mos. 42:1.

13. Och den andra gången gav Josef sig till känna för sina bröder och Faraos fick reda på Josefs släkt.

1 Mos. 45:4f.

14. Då sände Josef och kallade sin far Jakob till sig och hela sin släkt, sjuttiofem själar.

1 Mos. 46:6, 27.

15. Och Jakob drog ner till Egypten, och han dog, han och våra fäder.

1 Mos. 49:33.

16. Och de blev förda till Sikem och lades i den grav som Abraham hade köpt för en summa pengar av sönerna till Hamor från Sikem*.

1 Mos. 47:30, 50:13, 33:19. Jos. 24:32.

*KXII: som var Sikems son. KJV: fadern från Sikem.

17. Men när tiden närmade sig för det löfte som Gud hade svurit till Abraham med ed*, förökades folket i Egypten och blev talrikt,

1 Mos. 13:16,

15:5, 22:17. 2 Mos. 1:7. **UN: lovat.*

18. tills det uppstod en annan kung, som inte kände Josef.

2 Mos. 1:8.

19. Han gick svekfullt fram mot vårt folk och behandlade våra fäder illa, så att de måste sätta ut sina nyfödda, för att de inte skulle överleva.

2 Mos. 1:10-11, 22.

20. Vid den tiden föddes Mose och han var välbehaglig inför Gud, och blev fostrad i sin fars familj i tre månader.

2 Mos. 2:2. Hebr. 11:23.

21. Och då han sattes ut, tog Faraos dotter upp honom och uppfostrade honom som sin egen son.

2 Mos. 2:3f.

22. Och Mose blev undervisad i all

den visdom som egyptierna hade och var mäktig i ord och i gärningar. 23. Men då han blev fyrtio år gammal, blev det lagt på hans hjärta att han skulle besöka sina bröder, Israels barn.

24. Då han såg en av dem bli illa behandlad, försvarade han honom och hämnades den misshandlade och slog ihjäl egyptiern.

2 Mos. 2:11.

25. Ty han trodde att hans bröder skulle förstå, att Gud genom hans hand skulle rädda* dem, men de förstod det inte.

*KXII: frälsa.

26. Och nästa dag kom han fram till dem när de slogs och försökte få dem att bli sams och sade: Män, ni är ju bröder. Varför gör ni varandra illa?

2 Mos. 2:13.

27. Men den som hade handlat orätt mot sin landsman stötte bort honom, och sade: Vem har satt dig till ledare och domare över oss?

28. Inte vill du väl döda mig, som du dödade egyptiern i går?

29. Då flydde Mose för dessa ords skull och blev en främling i Midjans land, där två söner föddes åt honom.

30. Och när fyrtio år hade gått, visade sig en Herrens* ängel för honom i öknen vid Sinai berg i flammen från en brinnande törnbuske.

2 Mos. 3:2.

*UN utelämnar: Herrens.

31. Då Mose såg det förundrade han sig över synen, och då han gick närmare för att se vad det var, kom Herrens röst till honom:

32. Jag är dina faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud* och Jakobs Gud*. Då darrade Mose av fruktan och vågade inte se dit.

*UN utelämnar: Gud.

33. Då sade Herren till honom: Ta av dina skor från dina fötter. Ty platsen där du står är helig mark.

34. Jag har verkligen sett hur mitt folk förtrycks i Egypten, och jag har hört deras suckan och jag har stigit ner för att befria dem. Och kom nu, jag vill sända dig till Egypten.

2 Mos. 3:7-10.

35. Denne Mose som de förnekade när de sade: Vem har satt dig till ledare och domare? Honom sände Gud till att vara en ledare och befriare genom ängelns hand som uppenbarade sig för honom i törnbuschen.

36. Han förde dem ut, efter att han hade gjort under och tecken i Egypten, och i Röda havet, och i öknen i fyrtio år.

2 Mos. 7:3, 10, 16:1.

37. Det var denne Mose som sade till Israels barn: En profet lik mig skall Herren* er Gud låta uppväcka åt er från era bröder, honom skall ni höra på**.

5 Mos. 18:15f. Apg. 3:22.

*UN utelämnar: Herren er.

**UN utelämnar: honom skall ni höra på.

38. Det var han som i församlingen i öknen var med ängeln som talade till honom och våra fäder på Sinai berg, som tog emot levande ord för att ge till oss,

2 Mos. 19:3, 20.

39. vilken våra fäder inte ville lyda, utan stötte honom ifrån sig och vände i sina hjärtan tillbaka till Egypten.

40. Och sade till Aron: Gör åt oss gudar som skall gå framför oss. Ty vi vet inte vad som har hänt denne Mose, han som förde oss ut ur Egyptens land.

2 Mos. 32:1.

41. Och de gjorde en kalv under de

dagarna och bar fram offer till avguden och glädde sig över sina händers verk.

1 Kor. 10:7.

42. Då vände sig Gud bort och överlämnade dem till att dyrka himlens härskara, som det står skrivet i profeternas bok: Ni av Israels hus, bar ni väl fram åt mig slaktoffer och andra offer under de fyrtio åren i öknen?

Jer. 19:13. Amos 5:25.

43. Ja, ni bar till och med Moloks tält* och er** gud Remfans stjärna, de bilder som ni hade gjort för att tillbe. Därför skall jag fördriva er bortom Babylon.

*KXII: tabernakel.

**UN utelämnar: er.

44. Våra fäder hade vittnesbördets tabernakel* i öknen, såsom han hade bestämt, då han sade till Mose att han skulle göra det efter den förebild som han hade sett.

2 Mos. 25:40. Hebr. 8:5. *vittnesbördets tabernakel,

dvs ett tält där lagens två taylor förvarades. Detta tält var den bestämda platsen för folkets tillbedjan.

45. Detta övertog också våra fäder och förde det med Josua in i det land som hedningarna rådde över, vilka Gud drev ut framför våra faders ansikte intill Davids tid.

Jos. 3:14.

46. Han fann nåd inför Gud, och bad att han skulle finna ett tabernakel åt Jakobs Gud.

2 Sam. 7:2. 1 Krön. 17:1.

Ps. 132:4-5.

47. Men Salomo byggde ett hus åt honom.

1 Kon. 6:1, 8:13, 19.

48. Men nu bor den allra Högste inte i tempel* som är gjorda med händer, som profeten säger:

1 Kon. 8:27. Jes. 66:1.

Apg. 17:24. *UN: en plats.

49. Himlen är min tron, och jorden är min fotpall. Vad för ett hus vill ni bygga åt mig, säger Herren, eller vad för en plats, där jag kan vila?

50. Har inte min hand gjort allt detta?

51. Ni hårdnackade och oomskurna till hjärta och öron! Ni står alltid emot den Helige Ande, ni liksom era fäder. Jer. 6:10, 9:25. Jes. 63:10. Hes. 44:9.

52. Vilken av profeterna har inte era fäder förföljt? De har dödat dem som förutsade att den Rättfärdige skulle komma, och ni har nu blivit hans förrädare och mördare,

1 Kon. 19:10. Matt. 23:29-32. Apg. 3:14.

53. ni, som har fått lagen förmedlad genom änglar men inte hållit den.

2 Mos. 19:3. Gal. 3:19.

54. När de hörde detta, skar det i deras hjärtan och de bet ihop tänkerna mot honom.

55. Men han, fylld av den Helige Ande, såg in i himlen och fick se Guds härlighet och Jesus stå på Guds höggra sida,

56. och han sade: Se, jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds höggra sida.

57. Då ropade de med hög röst, höll för sina öron och stormade alla på en gång emot honom,

58. och drev ut honom ur staden och stenade honom. Och vittnena lade sina kläder vid fötterna på en ung man som hette Saulus.

5 Mos. 17:7. Apg. 9:1, 22:20.

59. Och de stenade Stefanus, som åkallade och sade: Herre Jesus, tag emot min ande.

60. Och han föll på knä och ropade med hög röst: Herre, tillräkna dem inte denna synd. Och när han hade sagt detta, somnade han in.

Matt. 5:44. Luk. 6:27.

8 Kapitlet

De troende i Jerusalem förföljs och förskingras. Samariternas omvändelse. Trollkarlen Simon. Filippus döper den etiopiske hovmannen.

Också Saulus samtyckte till att han dödadades. Samma dag bröt en svår förföljelse ut mot församlingen i Jerusalem, och alla utom apostlarna skingrades till olika områden i Judeen och Samarien. Apg. 22:20.

2. Några gudfruktiga män begravde Stefanus och höll en stor dödsklan över honom.

3. Men Saulus försökte utplåna församlingen. Han gick in i hus efter hus och drog fram män och kvinnor och lät sätta dem i fångelse.

Apg. 22:4, 19, 26:10-11.

4. Men de som hade skingrats gick omkring och predikade ordet.

5. Filippus kom ner till en stad i Samarien och predikade Kristus för dem.

6. Och folket gav enhälligt akt på det som Filippus talade, när de hörde och såg de tecken* han gjorde.

*Alt. övers.: mirakler.

7. Ty från många som var besatta för de orena andarna ut under höga rop, och många lama och krymplingar blev helade.

8. Och det blev stor glädje i den staden.

9. Men där fanns en man vid namn Simon, som tidigare hade utövat trolldom i staden och hade slagit det samaritiska folket med häpnad*. Han sade sig vara något stort.

*KXII: förvillan.

10. Alla höll sig till honom, både små och stora, och sade: Denne är Guds stora* kraft. **UN tillägger: som kallas.*
11. Och de höll sig till honom, därför att han under ganska lång tid hade gjort dem häpna* genom sina trollkonster. **KXII: förvillan.*
12. Men när de trodde på Filippus som predikade evangelium om Guds rike och Jesu Kristi namn, lät de döpa sig, både män och kvinnor.
13. Då kom även Simon själv till tro, och när han var döpt, höll han sig stadigt till Filippus. Och han häpnade när han såg de tecken och under som skedde.
14. Då nu apostlarna, som var i Jerusalem, fick höra att Samarien hade tagit emot Guds ord, sände de till dem Petrus och Johannes,
15. som reste ner och bad för dem att de skulle få den Helige Ande,
16. ty han hade ännu inte fallit på någon av dem, utan de var endast döpta i Herren Jesu namn.
17. Då lade de händerna på dem, och de tog emot den Helige Ande.
18. Men när Simon såg, att den Helige* Ande gavs genom att apostlarna lade händerna på dem, erbjöd han dem pengar, **UN utelämnar: den Helige.*
19. och sade: Ge också mig denna makt, att var och en som jag lägger händerna på får den Helige Ande.
20. Men Petrus svarade honom: Till fördärvet* med dig och dina pengar, eftersom du menar att Guds gåva kan köpas för pengar. **KXII: Fördömd vare du.*
21. Du har varken del eller lott i den här saken*, eftersom ditt hjärta inte är rätt inför Gud. **KXII: detta ordet.*
22. Omvänd* dig därför från din ondska och be till Gud** att det du tänkt i ditt hjärta må, om möjligt, bli dig förlåtet. **KXII: Bättra dig. Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra dig. **UN: Herren.*
23. Ty jag ser att du är full av bitter galla och bunden i orättfärdighetens band.
24. Då svarade Simon och sade: Be ni till Herren för mig, så att ingenting av det ni har sagt kommer över mig.
25. Och sedan de hade vittnat och predikat Herrens ord, vände de tillbaka till Jerusalem och predikade evangeliet i många byar i Samarien.
26. Men en Herrens ängel talade till Filippus och sade: Stå upp och gå söderut på den vägen, som leder från Jerusalem ner till Gasa. Den är öde.
27. Och han stod upp och gick. Och se, en etiopisk hovman*, en eunuck** hos drottning Kandace i Etiopien, vilken hon hade satt över hela sin skattkammare, hade kommit till Jerusalem för att tillbe, **Alt. övers.: en mäktig man. **Dvs. en kastrerad man.*
28. och han var nu på väg tillbaka och satt i sin vagn och läste profeten Jesaja.
29. Då sade Anden till Filippus: Gå fram och håll dig intill denna vagn.
30. Då sprang Filippus fram och hörde honom läsa profeten Jesaja, och sade: Förstår du vad du läser?
31. Då svarade han: Hur skulle jag kunna det, om inte någon vägleder mig? Och han bad Filippus att stiga upp och sätta sig bredvid honom.
32. Och det ställe i Skriften som han

läste var detta: Liksom ett får fördes han bort till att slaktas och liksom ett lamm är tyst inför honom som klip- per det, så öppnade han inte sin mun.

Jes. 53:7.

33. Genom hans förnedring blev hans dom borttagen, och vem skall kunna berätta om hans släkte*? Ty hans liv togs bort från jorden.

*KXII: vem kan uttala hans livslängd.

34. Hovmannen* började tala och sade till Filippus: Jag ber dig, säg mig, vem är det profeten säger detta om? Om sig själv eller om någon annan?

*Ordagrant: eunucken.

35. Då öppnade Filippus sin mun och började utifrån detta skriftställe predika evangeliet om Jesus för honom.

36. Och medan de färdades vägen fram, kom de till ett vatten. Då sade hovmannen*: Se, här är vatten. Vad hindrar att jag döps?

*Ordagrant: eunucken.

37. Då sade Filippus: Om du tror av hela ditt hjärta, så må det ske. Och han svarade och sade: Jag tror att Jesus Kristus är Guds Son¹.

38. Och han befallde att vagnen skulle stanna och de steg båda ner i vattnet, både Filippus och hovman- nen och han döpte honom.

39. När de hade stigit upp ur vattnet, ryckte Herrens Ande bort Filippus, och hovmannen såg honom inte mer, utan fortsatte glad sin resa.

40. Men Filippus blev funnen i Asdod, och på genomresan predi- kade han evangeliet i alla städer, tills han kom till Cesarea.

9 Kapitlet

Saulus omvändelse. Petrus botar Eneas och uppväcker Tabita.

Men Saulus, som fortfarande Mandades hot och mordlust mot Herrens lärjungar, gick till överste- prästen

Apg. 7:58, 8:1, 3, 26:10.

Gal. 1:13. 1 Tim. 1:13.

2. och bad honom om brev till synagogorna i Damaskus, så att om han fann några som hörde till 'den vägen', vare sig män eller kvinnor, skulle han kunna föra dem bundna till Jerusalem.

Apg. 22:5, 26:12.

3. Men när han på sin resa närmade sig Damaskus, då strålade plötsligt från himlen ett ljussken omkring honom.

Apg. 22:6.

4. Och han föll till marken och hörde en röst, som sade till honom: Saul, Saul, varför förföljer du mig?

5. Då sade han: Vem är du, Herre? Herren svarade: Jag är Jesus, den du förföljer, det är svårt för dig att spjärna mot udden*.

*UN utelämnar: det är svårt för dig att spjärna mot udden.

6. Både skälvande och med förvå- ning sade han: Herre, vad vill du att jag skall göra? Då sade Herren till honom*: Stå upp och gå in i staden, så skall det bli sagt till dig vad du måste göra.

*UN utelämnar: Både skälvande och med förvåning sade han:

Herre, vad vill du att jag skall göra? Då sade Herren till honom:

7. Och männen som reste med honom stod förstummade, för de hörde verkligen rösten men såg ingen.

Apg. 22:9, 26:13.

8. Då reste sig Saulus upp från

¹UN utelämnar hela vers 37. Men versen finns i en grekisk handskrift med benämning E från 7-8 årh, citeras av Ireneus ca. 180 e.Kr. och Cyprianus ca. 250 e.Kr., samt finns i många tidiga latinska handskrifter från 2-4 årh och i Hieronymus latinska övers. Vulgata från 4 årh. De tidiga latinska handskrifterna och tidiga citat från kyrkofäderna talar för att versen ursprungligen har hört till Apostlagärningarna.

marken, och då han öppnade sina ögon såg han ingen*, utan de tog honom vid handen och ledde honom in i Damaskus. *UN: inget.

9. Och han var där i tre dagar utan att se, och han varken åt eller drack.

10. Och i Damaskus fanns en lärjunge som hette Ananias. Och till honom sade Herren i en syn: Ananias! Och han svarade: Se, här är jag, Herre.

11. Herren sade till honom: Stå upp och gå till den gata som kallas Raka gatan och fråga i Judas hus efter en man som heter Saulus från Tarsus, ty se, han ber.

12. Och han har i en syn sett en man som heter Ananias komma in och lägga sin hand på honom för att han skall få sin syn igen.

13. Då svarade Ananias: Herre, jag har av många hört om den mannen, hur mycket ont han har gjort mot dina heliga i Jerusalem.

14. Och här har han nu med sig fullmakt från översteprästerne att gripa alla som åkallar ditt namn.

15. Men Herren sade till honom: Gå, ty han är ett utvalt redskap åt mig till att bära fram mitt namn inför hedningar och kungar och Israels barn.

16. Och jag skall visa honom hur mycket han måste lida för mitt namns skull.

17. Och Ananias gick iväg och kom in i huset, och han lade sina händer på honom och sade: Broder, Saul, Herren Jesus, som visade sig för dig på vägen när du kom, har sänt mig för att du skall få din syn tillbaka och bli uppfylld med den Helige Ande.

18. Och genast var det som om fjäll föll från hans ögon, och han fick sin

syn tillbaka omedelbart*, och han stod upp och lät döpa sig.

*UN och XXII utelämnar: omedelbart.

19. Och när han hade fått mat fick han nya krafter. Därefter var Saulus* några dagar tillsammans med lärjungarna i Damaskus, *UN: han.

20. och han började genast predika Kristus* i synagogorna, att han är Guds Son. *UN: Jesus.

21. Men alla som hörde honom förundrade sig och sade: Var det inte han som i Jerusalem förgjorde alla dem som åkallade det namnet? Och har han inte kommit hit för att föra dem bundna till översteprästerne? Apg. 26:9-11.

22. Men Saulus fick allt större kraft och förbryllade de judar som bodde i Damaskus, när han bevisade att Jesus var Kristus.

23. Och efter att det hade gått många dagar rådslog judarna med varandra om att döda honom,

24. men Saulus fick reda på deras plan. Och de höll vakt vid portarna dag och natt, för att de skulle kunna döda honom. 2 Kor. 11:32.

25. Men om natten tog lärjungarna honom och släppte ner honom utefter muren genom att fira ner honom i en korg.

26. Och när Saulus* kom till Jerusalem, försökte han ansluta sig till lärjungarna, men de var alla rädda för honom, eftersom de inte trodde att han var en lärjunge. Gal. 1:18. *UN: han.

27. Men Barnabas tog sig an honom och förde honom till apostlarna och berättade för dem hur han på vägen hade sett Herren, och att han hade talat med honom och hur han

i Damaskus frimodigt hade predikat i Jesu namn.

28. Och han stannade hos dem, och gick in och ut i Jerusalem och predikade frimodigt i Herren Jesu* namn.

*UN utelämnar: Jesu.

29. Och han talade och diskuterade med de grekiska judarna, men de försökte döda honom.

30. Då bröderna fick veta detta, förde de honom ner till Cesarea och sände honom därifrån till Tarsus.

31. Så hade nu församlingarna* frid i hela Judeen och Galileen och Samarien och de** blev uppbyggda och vandrade i Herrens fruktan och växte till genom den Helige Andes tröst.

*UN: församlingen. **UN: den blev uppbyggd.

32. Och det hände sig när Petrus reste genom hela området, att han också kom till de heliga som bodde i Lydda.

33. Och där fann han en man vid namn Eneas, som var lam och hade legat till sängs i åtta år.

34. Och Petrus sade till honom: Eneas, Jesus Kristus helar dig. Stå upp och gör själv i ordning din bädd! Och genast steg han upp.

35. Och alla som bodde i Lydda och i Saron såg honom, och de omvände sig till Herren.

36. I Joppe fanns en kvinnlig lärjunge, som hette Tabita, det betyder Dorkas*. Hon var helt uppfylld av goda gärningar och gåvor** som hon delade ut.

*hjort. **KXII: allmosor.

37. Så hände sig i de dagarna, att hon blev sjuk och dog. Och när de hade tvättat henne lade de henne i ett rum på övervåningen.

38. Och eftersom Lydda låg nära Joppe, och lärjungarna hörde att

Petrus var där, sände de två män till honom och bad att han inte skulle dröja med att komma till dem.

39. Då stod Petrus upp och gick med dem. Och när han kom dit förde de upp honom till rummet på övervåningen, och alla änkorna ställde sig omkring honom gråtande och visade honom de livklädnader och mantlar som Dorkas hade gjort medan hon var bland dem.

40. Då skickade Petrus ut dem alla och föll på knä och bad. Sedan vände han sig mot kroppen och sade: Tabita, stå upp. Då öppnade hon sina ögon, och när hon fick se Petrus, satte hon sig upp.

41. Och han räckte henne handen och reste henne upp och kallade in de heliga och änkorna och ställde henne levande fram för dem.

42. Och detta blev känt över hela Joppe, och många kom till tro på Herren.

43. Och det blev så att han stannade en längre tid i Joppe hos en viss Simon, en garvare*.

*KXII: lädermakare.

10 Kapitlet

Kornelius syn. Petrus syn och hans predikan. Kornelius och andra hedningar blir döpta.

I Cesarea fanns en man som hette Kornelius, en officer vid den truppavdelning som kallades den italienska.

2. Han var en from man och fruktade Gud, med hela sitt hus, och gav folket många gåvor och bad alltid till Gud.

3. Omkring nionde* timmen på dagen såg han tydligt i en syn hur en Guds ängel kom in till honom och sade: Kornelius! **Kl. 15.00.*

4. Och då han fick se honom blev han förskräckt och sade: Vad är det, Herre? Då sade han till honom: Dina böner och dina gåvor har stigit upp till åminnelse inför Gud.

5. Så sänd nu några män till Joppe och låt hämta Simon, som kallas Petrus.

6. Han gästar hos en viss Simon, en garvare*, som har ett hus vid havet. Han skall säga till dig vad du skall göra**.

**KXII: lädermakare.
**UN utelämnar: Han skall säga till dig vad du skall göra.*

7. Och när ängeln som talat med Kornelius* hade gått bort, kallade han till sig två av sina tjänare och en gudfruktig soldat av dem som alltid stod i hans tjänst, **UN: honom.*

8. och berättade alltsammans för dem och sände dem till Joppe.

9. Nästa dag, medan de ännu var på väg och närmade sig staden, gick Petrus vid sjätte* timmen upp på taket för att be. **Kl. 12.00.*

10. Och han blev hungrig och ville ha något att äta. Medan de gjorde i ordning maten, kom han i hänryckning.

11. Han såg himlen öppen och något* som liknade en stor linneduk komma ner till honom, vilket var hopbunden** i alla fyra hörnen och sänktes ner till jorden. **KXII: ett fat.
**UN utelämnar: hopbunden.*

12. I den fanns alla slags fyrfota djur på jorden och vilddjur* och krälande djur och himlens fåglar.

*UN utelämnar: vilddjur.

13. Och en röst kom till honom: Stå upp Petrus, slakta och ät.

14. Då sade Petrus: Nej, nej, Herre, ty jag har aldrig ätit något oheligt eller orent.

15. Då talade rösten på nytt för andra gången till honom: Vad Gud har gjort rent skall du inte kalla orent.

16. Detta skedde tre gånger, sedan togs duken upp till himlen igen*.

*UN: strax.

17. Medan Petrus grubblade inom sig själv vad den syn som han hade sett kunde betyda, se, då hade männen som var sända från Kornelius, frågat sig fram till Simons hus och stod vid porten.

18. Och de ropade och frågade om Simon, som kallades Petrus, gästade där.

19. Medan Petrus tänkte på synen, sade Anden till honom: Se, tre män söker dig,

20. så stå därför upp och gå ner och följ med dem utan att tveka, ty jag har sänt dem. *Apg. 15:7.*

21. Då gick Petrus ner till männen som var sända från Kornelius till honom*, och sade: Se, jag är den som ni söker. Vad är orsaken till att ni har kommit hit? **UN utelämnar: som var sända från Kornelius till honom.*

22. Då svarade de: Officeren Kornelius, en rättfärdig och gudfruktig man och som hela det judiska folket talar väl om, har fått uppenbarelse genom en helig ängel att kalla dig till sitt hus och höra ord från dig.

23. Då bad han dem stiga in och gav dem husrum. Nästa dag gick Petrus med dem, och några av bröderna i Joppe följde med honom.

24. Och följande dag kom de fram

till Cesarea. Kornelius väntade på dem och hade kallat samman sina släktingar och närmaste vänner.

25. När Petrus skulle gå in, gick Kornelius emot honom och föll ner för hans fötter och tillbad honom.

26. Men Petrus reste upp honom, och sade: Stå upp, jag är också en människa.

27. Medan han talade med honom, gick han in och fann många församlade där.

28. Och han sade till dem: Ni vet att det är förbjudet för en judisk man att umgås med eller besöka någon som tillhör ett annat folk. Men Gud har visat mig att jag inte skall kalla någon människa för ohelig eller oren. Joh. 4:9.

29. Därför kom jag också utan invändningar, när jag blev kallad, och nu frågar jag er: Vad är orsaken till att ni kallat mig?

30. Då sade Kornelius: För fyra dagar sedan fram till denna timme fastade* jag, och vid den nionde** timmen bad jag i mitt hus. Och se, en man i skinande kläder stod framför mig,

*UN utelämnar: fastade. **Kl. 15.00.

31. och sade: Kornelius, din bön är hörd, och dina gåvor* är ihågkomna inför Gud.

*KXII: allmosor

32. Så sänd nu några till Joppe och kalla på Simon, som kallas Petrus. Han gästar i garvaren* Simons hus vid havet. När han kommer skall han tala till dig**.

*KXII: lädermakaren.

**UN utelämnar: När han kommer skall han tala till dig.

33. Då skickade jag genast bud efter dig och du gjorde väl i att du kom. Så är vi nu alla här inför Gud för att höra allt som har blivit dig befallt av Gud*.

*UN: Herren.

34. Då öppnade Petrus sin mun och sade: Nu inser jag i sanning att Gud inte gör skillnad på människor*.

5 Mos. 10:17. 2 Krön. 19:7. Job 34:19. Rom. 2:11.

Gal. 2:16. Ef. 6:9. Kol. 3:25. 1 Petr. 1:17.

*KXII: inte har anseende till person.

35. Utan bland alla folkslag är den som fruktar honom och gör rättfärdighet välbehaglig för honom.

36. Ordet som han* sände till Israels barn förkunnar det glada budskapet om frid genom Jesus Kristus, han som är Herre över alla.

*KXII och KJV: Gud.

37. Ni känner till den förkunnelse som gick ut över hela Judeen med början i Galileen efter det dop som Johannes predikade,

Luk. 4:14.

38. hur Gud smorde Jesus från Nasa-ret med den Helige Ande och kraft, han som vandrade omkring, gjorde gott och botade alla som var under djävulens våld, ty Gud var med honom.

Luk. 4:18.

39. Och vi är vittnen till allt det han gjorde både på den judiska landsbygden och i Jerusalem, han som de hängde upp på trä och dödade.

40. Honom har Gud uppväckt på tredje dagen och låtit honom bli uppenbarad,

Apg. 2:24, 32.

41. inte för allt folket, men för oss som Gud förut hade utvalt till vittnen, vi som åt och drack med honom sedan han hade uppstått från de döda.

Apg. 13:31.

42. Och han befallde oss att predika för folket och vittna att han är den som av Gud är bestämd till domare över levande och döda.

Apg. 17:31.

Rom. 14:10. 2 Kor. 5:10.

43. Om honom vittnar alla profeterna att var och en som tror på honom

skall få syndernas förlåtelse genom hans namn.

Jer. 31:34. Mik. 7:18.
Matt. 28:19. Apg. 15:9.

44. Medan Petrus ännu talade dessa ord, föll den Helige Ande på alla dem som hörde talet.

45. Då blev de troende bland de omskurna som hade kommit dit med Petrus, uppfyllda av häpnad över att den Helige Andes gåva blev utgjuten också över hedningarna.

46. Ty de hörde dem tala med tungor och prisa Gud.

Mark. 16:17. Apg. 2:4.

47. Då tog Petrus till orda: Inte kan väl någon förbjuda att dessa blir döpta i vatten, då de har fått den Helige Ande liksom vi?

Apg. 15:8.

48. Och han befällde att de skulle döpas i Herrens* namn. Sedan bad de honom stanna där några dagar.

*UN: Jesu Kristi.

11 Kapitlet

*Petrus försvarar hedningarnas dop.
Evangelium sprids ända till Antiokia.
Det var där lärjungarna först kallades
kristna. Agabus profeterar.*

Så fick apostlarna och de bröder som var i Judeen, höra att också hedningarna hade tagit emot Guds ord.

2. Och när Petrus kom upp till Jerusalem, började de omskurna att gå till rätta med honom,

3. och sade: Du har gått in till män som är oomskurna och har ätit med dem.

4. Då började Petrus från början och berättade steg för steg för dem, och sade:

5. Jag var i staden Joppe, och medan jag bad, då såg jag under hänryckning en syn. Något* som liknade en stor linneduk med fyra hörn kom ner. Den sänktes ner från himlen och kom ända ner till mig.

*KXII: ett fat. Apg. 10:10-11.

6. När jag betraktade den och gav akt på den, fick jag se fyrfota djur, som lever på jorden och vilddjur och kräldjur och himlens fåglar.

7. Och jag hörde en röst säga till mig: Stå upp Petrus, slakta och ät.

8. Och jag sade: Nej, nej, Herre, ty något oheligt eller orent har aldrig kommit i min mun.

9. På nytt svarade mig en röst från himlen: Vad Gud har förklarat för rent skall inte du anse vara orent.

10. Och detta skedde tre gånger, sedan drogs alltsammans upp till himlen igen.

11. Och se, just då hade tre män, som hade skickats till mig från Cesarea, kommit till huset där jag* var.

*UN: vi.

12. Anden sade till mig, att jag skulle gå med dem utan att tveka*. Då följde också dessa sex bröder med mig, och vi gick in i mannens hus.

*UN: utan att göra skillnad.

13. Han berättade för oss hur han hade sett ängeln stå i hans hus och säga till honom: Sänd några män till Joppe och hämta Simon, som kallas Petrus.

Apg. 10:3.

14. Han skall tala ord till dig, genom vilka du och hela ditt hus skall bli frälst.

15. Och när jag hade börjat tala, föll den Helige Ande på dem, alldeles som på oss i början.

Apg. 2:4, 19:6.

16. Då kom jag ihåg Herrens ord, hur han hade sagt: Johannes döpte i sanning er i vatten, men ni skall bli döpta i den Helige Ande.

Matt. 3:11. Mark. 1:8. Luk. 3:16.
Joh. 1:26. Apg. 1:5, 19:4.

17. Eftersom nu Gud har gett samma gåva åt dem, som åt oss som kom till tro på Herren Jesus Kristus, vem är jag att jag skulle kunna stå emot Gud?

18. När de hörde detta, gav de sig till freds och prisade Gud, och sade: Så har nu Gud gett också åt hedningarna den omvändelse* som ger liv.

*KXII: bättring.
Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

19. De som hade skingrats på grund av den förföljelse som började med Stefanus, drog vidare ända till Fenicien och Cypern och Antiokia. De predikade inte ordet för andra än judar.

Apg. 8:1.

20. Men där var bland dem några män från Cypern och Cyrene, som när de kom till Antiokia talade till grekerna och predikade evangeliet om Herren Jesus.

21. Och Herrens hand var med dem, och ett stort antal kom till tro och omvände sig till Herren.

22. Och nyheten om detta kom till församlingens öron i Jerusalem, och de sände iväg Barnabas, för att han skulle bege sig till Antiokia.

23. När han kom dit och fick se Guds nåd, blev han glad och förmanade dem alla att helhjärtat hålla sig till Herren.

24. Ty han var en god man och uppfylld av den Helige Ande och tro. Och en stor skara människor fördes till Herren.

25. Barnabas* begav sig därefter till Tarsus för att uppsöka Saulus.

*UN: han.

26. Och när han fann honom, tog han honom med sig till Antiokia. Och så hände det sig, att de var tillsammans i församlingen och undervisade mycket folk ett helt år. Och det var i Antiokia som lärjungarna först började kallas kristna.

27. Och vid denna tid kom några profeter från Jerusalem ner till Antiokia.

28. Och en av dem, som hette Agabus, stod upp och gav genom Anden tillkänna att en stor hungersnöd skulle komma över hela världen, vilken också kom under kejsar* Claudius tid.

Apg. 21:10. *UN utelämnar: kejsar.

29. Då beslöt lärjungarna att var och en efter förmåga skulle sända hjälp till de bröder som bodde i Judeen.

Rom. 15:25. 1 Kor. 16:1.

30. Detta gjorde de också, och de skickade det till de äldste genom Barnabas och Saulus händer.

Apg. 12:25.

12 Kapitlet

Jakob, Johannes bror dödas. Petrus fångslas, men befrias av en Herrens ängel. Herodes äts upp av maskar.

Och vid den tiden lät kung Herodes gripa några av dem som hörde till församlingen för att miss-handla dem.

2. Och han dödade Jakob, Johannes bror med svärd.

3. Då han såg att detta behagade judarna väl, fortsatte han och lät

gripa också Petrus. Och det var under det osyrade brödets högtid.

4. Sedan han hade gripit honom, satte han honom i fängelse och överlämnade honom åt fyra vaktavdelningar, vardera på fyra man, att bevaka honom, med avsikten att efter påsken ställa fram honom inför folket.

5. Så förvarades Petrus i fängelset, men församlingen bad uthålligt till Gud för honom.

6. När nu Herodes tänkte dra honom inför rätta, låg Petrus natten före den dagen och sov mellan två soldater, bunden med två kedjor, och utanför dörren stod vakter som bevakade fängelset.

7. Och se, då stod en Herrens ängel där och ett ljussken lyste i rummet. Och han stötte Petrus i sidan och väckte honom och sade: Stå genast upp. Då föll kedjorna från hans händer.

8. Och ängeln sade till honom: Spänn på dig ditt bälte och ta på dig dina skor, och han gjorde så. Och han sade till honom: Ta på dig manteln och följ mig.

9. Så gick Petrus ut och följde honom, men han förstod inte att det som skedde genom ängeln var verkligt, utan trodde att han såg en syn.

10. Och sedan de hade gått genom första och andra vakten, kom de till järnporten som ledde ut till staden. Den öppnade sig för dem av sig själv, och när de kom ut gick de en gata fram och i det samma försvann ängeln ifrån honom.

11. Då Petrus blev sig själv igen, sade

han: Nu vet jag verkligen att Herren har sänt sin ängel och räddat mig ur Herodes hand och från allt som det judiska folket hade väntat sig.

12. Då han hade insett detta, gick han till Marias hus, som var mor till Johannes som kallades Markus. Där var många församlade och bad.

13. Då Petrus* bultade på dörren till portgången, gick en tjänsteflicka vid namn Rode ut för att höra vem det var.

*UN: han.

14. Och när hon kände igen Petrus röst, öppnade hon i glädjen inte upp porten, utan sprang in och berättade att Petrus stod utanför porten.

15. Då sade de till henne: Du är tokig*. Men hon försäkrade att det var så. Då sade de: Det är hans ängel.

*KXII: Du är från dina sinnen.

16. Men Petrus fortsatte att bulta och när de öppnade och såg att det var han blev de mycket förvånade.

17. Då gav han tecken åt dem med handen att vara tysta, och berättade för dem hur Herren hade fört honom ut ur fängelset. Och han sade: Berätta detta för Jakob och bröderna. Sedan gick han därifrån och begav sig till en annan plats.

18. Men då det blev dag, rådde stor oro bland soldaterna över vad det hade blivit av Petrus.

19. Och Herodes sökte efter honom, men då han inte fann honom, förhörde han vakterna och befallde att de skulle föras bort*. Därefter for han ner från Judeen till Cesarea och uppehöll sig där.

*KJV: att de skulle dödas.

20. Och Herodes* var mycket förbittrad på dem från Tyrus och Sidon.

Gemensamt kom de nu till honom, och sedan de hade övertalat Blastus, kungens kammarherre, bad de om fred, eftersom deras land var beroende av kungen för sin försörjning.

*UN: han.

21. Och på utsatt dag klädde sig Herodes i kunglig skrud och satte sig på tronen och höll ett tal till dem.

22. Och folket ropade: Detta är en guds röst, och inte en människas!

23. Men genast slog en Herrens ängel honom därför att han inte gav Gud äran, och han blev uppäten av maskar och gav upp andan.

24. Men Guds ord växte och spred sig allt vidare. Jes. 55:11. Apg. 6:7, 19:20. Kol. 1:6.

25. Och Barnabas och Saulus vände tillbaka från Jerusalem när de hade fullgjort sitt uppdrag och tog med sig Johannes som kallades Markus.

Apg. 6:1, 11:29-30.

13 Kapitlet

Barnabas och Saulus blir av den Helige Ande avskilda för en missionsresa. De predikar på Cypern. Sergius omvändelse. Paulus predikar i Antiokia i Pisidien. De blir utdrivna därifrån av judarna, men hedningarna tar emot evangeliet.

Och i den församling som var i Antiokia fanns det några profeter och lärare, både Barnabas och Simeon, som kallades Niger, och Lucius från Cyrene och Manaen, fosterbror* till tetrarken** Herodes, och Saulus. **KXII: som hade vuxit upp med Herodes.*

**furste över fjärdedelen av ett land.

2. När dessa gjorde tjänst inför Herren och fastade, sade den Helige

Ande: Avskilj åt mig både Barnabas och Saulus för den uppgift som jag har kallat dem till. *Apg. 9:15, 14:26.*

Rom. 1:1. Gal. 1:15. Ef. 3:8. 1 Tim. 2:7. 2 Tim. 1:11.

3. Då, efter att ha fastat och bätt och lagt händerna på dem, sände de iväg dem. *Apg. 6:6, 9:17.*

4. Dessa som alltså blev utsända av den Helige Ande, for ner till Seleucia och seglade därifrån till Cypern.

5. När de hade kommit till Salamis, predikade de Guds ord i judarnas synagogor. Och de hade också Johannes med sig som medhjälpare.

6. Sedan de hade färdats över ön ända till Pafos, träffade de på en viss trollkarl, en falsk profet, en jude vid namn Barjesus. *Apg. 8:9.*

7. Han var hos landshövdingen Sergius Paulus, som var en förståndig man. Denne kallade till sig Barnabas och Saulus och begärde att få höra Guds ord.

8. Men Elymas, trollkarlen – det är vad hans namn betyder – stod dem emot och försökte vända bort landshövdingen från tron.

9. Men Saulus, som även kallades Paulus, spände ögonen i honom uppfylld av den Helige Ande

10. och sade: O du djävulens barn, full av all slags svek och bedrägeri, du fiende till all rättfärdighet! Skall du inte upphöra att förvränga Herrens rätta vägar?

11. Och se, nu är Herrens hand över dig och du skall bli blind och för en tid inte kunna se solen. I samma ögonblick föll töcken och mörker över honom, och han gick omkring och sökte efter någon som kunde leda honom.

12. Då landshövdingen såg vad som hade skett, kom han till tro, förundrad över Herrens lära.

13. Paulus och de som var med honom seglade sedan ut från Pafos och kom till Perge i Pamfylien. Och Johannes lämnade dem och återvände till Jerusalem. Apg. 15:38.

14. Men sedan de rest vidare från Perge kom de till Antiokia i Pisidien. Och på sabbatsdagen gick de in i synagogan och satte sig.

15. Sedan lagen och profeterna blivit lästa, sände synagogföreståndarna bud till dem och lät säga: Ni män och bröder, om ni har något att säga till folkets förmaning, så tala.

16. Då reste sig Paulus och gav tecken med handen och sade: Män av Israel och ni som fruktar Gud, lyssna!

Apg. 12:17, 19:33, 21:40.

17. Detta folks, Israels Gud, utvalde våra fäder och han upphöjde folket då de var främlingar i Egyptens land, och med upplyft arm förde han dem ut därifrån. 2 Mos. 1:1, 6:6, 12:31, 13:14.

18. Och omkring fyrtio år hade han fördrag med deras uppförande* i öknen.

2 Mos. 16:34. 4 Mos. 14:34. Ps. 95:10. *KXII: seder.

19. Och sedan han hade utrotat sju folk i Kanaans land, fördelade han deras land åt dem genom lottning.

5 Mos. 7:1. Jos. 14:1-2.

20. Och därefter, under omkring fyrahundra femtio år, gav han dem domare fram till profeten Samuel.

Dom. 2:16, 3:9.

21. Därefter begärde de en kung, och Gud gav dem Saul, Kis son, en man av Benjamins stam, för en tid av fyrtio år.

1 Sam. 8:5, 9:15, 10:1. Hos. 13:11.

22. Och sedan han hade avsatt honom upphöjde han David till

kung över dem. Honom gav han också sitt vittnesbörd och sade: Jag har funnit David, Isais son, en man efter mitt hjärta. Han skall göra min vilja i allt. 1 Sam. 13:14, 15:28, 16:1. Ps. 89:21.

23. Av hans säd har Gud efter sitt löfte rest upp en Frälsare åt Israel, Jesus,

2 Sam. 7:12. Ps. 132:11. Jes. 11:1. Jer. 23:5. Hes. 34:23. Matt. 1:1, 21.

24. sedan Johannes före hans framträdande hade predikat omvändelses* dop för hela Israels folk.

Mal. 3:1. Matt. 3:1-2. Mark. 1:2f. Luk. 3:3. Joh. 1:23.

*KXII: bättringens. Alt. övers.: sinnesändringens, ängerns.

25. Och när Johannes skulle fullborda sitt lopp, sade han: Den ni tror att jag är, den är jag inte. Men se, efter mig kommer den vars skor jag inte är värdig att lösa från hans fötter.

Matt. 3:11. Mark. 1:6. Luk. 3:16. Joh. 1:20, 26, 37.

26. Män och bröder, barn av Abrahams släkt och de bland er som fruktar Gud, till er* har ordet om denna frälsning blivit sänt. Matt. 10:6.

Apg. 3:26. *UN: oss.

27. Ty eftersom folket i Jerusalem och deras ledare inte förstod vem han var, och inte heller profeternas budskap som läses varje sabbat, har de uppfyllt dem genom att döma honom. Apg. 3:17, 15:21. 1 Kor. 2:8. 1 Tim. 1:13.

28. Fast de inte fann något giltigt skäl att döda honom, krävde de att Pilatus skulle låta avrätta honom.

Matt. 27:20. Mark. 15:11. Luk. 23:18. Joh. 19:6.

29. Och när de hade fullbordat allt som var skrivet om honom, tog de honom ner från träet och lade honom i en grav. Matt. 27:59. Mark. 15:46.

Luk. 23:53. Joh. 19:38.

30. Men Gud uppväckte honom från de döda.

Apg. 2:24, 32.

31. Och han blev sedd under många dagar av dem som hade följt honom från Galileen upp till Jerusalem, de är hans vittnen inför folket.

Matt. 28:16. Mark. 16:6, 14. Luk. 24:36.
Joh. 20:19, 21:1. Apg. 1:3. 1 Kor. 15:5-6.

32. Vi förkunnar för er det glada budskapet, att det löfte som gavs till fäderna,

1 Mos. 3:15, 22:18, 26:4, 49:10.
5 Mos. 18:15f. Jes. 4:2, 7:14, 9:6.
Jer. 33:14. Dan. 9:24-25.

33. det har Gud uppfyllt åt oss, deras barn, genom att han har rest upp Jesus, såsom det också står skrivet i andra psalmen: Du är min Son, i dag har jag fött dig. Ps. 2:7. Hebr. 1:5, 5:5.

34. Och angående att han har rest upp honom från de döda, så att han inte mer skall återvända till förgängelsen, det har han sagt på följande sätt: Jag skall trofast hålla den nåd som är lovad åt David.

Ps. 89:29-37, Jes. 55:3.

35. Därför säger han också på ett annat ställe: Du skall inte låta din Helige se förgängelsen. Ps. 16:10. Apg. 2:27.

36. Ty efter att David hade tjänat sin egen generation* efter Guds vilja, avsomnade han och blev samlad till sina fäder och såg förgängelsen.

1 Kon. 2:10. Apg. 2:29.

*KXII: på sin tid hade tjänat Guds vilja.

37. Men han som Gud har rest upp har inte sett förgängelsen.

38. Därför skall ni nu veta, män och bröder, att det är genom honom syndernas förlåtelse predikas för er,

Luk. 24:47. 1 Joh. 2:12.

39. och att var och en som tror blir rättfärdiggjord i honom från allt det som ni inte kunde bli rättfärdiggjorda från genom Mose lag.

Rom. 3:24, 10:4. Gal. 2:16. Hebr. 9:15.

40. Se därför till att det som blivit

sagt genom profeterna inte kommer över er:

41. Se, ni föraktare, och förundra er och bli till intet, ty jag utför i era dagar ett verk, som ni aldrig skulle tro om någon berättar det för er.

Hab. 1:5.

42. Och när judarna gick ut ur synagogan, bad hedningarna* att de nästa sabbatsdag skulle predika för dem om samma sak.

*UN utelämnar: judarna, synagogan, hedningarna.

43. Men då församlingen skildes åt, följde många judar och gudfruktiga proselyter Paulus och Barnabas, som talade till dem och uppmanade dem att förbli i Guds nåd.

44. Följande sabbat kom nästan hela staden tillsammans för att höra Guds* ord.

*UN: Herrens.

45. Men när judarna fick se allt folket, fylldes de av avund* och talade emot det som Paulus predikade genom att smäda och säga tvärt emot. *KXII: nit

46. Då svarade Paulus och Barnabas frimodigt och sade: Det var nödvändigt att Guds ord först skulle predikas för er. Men eftersom ni stöter det ifrån er och inte anser er värdiga det eviga livet, se, då vänder vi oss till hedningarna.

5 Mos. 32:21. Jes. 55:5, Matt. 8:12, 10:6, 21:43.

Apg. 3:25, 26, 18:6. Rom. 10:19.

47. Ty Herren har så befallt oss: Jag har satt dig till ett ljus för hedningarna, för att du skall bli till frälsning intill jordens yttersta gräns.

Jes. 42:6, 49:6. Luk. 2:32.

48. När hedningarna hörde detta, blev de glada och prisade Herrens ord, och de kom till tro, så många som var bestämda till evigt liv.

49. Och Herrens ord spreds över hela området.

50. Men judarna hetsade de gudfruktiga och ansedda kvinnorna och de ledande männen i staden och satte i gång en förföljelse mot Paulus och Barnabas och drev bort dem från sitt område. 2 Tim. 3:11.

51. Men de skakade dammet* av sina fötter mot dem och begav sig till Ikonium. *KXII: stoftet.

52. Och lärjungarna uppfylldes av glädje och den Helige Ande. Matt. 10:14. Mark. 6:11. Luk. 9:5. Apg. 18:6.

14 Kapitlet

Paulus och Barnabas predikar i Ikonium, Lystra och Derbe och återvänder sedan till Antiokia.

Och det hände i Ikonium att de gick tillsammans in i judarnas synagoga och predikade så att en stor mängd av både judar och greker kom till tro.

2. Men de judar som inte trodde eggade upp hedningarna och gjorde dem fientligt inställda mot bröderna.

3. Så stannade de där en längre tid och talade frimodigt i Herren, som bekräftade ordet om sin nåd, och lät* tecken och under ske genom deras händer. Mark. 16:20. Apg. 19:11. Hebr. 2:4.

*UN: som bekräftade sitt näderika ord genom att låta.

4. Men folket i staden delade sig, så att en del höll med judarna och andra med apostlarna.

5. Och när ett våldsamt angrepp uppstod från både hedningar och judar med sina ledare för att få dem misshandlade och stenade, 2 Tim. 3:11.

6. så fick de reda på detta och flydde till städerna Lystra och Derbe i Lykaonien och till trakten däromkring. Matt. 10:23.

7. Och de predikade evangelium där.

8. I Lystra satt en man, oförmögen att använda sina fötter. Han var lam från födseln och hade aldrig kunnat gå.

9. Han hörde Paulus tala, som fäste sina ögon på honom, och när han såg att han hade tro till att bli helad,

10. sade han till honom med hög röst: Res dig upp och stå på dina fötter. Och han sprang upp och började gå. Jes. 35:6.

11. Och när folket såg vad Paulus hade gjort, ropade de på lykaoniska och sade: Gudarna har stigit ner till oss i mänsklig gestalt. Apg. 28:6.

12. Och de kallade Barnabas Jupiter, och Paulus Merkurius*, eftersom han förde ordet. **grek. Hermes, vilket på latin motsvarar Merkurius. Merkurius var gudarnas budbärare och romarna ansåg också att denne avgud var värtalighetens gud.*

13. Och prästen vid Jupiters* tempel, som låg utanför deras stad, förde fram oxar och kransar till portarna och ville offra tillsammans med folket. **grek. Zeus, vilket på latin motsvarar Jupiter. Denne avgud bland romarna dyrkades som den högste.*

14. Då apostlarna Paulus och Barnabas hörde det, rev de sönder sina kläder och rusade in i folkhopen och ropade Matt. 26:65.

15. och sade: Män, varför gör ni detta? Vi är också människor, likadana som ni, och vi predikar evangeliet för er, för att ni skall omvända er från dessa fåfängligheter till den levande Guden, som har gjort himlen och jorden och

havet och allt som är i dem.

1 Mos. 1:1. Ps. 33:6, 146:6. Apg. 10:26. Upp. 14:7.

16. Han som under gångna tider har tillåtit alla hedningar att gå sina egna vägar.

Ps. 81:13. Apg. 17:30.

17. Ändå har han inte låtit sig vara utan vittnesbörd, i det han har gjort gott, och gett oss* regn från himlen och skördetider och fyllde våra** hjärtan med mat och glädje.

Ps. 104:27-28. *UN: er. **UN: era.

18. Och genom att säga detta, kunde de med knapp nöd lugna folket, så att de inte offrade till dem.

19. Så kom från Antiokia och Ikonium några judar, som övertalade folket, och efter att de hade stenat Paulus släpade de honom ut ur staden i tron att han var död.

2 Kor. 11:25.

20. Men sedan lärjungarna hade samlats omkring honom, reste han sig upp och gick in i staden. Nästa dag for han med Barnabas därifrån till Derbe.

2 Tim. 3:11.

21. Och när de hade predikat evangelium i den staden och undervisat många, vände de tillbaka till Lystra och Ikonium och Antiokia,

22. och styrkte lärjungarnas själar och förmanade dem att förbli i tron, och sade att det är genom många lidanden som vi måste gå in i Guds rike.

Matt. 10:38. Apg. 11:23, 13:43.

Rom. 8:17. 2 Tim. 3:12.

23. Och när de hade utvalt äldste* åt dem för varje församling, och hade bett och fastat, överlämnade de dem åt Herren, som de hade kommit till tro på.

Apg. 1:23. Tit. 1:5. *KXII: präster.

24. Sedan for de igenom Pisidien och kom in i Pamfylien.

Apg. 13:13.

25. Då de hade predikat ordet i Perge for de sedan ner till Attalia.

26. Därifrån avseglade de till Antiokia, där de hade blivit överlämnade åt Guds nåd för det uppdrag, som de nu hade fullgjort.

Apg. 13:2-3.

27. Och när de hade kommit dit, kallade de samman församlingen och berättade för dem vad Gud hade gjort med dem och hur han hade öppnat trons dörr för hedningarna.

Apg. 15:4. 1 Kor. 16:9. 2 Kor. 2:12.

28. Och de stannade där en längre tid hos lärjungarna.

15 Kapitlet

Apostlamötet i Jerusalem. Skrivelsen till församlingen i Antiokia. Barnabas och Paulus blir oense och skiljs åt. Paulus påbörjar sin andra missionsresa.

Och några män kom ner från Judeen och lärde bröderna: Om ni inte låter omskära er enligt seden från Mose, kan ni inte bli frälsta.

1 Mos. 17:10. 3 Mos. 12:3. Gal. 5:1-2.

2. Då uppstod det oenighet, och Paulus och Barnabas kom i en allvarlig dispyt med dem. Och de beslöt att Paulus och Barnabas och några andra av dem skulle resa upp till apostlarna och till de äldste i Jerusalem angående denna stridsfråga.

Gal. 2:1.

3. Efter att församlingen hade följt dem en bit på vägen, tog de vägen genom Fenicien och Samarien och berättade om hedningarnas omvändelse och beredde därmed stor glädje hos alla bröderna.

4. När de sedan kom till Jerusalem, togs de emot av församlingen och av apostlarna och de äldste, och de

berättade om allt vad Gud hade gjort med dem.

5. Men några från fariseernas parti, vilka hade kommit till tro, stod upp och sade att man måste omskära dem och befalla dem att hålla Mose lag.

6. Då församlade sig apostlarna och de äldste för att överlägga om detta ärende.

7. Och efter att länge ha diskuterat detta, stod Petrus upp och sade till dem: Män och bröder, ni vet att Gud för länge sedan bland oss* har gjort det valet att hedningarna genom min mun skulle få höra evangeliets ord och komma till tro.

Apg. 10:20.
Apg. 11:1-2, 13. *UN: er.

8. Och Gud som känner hjärtat, gav dem sitt vittnesbörd genom att han gav den Helige Ande åt dem, på samma sätt som åt oss.

1 Krön. 28:9, 29:17. Ps. 7:10.
Jer. 11:20, 17:10. Apg. 10:45.

9. Och han gjorde inte någon skillnad mellan oss och dem, sedan han genom tron hade renat deras hjärtan.

Apg. 10:43. 1 Kor. 1:2.

10. Varför frestar ni då nu Gud, genom att på lärjungarnas hals lägga ett ok*, som varken våra fäder eller vi har kunnat bära?

Matt. 23:4. Luk. 11:46.

*En bärnordning (av trä) som vilar på axlarna.

11. Men vi tror, att det är genom Herren Jesu Kristi* nåd som vi blir frälsta, på samma sätt som de.

Rom. 4:3. Ef. 2:4, 8. Tit. 3:4. *UN utelämnar: Kristi.

12. Då teg alla de församlade och hörde på Barnabas och Paulus, som berättade hur stora tecken och under Gud hade gjort bland hedningarna genom dem.

13. När de hade slutat, svarade Jakob och sade: Män och bröder, hör på mig.

14. Simeon har berättat, hur Gud först såg till att från hedningarna ta ut ett folk för sitt namn.

Apg. 10:35.

15. Det stämmer överens med profeternas ord, såsom det är skrivet:

16. Därefter skall jag komma tillbaka och åter bygga Davids fallna hydda.* Och dess ruiner skall jag bygga upp igen och jag skall upprätta den,

Amos 9:11-12. *KXII: tabernakel.

17. för att också de övriga av människorna skall söka Herren, även alla hedningar över vilka mitt namn har blivit nämnt, säger Herren, som gör allt* detta.

*UN utelämnar: allt.

18. För Gud är alla hans verk* kända från världens begynnelse.

*UN utelämnar: För Gud är alla hans verk.

19. Därför anser jag att man inte skall göra det svårt för de hedningar som omvänder sig till Gud,

20. utan att man skriver till dem att de skall avhålla sig från besmittelse genom avgudar och från otukt, från kött av kvävda djur och från blod.

1 Mos. 9:4. 3 Mos. 3:17, 17:14. 5 Mos. 12:23.

1 Kor. 8:1, 10:14, 20-21. 1 Thess. 4:3.

21. Ty Mose har sedan gamla tider i alla städer haft dem som predikar honom i synagogorna, där han blir läst varje sabbat.

Apg. 13:27.

22. Då fann apostlarna och de äldste tillsammans med hela församlingen för gott, att bland sig välja ut några män och sända dem till Antiokia med Paulus och Barnabas, nämligen Judas, som även kallades Barsabbas, och Silas, som var ledande män bland bröderna.

23. Och med egen hand skrev de följande: Apostlarna och de äldste och bröderna hälsar till de bröder som

är av hednisk härkomst i Antiokia och Syrien och Cilicien.

24. Eftersom vi har hört att några som har kommit från oss har förvirrat er med sitt tal och oroat era själar och sagt att ni skall låta omskära er och hålla lagen*, utan att vi har gett någon sådan befallning,

Gal. 2:14. 1 Joh. 2:19. *UN utelämnar: och sagt att ni skall låta omskära er och hålla lagen.

25. så har vi i full enighet funnit för gott att utse några män och sända dem till er, tillsammans med våra kära bröder Paulus och Barnabas, 26. män, som har riskerat sina liv för vår Herre Jesu Kristi namn.

27. Vi har därför sänt Judas och Silas, som också muntligen skall berätta samma sak.

28. Ty den Helige Ande och vi har funnit för gott att inte lägga på er någon ytterligare börda, förutom detta som är nödvändigt:

29. Att ni skall avhålla er från det som är offrat åt avgudarna, och från blod, och från kött av kvävda djur och från otukt. Om ni noga aktar er för detta, gör ni rätt. Farväl. Apg. 16:4, 21:25.

30. Och efter att de hade sänts iväg kom de till Antiokia och efter att de hade sammankallat församlingen lämnade de över brevet.

31. När de hade läst det blev de glada över den uppmuntran det gav.

32. Och Judas och Silas som också själva var profeter, förmanade bröderna med många ord och styrkte dem.

33. Och sedan de hade varit där en tid sände bröderna dem i frid tillbaka till apostlarna*.

*UN: till dem som hade sänt ut dem.

34. Men Silas fann för gott att bli kvar där*.

*UN utelämnar vers 34.

35. Men Paulus och Barnabas stannade i Antiokia, undervisade och predikade Herrens ord tillsammans med många andra.

36. Efter några dagar sade Paulus till Barnabas: Låt oss resa tillbaka och besöka våra bröder i alla de städer där vi har predikat Herrens ord, och se hur de har det.

37. Barnabas var bestämd över att de skulle ta med sig Johannes som kallades Markus. Apg. 12:12, 25, 13:5.

38. Men Paulus ansåg det inte rätt att ta med sig en som hade lämnat dem i Pamfylien och inte följt med dem i arbetet. Apg. 13:13.

39. Och så skarp blev deras tvist, att de skilde sig från varandra. Och Barnabas tog Markus med sig och seglade till Cypern.

40. Men Paulus utsåg Silas, och begav sig i väg sedan han av bröderna hade blivit överlämnad åt Guds* nåd.

*UN: Herrens.

41. Och han reste genom Syrien och Cilicien och styrkte församlingarna.

16 Kapitlet

Timoteus blir Paulus följeslagare. Paulus far över till Makedonien. Lydia och fångvaktaren i Filippi.

Så kom han till Derbe och Lystra. Och se, där var en lärjunge som hette Timoteus, son till en judisk kvinna som var troende, men fadern var en grek. Apg. 14:6, 17:14, 19:22, 20:4. Rom. 16:21. 1 Kor. 4:17. Fil. 2:19. 1 Thess. 3:2. 1 Tim. 1:2. 2 Tim. 1:5.

2. Han hade ett gott rykte bland de bröder som var i Lystra och Ikonium.

3. Paulus ville ha honom med sig på resan. Och han tog och omskar honom för de judars skull, som var i dessa trakter, ty alla kände till att hans far var grek. 1 Kor. 9:20. Gal. 2:3.

4. När de reste genom städerna, överlämnade de åt bröderna de föreskrifter som man skulle hålla, som apostlarna och de äldste i Jerusalem hade fastställt. Apg. 15:29.

5. Så blev församlingarna styrkta i tron och växte i antal från dag till dag.

6. När de hade rest genom Frygien och det galatiska landet, blev de hindrade av den Helige Ande att predika ordet i Asien.

7. Efter att de hade kommit fram till Mysien försökte de ta vägen till Bitynien, men Anden* tillät dem det inte. *UN: Jesu Ande.

8. Då de hade färdats genom Mysien, for de ner till Troas.

Apg. 20:6. 2 Kor. 2:12. 2 Tim. 4:13.

9. Och en syn visade sig för Paulus på natten: En man från Makedonien stod där och bad honom och sade: Kom över till Makedonien och hjälp oss.

10. Och efter han hade sett synen, försökte vi genast ta oss till Makedonien. Vi förstod att Herren* hade kallat oss att predika evangeliet för dem. *UN: Gud.

11. Därför lade vi ut från Troas och seglade raka vägen till Samotrake och nästa dag till Neapolis

12. och därifrån till Filippi som är den främsta staden i denna del av

Makedonien och en koloni*. Och i den staden stannade vi några dagar.

*KXII: fristad.

13. Och på sabbatsdagen gick vi ut ur staden längs med en flod till ett ställe, där man brukade be*. Och vi satte oss ner och talade med de kvinnor som var samlade där.

*UN: där vi antog att det fanns ett böneställe.

14. Och en kvinna vid namn Lydia som fruktade Gud, en som handlade med purpurtyger från staden Tyatira, lyssnade och Herren öppnade hennes hjärta, så att hon gav akt på det som Paulus talade.

15. Och när hon och hennes husfolk lät döpa sig bad hon och sade: Om ni håller mig för att vara en som tror på Herren, så kom hem till mig och stanna där. Och hon övertalade oss.

16. Och det hände när vi gick till bönen, att vi mötte en tjänsteflicka som var besatt av en spådomsande och som skaffade sina herrar stora inkomster genom att spå.

1 Sam. 28:7. Apg. 19:29.

17. Hon följde efter Paulus och oss och ropade och sade: Dessa män är Guds den Högstes tjänare, som förkunnar för oss frälsningens väg.

18. Och detta gjorde hon i många dagar. Men Paulus blev upprörd och vände sig om och sade till anden: Jag befäller dig i Jesu Kristi namn att fara ut ur henne. Och i samma stund for den ut. Mark. 16:17.

19. Men då hennes herrar såg, att deras hopp om förtjänst var ute, grep de Paulus och Silas och släpade dem till torget inför stadens myndigheter.

Fil. 1:13. 1 Thess. 2:2.

20. Och de förde fram dem till domarna och sade: Dessa män orsakar stor oro i vår stad. De är judar

Apg. 17:6.

21. och förkunnar seder som det inte är tillåtet för oss som är romerska medborgare att anta eller följa.

22. Och tillsammans reste sig folket mot dem, och domarna slet av dem deras kläder och befallde att de skulle piskas.

2 Kor. 11:25.

23. Och när de hade gett dem många slag, kastade de dem i fängelse och befallde fångvaktaren att han skulle hålla dem i säkert förvar.

24. Då han fick en så sträng befallning, kastade han dem i det innersta fängelserummet och spände fast deras fötter i stocken.

25. Och vid midnatt var Paulus och Silas i bön och sjöng lovsånger till Gud, och fångarna hörde på dem.

26. Då kom plötsligt en kraftig jordbävning, så att fängelset skakades i sina grundvalar. Och i det samma öppnades alla dörrarna, och allas bojor blev lösta.

Apg. 4:31, 5:19, 12:7.

27. Då vaknade fångvaktaren, och när han fick se fängelsets dörrar öppna, drog han sitt svärd och tänkte döda sig själv, eftersom han trodde att fångarna hade flytt.

28. Då ropade Paulus med hög röst, och sade: Gör dig själv inget ont, för vi är alla här.

29. Då bad han om ett ljus och sprang in och föll darrande ner inför Paulus och Silas.

30. Och han förde ut dem och sade: Herrar, vad skall jag göra för att bli frälst?

Apg. 2:37, 9:6.

31. Då sade de: Tro på Herren Jesus Kristus*, så blir du och ditt hus frälst.

Joh. 3:16, 36, 6:47. 1 Joh. 5:10. *UN utelämnar: Kristus.

32. Och de talade Herrens ord till honom och till alla dem som var i hans hus.

33. Och samma timme på natten tog han dem till sig och tvättade deras sår. Och han med allt sitt folk lät genast döpa sig.

34. Sedan förde han dem till sitt hem och satte fram mat åt dem och gladde sig över att han med hela sitt hus hade kommit till tro på Gud.

Luk. 5:29, 19:6.

35. Då det hade blivit dag, sände domarna rättstjänarna och lät säga: Frige de där männen.

36. Och det beskedet framförde fångvaktaren till Paulus: Domarna har sänt bud att ni skall frigas. Kom nu därför ut och gå i frid.

37. Men Paulus sade till dem: De har piskat oss offentligt utan dom och rannsaking, fast vi är romerska medborgare, och har kastat oss i fängelse. Och nu vill de skicka iväg oss i hemlighet. Nej, så får det inte gå till. De får själva komma och hämta ut oss.

Apg. 22:25.

38. Och rättstjänarna framförde detta besked till domarna. Och när dessa hörde att de var romerska medborgare blev de förskräckta och de kom och talade vänligt till dem och förde ut dem och bad dem lämna staden.

Matt. 8:34.

40. När de hade kommit ut ur fängelset, begav de sig till Lydia. Och sedan de hade sett bröderna, uppmuntrade de dem och drog sedan vidare.

17 Kapitlet

*Paulus predikar i Thessalonike,
Berea och Aten.*

När de hade rest genom Amfipolis och Apollonia kom de till Thessalonike, där judarna hade en synagoga.

2. Och sin vana trogen gick Paulus in till dem, och under tre sabbater talade han till dem ur Skrifterna

3. och förklarade och bevisade att Kristus måste lida och uppstå från de döda, och sade att: Denne Jesus som jag predikar för er, är Kristus.

Ps. 22:7. Jes. 53. Matt. 16:21. Luk. 24:26.

4. Och några av dem trodde och slöt sig till Paulus och Silas. Därtill också en stor skara gudfruktiga greker och inte så få av de förnämsta kvinnorna.

Apg. 28:24.

5. Då blev de judar som inte trodde*, avundsjuka och tog med sig några onda män från gatan och ställde till upplopp och oroligheter i staden och trängde sig fram mot Jasons hus och ville föra ut dem inför folket.

Rom. 10:2.
*UN utelämnar: som inte trodde.

6. Och då de inte fann dem, släpade de Jason och några bröder till stadens styresmän och ropade: Dessa som har uppviglat* hela världen, har nu också kommit hit,

Apg. 16:20.
*KXII: förvillat.

7. och Jason har tagit emot dem. Och de handlar alla tvärtemot kejsarens påbud och säger att det är en annan som är kung, en Jesus.

Luk. 23:2. Joh. 19:12.

8. Och de väckte oro bland folket och hos stadens styresmän när de hörde detta.

9. När de hade tagit emot borgen av Jason och de andra frigavs de.

10. Men på natten sände bröderna genast iväg Paulus och Silas till Berea. När de kom dit gick de till judarnas synagoga.

Apg. 9:25.

11. Dessa var mer storsinta* till sinnet än de i Thessalonike. De tog emot ordet med all villighet och forskade dagligen i Skrifterna för att se om det kunde förhålla sig så.

Jes. 34:16. Joh. 5:39. *KXII: ädla.

12. Och många av dem trodde, och dessutom ganska många ansedda grekiska kvinnor och män.

13. Men när judarna i Thessalonike fick veta att Guds ord predikades av Paulus också i Berea, kom de också dit och uppviglade folket.

14. Men då sände bröderna genast iväg Paulus för att han skulle bege sig iväg ända till havet. Men både Silas och Timoteus stannade kvar där.

15. Och de som följde med Paulus förde honom ända till Aten. Och de återvände med beskedet till Silas och Timoteus, att de så snart som möjligt skulle komma till honom.

16. Medan Paulus väntade på dem i Aten, blev han upprörd i sin ande då han såg staden vara fylld med avgudadyrkan.

17. Därför samtalade han i synagogan med judarna och med dem som fruktade Gud, och på torget var dag med dem som han träffade där.

18. Och några filosofer av epikureerna och stoikerna diskuterade

med honom. Och några sade: Vad är det den där pratmakaren vill säga? Andra sade: Han tycks vara en förkunnare av främmande gudar, eftersom han predikade Jesus och uppståndelsen för dem.

19. Och de tog honom med sig och förde honom till Areopagen* och sade: Kan vi få veta vad det är för en ny lära, som du förkunnar?

*KXII: domplatsen.

20. Ty det du låter oss höra är främmande för oss. Vi vill nu veta vad detta betyder.

21. Ty alla atenare och främlingar som var där hade inte tid för annat än att tala om eller höra på något nytt.

22. Då trädde Paulus fram mitt på Areopagen och sade: Män, atenare, jag ser av allt, att ni är alltför vidskepliga.

23. Ty medan jag har gått omkring och beskådat det som ni dyrkar, har jag funnit ett altare med inskriften: Åt en okänd gud. Han som ni alltså tillber utan att känna till, honom* förkunnar jag för er.

*UN: det.

24. Gud som har gjort världen och allt som är i den, han som är Herre över himmel och jord, bor inte i tempel som är gjorda med händer.

1 Mos. 1:1. Ps. 33:6. Jes. 66:1.

Apg. 7:48, 14:15. Upp. 14:7.

25. Inte heller låter han betjäna sig av människohänder som om han behövde något, han som åt alla ger liv och anda och allt. *1 Mos. 2:7. Ps. 50:8-10.*

26. Och han har av ett blod* gjort alla folkslag för att de skall bo över hela jordens yta. Och han har fastställt deras bestämda tider och de

gränser inom vilka de skall bo,

5 Mos. 32:8. *UN utelämnar: blod.

27. för att de skall söka Herren*, om de möjligen skulle kunna treva sig fram till honom och finna honom, fastän han inte är långt borta från någon enda av oss.

Rom. 1:20. *UN: Gud.

28. Ty i honom är det vi lever, rör oss och är till, som också några av era skalder har sagt: Ty vi är också av hans släkt.

Joh. 12:10.

29. Är vi nu av Guds släkt så skall vi inte tänka att Gudomen* är lik guld eller silver eller sten, något som är format av mänsklig konst och tanke.

Jes. 40:18. *Alt. övers.: det gudomliga.

30. Då Gud alltså haft överseende med okunnighetens tider, befaller* han nu alla människor överallt att omvända** sig.

Apg. 14:16. 2 Tim. 2:11-12.

*KXII: förkunnar. **KXII: bättra sig.

Alt. övers.: göra sinnesändring, ångra sig.

31. Ty han har fastställt en dag då han skall döma världen med rättfärdighet, genom den man som han har bestämt till det. Detta har han bekräftat för alla genom att låta honom uppstå från de döda.

Apg. 10:42, 4:10.

32. Då de hörde nämnas om uppståndelse från de döda, var det några som hånade, men andra sade: Vi vill höra dig en gång till angående detta.

33. Och så gick Paulus bort ifrån dem.

34. Men några män slöt sig till honom och kom till tro. Bland dessa var Dionysius, en medlem av Areopagen*, och en kvinna som hette Damaris, och några till. **KXII: Rådet.*

18 Kapitlet

Paulus predikar i Korint. Han återvänder via Efesus och Cesarea till Antiokia. Påbörjar sin tredje missionsresa. Apollos kommer till större insikt.

Därefter lämnade Paulus* Aten och kom till Korint. *UN: han.

2. Och där fann han en jude som hette Akvila, född i Pontus, som nyligen hade kommit från Italien med sin hustru Priscilla, eftersom Klaudius hade befallt att alla judar skulle lämna Rom. Och han kom till dem.

Rom. 16:3. 1 Kor. 16:19. 2 Tim. 4:19.

3. Eftersom han hade samma hantverk som de, stannade han hos dem och arbetade, för de var tältmakare till yrket.

Apg. 20:34.

1 Kor. 4:12. 1 Thess. 2:9. 2 Thess. 3:8.

4. Och han höll samtal i synagogan varje sabbat och övertygade både judar och greker.

Apg. 17:17.

5. Och när Silas och Timoteus kom ner från Makedonien, var Paulus genom Anden* driven att vittna för judarna att Jesus är Kristus.

Apg. 17:14-15. *UN: var Paulus helt upptagen med att predika ordet.

6. Men då de sade emot honom och smädade honom, skakade han sina kläder och sade till dem: Ert blod skall komma över era egna huvuden. Jag är utan skuld*. Från och med nu går jag till hedningarna. 2 Sam. 1:16. Hes. 33:4. Matt. 10:14. Apg. 13:45, 51. *Ordagrant: Jag är ren.

7. Så gick han därifrån och gick in i huset hos en man vid namn Justus*, som fruktade Gud och vars hus låg alldeles intill synagogan. *UN tillägger: Titus.

8. Men Krispus, föreståndaren för synagogan, kom till tro på Herren med hela sitt hus och många korintier som hörde honom kom till tro

och lät döpa sig.

1 Kor. 1:14.

9. Då sade Herren till Paulus i en syn om natten: Frukta inte, utan tala och tig inte,

Apg. 23:11.

10. ty jag är med dig och ingen skall komma vid dig och göra dig skada, för jag har mycket folk i denna stad.

Joh. 10:16.

11. Så blev han kvar där ett år och sex månader, och undervisade i Guds ord bland dem.

12. Men då Gallio var landshövding i Akaja, reste sig alla judarna tillsammans upp mot Paulus och förde honom fram inför domstolen,

13. och sade: Denne man förleder människorna att dyrka Gud emot lagen.

14. När Paulus nu ville öppna sin mun, sade Gallio till judarna: Vore något brott eller något illdåd begånget, så vore det skäligt att jag hörde* på er, ni judar.

*Ordagrant: uthärda, ha fördrag med.

15. Men är det någon tvistefråga om ord och namn och om er lag, så får ni själva se till det, för i sådana saker vill inte jag vara domare.

16. Och han drev bort dem ifrån domstolen.

17. Då grep alla grekerna* synagogföreståndaren Sostenes, och slog honom inför domstolen. Men Gallio brydde sig inte om det.

1 Kor. 1:1.

*UN utelämnar: grekerna.

18. Och efter att Paulus hade stannat där ännu en lång tid, tog han avsked av bröderna och avseglade till Syrien med Priscilla och Akvila, sedan han i Kenkrea hade rakat sitt huvud, eftersom han hade gett ett löfte.

4 Mos. 6:2, 8. Apg. 21:23.

19. Så kom han* till Efesus, och där lämnade han dem, men själv gick

han in i synagogan och samtalade med judarna.

*UN: de.

20. Och de bad honom att han skulle stanna kvar hos dem en längre tid, men han ville inte

21. utan tog avsked av dem med orden: Jag* måste under alla förhållanden vara i Jerusalem under den högtid som kommer, men sedan skall jag komma till er igen, om Gud vill. Sedan avseglade han från Efesus.

Apg. 19:21. 1 Kor. 4:19. Hebr. 6:3. Jak. 4:15.

*UN utelämnar: Jag måste under alla förhållanden vara i Jerusalem under den högtid som kommer, men.

22. Och när han hade kommit i land i Cesarea, och hade varit uppe och hälsat på församlingen, begav han sig ner till Antiokia.

23. Sedan han hade varit där någon tid, begav han sig därifrån och färdades genom det galatiska landet och därefter Frygien och styrkte alla lärjungarna.

24. Då kom till Efesus en jude som hette Apollos, född i Alexandria, en vältalig man och kunnig i Skrifterna.

1 Kor. 1:12.

25. Han var undervisad om Herrens väg och talade brinnande i anden och undervisade noggrant om det som handlade om Herren*. Men han kände bara till Johannes dop.

Apg. 19:3. **UN: Jesus.*

26. Och han började frimodigt tala i synagogan. Då Akvila och Priscilla hade hört honom, tog de honom till sig och förklarade grundligare Guds väg för honom.

Rom. 16:3.

27. Och när han ville resa till Akaja, skrev bröderna dit och uppmanade lärjungarna att ta emot honom. Och när han kom fram, blev han till stor hjälp för dem som genom nåd hade kommit till tro.

1 Kor. 3:6.

28. Ty han överbevisade eftertryckligt judarna, när han utifrån Skrifterna bevisade inför allt folket att Jesus var Kristus.

19 Kapitlet

Paulus i Efesus. De som utövat trolldom bränner sina böcker. Guldsmeden Demetrius ställer till med upplopp.

Och det hände sig, medan Apollos var i Korint, att Paulus kom ner till Efesus sedan han rest genom de övre delarna av landet. Och där fann han några lärjungar.

2. Han sade till dem: Tog ni emot den Helige Ande när ni kom till tro? Då sade de till honom: Vi har inte ens hört att det finns någon Helig Ande.

Joh. 7:39. Apg. 10:44.

3. Och han sade till dem: Vad blev ni då döpta med? De svarade: Med Johannes dop.

Matt. 3:11. Mark. 1:4f. Luk. 3:16. Joh. 1:26. Apg. 1:5, 11:16.

4. Då sade Paulus: Johannes döpte i sanning* med omvändelsens** dop, och sade till folket att de skulle tro på honom som skulle komma efter honom, det vill säga på Kristus*** Jesus.

*UN och KXII utelämnar: i sanning.

**KXII: bättringens. Alt. övers.: sinnesändringens, ängerns.

***UN utelämnar: Kristus.

5. Sedan de hade hört detta lät de döpa sig i Herren Jesu namn.

6. Och när Paulus lade händerna på dem, kom den Helige Ande över dem och de talade med tungor och profeterade.

Apg. 2:4, 6:6, 8:17, 10:46, 11:15.

7. Och tillsammans var de omkring tolv män.

8. Och han gick in i synagogan och

talade frimodigt där i tre månader. Han samtalade med dem och övertygade dem om det som hör till Guds rike.

9. Men när några av dem förhärdade sig och inte trodde utan talade illa om 'den vägen' inför alla de församlade, lämnade han dem och tog med sig lärjungarna och predikade dagligen i skolan som hörde till en viss Tyrannus.

2 Tim. 1:15.

10. Och detta pågick i två år, så att alla de som bodde i Asien fick höra ordet om Herren Jesus*, både judar och greker.

*UN utelämnar: Jesus.

11. Och Gud gjorde under, av ovanligt slag genom Paulus händer,

Mark. 16:20. Apg. 14:3.

12. så att de också tog dukar och plagg som hade rört hans kropp till de sjuka och sjukdomarna lämnade dem och de onda andarna for ut från dem.

Apg. 5:15.

13. Några kringvandrande judiska andeutdrivare tog sig då för att nämna Herren Jesu namn över dem som hade onda andar, och sade: Vi* besvär er vid den Jesus som Paulus predikar.

*UN: Jag.

14. Och det var sju söner till en viss Skevas, en judisk överstepräst, som gjorde så.

15. Men den onde anden svarade och sade: Jesus känner jag till, och vem Paulus är vet jag, men vilka är ni?

16. Och mannen, i vilken den onde anden var, rusade på dem och övermannade dem och slog dem så illa att de nakna och sårade flydde ur huset.

17. Och detta blev känt för alla judar

och greker som bodde i Efesus, och fruktan kom över dem, och Herren Jesu namn blev prisat.

18. Och många av dem som kommit till tro kom och bekände och talade om vad de hade gjort.

19. Och många av dem som hade utövat trolldomskonster bar fram sina böcker och brände upp dem inför alla. När deras värde blev sammanräknat, fann man att det uppgick till femtio tusen silvermynt.

20. På detta sätt hade Herrens ord mäktig framgång och visade sin kraft.

Jes. 55:11. Apg. 6:7, 12:24.

21. Då detta hade skett, beslöt sig Paulus i anden att resa till Jerusalem genom Makedonien och Akaja, och han sade: När jag har varit där, måste jag också besöka Rom.

Apg. 18:21. Rom. 15:25. Gal. 2:1.

22. Då sände han två av sina medhjälpare, Timoteus och Erastus, till Makedonien, men själv blev han kvar någon tid i Asien.

Apg. 13:5.

23. Och vid den tiden uppstod det stor oro angående 'den vägen'.

24. För där var en guldsmed, som hette Demetrius, som gjorde Dianatempel* av silver och skaffade därmed stora inkomster åt hantverkarna.

Apg. 16:16. *Ordagrant: ArtemistempeL.

25. Han kallade samman dessa och dem som hade likadant arbete och sade: Män, ni vet att vi har vårt välstånd av detta hantverk.

26. Och ni ser och hör att denne Paulus inte bara i Efesus, utan i nästan hela Asien har övertygat och vilsefört mycket folk, och säger

att de som görs med händer inte är gudar.

Ps. 115:4. Jer. 10:3.

27. Och det är fara för att inte bara vårt yrke får dåligt rykte, utan också att den stora gudinnan Dianas tempel inte blir hållet för att vara något och att hennes härlighet, som Asien och hela världen* dyrkar, kommer att försvinna.

*grek: *oikouméne*, den bebodda världen.

28. Och när de hörde detta blev de uppfyllda av vrede och skrek: Stor är efesiernas Diana.

29. Och det blev uppror i hela staden, och alla rusade på en gång till teatern och släpade med sig Gajus och Aristarkus, de var makedonier och Paulus följeslagare.

30. Paulus ville då gå in i folkhopen, men lärjungarna tillät honom inte det.

31. Också några asiarker* som var hans vänner, sände bud till honom och bad att han inte skulle ge sig in på teatern.

*män som hade hög ställning i städerna.

32. Där skrek den ene ett och den andre något annat. Ty folkmassan var förvirrad och de flesta visste inte varför de hade samlats.

33. Då drog* de fram ur folkhopen Alexander, som judarna skickade fram. Och Alexander gav tecken med handen, att han ville försvara sig inför folket.

Apg. 12:17.

*UN: Men några av folket satte Alexander in i saken.

34. Men när de märkte att han var en jude började de ropa, alla med en mun, och skrek så i nära två timmar: Stor är efesiernas Diana!

35. Men stadens sekreterare lugnade folket och sade: Ni män av Efesus, vilken människa är det som inte vet att efesiernas stad är dyrkare av den

stora gudinnan* Dianas tempel och den avbild av henne, som har fallit ner från himlen**?

*UN utelämnar: gudinnan.

**Alt. övers.: Zeus. KJV: Jupiter.

36. Eftersom ingen kan säga emot detta, bör ni hålla er lugna och inte göra något förhastat.

37. Ty ni har dragit fram dessa män, som varken är tempelrånare eller smädare av er* gudinna.

*UN: vår.

38. Därför, om Demetrius och de hantverkare som är med honom vill föra talan mot någon, så hålls det rättegångar och det finns landshövdingar. Där må de anklaga varandra.

39. Men om ni har frågor angående något annat, så skall det avgöras i den lagliga folkförsamlingen.

40. Ty vi riskerar att bli anklagade för det upplopp som har skett idag. Det finns inte något skäl att anföra när vi skall försvara denna folksamling.

41. Och efter att ha sagt det upplöste han folksamlingen.

20 Kapitlet

Paulus besöker Grekland. Han återvänder till Asien, uppväcker Eutykus i Troas och förmanar i Miletus de äldste från Efesus.

Då nu upploppet hade lagt sig, kallade Paulus till sig lärjungarna, och sedan han hade* tagit avsked av dem, begav han sig i väg för att resa till Makedonien.

1 Tim. 1:3.

*UN tillägger: förmanat.

2. När han hade färdats genom dessa trakter och gett dem många förmaningar, kom han till Grekland.

3. Och där uppehöll han sig i tre

månader. Men då judarna förberedde en sammansvärjning mot honom, när han skulle fara därifrån till Syrien, beslöt han att vända tillbaka genom Makedonien.

4. Och med honom följde ända till Asien* Sopater** från Berea och av thessalonikerna Aristarkus och Sekundus, vidare Gajus från Derbe och Timoteus samt Tykikus och Trofimus från Asien. Apg. 16:1, 19:29, 21:29.

1 Kor. 1:14. Ef. 6:21. Kol. 4:7, 10. 2 Tim. 4:12. Tit. 3:12.

*UN utelämnar: ända till Asien. **UN tillägger: Pyrrhus son.

5. Dessa reste i förväg och väntade på oss i Troas.

6. Men vi seglade från Filippi efter det osyrade brödets högtid, och efter fem dagar träffade vi dem i Troas, där vi stannade i sju dagar.

7. Och på första dagen i veckan, då lärjungarna* hade kommit tillsammans för att bryta bröd, predikade Paulus för dem och fortsatte tala ända till midnatt, eftersom han skulle resa nästa dag. Apg. 2:42, 46. *UN: vi.

8. Det var ganska många lampor tända i den sal i övre våningen, där de* var församlade. *UN: vi.

9. Så satt där vid fönstret en yngling som hette Eutykus. Och när Paulus talade så länge föll han i djup sömn, och i sömnen föll han ner från tredje våningen och lyftes upp död.

10. Då gick Paulus ner och lade sig över honom och fattade omkring honom och sade: Var inte oroliga, för hans själ är i honom.

1 Kon. 17:21. 2 Kon. 4:34.

11. Sedan gick han upp igen och bröt brödet och åt och talade sedan länge med dem ända till gryningen, och så begav han sig iväg.

12. Och de förde fram ynglingen levande och blev mycket tröstade av detta.

13. Men vi gick i förväg ombord på skeppet och avseglade till Assos, i avsikt att där ta Paulus ombord, för så hade han bestämt, eftersom han själv tänkte ta landvägen.

14. Och så snart han träffade oss i Assos, tog vi honom ombord och kom sedan till Mitylene.

15. Därifrån seglade vi vidare och kom nästa dag mitt för Kios, och dagen därpå lade vi till vid Samos, och efter att ha stannat kvar i Trogyllium*, kom vi följande dag till Miletus.

*UN utelämnar: och efter att ha stannat kvar i Trogyllium.

16. Paulus hade nämligen beslutat att segla förbi Efesus, för att han inte skulle bli fördröjd i Asien, eftersom han skyndade för att om möjligt vara i Jerusalem till pingstdagen.

Apg. 21:4, 12.

17. Men från Miletus sände han bud till Efesus och kallade till sig församlingens äldste.

18. Och när de hade kommit till honom, sade han till dem: Ni vet hur jag har umgåtts med er under hela tiden från den första dagen då jag kom till Asien,

Apg. 19:10.

19. att jag har tjänat Herren i all ödmjukhet och under många* tårar och prövningar som jag har utsatts för genom judarnas anslag,

*UN utelämnar: många.

20. och hur jag inte har hållit undan något som kunde vara er till nytta, utan har predikat för er och undervisat er, offentligt och i hemmen, 21. och vittnat både för judar och greker om omvändelse* till Gud, och

om tron på vår Herre Jesus Kristus**.

Mark. 1:15. Luk. 24:47. *KXII: bättring. Alt övers.:
sinnesändring, ånger. **UN utelämnar: Kristus.

22. Och se, bunden i Anden går jag nu till Jerusalem, och vet inte vad som där skall hända mig,

23. utom det att den Helige Ande i alla städer vittnar och säger, att bojoj och bedrävelser väntar mig.

Apg. 21:4, 11, 33.

24. Men inte något av detta rör mig, inte heller anser jag att mitt liv har något värde för mig själv. Jag vill endast med glädje få fullborda mitt lopp och den tjänst* som jag har tagit emot av Herren Jesus, att vittna om Guds nåds evangelium.

Apg. 21:13. Gal. 1:1. Tit. 1:3. *KXII: ämbete.

25. Och se, jag vet nu att ni inte mer skall få se mitt ansikte, ni alla bland vilka jag har gått omkring och predikat Guds* rike.

*UN utelämnar: Guds.

26. Därför betygar jag för er på denna dag, att jag är oskyldig* till alla människors blod.

*Ordagrant: ren.

27. För jag har inte undandragit mig från att förkunna hela Guds rådslut för er.

28. Ge därför akt på er själva och på hela den hjord som den Helige Ande har satt er till ledare* över, till att vara herdar för Guds församling som han har köpt med sitt eget blod.

Ef. 1:7. Kol. 1:14. 1 Tim. 3:1-2, 4:16. 1 Petr. 5:2.

*KXII: biskopar.

29. För detta* vet jag, att sedan jag har lämnat er, skall grymma vargar komma in bland er, och de skall inte skona hjorden.

Matt. 7:15. 2 Petr. 2:1.

*UN utelämnar: För detta.

30. Och bland er själva skall män träda fram som skall predika villolärar*, för att dra lärjungar till sig själva.

1 Joh. 2:19. *KXII: tala det som är orätt.

31. Därför, vaka och tänk på att jag i tre år, natt och dag, inte har upphört att under tårar förmana var och en av er.

Apg. 19:10.

32. Och nu, bröder*, överlämnar jag er åt Gud och hans nåds ord, som är mäktig att uppbygga er och ge er arvedel bland alla dem som är helgade.

Apg. 9:31. Ef. 1:18. *UN utelämnar: bröder.

33. Silver eller guld eller kläder har jag inte begärt av någon,

1 Sam. 12:3. 1 Kor. 9:12. 2 Kor. 11:9, 12:13.

34. utan ni vet själva, att dessa händer har sört för mina behov och för dem som var med mig.

Apg. 18:3. 1 Kor. 4:12. 1 Thess. 2:9. 2 Thess. 3:8.

35. I allt har jag visat er, att så måste man arbeta och ta sig an de svaga och komma ihåg Herren Jesu ord, då han sade: Det är mer välsignat* att ge än att få.

*KXII: saligare.

36. Och när han hade sagt detta, föll han på knä och bad tillsammans med dem alla.

Apg. 21:5.

37. Och alla grät mycket och föll Paulus om halsen och kysste honom.

38. Det som bedrövade dem mest var det ord som han hade sagt, att de inte mer skulle få se hans ansikte. Sedan följde de honom till skeppet.

21 Kapitlet

Paulus reser till Jerusalem. Judarna vill döda honom. Han arresteras av romarna.

Och det hände efter att vi hade skilts från dem och hade lagt ut, att vi seglade raka vägen till Kos

och kom nästa dag till Rhodos och därifrån till Patara.

2. Och när vi fann ett skepp som skulle fara över till Fenicien, gick vi ombord och lade ut.

3. När Cypern började komma i sikte, lämnade vi det på vänster sida och seglade till Syrien och lade till i Tyrus, för där skulle skeppet lossa lasten.

4. När vi hade funnit lärjungarna, stannade vi hos dem i sju dagar. Genom Anden sade de till Paulus att han inte skulle fara upp till Jerusalem.

Apg. 20:23.

5. Och när de dagarna hade gått, bröt vi upp och fortsatte vår resa, och alla följde med oss tillsammans med hustrur och barn ända tills vi kom utanför staden, och på stranden föll vi på knä och bad.

Apg. 20:36.

6. Sedan vi hade tagit avsked av varandra, gick vi ombord på skeppet och de vände hem igen.

7. Och när vi hade avslutat vår resa från Tyrus kom vi till Ptolemais, och där hälsade vi på hos bröderna och stannade hos dem en dag.

8. Och vi som var med Paulus* begav oss nästa dag därifrån och kom till Cesarea. Och där tog vi in hos evangelisten Filippus, som var en av de sju, och stannade hos honom.

Apg. 6:5, 8:26f. *UN utelämnar: som var med Paulus.

9. Och han hade fyra döttrar, jungfrur, som profeterade.

Joel 2:28. Apg. 2:17.

10. Och medan vi dröjde kvar där i flera dagar, kom en profet vid namn Agabus ner från Judeen.

Apg. 11:28.

11. Då han hade kommit till oss, tog han Paulus bälte och band därmed

sina händer och fötter och sade: Så säger den Helige Ande: Den man som äger detta bälte skall judarna binda så här i Jerusalem och utlämna honom i hedningars händer.

Apg. 20:23.

12. Och när vi hörde detta, bad vi och de som bodde på platsen, att han inte skulle dra upp till Jerusalem.

13. Då svarade Paulus: Varför gråter ni och får mitt hjärta att brista? För jag är beredd, inte bara att låta mig bindas, utan också att dö i Jerusalem för Herren Jesu namns skull.

14. Och när han inte lät sig övertalas, lugnade vi oss och sade: Ske Herrens vilja.

Matt. 6:10. Luk. 11:2, 22:42.

15. Och efter de dagarna gjorde vi oss i ordning och for upp till Jerusalem.

16. Från Cesarea följde också några lärjungar med oss, och dessa förde oss till en viss Mnason från Cypern, en gammal lärjunge som vi skulle gästa hos.

17. Och när vi kom till Jerusalem, tog bröderna emot oss med glädje.

18. Och nästa dag gick Paulus med oss till Jakob, och där samlades alla de äldste.

Apg. 15:13. Gal. 1:19.

19. Sedan han hade hälsat på dem, berättade han utförligt om allt som Gud hade gjort bland hedningarna genom hans tjänst.

20. Då de hörde detta prisade de Herren*. Och de sade till honom: Du ser, broder, hur många tusen judar det är som har kommit till tro, och alla ivrar** de för lagen.

Rom. 10:2.

Gal. 1:14. *UN: Gud. **KXII: alla har nit.

21. Men de har hört om dig att du lär alla judar som finns bland

hedningarna att avfalla från Mose, och säger att de inte skall omskära sina barn och inte heller vandra efter sederna.

22. Vad gör vi nu? Helt säkert skall mycket folk komma tillsammans*, ty de får nog höra att du har kommit hit.

*UN utelämnar: Helt säkert skall mycket folk komma tillsammans.

23. Så gör nu som vi säger dig: Vi har här fyra män som har avlagt ett löfte.

4 Mos. 6:2, 13, 18. Apg. 18:18.

24. Ta dem med dig, och rena dig tillsammans med dem och betala för dem, så att de kan raka sitt huvud. Då kan alla få veta att det inte ligger någonting i det som de har hört om dig, utan att också du vandrar efter lagen och håller den.

25. Men vad angår de hedningar som har kommit till tro, har vi skrivit och meddelat dem vårt beslut, att de inte behöver hålla sådant, utan endast* ta sig till vara för det som är offrat åt avgudar, och för blod och för kött från kvävda djur och för otukt.

Apg. 15:20, 29. *UN utelämnar: att de inte behöver hålla sådant, utan endast.

26. Då tog Paulus med sig männen, och nästa dag renade han sig tillsammans med dem och gick in i templet och tillkännagav när reningsdagarna skulle vara avslutade och offret framburet för var och en av dem.

Apg. 21:24, 24:18.

27. Och när de sju dagarna närmade sig sitt slut, fick de judar som var från Asien se honom i templet, och de uppviglade allt folket. Och de grep honom,

28. och ropade: Män av Israel, kom och hjälp till! Detta är den man som överallt lär alla sådant som är mot

folket och lagen och denna plats. Och dessutom har han också tagit med sig greker in i templet och orenat denna heliga plats.

29. De hade nämligen sett Trofimus från Efesus tillsammans med honom i staden och de trodde att Paulus hade tagit honom med sig in i templet.

Apg. 20:4.

30. Och hela staden kom i rörelse, folk strömmade till och de tog Paulus och släpade ut honom ur templet. Och omedelbart stängdes portarna.

Apg. 26:21.

31. Men just som de stod redo att döda honom, fick befälhavaren för den romerska vakten budet att hela Jerusalem var i uppror.

32. Då tog han genast med sig soldater och officerare och sprang ner till dem. Och när de fick se befälhavaren och soldaterna, upphörde de att slå Paulus.

33. Då gick befälhavaren fram och grep honom och lät fängsla honom med två kedjor. Sedan frågade han vem han var och vad han hade gjort.

34. Men i folkmassan ropade den ene ett och den andre något annat. Då han inte kunde få något klart besked på grund av tumultet, befallde han att han skulle föras in i fästningen.

35. Och när han kom till trappan, hände det att soldaterna måste bära honom på grund av folkets aggressivitet.

36. Ty folkmassan följde efter och ropade: Bort med honom.

Luk. 23:18. Joh. 19:15. Apg. 22:22.

37. När Paulus skulle föras in i fästningen, sade han till befälhavaren: Är det tillåtet för mig att säga något

till dig? Då sade han: Kan du tala grekiska?

38. Är du då inte den egyptier som för en tid sedan gjorde uppror och förde ut de fyra tusen lönnmördarna i öknen?

39. Då sade Paulus: Jag är en judisk man från Tarsus i Cilicien, medborgare i en betydande stad. Och jag ber dig att du låter mig få tala till folket.

Apg. 9:11, 30, 22:3.

40. Och när han hade gett honom sin tillåtelse, gav Paulus, stående på trappan, tecken till folket med handen. När det hade blivit alldeles tyst, talade han till dem på hebreiska, och sade:

Apg. 13:16.

22 Kapitlet

*Paulus tal till judarna och deras förbittring.
Paulus omtalar för officeren att han har
romerskt medborgarskap.*

Män, bröder och fäder, lyssna på vad jag har att säga er till mitt försvar.

2. När de hörde att han talade på hebreiska till dem, blev de ännu mera tysta, och han sade:

3. Jag är verkligen en judisk man, född i Tarsus i Cilicien, men uppfostrad här i staden och vid Gamaliels fötter undervisad i fädernas lag med all dess stränghet, och jag var lika nitälskande för Gud som ni allesammans är idag.

Apg. 5:34, 21:39.

Rom. 10:2. 2 Kor. 11:22. Gal. 1:14.

4. Jag förföljde 'den vägen' ända till döds, och jag lät binda både män och kvinnor och lät kasta dem i fängelse,

Apg. 8:3, 9:2. 1 Kor. 15:9. Gal. 1:13. 1 Tim. 1:13.

5. som också översteprästen och de äldstes hela råd kan vittna om mig. Av dessa fick jag också brev till bröderna och for till Damaskus för att föra också dem som var där, bundna till Jerusalem, så att de skulle bli straffade.

Apg. 26:12.

6. Men när jag var på väg och närmade mig Damaskus vid middagstid, så hände det sig, att ett starkt sken från himlen plötsligt kringstrålade mig.

Apg. 9:3, 26:13. 1 Kor. 15:8.

7. Jag föll till marken och hörde en röst som sade till mig: Saul, Saul, varför förföljer du mig?

8. Och jag svarade: Vem är du, Herre? Han sade till mig: Jag är Jesus från Nasaret, den du förföljer.

9. Och de som var med mig såg skenet och blev rädda*, men rösten av honom som talade med mig hörde de inte.

Dan. 10:7. Apg. 9:7.

*UN utelämnar: och blev rädda.

10. Då sade jag: Herre, vad skall jag göra? Då sade Herren till mig: Stå upp och gå in i Damaskus. Där skall du få veta allt som du är utsedd att göra.

11. Men då jag på grund av den bländande glansen* från ljusskenet inte kunde se, blev jag ledd vid handen av mina följeslagare och kom in i Damaskus.

*grek. *dóxa* = härlighet, ära, glans.

12. Och en som hette Ananias, en gudfruktig man efter lagen, som alla judar som bodde där talade väl om,

Apg. 9:10f.

13. kom till mig och trädde fram och sade till mig: Broder Saul, ha din syn igen. Och i samma stund kunde jag se på honom.

14. Då sade han: Våra faders Gud har utsett dig till att känna hans vilja och

se den Rättfärdige och höra rösten från hans mun. Apg. 26:16.

15. Ty du skall vara ett vittne för honom inför alla människor om det du har sett och hört.

16. Och nu, varför dröjer du? Stå upp och låt dig döpas och tvättas ren från dina synder, och åkalla Herrens* namn. Apg. 2:38. *UN: hans.

17. Men när jag hade kommit tillbaka till Jerusalem, hände det sig medan jag bad i templet, att jag kom i hånryckning Apg. 9:26.

18. och såg honom, och han sade till mig: Skynda dig och lämna genast Jerusalem, för de kommer inte att ta emot ditt vittnesbörd om mig.

19. Och jag sade: Herre, de vet själva att det var jag som lät fångsla och i synagogorna piska dem som trodde på dig.

20. Och när din martyr Stefanus blod blev utgjutet, var också jag med och gav mitt bifall till hans död* och vaktade kläderna åt dem som dödade honom. Apg. 7:58, 8:1. *UN utelämnar: till hans död.

21. Då svarade han mig: Gå, ty jag skall sända dig långt bort till hedningarna. Apg. 9:15, 13:2. Gal. 1:15, 2:8. Ef. 3:8. 2 Tim. 1:11.

22. Och fram till att han sade detta lyssnade de på honom. Men då hävde de upp sin röst och ropade: Bort från jorden med en sådan människa! Han förtjänar inte att få leva. Apg. 21:36.

23. När de skrek så och slet av sig kläderna och kastade upp damm i luften,

24. gav befälhavaren order om att han skulle föras in i fästningen och befallde att man skulle förhöra

honom under prygel, för att få veta varför de ropade så mot honom.

25. Men när de hade bundit honom med läderremmar, sade Paulus till officeren som stod där: Är det tillåtet att prygla en romersk medborgare som inte är dömd? Apg. 16:37.

26. Då officeren hörde detta, gick han till befälhavaren och berättade det för honom och sade: Se upp med vad du står i begrepp att göra, för denne man är romersk medborgare.

27. Då gick befälhavaren till honom och sade: Säg mig, är du en romersk medborgare? Han svarade: Ja.

28. Då svarade befälhavaren: Jag har med en stor summa pengar köpt detta medborgarskap. Paulus svarade: Men jag är född med det.

29. Då gick de som skulle ha förhört honom omedelbart därifrån. Även befälhavaren greps av fruktan, sedan han hade fått veta att han var en romersk medborgare, och därför att han hade låtit fångsla honom.

30. Nästa dag ville han få klarhet i varför han var anklagad av judarna. Därför löste han honom från bojorna och befallde översteprästerna och hela deras Stora råd att komma. Och förde ner Paulus och ställde honom inför dem.

23 Kapitlet

Paulus står inför Stora rådet. Judarnas sammansvärjning. Han skickas till Cesarea.

Då fäste Paulus sin blick på Stora rådet och sade: Män och bröder,

jag har levt inför Gud helt och fullt med ett gott samvete ända till denna dag.

Apg. 24:16. 2 Tim. 1:3.

2. Då befallde översteprästen Ananias dem som stod bredvid honom, att de skulle slå honom på munnen.

1 Kon. 22:24. Jer. 20:2. Joh. 18:22.

3. Då sade Paulus till honom: Gud skall slå dig, du vitkalkade vägg. Ty du sitter här för att döma mig efter lagen men mot lagen befaller du att de skall slå mig.

3 Mos. 19:35. Matt. 23:27.

4. Och de som stod bredvid sade: Smädar du Guds överstepräst?

5. Då sade Paulus: Jag visste inte, bröder, att han var överstepräst. Ty det står ju skrivet: Du skall inte tala illa om en ledare för ditt folk.

2 Mos. 22:28.

6. Då Paulus visste att den ena delen av dem var sadduceer och den andra fariseer, ropade han inför Stora rådet: Män och bröder, jag är en farisé, son till en farisé. För hoppets och de dödas uppståndelses skull står jag inför rätta.

Apg. 24:15, 21, 26:5-6. Fil. 3:5.

7. Då han hade sagt detta, utbröt en strid mellan fariseerna och sadduceerna och skaran delade sig.

8. Ty sadduceerna säger att det inte finns någon uppståndelse, inte heller någon ängel eller ande, medan fariseerna bekänner båda delarna.

Matt. 22:23. Mark. 12:18. Luk. 20:27.

9. Det blev ett väldigt skrikande, och de skriftlärda av fariseernas parti stod upp och stred häftigt och sade: Vi finner inget ont hos denne man, utan om en ande eller en ängel har talat med honom, så

låt oss inte strida mot Gud*.

Apg. 5:39, 25:25, 26:31.

*UN utelämnar: så låt oss inte strida mot Gud.

10. Och när striden blev häftig, fruktade befälhavaren att de skulle slita Paulus i stycken, och befallde soldaterna att gå ner och rycka bort honom från dem och föra honom in i fästningen.

11. Följande natt kom Herren till honom och sade: Var vid gott mod, Paulus*. Ty som du har vittnat om mig i Jerusalem, så måste du också vittna i Rom.

Apg. 18:9. *UN utelämnar: Paulus.

12. När det blev dag gjorde några* av judarna en sammansvärjning och svor en ed att de varken skulle äta eller dricka, förrän de hade dödat Paulus.

Apg. 23:20, 30. *UN utelämnar: några av.

13. Och det var mer än fyrtio män som hade sammansvurit sig,

14. och de gick till översteprästerna och de äldste och sade: Vi har svurit en ed att inte smaka något förrän vi har dödat Paulus.

15. Därför skall ni nu tillsammans med Stora rådet anhålla hos befälhavaren att han i morgon* skall föra honom ner till er, som om ni hade tänkt undersöka hans sak grundligare. Men vi är redo att döda honom innan han kommer fram.

*UN utelämnar: i morgon.

16. Men Paulus systerson fick höra om bakhållet, och han kom till fästningen och gick in och berättade det för Paulus.

17. Då kallade Paulus till sig en av officerarna och sade: För denne unge man till befälhavaren, för han har något att berätta för honom.

18. Så tog han honom med sig och förde honom till befälhavaren och

sade: Fången Paulus kallade mig till sig och bad att jag skulle föra denne unge man till dig, för han har något att säga dig.

19. Då tog befälhavaren honom vid handen och gick avsides med honom och frågade honom: Vad är det som du har att berätta för mig?

20. Då sade han: Judarna har kommit överens om att be dig att du i morgon skall låta Paulus komma ner till Stora rådet, under förevändning att de vill hålla ett grundligare förhör med honom.

21. Men låt dem inte övertala dig, för mer än fyrtio män av dem ligger i bakhåll mot honom. De har svurit på att varken äta eller dricka förrän de har dödat honom. Och nu är de redo och väntar på att du skall tilllåta det.

22. Befälhavaren lät sedan den unge mannen gå iväg och befallde: Berätta inte för någon att du har avslöjat detta för mig.

23. Sedan kallade han till sig två av officerarna och sade: Håll tvåhundra soldater redo att i natt vid tredje timmen bege sig iväg till Cesarea, dessutom sjuttio ryttare och tvåhundra spjutbärare.

24. Skaffa också riddjur som Paulus kan sitta upp på och för honom oskadd till landshövdingen Felix.

25. Och han skrev ett brev med följande innehåll:

26. Klaudius Lysias hälsar den högt ärade landshövdingen Felix.

27. Denne man hade judarna gripit och de skulle just döda honom, när

jag kom dit med mina soldater och räddade honom, sedan jag hade fått veta att han var en romersk medborgare.

Apg. 21:33.

28. Och när jag ville veta orsaken varför de anklagade honom, lät jag föra honom inför deras Stora råd.

29. Då fann jag att anklagelsen gällde tvistefrågor i deras lag, men att han inte var beskylld för något som var värt döden eller fängelse.

30. Men sedan jag har fått vetskap om att ett bakhåll har planerats av judarna* mot mannen, sänder jag honom omedelbart till dig. Jag har också uppmanat hans anklagare att vad de har emot honom skulle de lägga fram inför dig. Farväl*.

*UN utelämnar: av judarna, Farväl.

31. Då tog soldaterna med sig Paulus enligt den order de fått och förde honom under natten till Antipatris.

32. Nästa dag lät de ryttarna fara vidare med honom och vände tillbaka till fästningen.

33. När de kom till Cesarea och hade lämnat över brevet till landshövdingen, förde de också fram Paulus inför honom.

34. Då landshövdingen* hade läst brevet, frågade han honom från vilken provins han var, och när han hade fått veta att han var från Cilien, sade han:

*UN: han.

35. Jag vill höra dig när också dina anklagare kommer hit. Sedan befallde han att han skulle förvaras i Herodes palats.

24 Kapitlet

Paulus anklagas och försvarar sig inför Felix.

Och efter fem dagar reste översteprästen Ananias ner med de äldste* och en advokat, en viss Tertullus. Dessa framförde anklagelserna mot Paulus inför landshövdingen.

*UN: några äldste.

2. Då han hade kallats in, började Tertullus anklaga honom och sade:

3. Att vi tack vare dig får leva i stor fred, och att genom din försorg, ädle Felix, värdefulla åtgärder har gjorts för detta folk, det erkänner vi alltid och överallt, med största tacksamhet.

4. Men för att jag inte alltför länge skall uppehålla dig, ber jag dig ha godheten att lyssna till oss en kort stund.

5. Vi har nämligen funnit att den här mannen är som en pest som skapar uppror bland alla judar över hela världen, och en ledare för nasareernas sekt.

6. Han har också försökt vanhelga templet. Vi grep honom och ville döma honom efter vår lag.

Apg. 21:28.

*UN utelämnar: ville döma honom efter vår lag.

7. Men befälhavaren Lysias kom och tog honom med mycket våld ur våra händer*, *Apg. 21:32, 23:10.* **UN utelämnar hela vers 7.*

8. och befallde att hans anklagare skulle komma till dig*. Genom att själv förhöra honom kan du skaffa dig kännedom om allt det vi anklagar honom för.

*UN utelämnar: och befallde att hans anklagare skulle komma till dig.

9. Också judarna instämde* i detta och sade att det förhöll sig så.

*UN: deltog i anklagelsen.

10. När landshövdingen gav tecken åt Paulus att han skulle tala, svarade han: Eftersom jag vet att du nu i många år har varit domare för detta folk, försvarar jag min sak med desto större frimodighet.

11. Ty du kan förvissa dig om att det inte är mer än tolv dagar sedan jag kom upp till Jerusalem för att be.

12. Och varken i templet eller i synagogorna eller ute i staden har de sett mig diskutera eller ställa till med oroligheter bland folket. *Apg. 25:8, 28:17.*

13. Inte heller kan de bevisa det de nu anklagar mig för.

14. Men det bekänner jag för dig, att jag tjänar* mina faders Gud i enlighet den vägen, som de kallar för en sekt, och jag tror på allt som är skrivet i lagen och profeterna,

*KXII: dyrkar.

15. och att jag har samma hopp till Gud som dessa själva har, att de döda* skall uppstå, både rättfärdiga och orättfärdiga. *Dan. 12:2. Joh. 5:28-29.*

*UN utelämnar: de döda.

16. Ja, i detta strävar jag efter att alltid ha ett rent samvete inför Gud och inför människor. *Apg. 23:1. 1 Petr. 3:16.*

17. Och efter många år kom jag för att överlämna gåvor till mitt folk och frambära offer.

Apg. 11:29.

Rom. 15:25. Gal. 2:10.

18. Och därefter var det några judar från Asien som fann mig i templet sedan jag hade renat mig, utan någon folkmassa eller något tumult.

Apg. 21:26-27.

19. De borde nu vara här inför dig och anklaga mig, om de har något emot mig.

20. Eller lät de som är här säga om de fann något brottsligt hos mig då jag stod inför Stora rådet,

21. om det inte skulle vara för detta enda ord som jag ropade ut då jag stod ibland dem: För de dödas uppståndelses skull står jag inför rätta här idag. Apg. 23:6, 28:20.

22. Då Felix hörde detta*, sköt han upp saken. Han visste mycket väl hur det förhöll sig med 'den vägen' och sade: Då befälhavaren Lysias kommer hit ner vill jag undersöka er sak. *UN utelämnar: Då, hörde detta.

23. Och han befallde officeren att han skulle hålla Paulus i förvar och låta honom ha ro, och inte hindra någon av hans närmaste att tjäna eller besöka* honom. Apg. 27:3, 28:16. *UN utelämnar: eller besöka.

24. Och efter några dagar kom Felix med sin hustru Drusilla, som var judinna. Då lät han hämta Paulus och hörde honom om tron på Kristus*. *UN tillägger: Jesus.

25. Men då Paulus talade om rättfärdighet och om självbehärskning* och om den kommande domen, blev Felix förskräckt och sade: Gå din väg för denna gång! När jag får ett lämpligt tillfälle skall jag kalla på dig. *KXII: kyskhet.

26. Men han hoppades också att Paulus skulle ge honom pengar för att han skulle släppa honom fri*, varför han också ganska ofta kallade honom till sig och samtalade med honom. *UN utelämnar: för att han skulle släppa honom fri.

27. Men när två år hade gått efterträdde Felix av Porcius Festus. Och Felix som ville hålla sig väl med judarna lämnade kvar Paulus som fånge. Apg. 25:14.

25 Kapitlet

Paulus anklagas inför Festus och han vädjar till kejsaren. Han ställs inför Herodes Agrippa.

Då nu Festus hade anlant till provinsen, for han efter tre dagar från Cesarea upp till Jerusalem.

2. Då framförde översteprästen* och de främsta bland judarna sina anklagelser mot Paulus. Och de bad honom *UN: översteprästerna.

3. och begärde som en ynnest, att han skulle låta hämta honom till Jerusalem, medan de skulle ligga i bakhåll för att döda honom under vägen.

4. Då svarade Festus att Paulus hölls i förvar i Cesarea och att han inom kort skulle resa dit.

5. Han sade: De bland er som har möjlighet kan komma dit ner med mig, och om det finns något fel hos mannen, så kan de anklaga honom.

6. Sedan han hade uppehållit sig hos dem mer än tio dagar*, for han ner till Cesarea. Dagen därpå satte han sig på domarsätet och befallde att Paulus skulle föras fram. *UN: i högst åtta eller tio dagar.

7. Då han hade kommit fram, ställde sig de judar som hade kommit ner från Jerusalem, runt omkring och framförde mot Paulus* många och svåra anklagelser som de inte kunde bevisa. *UN utelämnar: mot Paulus.

8. Han* försvarade sig, och sade: Varken mot judarnas lag eller mot templet eller mot kejsaren har jag förbrutit mig. Apg. 24:12. *UN: Paulus.

9. Men Festus, som ville ställa in sig hos judarna, frågade Paulus och sade: Vill du fara upp till Jerusalem och där stå till rätta inför mig i denna sak?

10. Paulus sade: Jag står inför kejsarlig domstol, och där bör jag dömas. Judarna har jag ingen orätt gjort, som du själv också vet mycket väl.

11. Men om jag har gjort någon orätt eller har gjort något som är värt döden, då vägrar jag inte att dö. Men om det som de anklagar mig för är utan grund, så kan ingen utlämna mig åt dem. Jag vädjar till kejsaren.

Apg. 18:14.

12. Då överlade Festus med sitt råd och svarade: Till kejsaren har du vädjat, till kejsaren skall du fara.

13. Och efter några dagar kom kung Agrippa och Bernice ner till Cesarea för att hälsa på Festus.

14. Medan de vistades där i flera dagar, framlade Festus Paulus sak för kungen och sade: Det är en man som av Felix har lämnats kvar som fånge,

Apg. 24:27.

15. som översteprästerna och judarnas äldste underrättade mig om när jag kom till Jerusalem och begärde att få honom dömd.

16. Jag svarade dem: Det är inte romersk sed att utlämna någon människa till att dö*, förrän den som blir anklagad har fått stå ansikte mot ansikte med sina anklagare och haft tillfälle att försvara sig mot anklagelsen.

5 Mos. 17:4. *UN utelämnar: till att dö.

17. Därför, då de kom hit, satte jag mig utan dröjsmål nästa dag på domarsätet och befallde att mannen skulle föras fram.

18. Men då anklagarna kom fram, kom de inte med någon anklagelse för* sådant som jag hade tänkt,

*UN tillägger: brott.

19. utan hade tvistefrågor mot honom om deras gudsyrdkan, och om en viss Jesus som var död men som Paulus påstod var i livet.

20. Och eftersom jag inte visste hur jag skulle handla i denna tvist, frågade jag om han ville fara till Jerusalem och där stå till rätta i denna sak.

21. Men då Paulus yrkade på att få bli kvar för att få sin sak avgjord inför Augustus*, gav jag order att han skulle hållas i förvar till dess jag kunde sända honom till kejsaren.

*KXII: kejsaren.

22. Då sade Agrippa till Festus: Jag vill också själv gärna höra mannen. Han sade: I morgon skall du få höra honom.

23. Och nästa dag kom Agrippa och Bernice med stor prakt och gick in i domsalen tillsammans med befälhavarna och de främsta männen i staden. Och på Festus befallning fördes Paulus fram.

24. Och Festus sade: Konung Agrippa och alla män som är närvarande med oss, här ser ni den man för vars skull hela mängden av judar både i Jerusalem och här, högljutt har krävt att han inte borde få leva längre.

25. Men då jag har funnit att han inte har gjort något som är värt döden, och då han själv har vädjat till kejsaren, har jag beslutat att skicka honom dit.

Apg. 20:31, 23:9.

26. Jag har inte något säkert att skriva om honom till min herre. Därför har jag fört fram honom inför

er och särskilt inför dig, konung Agrippa, för att jag skall ha något att skriva när förhöret är över.

27. Ty det förefaller mig meningslöst att skicka en fånge utan att också ange vad han är anklagad för.

26 Kapitlet

Paulus försvarar sig inför konung Agrippa och berättar om sin omvändelse.

Då sade Agrippa till Paulus: Du har tillåtelse att tala för dig. Då räckte Paulus ut sin hand och talade till sitt försvar:

2. Jag skattar mig lycklig att jag idag skall försvara mig inför dig, konung Agrippa, angående allt som jag anklagas för av judarna,

3. särskilt därför att jag vet att du känner till judarnas alla seder och tvistefrågor. Därför ber jag dig att du vill höra på mig med tålmod.

4. Hur jag alltså har levt mitt liv från min ungdom, sådant det har varit från början bland mitt folk i Jerusalem, det känner alla judar till.

5. De som förut har känt mig kan vittna om de vill, att jag levde som farisé, det strängaste partiet i vår gudsdyrkan.

Apg. 23:6.

6. Och nu står jag här inför rätta för hoppet om det löfte som gavs av Gud till våra fäder,

Apg. 13:32.

7. till vilket våra tolv stammar, som tjänar Gud oavlatligt natt och dag, hoppas nå fram. För detta hopp skull, konung Agrippa*, blir jag anklagad av judarna.

*UN utelämnar: Agrippa.

8. Varför blir det av er ansett för otroligt att Gud uppväcker döda?

9. Jag för min del menade alltså att jag borde med all makt strida mot Jesu, nasaréns, namn,

Apg. 8:3, 9:2, 22:4.

10. vilket jag också gjorde i Jerusalem. Och många heliga kastade jag i fångelse, sedan jag hade fått fullmakt av översteprästererna. Och då de blev dödade, röstade jag för det.

11. Och jag straffade* dem ofta i alla synagogor för att tvinga dem till hädelse, och jag gick så långt i raseri mot dem att jag förföljde dem ända in i utländska städer.

*KXII: pinade.

12. När jag i detta ärende for till Damaskus med översteprästerernas fullmakt och uppdrag,

13. fick jag mitt på dagen, o konung, under vägen se ett sken från himlen, klarare än solens glans, kringstråla mig och dem som reste med mig.

Apg. 9:3, 22:6.

14. Och vi föll alla till marken, och jag hörde en röst tala till mig och säga på hebreiska: Saul, Saul, varför förföljer du mig? Det är svårt för dig att spjärna mot udden.

15. Då sade jag: Vem är du, Herre? Han* sade: Jag är Jesus, den som du förföljer.

*UN: Herren.

16. Men res dig upp och stå på dina fötter. Ty jag har uppenbarat mig för dig med den avsikten att utse dig till tjänare och vittne, både till det du har sett och till det jag kommer att visa dig,

17. och rädda* dig undan folket och hedningarna, som jag nu sänder dig till,

*KXII: vill frälsa.

18. för att öppna deras ögon så att

de vänder sig från mörkret till ljuset och från Satans makt till Gud, för att de skall få syndernas förlåtelse och arvedel bland dem som är helgade genom tron på mig.

Jes. 35:5, 42:7, 60:1. Ef. 1:18. Kol. 1:13. 1 Petr. 2:9.

19. Därför, konung Agrippa, blev jag inte olydig mot den himmelska synen,

20. utan började förkunna först för dem som var i Damaskus och Jerusalem, och över hela Judeens land och sedan för hedningarna, så att de skulle ångra* sig och omvända sig till Gud, och göra sådana gärningar som hör till omvändelsen**.

Matt. 3:8. Apg. 9:20f, 13:14, 22:17f.

*KXII: bättra. Alt. övers.: göra sinnesändring.

**KXII: bättringen. Alt. övers.: sinnesändringen, ångern.

21. För den sakens skull grep judarna mig i templet och försökte att döda mig.

Apg. 21:30f.

22. Men efter att ha fått hjälp av Gud, står jag ännu i denna dag och vittnar för både små och stora och säger inget annat än det profeterna och Mose har sagt skulle ske:

23. Att Kristus skulle lida och att han som den förste av dem som uppstått från de döda skulle förkunna ljuset för folket och för hedningarna.

1 Kor. 15:20. Kol. 1:18.

24. Då han så talade till sitt försvar, sade Festus med hög röst: Du är från vettet, Paulus, din stora lärdom har gjort dig galen!

25. Men han* sade: Högt ärade Festus, jag är inte galen utan jag talar sanna och förnuftiga ord. *UN: Paulus.

26. Ty konungen känner väl till dessa ting, därför talar jag också frimodigt inför honom. Jag är övertygad om att inget av detta är obekant för

honom. Det har ju inte hänt i en avkrok.

Joh. 18:20.

27. Tror du profeterna, konung Agrippa? Jag vet att du tror.

28. Då sade Agrippa till Paulus: Det är lite som fattas, för att du skall övertala mig att bli en kristen.

29. Och Paulus svarade: Vare sig lite eller mycket, skulle jag önska inför Gud, att inte bara du utan alla de som hör mig i dag, blev sådana som jag är, med undantag av dessa bojor.

1 Kor. 7:7.

30. När han hade sagt detta* stod kungen upp, och landshövdingen och Bernice och de som satt där tillsammans.

*UN utelämnar: När han hade sagt detta.

31. Och när de gick därifrån, talade de med varandra och sade: Denne man har ingenting gjort som förtjänar död eller fängelse.

Apg. 23:9, 25:25.

32. Och Agrippa sade till Festus: Denne man hade kunnat frigges, om han inte hade vädjat till kejsaren.

Apg. 25:11.

27 Kapitlet

Paulus skickas såsom fånge till Rom, lider skeppsbrott men räddas.

Sedan det nu var beslutat att vi skulle avsegla till Italien, överlämnade de Paulus och några andra fångar åt en officerare som hette Julius och tillhörde den kejsrerliga vaktstyrkan.

Apg. 25:12.

2. Och efter att vi hade gått ombord på ett skepp från Adramyttium, avseglade vi. Meningen var att segla längs efter Asiens kust. Aristarkus,

en makedonier från Thessalonike, var med oss. Apg. 19:29, 20:4. Kol. 4:10.

3. Och nästa dag lade vi till i Sidon. Julius behandlade Paulus väl och tillät honom att besöka sina vänner och få deras omvårdnad.

Apg. 24:23, 28:16.

4. När vi hade lagt ut därifrån, seglade vi i lä av Cypern, eftersom vi hade motvind.

5. Sedan vi hade seglat över havet utanför Cilicien och Pamfylien, lade vi till vid Myra i Lykien.

6. Där fann officeren ett skepp från Alexandria som skulle segla till Italien, och förde oss ombord på det.

7. Under åtskilliga dagar gick seglingen långsamt, och vi kom med knapp nöd in emot Knidus. Och då vinden inte tillät oss att fortsätta, seglade vi i lä av Kreta vid Salmone.

8. Och med knapp nöd seglade vi förbi och nådde fram till en plats som kallades Goda hamnar*, som låg nära staden Lasea. *KXII: Sköna hamn.

9. Då det hade gått lång tid och det redan hade blivit farligt att segla, eftersom fastedagen redan var förbi, varnade Paulus dem 3 Mos. 16:29, 23:27.

10. och sade: Män, jag ser att denna sjöresa kommer att föra med sig skador och stora förluster, inte bara av last och skepp utan också av våra liv.

11. Men officeren trodde mer på kaptenen och skeppets ägare än på det Paulus sade.

12. Då hamnen var olämplig för vinterläge, rådde de flesta att man skulle lägga ut därifrån också, för att om

möjligt försöka nå fram till Fenix, en hamn på Kreta som är skyddad mot sydväst och nordväst, och stanna där över vintern.

13. När så en svag sydlig vind började blåsa, menade de sig kunna uppnå vad de hade föresatt sig, och de lättade ankar och seglade tätt utmed Kreta.

14. Men inte långt därefter kom en våldsam stormvind, som kallas Euroklydon*.

*UN: Eurakylon.

15. Och då skeppet fångades av den och inte kunde hålla upp mot vinden, gav vi efter och lät det driva.

16. Men när vi kom i lä bakom en liten ö som kallas Klauda*, kunde vi med knapp nöd bärga skeppsåten.

*UN: Kauda.

17. Då de hade dragit upp den, tog de till hjälpmedel och slog tåg om skeppet. Då de fruktade att de skulle driva upp på sandrevlarna i Syrten, firade de ner seglen och lät skeppet driva.

18. Eftersom stormen alltjämt låg hårt på, kastade vi dagen därpå ut lasten.

19. Och på tredje dagen kastade vi* med egna händer skeppets utrustning över bord.

*UN: de.

20. Och då varken sol eller stjärnor syntes under flera dagar, och stormen låg hårt på, förlorade vi till sist allt hopp om räddning.

21. Men efter att länge ha varit utan mat steg Paulus fram mitt ibland dem och sade: Män, ni borde sanerligen ha lyssnat till mig och inte avseglat från Kreta, så hade ni undvikit dessa skador och förluster.

22. Men nu uppmanar jag er att vara vid gott mod. Ty inte ett enda liv skall gå förlorat bland er, utan endast skeppet.

23. Ty i natt stod en ängel från den Gud som jag tillhör och som jag tjänar, bredvid mig

24. och sade: Frukta inte, Paulus, du skall stå inför kejsaren, och se, alla som seglar med dig har Gud skänkt dig.

25. Män, var därför vid gott mod! Jag har den tilliten till Gud att det kommer att gå som det har blivit sagt till mig.

26. Men vi måste kastas upp på en ö.

Apg. 28:1.

27. Då fjortonde natten kom och vi drev omkring på Adriatiska havet, tyckte sig sjömännen vid midnattstid märka att de närmade sig land,

28. och de lodade och fann tjugo famnars* djup. Och när de kom litet längre fram lodade de igen och fann femton famnars djup.

*Ca 1,85 meter, avståndet mellan de utsträckta armarna.

29. Då fruktade de att vi skulle stöta på något skarpt grund, och kastade ut fyra ankare ifrån akterskeppet och önskade att det skulle bli dag.

30. Men när sjömännen försökte fly från skeppet och firade ner skeppsbåten i havet under förevändning att de ville kasta ut ankare från fören,

31. sade Paulus till officeren och till soldaterna: Om inte dessa stannar kvar på skeppet, kan ni inte räddas.

32. Då kapade soldaterna trossarna

till båten och lät den falla ner.

33. Då det började dagas, uppmanade Paulus dem alla att de skulle ta sig mat, och sade: Det är i dag fjorton dagar som ni har väntat och varit utan mat och inte ätit något.

34. Därför uppmanar jag er att ni tar er mat, för detta hör till er räddning. Ty från ingen av er skall ett huvudhår falla.

35. När han hade sagt detta, tog han ett bröd och tackade Gud i allas åsyn, och då han hade brutit det, började han äta.

Joh. 6:11.

36. Då blev alla de andra vid gott mod och började också äta.

37. Och vi var sammanlagt 276 själar på skeppet.

38. Och när de hade ätit sig mätta lättade de skeppet genom att kasta vetet i havet.

39. Och när det blev dag, kände de inte igen landet men de upptäckte en vik med en sandstrand och beslöt att om möjligt låta skeppet driva upp där.

40. Och de kapade ankarna och lämnade dem i havet och lossade trossarna till rodret och hissade förseglet för vinden och styrde mot stranden.

41. Men de stötte på ett rev med djupt vatten på båda sidor och lät skeppet gå upp på det. Fören körde fast och stod orubbligt kvar, men aktern började brytas sönder av de kraftiga vågorna.

2 Kor. 11:25.

42. Då ville soldaterna döda fångarna så att ingen skulle kunna simma i väg och fly.

43. Men officeren som ville rädda Paulus, hindrade dem i deras avsikt och befälde att de som kunde simma först skulle hoppa i vattnet och ta sig i land,
44. och därefter de övriga, en del på plankor och andra på vrakspillror från skeppet. Och på det sättet räddades alla i land.

28 Kapitlet

Paulus på ön Melite där han blir ormbiten och botar Publius far. Framkommen till Rom predikar han om Jesus.

Och sedan de hade blivit räddade fick de* veta att ön hette Melite**.

Apg. 27:26. *UN: vi. **Alt. övers.: Malta

2. De infödda visade oss ovanligt stor välvilja. De tände upp eld och tog hand om oss alla, eftersom det hade börjat regna och därför att det var kallt.

3. Men när Paulus hade samlat ett fång kvistar och lagt på elden, kröp en huggorm ut på grund av hettan och högg sig fast vid hans hand.

4. Och när främlingarna såg djuret hänga vid hans hand, sade de till varandra: Denne man är utan tvekan en mördare, som rättvisan* inte ville låta leva, även om han hade räddats från havet.

*KXII: hämnaden.

5. Men han skakade av sig djuret i elden och led ingen skada.

Mark. 16:18. Luk. 10:19.

6. De väntade att han skulle svullna upp eller plötsligt falla ner död. Men då de hade väntat länge och såg att inget ont hände honom,

ändrade de sig och sade att han var en gud.

Apg. 14:11.

7. Inte långt därifrån fanns det lantgårdar som tillhörde den främste mannen på ön, vid namn Publius. Han tog vänligt emot oss och lät oss vara gäster i tre dagar.

8. Nu hände det sig, att Publius fader låg sjuk i en svår magsjukdom med feber. Paulus gick in till honom och bad och lade händerna på honom och helade honom.

Jak. 5:14-15.

9. Sedan detta hänt, kom också de andra på ön som hade sjukdomar och blev helade.

10. Och med många hedersbevisningar ärade de oss, och när vi skulle segla därifrån försåg de oss med det som behövdes.

11. Och efter tre månader avseglade vi med ett skepp från Alexandria, som hade övervintrat vid ön som hade Tvillinggudarnas* tecken.

*Tvillinggudarna Kastor och Pollux som ansågs vara sjöfolkets skyddsgudar.

12. Och efter att ha lagt till vid Syrakusa, stannade vi där i tre dagar.

13. Därifrån, efter att vi hade seglat runt kusten, kom vi till Regium. Och en dag senare fick vi sydlig vind, och nästa dag kom vi till Puteoli.

14. Där fann vi bröder och blev bjudna att stanna hos dem i sju dagar. Och så fortsatte vi mot Rom.

15. Då bröderna där fick höra om oss, kom de ända till Forum Appii och till Tres Taberne* för att möta oss. När Paulus såg dem, tackade han Gud och fick nytt mod.

*Tre värds hus som låg ca 50 km från Rom.

16. Och när vi kom till Rom, överlämnade officeren fångarna åt befäl-

havaren för gardet. Men Paulus tillläts att bo för sig själv med den soldat som skulle bevaka honom. Apg. 24:23,

27:3. *UN utelämnar: överlämnade
officieren fångarna åt befälhavaren för gardet.

17. Och efter tre dagar hände det att Paulus* kallade samman de ledande bland judarna. Och när de kom, sade han till dem: Män och bröder, fastän jag inte hade gjort något mot vårt folk eller mot våra fäders seder, blev jag likväl utlämnad från Jerusalem som fånge i romarnas händer,

Apg. 24:12, 25:8, 21:33. *UN: han.

18. som ville frige mig, när de hade förhört mig, eftersom jag inte var skyldig till något som förtjänar döden.

Apg. 22:24, 23:9, 26:31.

19. Men eftersom judarna satte sig emot detta, blev jag tvungen att vädja till kejsaren, men inte för att jag hade något att anklaga mitt folk för.

Apg. 25:11.

20. För denna orsaks skull har jag kallat på er, för att få se er och tala med er, eftersom det är för Israels hopp som jag är bunden med denna kedja.

Apg. 23:6, 24:21, 26:6-7. Ef. 6:20. 2 Tim. 1:16.

21. Då sade de till honom: Vi har varken fått brev om dig från Judeen, inte heller har någon av bröderna som kommit hit meddelat eller sagt något ont om dig.

22. Men vi önskar att höra från dig själv vad du tänker. Ty angående den här sekten vet vi att den blir motsagd överallt.

Luk. 2:34. Apg. 24:5, 14.

23. Och när de hade kommit överens med honom om en viss dag, kom många till honom där han bodde. För dessa förklarade han

och vittnade om Guds rike, och övertygade dem om det som rörde Jesus, både utifrån Mose lag och profeterna, från tidigt på morgonen till kvällen.

Luk. 24:27.

24. Och några trodde det som blev sagt, men andra trodde inte.

Apg. 17:4.

25. Och eftersom de inte kunde komma överens skiljdes de åt, sedan Paulus hade sagt detta enda ord: Den Helige Ande talade rätt genom profeten Jesaja till våra* fäder,

*UN: era.

26. när han sade: Gå till detta folk och säg: Ni skall höra med öronen och inte förstå, och se med ögonen och inte inse.

Jes. 6:9-10. Hes. 12:2. Matt. 13:14.

Mark. 4:12. Luk. 8:10. Joh. 12:40. Rom. 11:8.

27. Ty detta folks hjärta är förhärdat, och de hör illa med sina öron, och sina ögon har de tillslutit, så att de inte ser med ögonen eller hör med öronen eller förstår med hjärtat, och omvänder sig, så att jag kan hela dem.

28. Därför skall ni veta att det är till hedningarna som Gud nu har sänt frälsningen och de kommer att lyssna.

Luk. 24:47. Apg. 13:46, 18:6.

29. Och när han hade sagt detta, gick judarna därifrån under det att de häftigt diskuterade med varandra*.

*UN utelämnar hela vers 29.

30. Men Paulus* bodde i hela två år i ett hus som han själv hade hyrt, och han tog emot alla dem som kom till honom.

*UN: han.

31. Han predikade Guds rike och undervisade om Herren Jesus Kristus* med all frimodighet, utan att någon hindrade honom.

*KXII utelämnar: Kristus.

Paulus brev till romarna

1 Kapitlet

Paulus hälsar de kristna i Rom och uttalar sin längtan att där förkunna evangelium samt beskriver hedningarnas avguderi och dess följder.

Paulus, Jesu Kristi tjänare, kallad till apostel, avskild till att predika Guds evangelium,

Apg. 9:15, 13:2. Gal. 1:15.

2. vilket han förut har utlovat genom sina profeter i de heliga Skrifterna,
1 Mos. 3:15, 22:18, 26:4, 49:10. 5 Mos. 18:15.
Ps. 132:11. Jes. 7:14, 9:6. Mik. 5:2, 7:20.

3. om hans Son som är född av Davids säd efter köttet,

Matt. 1:1. Luk. 1:32. Apg. 2:30, 13:23. 2 Tim. 2:8.

4. och som med kraft är bevisad vara Guds Son enligt helighetens Ande, genom uppståndelsen från de döda, Jesus Kristus, vår Herre.

Joh. 10:30. Apg. 13:32-33. Hebr. 1:5, 5:5.

5. Genom honom har vi fått nåd och apostlatjänst* för att bland alla hedningar föra dem till trons lydnad för hans namns skull, Rom. 12:3, 15:15.

Rom. 16:26. 1 Kor. 15:10. Ef. 3:8. *KXII: apostlaämbete.

6. bland dem är också ni kallade av Jesus Kristus.

7. Till alla Guds älskade som är i Rom, kallade och heliga. Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

1 Kor. 1:2. Ef. 1:1.

8. Först tackar jag min Gud genom Jesus Kristus för er alla, därför att

er tro blir omtalad i hela världen.

9. Ty Gud, som jag tjänar i min ande i evangeliet om hans Son, är mitt vittne att jag ständigt tänker på er,

Ef. 1:16. Fil. 1:8.

10. och ber alltid att jag äntligen, genom Guds vilja, skall lyckas komma till er. Rom. 15:23. 1 Thess. 2:18, 3:10.

11. Ty jag längtar efter att få se er, för att jag skall få dela med mig någon andlig gåva åt er, så att ni blir styrkta,

12. och det är att jag tillsammans med er skall få tröst genom vår gemensamma tro, både er och min.

Rom. 15:32.

13. Nu vill jag inte, bröder, att ni skall vara ovetande om att jag många gånger har beslutat att komma till er, för att jag skulle kunna få någon frukt också bland er såsom bland andra hedningar, men jag har hittills varit förhindrad.

14. Både mot greker och barbarer, både mot visa och ovisa har jag skyldigheter.

1 Kor. 9:16.

15. Därför är jag redo så långt det nu beror på mig att förkunna evangelium också för er som är i Rom.

16. Ty jag skäms inte för Kristi* evangelium, ty det är Guds kraft till frälsning för var och en som tror, först för juden, så också för greken,

Ps. 40:11. Apg. 13:46. 1 Kor. 1:18. 2 Tim. 1:8.

*UN utelämnar: Kristi.

17. därför att i detta blir Guds rättfärdighet uppenbarad av tro till tro, som det står skrivet: Den rättfärdige skall leva av tro.

Hab. 2:4.

Rom. 3:21. Gal. 3:11. Fil. 3:9. Hebr. 10:38.

18. Ty Guds vrede uppenbaras från himlen över all ogudaktighet och orättfärdighet hos människor som i orättfärdighet håller sanningen tillbaka.

19. Ty det som kan förstås om Gud är uppenbart bland dem, för Gud har uppenbarat det för dem.

20. Ty hans osynliga väsen, hans eviga makt och Gudom* kan förstås ända från världens skapelse då de beskådas i dessa verk. Därför är de utan ursäkt.

Ps. 19:2f, 148:3f.

Apg. 14:17, 17:26-27. *Alt. övers.: gudomliga natur.

21. Ty fastän de har lärt känna Gud, har de inte prisat honom och tackat honom såsom Gud, utan har blivit fåfängliga* i sina tankar och så har deras oförnuftiga hjärtan blivit förörskade.

Ef. 4:17-18. *tomma, leder ingenstans.

22. Då de höll sig för att vara visa, har de blivit dårar,

1 Kor. 1:20.

23. och har bytt ut den oförgänglige Gudens härlighet mot en bild som liknar en förgänglig människa och fåglar, fyrfotadjur och kräldjur.

5 Mos. 4:15. 2 Kon. 17:29. Ps. 106:20.

Jes. 40:18. Jer. 2:11. Apg. 17:29.

24. Därför har också Gud utlämnat dem i deras hjärtans begär åt orenhet, så att de förnedrade sina kroppar med varandra.

Ps. 81:13. Apg. 14:16. 2 Thess. 2:11.

25. De har bytt ut Guds sanning mot lögn och har tjänat och dyrkat det skapade i stället för Skaparen, han som är välsignad i evighet. Amen.

26. Därför har också Gud utlämnat dem åt skamliga begär. Ty deras

kvinnor har bytt ut det naturliga umgänget mot det som är mot naturen.

3 Mos. 18:23. Ef. 5:11-12.

27. På samma sätt har också männen övergett det naturliga umgänget med kvinnan och har blivit upptända av begär till varandra och bedrev det som är skamligt, män med män, och fick själva ta emot den lön som de förtjänade för sin förvillelse.

3 Mos. 18:22.

28. Och eftersom de inte har aktat det något värt att ha kunskap om Gud, så har Gud utlämnat dem åt ett ovärdigt sinnelag, så att de gjorde sådant som är oanständigt.

29. Så har de blivit uppfyllda av all orättfärdighet, otukt*, ondska, girighet, elakhet, fulla av avund, mordlust, stridslystnad, svek och illvilja.

*UN utelämnar: otukt.

30. De är skvalleraktiga, förtalare, gudshatare, våldsverkare, stolta, skrytsamma, uppfinningsrika i allt ont, olydiga mot sina föräldrar,

31. oförståndiga, trolösa*, kärlekslösa, oförsonliga***, obarmhärtiga.

*som inte håller sina löften. **UN utelämnar: oförsonliga.

32. De känner till Guds rättvisa dom, att de som handlar så är värda döden, ändå gör de inte bara det själva, utan håller också med dem som gör det.

Hos. 7:3.

2 Kapitel

Aposteln framhåller för judarna deras större ansvar, i det de fått ett större ljus än hedningarna, samt framhåller skillnaden mellan sann och falsk judendom.

Därför är du utan ursäkt, du människa, vem du än är som dömer. Ty genom att du dömer en

annan fördömer du dig själv, eftersom du som dömer gör detsamma.

2 Sam. 12:5. 1 Kor. 4:5.

2. Och vi vet, att Guds dom med rätta kommer över dem som handlar så.

3. Menar du, att du skall kunna fly undan Guds dom, du människa som dömer dem som handlar så och själv gör på samma sätt?

4. Eller föraktar du rikedomerna av hans godhet, fördragsamhet och tålmod, utan att förstå att det är Guds godhet som leder dig till omvändelse*?

Jes. 30:18. 2 Petr. 3:9f.

*KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

5. Men genom din hårdhet och ditt obotfärdiga hjärta samlar du på dig själv vrede till vredens dag, när Guds rättvisa dom uppenbaras.

5 Mos. 32:35. Rom. 9:22.

6. Han skall ge åt var och en efter hans gärningar.

Job 34:11.

Jer. 17:10, 32:19. Matt. 16:27. Rom. 14:12.

1 Kor. 3:8. 2 Kor. 5:10. Upp. 22:12.

7. Evigt liv åt dem som med uthållighet gör det goda och söker efter härlighet och ära och oförgänglighet*,

*Alt. övers.: odödlighet.

8. men över dem som är stridslystna och inte vill lyda sanningen, utan lyder orättfärdigheten, kommer ilska och vrede,

2 Thess. 1:8.

9. bedrövelse och ångest över varje människa som gör det som är ont, över juden först men också över hedningen*.

*KXII: först judarnas, Grekernas också.

10. Men härlighet, ära och frid åt var och en som gör det goda, juden först, så också hedningen.

11. Ty hos Gud finns inte anseende* till personen.

5 Mos. 10:17. 2 Krön. 19:7. Job 34:19. Apg. 10:34. Gal. 2:6. Ef. 6:9. Kol. 3:25. 1 Petr. 1:17.

*Alt. övers.: Ty Gud gör inte skillnad på folk.

12. Ty alla de som utan lag har syndat

skall också utan lag gå förlorade, och alla de som under lagen har syndat skall bli dömda genom lagen.

13. Ty de som hör lagen är inte rättfärdiga inför Gud, utan de som gör lagen skall bli rättfärdiggjorda.

Matt. 7:21. 1 Joh. 3:7. Jak. 1:22f.

14. Ty då hedningarna som inte har lagen, av naturen gör det lagen befäller, då är de sin egen lag, fastän de inte har lagen.

15. De visar att det som lagen befäller är skrivet i deras hjärtan. Om det vittnar också deras samveten och deras tankar, som inbördes anklagar eller också försvarar dem, 16. på den dagen när Gud skall döma det som är fördolt* hos människorna genom Jesus Kristus, enligt det evangelium jag predikar.

Matt. 25:31.

Apg. 17:31. 1 Kor. 4:5. **KXII: människornas hemlighet.*

17. Se*, du kallas en jude och förlitar dig på lagen och berömmar dig av Gud,

Joh. 8:33f. **UN: men om.*

18. och vet hans vilja och kan avgöra vad som är bäst, du som är undervisad i lagen,

19. och du tror dig vara en ledare för dem som är blinda, ett ljus för dem som är i mörker,

20. en uppfostrare för dem som är oförståndiga, en lärare för dem som är på barnstadiet, som i lagen har kunskapens och sanningens form.

21. Du som lär andra, lär du dig inte själv? Du som predikar att man inte skall stjäla, stjäla du?

Ps. 50:16. Matt. 23:3.

22. Du som säger att man inte skall göra hor*, gör du själv hor*? Du som avskyr avgudarna, plundrar du templen?

*Alt. övers.: begå äktenskapsbrott.

23. Du som berömmar dig av lagen,

vanäras du Gud genom att bryta mot lagen?

Rom. 9:4.

24. Ty såsom det står skrivet: För er skull blir Guds namn smädat bland hedningarna.

2 Sam. 12:14.
Jes. 52:5. Hes. 36:20f.

25. Ty omskärelsen gagnar väl, om du håller lagen, men om du bryter mot lagen, så har din omskärkelse blivit som om du var oomskuren.

26. Om nu den oomskurne håller lagens rättfärdiga krav, skall då inte den oomskurne räknas som omskuren?

27. Och han, som av naturen är oomskuren och fullgör lagen, skall döma dig, som med bokstav och omskärkelse bryter mot lagen.

28. Ty jude är inte den som utvärtes är jude, inte heller är det omskärkelse, som sker utvärtes på köttet.

Joh. 8:39. Rom. 9:7. Gal. 6:15.

29. Utan jude är den som är det i sitt inre, och omskärkelse är hjärtats omskärkelse, den som sker genom Anden och inte genom bokstaven. En sådan får sitt beröm inte av människor utan av Gud.

5 Mos. 10:16, 30:6.
Jer. 4:4. Fil. 3:2-3. Kol. 2:11.

3 Kapitlet

Judarnas företråde. Alla har syndat. Den sanna rättfärdiggörelsen.

Vilket företråde har då judarna? Eller till vilken nytta är omskärrelsen?

2. Till mycket på alla sätt. Framför allt därför att Guds ord har anförtrotts åt dem.

5 Mos. 4:7-8, 31:24-25. Jos. 24:26. Jes. 30:8.
Jer. 30:2. Rom. 2:18, 9:4.

3. Ty vad betyder det, att några av dem inte trodde? Skulle deras otro göra Guds trofasthet om intet?

4 Mos. 23:19. Rom. 9:6. 2 Tim. 2:13. Hebr. 4:2.

4. Nej, inte alls! Låt Gud vara sann och varje människa en lögnare, som det står skrivet: För att du skall bli rättfärdiggjord i dina ord och segra när du blir dömd.

Ps. 51:6, 62:10, 116:11.
Joh. 3:33.

5. Är det nu så, att vår orättfärdighet får Guds rättfärdighet att framstå mycket klarare, vad skall vi då säga? Är då Gud orättfärdig som låter vreden komma? Jag talar på ett mänskligt sätt.

6. Nej, inte alls! Ty hur skulle Gud då kunna döma världen?

1 Mos. 18:25. Job. 8:3, 34:17.

7. Ty om Guds sanning genom min lögn har blivit mer uppenbar till hans ära, varför skall jag då fortfarande dömas som en syndare?

8. Och varför skulle vi då inte göra det som vi blir hånade för, och som några påstår att vi säger: Låt oss göra det onda, för att det goda kan komma av det. De skall få sin välförtjänta dom.

9. Hur är det då? Har vi något företräde framför dem? Inte alls. Ty vi har förut anklagat både judar och hedningar* för att alla är under synd,

Gal. 3:22. **KXII: Greker.*

10. som det står skrivet: Ingen rättfärdig finns, inte en enda.

Ps. 14:1-3. Pred. 7:21.

11. Ingen förståndig finns, ingen finns som söker Gud.

12. Alla har avvikit, alla har blivit fördärvade*. Ingen finns som gör det goda, inte en enda.

**KXII: onyttiga.*

13. En öppen grav är deras strupe.

Sina tungor använder de till svek.
Huggormsgift är bakom deras läppar.

Ps. 5:10, 140:3-4.

14. Deras mun är full av förbannelse
och bitterhet.

Ps. 10:7.

15. Deras fötter är snabba till att
utgiuta blod.

Ords. 1:16. Jes. 59:7-8.

16. Förödelse och elände råder på
deras vägar,

17. och fridens väg känner de inte.

18. De har inte gudsfruktan inför sina
ögon.

Ps. 36:2.

19. Men vi vet att allt det lagen säger,
det talar den till dem som är under
lagen, för att var mun skall stoppas
till och hela världen stå med skuld
inför Gud.

Hes. 16:63.

20. Därför kan inget kött bli rätt-
färdiggjort inför honom genom lag-
gärningar. Ty genom lagen kommer
kännedom om synden.

Rom. 7:7. Gal. 2:16.

21. Men nu har utan lag Guds rättfär-
dighet blivit uppenbarad, som lagen
och profeterna vittnar om,

1 Mos. 15:6. Jes. 53:11. Jer. 23:6. Joh. 5:46.

ApG. 15:10-11, 26:22. Rom. 1:17.

22. den Guds rättfärdighet, som
kommer genom Jesu Kristi tro, till
alla och över alla* dem som tror. Ty
här finns ingen skillnad.

Rom. 10:12. Gal. 3:28. Kol. 3:11.

*UN utelämnar: och över alla.

23. Ty alla har syndat och saknar här-
ligheten från Gud,

Rom. 11:32. Gal. 3:22.

24. och utan att ha förtjänat det
blir de rättfärdiga genom hans nåd,
genom den befrielse som finns i
Kristus Jesus,

Matt. 20:28. Ef. 1:7, 2:8.

1 Tim. 2:6. Tit. 3:5f. 1 Petr. 1:18-19.

25. vilken Gud har ställt fram som
ett försoningsoffer genom tron, i
hans blod, för att visa sin rättfär-
dighet, eftersom han hade lämnat

ostraffade** de synder som förut
hade blivit gjorda under Guds för-
dragsamhet,

ApG. 13:38-39, 17:30. 2 Kor. 5:19. Kol. 1:20. Hebr. 4:16.

1 Joh. 2:2, 4:10. **övertäckta men ej borttagna.

26. för att i den tid som nu är visa
sin rättfärdighet, att han själv är rätt-
färdig och att han gör den rättfärdig
som är av Jesu tro.

27. Var är då berömmelsen? Den
är utestängd. Genom vilken lag?
Genom gärningarnas lag? Nej, utan
genom trons lag.

28. Ty det är vår övertygelse att en
människa blir rättfärdig genom tro,
utan laggärningar.

Gal. 2:16.

29. Eller är Gud endast judarnas
Gud? Är han inte även hedningarnas
Gud? Jo, också hedningarnas,

30. eftersom det är en Gud som gör
den omskurne rättfärdig av tron och
den oomskurne genom tron.

31. Upphäver vi då lagen genom tron?
Nej, inte alls! Utan vi stadfäster
lagen.

4 Kapitlet

*Abraham blev av Gud förklarad rättfär-
dig, innan han blev omskuren, endast på
grund av sin tro på Guds löfte.*

Vad skall vi då säga, att Abraham,
vår far*, har uppnått efter köttet?

Jes. 51:2. *UN: stamfar.

2. Ty om Abraham blev rättfärdig
genom gärningar, då har han något
att berömma sig av. Men inte inför
Gud.

3. Ty vad säger Skriften? Abraham
trodde Gud, och det räknades
honom till rättfärdighet.

1 Mos. 15:6. Gal. 3:6. Jak. 2:23.

4. Men för den som håller sig till gärningar räknas lönen inte såsom nåd, utan såsom något han har förtjänat.

Rom. 11:6.

5. Men den som inte håller sig till gärningarna, utan tror på honom som gör den ogudaktige rättfärdig, honom räknas hans tro till rättfärdighet.

6. Så prisar också David den mänskliga salig som Gud tillräknar rättfärdighet utan gärningar:

7. Saliga* är de vilkas överträdelser är förlåtna och vilkas synder är överskylda.

Ps. 32:1-2. *Alt. översättm.: välsignade.

8. Salig är den man som Herren inte tillräknar synd.

9. Gäller nu denna saligprisning endast de omskurna eller också de oomskurna? Vi säger ju att tron blev räknad Abraham till rättfärdighet.

10. Hur blev den då honom tillräknad? När han var omskuren, eller när han var oomskuren? Inte som omskuren, utan som oomskuren.

11. Och han fick omskärelsens tecken som ett sigill* på rättfärdigheten genom tron, som han hade medan han fortfarande var omskuren. Ty så skulle han vara fader till alla oomskurna som tror, för att rättfärdighet skulle tillräknas också** dem.

1 Mos. 17:11. Gal. 3:7.

*KXII: insegel. **UN: utelämnar: också.

12. Likaså fader till de omskurna, för dem som inte endast är omskurna, utan också vandrar i spåren av den tro som vår fader Abraham hade som omskuren.

13. Ty det löftet att han skulle bli världens arvinge gavs Abraham och hans säd inte genom lagen, utan genom trons rättfärdighet.

1 Mos. 15:6, 17:2. Gal. 3:18.

14. Ty om de som är av lagen är arvingar, så har tron blivit verkningslös och löftet har satts ur kraft,

15. eftersom lagen åstadkommer vrede. Ty där ingen lag finns, där finns inte heller någon överträdelse.

Joh. 15:22. Rom. 3:20, 5:13f, 7:8f. 1 Kor. 15:56.

16. Därför måste det vara av tro, för att det skall vara av nåd, och löftet stå fast för alla hans avkomlingar*, inte bara för den som är av lagen, utan också för den som är av Abrahams tro, han som är allas vår fader —

Gal. 3:16f. *KXII: säd.

17. som det står skrivet: Jag har satt dig till en fader för många folk – inför Gud som han trodde på, honom som gör de döda levande och kallar på det som inte är, som om det vore till.

1 Mos. 17:5.

18. Och där inget hopp fanns trodde han med förhoppning om att han skulle bli fader till många folk, som det var sagt: Så skall din säd* bli.

1 Mos. 15:4-5. Hebr. 11:12. *efterkommande.

19. Och han blev inte svag i tron och han tänkte inte* på sin egen redan* döda kropp – han var då omkring hundra år gammal – och inte heller på Saras döda moderliv.

1 Mos. 17:17, 18:11. *UN utelämnar: inte, redan.

20. Han tvivlade inte på Guds löfte med otro, utan blev stark i tron och gav Gud äran,

Hebr. 11:17-18.

21. och var övertygad om att vad Gud hade lovat, det var han också mäktig att hålla.

Ps. 115:3. Luk. 1:37.

22. Och därför räknades det honom till rättfärdighet.

23. Men att det blev honom tillräknat skrevs inte bara för hans skull,

Rom. 15:4.

24. utan också för vår skull, som

skall få det tillräknat om vi tror på honom som uppväckte Jesus, vår Herre, från de döda,

25. han som utgavs för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.

Rom. 8:32.

1 Kor. 15:17. 1 Joh. 1:7, 2:2.

5 Kapitlet

De rättfärdiggjordas frid. Döden genom Adam, livet genom Kristus.

Då vi nu har blivit rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus.

Ef. 2:13-14.

2. Genom honom har vi också fått tillträde genom tron* till denna nåd som vi står i, och vi gläder** oss i hoppet om Guds härlighet.

Joh. 10:9, 14:6. Ef. 2:18, 3:12. Hebr. 10:19.

*UN utelämnar: genom tron. **KXII: berömmar.

3. Och inte bara det, utan vi gläder* oss också i lidandet, eftersom vi vet att lidandet åstadkommer tålamod,

Fil. 1:29. Jak. 1:3. *KXII: berömmar.

4. och tålamod ett provat sinne* och det provade sinnet* hopp.

*KXII och KJV: erfarenhet.

5. Och hoppet sviker oss inte, för Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den Helige Ande, som är given åt oss.

6. Ty medan vi ännu var svaga, dog Kristus för ogudaktiga när tiden var inne.

Ef. 2:1. Kol. 2:13. Hebr. 9:15. 1 Petr. 3:18.

7. Nu vill knappast någon dö för den som är rättfärdig. För den som är god kanske någon vågar dö.

8. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss, medan vi ännu var syndare.

Joh. 15:13.

9. Så mycket mer skall vi då, sedan vi är rättfärdiggjorda i hans blod, genom honom bli frälsta från vreden*.

1 Thess. 1:10. *Alt. övers.: vredesdomen.

10. Ty om vi, medan vi var fiender, blev försonade med Gud genom hans Sons död, skall vi sedan vi har blivit försonade ännu mycket mer bli frälsta genom hans liv.

2 Kor. 5:18. Kol. 1:21-22.

11. Och inte endast det, utan vi gläder* oss också i Gud genom vår Herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har tagit emot försoningen.

*KXII: berömmar.

12. Därför är det så: Genom en människa har synden kommit i världen och genom synden döden, och så har döden kommit över alla människor, eftersom alla har syndat.

1 Mos. 2:17, 3:6. Rom. 6:23. 1 Kor. 15:21.

13. Ty synden var i världen innan lagen kom, men synden tillräknas inte där det inte finns någon lag.

Rom. 4:15.

14. Ändå härskade döden från Adam till Mose också över dem som inte hade syndat i likhet med Adams överträdelse, vilken är en bild* på honom som skulle komma.

1 Kor. 15:22f. *KXII: liknelse.

15. Men det är inte så med nåden som med syndafallet. Ty om de många har dött genom en endas fall så har ännu mycket mer Guds nåd och gåvan genom nåd rikligen överflödat till de många, genom en enda människa, Jesus Kristus.

16. Och med gåvan är det inte såsom då en enda syndade, ty domen kom genom en enda till fördömelse, men gåvan kom efter mångas överträdelser och ledde till rättfärdighet.

17. Ty om döden genom en endas fall fick herravälde genom denne ende, så skall ännu mycket mer de som tar emot den överflödande nåden och rättfärdighetens gåva, regera i liv genom en enda, Jesus Kristus.

18. Alltså, såsom fördömelse kom över alla människor genom en endas fall, så har det också kommit rättfärdiggörelse till liv över alla människor genom en endas rättfärdighet. Rom. 6:23.

19. Ty liksom genom en människas olydnad de många har blivit syndare, så skall också genom den endes lydnad de många bli rättfärdiga.

20. Men dessutom kom lagen in för att överträdelsen skulle bli större. Men där synden blev större, där överflödade nåden ännu mer,

Luk. 7:47. Rom. 7:8. Gal. 3:19.

21. för att, liksom synden fick herravälde genom döden, så skulle också nåden få herravälde genom rättfärdighet till evigt liv genom Jesus Kristus, vår Herre*.

*KXII utelämnar: vår Herre.

6 Kapitlet

*De kristnas död från synden
och liv med Kristus.*

Vad skall vi då säga? Skall vi förbli i synden, för att nåden skall överflöda?

2. Nej, inte alls! Vi som är döda från synden, hur skulle vi kunna fortsätta att leva i den?

3. Eller vet ni inte, att vi alla som är döpta till Jesus Kristus, vi är döpta till hans död?

Gal. 3:27.

4. Vi är alltså begravda med honom, genom dopet till döden, för att såsom Kristus blev uppväckt från de döda genom Faderns härlighet, så skall också vi vandra i ett nytt liv.

1 Kor. 6:14. Ef. 4:22f. Kol. 2:12.

Kol. 3:10. 1 Petr. 2:1, 4:2.

5. Ty om vi har blivit förenade* med honom i en lika död, så skall vi också vara det i en lika uppståndelse.

Rom. 8:11. Fil. 3:10-11. *KXII: *implantade*.

6. Vi vet detta, att vår gamla människa är korsfäst med honom, för att syndens kropp skall bli tillintetgjord, så att vi inte mer skall tjäna synden.

Gal. 5:24.

7. Ty den som är död, han är friad* från synd.

1 Petr. 4:1. *KXII: *rättfärdigad*.

8. Men om vi har dött med Kristus, så tror vi att vi också skall leva med honom.

2 Tim. 2:11.

9. Vi vet att Kristus, sedan han har blivit uppväckt från de döda, inte mer dör. Döden har inte längre någon makt över honom.

Upp. 1:18.

10. Ty den död han led var en död för synden en gång för alla, men det liv han lever det lever han för Gud.

Hebr. 9:27-28. 1 Petr. 2:24.

11. Så skall också ni se på er själva, att ni verkligen är döda för synden och lever för Gud genom Jesus Kristus, vår Herre*.

*UN utelämnar: *vår Herre*.

12. Så låt nu inte synden härska i er dödliga kropp, så att ni lyder den i dess begär.

13. Och överlämna inte era lemmar som vapen åt orättfärdigheten i syndens tjänst, utan ge er själva åt Gud, såsom de som har varit döda men nu lever, och era lemmar som rättfärdighetens vapen i Guds tjänst.

Luk. 1:74. Rom. 12:1. Gal. 2:20. 1 Petr. 4:2.

14. Ty synden skall inte härska över er, eftersom ni inte är under lagen utan under nåden.

15. Hur är det då? Skall vi synda, eftersom vi inte är under lagen utan under nåden? Nej, inte alls!

1 Kor. 9:21. Gal. 2:18-19.

16. Vet ni inte att när ni ställer er i någons tjänst för att lyda honom, så är ni tjänare under den som ni lyder, antingen det är synden till död, eller lydnaden till rättfärdighet?

Joh. 8:34. 2 Petr. 2:19.

17. Men Gud vare tack, att ni som har varit syndens tjänare nu har blivit av hjärtat lydiga den lära som ni överlämnats åt,

18. och att ni nu, då ni är friade från synden, har blivit rättfärdighetens tjänare.

Joh. 8:32. 1 Petr. 2:16.

19. Jag talar på människors vis för er köttsliga svaghets skull. Ty på samma sätt som ni har ställt era lemmar i orenlighetens och orättfärdighetens tjänst till orättfärdighet, så ställ nu era lemmar i rättfärdighetens tjänst till helgelse.

20. Ty då ni var syndens tjänare, då var ni fria från rättfärdigheten.

21. Vilken frukt hade ni då? Det ni nu skäms för. Ty slutet på sådant är döden.

Rom. 7:5.

22. Men nu, då ni befriats från synden och blivit Guds tjänare, blir er frukt att ni helgas och till slut får evigt liv.

23. Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv genom Kristus Jesus, vår Herre.

1 Mos. 2:17. Rom. 5:12f.
1 Kor. 15:21. Jak. 1:15.

7 Kapitel

De kristnas frihet från lagen. Lagens oförmåga att frälsa från synden.

Vet ni inte, bröder – ty jag talar till dem som känner lagen – att lagen råder över människan så länge hon lever?

2. Ty en gift kvinna är genom lag bunden vid sin man så länge han lever. Men om mannen dör blir hon fri från lagen som band henne vid mannen.

1 Kor. 7:2f.

3. Alltså, om hon ger sig åt en annan man så länge hennes man lever, skall hon kallas en äktenskapsbryterska. Men om mannen dör är hon fri från lagen och är inte någon äktenskapsbryterska om hon blir en annan mans hustru.

Matt. 5:32.

4. Så har också ni, mina bröder, blivit dödade från lagen genom Kristi kropp, för att ni skall tillhöra en annan, honom som är uppstånden från de döda, för att vi skall bära frukt åt Gud.

Rom. 8:2. Gal. 2:19-20, 5:18.

5. Ty då vi var i köttet var de syndiga begär som väcktes till liv genom lagen verksamma i våra lemmar att bära frukt åt döden.

Rom. 6:21.

6. Men nu är vi befriade från lagen, döda från det som höll oss fångna, så att vi tjänar i Andens nya väsen, och inte i bokstavens gamla väsen.

2 Kor. 3:6-7.

7. Vad skall vi då säga? Är lagen synd? Nej, inte alls! Men synden skulle jag inte ha lärt känna, om inte genom lagen. Ty jag hade inte vetat vad begäret var om inte lagen hade sagt: Du skall inte ha begär.

2 Mos. 20:17. 5 Mos. 5:21. Rom. 3:20.

8. Men synden grep tillfället genom budordet och väckte alla slags begär i mig. Ty utan lag är synden död.

Joh. 15:22. Rom. 4:15, 5:13f.

9. Och jag levde en gång utan lag, men när budordet kom fick synden liv,

10. och jag dog. Då visade det sig att budordet som var till liv, blev till död.

3 Mos. 18:5. Hes. 20:11.

11. Ty synden grep tillfället och bedrog mig genom budordet och dödade mig genom det.

12. Alltså är lagen helig, och budordet heligt och rättfärdigt* och gott.

1 Tim. 1:8. *Alt. övers.: rättvist.

13. Har då det som är gott blivit min död? Nej, inte alls! Men synden har blivit det, för att den skulle visa sig vara synd, då den genom det som är gott vållade mig döden för att synden genom budordet skulle bli syndig utan gräns.

14. Ty vi vet att lagen är andlig, men jag är köttslig, såld under synden.

1 Kon. 21:20f. Jes. 50:1.

15. Ty jag kan inte fatta att jag handlar som jag gör, för det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag.

Gal. 5:17.

16. Om jag nu gör det jag inte vill, så samtycker jag med lagen att den är god.

17. Men då är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig.

18. Ty jag vet att i mig, det vill säga i mitt kött, bor inte något gott. Viljan finns hos mig, men att göra det goda finner jag inte.

1 Mos. 6:5, 8:21.

19. Ty det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag.

20. Men om jag nu gör det jag inte

vill, så är det inte längre jag som gör det, utan synden som bor i mig.

21. Jag finner alltså den lagen hos mig, som vill göra det goda, att det onda finns hos mig.

22. Ty jag gläder mig över Guds lag till den inre människan,

Ps. 1:2.

23. men jag ser i mina lemmar en annan lag, som ligger i strid mot den lag som är i mitt sinne och gör mig till fånge under syndens lag som är i mina lemmar.

1 Petr. 2:11.

24. Jag arma människa! Vem skall befria mig från denna dödens kropp?

25. Jag tackar Gud genom Jesus Kristus, vår Herre! Så tjänar jag nu själv Guds lag med mitt sinne, men med köttet tjänar jag syndens lag.

8 Kapitlet

Den kristnes vandring i Anden och den rättfärdiggörelse som följer därav.

Därför finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus, som inte vandrar efter köttet, utan efter Anden*.

*UN utelämnar: som inte vandrar efter köttet, utan efter Anden.

2. Ty livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig* fri från syndens och dödens lag.

Joh. 8:36. Rom. 6:18f. Gal. 5:1. *UN: dig.

3. Ty det som var omöjligt för lagen, i det den var försvagad av köttet, det gjorde Gud, då han sände sin Son i syndigt köttens liknelse och för syndens skull, fördömde synden i köttet,

2 Kor. 5:21. Gal. 3:13. Ef. 2:14-15. Hebr. 7:18-19.

4. för att lagens rättfärdiga krav skulle uppfyllas i oss som inte vandrar efter köttet utan efter Anden.

5. Ty de som är köttsliga är upptagna

av det som hör till köttet, men de som är andliga av det som hör till Anden.

1 Kor. 2:14.

6. Ty köttets sinne är död, men Andens sinne är liv och frid.

Rom. 6:21. Gal. 6:8.

7. Ty köttets sinne är fiendskap mot Gud, eftersom det inte är Guds lag underdånigt och inte heller kan vara det.

8. Och de som är köttsliga kan inte behaga Gud.

9. Men ni är inte köttsliga utan andliga, om Guds Ande verkligen bor i er. Men om någon inte har Kristi Ande så tillhör han inte honom.

1 Kor. 3:16. Gal. 4:6.

10. Men om Kristus är i er, så är väl kroppen död för syndens skull, men Anden är liv för rättfärdighetens skull.

11. Och om hans Ande som uppväckte Jesus från de döda bor i er, så skall också han som uppväckte Kristus från de döda göra era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er.

Apg. 2:24f. Rom. 6:4-5. 1 Kor. 6:14.

2 Kor. 4:14. Ef. 2:5. Kol. 2:13.

12. Därför, bröder, står vi inte i skuld till köttet, så att vi skall leva efter köttet.

Rom. 6:7f.

13. Ty om ni lever efter köttet så skall ni dö. Men om ni dödar kroppens gärningar genom Anden, så skall ni leva.

Ef. 4:22, 5:3f. Kol. 3:5-6.

14. Ty alla de som leds av Guds Ande är Guds söner.

Gal. 5:18.

15. Ty ni har inte fått träldomens ande, så att ni på nytt måste frukta, utan ni har fått barnskapets* Ande, i vilken vi ropar: Abba, Fader.

Mark. 14:36. Gal. 3:26, 4:5-6. 2 Tim. 1:7.

**KXII: utkorade barns Ande.*

16. Anden själv vittnar med vår ande, att vi är Guds barn.

2 Kor. 1:22. Ef. 1:13, 4:30.

17. Och är vi barn så är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, om vi verkligen lider med honom, för att vi också skall bli förhärligade med honom.

Apg. 14:22. 2 Tim. 2:5f.

18. Ty jag menar att denna tidens lidanden inte är värda att jämföras med den härlighet som skall uppenbaras i oss.

Matt. 5:12. 2 Kor. 4:17.

Fil. 3:20-21. 1 Petr. 1:6, 4:13. 1 Joh. 3:1-2.

19. Ty med brinnande längtan väntar skapelsen på Guds söners uppenbarelse.

20. Ty skapelsen har blivit lagd under förgängelsen, inte av fri vilja utan för hans skull, som lade den därunder med en förhoppning,

21. att också skapelsen en gång skall bli frigjord från förgängelsens träl-dom till Guds barns härliga frihet.

22. Ty vi vet att hela skapelsen tillsammans suckar och vändas intill nu.

23. Och inte endast den, utan också vi själva, som har Andens förstlingsfrukter, suckar inom oss och väntar på barnskapet, vår kropps förlossning.

Luk. 21:28. 2 Kor. 5:2f.

24. Ty i hoppet är vi frälsta. Men ett hopp som man ser uppfyllt är inte mer ett hopp. Ty hur kan man hoppas på det som man redan ser?

2 Kor. 5:7.

25. Om vi nu hoppas på det som vi inte ser, så väntar vi det med uthållighet.

2 Kor. 4:18. Hebr. 11:1.

26. Likaså hjälper också Anden oss i våra svagheter. Ty vi vet inte vad

vi skall be om, såsom vi borde, men Anden själv går i förbön* för oss med outhärliga suckar.

Sak. 12:10. Matt. 20:22. Jak. 4:3. *KXII: manar gott.

27. Och han som rannsakar hjärtan vet vad Anden menar, eftersom han går i förbön* för de heliga efter Guds vilja.

Ps. 7:10. Jer. 11:20, 17:10. *KXII: manar gott.

28. Men vi vet att för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa, för dem som är kallade efter hans beslut.

29. Ty dem som han förut har känt, dem har han också förutbestämt att bli hans Sons avbilder, för att han skall vara den förstfödde bland många bröder.

Ef. 1:5f.

30. Men dem som han har förutbestämt har han också kallat. Och dem som han har kallat har han också rättfärdiggjort. Och dem som han har rättfärdiggjort har han också förhärligat.

31. Vad skall vi nu säga om detta? Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss?

4 Mos. 14:8. Ps. 56:12, 118:6.

32. Han som inte har skonat sin egen Son, utan utgav honom för oss alla, hur skall han inte också skänka oss allt med honom?

1 Mos. 22:12.

Jes. 53:5. Joh. 3:16. Rom. 4:25, 5:6f.

33. Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som rättfärdiggör.

Jes. 50:8-9.

34. Vem är den som vill fördöma? Kristus är den som har dömt, ja, än mer, som också har uppstått, och som sitter på Guds högra sida och som går i förbön* för oss.

Job. 34:29. Ps. 110:1. Mark. 16:19. Hebr. 1:3, 8:1, 12:2. 1

Petr. 3:22. 1 Joh. 2:1. *KXII: manar gott.

35. Vem kan skilja oss från Kristi

kärlek? Bedrövelse eller ångest eller förföljelse eller hungersnöd eller nakenhet eller fara eller svärd?

36. Som det står skrivet: För din skull blir vi dödade hela dagen, vi blir räknade som slaktfår.

Ps. 44:23. 1 Kor. 4:9. 2 Kor. 4:11.

37. Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss.

1 Kor. 15:57. 2 Kor. 2:14.

1 Joh. 4:4, 5:4-5. Upp. 12:11.

38. Ty jag är övertygad om att varken död eller liv, varken änglar eller furstendömen eller makter, varken något som nu är eller något som skall komma,

39. varken något i höjden eller i djupet eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek som är i Kristus Jesus, vår Herre.

9 Kapitel

*Guds sannfärdighet och allmakt
bevisad mot Israel. Judarnas förkastelse
och hedningarnas utkorelse.*

Jag säger sanningen i Kristus, jag ljuger inte. Mitt samvete vittnar med mig i den Helige Ande,

2. att jag har stor sorg och ständig smärta i mitt hjärta.

Rom. 10:1.

3. Ty jag skulle önska att jag själv vore förbannad och bortkastad från Kristus för mina bröders skull, mina landsmän efter köttet.

2 Mos. 32:32.

4. De är israeliter, dem tillhör barnskapet och härligheten och förbunden och lagstiftningen och gudstjänsten och löftena.

2 Mos. 4:22. 5 Mos. 7:6. Ps. 147:19.

Jer. 31:9. Rom. 2:17, 3:2. Ef. 2:12.

5. Dem tillhör också fäderna, och från dem är Kristus efter köttet. Han som är över allting, Gud, prisad* i evighet. Amen.

Matt. 1:1. Luk. 3:23. Joh. 1:1. Rom. 1:25. Hebr. 1:8-9.
*KXII: vilken är Gud över allting, lovad. Alt. övers.: välsignad.

6. Men inte så, som om Guds ord skulle ha blivit om intet. Ty Israel är inte alla som härstammar från Israel.

4 Mos. 23:19. Joh. 8:39.
Rom. 2:28, 3:3. Gal. 6:16. 2 Tim. 2:13.

7. Inte heller är de alla barn, därför att de är Abrahams säd*, utan genom Isak skall säd* uppkallas efter dig.

1 Mos. 21:12. Gal. 4:23. Hebr. 11:18. *efterkommande.

8. Det vill säga: Guds barn är inte de som är barn efter köttet, utan de som är barn efter löftet, de räknas för säd.

Gal. 4:28.

9. Ty ett löftesord är det ordet: Vid denna tid skall jag komma, och då skall Sara ha en son.

1 Mos. 18:10.

10. Och inte endast det, utan också Rebecka blev havande genom vår fader Isak.

1 Mos. 25:21.

11. Ty innan barnen var födda, och innan de hade gjort varken gott eller ont, för att Guds avsikt enligt utkorelsen skulle bestå och inte bero på gärningar, utan på honom som kallar,

12. blev det sagt till henne: Den äldre skall tjäna den yngre.

1 Mos. 25:23.

13. Som det står skrivet: Jakob älskade jag, men Esau hatade jag.

Mal. 1:2.

14. Vad skall vi då säga? Är Gud orättfärdig? Nej, inte alls!

5 Mos. 32:4. 2 Krön. 19:7. Job 8:3, 34:10.

15. Ty han säger till Mose: Jag skall vara barmhärtig mot den som jag är barmhärtig mot, och jag skall förbarma mig över den som jag förbarmar mig över.

2 Mos. 33:19.

16. Så beror det nu inte på någon mans vilja eller strävan, utan på Guds barmhärtighet.

17. Ty Skriften säger till Farao: Just därför har jag uppväckt dig, att jag skall visa min makt på dig, och för att mitt namn skall bli förkunnat över hela jorden.

2 Mos. 9:16.

18. Alltså är han barmhärtig mot vem han vill, och vem han vill förhärda han.

2 Mos. 4:21.

19. Du vill då säga till mig: Varför fortsätter han att förebrå oss? Ty vem har stått emot hans vilja?

20. Ja, men vem är du, o människa, som säger emot* Gud? Inte säger väl verket till sin mästare: Varför gjorde du mig sådan?

Jes. 45:9, 64:8.

Jer. 18:6. *KXII: vill träta.

21. Har inte krukmakaren den makten över leret att av en och samma klump göra ett kärl till heder och ett annat till vanheder? 22. Men om nu Gud, då han ville visa sin vrede och göra sin makt känd, med stort tålmod hade fördrag med vredens kärl, som var färdiga att förstöras,

Rom. 2:4.

23. och detta för att han skulle göra sin härlighets rikedom känd på barmhärtighetens kärl, som han i förväg berett till härlighet.

2 Tim. 2:21.

24. Han har också kallat oss, inte bara från judarna, utan också från hedningarna.

25. Såsom han också säger hos Hosea: Det som inte var mitt folk skall jag kalla mitt folk, och den som inte var älskad skall jag kalla min älskade.

Hos. 2:23. 1 Petr. 2:10.

26. Och det skall ske, att på den plats där det sades till dem: Ni är inte mitt folk, där skall de kallas den levande Gudens barn.

Hos. 1:10.

27. Men Jesaja utropar om Israel: Om antalet av Israels barn än var som sanden i havet, så skall bara en rest bli frälst.

Jes. 10:22. Rom. 11:5.

28. Ty han skall fullborda verket* och förkorta** det i rättfärdighet***, för Herren skall snart avsluta verket på jorden.

*KXII: låta fördärva dem.

**KXII: stilla det fördärvet till rättfärdighet.

***UN utelämnar: i rättfärdighet.

29. Och, såsom Jesaja har förutsagt: Hade inte Herren Sebaot lämnat kvar åt oss en säd, så hade vi blivit som Sodom och vi hade blivit som Gomorra.

1 Mos. 19:24. Jes. 1:9. Jer. 50:40.

30. Vad skall vi då säga? Jo, att hedningarna, som inte jagade efter rättfärdighet, de har fått rättfärdighet, den rättfärdighet som kommer av tron.

31. Men Israel, som jagade efter rättfärdighetens lag, har inte nått fram till rättfärdighetens* lag.

Rom. 10:2-3, 11:7. *UN utelämnar: rättfärdighetens.

32. Varför? Därför att de inte sökte den genom tro utan genom laggärningar*. Ty** de stötte sig mot stötestenen,

1 Kor. 1:23.

*UN: genom gärningar. **UN utelämnar: Ty.

33. som det står skrivet: Se, jag lägger i Sion en stötesten och en klippa till fall. Men var och en* som tror på honom skall inte komma på skam.

Ps. 118:22. Jes. 8:14, 28:16. Matt. 21:42.

Luk. 2:34. 1 Petr. 2:6f. *UN: den.

10 Kapitlet

Judarna söker vinna rättfärdighet genom laggärningar och inte genom tro.

Bröder, mitt hjärtas önskan och bön till Gud för Israel* är, att de skall bli frälsta.

*UN: dem.

2. Ty jag kan vittna om att de har nitälskan för Gud, men utan insikt*.

Apg. 21:20, 22:3. Gal. 1:14. *KXII: inte visligt.

3. Ty de förstår inte Guds rättfärdighet, utan försöker upprätta sin egen rättfärdighet och har inte underordnat sig Guds rättfärdighet. Rom. 9:31.

4. Ty Kristus är lagens slut till rättfärdighet för var och en som tror.

Matt. 5:17. Apg. 13:38. 2 Kor. 3:13. Gal. 3:24.

5. Ty Mose skriver om den rättfärdighet som kommer av lagen, att den människa som gör dessa ting skall leva genom dem.

3 Mos. 18:5.

Hes. 20:11. Gal. 3:12.

6. Men den rättfärdighet som kommer av tro säger så: Säg inte i ditt hjärta: Vem vill fara upp till himlen? Det vill säga, för att hämta Kristus hit ner.

5 Mos. 30:11-12.

7. Eller: Vem vill fara ner i avgrunden? Det vill säga, för att hämta Kristus upp från de döda.

8. Men vad säger den*? Ordet är dig nära, i din mun och i ditt hjärta. Det är det ordet om tron som vi predikar.

5 Mos. 30:14. *KXII: Skriften.

9. Ty om du med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst.

Matt. 10:32.

10. Ty med hjärtats tro blir man rättfärdig, och med munnens bekännelse blir man frälst.

11. Ty Skriften säger: Var och en som tror på honom skall inte komma på skam.

Jes. 28:16. Rom. 9:33.

12. Det är ingen skillnad mellan jude och grek, ty samme Herre är över alla, rik för alla dem som åkallar honom.

Apg. 10:34-35, 15:9. Rom. 3:29. Ef. 1:7, 2:4f.

13. Ty var och en som åkallar Herrens

namn skall bli frälst. Joel 2:32. Apg. 2:21.
 14. Men hur skall de kunna åkalla honom som de inte har trott på? Och hur skall de kunna tro honom som de inte har hört? Och hur skall de kunna höra, utan att någon predikar?

15. Och hur skall de kunna predika, utan att de blir sända? Såsom det står skrivet: Hur ljuvliga är inte deras fötter som förkunnar fridens evangelium*, deras, som förkunnar ett glatt budskap om goda ting!

Jes. 52:7. Nah. 1:15.

*UN utelämnar: som förkunnar fridens evangelium.

16. Men inte alla har blivit evangelium lydiga. Ty Jesaja säger: Herre, vem trodde vår predikan?

Jes. 53:1. Joh. 12:38.

17. Alltså kommer tron av det hörda* och det hörda genom Guds** ord.

*KXII: predikan, men predikan genom. **UN: Kristi.

18. Så frågar jag nu: Har de inte hört det? Jo, i sanning. Deras röst har gått ut över hela jorden, och deras ord till världens ändar.

Ps. 19:5. Jes. 49:6. Kol. 1:23.

19. Men jag frågar vidare: Har då Israel inte fått veta det? Redan Mose säger: Jag skall uppväcka er avund mot ett folk som inte är ett folk, mot ett hednafolk utan förstånd skall jag väcka er vrede.

5 Mos. 32:21.

20. Och Jesaja vågar till och med säga: Jag blev funnen av dem som inte sökte mig, jag har blivit uppenbar för dem som inte frågade efter mig.

Jes. 65:1.

21. Men om Israel säger han: Hela dagen har jag sträckt ut mina händer till ett olydigt och motsträvt folk.

Jes. 65:2.

11 Kapitlet

En rest av Israel har inte avfallit i otro. Genom det övriga Israels otro har frälsningen kommit till hedningarna. När hedningarna i fullt antal har kommit in skall åter hela Israel bli frälst.

Jag frågar då: Har Gud förkastat sitt folk? Nej, inte alls! Ty jag är också en israelit, av Abrahams säd, av Benjamins stam.

Jer. 31:37. 2 Kor. 11:22. Fil. 3:5.

2. Gud har inte förkastat sitt folk som han kände förut. Eller vet ni inte vad Skriften säger om Elia, hur han inför Gud träder upp mot Israel och säger:

Rom. 8:29-30.

3. Herre, de har dödat dina profeter och rivit ner dina altaren, och jag har blivit lämnad ensam kvar, och de söker efter mitt liv.

1 Kon. 19:10.

4. Men hur lyder svaret från Gud till honom? Jag har låtit sju tusen män bli kvar åt mig, vilka inte har böjt knä för Baal.

1 Kon. 19:18.

5. På samma sätt finns det också i denna tid en rest som är utvald av nåd.

Rom. 9:27.

6. Men om det är av nåd, så är det inte mer genom gärningar, annars skulle nåd inte mer vara nåd*. Men om det är genom gärningar, så är det inte mer nåd, annars skulle gärningen inte mer vara gärning.

5 Mos. 9:4.
 Rom. 4:4-5. **UN utelämnar resten av denna vers.*

7. Hur är det alltså? Det som Israel söker efter har det inte uppnått. Men de utvalda har uppnått det och de andra blev förblindade.

Rom. 9:31.

8. Såsom det står skrivet: Gud har gett dem en sömnaktighetens ande, ögon som de inte ser med och öron

som de inte hör med ända till denna dag.

Jes. 6:9, 29:10. Matt. 13:14.
Joh. 12:40. Apg. 28:26.

9. Och David säger: Låt deras bord bli till en snara och till en fälla, till en stötsten, och till en vedergällning* för dem.

Ps. 69:23. *KXII: deras rätta lön.

10. Låt deras ögon bli förmörkade, så att de inte ser, och böj deras rygg för alltid.

11. Jag frågar då: Har de snubblat för att de skulle falla? Nej, inte alls! Men genom deras fall har frälsningen kommit till hedningarna, för att väcka deras avund.

Matt. 22:8-9. Apg. 13:46.

12. Om deras fall har varit till rike-
dom för världen och deras avtagande
varit till rikedom för hedningarna,
hur mycket mer skall inte deras
fulltalighet bli?

13. För jag talar till er hedningar.
Eftersom jag är hedningarnas apos-
tel, prisar jag min tjänst*,

Apg. 9:15, 13:2, 22:21. Rom. 15:16. Gal. 1:16, 2:2f.
Ef. 3:8. 1 Tim. 2:7. 2 Tim. 1:11. *KXII: ämbete.

14. om jag på något sätt skulle kunna
väcka avund hos dem som är mitt
kött* och frälsa några av dem.

Jud. v. 22-23. *mina landsmän.

15. För om deras förkastelse förde
med sig försoning för världen, vad
skall då deras upptagande* bli, om
inte liv från de döda?

*när Israels barn kommer tillbaka till Gud.

16. Och om förstlingsbrödet är heligt,
så är också degen heligt. Och om
roten är helig, så är också grenarna
det.

17. Men om några av grenarna har
brutits bort, och du som var ett vilt
olivträd har ympats in bland dem
och har fått del av olivträdets rot
och fetma,

Jer. 11:16.

18. så förhäv dig inte över grenarna.
Om du berömmar dig så bär ju inte
du roten utan roten bär dig.

19. Så säger du då: Grenarna har
brutits bort, för att jag skulle ympas
in.

20. Ja visst, de bröts bort för sin otros
skull, men du står kvar genom tron.
Ha inga höga tankar, utan frukta.

Ords. 28:14. Jes. 66:2. Rom. 12:16. Fil. 2:12.

21. Ty har inte Gud skonat de natur-
liga grenarna, så ta dig i akt, han
kanske inte heller skall skona dig.

22. Så se nu här Guds godhet och
stränghet: Stränghet mot dem som
föll. Men* godhet mot dig, om du
förblir i hans godhet, annars blir
också du borthuggen.

Joh. 15:2.

*UN tillägger: Guds.

23. Och även de skall bli inympade,
om de inte blir kvar i sin otro, för
Gud är mäktig att ympa in dem igen.

24. Ty om du har blivit borthuggen
från det olivträd som är vilt av natu-
ren och mot naturen har ympats in
i ett ädelt olivträd, hur mycket mer
skall då inte de som är naturliga
grenar kunna ympas in i sitt eget
olivträd?

25. Ty jag vill inte, bröder, att ni skall
vara ovetande om denna hemlighet,
för att ni själva inte skall anse er vara
kloka: Förhärdelse* har drabbat en
del av Israel, till dess att hedningarna
i fullt antal har kommit in.

Luk. 21:24. *KXII och KJV: förblindelse.

26. Och så skall hela Israel bli frälst,
som det står skrivet: Från Sion
skall Befriaren komma och han
skall avlägsna ogudaktigheten från
Jakob.

Jes. 59:20.

27. Och detta skall vara mitt förbund

med dem, när jag tar bort deras synder. Jes. 27:9. Jer. 31:31f. Hebr. 8:8, 10:16.

28. När det gäller evangelium är de fiender för er skull, men enligt utkorelsen är de älskade, för fädernas skull.

29. Ty sina gåvor och sin kallelse kan Gud inte ångra.

30. Ty liksom ni förut var olydiga* mot Gud, så har ni nu genom deras olydnad** fått barmhärtighet, Gal. 4:8.

*KXII och KJV: inte trodde på. **KXII och KJV: otro.

31. så är det nu de som varit olydiga* för att genom den barmhärtighet som ni har fått, också de skall få barmhärtighet.

*KXII: inte velat tro.

32. Ty Gud har inneslutit alla under olydnaden*, för att han skall förbarma sig över alla.

Rom. 3:9f.

Gal. 3:22. *KXII och KJV: otro.

33. O, vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud! Hur outgrundliga är inte hans domar, och hur outrannsakliga hans vägar.

Job 11:7, 36:22.

34. Ty vem har känt Herrens sinne? Eller vem har varit hans rådgivare?

Ps. 92:6. Jes. 40:13. Jer. 23:18. 1 Kor. 2:16.

35. Eller vem har först gett honom något som han måste betala igen?

Job 41:2.

36. Ty av honom och genom honom och till honom är allting. Honom tillhör äran i evighet. Amen.

Ords. 16:4. 1 Kor. 8:6. Kol. 1:16.

12 Kapitlet

Förmaningar till att leva ett helgat liv.

Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att ni framför era kroppar som ett levande och

heligt offer som behagar Gud, er förnuftiga* tjänst.

Rom. 6:13f.

1 Petr. 2:5. *alt. övers.: andliga.

2. Och anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom ert sinnes förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds goda, välbehagliga och fullkomliga vilja.

Ef. 1:18, 4:23, 5:10f. 1 Thess. 4:3, 5:5f. 1 Joh. 2:15.

3. Ty genom den nåd som jag har fått säger jag till var och en av er att inte tänka högre om er själva än ni bör tänka, utan tänka nyktert efter det mått av tro som Gud har tilldelat åt var och en.

Rom. 1:5. 1 Kor. 3:10.

1 Kor. 12:1. Ef. 4:7.

4. Ty såsom vi i en enda kropp har många lemmar, men alla lemmar inte har samma uppgift,

5. så är vi, som är många, en enda kropp i Kristus, men var och en är vi varandras lemmar.

1 Kor. 12:12f. Ef. 1:23, 4:16, 5:23.

6. Och vi har olika gåvor alltefter den nåd som har getts åt oss. Har någon profetians gåva skall den vara i överensstämmelse med tron,

1 Kor. 12:4. 2 Kor. 10:13. 1 Petr. 4:10.

7. eller en tjänst skall han tjäna i den, eller i att undervisa skall han undervisa,

1 Kor. 12:28. Ef. 4:11. 1 Petr. 4:11.

8. eller i att förmana skall han förmana. Han som delar med sig skall göra det utan baktanke. Han som leder skall göra det med nit*. Han som utövar barmhärtighet skall göra det med glädje.

5 Mos. 15:7.

Matt. 6:1f. Apg. 20:28. 2 Kor. 9:7. 1 Tim. 5:17.

1 Petr. 5:2. *KXII: med omsorg. Alt. övers.: energisk, ivrig.

9. Låt kärleken vara utan hyckleri. Avsky det onda, håll fast vid det goda.

Ps. 34:15, 37:27, 97:10, 139:21. Amos 5:15.

1 Tim. 1:5. 1 Petr. 1:22, 4:8. 1 Joh. 4:7.

10. Älska varandra av hjärtat med broderlig kärlek. Överträffa var-

andra i inbördes hedersbevisning.

Ef. 4:3. Tit. 2:3. Hebr. 13:1. 1 Petr. 2:17. 2 Petr. 1:7.

11. Var inte tröga* när det gäller nit, var brinnande i anden, tjäna Herren.

Ef. 6:16. Upp. 3:15. *alt. övers.: lata.

12. Var glada i hoppet, tåliga i bedrövelsen, uthålliga i bönen.

Luk. 18:1. Rom. 15:13. Ef. 6:18. Kol. 4:2.

1 Thess. 5:16-17. Hebr. 10:36, 12:1. Jak. 5:7.

13. Dela med er till de heliga vad de behöver. Var ivriga att visa gästfrihet.

1 Kor. 16:1. Hebr. 13:2. 1 Petr. 4:9.

14. Välsigna dem som förföljer er, välsigna och förbanna inte.

Matt. 5:44. Luk. 6:28. 1 Kor. 4:12.

15. Gläd er med dem som är glada, och gråt med dem som gråter.

16. Var ens till sinnes med varandra.

Sök inte efter det som är högt, utan håll er till det som är ringa. Håll inte er själva för kloka.

Ps. 131:1.

Ords. 3:7. Jes. 5:21. Rom. 15:5. 1 Kor. 1:10. Fil. 2:2.

17. Löna inte ont med ont. Sträva efter det som är gott inför alla människor.

Ords. 20:22. Matt. 5:39. 1 Kor. 6:7.

2 Kor. 8:21. 1 Thess. 5:15.

18. Så långt det är möjligt och beror på er, lev i frid med alla människor.

Mark. 9:50. Hebr. 12:14.

19. Mina älskade, ni själva skall inte hämnas, utan lämna rum för vreden*. Ty det står skrivet: Min är hämnden, jag skall utkräva den, säger Herren.

3 Mos. 19:18. 5 Mos. 32:35.

Luk. 6:29. Hebr. 10:30. *KXII: (Guds) vrede.

20. Därför, om din ovän hungrar, så ge honom att äta. Om han törstar, så ge honom att dricka. Ty när du gör det, så samlar du glödande kol på hans huvud.

Ords. 25:21. Matt. 5:44.

21. Låt dig inte besegras av det onda, utan besegra det onda med det goda.

13 Kapitlet

Förmaningar till lydnad mot samhällets lagar, till kärlek mot sin nästa.

Var och en skall underordna sig överheterna. Ty det finns ingen överhet som inte är av Gud. De överheter som finns är förordnade av Gud. Ords. 8:15-16. Dan. 4:22. Tit. 3:1. 1 Petr. 2:13.

2. Därför, den som sätter sig upp mot överheten står emot vad Gud har förordnat, och de som står emot detta skall få en dom över sig.

3. Ty de som styr inger inte fruktan hos dem som gör goda gärningar, utan hos dem som gör det onda. Vill du vara utan fruktan för överheten, gör då det goda, så skall du få beröm av den. 1 Petr. 2:14.

4. Ty den är Guds tjänare, till ditt bästa. Men om du gör det onda skall du frukta, för den bär inte svärdet förgäves. Utan den är Guds tjänare, en hämnare som straffar den som gör det onda.

5. Därför måste man underordna sig, inte bara för straffets skull, utan också för samvetets skull.

6. Därför betalar ni ju också skatt. Ty de är Guds tjänare som skall sköta om sådant.

7. Ge därför åt var och en det ni är skyldiga: Skatt åt den som skall ha skatt, tull åt den som skall ha tull, frukta den som fruktan tillhör och heder åt den som skall ha heder. Matt. 22:21. Mark. 12:17. Luk. 20:25.

8. Stå inte i skuld till någon, utom när det gäller att älska varandra. Ty den som älskar sin nästa har uppfyllt lagen. Gal. 5:14.

9. Ty dessa bud: Du skall inte begå äktenskapsbrott*, du skall inte döda, du skall inte stjäla, du skall inte bära falskt vittnesbörd**, du skall inte ha begär, och vilket annat bud som helst det sammanfattas i detta ord: Du skall älska din nästa som dig själv.

2 Mos. 20:14f. 5 Mos. 5:18. Matt. 19:18, Matt. 22:39. Mark. 12:31. *KXII: göra hor.

**UN utelämnar: du skall inte bära falskt vittnesbörd.

10. Kärleken gör inte något ont mot sin nästa, därför är kärleken lagens uppfyllelse. Matt. 22:40. 1 Tim. 1:5. Jak. 2:8.

11. Och detta, då vi vet tiden, att stunden redan är inne att vakna upp ur sömnen. Ty frälsningen är oss nu närmare än då vi kom till tro.

1 Kor. 15:34. Ef. 5:14. 1 Thess. 5:6.

12. Natten går mot sitt slut och dagen är nära. Låt oss därför lägga bort mörkrets gärningar och klä oss i ljusets vapenrustning.

Ef. 5:11, 6:13-14. Kol. 3:8. 1 Thess. 5:5.

13. Låt oss vandra anständigt, som på dagen, inte i frosseri och fylleri, inte i otukt och lösaktighet, inte i strid och avund.

Ords. 23:20. Luk. 21:34. 1 Kor. 6:9-10.

Gal. 5:21. Ef. 5:5. Fil. 4:8. Jak. 3:14.

14. Utan ikläd er Herren Jesus Kristus och ha inte sådan omsorg om köttet att begären väcks till liv.

Gal. 3:27, 5:16. 1 Petr. 2:11. 1 Joh. 2:16. Upp. 16:15.

14 Kapitlet

Hur den starke i tron bör förhålla sig till den svagare.

Den som är svag i tron skall ni ta emot, men inte till tvelaktiga diskussioner*. Rom. 15:7. 1 Kor. 8:9f, 9:22.

*KXII: och bekymra inte samvetet.

2. Ty den ene tror att han kan äta vad som helst, men den som är svag äter grönsaker.

3. Den som äter skall inte förakta honom som inte äter, och den som inte äter skall inte döma honom som äter. Ty Gud har tagit emot honom.

Kol. 2:16.

4. Vem är du som dömer en annans tjänare? För sin egen herre står han eller faller. Men han kommer att stå, för Gud* har makt att hålla honom upprätt.

Jak. 4:12. *UN: Herren.

5. Den ene gör skillnad mellan dag och dag. Den andre anser att alla dagar är lika. Låt var och en vara fullt övertygad i sitt eget sinne.

Gal. 4:10.

6. Den som aktar på någon dag gör det för Herren, och den som inte aktar på någon dag gör det för Herren*. Den som äter, han äter för Herren, för han tackar Gud. Och den som inte äter, han gör det för Herren, och tackar Gud.

1 Kor. 10:31. 1 Tim. 4:3.

*UN utelämnar: och den som inte aktar på någon dag gör det för Herren.

7. Ty ingen av oss lever för sig själv, och ingen dör för sig själv.

1 Petr. 4:2.

8. Ty om vi lever, så lever vi för Herren. Och om vi dör, så dör vi för Herren. Vare sig vi lever eller dör tillhör vi alltså Herren.

Gal. 2:20.

9. Ty därför både* dog och uppstod* Kristus och fick liv igen, för att han skall vara Herre över både döda och levande.

2 Kor. 5:15. *UN utelämnar: både, uppstod.

10. Men varför dömer du din broder? Eller varför föraktar du din broder? Ty vi skall alla stå inför Kristi* domstol.

Matt. 25:31. 2 Kor. 5:10. *UN: Guds.

11. Ty det står skrivet: Så sant jag lever, säger Herren, för mig skall varje knä böja sig, och varje tunga skall

bekänna* Gud. Jes. 45:23. Fil. 2:10. *erkänna.

12. Alltså skall då var och en av oss göra räkenskap för sig själv inför Gud.

Matt. 12:36. 1 Kor. 3:8. Gal. 6:5.

13. Låt oss därför inte längre döma varandra. Besluta* er istället för att inte lägga något hinder** i vägen eller något som kan orsaka att din broder faller***.

Matt. 18:7f. 1 Kor. 10:32. 2 Kor. 6:3.

*KXII: dömen hellre så. **Alt. övers.: någon stötesten.

***KXII: ingen förtörnar sin broder, eller förargar.

14. Jag vet och har övertygats genom Herren Jesus, att ingenting är orent i sig självt, men den som anser något vara orent, för honom är det orent.

Apg. 10:14-15. 1 Kor. 8:7. 1 Tim. 4:4. Tit. 1:15.

15. Men om din broder blir bedrövad på grund av din mat, så vandrar du inte mer efter kärleken. Fördärva inte med din mat den som Kristus har lidit döden för.

1 Kor. 8:11.

16. Låt därför inte det goda som är ert bli smädat.

17. Ty Guds rike är inte mat och dryck, utan rättfärdighet och frid och glädje i den Helige Ande.

1 Kor. 8:8.

18. Ty den som tjänar Kristus på det sättet, behagar Gud och håller provet inför människor.

19. Låt oss därför sträva efter det som tjänar friden och det som man kan uppbygga någon annan med.

20. Fördärva inte Guds verk för matens skull. Allting är visserligen rent, men till skada för den människa som äter med dåligt samvete.

Matt. 15:11. Tit. 1:15.

21. Det är bra att inte äta kött och att inte heller dricka vin och att inte heller göra något annat som får din broder att falla eller ta anstöt eller blir svag*.

1 Kor. 8:13.

*UN utelämnar: eller ta anstöt av eller blir svag av.

22. Har du tro? Ha den för dig själv inför Gud. Salig* är den som inte fördömer sig själv för det han tillåter sig.

*Alt. övers.: Välsignad.

23. Men den som tvivlar är dömd om han äter, eftersom han inte äter av tro. Ty allt som inte är av tro är synd.

15 Kapitlet

Paulus förmanar till tålmod och enighet, uppger orsaken varför han skrivit detta brev, samt lovar att besöka Rom.

Men vi som är starka är skyldiga att bära de svagas svagheter och inte leva till behag för oss själva.

1 Kor. 9:22. Gal. 6:1.

2. Var och en av oss skall leva till behag* för sin nästa, för det som är gott och till uppbyggelse.

1 Kor. 9:19, 10:24f. 13:5. Fil. 2:4-5. *KXII: täckas.

3. Ty Kristus levde ju inte sig själv till behag utan såsom det står skrivet: Deras smädelse som smädar dig föll över mig.

Ps. 69:10.

4. Ty allt som tidigare har skrivits är skrivet till vår undervisning, för att vi genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger skall ha hoppet.

Rom. 4:23-24. 1 Kor. 10:11. 2 Tim. 3:16.

5. Må tålmodets och tröstens Gud låta er få samma sinne inbördes efter Kristus Jesus,

Rom. 12:16. 1 Kor. 1:10. Fil. 2:2, 3:15-16.

6. så att ni i full enighet* och med en mun kan prisa Gud och vår Herre Jesu Kristi Fader.

*Alt. övers.: endrättigt.

7. Ta därför emot varandra, såsom också Kristus har tagit emot oss* till Guds ära.

Rom. 14:1f. *UN: er.

8. Och vad jag vill säga är att Jesus* Kristus har blivit omskärelesens tjänare för Guds sannings skull för att bekräfta de löften som gavs till fäderna,

Matt. 15:24. Apg. 3:25-26. *UN utelämnar: Jesus.

9. och för att hedningarna skulle ära Gud för barmhärtighetens skull, såsom det står skrivet: Därför skall jag bekänna* dig bland hedningarna och lovsjunga ditt namn. 2 Sam. 22:50.

Ps. 18:50. Rom. 11:30. *KXII: prisa.

10. Vidare säger han: Jubla ni hedningar med hans folk. 5 Mos. 32:43.

11. Och åter: Lova Herren, alla hedningar, och prisa honom, alla folk.

Ps. 117:1.

12. Och ytterligare säger Jesaja: Ett skott från Isais rot skall komma, och han som skall uppstå för att regera över hedningarna, på honom skall hedningarna hoppas.

Jes. 11:1f.

Upp. 5:5, 22:16.

13. Men må hoppets Gud uppfylla er med all glädje och frid i tron, så att ni har ett överflödande hopp genom den Helige Andes kraft.

14. Mina bröder, jag är själv redan övertygad om att ni själva är fyllda av godhet, uppfyllda med all kunskap, i stånd att även förmana varandra.

1 Kor. 1:5. 2 Petr. 1:12. 1 Joh. 2:21.

15. Likväl, bröder*, har jag delvis skrivit ganska djärvt till er för att ytterligare påminna er, på grund av den nåd som jag har fått av Gud,

Rom. 1:5. *UN utelämnar: bröder.

16. att jag skall vara Jesu Kristi tjänare bland hedningarna och betjäna dem med Guds evangelium, så att hedningarna blir ett välbehagligt offer för honom, helgat genom den Helige Ande.

Apg. 9:15, 13:2.

Rom. 11:13. Gal. 2:7. 1 Tim. 2:7. 2 Tim. 1:11.

17. Därför har jag berömmelsen i Kristus Jesus i det som tillhör Gud.

18. Ty jag vågar inte tala om något annat än det som Kristus har utfört genom mig för att göra hedningarna lydiga, genom ord och gärning,

Rom. 1:5, 16:26.

19. genom kraften i tecken och under, genom Guds* Andes kraft, så att jag från Jerusalem och runt omkring ända till Illyrien till fullo** har predikat Kristi evangelium.

*UN utelämnar: Guds. **utan att ta bort något.

20. Jag har eftersträvat att predika evangelium, där Kristus inte tidigare har blivit nämnd, för att jag inte skulle bygga på en annans grund.

2 Kor. 10:15.

21. Utan såsom det står skrivet: De för vilka han inte har blivit förkunnad skall se, och de som inte har hört skall förstå.

Jes. 52:15.

22. Detta är också orsaken, varför jag så ofta har varit förhindrad att komma till er.

Rom. 1:13. 1 Thess. 2:1.

23. Men nu, då jag inte längre har någon plats i dessa områden och i många år har långtat efter att komma till er,

Rom. 1:10. 1 Thess. 3:10.

24. vill jag besöka er när jag reser till Spanien. För jag hoppas att på genomresan få se er, och därefter av er få hjälp att komma dit, sedan jag först en tid har haft glädjen att vara tillsammans med er.

25. Men nu far jag till Jerusalem för att tjäna de heliga.

Apg. 19:21, 24:17.

26. Ty Makedonien och Akaja hade en önskan att göra en insamling till de fattiga bland de heliga som är i Jerusalem.

1 Kor. 16:1.

2 Kor. 8:1, 9:2f. Gal. 2:9-10.

27. De ville gärna göra så, och de står också i skuld till dem. Ty om hedningarna har fått del i deras andliga goda, så är de också skyldiga att tjäna dem med sitt materiella goda.

1 Kor. 9:11. Gal. 6:6.

28. När jag så har fullgjort detta och på ett säkert sätt överlämnat åt dem denna frukt, vill jag ta vägen förbi er på resan till Spanien.

29. Och jag vet att när jag kommer till er, skall jag komma med välsignelsen från Kristi evangelium* i fullt mått.

Rom. 1:11. *UN utelämnar: evangelium.

30. Nu förmanar jag er, bröder, genom vår Herre Jesus Kristus och genom Andens kärlek, att ni tillsammans med mig kämpar i era böner till Gud för mig,

2 Kor. 1:11.

31. att jag må bli räddad undan dem som inte tror* i Judeen och att mitt uppdrag till Jerusalem blir väl mottaget av de heliga.

2 Thess. 3:2.

*KXII: otrogna.

32. Så att jag genom Guds vilja med glädje kan komma till er och hämta nya krafter tillsammans med er.

Apg. 18:21. 1 Kor. 4:19.

33. Må nu fridens Gud vara med er alla. Amen. Fil. 4:9. 1 Thess. 5:23. 2 Thess. 3:16.

16 Kapitlet

Hälsningar.

Varning för falska lärare.

Slutord.

Jag vill starkt rekommendera vår syster Febe, som är församlingens tjänarinna i Kenkrea,

2. att ni tar emot henne i Herren, som det anstår de heliga och hjälper

henne med allt, där hon behöver er hjälp. Ty hon har själv varit en hjälp för många och även för mig.

3. Hälsa Priskilla* och Akvila, mina medarbetare i Kristus Jesus,

Apg. 18:2f. 1 Kor. 16:19. 2 Tim. 4:19. *UN: Priska.

4. som har vågat sina liv* för mig. Dem tackar inte bara jag utan också alla församlingar bland hedningarna.

*Ordagrant: som för mitt liv lade ner sina egna nackar.

5. Hälsa också församlingen som är i deras hus. Hälsa min högt älskade Epenetus som är Akajas* förstlingsfrukt åt Kristus.

*UN: Asiens.

6. Hälsa Maria, som har arbetat mycket för oss*.

*UN: er.

7. Hälsa Andronikus och Junias, mina landsmän* och medfångar, som har ett gott anseende bland apostlarna, och som var i Kristus före mig.

*Alt. övers.: släktingar.

8. Hälsa Amplias*, min älskade i Herren.

*UN: Ampliatius.

9. Hälsa Urbanus, vår medarbetare i Kristus och min älskade Stakys.

10. Hälsa Apelles, den beprövade i Kristus. Hälsa dem som hör till Aristobulus hus.

11. Hälsa Herodion, min landsman*. Hälsa dem av Narcissus hus, som är i Herren.

*Alt. övers.: släkting.

12. Hälsa Tryfena och Tryfosa, som arbetar i Herren. Hälsa den älskade Persis, som har arbetat mycket i Herren.

13. Hälsa Rufus, den utvalde i Herren, och hans och min moder.

14. Hälsa Asynkritus, Flegon, Hermas, Patrobas, Hermes, och de bröder som är med dem.

15. Hälsa Filologus och Julia, Nereus

och hans syster och Olympas och alla de heliga som är med dem.

16. Hälsa varandra med en helig kyss. Kristi* församlingar hälsar er.

1 Kor. 16:20. 2 Kor. 13:12. 1 Thess. 5:26. 1 Petr. 5:14.
*UN tillägger: Alla.

17. Jag förmanar er, bröder, att ge akt på dem som åstadkommer splittring och förförelser i strid mot den lära, som ni har fått undervisning i. Vänd er bort från dem.

Gal. 1:8-9. Kol. 2:8. 1 Tim. 6:3. 2 Tim. 3:2f. 2 Joh. 10.

18. Ty sådana tjänar inte vår Herre Jesus* Kristus utan sin buk, och genom milda ord och smekande tal bedrar de deras hjärtan som är godtrogna**.

Hes. 13:18. Fil. 3:18-19. 2 Petr. 2:3.
*UN utelämnar: Jesus. **KXII: menlösa, dvs. oskyldiga.

19. Er lydnad är känd av alla. Därför gläder jag mig över er, men jag vill att ni är visa i det som är gott och oskyldiga i det som är ont.

Matt. 10:16. Rom. 1:8. 1 Kor. 14:20.

20. Men fridens Gud skall snart krossa sönder Satan under era fötter. Vår Herre Jesu Kristi nåd vare med er. Amen*.

Rom. 15:33. 1 Kor. 16:23.

2 Kor. 13:13. *UN utelämnar: Amen.

21. Timoteus, min medarbetare, och Lucius, Jason och Sosipater, mina släktingar*, hälsar er.

Apg. 13:1, 16:1, 17:5-9, 20:4. Fil. 2:19.

1 Thess. 3:2. *Alt. övers.: landsmän.

22. Jag, Tertius, som har skrivit brevet, hälsar er i Herren.

23. Gajus, som är min och hela församlingens värd, hälsar er. Erastus, stadens kassör, och brodern Kvartus hälsar er.

Apg. 19:22. 2 Tim. 4:20.

24. Vår Herre Jesu Kristi nåd vare med er alla. Amen*.

1 Thess. 5:28.

*UN utelämnar hela versen.

25. Nu till honom som förmår styrka er genom mitt evangelium och förkunnelsen om Jesus Kristus, enligt uppenbarelsen av den hemlighet, som har varit dold sedan världens början,

Ef. 1:9, 3:9f. Kol. 1:26. 2 Tim. 1:10.

26. men som nu har uppenbarats och genom profetiska Skrifter på den evige Gudens befallning gjorts känd för att alla folk skall föras till trons lydnad –

Rom. 1:5, 15:18. Tit. 1:3. 1 Joh. 1:1.

27. Gud, den ende vise, tillhör äran, genom Jesus Kristus, i evighet. Amen.

1 Tim. 1:17. Jud. v. 25.

Skrivet till romarna från Korint, och sänt genom Febe, församlingens tjänarinna i Kenkrea.

Paulus första brev till korintierna

1 Kapitlet

Aposteln hälsar de kristna i Korint och varnar dem för splittringar. Världens visdom och korsets dårskap.

Från Paulus, genom Guds vilja kallad till Jesu Kristi apostel, och brodern Sostenes,

Apg. 18:17.

2. till den Guds församling som är i Korint, de helgade i Kristus Jesus, kallade heliga, tillsammans med alla dem som på varje plats, både deras och vår, åkallar vår Herre Jesu Kristi namn.

Joh. 17:19. Apg. 15:9. Ef. 1:1.
1 Thess. 4:7. 2 Tim. 1:9.

3. Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.

Rom. 1:7. 2 Kor. 1:2. Ef. 1:2.

4. Jag tackar alltid min Gud för er skull, för den Guds nåd som har blivit given åt er genom Jesus Kristus.

Rom. 1:8.

5. Ty genom honom har ni blivit rika på allt slags tal och all slags kunskap,

1 Kor. 12:8. 2 Kor. 8:7. Kol. 1:9.

6. eftersom vittnesbördet om Kristus har blivit befäst hos er.

7. Därför saknar ni ingen nådegåva, medan ni väntar på vår Herre Jesu Kristi uppenbarelse.

Fil. 3:20. Tit. 2:13.

8. Han skall också göra er fast grundade ända till slutet, så att ni är fria från anklagelser på vår Herre Jesu Kristi dag.

Kol. 1:22. 1 Thess. 3:13, 5:23. 2 Thess. 3:2-3.

9. Gud är trofast, genom honom är ni kallade till gemenskap med hans Son, Jesus Kristus, vår Herre.

1 Thess. 5:24. Joh. 15:5.

10. Men jag förmanar er, bröder, i vår Herre Jesu Kristi namn, att ni alla är eniga i ert tal och inte tillåter någon oenighet bland er, utan är fullkomligt förenade i samma sinnelag och samma mening.

Rom. 12:16, 15:5. Ef. 4:3.
Fil. 2:2, 3:15-16. 1 Petr. 3:8.

11. Ty av dem som hör till Kloes folk har jag fått veta om er, mina bröder, att det förekommer stridigheter bland er.

12. Vad jag menar är detta att var och en säger: Jag håller mig till Paulus, eller: Jag håller mig till Apollos, eller: Jag håller mig till Kefas, eller: Jag håller mig till Kristus.

Apg. 18:24. 1 Kor. 3:4. Joh. 1:42.

13. Är Kristus delad? Blev Paulus korsfäst för er? Eller blev ni döpta i Paulus namn?

14. Jag tackar Gud att jag inte har döpt någon av er utom Krispus och Gajus,

Apg. 18:8. Rom. 16:23.

15. så att ingen kan säga att jag* har döpt i mitt namn.

*UN: ni har blivit döpta.

16. Jo, Stefanus familj har jag också döpt. För övrigt vet jag inte om jag har döpt någon annan.

1 Kor. 16:15f.

17. Ty Kristus har inte sänt mig för

att döpa, utan för att predika evangelium, inte med visdom i ord, för att Kristi kors inte skall förlora sin kraft.

1 Kor. 2:1f. 2 Petr. 1:16.

18. Ty talet* om korset är en dårskap för dem som går förlorade, men för oss som blir frälsta är det Guds kraft.

Rom. 1:16. 1 Kor. 4:10. *Alt. övers.: ordet.

19. Ty det står skrivet: Jag skall göra de visas visdom om intet, och de förståndigas förstånd skall jag förkasta.

Job 5:12-13. Jes. 29:14.

20. Var är de visa? Var är de skriftlärda? Var är denna världens kloka*? Har inte Gud gjort denna världens visdom till dårskap?

Job 12:17. Jes. 33:18. Rom. 1:22. *Alt. övers.: debattörer.

21. Eftersom världen inte genom sin visdom lärde känna Gud i hans visdom, så behagade det Gud att genom den dårskap som predikas frälsa dem som tror.

Matt. 11:25.

Luk. 10:21. Rom. 1:21f.

22. Judarna begär ett tecken och grekerna söker efter visdom.

Matt. 12:38, 16:1. Joh. 4:48, 6:30.

23. Men vi predikar Kristus som korsfäst, för judarna en stötesten och för grekerna en dårskap,

Joh. 6:60f. 1 Kor. 2:14.

24. men för dem som är kallade, både judar och greker, predikar vi Kristus, Guds kraft och Guds visdom.

Rom. 1:16.

25. Ty Guds dårskap är visare än människor, och Guds svaghet är starkare än människor.

26. Ty se på er kallelse, bröder, att det var inte många som var visa efter köttet, inte många mäktiga, inte många av förnäm släkt.

Joh. 7:48. 1 Kor. 2:8.

27. Men det som var dåraktigt för världen har Gud utvalt för att låta de

visa stå där med skam, och det som var svagt i världen har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam.

Matt. 11:25. Jak. 2:5.

28. Det som var ringa och föraktat i världen och det som ingenting var, det har Gud utvalt för att göra till intet det som var någonting,

29. för att inget kött skall kunna berömma sig inför honom*.

Rom. 3:27. Ef. 2:9. *UN: Gud.

30. Men det är av honom som ni är i Kristus Jesus, som för oss har blivit till visdom från Gud och till rättfärdighet och till helgelse och till förlossning*,

Jer. 23:5. Joh. 17:19. Rom. 4:25.

Ef. 1:7. Kol. 2:2-3. *Alt. övers.: återlösning, befrielse.

31. för att som det står skrivet: Den som berömmar sig skall berömma sig i Herren.

Jer. 9:23-24. 2 Kor. 10:17.

2 Kapitel

Paulus har inte med mänsklig visdom utan i Andens kraft predikat den korsfäste Kristus.

När jag kom till er, bröder, kom jag inte med stor vältalighet eller hög visdom för att förkunna Guds vittnesbörd* för er.

Apg. 18:1. 1 Kor. 1:17. *UN: hemlighet.

2. Ty jag hade bestämt mig för att bland er inte veta av något annat, utom Jesus Kristus och honom korsfäst.

Gal. 6:14.

3. Och jag var hos er i svaghet och med fruktan och med mycken bävan.

2 Kor. 10:10, 11:30, 12:5f. Gal. 4:13. Fil. 2:12.

4. Mitt tal och min predikan var inte med övertalande ord av mänsklig* visdom, utan genom bevisning i Ande och kraft,

*UN utelämnar: mänsklig.

5. för att er tro inte skulle bero på människors visdom, utan på Guds kraft.

2 Kor. 4:7.

6. Visdom talar vi emellertid bland de fullkomliga, men en visdom som inte tillhör denna världen eller denna världens mäktiga som kommer att förgås.

Jak. 3:15.

7. Utan vi talar Guds hemliga visdom, den fördolda, som Gud före världens begynnelse har förutbestämt till vår härlighet,

Job 28:21. Rom. 16:25. 1 Kor. 4:1.

Ef. 3:9. Kol. 1:26. 2 Tim. 1:9.

8. som ingen av denna världens furstar har känt till. Ty om de hade känt till den, skulle de inte ha korsfäst härlighetens Herre.

Matt. 11:25.

Joh. 7:48, 16:3. Apg. 13:27. 2 Kor. 3:14. 1 Tim. 1:13.

9. Utan som Skriften säger: Vad inget öga har sett och inget öra har hört och vad som inte har stigit upp i något människohjärta, det har Gud berett åt dem som älskar honom.

Jes. 64:4. 1 Kor. 1:23.

10. Men för oss har Gud uppenbarat det genom sin Ande*, ty Anden utforskar allting, ja, också djupen i Gud.

Matt. 13:11, 16:17. 2 Kor. 3:18.

1 Joh. 2:27. *UN: Anden.

11. Ty vilken människa vet vad som finns i människan, utom människans ande som finns i henne? Så vet inte heller någon vad som finns i Gud utom Guds Ande.

Ords. 20:21. Jer. 17:9.

12. Men vi har inte fått världens ande, utan den Ande som är av Gud, för att vi skall veta vad vi har fått av Gud,

Rom. 8:15.

13. om vilket vi också talar, men inte med sådana ord som mänsklig visdom lär, utan med sådana ord som den Helige* Ande lär, och bedömer andliga saker andligen.

2 Petr. 1:16.

*UN utelämnar: Helige.

14. En oandlig* människa tar inte emot det som hör till Guds Ande. Ty det är en dårskap för henne och hon kan inte heller förstå det, eftersom det måste bedömas andligen.

Joh. 8:47. Jud. v.19. *KXII: naturlig. Alt. övers.: själisk.

15. Men den som är andlig bedömer allt, men själv blir hon inte bedömd av någon.

16. Ty vem har lärt känna Herrens sinne, så att han skulle kunna undervisa honom? Men vi har Kristi sinne.

Job 15:8. Jes. 40:13. Jer. 23:18. Rom. 11:34.

3 Kapitlet

Aposteln tillrättavisar de kristna i Korint för deras partisinne. Guds andliga tempelbyggnad.

Bröder, jag kunde inte tala till er som till andliga, utan som till köttsliga, som till spädbarn i Kristus. 2. Mjolk gav jag er att dricka och inte fast föda. Den tålde ni ännu inte, och det gör ni inte nu heller, 3. eftersom ni fortfarande är köttsliga. Ty då avund, strid och splittringar* finns bland er, är ni inte då köttsliga och lever på vanligt mänskligt vis?

1 Kor. 1:11. Gal. 5:19-20.

Jak. 3:16. *UN utelämnar: splittringar.

4. För då en säger: Jag håller mig till Paulus, och en annan: Jag håller mig till Apollos, är ni då inte köttsliga?

1 Kor. 1:12.

5. Vem är Paulus, vem är Apollos, förutom tjänare genom vilka ni har kommit till tro, och det efter vad Herren har gett åt var och en?

Apg. 18:24. 1 Kor. 16:12.

6. Jag planterade, Apollos vattnade, men Gud gav växten*. Apg. 18:26, 19:1.

*Alt. övers.: gjorde så att det växte.

7. Så är nu varken den som planterar eller den som vattnar något, utan endast Gud som ger växten.

8. Men den som planterar och den som vattnar är ett, och var och en skall få sin lön efter sitt arbete.

Jer. 17:10, 32:19. Matt. 16:27.

Rom. 2:6. Upp. 2:23, 22:12.

9. Ty vi är Guds medarbetare, ni är Guds åker, en Guds byggnad.

2 Kor. 6:1. Ef. 2:20-21.

10. Efter den Guds nåd som Gud har gett mig har jag lagt grunden såsom en vis byggmästare, och en annan bygger på den. Men var och en måste se till hur han bygger. Rom. 1:5, 15:20.

11. Ty en annan grund kan ingen lägga än den som är lagd, vilken är Jesus Kristus.

Jes. 28:16. Matt. 16:18.

Ef. 2:20. 1 Petr. 2:7.

12. Om nu någon bygger på denna grund med guld, silver, ädla stenar, trä, hö eller strå,

13. så skall vars och ens verk bli uppenbart. Ty den dagen skall göra det klart, för den skall uppenbaras i eld, och hur vars och ens verk är skall elden pröva. Jes. 48:10. 1 Petr. 1:7, 4:12.

14. Om det verk som någon har byggt består, skall han få lön.

15. Men om hans verk blir uppbränt, så skall han lida förlust. Men han själv skall bli frälst, men såsom genom eld.

16. Vet ni inte, att ni är Guds tempel och att Guds Ande bor i er?

1 Kor. 6:19. 2 Kor. 6:16. Ef. 2:21-22. Hebr. 3:6. 1 Petr. 2:5.

17. Om någon orenar* Guds tempel, skall Gud förgöra honom: Ty Guds tempel är heligt, och det templet är ni.

*KXII: fördärvar.

18. Ingen må bedra sig själv. Om någon bland er tycker att han är vis i denna världen, må han bli dåraktig för att han må bli vis. Ords. 3:7. Jes. 5:21.

19. Ty denna världens visdom är dårskap inför Gud, för det står skrivet: Han fångar de visa i deras slughet. Job 5:13.

20. Och vidare: Herren känner de visas tankar att de är till ingen nytta*.

Ps. 94:11. **KXII: föfängliga.*

21. Därför skall ingen berömma sig av människor. Allt är ju ert,

22. vare sig Paulus eller Apollos eller Kefas eller världen eller liv eller död, vare sig det som nu är, eller det som skall komma. Allt är ert.

23. Men ni tillhör Kristus och Kristus tillhör Gud.

4 Kapitlet

Paulus framställer apostlarnas självförsakelse till ett föredöme och varnar för högmod.

Alltså må varje människa anse oss vara Kristi tjänare och förvaltare av Guds hemligheter.

2 Kor. 4:5, 6:4. Kol. 1:25. Tit. 1:7.

2. Men dessutom krävs det av en förvaltare att man finner en sådan vara trogen. Luk. 12:42.

3. Men för mig har det mycket liten betydelse att jag blir dömd av er eller av någon mänsklig domstol*. Ja, jag dömer inte ens mig själv, **KXII: dag.*

4. för jag vet inget med mig själv, ändå är jag inte genom det rättfärdigad. Utan Herren är den som dömer mig.

2 Mos. 34:7. Job 9:2.

Ps. 130:3, 143:2. Rom. 4:2.

5. Döm därför inte förrän tid är, tills Herren kommer, som både skall låta det som är fördolt i mörkret komma i ljuset och uppenbara hjärtats uppsåt. Då skall var och en få sitt beröm av Gud.

Dan. 7:10. Matt. 7:1.
Rom. 2:1. Upp. 20:12.

6. Bröder, detta har jag tillämpat på mig och Apollos för er skull, för att ni av oss skall lära er att inte tänka* utöver det som är skrivet, för att ni inte skall bli högmodiga mot varandra, för den enes eller den andres skull.

Ords. 3:7. Rom. 12:3.
*UN utelämnar: tänka.

7. Ty vem ger dig företrädare framför andra? Och vad har du som du inte har fått? Och även om du har fått det, varför skryter du då, som om du inte hade fått det?

Joh. 3:27. Rom. 12:6. 1 Petr. 4:10. Jak. 1:17.

8. Ni är redan mätta, ni har redan blivit rika och utan oss regerat som kungar! Och jag skulle önska att ni regerade, så att också vi kunde regera tillsammans med er.

9. För mig verkar det som att Gud har ställt fram oss apostlar såsom de allra ringaste, såsom ämnade åt döden. Ty vi har blivit ett skådespel för världen, för både änglar och människor.

Ps. 44:23. Rom. 8:36.
1 Kor. 15:8-10. Ef. 3:8. Hebr. 10:33.

10. Vi är dårar för Kristi skull, men ni är kloka i Kristus. Vi är svaga, men ni är starka. Ni är ärade, men vi är föraktade.

1 Kor. 2:3. 2 Kor. 13:9. 2 Thess. 3:7.

11. Ända till denna stund är vi hungriga och törstiga och nakna och blir misshandlade och har ingen fast hemvist.

Apg. 23:2. 2 Kor. 4:8, 11:23.

12. Vi sliter och arbetar med våra

egna händer. När vi blir smädade, välsignar vi, när vi blir förföljda, härdar vi ut.

Matt. 5:44.
Luk. 6:28, 23:34. Apg. 7:60, 18:3, 20:34.
Rom. 12:14. 1 Thess. 2:9. 2 Thess. 3:8.

13. När de förtalar oss, ber vi. Vi har blivit som världens avskum, var mans avskräde, ända till denna dag.

Klag. 3:45.

14. Detta skriver jag inte för att jag vill få er att skämmas, utan jag förmanar er såsom mina älskade barn.

15. Ty om ni än hade tio tusen uppfostrare i Kristus, så har ni ändå inte många fäder. Ty jag har fött er i Kristus Jesus genom evangelium.

Apg. 18:11. Gal. 4:19. 1 Thess. 2:11. Filem. v. 10.

16. Därför förmanar jag er: Bli mina efterföljare.

1 Kor. 11:1. Fil. 3:17. 1 Thess. 1:6.

17. Det är därför jag har sänt Timoteus till er, vilken är min älskade och trogne son i Herren. Han skall påminna er om mina vägar i Kristus, såsom jag lär överallt i alla församlingar.

Apg. 19:22.
2 Thess. 3:9. 1 Tim. 1:2. 2 Tim. 1:2.

18. Men några av er har blivit uppblåsta, som om jag inte skulle komma till er.

19. Men jag skall snart komma till er, om Herren vill, och då skall jag lära känna, inte dessa uppblåstas ord, utan deras kraft.

Apg. 18:21.
Rom. 15:32. Jak. 4:15.

20. Ty Guds rike består inte i ord utan i kraft.

1 Kor. 2:4.

21. Vad vill ni? Skall jag komma till er med ris eller med kärlek och i en fridsam ande?

2 Kor. 10:2, 13:10.

5 Kapitlet

Församlingen uppmanas att utöva tukt mot uppenbara syndare.

Överallt talas det om att otukt förekommer bland er och en sådan otukt som inte ens nämns* bland hedningarna, nämligen att någon lever ihop med sin fars hustru.

3 Mos. 18:8. 5 Mos. 27:20. *UN utelämnar: nämns.

2. Och ni är uppblåsta fastän ni hellre skulle vara bedrövade, så att den som hade gjort sig skyldig till detta hade drivits ut från er.

3. För jag, som visserligen är frånvarande till kroppen, men närvarande i anden, har redan som om jag var närvarande, fällt domen över den som har handlat så.

Kol. 2:5.

4. I vår Herre Jesu Kristi* namn skall vi, ni och min ande, komma tillsammans med vår Herre Jesu Kristi* kraft

Matt. 16:19.

Joh. 20:23. *UN utelämnar: Kristi.

5. och överlämna den det gäller åt Satan till köttets fördärv, så att anden kan bli frälst på Herren Jesu* dag.

1 Tim. 1:20. *UN utelämnar: Jesu.

6. Er berömmelse är inte god. Vet ni inte att lite surdeg syrar hela degen?

Matt. 13:33. Gal. 5:9. Jak. 4:16.

7. Rensa därför* ut den gamla surdegen, så att ni blir en ny deg. Ni är ju osyrade. Ty även vårt påskalamm Kristus är slaktat för oss**.

Jes. 53:7. Joh. 1:29f. 1 Kor. 15:3. 1 Petr. 1:19.

*UN utelämnar: därför. **UN utelämnar: för oss.

8. Låt oss därför inte hålla högtid med gammal surdeg, och inte med elakhetens och onskans surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade deg.

2 Mos. 12:3f. 5 Mos. 16:3.

9. Jag skrev till er i brevet att ni inte skulle ha något att göra med otuktiga människor.

2 Kor. 6:14. Ef. 5:11.

2 Thess. 3:14.

10. Men då menade jag inte denna världens otuktiga människor i allmänhet eller giriga eller rövare eller avgudadyrkare. I så fall måste ni ju rymma bort från världen.

11. Men nu skrev jag till er att ni inte skall umgås med någon som kallas broder, om han är en otuktig eller en girig eller en avgudadyrkare eller en smädare eller en drinkare eller en utsugare*. Ni skall inte ens äta tillsammans med en sådan.

Matt. 18:17. Rom. 16:17. 2 Thess. 3:6. *KXII: rövare.

12. Ty vad angår det mig att döma även dem som är utanför? Dömer inte ni dem som är innanför?

13. Men dem som är utanför dömer Gud. Därför, driv själva ut ifrån er den som är ond.

5 Mos. 13:5, 17:7, 22:21-24.

6 Kapitlet

Förmaning att undvika rättegångar.

Frihetens bruk. Varning för otukt.

Vågar någon av er som har sak mot en annan att gå till rätta inför orättfärdiga och inte inför heliga?

2. Vet ni inte att de heliga skall döma världen? Om nu världen skall dömas av er, duger ni då inte till att döma i småsaker?

Matt. 19:28. Luk. 22:30.

3. Vet ni inte att vi skall döma änglar? Hur mycket mer då inte i de ting som hör till detta livet?

4. Men när ni har några rättstvister angående det som har med detta livet att göra, så sätter ni dem som är ringa aktade i församlingen till domare.

5. Till er skam säger jag detta. Finns det då inte någon vis bland er, inte en enda som kan döma mellan sina bröder?

6. Istället går broder till rätta med broder, och detta inför dem som inte tror!

7. Därför är redan det ett nederlag* bland er att ni går till rätta med varandra. Varför lider ni inte hellre orätt? Varför finner ni er inte hellre i att lida förlust?

Ords. 20:22. Matt. 5:39. Luk. 6:29.
Rom. 12:17f. 1 Thess. 4:6, 5:15. *KXII: en brist.

8. I stället vållar ni andra orätt och förluster*, och detta mot bröder.

*KXII: skada.

9. Vet ni då inte att de orättfärdiga inte skall ärva Guds rike? Låt inte bedra er. Varken otuktiga eller avgudadyrkare eller äktenskapsbrytare eller de som utövar homosexualitet eller de som låter sig utnyttjas för sådant*,

*KXII: drängaskändare.

10. eller tjuvar eller giriga eller drinkare eller hädare eller utsugare* skall ärva Guds rike.

Gal. 5:19-21. Ef. 5:5.
1 Tim. 1:9. *KXII: rövare.

11. Och sådana var en del bland er. Men ni är rentvådda och ni är helgade och ni är rättfärdiggjorda i Herren Jesu* namn och genom vår Guds Ande.

Ef. 2:1-2, 5:8. Kol. 3:7. Tit. 3:3.
*UN tillägger: Kristi.

12. Allt är tillåtet för mig, men allt

är inte nyttigt. Allt är tillåtet för mig, men jag skall inte låta något ta makten över mig.

1 Kor. 10:23.

13. Maten är för magen och magen är för maten, men Gud skall göra slut på bådadera. Men kroppen är inte till för otukt utan för Herren, och Herren för kroppen.

Matt. 15:17. Rom. 11:17.

14. Och Gud som har uppväckt Herren skall också uppväcka oss genom sin kraft.

Apg. 2:24f.
Rom. 6:5f, 8:11. 2 Kor. 4:14.

15. Vet ni inte att era kroppar är Kristi lemmar? Skall jag då ta Kristi lemmar och göra dem till en skökas lemmar? Nej, inte alls!

1 Kor. 12:27. Ef. 4:12f, 5:30.

16. Eller vet ni inte, att den som förenar sig med en sköka är en kropp med henne? Ty de två, säger han, skall bli ett kött.

1 Mos. 2:24. Matt. 19:5. Mark. 10:8. Ef. 5:31.

17. Men den som håller sig till Herren är en ande med honom.

Joh. 17:21-23. Ef. 4:4.

18. Fly otukten. All annan synd som en människa begår är utanför kroppen, men den som bedriver otukt syndar mot sin egen kropp.

19. Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den Helige Ande, som bor i er och som ni har från Gud, och att ni inte tillhör er själva?

1 Kor. 3:16.
2 Kor. 6:16. Hebr. 3:6. 1 Petr. 2:5.

20. Ty ni är dyrt köpta. Så förhärliga därför Gud i er kropp och i er ande, vilka tillhör Gud*.

1 Kor. 7:23. Gal. 3:13.
Hebr. 9:12. 1 Petr. 1:18-19. 2 Petr. 2:1.
*UN utelämnar: och i er ande vilka tillhör Gud.

7 Kapitlet

Råd och förmaningar angående äktenskap.

- N**är det gäller det ni skrev till mig
 om, svarar jag: Det är gott för en
 man att inte röra en kvinna,
 2. men för att undgå otukt skall var
 man ha sin egen hustru, och var
 kvinna sin egen man.
 3. Mannen skall visa sin hustru den
 ömhet* som han är skyldig henne
 och på samma sätt hustrun sin man.
1 Petr. 3:7. *UN utelämnar: ömhet.
 4. Hustrun råder inte över sin egen
 kropp, utan mannen. Och på samma
 sätt råder inte heller mannen över sin
 egen kropp, utan hustrun.
 5. Dra er inte ifrån varandra, om
 det inte sker för en tid med bådas
 samtycke, för att få ledighet till fasta*
 och bön. Och kom sedan tillsam-
 mans igen, för att Satan inte skall
 fresta er, eftersom ni inte kan leva
 avhållsamt. *UN utelämnar: fasta och.
 6. Men detta säger jag som ett med-
 givande och inte som en befallning.
 7. Ty helst skulle jag vilja att alla
 människor vore som jag. Men var
 och en har sin särskilda gåva från
 Gud, den ene så, den andre så.
Matt. 19:12. 1 Kor. 12:11.
 8. Till de ogifta och till änkorna
 säger jag: Det är gott för dem, om
 de förblir som jag.
 9. Men kan de inte leva avhållsamt,
 så bör de gifta sig, eftersom det är
 bättre att gifta sig än att brinna av
 begär.
 10. Men de gifta befaller inte jag,

utan Herren: En hustru skall inte
 skilja sig från sin man. Mal. 2:14.

Matt. 5:32, 19:6f. Mark. 10:11-12. Luk. 16:18.

11. Men skulle hon skilja sig, då skall
 hon förbli ogift eller försona sig med
 sin man. Och en man får inte överge
 sin hustru.
 12. Och till de övriga säger jag, inte
 Herren: Om det är så att en broder
 har en hustru som inte tror och hon
 är villig att leva tillsammans med
 honom, så får han inte skilja sig
 från henne.
 13. Och om en hustru har en man
 som inte tror och han är villig att
 leva tillsammans med henne, får hon
 inte skilja sig från honom.
 14. Ty den man som inte tror är
 helgad genom hustrun, och den
 hustru som inte tror är helgad
 genom mannen*. Annars vore ju
 era barn orena, men nu är de heliga.
*UN: brodern.
 15. Men om den som inte tror vill
 skiljas, så låt honom skiljas. En
 broder eller syster är i sådana fall
 inte bunden av något tvång, utan
 Gud har kallat oss* att leva i frid.
*UN: er.
 16. Ty hur kan du hustru veta om du
 kan frälsa din man? Eller, du man,
 hur kan du veta om du kan frälsa
 din hustru? 1 Petr. 3:1.
 17. Men så som Gud* har tilldelat var
 och en, så som Herren** har kallat
 var och en, så skall han vandra. Så
 förordnar jag i alla församlingar.
*UN: Herren. **UN: Gud.
 18. Är någon kallad som omskuren,
 skall han inte bli som en oomskuren.
 Är någon kallad som oomskuren,
 skall han inte låta omskära sig.

19. Omskärelsen betyder inget och förhuden betyder inget. Vad som betyder något är att man håller Guds bud.

Gal. 5:6, 6:15.

20. Var och en skall förbli i den kallelse som han var i när han blev kallad.

Ef. 4:1. Fil. 1:27.

21. Är du kallad som slav, så låt detta inte bekymra dig. Men om du kan bli fri, så ta hellre vara på den möjligheten.

22. Ty den som har blivit kallad som slav i Herren, han är en Herrens frigivne. På samma sätt är också den som har blivit kallad såsom fri, en Kristi slav.

Rom. 6:18f. Gal. 5:13.

Ef. 6:6. 1 Petr. 2:16.

23. Ni är dyrt köpta. Bli inte slavar under människor.

1 Kor. 6:20. 2 Kor. 11:20.
Hebr. 9:12. 1 Petr. 1:18-19. 2 Petr. 2:1.

24. Bröder, var och en skall inför Gud förbli i det han var i när han blev kallad.

25. Men om jungfrurna har jag inte någon befallning från Herren, men jag ger ett råd*, såsom en som har fått barmhärtighet av Herren till att vara trovärdig**.

*KXII: min mening.

**KXII: trogen.

26. Jag menar därför att på grund av den nuvarande nöden* är det gott för en människa att förbli såsom hon är.

Jer. 16:2. *KXII: den nöd som är för handen.

27. Är du bunden vid en hustru, så sök inte att bli löst. Är du utan hustru, så sök inte att få en hustru.

28. Men även om du gifter dig, så syndar du inte och om en jungfru gifter sig, så syndar hon inte. Men sådana kommer att ha svårigheter i köttet, och jag vill skona er.

29. Men det säger jag, bröder: tiden är kort. Härefter må de som har hustrur, vara som om de inte hade någon,

30. och de som gråter, som om de inte grät, och de som gläder sig, som om de inte glädde sig och de som köper något, som om de inte fick behålla det,

31. och de som brukar denna världen, som om de inte brukade den. Ty denna världens ordning förgås.

Jes. 40:6. 1 Joh. 2:17.

32. Men jag ville gärna att ni vore fria från bekymmer. Den som är ogift är angelägen om det som tillhör Herren, hur han skall behaga Herren.

33. Men den som är gift är angelägen om det som tillhör världen, hur han skall behaga sin hustru.

34. Det är skillnad mellan en hustru* och en jungfru. Den ogifta kvinnan** är angelägen om det som tillhör Herren, att hon skall vara helig till både kropp och ande. Men hon som är gift är angelägen om det som tillhör världen, hur hon skall behaga sin man.

*UN: En ogift kvinna eller flicka.

**UN utelämnar: den ogifta kvinnan.

35. Men detta säger jag för ert eget bästa, inte för att lägga något band på er, utan med hänsyn till det som är anständigt och för att ni skall kunna ägna er åt Herren utan att bli distraherade av något.

36. Men om någon tror sig handla orätt mot sin ogifta dotter* som är giftasvuxen och vill gifta sig, så kan han göra som han vill. Han syndar inte. Låt dem gifta sig.

*KXII: jungfru.

37. Men om någon är fast i sitt sinne och inte hindras av något tvång, utan kan handla fritt efter sin egen vilja och är besluten i sitt sinne att låta henne förbli jungfru, så gör han något som är bra.

38. Alltså: den som gifter bort henne*

gör något bra, men den som inte gifter bort henne gör något som är ännu bättre.

*UN: den egna jungfrun.

39. En hustru är bunden genom lag* så länge hennes man lever. Men när hennes man dör är hon fri att gifta sig med vem hon vill, bara det sker i Herren.

Rom. 7:2. **UN utelämnar: genom lag.*

40. Men lyckligare är hon enligt min mening om hon förblir som hon är, och jag anser att också jag har Guds Ande.

8 Kapitlet

Råd angående ätande av kött som blivit offrat åt avgudar.

Men vad angår avgudaoffer så vet vi att vi alla har kunskap. Kunskapen uppblåser, men kärleken uppbygger.

Apg. 15:20f. Rom. 14:3f.

2. Och om någon tror sig ha kunskap om något, så vet han ännu inte det han borde veta.

Gal. 6:3. 1 Tim. 6:4.

3. Men om någon älskar Gud så är han känd av honom.

4. Beträffande mat som offrats åt avgudar, så vet vi att det inte finns någon avgud i världen och att det inte finns någon annan Gud utom en enda.

5 Mos. 4:39, 6:4. Mark. 12:29.

Rom. 14:14. 1 Kor. 10:19. Ef. 4:6. 1 Tim. 2:5.

5. Ty även om det finns några som kallas gudar, vare sig i himlen eller på jorden – såsom det finns många gudar och många herrar –

6. för oss finns ändå bara en Gud: Fadern, av vilken allting är och till vilken vi är, och en enda Herre, Jesus Kristus, genom vilken allting är och genom vilken vi är.

Mal. 2:10.

Joh. 1:3, 13:13. Apg. 17:28. Rom. 11:36. 1 Kor. 12:3.

Ef. 3:9, 4:5-6. Fil. 2:11. Kol. 1:16. Hebr. 1:2.

7. Hur som helst, alla har inte denna kunskap, men några gör det till en samvets sak* för avgudarnas skull ända tills nu, och äter det som om det var offrat åt avgudar, och så orenas deras svaga samvete.

Rom. 14:23.

1 Kor. 10:28. **UN: några som hittills varit vana vid avgudarna.*

8. Men maten främjar oss inte inför Gud. Ty äter vi, så blir vi inte däri-genom bättre. Äter vi inte, så blir vi inte däri-genom sämre.

Rom. 14:17.

9. Men se till att denna er frihet inte på något sätt blir till fall för dem som är svaga.

Rom. 14:13f. Gal. 5:13.

10. Ty om någon får se dig, hur du som har kunskap ligger till bords i ett avgudatempel, skall då inte den som har ett svagt samvete bli stärkt till att äta avgudaoffer?

11. Och skall den svage brodern, som Kristus har lidit döden för, gå förlo-rad genom din kunskap?

Rom. 14:15.

12. Och när ni på detta sätt syndar emot bröderna och sårar deras svaga samveten, så syndar ni mot Kristus.

13. Därför, om maten blir till fall för min broder, skall jag aldrig mer äta kött, så att jag inte blir orsak till min broders fall.

Rom. 14:21. 2 Kor. 11:29.

9 Kapitlet

Apostelns bruk av sin frihet.

Är jag inte en apostel*? Är jag inte fri? Har jag inte sett Jesus Kristus**, vår Herre? Är inte ni mitt verk i Herren?

Apg. 9:13f, 22:17-18, 23:11.

1 Kor. 4:15. 1 Kor. 15:8. 2 Kor. 12:2.

*UN annorlunda ordning: Är jag inte fri? Är jag inte apostel?

**UN utelämnar: Kristus.

2. Om jag inte är en apostel för andra så är jag det i alla fall för er. Ty ni är i Herren sigillet på mitt apostla-ämbete.

3. Mitt försvar mot dem som dömer mig är detta:

4. Har vi inte rätt att äta och dricka?

1 Kor. 9:14. 1 Thess. 2:7.

5. Har vi inte rätt att föra med oss en syster* som hustru, liksom de andra apostlarna och Herrens bröder och Kefas?

Matt. 8:14, 12:46. Mark. 6:3. Gal. 1:19.

*Dvs. en troende kvinna.

6. Eller är det endast jag och Barnabas, som inte har rätt att vara fria från arbete?

2 Thess. 3:9.

7. Vem tjänar någonsin i krig på egen bekostnad? Vem planterar en vingård och äter inte av dess frukt? Eller vem vaktar en hjord och lever inte av mjölken från hjorden?

1 Petr. 5:2.

8. Säger jag detta som en människa, eller säger inte också lagen samma sak?

9. Ty det står skrivet i Mose lag: Du skall inte binda för munnen på oxen som tröskar. Skulle Gud ha omsorg om oxarna?

5 Mos. 25:4. 1 Tim. 5:18.

10. Eller säger han det egentligen för vår skull? Utan tvekan är det för vår skull som det är skrivet att den som plöjer skall plöja med en förhoppning, och att den som tröskar med en förhoppning, om att få del av sitt hopp.

2 Tim. 2:6.

11. Har vi nu sått åt er vad som är andligt, är det då för mycket om vi skördar av ert jordiska goda?

Rom. 15:27. Gal. 6:6.

12. Om andra har fått del i denna rättighet hos er, har inte vi det ännu mer? Men vi har inte gjort bruk av

den rättigheten, utan vi står ut med allt för att vi inte skall lägga något hinder i vägen för Kristi evangelium.

Apg. 20:33. 2 Kor. 11:9, 12:13. 1 Thess. 2:7.

13. Vet ni inte att de som har hand om heliga ting* lever av det som kommer från templet, och att de som gör tjänst vid altaret får sin del av det som offras på altaret?

3 Mos. 2:3, 6:16-18. 4 Mos. 18:8. 5 Mos. 18:1.

*KXII: de som offra, de har sin näring från offret.

14. Så har också Herren bestämt, att de som predikar evangeliet skall leva av evangeliet.

5 Mos. 25:4. Matt. 10:10.

Luk. 10:7. 1 Tim. 5:18.

15. Men jag har inte gjort bruk av detta, och jag skriver inte detta för att jag skulle få det så. Ty det vore bättre för mig att dö, än att någon skall få ta min berömmelse ifrån mig.

Apg. 18:3, 20:34. 1 Kor. 4:12.

2 Kor. 11:10. 1 Thess. 2:9. 2 Thess. 3:8.

16. Ty om jag predikar evangelium, så är detta ingen berömmelse för mig, eftersom jag måste göra det, och ve mig om jag inte predikar evangelium.

Rom. 1:14.

17. Ty gör jag det av fri vilja, så får jag lön. Men om jag gör det för att jag är tvungen, så har det anförtrotts åt mig till att förvalta.

1 Kor. 4:1.

18. Vad har jag då för lön? Jo, den att när jag predikar Kristi* evangelium, så gör jag det utan kostnad genom att avstå** den rättighet som jag har i evangeliet.

*UN utelämnar: Kristi.

**KXII: inte skall missbruka min makt.

19. Därför, fastän jag är fri från alla, har jag likväl gjort mig till allas tjänare, så att jag kan vinna desto flera.

20. Och för judarna har jag blivit som en jude för att vinna judar. För dem som står under lagen har jag*

blivit som den som står under lagen, så att jag kan vinna dem som står under lagen. Apg. 16:3, 21:23f. Rom. 11:14

*UN tillägger: som inte själv står under lagen.

21. För dem som är utan lag har jag blivit som vore jag utan lag, fastän jag inte är utan Guds lag, utan under Kristi lag, så att jag kan vinna dem som är utan lag. Gal. 2:3.

22. För de svaga har jag blivit som* en svag så att jag kan vinna de svaga. Jag har för alla blivit allt, för att jag i varje fall skall frälsa några.

Rom. 15:1. 1 Kor. 10:33. 2 Kor. 11:29.

*UN och KXII utelämnar: som.

23. Men detta* gör jag för evangeliets skull, för att jag skall få del av det.

*UN: allt.

24. Vet ni inte att alla löparna på en tävlingsbana springer, men det är bara en som får priset? Spring så, för att ni skall få det.

Fil. 3:14.

2 Tim. 4:7. Hebr. 12:1.

25. Ty var och en som tävlar* lever återhållsamt på alla sätt. Detta gör de för att vinna en förgänglig segerkrans, men vi en oförgänglig.

1 Tim. 6:12. 2 Tim. 2:5, 4:8. *KXII: kämpar.

26. Jag löper därför inte utan något mål, jag kämpar inte som en som slår i tomma luften.

27. Utan jag disciplinerar min kropp och tvingar den till lydnad, för att jag inte skall predika för andra och själv inte hålla provet.

10 Kapitlet

Israels ökenvandring.

Varning för missbruk av friheten.

Dessutom, bröder, vill jag inte att ni skall vara okunniga om att alla våra fäder var under moln-

skyn och alla gick genom havet.

2 Mos. 13:21, 14:22. 4 Mos. 9:15.

5 Mos. 1:33. Jos. 4:23. Ps. 78:13-14, 105:39.

2. Och alla blev i molnskyn och i havet döpta till Mose,

3. och alla åt samma andliga mat,

2 Mos. 16:14. Ps. 105:40.

4. och alla drack samma andliga dryck. Ty de drack av den andliga Klippan som följde dem och den Klippan var Kristus.

2 Mos. 17:6.

4 Mos. 20:10, 21:16. Ps. 78:15.

5. Men de flesta av dem fann inte Gud behag i, för de blev kringsspridda i öknen.

4 Mos. 26:65.

6. Men detta har blivit till exempel för oss, för att inte vi liksom de skall ha begär till det onda.

4 Mos. 11:4f. Ps. 78:30, 106:14.

7. Bli inte heller avgudadyrkare som några av dem blev, som det står skrivet: Folket satte sig ner till att äta och dricka och steg upp för att leka.

2 Mos. 32:6.

8. Låt oss inte heller begå otukt, såsom en del av dem begick otukt och 23 000 föll på en dag.

4 Mos. 25:1f. Ps. 106:28.

9. Låt oss inte heller fresta Kristus, såsom också en del av dem frestade honom och blev dödade av ormar.

2 Mos. 17:3. 4 Mos. 21:6.

Ps. 78:18f, 95:9, 106:14.

10. Klaga inte heller, såsom också en del av dem klagade och blev dödade av fördärvaren.

2 Mos. 16:2. 4 Mos. 14:2f. Ps. 106:25.

11. Men allt* detta hände dem som exempel och skrevs ner till varning för oss som har tidsålderns slut inpå oss.

Rom. 15:4. 1 Kor. 9:10. *UN utelämnar: Allt.

12. Därför skall den som menar sig stå, se till att han inte faller.

Rom. 11:20.

13. Ingen annan frestelse har drabbat er än den som vanligen möter människan. Men Gud är trofast, han skall inte låta er frestas över er förmåga, utan när frestelsen kommer skall han också bereda en utväg, så att ni kan härda ut. 2 Kor. 1:7.

14. Därför, mina älskade, fly bort från avgudadyrkan. 2 Kor. 6:17. 1 Joh. 5:21.

15. Jag talar som till förståndiga. Bedöm själva vad jag säger:

16. Välsignelsens bägare*, som vi välsignar, ger den oss inte del av Kristi blod? Det bröd som vi bryter, ger det oss inte del av Kristi kropp?

Matt. 26:26. *KXII: kalk.

17. Ty vi är ett bröd och en kropp, fastän vi är många, eftersom vi alla får del av detta enda bröd.

Rom. 12:5. 1 Kor. 12:27.

18. Se på Israel efter köttet: Har inte de som äter av offren del i altaret?

3 Mos. 2:3, 7:14. 1 Kor. 9:13.

19. Vad vill jag då säga? Att en avgud är något, eller att det som offras åt avgudar är något?

1 Kor. 8:4.

20. Nej, det jag säger är, att vad hedningarna* offrar, det offrar de åt onda andar** och inte åt Gud, och jag vill inte att ni skall ha någon gemenskap med de onda andarna**.

3 Mos. 17:7. 5 Mos. 32:17. Ps. 106:37.

*UN utelämnar: hedningarna. **se not i Matt. 8:28, 31.

21. Ni kan inte dricka Herrens bägare* och de onda andarnas bägare*. Ni kan inte ha del i Herrens bord och i de onda andarnas bord.

2 Kor. 6:15. *KXII: kalk.

22. Eller vill vi reta Herren? Är vi starkare än han?

5 Mos. 32:21.

23. Allt är tillåtet för mig*, men inte

allt är nyttigt. Allt är tillåtet för mig*, men inte allt bygger upp.

1 Kor. 6:12. *UN utelämnar: för mig.

24. Ingen skall söka sitt eget bästa, utan var och en* den andres.

Rom. 15:2. 1 Kor. 13:5. Fil. 2:4.

*UN utelämnar: var och en.

25. Ät allt som säljs i köttaffären utan att ställa några frågor för samvetets skull.

26. Ty jorden är Herrens och allt som finns på den. 3 Mos. 19:5. Ps. 24:1, 50:10f.

27. Om någon av dem som inte är troende bjuder er till sig, och ni vill gå till honom, så ät av allt som sätts fram åt er, utan att ställa några frågor för samvetets skull. Luk. 10:7.

28. Men om någon då säger till er: Detta är offrat åt avgudar*, så ät inte för hans skull som talade om det och för samvetets skull, för jorden är Herrens och allt som fyller den**.

1 Kor. 8:10-11. *UN: offerkött.

**UN utelämnar: för jorden är Herrens och allt som fyller den.

29. Jag menar då inte ditt eget samvete utan den andres. För varför skall min frihet dömas av en annans samvete?

Rom. 14:16.

30. Om jag äter med tacksägelse, varför skall jag då hånas för det som jag tackar Gud för? Rom. 14:6. 1 Tim. 4:4.

31. Vare sig ni nu äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör allt till Guds ära.

Kol. 3:17.

32. Var inte till anstöt, varken för judar eller för greker eller för Guds församling.

Rom. 14:3.

33. Såsom även jag i allt försöker gå alla till mötes, och söker inte mitt eget bästa utan de mångas, för att de skall bli frälsta. Rom. 15:2. 1 Kor. 9:19f.

11 Kapitlet

Kvinnan skall inte be eller profetera utan att ha något på huvudet. Herrens nattvard får inte hållas på ett ovärdigt sätt.

Var mina efterföljare, liksom också jag är det till Kristus.

1 Kor. 4:16. Ef. 5:1. Fil. 3:17.

1 Thess. 1:6. 2 Thess. 3:9.

2. Jag berömmar er, bröder*, för att ni tänker på mig i allt och håller fast vid de föreskrifter som jag överlämnade åt er.

*UN utelämnar: bröder.

3. Men jag vill att ni skall veta att Kristus är var mans huvud, och att mannen är kvinnans huvud och att Gud är Kristi huvud.

Joh. 14:28. 1 Kor. 3:23, 15:27-28. Ef. 5:23.

4. Varje man som har något på huvudet när han ber eller profeterar vanärrar sitt huvud.

5. Men var kvinna som ber eller profeterar utan något på huvudet vanärrar sitt huvud. Ty det är detsamma som om hon var rakad.

6. För om en kvinna inte höljer* sig, så kan hon lika väl klippa av sitt hår, men eftersom det är en skam för en kvinna att klippa av håret eller raka av det, så skall hon hölja* sig.

5 Mos. 22:5. **dvs. att ha något på huvudet.*

7. En man skall inte hölja sitt huvud, eftersom han är Guds avbild och ära. Men kvinnan är mannens ära.

1 Mos. 1:26-27, 5:1-2, 9:6.

8. Ty mannen är inte av kvinnan. Utan kvinnan är av mannen. 1 Mos. 2:18-21.

9. Och inte heller skapades mannen för kvinnans skull utan kvinnan för mannens skull.

10. Därför skall kvinnan ha en makt på huvudet för änglarnas skull.

1 Mos. 24:65.

11. Men i Herren är varken mannen utan kvinnan, eller kvinnan utan mannen.

12. Ty liksom kvinnan är av mannen, så är också mannen genom kvinnan, men alltsammans är av Gud.

13. Döm själva: Passar det sig att en kvinna ber till Gud utan att ha något på huvudet?

14. Eller lär inte själva naturen er att det är en skam för en man om han har långt hår?

15. Men om en kvinna har långt hår så är det en ära för henne. Håret har hon fått till att skyla sig med.

16. Men om någon vill strida om detta, så skall han veta att vi har ingen annan ordning, och inte heller någon av Guds församlingar.

1 Tim. 6:4.

17. När jag nu ger er följande föreskrifter kan jag inte berömma er, eftersom era sammankomster är mer till skada än till nytta.

18. För det första hör jag att det förekommer splittringar bland er när ni kommer samman i församlingen, och delvis tror jag att det är så.

1 Kor. 1:10-12.

19. Ty partier måste ju finnas bland er, för att det skall visa sig vilka det är bland er som består provet*.

Matt. 18:7. Luk. 2:35, 17:1.

Apg. 20:30. 1 Joh. 2:19. **KXII: rättstinniga.*

20. När ni nu kommer tillsammans så är det inte för att äta Herrens måltid,

21. för vid måltiden tar var och en för sig av sin egen mat före de andra

och så får den ene hungra medan den andre är berusad.

22. Har ni då inte era hem där ni kan äta och dricka? Eller föraktar ni Guds församling och vill ni få dem att skämmas som inget har? Vad skall jag säga till er? Skall jag berömma er? I detta fall berömmar jag er inte.

23. Ty jag har från Herren tagit emot vad jag också har meddelat er. I den natt då Herren Jesus blev förrådd, tog han ett bröd,

Matt. 26:26. Mark. 14:22. Luk. 22:19.

24. tackade Gud, bröt det och sade: Tag* och ät. Detta är min kropp som är bruten** för er. Gör detta till minne av mig. **UN utelämnar: Tag och ät. **UN utelämnar: bruten.*

25. På samma sätt tog han också bågaren* efter måltiden och sade: Denna bågare är det nya förbundet i mitt blod. Så ofta ni dricker den, gör det till minne av mig. **KXII: kalken.*

26. Ty så ofta ni äter detta bröd och dricker denna bågare*, förkunnar ni Herrens död till dess han kommer.

Apg. 1:11. **UN: bågaren.*

27. Den som nu ovärdigt äter detta bröd* eller dricker Herrens bågare, han blir skyldig till Herrens kropp och blod. **UN: brödet.*

28. Men människan må pröva sig själv, och så äta av brödet och dricka av bågaren. *2 Kor. 13:5.*

29. Ty den som ovärdigt* äter och dricker, han äter och dricker en dom över sig, då han inte dömer rätt om Herrens* kropp.

*UN utelämnar: ovärdigt, Herrens.

30. Därför är också många svaga och sjuka bland er, och många är avsomnade*.

*KXII: sover.

31. Ty om vi dömde oss själva, så skulle vi inte bli dömda. *Ps. 32:5.*

32. Men när vi blir dömda, fostras* vi av Herren, för att vi inte skall bli fördömda tillsammans med världen.

Hebr. 12:5f. *KXII: så blir vi näpsta av Herren.

33. Därför, mina bröder, när ni kommer tillsammans för att äta, så vänta på varandra.

34. Men om någon är hungrig skall han äta hemma, så att ni inte kommer tillsammans till en dom. Och det övriga skall jag ge föreskrifter om när jag kommer.

12 Kapitlet

Andens olika nådegåvor.

Men om de andliga gåvorna, bröder, vill jag inte att ni skall vara okunniga.

2. Ni vet att ni har varit hedningar, och att ni lät er föras bort till de stumma avgudarna, allt efter som ni blev ledda. *1 Kor. 6:11. Ef. 2:11-12. 1 Thess. 1:9.*

3. Därför vill jag låta er få veta att ingen som talar i Guds Ande säger: Förbannad är Jesus, och att ingen kan säga att Jesus är Herren utom genom den Helige Ande.

Mark. 9:39. 2 Kor. 3:5.

4. Det finns olika slags nådegåvor, men Anden är densamme. *Rom. 12:6.*

Ef. 4:4. Hebr. 2:4. 1 Petr. 1:10.

5. Det finns olika slags tjänster, men Herren är densamme.

Rom. 12:7-8. Ef. 4:11.

6. Det finns olika slags kraftgärningar, men det är samma Gud som verkar allt i alla.

7. Men åt var och en ges Andens uppenbarelse så att den blir till nytta.

8. Ty den ene får genom Anden ord av vishet, och en annan får ord av kunskap genom samme Ande.

Kol. 1:28.

9. En får tro genom samme Ande, en annan får gåvor att bota sjuka av samme* Ande.

Mark. 16:18. Luk. 10:9. Jak. 5:14-15. *UN: ene.

10. En får kraft att utföra mirakler, en annan får profetians gåva, en annan att skilja mellan andar, en annan att tala olika slags tungomål, en annan att uttyda tungomål.

Apg. 2:4, 6:8, 8:11, 10:46. 1 Kor. 14:27.

11. Men allt detta verkar en och samme Ande, som fördelar åt var och en särskilt efter sin vilja.

Rom. 12:3. 1 Kor. 7:7. 2 Kor. 10:13. Ef. 4:7.

12. Ty liksom kroppen är en och har många lemmar och kroppens alla lemmar utgör en kropp, fast de är många, så är det också med Kristus.

Rom. 13:4-5. Ef. 4:16.

13. Ty i en Ande har vi alla blivit döpta till en kropp, vare sig vi är judar eller greker, vare sig slavar eller fria, och i en Ande har vi alla fått att dricka.

Joh. 6:63. Rom. 6:4-5. Gal. 3:28.

Ef. 2:14-15. Kol. 3:11.

14. Ty kroppen består ju inte av en enda lem utan av många.

15. Om foten skulle säga: Eftersom jag inte är hand hör jag inte till kroppen, skulle den därför inte höra till kroppen?

16. Och om örat skulle säga: Eftersom jag inte är öga hör jag inte till kroppen, skulle det därför inte höra till kroppen?

17. Om hela kroppen var öga, vad blev

det då av hörseln? Om allt var hörsel, vad blev det då av luktsinnet?

18. Men nu har Gud insatt lemmarna i kroppen, var och en av dem som han har velat.

19. Om de alla vore en lem, var vore då kroppen?

20. Men nu är det många lemmar men bara en kropp.

21. Och ögat kan inte säga till handen: Jag behöver dig inte, inte heller huvudet till fötterna: Jag behöver er inte.

22. Nej, snarare är de kroppens lemmar som anses vara svagast, de mest nödvändiga.

23. Och de lemmar i kroppen som vi anser värda mindre heder, klär vi med så mycket större heder, och dem som vi blygs för, skyler vi med så mycket större anständighet,

24. något som de anständiga delarna inte behöver. Men Gud har fogat samman kroppen och gett den bristfälliga delen så mycket större heder, 25. för att ingen splittring skulle uppstå i kroppen, utan lemmarna skulle ha samma omsorg om varandra.

26. Och om en lem lider, så lider alla lemmarna med den. Och om en lem hedras, gläder sig alla lemmarna med den.

27. Men ni är Kristi kropp och var för sig delar av den.

Rom. 12:5. Ef. 1:23, 5:23f. Kol. 1:24.

28. Och Gud har i församlingen satt för det första apostlar, för det andra profeter, för det tredje lärare, vidare mirakler, sedan gåvor att bota sjuka, att hjälpa, att styra och att tala olika slags tungomål.

Ef. 4:11.

29. Inte är väl alla apostlar? Inte är väl alla profeter? Inte är väl alla lärare? Inte utför väl alla mirakler?

30. Inte har väl alla gåvor att bota sjuka? Inte talar väl alla tungomål? Inte kan väl alla uttyda?

31. Men sök med iver efter de bästa* nådegåvorna. Och nu skall jag visa er en ännu mer dyrbar väg.

1 Kor. 14:1.
*UN: största.

13 Kapitlet

Kärlekens lov.

Om jag talade med människors och änglars språk men inte hade kärlek*, så vore jag endast en ljudande malm eller en skrällande cymbal.

*grek: agápe.

2. Och om jag kunde profetera och visste alla hemligheter och ägde all kunskap, och om jag hade all tro så att jag kunde flytta berg, men inte hade kärlek, så vore jag ingenting.

Matt. 7:22, 17:20, 21:21. Mark. 11:23.

Luk. 17:6. 1 Kor. 12:8-9.

3. Och om jag gav bort allt jag äger* och utlämnade min kropp till att brännas upp, men inte hade kärlek, så hade jag ingenting vunnit.

*KXII: till de fattiga.

4. Kärleken är tålig och mild, kärleken avundas inte, kärleken skryter inte, den är inte uppblåst,

1 Petr. 4:8.

5. den uppför sig inte illa, den söker inte sitt, den är inte lättretlig, den tänker inte något ont.

1 Kor. 10:24. Fil. 2:4f.

6. Den gläder sig inte över orättfärdigheten men gläder sig med sanningen.

Ps. 10:3, 15:4, 49:19. 2 Joh. 4.

7. Den fördrar allting, den tror allting, den hoppas allting, den uthärdar allting.

Ords. 10:12.

8. Kärleken* upphör aldrig. Men när det gäller profetior så skall de försvinna, eller tungomål så skall de upphöra, eller kunskap så skall den försvinna.

9. Ty vi förstår till en del och profeterar till en del.

Fil. 3:12.

10. Men när det fullkomliga kommer, då skall det försvinna som är till en del.

11. När jag var barn*, talade jag som ett barn, hade sinne som ett barn och hade barnsliga** tankar. Men sedan jag blivit man har jag lagt bort det barnsliga.

*Ordagrant: spädbarn

**tankar som ett spädbarn.

12. Ty nu ser vi såsom i en spegel på ett dunkelt sätt, men då skall vi se ansikte mot ansikte. Nu är min kunskap begränsad men då skall den bli fullkomlig liksom också jag har blivit fullkomligt känd.

1 Kor. 8:3.

2 Kor. 3:18, 5:7. Fil. 3:12. 1 Joh. 3:2.

13. Men nu består tron, hoppet och kärleken, dessa tre, men störst av dem är kärleken.

14 Kapitlet

Om de andliga gåvornas rätta bruk samt om det som hör till god ordning vid de kristnas sammankomster.

Sträva efter kärleken. Sök med iver att få de andliga gåvorna, men framför allt att profetera.

1 Kor. 12:31.

2. Ty den som talar tungomål talar inte för människor utan för Gud, ty ingen förstår honom, utan han talar

hemligheter i anden. Apg. 2:4, 10:46.

3. Men den som profeterar talar för människor till uppbyggelse och förmaning och tröst för dem.

4. Den som talar tungomål bygger upp sig själv, men den som profeterar bygger upp församlingen.

5. Jag skulle önska att ni alla kunde tala tungomål, men mycket hellre att ni profeterade. Ty den som profeterar är förmer än den som talar tungomål, om inte denne uttyder sitt tal så att församlingen kan bli uppbyggd.

6. Bröder, om jag nu skulle komma till er och talade tungomål, till vilken nytta skulle jag vara för er, om jag inte talade till er antingen genom uppenbarelse eller genom kunskap eller genom profetia eller genom undervisning?

7. Och även livlösa ting som ger ljud ifrån sig, vare sig det är flöjt eller harpa, om det inte är någon skillnad på tonerna, hur skall man kunna uppfatta vad som spelas?

8. Och om en trumpet* ger en otydlig signal, vem gör sig då redo till strid? *KXII: basun.

9. Så är det även med er. Om ni inte i ert språk talar begripliga ord, hur skall man då kunna förstå vad som blir sagt? Ni talar då ut i tomma luften.

10. Det finns så många olika slags språk i världen och inget av dem är utan mening.

11. Om jag nu inte vet vad ljuden betyder, så blir jag en främling för den som talar, och den som talar blir en främling för mig.

12. Så är det också med er. Eftersom ni är ivriga att få andliga gåvor, så sök att bli rika på sådana till församlingens uppbyggelse.

13. Därför skall den som talar tungomål be om att han skall kunna uttyda det.

14. Ty om jag talar tungomål när jag ber, så ber min ande, men mitt förstånd får ingen frukt av det.

15. Vad innebär då detta? Jo, jag skall be med anden, men jag skall också be med förståndet. Jag skall lovsjunga med anden, men jag skall också lovsjunga med förståndet.

Ef. 5:19. Kol. 3:16.

16. Ty om du välsignar med anden, hur skall då han som sitter på de olärdas plats kunna säga sitt amen till din tacksägelse? Han förstår ju inte vad du säger.

17. Ty nog är din tacksägelse god, men den andre blir inte uppbyggd.

18. Jag tackar min* Gud, att jag talar tungomål mer än ni alla.

*UN utelämnar: min.

19. Men i församlingen vill jag hellre tala fem ord med mitt förstånd, så att jag också kan undervisa andra, än tiotusen ord med tungomål.

20. Bröder, var inte barn till förståndet, utan var barn i ondskan och fullvuxna till förståndet.

Ps. 131:2. Matt. 11:25, 18:3.

Ef. 4:14. Hebr. 5:12. 1 Petr. 2:2.

21. Det står skrivet i lagen: Genom dem som talar främmande språk och främmande läppar skall jag tala till detta folk, men inte ens på det sättet skall de lyssna på mig, säger Herren.

Jes. 28:11-12.

22. Alltså är tungomålen ett tecken, inte för dem som tror utan för dem

som inte tror, men profetian är inte för dem som inte tror utan för dem som tror.

23. Om nu hela församlingen kommer tillsammans på en plats och alla talar tungomål, och några som är olärda eller som inte tror kommer in, skall de då inte säga att ni har mist förståndet?

24. Men om alla profeterar och någon som inte tror eller är olärd kommer in, blir han överbevisad av alla och dömd av alla,

25. och därmed blir hemligheterna i hans hjärta uppenbarade och så skall han falla ner på sitt ansikte, tillbe Gud och intyga, att Gud verkligen är i er.

Sak. 8:23.

26. Hur är det då, bröder? När ni kommer tillsammans, så har var och en av er en psalm, en har undervisning, en har tungotal, en har en uppenbarelse, en har uttydning. Låt allt tjäna till uppbyggelse.

1 Kor. 12:8-10.

27. Om någon talar tungomål, så skall det vara två eller högst tre, och en i sänder och någon skall uttyda det.

28. Men finns det ingen som uttyder, så skall de tiga i församlingen och tala för sig själva och för Gud.

29. Men profeterna må tala två eller tre, och de andra skall pröva det.

30. Men om någon av dem som sitter där får en uppenbarelse, skall den förste tiga.

1 Thess. 5:20.

31. Ty ni kan alla få profetera, den ene efter den andre, så att alla blir undervisade och alla blir förmanade.

32. Och profeternas andar är underordnade profeterna,

33. ty Gud är inte oordningens Gud, utan fridens, som i alla de heligas församlingar.

34. Era* kvinnor skall tiga i era församlingar. Ty det är inte tillåtet för dem att tala, utan de skall underordna sig, som också lagen säger.

1 Mos. 3:16. 1 Kor. 11:3, 11:16. Ef. 5:22.

Kol. 3:18. 1 Petr. 3:1. *UN utelämnar: era.

35. Men vill de lära sig något, så skall de fråga sina män hemma. Ty det är en skam för kvinnor* att tala i församlingen.

1 Tim. 2:11-12. *UN: en kvinna.

36. Eller är det från er som Guds ord har gått ut? Eller har det kommit bara till er?

37. Om någon menar sig vara profet eller andlig, så skall han veta att vad jag skriver till er är Herrens bud.

2 Kor. 10:7. 1 Joh. 4:6.

38. Men om någon är okunnig*, så låt honom vara okunnig.

*UN: Om någon inte erkänner detta, är han själv inte erkänd.

39. Därför, bröder, sträva ivrigt efter att profetera och hindra inte heller någon att tala tungomål.

40. Låt allting ske värdigt och med ordning.

15 Kapitlet

Kristi uppståndelse, de dödas uppståndelse och kroppens förvandling.

Men jag påminner er, bröder, om det evangelium som jag predikade för er, som ni också tog emot och som ni också står fasta i,

Gal. 1:11.

2. genom vilket ni också blir frälsta, om ni håller fast vid det ord som jag förkunnade för er, annars kom ni till tro förgäves. Rom. 1:16. 1 Kor. 1:21. Gal. 3:4.

3. Ty först och främst har jag meddelat er vad jag själv tagit emot, att Kristus dog för våra synder i enlighet med Skrifterna, Ps. 22:16-17. Jes. 53:5. Sak. 13:7. 1 Kor. 5:7. Gal. 1:12.
4. och att han blev begravd och att han uppstod på tredje dagen i enlighet med Skrifterna, Ps. 16:10. Jes. 53:9. Hos. 6:2. Jon. 2:1. Matt. 12:40.
5. och att han blev sedd av Kefas, sedan av de tolv. Mark. 16:14. Luk. 24:34. Joh. 20:19. Apg. 10:41-42.
6. Sedan blev han sedd av mer än femhundra bröder på en gång, av vilka de flesta ännu lever, men några har avlidit.
7. Därefter blev han sedd av Jakob, sedan av alla apostlarna. Luk. 24:50.
8. Allra sist blev han även sedd av mig, såsom av ett ofullgånget foster. Apg. 9:3f, 22:17, 23:11. 1 Kor. 9:1.
9. Ty jag är den ringaste bland apostlarna, som inte är värd att kallas apostel, eftersom jag har förföljt Guds församling. Apg. 8:3, 9:1, 22:4, 26:9. Gal. 1:13. Ef. 3:7-8. 1 Tim. 1:13.
10. Men genom Guds nåd är jag vad jag är och hans nåd mot mig har inte varit förgäves, utan jag har arbetat mer än de alla, fast inte jag, utan Guds nåd som varit med mig. Rom. 15:18-19. 2 Kor. 11:23, 12:11.
11. Därför, vare sig det är jag eller de andra, så är det på detta sätt vi predikar och på detta sätt har ni kommit till tro.
12. Om det nu predikas att Kristus har uppstått ifrån de döda, hur kan då några bland er påstå att det inte finns någon uppståndelse från de döda?
13. Men om det inte finns någon

- uppståndelse från de döda, då har inte heller Kristus uppstått.
14. Och om Kristus inte har uppstått, då är vår predikan meningslös och er tro är också meningslös.
15. Då kommer vi också att stå där som falska Guds vittnen, eftersom vi har vittnat mot Gud att han har uppväckt Kristus, som han inte har uppväckt, om det är så att döda inte uppstår. Apg. 2:24f.
16. Ty om de döda inte uppstår, så har inte heller Kristus uppstått.
17. Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös och ni är ännu kvar i era synder.
18. Då har också de gått förlorade som har insomnat i Kristus.
19. Om vi i detta livet har haft vårt hopp endast till Kristus, så är vi de mest ömkansvärda bland alla människor.
20. Men nu har Kristus uppstått från de döda och har blivit* förstlingen av de avsmnade. Apg. 26:23. Kol. 1:18. 1 Petr. 1:3. Upp. 1:5. *UN utelämnar: blivit.
21. Ty eftersom döden kom genom en människa, så kom också genom en människa de dödas uppståndelse. 1 Mos. 2:17, 3:6. Rom. 5:12, 6:23.
22. Ty liksom alla dör i Adam, så skall också alla i Kristus göras levande.
23. Men var och en i sin ordning: Kristus som förstlingen, sedan de som tillhör Kristus vid hans återkomst*. 1 Thess. 4:15-17. *grek.: parousia.
24. Därefter kommer slutet, då han överlämnar riket åt Gud och Fadern, sedan han gjort slut på varje välde och varje makt och kraft.

25. Ty han måste regera tills han har lagt alla fiender under sina fötter.

Ps. 110:1. Apg. 2:34. Ef. 1:20.
Kol. 3:1. Hebr. 1:13, 10:13.

26. Den sista fienden som skall bli till-intetgjord* är döden. *KXII: bli borttagen.

27. Ty allt har han lagt under hans fötter. Men när han säger att allt är lagt under honom, är det uppenbart att den är undantagen som har lagt allt under honom.

Ps. 8:7, 110:2. Matt. 28:18. Ef. 1:22. Hebr. 2:8.

28. Och när allt har blivit lagt under honom, då skall också Sonen själv underordna sig den som har lagt allt under honom, för att Gud skall vara allt i alla.

1 Kor. 3:23, 11:3.

29. Vad skall annars de göra som låter sig döpas för de döda, om de döda inte alls uppstår? Varför låter de då döpa sig för de döda*?

*UN för deras skull.

30. Och varför utsätter också vi oss varje stund för fara?

Rom. 8:36.

31. Jag försäkrar vid den berömmelse som jag har av er* i Kristus Jesus vår Herre, att jag dör varje dag.

2 Kor. 4:10-11, 11:23. *KXII: Vid vår berömmelse.
UN tillägger: bröder.

32. Om jag efter människors sätt kämpade mot vilddjuren i Efesus, vad hade det då tjänat till? Om de döda inte uppstår, låt oss då äta och dricka, för i morgon dör vi. Jes. 22:13.

33. Låt er inte föras vilse. Dåligt sällskap* fördärvar goda vanor.

*KXII: ont tal.

34. Nyktra till på allvar* och synda inte. Ty några av er vet ingenting om Gud. Till er skam säger jag er detta.

Rom. 13:11. Ef. 5:11. *KXII: Vakna upp rätteligen.

35. Nu undrar någon: Hur uppstår de döda? Vad för slags kropp har de när de kommer?

Hes. 37:3.

36. Du oförståndige*. Vad du sår får inte liv om det inte dör.

Joh. 12:24.
*KXII: Du där.

37. Och det du sår är ju inte den kropp som skall bli till, utan ett naket korn, kanske av vete eller något annat slag.

38. Men Gud ger det en kropp som han vill och åt varje frö dess särskilda kropp.

39. Inte är allt kött samma slags kött, utan människors kött är av ett slag, ett annat slags kött av boskap, ett annat slag av fiskar och ett annat av fåglar.

40. Och det finns himmelska kroppar och jordiska kroppar. Men de himmelska kropparna har en sorts härlighet, de jordiska en annan.

41. En härlighet har solen, en annan härlighet har månen och en annan härlighet har stjärnorna, ty den ena stjärnan skiljer sig från den andra i härlighet.

42. På samma sätt är det också med de dödas uppståndelse. Det som sås i förgänglighet, det uppstår i oförgänglighet.

43. Det som sås i vanära uppstår i härlighet. Det som sås i svaghet uppstår i kraft.

Fil. 3:20-21.

44. Det sås en jordisk* kropp, det uppstår en andlig kropp. Det finns en jordisk* kropp och det finns en andlig kropp.

*grek. psychikós: själisk, naturlig.

45. Så står det också skrivet: Den första människan, Adam, blev en levande själ*. Den siste Adam blev en livgivande ande.

1 Mos. 2:7. Rom. 5:14.

*KXII: naturligt liv, den siste Adam till andligt liv.

46. Men det andliga är inte det första,

utan det naturliga. Därefter kommer det andliga.

47. Den första människan är av jorden, jordisk, den andra människan är Herren* från himlen.

Joh. 3:13f. *UN uetelämnar: Herren.

48. Som den jordiska är, sådana är också de jordiska, och som den himmelska är, sådana är också de himmelska.

49. Och liksom vi har burit bilden av den jordiska, skall vi också bära bilden av den himmelska.

1 Mos. 5:3. Rom. 8:29. 2 Kor. 3:18, 4:11. Fil. 3:21. 1 Joh. 3:2.

50. Men detta säger jag, bröder, att kött och blod inte kan ära Guds rike. Inte heller skall det förgängliga ära oförgänglighet.

51. Se, jag säger er en hemlighet: Vi skall inte alla avsomna, men vi skall alla förvandlas,

1 Thess. 4:15-17.

52. i ett nu, i ett ögonblick, vid den sista basunen. Ty basunen skall ljuda och de döda skall uppstå oförgängliga och vi skall förvandlas.

Matt. 24:31.

53. Ty detta förgängliga måste klä sig i oförgänglighet och detta dödliga måste klä sig i odödlighet.

2 Kor. 5:4.

54. Men när detta förgängliga har klätt sig i oförgänglighet och detta dödliga har klätt sig i odödlighet, då skall det ord fullbordas som står skrivet: Döden är uppslukad i seger.

Jes. 25:8. Hos. 13:14. Hebr. 2:14.

55. Du död, var är din udd? Du dödsrike*, var är din seger?

*KXII: helvete. grek: hades. UN: Du död, var är din seger? Du dödsrike, var är din udd?

56. Dödens udd är synden, och synden har sin kraft i lagen.

Rom. 4:15, 5:13, 7:5f.

57. Men Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus.

Joh. 16:33. 1 Joh. 5:5.

58. Därför mina älskade bröder, var fasta, orubbliga, alltid överflödande i Herrens verk, eftersom ni vet att ert arbete i Herren inte är förgäves.

16 Kapitlet

Angående en insamling till de kristna i Jerusalem. Slutförmaningar och hälsningar. Kristi kärlek.

När det gäller insamlingen till de heliga, skall ni också göra som jag har föreskrivit församlingarna i Galatien.

Apg. 11:29. Rom. 12:13, 15:26.

2 Kor. 8:4, 9:1f. Gal. 2:10.

2. På första veckodagen lägger var och en undan hemma hos sig det han har lyckats samla ihop, så att insamlingen inte sker först när jag kommer.

3. Och när jag kommer, skall jag sända dem som ni genom ert brev godkänt, till Jerusalem för att överlämna er gåva.

4. Och om det behövs att jag också reser, så kan de resa med mig.

5. Jag skall nu komma till er sedan jag har farit genom Makedonien. Ty jag reser genom Makedonien.

Apg. 19:21. 2 Kor. 1:16.

6. Men hos er kommer jag kanske att stanna något, möjligen hela vintern, så att ni kan hjälpa mig vidare, vart jag än reser.

2 Kor. 1:15.

7. Ty jag önskar inte se er nu, på genomresa, utan jag hoppas kunna stanna kvar hos er en tid, om Herren tillåter det. Apg. 18:21. 1 Kor. 4:19. Jak. 4:15.

8. Men i Efesus stannar jag till pingst, 9. eftersom en dörr till stor och fruktbarande verksamhet har öppnats för mig. Men det finns många motståndare. 2 Kor. 2:12. Kol. 4:3.

10. Men om Timoteus kommer, så se till att han kan vara hos er utan att behöva oroa sig. Det är ju Herrens verk han utför liksom jag. Rom. 16:21. 1 Kor. 4:17. Fil. 2:19f.

11. Ingen får därför se ner på honom, utan hjälp honom att i frid resa vidare, så att han kan komma till mig, för jag väntar på honom tillsammans med bröderna.

12. Men när det gäller brodern Apollos, så har jag enträget uppmanat honom att komma till er med bröderna. Men han var inte alls villig att komma nu, utan han kommer när han finner ett lämpligt tillfälle. 1 Tim. 4:12

13. Vaka, stå fasta i tron, uppträd som män, var starka. Ef. 6:10. Kol. 1:11.

14. Låt allt hos er ske i kärlek.

15. Jag förmanar er, bröder. Ni vet att de som hör till Stefanus hus är Akajas förstlingsfrukt och att de har ställt sig i de heligas tjänst. 1 Kor. 1:16.

16. Därför skall ni också underordna er under sådana och alla dem som hjälper oss och tar del i arbetet. Fil. 2:29. Hebr. 13:17. 1 Tim. 5:17.

17. Jag gläder mig över att Stefanus och Fortunatus och Akaikus har kommit, eftersom de har fyllt tomrummet efter er.

18. Ty de har upplivat min och er ande. Därför skall ni sätta värde på sådana. 1 Thess. 5:12.

19. Församlingarna i Asien hälsar er. Akvila och Priscilla* och den församling som kommer tillsammans i deras hus hälsar hjärtligt till er i Herren. Apg. 18:2. Rom. 16:3. *UN: Priska.

20. Alla bröderna hälsar till er. Hälsa varandra med en helig kyss. Rom. 16:16. 2 Kor. 13:12. 1 Thess. 5:26. 1 Petr. 5:14.

21. Denna hälsning är från mig, Paulus, med min egen hand. Kol. 4:18. 2 Thess. 3:17.

22. Om någon inte har Herren Jesus Kristus* kär, så vare han förbannad. Maranata. *UN utelämnar: Jesus Kristus.

23. Herren Jesu Kristi* nåd vare med er. Rom. 16:24. *UN utelämnar: Kristi.

24. Min kärlek är med er alla i Kristus Jesus. Amen*. *UN utelämnar: Amen.

Första brevet till korintierna, sänt av Filippus genom Stefanus, Fortunatus, Akaikus och Timoteus.

Paulus andra brev till korintierna

1 Kapitlet

Hälsning. Tack till Gud. Paulus förklarar varför hans resplan har ändrats.

Paulus, Jesu Kristi apostel genom Guds vilja, och brodern Timoteus till den Guds församling som är i Korint samt med alla de heliga som är i hela Akaja.

2. Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Rom. 1:7. 1 Kor. 1:3. Ef. 1:2. 1 Petr. 1:2.

3. Välsignad vare vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader, barmhärtighetens Fader och all trösts Gud,

Ef. 1:3. 1 Petr. 1:3.

4. som tröstar oss i all vår nöd*, för att vi med den tröst vi själva får av Gud skall kunna trösta andra i all den nöd* som drabbar dem.

Rom. 15:5. 2 Kor. 7:6. *KXII: bedrövelse.

5. Ty liksom vi har fått en riklig del av Kristi lidanden, får vi också riklig tröst genom Kristus.

Ps. 34:20, 94:19. 2 Kor. 4:10. Kol. 1:24.

6. Men om vi lider nöd*, så är det till er tröst och frälsning, som ger er kraft att uthärda samma lidanden som också vi utstår. Eller om vi tröstas, så är detta till er tröst och frälsning.

2 Kor. 4:15f. *KXII: bedrövelse.

7. Vårt hopp om er är fast, eftersom vi vet att liksom ni är delaktiga i lidandet, så är ni även delaktiga i trösten.

8. Ty vi vill inte, bröder, att ni skall

vara okunniga om den nöd* som vi fick utstå i Asien. Vi blev så nedtyngda långt över vår förmåga, så att vi till och med misströdade om livet.

Apg. 19:23. 1 Kor. 15:32. *KXII: bedrövelse.

9. Ja, vi hade inom oss själva fällt dödsdomen över oss, för att vi inte skulle förtrösta på oss själva utan på Gud som uppväcker de döda,

Jer. 17:5f.

10. han som har räddat och räddar* oss ur en sådan dödsnöd. Till honom har vi det hoppet, att han även i fortsättningen skall rädda oss,

1 Kor. 15:31. *UN: skall rädda oss.

11. när också ni tillsammans hjälper till med er bön för oss, så att för den nådegåva vi har fått, många människor kan framföra tacksägelse för oss.

Rom. 15:30. Fil. 1:19. Filem. 22.

12. Ty vad vi berömmar oss av och som vårt samvete vittnar om är detta, att vi i enkelhet och Guds renhet, inte i köttslig vishet, utan i Guds nåd har vandrat i världen, och särskilt hos er.

1 Kor. 2:4f.

13. Ty vi skriver inget annat till er än vad ni läser och även kan förstå. Och jag hoppas att ni också skall förstå det ända till slutet,

14. liksom ni också till viss del har förstått av oss att vi är er berömmelse, liksom också ni är vår berömmelse på Herren Jesu dag.

2 Kor. 5:12. Fil. 2:16, 4:1. 1 Thess. 2:19-20.

15. Och i förlitan på detta ville jag först komma till er, för att jag skulle kunna vara till nytta för er ytterligare en gång.

Rom. 1:1

16. Sedan ville jag via er resa till Makedonien och från Makedonien komma tillbaka till er igen och bli hjälpt av er för resan till Judeen.

1 Kor. 16:5.

17. När jag nu gjorde upp denna plan, gjorde jag det på ett lättsinnigt sätt? Eller brukar jag planera och fatta mina beslut efter köttet, så att mina ord skulle vara både ja, ja och nej, nej?

18. Men så sant Gud är trofast, var vårt ord till er inte ja och nej.

Matt. 5:37. Jak. 5:12.

19. Ty Guds Son, Jesus Kristus, som bland er har blivit predikad av oss, av mig och Silvanus och Timoteus, han var inte ja och nej, utan ja har kommit genom honom.

20. Ty alla Guds löften har i honom fått sitt ja och genom honom sitt amen, Gud till ära genom oss.

21. Han som befäster* både oss och er i Kristus och som har smort oss, det är Gud.

1 Joh. 2:20f.

*KXII: stadfäster. Alt. översättn.: göras fast, vara sammanbunden.

22. Han har även satt sitt sigill på oss och gett oss Andens pant* i våra hjärtan.

Rom. 8:16. 2 Kor. 5:5.

Ef. 1:13-14, 4:30. *garanti.

23. Jag kallar Gud till vittne över min själ, att det är för att skona er som jag ännu inte har kommit till Korint.

Rom. 9:1. 2 Kor. 11:31, 12:20, 13:2f.

Gal. 1:20. Fil. 1:8.

24. Inte så att vi är herrar över er tro, utan vi är medarbetare till er glädje, ty i tron står ni fasta.

1 Kor. 3:5. 1 Petr. 5:3.

2 Kapitlet

Återupptagande av en man som stått under församlingstukt. Tack till Gud för evangeliets framgång och kraft.

Men jag hade beslutat mig för, att inte komma och göra er bedrövade igen.

2. Ty om jag bedrövar er, vem gör då mig glad, om inte den som jag har bedrövat?

3. Och jag skrev till er just detta för att jag inte skulle bli bedrövad vid min ankomst genom dem som borde glädja mig. I fråga om er alla är jag övertygad om att min glädje är allas er glädje.

2 Kor. 12:21.

4. Ty jag skrev till er i stor nöd och med tungt hjärta*, under många tårar, inte för att ni skulle bli bedrövade, utan för att ni skulle förstå hur gränslöst stor den kärlek är, som jag har till er.

*KXII: i stor bedrövelse och hjärtats ångest.

5. Men om någon har orsakat sorg, så är det inte mig han har bedrövat, utan er alla i viss mån – för att inte säga för mycket.

1 Kor. 5:1.

6. Den bestraffning han har fått från de flesta bland er är nu tillräcklig för honom.

1 Kor. 5:5.

7. Nu bör ni tvärtom istället förlåta och trösta honom, så att han inte går under av alltför stor sorg.

8. Därför uppmanar jag er att bemöta honom med kärlek.

9. Ty det var också därför jag skrev, för att jag skulle få veta om ni består provet, om ni är lydiga i allt.

10. Den som ni förlåter något, den förlåter också jag. Ty om* jag har

förlåtit något, så är det för er skull jag har förlåtit det inför Kristi ansikte**; **UN: Ty det jag har förlåtit, om jag har haft något att förlåta, det har jag gjort för er skull. **KXII: i Kristi ställe.*

11. för att vi inte skall bli bedragna av Satan, ty hans planer är vi inte okunniga om.

12. Men då jag kom till Troas för att predika Kristi evangelium och en dörr hade öppnats för mig i Herren,

Apg. 16:8. 1 Kor. 16:9.

13. hade jag ingen ro i min ande, eftersom jag inte fann min broder Titus där. Därför tog jag avsked av dem och for till Makedonien.

2 Kor. 7:5-6.

14. Men Gud vare tack, som alltid låter oss triumfera i Kristus och som överallt genom oss uppenbarar doften av hans kunskap.

Kol. 1:27.

15. Ty vi är Kristi väldoft inför Gud bland dem som blir frälsta och bland dem som går förlorade.

16. För de senare en doft av död till död, för de förra en doft av liv till liv. Och vem räcker till för detta?

Luk. 2:34. 2 Kor. 3:5-6.

17. Vi är inte som många andra som för egen vinning förfalskar Guds ord. Nej, i Kristus predikar vi med rent sinne inför Gud det som kommer från Gud.

2 Kor. 4:2.

3 Kapitlet

Det nya förbundets tjänst har en större härlighet än det gamla förbundets. Andens tjänst är långt härligare än lagens eller bokstavens.

Börjar vi då åter att berömma oss själva? Eller behöver vi som

vissa andra rekommendationsbrev till er eller rekommendationsbrev från er?

2 Kor. 5:12, 10:8.

2. Ni är vårt brev, inskrivet i våra hjärtan, känt och läst av alla människor.

1 Kor. 9:2-3.

3. Det är uppenbart att ni är ett Kristi brev, skapat genom vår tjänst, skrivet inte med bläck utan med den levande Gudens Ande, inte på taylor av sten utan på hjärtats taylor av kött.

2 Mos. 24:12, 34:1. Jer. 31:33.

Hes. 11:19, 36:26. Hebr. 8:10.

4. Och en sådan förtröstan har vi till Gud genom Kristus,

5. inte så att vi av oss själva skulle kunna tänka ut något på egen hand, utan vår förmåga kommer från Gud.

2 Kor. 2:16. Fil. 2:13.

6. Han som också gett oss förmågan att vara tjänare åt det nya förbundet, inte bokstavens utan Andens. Ty bokstaven dödar, men Anden ger liv.

Jer. 31:31.

Rom. 2:27f, 7:6f. Hebr. 8:6.

7. Om nu dödens tjänst*, som med bokstäver var inristat på stenar, hade sådan härlighet att Israels barn inte kunde se på Moses ansikte för hans ansiktes härlighets skull, men som snart försvann.

2 Mos. 34:29-30.

5 Mos. 10:1. *KXII: ämbete.

8. Hur mycket större härlighet skall då inte Andens tjänst ha?

9. Ty om den dömande tjänsten har en härlighet, så överflödar rättfärdighetens tjänst mycket mer i härlighet.

Rom. 1:17, 3:21.

10. Ty även det som var förhärligat har i detta fall ingen härlighet, på grund av den överväldigande härligheten.

11. Ty om det som försvinner hade

härlighet, hur mycket större är inte härligheten hos det som består.

12. Eftersom vi nu har ett sådant hopp, är vi mycket frimodiga, Ef. 6:19.

13. och gör inte som Mose, som hängde ett täckelse för sitt ansikte, för att Israels barn inte skulle se hur det som var på väg att försvinna tog slut. 2 Mos. 34:33.

14. Men deras sinnen blev förstockade*. Ty ända till denna dag hänger samma täckelse kvar när de läser från Gamla testamentet, först i Kristus försvinner det.

Jes. 6:10. Hes. 12:2. Matt. 13:11.

Apg. 28:26. Rom. 11:8. *KJV: förblindade.

15. Ja, ända till denna dag ligger ett täckelse över deras hjärtan när Mose blir läst.

16. Men när de omvänder sig till Herren, tas täckelset bort. Rom. 11:23f.

17. Och Herren är Anden och där Herrens Ande är, där är frihet.

Joh. 4:24.

18. Men alla vi som med avtäckat ansikte skådar Herrens härlighet som i en spegel, blir förvandlade av Herrens Ande till samma avbild, från härlighet till härlighet. 1 Kor. 13:12.

4 Kapitlet

Apostelns nit och frimodighet i evangeliets förkunnande, trots förföljelse.

Därför, då vi har denna tjänst efter den barmhärtighet som vi har fått, så tappar vi inte modet,

2. utan vi har av sagt oss allt skamligt hemlighetsmakeri och går inte listigt tillväga. Inte heller förfalskar vi Guds ord, utan lägger öppet fram

sanningen och överlämnar oss själva hos varje människas samvete inför Gud. Rom. 1:16. 2 Kor. 2:17, 5:11, 6:4. 1 Thess. 2:3f.

3. Och om vårt evangelium är dolt, så är det dolt för dem som går förlorade. 2 Thess. 2:10.

4. Denna världens gud har förblindat sinnena hos dem som inte tror, så att inte ljuset kan lysa för dem från Kristi härlighets evangelium, han som är Guds avbild.

Matt. 13:14. Joh. 12:31f. 2 Kor. 3:18.

Ef. 6:12. Kol. 1:15. Hebr. 1:3.

5. För vi predikar inte oss själva, utan Kristus Jesus, Herren, och oss själva som era tjänare för Jesu skull.

2 Kor. 1:24.

6. Ty Gud som befallde ljus att lysa fram ur mörkret är den som lyste i våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet i Jesu* Kristi ansikte skall lysa fram. 1 Mos. 1:3. *UN utelämnar: Jesu.

7. Men denna skatt har vi i lerkärl, för att den överväldigande kraften skall vara från Gud och inte från oss.

1 Kor. 2:5. 2 Kor. 5:1.

8. Vi är trängda på alla sidor men inte utan utväg, rådvilla men inte rådlösa,

9. förföljda men inte övergivna, nedslagna men inte förlorade.

Ps. 37:24.

10. Vi bär alltid Herren* Jesu död i vår kropp, för att också Jesu liv skall uppenbaras i vår kropp.

Rom. 8:17. 2 Kor. 1:5. Gal. 6:17. 2 Tim. 2:11-12.

*UN utelämnar: Herren.

11. Ty vi som lever utlämnas ständigt åt döden för Jesu skull, för att också Jesu liv skall uppenbaras i vårt dödliga kött. Ps. 44:23. Matt. 5:11. Rom. 8:36.

1 Kor. 15:31, 49. Kol. 3:4.

12. Så är nu döden verksam i oss, men livet i er.

13. Men då vi har samma trons ande, som det står skrivet: Jag trodde, därför talade jag, så tror också vi, och därför talar vi. Ps. 116:10.

14. Vi vet att han som har uppväckt Herren Jesus, han skall också uppväcka oss genom* Jesus och ställa oss fram tillsammans med er.

Apg. 2:24f. Rom. 8:11. 1 Kor. 6:14. *UN: med Jesus.

15. Ty allt sker för er skull, för att nåden* genom att nå allt fler skall överflöda i tacksägelse till Guds ära.

2 Kor. 1:6f. 2 Tim. 2:10. *KXII: överflödiga välgärning. *KJV: den överflödande nåden.

16. Därför tröttnar vi inte. Även om vår yttre människa förgås, så förnyas den inre dag för dag.

Rom. 7:22. Ef. 3:16. Kol. 3:10.

17. Ty vår bedrövelse som varar ett ögonblick och väger lätt, bereder åt oss en evig härlighet, som uppväger den i rikaste mått. Ps. 30:6. Matt. 5:12.

Rom. 8:18. 2 Thess. 1:7. 2 Tim. 4:8.

18. Vi ser inte efter det som syns, utan efter det som inte syns. Ty det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt.

Rom. 8:24.

5 Kapitlet

*Den jordiska och himmelska kroppen.
Kristi domstol. Ny skapelse i Kristus. Försoningen.*

Men vi vet att om det tält* som är vår jordiska boning** bryts ner, så har vi en byggnad från Gud, ett hus som inte är gjort med händer, evigt i himlarna. 2 Kor. 4:7. Hebr. 11:10.

2 Petr. 1:13-14. *KJV: tabernakel. **Dvs. vår jordiska kropp.

2. Ty i denna suckar vi ju också och längtar att få bli överklädda med vår boning som är från himlen, Rom. 8:23.

3. för om vi väl har klätt oss skall vi inte bli funna nakna.

4. Ty vi som är i detta tält suckar och är nertyngda, inte för att vi vill bli avklädda utan överklädda, så att det dödliga kan bli uppslukat av livet.

Rom. 8:11. 1 Kor. 15:53-54.

5. Men han som berett oss till detta är Gud, som pant* har han också** gett oss Anden.

Rom. 8:16. 2 Kor. 1:22. Ef. 2:10, 4:30.

*handpenning, garanti. **UN utelämnar: också

6. Därför är vi alltid vid gott mod och vet att så länge vi är hemma i kroppen, så är vi borta från Herren. 1 Krön. 29:15. Ps. 39:13, 119:19. Hebr. 11:13.

7. Ty vi vandrar i tro, utan att se.

Rom. 8:24-25. 1 Kor. 13:12.

2 Kor. 4:18. Hebr. 11:1.

8. Men vi är vid gott mod och vill helst flytta bort från kroppen och vara hemma hos Herren. Fil. 1:23.

9. Därför gör vi vårt bästa för att vara honom till behag, vare sig vi är hemma eller borta.

10. Ty vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen vad han har gjort under sitt jordiska liv*, vare sig det är gott eller ont. Ps. 62:13. Jer. 17:10. Matt. 25:31.

Rom. 14:10f. Kol. 3:24-25. *Ordagrant: genom kroppen.

11. Eftersom vi vet vad det är att frukta Herren, försöker vi övertyga människor, men för Gud är det uppenbart hurdana vi är och jag hoppas att det också är uppenbart för era samveten. Job 31:23. Joh. 2:25. 2 Kor. 4:2.

12. För vi vill inte på nytt rekommendera oss själva inför er, men vi ger er tillfälle att berömma er av oss, så att ni har något att svara dem som berömmar sig av yttre ting och inte av det som finns i hjärtat.

2 Kor. 1:14, 3:1, 10:8, 11:12.

13. Ty om vi har varit från förståndet, så var det för Gud, eller om vi är sansade, så är vi det för er skull.

2 Kor. 11:1f, 12:6f.

14. Ty Kristi kärlek tvingar oss, eftersom vi är övertygade, att om en har dött för alla, så har alla dött.

15. Och han har dött för alla, för att de som lever inte mer skall leva för sig själva, utan för honom som har dött för dem och uppstått.

Rom. 5:15, 6:11-12. 1 Kor. 6:19.

Gal. 2:20. 1 Thess. 5:10. 1 Petr. 4:2.

16. Därför känner vi nu inte längre någon efter köttet. Och om vi har känt Kristus efter köttet, så känner vi honom inte längre så.

Matt. 12:50. Joh. 15:14.

17. Därför, om någon är i Kristus så är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, allt* har blivit nytt.

Jes. 43:18-19. Rom. 8:10. Gal. 5:6, 6:15. Kol. 3:11.

Upp. 21:5. *UN: det nya har kommit.

18. Men allt är från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Jesus* Kristus och gett oss försoningens tjänst.

Rom. 5:10. 1 Joh. 2:2, 4:10.

*UN utelämnar: Jesus.

19. Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv, och tillräknade dem inte deras synder, och han har anförtrott åt oss försoningens ord.

Rom. 3:24-25. Kol. 1:20, 2:9.

20. Vi är alltså sändebud* för Kristus, som om Gud förmanar genom oss. Vi ber å Kristi vägnar: Låt försona er med Gud.

*KJV: ambassadörer.

KXII: sändebud i Kristi ställe.

21. Ty han som inte visste av någon synd har han gjort till synd för vår skull, för att vi skulle bli gjorda till Guds rättfärdighet i honom.

Jes. 53:6f. Rom. 5:19, 8:3.

Gal. 3:13. 1 Petr. 2:22. 1 Joh. 3:5.

6 Kapitlet

Förmaning till trohet mot Gud. Varning för församlingsgemenskap med dem som inte tror. De troende är Guds heliga tempel.

Men som medarbetare tillsammans med honom förmanar vi också er att ni inte så tar emot Guds nåd att den blir till ingen nytta.

1 Kor. 3:9. Hebr. 12:15.

2. För han säger: Jag har bön hört dig i behaglig tid och jag har hjälpt dig på frälsningens dag. Se, nu är den behagliga tiden. Se, nu är frälsningens dag.

Jes. 49:8.

3. Vi vill inte på något sätt vara någon till anstöt, så att vår tjänst inte blir smädad,

1 Kor. 10:32.

4. utan i allt vill vi bevisa oss som Guds tjänare, med stor uthållighet*, under lidanden, nöd och trångmål**.

1 Kor. 4:1. 2 Kor. 4:2.

*KXII: tålmod. **KXII: ångest.

5. under slag, under fångenskap, under upplopp, under hårt arbete, i nattvak, i fastor,

2 Kor. 11:23.

6. i renhet, i kunskap, i tålmod, i mildhet, i den Helige Ande, i uppriktig* kärlek,

*ähta, genuin, utan hyckleri.

7. med sanningens ord, i Guds kraft, genom rättfärdighetens vapen i den högra handen och i den vänstra,

1 Kor. 2:4. 2 Kor. 4:2. Ef. 6:11f. 2 Tim. 4:7.

8. under ära och vanära*, under ont rykte och gott rykte, som villolärare fast vi talar sanning,

*KXII: smälek.

9. som okända men ändå kända, som döende, men se, vi lever, som tuktade men inte till döds,

Ps. 118:18.

10. som bedrövade men ändå alltid glada, som fattiga, men ändå gör vi många rika, som de som inte har någonting men ändå äger allt.

Fil. 4:11-12.

11. Vi har talat helt öppet* till er, korintier. Våra hjärtan är vidöppna.

*Ordagrant och *KXII*: vår mun har öppnat sig för er.

12. Hos oss har ni det inte trångt, men i era hjärtan är det trångt.

2 Kor. 7:2-3.

13. Ge oss då lika för lika, jag talar som till barn. Vidga också ni era hjärtan.

1 Kor. 4:14.

14. Gå inte i främmande ok* tillsammans med dem som inte tror. Ty vad har rättfärdighet med orättfärdighet att göra? Och vilken gemenskap har ljus med mörker?

5 Mos. 7:2, 22:10. 1 Kor. 5:9. Ef. 5:1f.

*Ett dragdon för till exempel häst eller ox.

15. Eller hur kan Kristus och Belial* komma överens? Eller vilken delaktighet har den troende med den som inte tror?

1 Kon. 18:21. 1 Kor. 10:21.

*Ett judiskt namn på Satan. UN: Beliar.

16. Eller hur kan man förena Guds tempel och avgudar? Ty ni* är den levande Gudens tempel, som Gud har sagt: Jag skall bo i dem och vandra ibland dem, och jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk.

3 Mos. 26:12. Hes. 37:27. 1 Kor. 3:16, 6:19, 10:14.

Ef. 2:21. Hebr. 3:6. 1 Petr. 2:5. *UN: vi.

17. Därför säger Herren: Gå ut från dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent, och jag skall ta emot er.

Jes. 52:11. Upp. 18:4.

18. Och jag skall vara en Fader för er, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige.

Jer. 31:1f. Upp. 21:7.

7 Kapitel

Förmaning till helgelse. Apostelns glädje över korinternas ånger. Sorg efter Guds sinne.

Eftersom vi nu har dessa löften, Emina älskade, så låt oss rena oss från all besmittelse från kött och ande, och i gudsfruktan fullborda helgelsen*.

1 Tim. 4:8. 1 Joh. 3:3. *Ordagrant: helighet.

2. Ge rum för oss. Vi har inte gjort orätt mot någon, inte skadat någon, inte bedragit någon.

Ap. 20:33. 2 Kor. 12:17.

3. Jag säger inte detta för att fördöma er, ty jag har redan sagt att ni är i våra hjärtan, för att vi skall dö och leva tillsammans.

2 Kor. 6:11f.

4. Jag har stor tillit till er och berömer mig mycket av er. Jag har blivit fullkomligt tröstad, min glädje flödar över mitt i all vår nöd*.

Matt. 5:12.

Ap. 5:41. Fil. 2:17. Kol. 1:24. *KXII: bedrövelse

5. För när vi kom till Makedonien, hade vårt kött ingen ro utan vi var på alla sätt trängda, utifrån av strider och inifrån av oro.

5 Mos. 32:25. Ap. 16:19f. 2 Kor. 2:12-13.

6. Men Gud som tröstar de nedslagna, han tröstade oss genom Titus ankomst,

7. och inte bara genom hans ankomst, utan också genom den tröst, som han hade fått av er. Han berättade för oss om er längtan, er sorg och er iver ifråga om mig, så att jag glädde mig ännu mer.

8. Ty även om jag bedrövade er med mitt brev, så ångrar jag det inte nu. Och även om jag ångrade mig, för jag ser att detta brev har gjort er

bedrövade, om än bara för en liten tid,

2 Kor. 2:4.

9. så gläder jag mig nu, inte därför att ni blev bedrövade, utan därför att er sorg ledde till att ni ångrade* er. Ty det var ju efter Guds sinne som ni blev bedrövade, och därför har ni inte lidit någon skada genom oss.

*KXII: bättring. Alt. övers.: omvändelse, sinnesändring.

10. Ty den sorg som är efter Guds sinne för med sig omvändelse* som leder till frälsning som man inte ångrar. Men världens sorg leder till död.

2 Sam. 12:13. Matt. 26:75. Luk. 18:13.

*KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

11. Ty se, just detta att ni blev bedrövade efter Guds sinne, vilken stor iver har det inte framkallat hos er, ja, vilka ursäkter, vilken upprördhet, vilken fruktan, vilken längtan, vilken nit, ja, vilken bestraffning! På allt sätt har ni bevisat att ni är rena i den här saken.

12. Därför, fastän jag skrev till er, så gjorde jag det inte för hans skull som hade gjort orätt, inte heller för hans skull som hade lidit orätt, utan för att vår* omsorg för er skulle bli uppenbar hos er själva inför Gud.

*UN: er omsorg.

13. Därför har vi fått tröst, eftersom ni har blivit tröstade. Och ännu mycket mer har vi glatt oss över Titus glädje, för hans ande blev styrkt av er alla.

14. Ty om jag har sagt något berömande om er till honom, så har jag inte behövt skämmas för det, utan såsom vi i allt har talat sanning för er, så har också vårt beröm över er inför Titus visat sig vara sant.

15. Och hans innerliga kärlek till er blir ännu större när han kommer

ihåg hur lydiga ni alla var, hur ni tog emot honom med fruktan och bavan.

Fil. 2:12.

16. Därför* gläder jag mig, att jag i allt kan lita på er.

2 Thess. 3:4. Filem. 8f.

*UN utelämnar: därför.

8 Kapitlet

Uppmaning till att samla in kollekt för de kristna i Jerusalem.

Dessutom, bröder, vill vi att ni skall veta vilken nåd Gud gett församlingarna i Makedonien,

Rom. 15:25.

2. fastän de har varit prövade av stor nöd, så har deras överflödande glädje mitt under djup fattigdom så flödat över, att de med uppriktigt hjärta har gett rikligen.

Rom. 12:8.

Gal. 2:10.

3. Efter sin förmåga, det intygar jag, ja, över sin förmåga har de gett, och helt frivilligt.

4. Mycket enträget bad de oss att vi skulle ta emot* denna gåva och deras deltagande i hjälpen till de heliga.

Apg. 11:29. Rom. 15:26. 1 Kor. 16:1-2. 2 Kor. 9:1.

*UN utelämnar: att vi skulle ta emot.

5. Och de gav inte endast vad vi hade hoppats, utan sig själva gav de först åt Herren och sedan åt oss genom Guds vilja.

6. Därför bad vi Titus att också slutföra den kärleksgärning som han redan hade påbörjat hos er.

7. Men liksom ni har överflöd på allt, i tro och i tal och i kunskap och i all iver och i er kärlek till oss, så skall ni nu också se till att överflöda i denna kärleksgärning.

1 Kor. 1:5.

8. Jag säger inte detta som en befall-

ning, utan genom att framhålla andras iver vill jag pröva om också er kärlek är äkta.

9. För ni känner vår Herre, Jesu Kristi, nåd, att fastän han var rik blev han likväl fattig för er skull, för att ni genom hans fattigdom skulle bli rika.

Matt. 8:20. Luk. 9:58. Fil. 2:6-7.

10. Och i detta ger jag mitt råd, för det är till ert eget bästa, ni som redan för ett år sedan inte bara påbörjade arbetet utan också var villiga till det.

Ords. 19:17. Matt. 10:42. 1 Kor. 7:7f. 2 Kor. 9:2.

11. Så fullfölj nu också arbetet ni började, för att såsom det fanns en villighet att vilja detta, så skall ni också fullfölja det allt efter er förmåga.

12. Ty om den goda viljan finns, så är han välkommen med vad han har och inte med vad han inte har.

Mark. 12:43. Luk. 21:3.

2 Kor. 9:7. 1 Petr. 4:10.

13. För meningen är inte att andra skall ha det lätt och ni lida nöd, utan att alla skall få det lika.

14. Just nu kommer ert överflöd att avhjälpa deras brist, för att också deras överflöd skall avhjälpa er brist. Så blir det lika för alla,

15. som det står skrivet: Den som samlade mycket fick ingenting över, och den som samlade lite saknade ingenting.

2 Mos. 16:18.

16. Men Gud vare tack, som lägger samma ivriga omsorg för er i Titus hjärta,

17. för han tog verkligen emot vår uppmaning, ja, han var så full av iver att han självmant reste till er.

18. Men tillsammans med honom har vi sänt en broder, vars beröm

är i evangeliet i alla församlingarna. 19. Och inte bara det, utan han är också vald av församlingarna till att följa med oss på resan med denna gåva, som ordnas av oss till ära för Herren själv och för att visa er* goda vilja.

Apg. 11:30. *UN: vår.

20. Så undviker vi att man talar illa om oss på grund av denna frikostiga gåva, som vi tar hand om.

21. Det är angeläget att det går rätt till, inte bara inför Herren utan också inför människor.

Rom. 12:17. Fil. 4:8. 1 Petr. 2:12.

22. Och tillsammans med dem har vi sänt vår broder, som redan vid många tillfällen och på många sätt gett oss bevis på sin iver, och nu är han ännu ivrigare på grund av sitt stora förtroende för er.

23. När det gäller Titus, så är han min vän och medarbetare hos er, eller våra bröder, så är de församlingarnas sändebud* och Kristi ära.

*KXII: apostlar.

24. Därför, visa för dem och för församlingarna bevis på er kärlek och att vi hade rätt när vi berömde er inför dem.

9 Kapitlet

Fortsättning av det föregående.

Gud älskar en glad givare.

När det gäller hjälpen till de heliga är det egentligen onödigt att jag skriver till er,

Apg. 11:29. Rom. 15:26.

1 Kor. 16:2. 2 Kor. 8:4.

2. för jag känner er goda vilja, som jag också berömmar er för inför

makedonierna, att Akaja ända sedan förra året har varit redo och att er iver har sporrat de flesta. 2 Kor. 8:10.

3. Men jag har sänt dessa bröder, för att vårt beröm av er i denna sak inte skall vara tomt prat och för att ni skall vara förberedda, såsom jag sagt.

4. Annars, om några makedonier kommer med mig och finner er inte vara redo, får vi, för att inte säga ni, stå där med skam med vår tillit och beröm i denna sak.

5. Jag har därför ansett det vara nödvändigt att uppmana bröderna att i förväg resa till er och bereda den rikliga gåva som ni redan har utlovat, så att den kan ligga färdig som en frikostig gåva och inte som en snålt tilltagen gåva.

6. Men det säger jag: Den som sår sparsamt, han skall också skörda sparsamt, men den som sår rikligt skall också skörda rikligt.

Ords. 11:24, 22:9. Gal. 6:8.

7. Var och en skall ge allt efter som han känner sig manad i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång. Ty Gud älskar en glad givare.

2 Mos. 25:2, 35:5. 5 Mos. 15:7. Rom. 12:8.

8. Och Gud är mäktig att låta all nåd överflöda till er, så att ni alltid och under alla förhållanden har nog av allting och kan ge i överflöd till varje gott verk.

9. Det står skrivet: Han har strött ut, han har gett åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet. Ps. 112:9.

10. Men må han som ger såningsmannen säd till att så och bröd till att äta göra* så att ert utsäde förökas och er rättfärdighets frukt växer till,

Jes. 55:10. *UN: han skall ge er utsäde och mångdubbla den.

11. så att ni i allt blir rika till all uppriktig givmildhet, som genom oss verkar tacksägelse till Gud. Rom. 12:11.

12. För den tjänst ni utför med denna insamling uppfyller inte endast den brist som de heliga har, utan överflödar också i många tacksägelser till Gud.

2 Kor. 1:11, 4:15.

13. Genom att ni består provet med denna insamling, kommer de att prisa Gud för att ni lydigt bekänner er till Kristi evangelium och med uppriktig givmildhet delar gemenskapen med dem och med alla.

14. Och i deras bön för er längtar de efter er på grund av Guds överväldigande nåd som är i er.

15. Gud vare tack för hans obeskrivligt rika gåva.

10 Kapitlet

Paulus försvarar sig mot falska apostlar.

Men jag, Paulus, som är så Mödmjuk när jag är mitt ibland er, men som är så modig mot er när jag är långt borta, förmanar er vid Kristi mildhet och godhet*,

*KXII: saktmodighet och mildhet.

2. och ber er att jag, när jag är hos er, inte skall behöva uppträda djärt med den tillförsikt, varmed jag tänker vara djärv mot några som menar att vi vandrar efter köttet.

3. Ty fastän vi vandrar i köttet, strider vi likväl inte efter köttet.

4. För våra stridsvapen är inte köttsliga, men genom Gud är de mäktiga att bryta ner starka fästen,

Jer. 1:10. Ef. 6:13.

5. och bryta ner alla tankebyggnader

och all höghet, som reser sig mot Guds kunskap, och ta varje tanke till fånga och lägga den under Kristi lydnad,

6. och vi är beredda att bestraffa all olydnad, när er lydnad har blivit fullkomlig.

7. Ser ni bara till det yttre? Om någon förlitar sig på att han tillhör Kristus, så bör han också betänka att liksom han tillhör Kristus, så tillhör också vi Kristus*. 1 Kor. 14:37.
*UN utelämnar: Kristus.

8. Ty även om jag skulle berömma mig av vår auktoritet, som Herren har gett oss* för att bygga upp och inte för att bryta ner er, så skulle jag inte behöva skämmas, 2 Kor. 12:6, 13:10.
*UN utelämnar: oss.

9. så att det inte skall se ut som om jag ville skrämja er med mina brev.

10. Ty hans brev, säger man, är myndiga och stränga, men då han personligen är närvarande, är han svag och det han säger föraktas.

11. En sådan bör tänka på detta, att sådana som vi är i ord i våra brev, när vi är frånvarande, sådana är vi också i handling, när vi är närvarande.

12. För vi vågar inte räkna oss bland dem eller jämföra oss med dem som rekommenderar sig själva. Men eftersom de mäter sig med sig själva och jämför sig med sig själva, förstår de ingenting. 2 Kor. 3:1, 5:12.

13. Men vi vill inte måttlöst berömma oss, utan bara inom gränsen för det område som Gud har mätt ut åt oss, att vi skulle nå fram även till er.

1 Kor. 12:11. 2 Kor. 11:18, 12:5-6.

14. Ty vi sträcker oss inte för långt, som om vi inte nådde fram till er, för också till er har vi kommit fram med Kristi evangelium.

15. Vi berömma oss inte omåttligt av andras arbete. Men vi har den förhoppningen att när er tro växer till, skall vårt verksamhetsområde* hos er utvidgas så mycket, *KXII: regel.

16. att vi får förkunna evangeliet också i de trakter som ligger bortom er och inte berömma oss av det som redan är utträttat på någon annans* område. *KXII: *genom främmande regel.

17. Men den som berömmar sig skall berömma sig i Herren.

Jer. 9:23-24. 1 Kor. 1:31.

18. Ty det är inte den som rekommenderar sig själv som består provet, utan den som Herren rekommenderar. Ords. 27:2. Rom. 2:29. 1 Kor. 4:5.

11 Kapitlet

Fortsättning av Paulus försvar mot de falska apostlarna.

Jag skulle vilja att ni kunde stå ut lite* med mig i min dårskap, och verkligen ha fördrag med mig,

*UN: stå ut med lite dårskap.

2. eftersom jag brinner av iver för er med den eld som kommer från Gud. Ty jag har trolovat er med en enda man, för att kunna ställa fram en ren jungfru inför Kristus. 2 Kor. 5:13.

3. Men jag fruktar att liksom ormen med sin list bedrog Eva, så skall också era sinnen fördärvas och vändas bort från uppriktigheten* i Kristus.

1 Mos. 3:4. Joh. 8:44.

*UN tillägger: och renheten.

4. Ty om någon kommer till er och

predikar en annan Jesus, en som vi inte har predikat, eller om ni får en annan ande som ni inte har fått tidigare, eller ett annat evangelium som ni tidigare inte har tagit emot, då fördrar ni det alltför väl. Gal. 1:8.
5. För jag menar att jag inte på något sätt är underlägsen dessa höga apostlar.

1 Kor. 15:10. 2 Kor. 12:11. Gal. 2:6.

6. Även om jag är otränad i att tala, saknar jag inte kunskap, utan den har vi grundligt lagt fram för er på alla sätt.

1 Kor. 1:17, 2:1f.
2 Kor. 4:2, 5:11, 12:12. Ef. 3:4.

7. Eller har jag syndat, då jag ödmjukade* mig själv, för att ni skulle bli upphöjda, därigenom att jag predikade Guds evangelium för er utan ersättning?

1 Kor. 9:6f. **KXII: förnedrade.*

8. Andra församlingar har jag plundrat och tagit lön av dem för att kunna tjäna er.

Fil. 4:10f.

9. Och då jag var hos er och saknade något, låg jag ingen till last. För vad jag saknade fick jag av bröderna när de kom från Makedonien. Och på alla sätt aktade jag mig för att ligga er till last, och jag vill fortsätta att hålla mig till det.

Apg. 20:33.
2 Kor. 12:13. 1 Thess. 2:9. 2 Thess. 3:8.

10. Lika säkert som Kristi sanning finns i mig, så skall den berömmelsen inte tas ifrån mig i Akajas bygder*.

1 Kor. 9:15. **En romersk provins vars huvudstad var Korint.*

11. Varför? För att jag inte älskar er? Gud vet att jag gör det.

12. Men det jag nu gör, det skall jag också fortsätta göra för att beröva dem tillfälle som önskar få en anledning att berömma sig över att de är såsom vi.

13. Ty sådana är falska apostlar, bedrägliga arbetare, som försöker likna Kristi apostlar.

14. Och det är inte underligt, ty Satan själv förvandlar sig till en ljusets ängel.

15. Därför är det inte något märkvärdigt om också hans tjänare förvandlar sig till rättfärdighetens tjänare. Men deras slut skall motsvara deras gärningar.

16. Jag upprepar: Ingen bör tänka om mig att jag är oförståndig*. Men om så skulle vara, så tag emot mig som oförståndig*, för att också jag får berömma mig lite.

2 Kor. 12:6.
**KXII: fåvitsk.*

17. Det jag nu talar, det talar jag inte efter Herrens sinne utan såsom i oförstånd, i denna självtillit av att berömma sig.

18. Eftersom många berömmar sig på köttsligt sätt, vill också jag berömma mig.

2 Kor. 10:13, 12:5. Fil. 3:3-4.

19. Ty ni har ju gärna fördrag med de oförståndiga, ni som själva är så kloka.

20. Ty ni finner er i om någon gör er till slavar, om någon utsuger* er, om någon tar ifrån er, om man förhäver sig över er, om man slår er i ansiktet.

**KXII: åter upp er.*

21. Till min skam säger jag att vi har varit för svaga till det. Men vad andra vågar komma med – jag talar i oförstånd – det vågar jag också.

2 Kor. 10:10.

22. Är de hebreer? Jag med. Är de israeliter? Jag också. Är de Abrahams säd? Jag också.

Apg. 22:3. Rom. 11:1. Fil. 3:5.

23. Är de Kristi tjänare? Som om jag var från vettet, säger jag: Det är jag ännu mer. Jag har arbetat mer, fått långt fler slag, oftare varit i fängelse

och ofta varit i livsfara.

Apg. 9:16, 21:11. 1 Kor. 4:11, 15:10f.

*KXII: I verserna 22 och 23 är frågorna istället påståenden.

24. Av judarna har jag fem gånger fått fyrtio¹ slag, så när som på ett.

25. Tre gånger har jag blivit gisslad med spö, en gång stenad, tre gånger har jag lidit skeppsbrott, en natt och en dag har jag tillbringat på öppna havet.

Apg. 14:19, 16:23, 27:41.

26. Jag har ofta varit på resor, jag har varit i faror på floder, i faror bland rövare, i faror bland landsmän, i faror bland hedningar, i faror i städer, i faror i öknar, i faror på havet, i faror bland falska bröder,

Gal. 2:4.

27. under arbete och möda, ofta under vaknätter, i hunger och törst, ofta i fastor, i köld och nakenhet.

2 Kor. 6:5.

28. Förutom allt detta tillkommer det som dagligen ligger över* mig, omsorgen för alla församlingarna.

Apg. 20:18f. *UN: trycker mig.

29. Vem är svag, utan att jag blir svag? Vem kommer på fall, utan att det brinner som en eld i mig?

1 Kor. 8:13, 9:22.

30. Om jag nu måste berömma mig, så vill jag berömma mig av min svaghet.

2 Kor. 12:5.

31. Gud och vår* Herre Jesu Kristi* Fader, som är välsignad i evighet, vet att jag inte ljuger.

Gal. 1:20. *UN utelämnar: vår, Kristi.

32. I Damaskus lät kung Aretas ståthållare sätta ut vakt vid damaskusbornas stad och ville gripa mig.

33. Men genom en öppning i muren firades jag ner i en korg och kom undan hans händer.

Apg. 9:25.

12 Kapitlet

Paulus berättar om en uppenbarelse. Törntaggen i köttet.

Att berömma* mig är visserligen till ingen nytta, men jag kommer nu till syner och uppenbarelser från Herren.

*UN: Jag måste berömma mig.

2. Jag känner en man i Kristus som för fjorton år sedan blev uppryckt ända till tredje himlen, om det var med kroppen eller utanför kroppen vet jag inte, Gud vet det.

Apg. 9:3, 22:14f.

3. Och jag känner denne man – om han var i kroppen eller utanför kroppen vet jag inte, Gud vet det –

4. att han blev uppryckt till paradiset och hörde utsägliga ord, som det inte är tillåtet för en människa att uttala.

5. Av den mannen vill jag berömma mig, men av mig själv vill jag inte berömma mig utom av mina svagheter.

2 Kor. 11:30.

6. För om jag ville berömma mig själv, så skulle jag ändå inte vara oförståndig*, ty jag skulle då tala sanning. Men jag avstår, för att ingen skall tänka högre om mig än vad han ser hos mig eller hör av mig.

2 Kor. 10:8, 11:16. *KXII: fåvitsk.

7. Och för att jag inte skulle förhäva mig över de utomordentligt höga uppenbarelserna, fick jag en törntagg* i köttet, en Satans ängel som skall slå mig, för att jag inte skall förhäva mig.

Job 2:6. *KXII: päle.

¹5 Mos. 25:3 föreskriver bestraffning med fyrtio slag men inte mer. För att man inte genom att räkna fel skulle överskrida det påbjudna antalet, nöjde man sig med trettionio slag.

8. Angående denna bad jag till Herren tre gånger att den skulle vika ifrån mig.

9. Men han sade till mig: Min nåd är dig nog, ty min* kraft fullkomnas i svaghet. Därför vill jag hellre med glädje berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft skall vila över mig.

*UN utelämnar: min.

10. Därför är jag vid gott mod, i svaghet, i förakt, i nöd, i förföljelse, i trångmål för Kristi skull. Ty när jag är svag, då är jag stark.

11. Jag har varit oförståndig* genom att berömma** mig. Ni har tvingat mig till det. Ty jag borde ha blivit rekommenderad av er, eftersom jag inte på något sätt är underlägsen dessa höga apostlar, även om jag ingenting är.

1 Kor. 4:9, 15:9-10. 2 Kor. 11:1f.

*KXII: fåvitsk. **UN utelämnar: att berömma mig.

12. Det som kännetecknar en apostel har ju blivit utfört bland er med all uthållighet, med tecken och under och kraftgärningar.

1 Kor. 9:2. 2 Kor. 4:2, 6:4, 11:6.

13. Ty på vad sätt har ni blivit sämre behandlade än de andra församlingarna, bortsett från att jag själv inte låg er till last? Förlåt mig den oförrätten.

2 Kor. 11:9.

14. Se, för tredje gången är jag beredd att komma till er och jag skall inte ligga er till last, för jag söker inte det som är ert, utan er själva. Barnen är ju inte skyldiga att spara åt föräldrarna, utan föräldrarna åt barnen.

Apg. 20:33. 2 Kor. 13:1.

15. Men jag vill med glädje offra och slita ut mig för era själar, även om det är så att ju mer jag älskar er desto mindre blir jag älskad.

2 Kor. 1:6, 6:12-13. Kol. 1:24. 2 Tim. 2:10.

16. Men låt nu så vara att jag inte har betungat er, men slug som jag är, har jag fångat er med list.

17. Har jag utnyttjat er genom någon av dem som jag har skickat till er?

18. Jag bad Titus resa och sände en broder med honom. Inte har väl Titus utnyttjat er? Har vi inte vandrat i samma Ande och i samma fotspår?

2 Kor. 8:6f.

19. På nytt* menar ni att vi försvarar oss inför er? Det är inför Gud, i Kristus, som vi talar och allt detta sker till er uppbyggelse, mina älskade.

2 Kor. 5:12. **UN: hela tiden.*

20. Ty jag fruktar att jag inte skall finna er sådana som jag önskar och att ni finner mig sådan som ni inte önskar, då jag kommer. Och kanske att där är strider, avund, vredesutbrott, intriger, förtal, skvaller, uppblåsthet och oordning.

1 Kor. 4:21.

2 Kor. 10:2, 13:2.

21. Måtte min Gud inte än en gång ödmjuka mig bland er när jag kommer tillbaka, och att jag måste sörja över många som tidigare har syndat och inte har ångrat sig från den orenhet, otukt och lösaktighet som de har bedrivit.

2 Kor. 13:2.

13 Kapitlet

Uppmaning till självprovning. Slutönskan.

Detta är tredje gången som jag kommer till er. Efter två eller tre vittnesmål skall var sak avgöras.

4 Mos. 35:30. 5 Mos. 17:6, 19:15. Matt. 18:16. Joh.

8:17. 2 Kor. 12:14. Hebr. 10:28.

2. Jag har tidigare sagt och säger det igen, liksom då jag för andra gången

var hos er, och skriver* det nu frånvarande till dem som förut har syndat och till alla de andra, att när jag kommer skall jag inte vara skonsam.

2 Kor. 12:20-21. *UN utelämnar: jag skriver.

3. Eftersom ni söker bevis för att det är Kristus som talar i mig. Han som inte är svag mot er, utan är mäktig bland er.

Matt. 10:20.

4. Ty fastän* han blev korsfäst i svaghet, så lever han likväl av Guds kraft. För vi är också svaga i honom, men vi skall leva med honom i Guds kraft hos er.

Fil. 2:7-8. 1 Petr. 3:18.

*UN utelämnar: fastän och skriver (SFB): Han korsfästes visserligen på grund av svaghet.

5. Rannsaka er själva, om ni är i tron, pröva er själva. Eller känner ni inte med er själva, att Jesus Kristus är i er? Om inte, består ni inte provet*.

1 Kor. 11:28. *KXII: är odugliga. KJV: förkastade.

6. Men jag hoppas att ni skall inse att vi inte är sådana som inte består provet.

7. Men jag* ber till Gud, att ni inte skall göra något ont, inte för att vi skall visa oss bestå provet, utan för att ni skall göra det som är gott. Sedan får det gärna se ut som om vi inte höll provet.

2 Kor. 6:9. *UN: vi.

8. Ty mot sanningen förmår vi inte något, utan bara för sanningen.

9. Men vi gläder oss när vi är svaga och ni är starka. Och om detta ber vi också*, er fullkomlighet.

2 Kor. 11:30, 12:5f. *UN utelämnar: också.

10. Därför skriver jag också detta när jag är frånvarande, för att jag inte, när jag är hos er skall behöva vara sträng efter den makt som Herren har gett mig, för att bygga upp och inte för att riva ner.

1 Kor. 4:21. 2 Kor. 2:3, 10:2f, 12:20-21.

11. Till slut, bröder, var glada, låt er fullkomnas, uppmuntra varandra, var eniga*, lev i frid, så skall kärlekens och fridens Gud vara med er.

Rom. 12:16f, 15:5. 1 Kor. 1:10. Fil. 2:2, 3:15-16.

Hebr. 12:14. 1 Petr. 3:8. *KXII: var ens till sinnes.

12. Hälsa varandra med en helig kyss. Alla de heliga hälsar er.

Rom. 16:16.

1 Kor. 16:20. 1 Thess. 5:26. 1 Petr. 5:14.

13. Vår Herre Jesu Kristi nåd och Guds kärlek och den Helige Andes gemenskap* vare med er alla. Amen**.

*KXII: delaktighet. **UN utelämnar: Amen.

Andra brevet till korintierna, sänt av Filippus i Makedonien med Titus och Lukas.

Paulus brev till galaterna

1 Kapitlet

Hälsning. Paulus är förvånad över galaternas avfall från evangelium och framställer sin lära och sin tjänst såsom av Gud.

Paulus, apostel, inte från människor, inte heller genom någon människa, utan genom Jesus Kristus och Gud Fadern, som har uppväckt honom från de döda,

Apg. 2:24, 32. Ef. 1:20. Kol. 2:12.
1 Thess. 1:10. Tit. 1:3. Hebr. 13:20.

2. och alla bröder som är med mig, till församlingarna i Galatien.

3. Nåd vare med er och frid från Gud, Fadern* och från vår* Herre Jesus Kristus,

Rom. 1:7. 1 Kor. 1:3.
*UN flyttar om "vår" och skriver: Gud, vår Fader.

4. som utgav sig själv för våra synder, för att han skulle ta oss ut ur den nuvarande onda världen, enligt Guds och vår Faders vilja.

Matt. 20:28. Gal. 2:20. Ef. 5:2.
Tit. 2:14. Hebr. 9:14.

5. Honom tillhör äran i evigheternas evighet. Amen.

6. Det förvånar mig att ni så snart avfaller från honom, som har kallat er i Kristi* nåd, till ett annat evangelium,

*UN är tveksam och sätter inom parentes: Kristi.

7. fast det inte finns något annat, utan endast några som förvillar er och vill förvränga Kristi evangelium.

Apg. 15:1. 2 Kor. 11:4.

8. Men om vi eller en ängel från himlen predikar ett annat evan-

gelium för er, än det som vi har predikat för er, så vare han förbannad!

9. Såsom vi redan förut har sagt, så säger jag än en gång: Om någon predikar ett annat evangelium för er än det ni har tagit emot, så vare han förbannad!

5 Mos. 4:2, 12:32.
Ords. 30:6. Upp. 22:18.

10. Predikar jag nu till behag för människor, eller Gud? Eller försöker jag vara människor till lags? För om jag fortfarande ville vara människor till lags, så skulle jag inte vara Kristi tjänare.

1 Thess. 2:4. Jak. 4:4.

11. Men det skall ni veta, bröder, att det evangelium som blivit predikat av mig inte är något mänskligt.

1 Kor. 15:1, 5.

12. Ty jag har inte heller fått det eller lärt mig det av någon människa, utan genom en uppenbarelse från Jesus Kristus.

Ef. 3:3.

13. Ni har ju hört om mitt liv förut i judendomen, att jag då oerhört mycket förföljde Guds församling och försökte utrota den.

Apg. 8:3, 9:1, 22:4, 26:9. Fil. 3:6. 1 Tim. 1:13.

14. Och jag gick längre i judendomen än många jämnåriga i mitt folk och ivrade ännu mer än de för mina fäders traditioner.

15. Men då det behagade Gud*, som från min moders liv avskilde mig och kallade mig genom sin nåd,

Jer. 1:5. Apg. 9:15, 13:2. Rom. 1:1. *UN: han.

16. att uppenbara sin Son genom mig, för att jag skulle predika evangelium om honom bland hedningarna, rådgjorde jag inte genast med kött och blod,

Matt. 16:17. 2 Kor. 4:6. Gal. 2:8. Ef. 3:8.

17. inte heller for jag upp till Jerusalem till dem som var apostlar före mig, utan jag for bort till Arabien och vände sedan tillbaka till Damaskus.

18. Sedan, efter tre år, for jag upp till Jerusalem för att lära känna Petrus*, och jag stannade hos honom i femton dagar.

Apg. 9:26. *UN: Kefas.

19. Men någon annan av apostlarna såg jag inte, utom Jakob, Herrens bror.

Mark. 6:3.

20. Vad jag nu skriver till er, se, det är inför Gud, jag ljuger inte.

Rom. 1:9, 9:1. 2 Kor. 1:23, 11:31. 1 Thess. 2:5.

21. Därefter kom jag till trakterna av Syrien och Cilicien.

Apg. 9:30.

22. Men jag var personligen okänd för de kristna församlingarna i Judeen.

23. Och det enda de hörde var att han som förut förföljde oss nu predikar evangelium om den tro som han förut försökte utrota.

24. Och de prisade Gud för min skull.

2 Kapitlet

Paulus försvarar sin apostoliska verksamhet bland hedningarna och tillrättavisar Petrus. Rättfärdiggörelsen genom tron.

Sedan, efter fjorton år, for jag på nytt upp till Jerusalem tillsammans

med Barnabas, och tog också Titus med mig.

Apg. 15:2.

2. Och jag for dit upp på grund av en uppenbarelse och lade fram för dem det evangelium som jag predikar bland hedningarna, och enskilt för de mera ansedda, för att jag inte skulle löpa eller ha löpt förgäves.

Fil. 2:16.

3. Men inte ens Titus, som var med mig och som är grek, blev tvingad att låta omskära sig.

Apg. 16:3. 1 Kor. 9:21.

4. Ty några falska bröder hade smugit sig in och kommit med för att spionera på vår frihet som vi har i Kristus Jesus, för att de skulle föra oss till slaveri.

Apg. 15:24.

5. Men inte ens ett ögonblick gav vi vika för dem och underkastade oss, för att evangeliets sanning skulle bevaras hos er.

6. Men vad angår dem som ansågs vara något – hurdana de tidigare varit gör ingen skillnad för mig, Gud har inte anseende till person – för dessa ansedda lade inte på mig något utöver detta.

5 Mos. 10:17.

2 Krön. 19:7. Job 34:19. Apg. 10:34.

Rom. 2:11. Ef. 6:9. Kol. 3:25. 1 Petr. 1:17.

7. Utan tvärtom, de insåg att jag hade blivit betrodd med evangelium till de oomskurna liksom Petrus till de omskurna.

Apg. 13:46. Rom. 11:13.

1 Tim. 2:7. 2 Tim. 1:11.

8. Ty han, som hade gett Petrus kraft till att vara apostel bland de omskurna, han hade också gett mig kraft bland hedningarna.

Apg. 9:15, 13:2, 22:21. Gal. 1:16. Ef. 3:8.

9. Och när Jakob och Kefas och Johannes, vilka ansågs vara pelare, förstod den nåd som jag hade fått, räckte de mig och Barnabas

handen till gemenskap, att vi skulle gå till hedningarna och de till de omskurna.

10. De önskade bara att vi skulle komma ihåg de fattiga, vilket jag också har varit angelägen om att göra.

Apg. 11:30, 24:17. Rom. 15:25.

1 Kor. 16:1. 2 Kor. 8:1, 9:1.

11. Men då Petrus* kom till Antiochia, gick jag öppet emot honom, eftersom det fanns anledning till att klandra honom.

*UN: Kefas.

12. Ty innan det hade kommit några från Jakob, åt han tillsammans med hedningarna, men när de kom, drog han sig undan och höll sig borta av fruktan för de omskurna.

13. Och de andra judarna tog också del i samma hyckleri med honom, så att till och med Barnabas blev indragen i deras skrymteri.

14. Men när jag såg att de inte vandrade rätt enligt evangeliets sanning, sade jag till Petrus* inför alla: Om du som är en jude lever på hedniskt vis och inte på judiskt, varför tvingar du då hedningarna att leva på judiskt vis?

Apg. 10:28, 15:10-11. *UN: Kefas.

15. Vi som är judar av naturen och inte hedniska syndare,

16. vi vet att människan inte blir rättfärdig genom laggärningar, utan genom Jesu Kristi tro. Så har också vi satt vår tro till Kristus Jesus, för att vi skall bli rättfärdiggjorda genom Kristi tro och inte av laggärningar. Ty av laggärningar blir inget kött rättfärdigt.

Ps. 143:2. Apg. 13:38-39. Rom. 1:17, 3:20f. Gal. 3:11. Hebr. 7:18-19.

17. Men om vi själva blir funna som syndare, när vi sökte efter att bli rättfärdiggjorda genom Kristus,

skulle Kristus då vara syndens tjäna-re? Nej, inte alls!

18. Ty om jag på nytt bygger upp det som jag har rivit ner, då gör jag mig själv till en överträdare.

19. Ty jag har genom lagen dött bort från lagen, för att jag skall leva för Gud.

Rom. 6:6, 7:4f, 8:2. Gal. 5:24, 6:14.

20. Jag är korsfäst med Kristus och jag lever, men inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv jag nu lever i köttet, det lever jag i Guds Sons tro, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig.

Gal. 1:4. Ef. 5:2. Tit. 2:14.

21. Jag förkastar inte Guds nåd. Ty om rättfärdighet kommer genom lagen, så har Kristus dött förgäves.

Hebr. 7:11.

3 Kapitel

Fortsättning av läran om rättfärdiggörelsen genom tron.

Ni oförståndiga galater! Vem har förhäxat er, så att ni inte skulle lyda sanningen*, ni som bland er** har fått Jesus Kristus målad inför ögonen såsom korsfäst?

Gal. 5:7.

*UN utelämnar: så att ni inte skulle lyda sanningen.

**UN utelämnar: bland er.

2. Endast detta vill jag veta av er: Har ni fått Anden genom laggärningar eller genom att tro på vad ni fick höra*?

Apg. 2:38, 8:15, 15:8. Ef. 1:13.

*KXII: trons predikan.

3. Är ni så oförståndiga? Ni har börjat i Anden, vill ni nu sluta i köttet?

4. Har ni lidit så mycket förgäves? Om det nu är förgäves?

5. Han som nu ger er Anden och gör sådana underverk bland er, gör han det genom laggärningar eller för att ni tror på vad ni fått höra*?

*KXII: trons predikan.

6. Så var det med Abraham, han trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet.

1 Mos. 15:6. Rom. 4:3. Jak. 2:23.

7. Därför skall ni veta att de som är av tro, de är Abrahams barn.

Rom. 4:11f.

8. Och då Skriften förutsåg att Gud skulle göra hedningarna rättfärdiga av tro, förkunnade den i förväg detta glada budskap för Abraham: I dig skall alla folk* bli välsignade.

1 Mos. 12:3, 18:18, 22:18, 26:4. Apg. 3:25. **KXII: hedningar.*

9. Så blir då de som är av tron välsignade tillsammans med den troende Abraham.

10. För alla de som håller sig till laggärningar är under förbannelse. Ty det står skrivet: Förbannad är var och en som inte förblir vid allt det som är skrivet i lagboken, så att han fullgör det.

5 Mos. 27:26.

11. Men att ingen blir rättfärdig inför Gud genom lagen är uppenbart, ty den rättfärdige skall leva av tro.

Hab. 2:4. Rom. 1:17, 3:20.

Gal. 2:16. Hebr. 10:3.

12. Men lagen är inte av tro, utan den människa som fullgör den skall leva av den.

3 Mos. 18:5. Hes. 20:11.

Rom. 4:4-5, 10:5-6, 11:6.

13. Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse, då han blev en förbannelse för vår skull. Ty det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä.

5 Mos. 21:23.

Rom. 8:3. 2 Kor. 5:21.

14. Detta för att Abrahams välsignelse skulle komma till hedningarna

genom Jesus Kristus och för att vi genom tron skulle få den utlovade Anden.

15. Bröder, jag talar på mänskligt vis: Även om det gäller en människas testamente, är det ingen som kan upphäva det eller lägga till något när det har vunnit laga kraft. Hebr. 9:17.

16. Nu var löftena sagda till Abraham och hans säd. Han säger inte: Och åt dem som kommer av din säd, som om han talade om många, utan såsom om en: Och åt din säd, som är Kristus.

1 Mos. 12:7, 15:5, 17:7, 22:18.

17. Men det säger jag, att det testamente som tidigare av Gud hade förklarats giltigt i Kristus*, kan inte upphävas av lagen som gavs 430 år senare, så att den skulle kunna sätta löftet ur kraft.

1 Mos. 15:13, 16.

2 Mos. 12:40-41. Apg. 7:6. **UN utelämnar: i Kristus.*

18. Ty om arvet beror på lagen, så beror det inte längre på löftet. Men åt Abraham har Gud gett det genom löftet.

Rom. 4:13-14.

19. Vad är då lagen till för? Den blev tillagd för överträdelsernas skull, till dess säden skulle komma, åt vilken löftet hade blivit givet, och den blev förmedlad genom änglar i en medlares hand.

Rom. 4:15, 5:20.

20. Men medlaren är inte medlare bara för en, men Gud är en.

21. Är då lagen mot Guds löften? Nej, inte alls! Ty om en lag hade blivit given som kunde ge liv, då hade verkligen rättfärdigheten kommit av lagen.

22. Men Skriften har inneslutit allt under synd, för att löftet skulle ges genom Jesu Kristi tro åt dem som tror.

Rom. 3:9, 11:32.

23. Men innan tron kom, var vi hållna i förvar under lagen, instängda, tills tron skulle komma att uppenbaras.

24. Därför har lagen blivit vår uppfostrare till Kristus, för att vi skall bli rättfärdiggjorda av tro.

Matt. 5:17. Apg. 13:38. Rom. 10:4.

25. Men sedan tron har kommit, är vi inte längre under uppfostrare.

26. Ty ni är alla Guds barn* genom tron på Kristus Jesus.

Jes. 56:5.

Joh. 1:12. Rom. 8:15. Gal. 4:5. *Ordagrant: söner

27. Ty, så många av er som har blivit döpta till Kristus, har iklätt er Kristus.

Rom. 6:3, 13:14.

28. Här är inte jude eller grek, här är inte slav eller fri, här är inte man och kvinna, ty alla är ni ett i Kristus Jesus.

Joh. 17:21. Rom. 10:12.

1 Kor. 12:13. Ef. 2:14-15. Kol. 3:11.

29. Och om ni tillhör Kristus, då är ni Abrahams säd och arvingar enligt löftet.

1 Mos. 21:12. Rom. 9:7. Hebr. 11:18.

4 Kapitlet

Lag och evangelium.

Guds barns frihet från lagen.

Men jag säger: Så länge arvingen är barn*, är det ingen skillnad mellan honom och en slav, fast han är herre över alltsammans**,

*Ordagrant: spädbarn. **KXII: alla ägodelarna.

2. utan han är under förmyndare och förvaltare ända till den tidpunkt som hans far i förväg har bestämt.

3. På samma sätt var det också med oss. När vi var barn* var vi i slaveri under världens villkor.

Kol. 2:8.

*Ordagrant: spädbarn.

4. Men när tiden var fullbordad sände Gud sin Son, född av kvinna, född under lagen,

1 Mos. 49:10. Matt. 5:17. Ef. 1:10.

5. för att han skulle friköpa dem som var under lagen, så att vi skulle få söners rätt*.

Joh. 1:12. Gal. 3:26.

*KXII: barnskapet.

6. Eftersom ni nu är söner, har Gud sänt sin Sons Ande i era* hjärtan, som ropar: Abba, Fader.

Rom. 8:15.

*UN: våra.

7. Därför är du inte längre slav, utan son, och är du son, så är du också Guds* arvinge genom Kristus**.

Rom. 8:16-17. *UN: genom Gud. **UN: utelämnar: genom Kristus.

8. Men förut, då ni inte kände Gud, var ni slavar under dem som till sin natur inte är gudar.

1 Kor. 8:4, 12:2. Ef. 2:11-12.

9. Men nu, efter att ni har lärt känna Gud, ja, än mer, har blivit kända av Gud, hur kan ni vända tillbaka till de svaga och torftiga villkoren som ni på nytt vill bli slavar under?

1 Kor. 8:3, 13:12. Kol. 2:20. Hebr. 7:18.

10. Ni aktar på dagar och månader, högtider och år.

Rom. 14:5. Kol. 2:16.

11. Jag fruktar angående er, att jag kanske har arbetat med er till ingen nytta.

12. Bröder, jag ber er: Bli som jag, för jag har ju blivit som ni. Ni har inte gjort mig någon orätt.

13. Ni vet att det var på grund av kroppslig svaghet som jag första gången predikade evangelium för er.

Apg. 16:6. 1 Kor. 2:3.

14. Och den prövning som jag* led i mitt kött, den föraktade och avvisade ni inte, utan ni tog emot mig som en Guds ängel, ja, som Kristus Jesus.

Mal. 2:7. Matt. 10:40. Joh. 13:20.

*UN: det, som i mitt kött var en frestelse för er.

15. Var är nu er saligprisning? Jag kan vittna om att ni då hade rivit ut era ögon och gett dem åt mig, om det varit möjligt.

16. Har jag därför blivit er ovän för att jag säger er sanningen?

17. De ivrar för er men inte med god avsikt, utan de vill avskärma er för att ni skall ivra för dem.

Rom. 10:2. 2 Kor. 11:2.

18. Och det är alltid bra att ivra för det goda, och inte bara när jag är närvarande hos er.

19. Mina små* barn, som jag än en gång föder med smärta, tills Kristus tar gestalt i er. 1 Kor. 4:15. Filem. 10. Jak. 1:18.

*UN utelämnar: små.

20. Jag skulle önska att jag nu var hos er och kunde ändra mitt tonfall, för jag vet mig ingen råd med er.

21. Säg mig, ni som vill vara under lagen: lyssnar ni inte på lagen?

22. Ty det står skrivet att Abraham hade två söner, den ene med tjänstekvinnan, den andre med den fria kvinnan. 1 Mos. 16:15, 21:1-2. Apg. 7:8. Hebr. 11:11.

23. Och den med tjänstekvinnan var född efter köttet, men den med den fria kvinnan genom löftet.

Joh. 8:39. Rom. 9:7-8.

24. Detta har en djupare mening: Ty dessa är de två förbunden*, det ena från berget Sinai som föder till slaveri, vilket är Hagar, *UN: två förbund.

25. för denna Hagar är Sinai berg i Arabien. Det motsvarar det nuvarande Jerusalem, och* är i slaveri med sina barn. *UN: eftersom.

26. Men det Jerusalem som är där ovan är fritt, och det är allas* vår moder. Hebr. 12:22. Upp. 3:12, 21:2, 10.

*UN utelämnar: allas.

27. Ty det står skrivet: Var glad, du ofruktsamma, du som inte föder, brist ut och ropa, du som inte har några födslovärkar. Ty den ensamma har många fler barn än den som har en man. Jes. 54:1.

28. Men vi*, bröder, är löftets barn liksom Isak. Rom. 9:7. *UN: ni.

29. Men liksom den som var född efter köttet då förföljde honom som var född efter Anden, så är det också nu. 1 Mos. 21:9.

30. Men vad säger Skriften? Driv ut tjänstekvinnan och hennes son. Ty tjänstekvinnans son skall inte ärva tillsammans med den fria kvinnans son. 1 Mos. 21:10, 12. Joh. 8:35.

31. Så är vi då, bröder, inte barn till tjänstekvinnan utan till den fria.

5 Kapitlet

Frihetens bruk. Köttets gärningar och Andens frukt.

Stå därför fasta i den frihet som Kristus har frigjort oss till* och låt er inte på nytt fångas under ett träldomsok. Rom. 6:18. 1 Petr. 2:16.

*UN: Till denna frihet har Kristus gjort oss fria.

2. Se, jag Paulus säger er: Om ni låter omskära er, skall Kristus inte vara till någon nytta för er. Apg. 15:1.

3. Och än en gång försäkrar jag varje människa som låter omskära sig att han är skyldig att hålla hela lagen.

4. Ni har blivit skilda från Kristus, ni som vill bli rättfärdiga genom lagen. Ni har fallit ur nåden.

5. Ty vi väntar i Anden genom tron på rättfärdighetens hopp. 2 Tim. 4:8.

6. Ty i Kristus Jesus betyder varken omskäreelse eller förhud något, utan tro som är verksam genom kärlek.

1 Kor. 7:19. 2 Kor. 5:16. Gal. 6:15. Kol. 3:11.

7. Ni löpte bra. Vem hindrade er från att lyda sanningen?

Gal. 3:1.

8. Den övertalningen kom inte från honom som kallade er.

Gal. 1:6.

9. Lite surdeg syrar hela degen.

1 Kor. 5:6.

10. Jag har den tilliten till er i Herren att ni inte skall vara av annan mening. Men den som förvillar er skall bära sin dom, vem han än är.

Gal. 1:7.

11. Och jag, bröder, om jag ännu predikar omskäreelse, varför lider jag då fortfarande förföljelse? Då vore korsets anstöt borta.

1 Kor. 1:23.

12. Jag skulle önska att de som upp-
viglar er lät skära av sig alltihop.

13. För ni är kallade till frihet, bröder. Låt bara inte friheten ge köttet något tillfälle, utan tjäna varandra genom kärleken.

1 Kor. 8:9, 9:19. Gal. 6:2. 1 Petr. 2:16.

14. Ty hela lagen är fullbordad i ett ord, nämligen i detta: Du skall älska din nästa som dig själv.

3 Mos. 19:18. Matt. 7:12, 22:39.

Mark. 12:31. Rom. 13:9. Jak. 2:8.

15. Men om ni biter och äter på varandra, så akta er så att ni inte blir uppättna av varandra.

2 Kor. 12:20.

16. Jag säger: Vandra i Anden, så kommer ni inte att göra vad köttet har begär till.

Rom. 6:12, 8:1f. 1 Petr. 2:11.

17. Ty köttet har begärelse mot Anden, och Anden mot köttet, och dessa två strider mot varandra, för att ni inte skall kunna göra det ni vill.

Rom. 7:15f.

18. Men om ni leds av Anden, så är ni inte under lagen.

Rom. 6:14, 8:2.

19. Men köttets gärningar är uppenbara, de är: hor*, otukt, orenhet, lösaktighet,

1 Kor. 3:3, 6:9. Ef. 5:3. Kol. 3:5.

*UN utelämnar: hor. Alt. övers.: äktenskapsbrott.

20. avguderi, trolldom, hat, kiv, avund, vredesutbrott, stridslystnad, splittringar, villoläror*,

*KXII: parti.

21. missunnsamhet, mord*, fylleri, frosseri och annat sådant. Om sådant säger jag er i förväg, som jag också tidigare har sagt: att de som gör sådant skall inte ärva Guds rike.

1 Kor. 6:10. Ef. 5:5. Kol. 3:6 Upp. 22:15.

*UN utelämnar: mord.

22. Men Andens frukt är kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, tro,

Ef. 5:9.

23. saktmodighet*, självbehärskning**.

Mot sådant är inte lagen.

*Se not Titus 3:2. **KXII: kyskhet, dvs. återhållsamhet.

24. Men de som tillhör Kristus* har korsfäst sitt kött med dess lustar och begär.

Rom. 6:6. Gal. 2:15. *UN tillägger: Jesus.

25. Om vi lever i Anden, så låt oss också vandra i Anden.

Rom. 8:5.

26. Låt oss inte söka fåfänglig ära, så att vi utmanar varandra och avundas varandra.

6 Kapitlet

Förmaningar och slutönsknningar.

Bröder, om ni kommer på en människa med att begå en överträdelse*, så bör ni som är andliga, upprätta en sådan i en anda av mildhet**. Och ha akt på dig själv, så att inte också du blir frestad.

Rom. 14:1. 1 Kor. 3:1, 9:22.

*KXII: råkar falla i någon synd. **KXII: saktmodig ande.

2. Bär varandras bördor, och uppfyll på så sätt Kristi lag.

Joh. 15:12. Rom. 15:1. 1 Thess. 5:14.

3. Ty om någon tror sig vara något, fast han ingenting är, bedrar han sig själv.

1 Kor. 8:2.

4. Men var och en skall pröva sina egna gärningar, och då skall han ha sitt beröm endast för det han själv är och inte efter vad andra är.

5. Ty var och en skall bära sin egen börda.

6. Den som blir undervisad i ordet skall dela med sig av allt gott till honom som undervisar.

1 Kor. 9:7-14. 2 Kor. 9:7.

7. Låt er inte bli vilseförda. Gud låter inte gäcka* sig. Ty vad en människa sår, det skall hon också skörda.

Ps. 62:13. Jer. 17:10. Matt. 16:27.

Luk. 16:25. Rom. 2:6.

*Behandla med förakt, häna, lura.

8. Ty den som sår i sitt kött skall av köttet skörda förgängelse, men den som sår i Anden skall av Anden skörda evigt liv.

2 Kor. 9:6.

9. Och låt oss inte tröttna på att göra det goda, ty när tiden är inne skall vi skörda, om vi inte ger upp.

2 Thess. 3:13.

10. Låt oss därför göra gott mot alla människor medan vi har tillfälle*, men framför allt mot dem som är våra syskon i tron.

Ef. 2:11. **KXII: tid.*

11. Se, hur långt* brev jag har skrivit till er med min egen hand.

*Alt. översättn.: stora bokstäver.

12. Alla de som vill ha ett gott anseende här i köttet, de tvingar er till omskärelse bara därför att de inte skall bli förföljda för Kristi kors skull.

Fil. 3:18.

13. Ty inte ens de som låter omskära sig håller lagen, men de vill att ni skall låta omskära er, så att de kan berömma sig av ert kött.

14. Men för min del vill jag aldrig någonsin berömma mig av något annat än av vår Herre Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst för mig och jag för världen.

Jer. 9:24. Rom. 6:6. 1 Kor. 1:31. Gal. 2:19.

15. Ty i Kristus Jesus* är varken omskärelse eller förhud till någon nytta**, utan en ny skapelse.

1 Kor. 7:19. 2 Kor. 5:17. Gal. 5:6. Kol. 3:11.

*UN utelämnar: Kristus Jesus. **UN: är något.

16. Och alla de som vandrar efter denna regel, må frid och barmhärtighet vara över dem och över Guds Israel.

Ps. 125:5.

17. Härefter må ingen mer vålla mig bekymmer, ty jag bär Herren* Jesu märken på min kropp.

2 Kor. 4:10.

*UN utelämnar: Herren.

18. Vår Herre Jesu Kristi nåd vare med er ande, bröder. Amen.

Sänt till galaterna från Rom.

Paulus brev till efesierna

1 Kapitlet

Aposteln tackar Gud för hans nåd i Kristus och ber för församlingen.

Paulus, Jesu Kristi apostel genom Guds vilja, till de heliga som är i Efesus, och till de trofasta i Kristus Jesus.

Rom. 1:7. 1 Kor. 1:2. 2 Kor. 1:1.

2. Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.

Gal. 1:3. 1 Petr. 1:2.

3. Välsignad vare Gud och vår Herre Jesu Kristi Fader, som i Kristus har välsignat oss med all andlig välsignelse i det himmelska,

2 Kor. 1:3. 1 Petr. 1:3.

4. såsom han har utvalt oss i honom, innan världens grund var lagd, för att vi skulle vara heliga och fläckfria* inför honom i kärlek,

Luk. 1:75. Rom. 8:29-30. Ef. 5:27. Kol. 1:23.

2 Thess. 2:13. 2 Tim. 1:9. Tit. 2:12. **KXII: ostraffliga.*

5. efter att ha förutbestämt oss till att bli adopterade* som barn hos sig genom Jesus Kristus, efter sin goda viljas behag,

Rom. 8:15. Gal. 4:5.

**Ordagrant: adoption som barn.*

6. sin härliga nåd till pris, i vilken han har tagit emot oss i den Älskade.

Matt. 3:17, 17:5.

7. I honom har vi förlossning* genom hans blod, syndernas förlåtelse, enligt hans nåds rikedom,

Apg. 20:28. Rom. 9:23. Ef. 2:7. Fil. 4:19.

Kol. 1:14. Hebr. 9:12. 1 Petr. 1:18-19.

**Alt. övers.: är vi friköpta.*

8. som han har låtit flöda över oss med all visdom och allt förstånd,

9. efter att ha låtit oss få veta sin viljas hemlighet, enligt sitt välbehag, som han har fattat inom sig själv,

Rom. 16:25. Ef. 3:9. Kol. 1:26. 2 Tim. 1:9.

Tit. 1:2. 1 Petr. 1:20.

10. *med hänsyn till den planen i tidernas fullbordan, att i Kristus sammanfatta allt, både** det som är i himlarna och det som är på jorden - i honom.

Gal. 4:4. Kol. 1:20.

**KXII tillägger: Att det skulle predikas.* ***UN utelämnar: både.*

11. I honom har vi också fått vårt arv, förutbestämda i enlighet med hans plan, som verkar allt efter sin viljas rådslut,

Rom. 8:17. Kol. 1:12.

12. för att vi skall vara hans härlighet till pris, vi som förut har hoppats på Kristus.

13. I vilken ni också, sedan ni har hört sanningens ord, evangeliet om er frälsning, i vilken ni också, sedan ni också har kommit till tro, blivit beseglade med löftets Helige Ande,

Rom. 8:15-16. 2 Kor. 5:5. Ef. 4:30.

14. vilken är en pant på vårt arv, fram till återlösningen av hans egendom, hans härlighet till pris.

5 Mos. 7:6. Rom. 8:23. 2 Kor. 1:22.

15. Därför upphör inte heller jag, sedan jag har hört om den tro som ni har i Herren Jesus, och om er kärlek till alla heliga,

16. att tacka för er, när jag nämner* er i mina böner.

Rom. 1:9. Fil. 1:3. 1 Thess. 1:2. 2 Thess. 1:3.

**KXII: tänker på er*

17. Att vår Herre Jesu Kristi Gud, härlighetens Fader, skall ge er visdomens och uppenbarelsens Ande till kunskap om sig.

18. Och upplysa ert förstånds* ögon, så att ni kan förstå vilket hopp han har kallat er till, och hur rikt på härlighet hans arv är bland de heliga,

*UN: hjärtas.

19. och hur överväldigande stor hans kraft är på oss som tror, samma mäktiga verkande kraft,

Kol. 2:12.

20. som han verkade i Kristus när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i det himmelska,

Ps. 110:1. Apg. 2:25, 32.

1 Kor. 15:25. Kol. 3:1. Hebr. 1:3. 1 Petr. 3:22.

21. över alla furstar och väldigheter och makter och herradömen och över alla namn som kan nämnas, inte endast i denna världen, utan också i den kommande.

Fil. 2:9. Kol. 2:10.

22. Och han har lagt allt under hans fötter och gav honom till att vara huvud över allting åt församlingen,

Ps. 8:7. Ef. 4:15, 5:23. Kol. 1:18.

23. som är hans kropp, fullheten av honom som uppfyller allt i alla.

2 Kapitlet

Både judar och hedningar, som av naturen är vredens barn, blir i Kristus frälsta och levandegjorda.

Också ni var döda genom överträdelser och synder,

Kol. 2:13.

2. i vilka ni förut vandrade efter denna världens sätt, efter fursten över luftens välde, den ande som nu är verksam i olydnads* barn.

Joh. 14:30. Kol. 3:6-7. **KXII: otrons barn.*

3. Bland dem levde också vi alla förut i vårt köttets begärelser och gjorde vad köttet och sinnet ville, och vi var av naturen vredens barn liksom de andra.

4. Men Gud som är rik på barmhärtighet, har för den stora kärleks skull, varmed han har älskat oss,

Rom. 10:12.

5. gjort även oss, som var döda genom synderna, levande tillsammans med Kristus. Av nåd är ni frälsta.

Rom. 5:6-10, 6:4, 8:11. Kol. 2:12-13, 3:1-3.

6. Och han har uppväckt och satt oss tillsammans i det himmelska, i Kristus Jesus,

7. för att han i kommande tidsåldrar skulle bevisa sin nåds oändliga rikedom genom sin godhet mot oss genom Kristus Jesus.

8. Ty av nåden är ni frälsta genom tron, och det inte av er själva, Guds gåva är det,

Rom. 3:24, 4:16. Tit. 3:5.

9. inte av gärningar, för att ingen skall berömma sig.

Rom. 3:20, 27, 4:2, 9:11, 11:6.

1 Kor. 1:29-30. 2 Tim. 1:9.

10. Ty vi är hans verk, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud har förberett för att vi skall vandra i dem.

Ps. 100:3. Jes. 29:23.

Ef. 1:4, 4:24. Tit. 2:14.

11. Tänk därför på att ni som förr var hedningar i köttet och blev kallade omskurna av dem som kallas omskurna med den omskärelse som är gjord på köttet med händer,

1 Kor. 12:2. Ef. 5:8. Kol. 1:21.

12. att ni på den tiden var utan Kristus, utestängda från medborgarskapet i Israel och främmande för löftets förbund, utan hopp och utan Gud i världen.

Rom. 9:4.

13. Men nu har ni, som en gång var långt borta, i Kristus Jesus kommit nära genom Kristi blod.

14. Ty han är vår frid. Han har gjort de båda till ett och har brutit ner skiljemuren,
Joh. 10:16. Apg. 10:36.
Rom. 5:1. Kol. 1:20.

15. då han i sitt kött tog bort fiendskapen, nämligen lagen med dess bud och stadgar, för att han av de två skulle i sig själv skapa en ny människa och så skapa frid.

2 Kor. 5:17. Gal. 6:15. Kol. 2:14.

16. Och för att han skulle försona dem båda med Gud i en kropp genom korset, sedan han där* hade dödat fiendskapen.

Rom. 6:6, 8:3. Kol. 1:20. **KXII: genom sig själv.*

17. Och han har kommit och predikat frid för er som var långt borta och för dem som var nära.

Jes. 57:19.

18. Ty genom honom har vi båda i en och samme Ande tillträde till Fadern.

Joh. 10:9, 14:6. Rom. 5:2. Ef. 3:12.
Hebr. 4:16, 10:19-20.

19. Så är ni nu inte längre gäster och främlingar utan medborgare med de heliga och Guds husfolk,

Fil. 3:20. Hebr. 12:22-23.

20. uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Jesus Kristus själv.

Ps. 118:22. Jes. 28:16. Matt. 16:18.
1 Kor. 3:9-11. 1 Petr. 2:4-5. Upp. 21:14.

21. I honom sammanfogas hela byggnaden och växer till ett heligt tempel i Herren.

1 Kor. 3:17, 6:19. 2 Kor. 6:16.

22. I honom blir också ni uppbyggda till en Guds boning genom Anden.

1 Petr. 2:5.

3 Kapitlet

*Apostelns tjänst bland hedningarna.
Förbön och tacksägelse.*

Därför är jag, Paulus, Kristi Jesu fånge, för er hedningar.

Apg. 21:33. Ef. 4:1. Fil. 1:7f.
Kol. 4:3. Filem. v. 1.

2. Ni har väl hört om det uppdrag* som Gud i sin nåd gav mig för er skull,

Apg. 9:15, 13:2. 1 Kor. 4:1.

**grek. oikonomia, hushållning, förvaltning.*

3. hur han genom en uppenbarelse gjorde hemligheten känd för mig, som jag förut i korthet har skrivit,

Apg. 22:17, 21, 26:16-17. Gal. 1:11-12.
Ef. 1:9-10. Kol. 1:26.

4. genom vilket ni kan förstå när ni läser detta, vilken insikt jag har i Kristi hemlighet,

5. som inte varit känt bland människors barn i tidigare generationer, såsom den nu genom Anden har blivit uppenbarad för hans heliga apostlar och profeter,

Apg. 10:28.

6. att hedningarna skulle bli medarvingar och höra till samma kropp och bli delaktiga med oss i hans löfte i Kristus*, genom evangeliet,

Gal. 3:14. Ef. 2:15-16. **UN tillägger: Jesus.*

7. vars tjänare jag har blivit efter den gåva av Guds nåd, som gavs åt mig genom hans mäktiga kraft.

Rom. 1:5.

8. Åt mig, som är den allra ringaste bland alla heliga, gavs denna nåd att bland hedningarna predika evangeliet om Kristi outgrundliga rikedom.

1 Kor. 15:9. Gal. 1:16, 2:8.

1 Tim. 1:13, 15, 2:7. 2 Tim. 1:11.

9. Och att upplysa alla, vad delaktigheten* är i den hemlighet som från

världens begynnelse har varit fördold i Gud, som har skapat allt genom Jesus Kristus**,

Joh. 1:3. Rom. 16:25.
Ef. 1:10, 3:3-5. Kol. 1:16. 2 Tim. 1:10. Tit. 1:2-3.
Hebr. 1:2. 1 Petr. 1:20. *UN: hushållningen, planen.

**UN utelämnar: genom Jesus Kristus.

10. för att Guds mångfaldiga vishet nu genom församlingen skulle bli känd för furstendömena och makterna i det himmelska,

11. enligt det eviga beslut som han utförde i Kristus Jesus, vår Herre.

12. I honom har vi frimodighet och förtröstan om tillträde genom tron* på honom. Joh. 10:9, 14:6. Rom. 5:2. Ef. 2:18.

Hebr. 4:16, 10:19-20. *Ordagrant: genom hans tro.

13. Därför ber jag, att ni inte skall tappa modet genom mina lidanden för er skull, vilka är er ära.

Fil. 1:14. Kol. 1:24. 1 Thess. 3:3.

14. Därför böjer jag mina knän för vår Herre Jesu Kristi* Fader,

*UN utelämnar: vår Herre Jesu Kristi.

15. från vilken varje familj i himlen och på jorden har sitt namn,

16. för att han enligt sin härlighets rikedom ville ge er kraft så att ni blir styrkta till den inre människan genom hans Ande, 2 Kor. 4:16. Ef. 6:10.

17. att Kristus genom tron kan bo i era hjärtan, rotade och grundade i kärleken, Kol. 2:7.

18. så att ni med alla de heliga skall kunna förstå vad bredden och längden och djupet och höjden är,

19. och lära känna Kristi kärlek som övergår all kunskap, för att ni skall bli uppfyllda av all Guds fullhet.

20. Men honom som förmår göra oändligt mycket mer än allt det vi ber eller tänker, enligt den kraft som verkar i oss,

21. honom tillhör äran i försam-

lingen* genom Kristus Jesus, genom alla släktled i evigheternas evighet. Amen.

*UN tillägger efter församlingen: och.

4 Kapitlet

Förmaning att bevara Andens enhet och inte vandra såsom hedningarna. Den gamla och den nya människan. Det nya livet i Kristus.

Så förmanar jag nu er, jag som är Sen fånge i Herren, att vandra värdigt den kallelse varmed ni har blivit kallade,

1 Mos. 17:1. 1 Kor. 7:20. Ef. 3:1.
Fil. 1:27. Kol. 1:10. 1 Thess. 2:12.

2. med all ödmjukhet och saktmodighet, med tålmod, så att ni i kärlek har fördrag med varandra.

Kol. 1:11, 3:12. 1 Thess. 5:14.

3. Gör allt för att bevara Andens enhet genom fridens band:

4. En kropp och en Ande, såsom ni också har blivit kallade till ett hopp, vid er kallelse.

Rom. 12:5, 10. 1 Kor. 12:4, 11. Ef. 2:16.

5. En Herre, en tro, ett dop,

Mal. 2:10. 1 Kor. 8:4-6, 12:5-6.

6. en Gud och allas Fader, som är över alla och genom alla och i er* alla.

*UN utelämnar: er.

7. Men åt var och en av oss blev nåden given i överensstämmelse med Kristi gåvas mått. Rom. 12:3f. 1 Kor. 12:12.

8. Därför säger han: När han steg upp i höjden, förde han bort fångenskapen som fånge, och han gav människorna gåvor. Ps. 68:19. Kol. 2:15.

9. Men detta: Han steg upp, vad betyder det, om inte att han också

först* steg ner till de lägre delarna** av jorden?

Joh. 3:13, 6:62. *UN utelämnar: först.

**UN är tveksam och sätter inom parentes: delarna.

10. Han som steg ner är också den-
samme som steg upp över alla himlar
för att han skulle uppfylla allt.

Apg. 2:35.

11. Och han gav några till apostlar,
andra till profeter, andra till evang-
elister och andra till herdar och
lärare,

Apg. 21:8. Rom. 12:7.

1 Kor. 12:28. 2 Tim. 4:5.

12. för att göra de heliga fullkomliga
till att utföra sin tjänst att bygga upp
Kristi kropp,

Ef. 1:23. Kol. 1:24.

13. tills att vi alla når fram till enhe-
ten i tron och i kunskapen om Guds
Son, till en fullkomlig man och till
det mått av mognad som hör till
Kristi fullhet.

14. För att vi inte längre skall vara
barn* som drivs omkring vind för
våg av varje vindkast i läran, genom
människors bedrägliga spel och
listighet, när de försöker bedra oss.

1 Kor. 14:20. Hebr. 13:9. *Ordagrant: spädbarn.

15. Utan tala sanning i kärlek, så att
vi i allt kan växa upp till honom som
är huvudet, Kristus.

Ef. 1:22, 5:23.

16. Från honom sammanfogas hela
kroppen och hålls samman genom
det stöd som varje led ger, alltefter
mättet av den kraft som är tillmätt
åt varje del, och åstadkommer krop-
pens tillväxt till sin egen uppbyggelse
i kärlek.

Rom. 12:5. 1 Kor. 12:27.

17. Därför säger jag detta och betyg-
gar i Herren, att ni inte längre skall
vandra såsom de andra hedningarna
vandrar i sitt sinnes fåfänglighet,

18. förmörkade till förståndet och
bortkomna från livet i Gud på grund

av den okunnighet som är i dem
därför att deras hjärtan är förblin-
dade*,

Ef. 2:12. 1 Thess. 4:5.

*Alt. övers.: förhårdade.

19. vilka, efter att ha blivit känslö-
kalla, ger sig hän åt lösaktighet för
att bedriva all slags orenhet med ett
omåttligt begär*.

Rom. 1:24f. *KXII: girighet.

20. Men ni har inte lärt känna
Kristus så,

21. om ni annars har hört honom och
blivit undervisade av honom enligt
den sanning som finns hos Jesus.

22. Så lägg nu bort det som hör till
ert förra levnadssätt, den gamla män-
niskan som är fördärvad genom de
bedrägliga begärens,

Rom. 6:6. Ef. 2:2-3.

Kol. 2:11, 3:9. Hebr. 12:1. 1 Petr. 2:1, 4:2.

23. och förnyas i ert sinnes ande

Rom. 6:4, 12:2.

24. och ikläd er den nya människan,
som är skapad efter Gud i sanning-
ens rättfärdighet och helighet.

2 Kor. 5:17. Kol. 3:11.

25. Lägg därför bort lögnen och tala
sanning, var och en med sin nästa,
vi är ju varandras lemmar.

Sak. 8:16. Rom. 12:5. 1 Petr. 2:1.

26. Vredgas, men synda inte. Låt inte
solen gå ner över er vrede.

Ps. 4:5

27. Ge inte heller djävulen något
tillfälle.

1 Petr. 5:9. Jak. 4:7.

28. Den som stjal skall inte längre
stjäla, utan istället arbeta och göra
det som är gott med sina händer, så
att han kan ha något att dela med
sig åt den som behöver.

Apg. 20:34.

1 Thess. 4:11. 2 Thess. 3:8, 12.

29. Låt inget oanständigt tal gå ut ur
er mun, utan bara det som är gott
till uppbyggelse, där det behövs, så
att det ger nåd åt dem som hör på.

Matt. 12:36. Ef. 5:3-4. Kol. 3:16.

30. Och bedröva inte Guds Helige

Ande, som ni har fått som ett sigill* till förlossningens dag.

Jes. 7:13, 63:10. Rom. 8:16f. 2 Kor. 1:22, 5:5.

Ef. 1:13-14. ****KXII: är beseglade med.**

31. Låt all bitterhet och häftighet och vrede och skrikande och hädelse tillsammans med all ondska vara långt borta från er.

32. Och var istället vänliga och barmhärtiga mot varandra och förlåt varandra, liksom Gud i Kristus har förlåtit er.

Matt. 6:14.

Mark. 11:25. Kol. 3:12-13.

5 Kapitlet

Förmaningar att bli Guds efterföljare. Åtta makars inbördes förhållande.

Så var nu Guds efterföljare, som älskade barn,

Matt. 5:45, 48.

Luk. 6:36.

2. och vandra i kärlek, såsom också Kristus har älskat oss och utgivit sig själv för oss till gåva och offer åt Gud, till en välbehaglig doft.

Joh. 13:34, 15:12. Gal. 2:20.

1 Thess. 4:9. Hebr. 8:3, 9:14.

1 Petr. 3:18. 1 Joh. 3:11, 23, 4:20.

3. Men otukt och all orenhet eller girighet skall inte ens nämnas bland er, såsom det anstår heliga,

Ef. 4:25.

4. och inte heller passar sig skamligt eller dåraktigt tal eller gyckel, utan i stället tacksägelse.

Mark. 7:21. Gal. 5:15.

5. Ty ni vet* detta att ingen otuktig eller oren, eller girig, som är en avgudadyrkare, har någon arvedel i Kristi och Guds rike.

1 Kor. 6:9-10.

Kol. 3:5. Upp. 22:15. ***UN: För vet detta.**

6. Låt ingen bedra er med fåfängliga*

ord, ty för sådant kommer Guds vrede över olydnadens** barn***.

Jer. 29:8. Matt. 24:4. Mark. 13:5. Luk. 21:8.

Rom. 1:18. Kol. 3:6. 2 Thess. 2:3. ***tomma, förgängliga.**

**KXII: otrons barn. ***Ordagrant: söner.

7. Ha därför ingen gemenskap med dem.

8. Ty ni var förut mörker, men nu är ni ljus i Herren. Vandra såsom ljusets barn.

Joh. 12:36. 2 Kor. 3:18. 1 Thess. 1:9.

9. Ty Andens* frukt består i all godhet och rättfärdighet och sanning.

Gal. 5:22. ***UN: ljusets.**

10. Pröva vad som är behagligt för Herren.

Rom. 12:2.

11. Och ha ingen delaktighet i mörkets ofruktsamma gärningar, utan tillrättvisa dem istället.

Matt. 18:17.

Rom. 13:12. 1 Kor. 5:8, 10:20. 2 Kor. 6:14.

2 Thess. 3:14. Hebr. 9:14.

12. Ty vad de gör i hemlighet är till och med skamligt att tala om.

13. Men allt detta blir uppenbarat när det avslöjas av ljuset, ty allt det som är uppenbarat är ljus.

Joh. 3:20-21.

14. Därför säger han: Vakna upp, du som sover, och stå upp ifrån de döda, så skall Kristus lysa över dig.

Jes. 60:1. Rom. 6:4-5, 13:11.

1 Kor. 15:34. Ef. 2:5. Kol. 3:1.

15. Se därför noga till hur ni vandrar, inte som ovisa utan som visa,

Kol. 4:5.

16. ta väl vara på tiden, ty dagarna är onda.

17. Var därför inte oförståndiga utan förstå vad som är Herrens vilja.

Rom. 12:2.

18. Och drick er inte berusade av vin, det leder till ett dåligt levnadssätt, utan låt er uppfyllas av Anden.

Ords. 20:1, 23:29-30. Jes. 5:11f. Luk. 21:34.

19. Tala till varandra i psalmer och lovsånger och andliga visor, och

sjung och spela för Herren i ert hjärta,

Kol. 3:16.

20. och tacka alltid Gud och Fadern för allt i vår Herre Jesu Kristi namn.

Kol. 3:17. 1 Thess. 5:17.

Hebr. 13:15. 1 Petr. 2:5.

21. Underordna er varandra i fruktan för Gud*.

1 Petr. 5:5. *UN: Kristi fruktan.

22. Ni hustrur, underordna er era egna män, såsom under Herren.

1 Mos. 3:16. 1 Kor. 14:34.

Kol. 3:18. Tit. 2:5. 1 Petr. 3:1.

23. Ty mannen är hustruns huvud, liksom också Kristus är församlingens huvud, och han är kroppens Frälsare.

Rom. 12:5. 1 Kor. 11:3, 12:27.

Ef. 1:22, 4:12, 15. Kol. 1:18, 24.

24. Därför, såsom församlingen är underordnad Kristus, så skall också hustrurna vara det i allt mot sina egna män.

25. Ni män, älska era hustrur såsom också Kristus har älskat församlingen, och utgivit sig själv för den

Gal. 1:4. Kol. 3:19. 1 Petr. 3:7.

26. för att han skulle helga den, sedan han har renat den i vattnets bad, genom ordet,

Joh. 3:5. Tit. 3:5. 1 Petr. 3:21.

27. för att kunna ställa fram den inför sig själv, en härlig församling, utan fläck eller skrynkla eller något annat sådant, utan för att den skulle vara helig och fläckfri.

Höga v. 4:7. Ef. 1:4. Kol. 1:22.

28. På samma sätt är männen skyldiga att älska sina hustrur såsom sina egna kroppar. Den som älskar sin hustru älskar sig själv.

29. Ty ingen har någonsin hatat sitt eget kött, utan man ger det näring och vårdar det, såsom också Herren* gör med församlingen.

*UN: Kristus.

30. Ty vi är lemmar av hans kropp, av* hans kött och av hans ben.

1 Kor. 6:15. *UN utelämnar: av hans kött och hans ben.

31. Därför skall en man överge sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall bli ett kött.

1 Mos. 2:24. Matt. 19:5. Mark. 10:7. 1 Kor. 6:16.

32. Denna hemlighet är stor, jag talar här om Kristus och församlingen.

33. Men var och en av er skall älska sin hustru som sig själv, och hustrun skall visa sin man vördnad.

6 Kapitlet

Barns och föräldrars, tjänares och herrars plikter. Kampen mot ondskans andemakter. Guds vapenrustning. Sluthälsning.

Ni barn, var era föräldrar lydiga i Herren, ty det är rätt. Kol. 3:20.

2. Hedra din far och din mor, vilket är det första bud som har ett löfte med sig,

2 Mos. 20:12. 5 Mos. 5:16.

Matt. 15:4. Mark. 7:10.

3. för att det skall gå dig väl och du skall leva länge på jorden.

4. Och ni fäder, reta inte era barn till vrede, utan lär upp dem genom att fostra och förmana dem i Herren.

5 Mos. 6:7, 20. Ps. 78:4. Ords. 29:17. Kol. 3:21.

5. Ni tjänare, lyd era jordiska herrar med fruktan och bävan, av uppriktigt hjärta, såsom gällde det Kristus,

Kol. 3:22. 1 Tim. 6:1. Tit. 2:9.

6. inte som ögontjänare för att behaga människor, utan såsom Kristi tjänare som av hjärtat gör det Gud vill,

7. och gör er tjänst med villighet, som

för Herren och inte för människor,
8. och vet att vad gott var och en gör
det skall han få igen av Herren, vare
sig han är slav eller fri.

Rom. 2:6. 2 Kor. 5:10.

9. Och ni herrar, gör detsamma mot
dem. Lägg bort alla hotelser, och vet
att också er* Herre är i himlen** och
han gör inte skillnad på människor.

5 Mos. 10:17. 2 Krön. 19:7. Apg. 10:34.

Rom. 2:11. Gal. 2:6. Kol. 3:25. 1 Petr. 1:17.

*UN: de har samme Herre i himlen som ni. **Ordagrant: himlarna.

10. Till sist, mina bröder*, var starka
i Herren och i hans väldiga kraft.

*UN utelämnar: mina bröder.

11. Ta på er hela Guds vapenrustning,
så att ni kan stå emot djävulens listiga
knepp.

Rom. 13:12. 2 Kor. 6:7.

Kol. 3:12. 1 Thess. 5:8.

12. Ty vår strid är inte mot kött och
blod utan mot furstedömen, mot
makterna, mot mörkrets* världshärskare
i denna världen, mot ondskans
andemakter i himlarna.

Ef. 2:2. *UN: världshärskare i detta mörker.

*KXII: världens herrar, de som regera i denna världens mörker

13. Ta därför på er hela Guds vapenrustning,
så att ni kan stå emot på den onda dagen,
uträtta allting väl och bli stående.

2 Kor. 10:4.

14. Stå därför fasta, spänn på er sanningen
som bälte kring era höfter och kläd er i
rättfärdighetens pansar

Jes. 11:5. Luk. 12:35. 1 Petr. 1:13.

15. och ha som skor på fötterna beredskap
för fridens evangelium.

16. Men framför* allt ta trons sköld,

med vilken ni kan släcka alla den ondes
brinnande pilar. *UN: Till allt detta.

17. Och ta frälsningens hjälm och Andens
svärd som är Guds ord,

Jes. 59:17. Hebr. 4:12.

18. under ständig åkallan och bön och be
alltid i Anden. Och vaka med all uthållighet
och bön för alla heliga,

Mark. 13:33. Luk. 18:1.

Rom. 12:12. Kol. 4:2. 1 Thess. 5:17.

19. och för mig, att ord skall ges mig när jag
öppnar min mun, så att jag med frimodighet
gör evangeliets hemlighet känd,

Apg. 4:29. Kol. 4:3. 2 Thess. 3:1.

20. för vars skull jag är ett sändebud i bojor,
så att jag i detta kan tala frimodigt, som jag bör.

Apg. 28:20. 2 Kor. 5:20.

21. Men för att också ni skall få veta hur det
står till med mig och vad jag gör, skall Tykikus,
min älskade broder och trogne tjänare i Herren,
underrätta er om allt.

Kol. 4:7.

22. Jag har sänt honom till er, för att ni skall
få veta hur det står till med oss, och för att
han skall trösta era hjärtan.

2 Tim. 4:12.

23. Frid vare med bröderna och kärlek med
tro, från Gud, Fadern, och Herren Jesus Kristus.

24. Nåd vare med alla som älskar vår Herre
Jesus Kristus i uppriktighet. Amen*.

*UN utelämnar: Amen.

Sänt från Rom till efesierna, med Tykikus.

Paulus brev till filipperna

1 Kapitlet

Hälsning. Filippernas tro. Framgång för evangeliet. Uppmaning till ståndaktighet.

Paulus och Timoteus, Jesu Kristi tjänare, till alla de heliga i Kristus Jesus, som är i Filippi, tillsammans med församlingsledarna och församlingstjänarna.

1 Kor. 1:2.

2. Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.

Rom. 1:7. Kol. 1:2. 1 Petr. 1:2.

3. Jag tackar min Gud var gång jag tänker på er,

Rom. 1:10. 1 Kor. 1:4.

Ef. 1:16. Kol. 1:3. 1 Thess. 1:2. 2 Thess. 1:3.

4. i det jag alltid i alla mina böner med glädje ber för er alla,

Rom. 1:8.

5. för er delaktighet av evangeliet från första dagen ända till nu.

6. Jag är övertygad om att han som har börjat ett gott verk i er också skall fullborda det intill Jesu Kristi dag.

Joh. 6:29.

7. Det är då rätt att jag tänker så om er alla, därför att jag har er i mitt hjärta, eftersom ni alla är delaktiga med mig i nåden, både i mina bojour och när jag försvarar och befäster evangelium.

Ef. 3:1. Kol. 4:3, 18. 2 Tim. 1:8. Hebr. 13:3.

8. Ty Gud är mitt vittne att jag längtar efter er alla med Jesu Kristi innerliga kärlek.

Rom. 1:9.

9. Och det är min bön att er kärlek mer och mer skall överflöda i insikt och omdömesförmåga,

10. så att ni kan bedöma vad som är bäst, så att ni kan vara rena och skuldfria på Kristi dag,

Rom. 2:18, 12:1-2.

11. uppfyllda med rättfärdighetens frukter som kommer genom Jesus Kristus, till Guds ära och pris.

Matt. 5:16. Joh. 15:4f. Ef. 1:12,

2:10. 1 Petr. 2:12.

12. Men jag vill att ni skall veta, bröder, att det som har hänt mig har snarare lett till framgång för evangeliet,

13. så att mina bojour i Kristus har blivit uppenbart för hela pretoriet* och för alla andra.

*Den kejserliga livvaktens kasern i Rom.

14. Och många av bröderna har genom mina bojour fått en sådan förtröstan på Herren, att de ännu mer vågar tala ordet utan fruktan.

Ef. 3:13. 1 Thess. 3:5.

15. En del predikar visserligen Kristus av avundsjuka och stridslystnad, men andra gör det med en god avsikt.

16. De förra* predikar Kristus av stridslystnad, inte med rena motiv, utan i tanke att vålla mig bekymmer i mina bojour.

*UN har omvänd ordning på versarna 16 och 17.

17. Men de senare gör det av kärlek, eftersom de vet att jag är satt till att försvara evangeliet.

18. Än sen? Kristus blir ändå på ett eller annat sätt predikad, antingen med baktanke eller i sanning, och

det är jag glad över, och jag vill fortsätta att glädja mig.

19. För jag vet att detta skall leda mig till frälsning, genom er bön och den hjälp som Jesu Kristi Ande ger.

2 Kor. 1:11.

20. För min innerliga längtan och mitt hopp är att jag inte på något sätt skall komma på skam, utan Kristus skall nu såsom alltid med all frimodighet bli förhärligad i min kropp, vare sig genom liv eller genom död.

21. Ty för mig är livet Kristus och döden en vinning.

22. Men om det att leva i köttet för mig innebär att mitt arbete bär frukt, så vet jag inte vilket jag skall välja.

2 Kor. 10:3.

23. Ty jag dras åt båda hållen. Jag längtar efter att få bryta upp och vara hos Kristus, vilket skulle vara mycket bättre.

2 Kor. 5:8.

24. Men att bli kvar i köttet är mer angeläget för er skull.

25. Och då jag är övertygad om det, vet jag att jag skall bli kvar och stanna hos er alla till er tillväxt och glädje i tron,

Fil. 2:24.

26. så att er glädje kan överflöda ännu mer i Kristus Jesus för min skull, genom att jag kommer till er igen.

2 Kor. 1:14, 5:12.

27. Se bara till att ni lever på ett sätt som är värdigt Kristi evangelium, så att jag, vare sig jag besöker er eller är någon annanstans, får höra om er att ni står fasta i en ande och med ett sinne* kämpar tillsammans för evangeliets tro,

1 Mos. 17:1. 1 Kor. 7:20.
Ef. 4:1. Kol. 1:10. 1 Thess. 2:12, 4:1. *KXII: själ.

28. utan att på något sätt låta er skrämmas av motståndarna, vilket

för dem är ett tecken på undergång, men för er ett tecken på frälsning*, och det från Gud. Rom. 8:17. 2 Thess. 1:5f.

*UN: att ni blir frälsta

29. Ty åt er är det givet för Kristi skull, inte bara att tro på honom, utan också att lida för hans skull.

Apg. 5:41. Rom. 5:3.

30. Ni har samma strid att utkämpa, som ni såg att jag hade och nu hör att jag har.

2 Kapitlet

Förmaning att efterlikna Jesus i kärlek och ödmjukhet. Paulus sänder Timoteus och Epafroditus till Filippi.

Om det nu finns någon tröst* i Kristus, någon uppmuntran i kärlek, någon Andens gemenskap, någon hjärtlighet och barmhärtighet,

*KXII: förmaning

2. så gör min glädje fullkomlig, genom att ni har samma tankesätt, fyllda av samma kärlek och sinnelag i full enighet.

Rom. 12:16, 15:5. 1 Kor. 1:10. Fil. 3:16. 1 Petr. 3:8.

3. Låt inget ske av stridslystnad eller begär efter fåfänglig ära, utan i ödmjukhet anse andra för mer än er själva.

Rom. 12:10. 1 Petr. 5:5.

4. Se inte var och en på sitt eget bästa, utan var och en också på andras bästa.

1 Kor. 10:24.

5. Var så till sinnes som Kristus Jesus var,

Matt. 11:29. 1 Petr. 2:21. 1 Joh. 2:6.

6. vilken, då han var i Guds gestalt, inte ansåg det för ett rov att vara jämlik Gud,

Joh. 1:1-2, 17:5. 2 Kor. 4:4.

Kol. 1:15. Hebr. 1:3.

7. utan utgav* sig själv, och tog på sig

en tjänares gestalt, och blev lik oss människor.

Jes. 42:1, 49:3, 6, 52:13.
Jes. 53:3. Hes. 34:23. Dan. 9:26. Sak. 3:8. Matt. 20:28.
Rom. 1:4, 15:3, 8. Gal. 4:4. *bokst.: uttömde.

8. Och sedan han hade framträtt som en människa ödmjukade han sig själv och blev lydiga intill döden, ja, intill döden på korset.

Matt. 26:39, 42.
Joh. 10:18. Hebr. 2:9, 14, 17. Hebr. 12:2.

9. Därför har också Gud upphöjt honom och gett honom ett namn* som är över alla namn,

Ps. 110:1, 7. Jes. 53:12. Joh. 10:17, 17:1-5.
Apg. 2:33. Ef. 1:20-21. Hebr. 1:4, 2:9. *UN: namnet.

10. för att i Jesu namn alla knän skall böja sig, deras som är i himlen och på jorden och under jorden,

Jes. 45:23.

11. och för att alla tungor skall bekänna att Jesus Kristus är Herren, Gud Fadern till ära.

Apg. 2:36. Rom. 14:9. Upp. 5:13.

12. Därför, mina älskade, såsom ni alltid har varit lydiga så skall ni med fruktan och bavan arbeta på er frälsning, inte bara i min närvaro utan ännu mycket mer nu i min frånvaro.

13. Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, efter sin goda vilja.

2 Kor. 3:5. Hebr. 13:21.

14. Gör allting utan att klaga och tveka,

15. så att ni kan vara oklanderliga och rena, Guds fläckfria barn mitt ibland ett falskt och fördärvat släkte, bland vilka ni lyser såsom ljus i världen.

Ords. 4:18. Matt. 5:14-16. 1 Petr. 2:12.

16. Håll fast vid livets ord, så att jag kan glädja mig på Kristi dag, över att jag inte har löpt förgäves eller arbetat förgäves.

1 Thess. 2:19-20, 3:5.

17. Och om jag än utgjuts vid er tros offer och tjänst, så är jag glad och

gläds med er alla.

2 Kor. 7:4. 1 Thess. 2:8. 2 Tim. 4:6.

18. Av samma skäl skall ni också vara glada och glädjas med mig.

19. Men jag hoppas i Herren Jesus att snart kunna sända Timoteus till er, så att också jag får bli vid gott mod, när jag får veta hur ni har det.

Apg. 16:1.

20. Ty jag har ingen likasinnad som så uppriktigt* kommer att ha omsorg om er.

*KXII: hjärtligt.

21. För alla söker de sitt, inte det som tillhör Jesus Kristus.

1 Kor. 10:24, 13:5. 2 Tim. 4:10, 16.

22. Men ni vet att han hållit provet*, för han har arbetat med mig i evangeliets tjänst som ett barn med sin far.

*KXII: är beprövad.

23. Honom hoppas jag nu därför kunna sända, så snart jag har fått se hur det går för mig.

24. Men jag förtröstar på Herren att jag snart också skall kunna komma själv.

25. Likväl har jag ansett det nödvändigt att sända till er Epafroditus, min broder, medarbetare och medkämpe, som är ert sändebud och tjänare för att hjälpa mig med det som jag behöver,

26. eftersom han längtade efter er alla och var orolig, därför att ni hade hört att han var sjuk.

27. Ty han var verkligen sjuk, nära döden, men Gud förbarmade sig över honom, och inte bara över honom, utan också över mig, för att jag inte skulle få sorg på sorg.

28. Desto mer angelägen har jag därför varit att sända honom, för att ni skulle bli glada, när ni åter fick se honom, och jag skulle få mindre sorg.

29. Så ta nu därför emot honom i Herren med all glädje, och högakta sådana som honom. 1 Kor. 9:14, 16:18. Gal. 6:6. 1 Thess. 5:12. 1 Tim. 5:17. Hebr. 13:7, 17.

30. Ty på grund av sitt arbete för Kristus var han nära döden, utan att bekymra sig för sitt liv* för att fullgöra det som fattades i er tjänst för mig. *UN: satte han sitt liv på spel.

3 Kapitlet

Rättfärdighet inte av lagen utan genom tro.

För övrigt, mina bröder, gläd er i Herren. Att skriva till er det samma som förut är för mig inte något besvär, och för er är det en trygghet. 2 Kor. 13:11. Fil. 4:4. 1 Thess. 5:16. 1 Petr. 4:13. Jak. 1:2.

2. Se upp för hundarna, se upp för de onda arbetarna, se upp för sönderskärelsen. Jes. 56:10. 2 Kor. 11:13.

3. Ty vi är de omskurna, vi som tjänar Gud* i anden och berömmar oss av Kristus Jesus och inte förtrostar på köttet, 5 Mos. 10:16. Joh. 4:23-24. Rom. 2:29, 4:11-12. *UN: tjänar genom Guds Ande.

4. även om också jag skulle kunna förlita mig på köttet. Om någon annan tycker att han kan förlita sig på köttet, så kan jag det ännu mer: Apg. 23:6, 26:4-5. Rom. 11:1. 2 Kor. 11:21-22.

5. Omskuren på åttonde dagen, av Israels folk, av Benjamins stam, en hebré av hebreer, efter lagen en farisé, 1 Mos. 17:12.

6. i nitälskan en förföljare av församlingen, och enligt den rättfärdighet som är efter lagen, oklanderlig. Apg. 8:3, 9:1, 22:4. Gal. 1:13, 14.

7. Men det som var en vinning för

mig, det har jag för Kristi skull räknat som en förlust.

8. Ja, utan tvekan, jag räknar allt som förlust jämfört med det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. För hans skull har alltsammans förlorat sitt värde och jag håller det för avskräde, för att jag skall vinna Kristus,

9. och bli funnen i honom, inte med min egen rättfärdighet som kommer av lagen, utan den rättfärdighet som kommer genom Kristi tro, rättfärdigheten av Gud genom tron,

Rom. 1:17, 3:21-22, 9:30, 10:3f.

10. för att lära känna honom och hans uppståndelses kraft och bli delaktig i hans lidanden, i det att jag blir lik honom i hans död,

Rom. 6:3-5, 8:17. 2 Kor. 4:10-11.

2 Tim. 2:11-12. 1 Petr. 4:13.

11. om jag så skulle kunna nå fram till uppståndelsen från de döda.

12. Inte som om jag redan har uppnått det eller redan är fullkomlig, men jag jagar efter att gripa det eftersom jag själv har blivit gripen av Kristus Jesus. Joh. 6:14. 1 Tim. 6:12.

13. Bröder, jag menar inte att jag redan har gripit det, men ett gör jag: Jag glömmet det som ligger bakom och sträcker mig mot det som ligger framför. Ps. 45:11. Luk. 9:62. 1 Kor. 9:26.

14. Jag jagar mot målet, för segerlönen, enligt Guds kallelse ovanifrån i Kristus Jesus. 1 Kor. 9:24. 2 Tim. 4:7. Hebr. 3:1.

15. Låt oss därför, så många som är fullkomliga, tänka så. Och om ni i något avseende tänker annorlunda, så skall Gud uppenbara också detta för er.

16. Men, så långt som vi har kommit,

låt oss vandra efter samma regel och vara av samma mening*.

Rom. 12:16, 15:5. 7. 1 Kor. 1:10.
Gal. 6:16. Fil. 2:2. 1 Petr. 3:8.

*UN utelämnar: samma regel och vara av samma mening.

17. Var mina efterföljare, bröder, och ge akt på dem som vandrar så, eftersom ni har oss som föredöme.

1 Kor. 4:16, 11:1. 1 Thess. 1:6.
2 Thess. 3:9. 1 Petr. 5:3.

18. Jag har ofta sagt till er, och säger det nu också under tårar, att många vandrar såsom fiender till Kristi kors,

Rom. 16:17. Gal. 6:12.

19. vilkas slut är undergång. De har buken till sin Gud och sin ära i det som är deras skam, dessa som bara tänker på det jordiska.

Hos. 4:7. Rom. 8:5, 16:18. 2 Kor. 11:12, 15.

20. Men vi har vårt medborgarskap i himlen*, varifrån vi även väntar Frälsaren, Herren Jesus Kristus,

1 Kor. 1:7. Ef. 2:6. Kol. 3:3. 1 Thess. 1:10.
Hebr. 13:14. **Ordagrant: himlarna.*

21. som skall förvandla vår bräckliga kropp, så att den blir lik hans härlighetskropp, genom den kraft varmed han också förmår underlägga sig allt.

1 Kor. 15:26f. Kol. 3:4. 1 Joh. 3:2.

4 Kapitlet

Förmaningar och hälsningar.

Därför, mina älskade och efterlängtnade bröder, min glädje och min krona, stå fasta i Herren, ni mina älskade.

1 Kor. 15:58. Fil. 2:16. 1 Thess. 2:19-20.

2. Evodia förmanar jag, och Syntyke förmanar jag, att de skall ha samma sinne i Herren.

3. Och jag ber också dig, som är en

trofast medhjälpare*: Hjälp dem, vilka har kämpat med mig för evangeliet, tillsammans även med Klemens och mina andra medarbetare, som har sina namn i livets bok.

Fil. 1:27. Upp. 3:5, 17:8, 20:12, 15, 21:27.

*Kan också vara ett namn: Synzygus, en som går under samma ok.

4. Gläd er alltid i Herren. Och åter säger jag: Gläd er!

Fil. 3:1. 1 Thess. 5:16.

5. Låt er fördragsamhet bli känd av alla människor. Herren är nära.

6. Var inte bekymrade för något, utan låt alla era önskningar bli kända inför Gud genom åkallan och bön med tacksägelse.

Ps. 55:23.
Matt. 6:25. 1 Petr. 5:7.

7. Och Guds frid, som övergår allt förstånd, skall bevara era hjärtan och era sinnen i Kristus Jesus.

Joh. 14:27. Ef. 2:14.

8. För övrigt, bröder, allt som är sant, allt som är värt aktning, allt som är rätt, allt som är rent, allt som är värt att älska, allt som är lovvärt, och om det finns någon dygd och något som förtjänar pris, tänk på det.

Rom. 12:17, 13:13.

9. Vad ni har lärt och tagit emot och hört och sett hos mig, det skall ni göra, och fridens Gud skall vara med er.

2 Kor. 13:1.

10. Men det har glatt mig mycket i Herren, att er omtanke om mig nu till slut har blommat upp igen, på vilket ni tänkte förut också, men då hade ni inget tillfälle att göra något.

11. Detta säger jag inte för att jag saknar något, för jag har lärt mig att vara nöjd med det jag har.

1 Tim. 6:6f.

12. Jag vet hur det är att ha det knappt* och jag vet hur det är att

ha överflöd. Med allt och med alla förhållanden är jag förtrogen, både att vara mätt och att vara hungrig, både att ha överflöd och att lida brist.

1 Kor. 4:11. 2 Kor. 11:27.

*grek: tapeinóo, förnedra, ödmjuka, att göras låg.

13. Allt förmår jag genom Kristus* som ger mig kraft. **UN utelämnar: Kristus.*

14. Men ni gjorde rätt som deltog i min bedrövelse.

15. Och ni filipper vet också, att i evangeliets första tid, då jag reste från Makedonien, hade ingen församling utom ni en sådan gemenskap med mig att det kunde föras räkenskap över givet och mottaget.

2 Kor. 11:8-9.

16. Ty också i Thessalonike skickade ni mig både en och två gånger vad jag behövde.

17. Inte för att jag söker efter en gåva, utan jag söker frukten som överflödar för er räkning.

Tit. 3:14.

18. För jag har allt, och det i överflöd. Jag har mer än nog, sedan jag av Epafroditus har tagit emot det som kom från er, en välbehaglig doft, ett offer som är välbehagligt för Gud.

2 Kor. 9:12. Hebr. 13:16.

19. Och min Gud skall fylla alla era behov efter sin rikedom i härlighet genom Kristus Jesus.

2 Kor. 9:8.

20. Men vår Gud och Fader tillhör äran i evigheternas evigheter. Amen.

21. Hälsa alla heliga i Kristus Jesus. De bröder, som är med mig hälsar er.

22. Alla de heliga hälsar er, särskilt de som hör till kejsarens hus.

23. Vår* Herre Jesu Kristi nåd vare med er alla**. Amen*.

*UN utelämnar: Vår och Amen. **UN: er ande.

Skrivet från Rom till filipperna, genom Epafroditus.

Paulus brev till kolosserna

1 Kapitlet

Hälsning. Aposteln gläder sig över kolossernas tro, framställer Kristus såsom Guds avbild och församlingens huvud och tackar Gud för sina lidanden för Kristi evangelium.

Paulus, Jesu Kristi apostel genom Guds vilja, och brodern Timoteus,

2. till de heliga och trofasta bröderna i Kristus, som är i Kolosse. Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader och Herren Jesus Kristus*.

Rom. 1:7. Gal. 1:3. 1 Petr. 1:2.

*UN utelämnar: och Herren Jesus Kristus.

3. Vi tackar alltid Gud och vår Herre Jesu Kristi Fader, när vi ber för er.

Ef. 1:16. Fil. 1:3. 1 Thess. 1:2. 2 Thess. 1:3.

4. Ty vi har hört om er tro i Kristus Jesus och er kärlek till alla heliga,

Ef. 1:13, 15. Filem. v. 5.

5. på grund av hoppet som är förvärat åt er i himlen, vilket ni förut har hört genom evangeliets sanna ord,

6. som har kommit till er, liksom också i hela världen* och bär frukt, såsom det också har gjort bland er, från den dag då ni hörde det och lärde känna Guds nåd i sanning.

Mark. 4:8. Apg. 6:7. **UN tillägger: och växer.*

7. Så har ni också fått lära av Epafras,

vår älskade medtjänare, som är en trogen Kristi tjänare för er,

Kol. 4:12. Filem. v. 23.

8. som också har förklarat för oss om er kärlek i Anden.

9. Därför har också vi, ända sedan den dagen vi hörde om det, inte upphört att be för er och önska att ni skall bli uppfyllda med kunskap om hans vilja, med all andlig visdom och förstånd, Rom. 12:2. 1 Kor. 1:5. Ef. 1:15, 5:10, 17.

10. så att ni kan vandra värdigt Herren och i allt behaga honom, och bära frukt i alla slags goda gärningar och växer till i kunskapen om Gud, 1 Mos. 17:1. Joh. 15:16. Ef. 4:1.

Fil. 1:27. 1 Thess. 2:12, 4:1.

11. och efter hans härliga makt blir styrkta med all kraft till tålamod och uthållighet i allt, med glädje,

12. och tackar Fadern, som har gjort oss* värdiga att få del i de heligas arv i ljuset. Apg. 26:18. **UN: er.*

13. Han har frälst oss från mörkrets välde och fört oss in i sin älskade Sons rike. Matt. 17:5. Ef. 6:12. Hebr. 2:14. 1 Petr. 2:9.

14. I honom har vi förlösningen* genom hans blod**, syndernas förlåtelse. Apg. 20:28. Hebr. 9:14. 1 Petr. 1:19.

*Alt. övers.: är vi friköpta. **UN utelämnar: genom hans blod.

15. Han är den osynlige Gudens avbild, förstfödd före allt skapat.

Joh. 14:9. 2 Kor. 4:4. Fil. 2:6. Hebr. 1:3.

16. Ty genom honom skapades allt det som är* i himlarna och det som är* på jorden, det synliga och det osynliga, vare sig det är troner eller herradömen eller furstedömen eller väldigheter. Allt är skapat genom honom och till honom.

Joh. 1:3.
Rom. 11:36. 1 Kor. 8:6. Ef. 3:9. Hebr. 1:2. 1 Petr. 3:22.
*UN utelämnar två gånger: det som är.

17. Och han är före allting, och allt består genom honom.

18. Och han är huvudet för kroppen, församlingen. Han är begynnelsen, den förstfödde från de döda, för att han i allt skulle vara den främste.

Apg. 26:23. 1 Kor. 15:20f. Ef. 1:22.

19. Ty det har behagat *Fadern** att låta hela fullheten bo i honom

Joh. 1:14f. 3:34-35. Kol. 2:9. **Saknas i grundtexten.*

20. och genom honom försona allt med sig själv, sedan han har stiftat frid genom blodet på hans kors - genom honom, vare sig det som är på jorden eller det som är i himlarna.

Jes. 9:5. Apg. 10:36. Rom. 5:1, 10. 2 Kor. 5:18. Ef. 1:10. 2:14f. 1 Joh. 4:10.

21. Också ni, som tidigare var främmande och i ert sinnelag fiender genom onda gärningar,

Ef. 2:1f.

22. har han nu försonat i hans jordiska* kropp genom döden, för att han skulle ställa fram er inför sig, heliga, fläckfria och fria från anklagelser**.

Ef. 1:4, 2:15, 5:26-27.
2 Tim. 1:9. Tit. 2:14. **Ordagrant: i köttets.
**KXII: obesmittade och ostraffliga.*

23. om ni förblir i tron, grundade och fasta, och utan att låta er rubbas från hoppet i det evangelium som ni har hört, som blivit predikat för allt skapat under himlen, och vars tjänare jag, Paulus, har blivit.

Mark. 16:15. Joh. 15:6. Rom. 10:18.

24. Nu gläder jag mig i mina lidanden för er, och det som fattas av Kristuslidanden uppfyller i mitt kött, för hans kropp, som är församlingen.

Rom. 12:5. 2 Kor. 1:5-6, 4:10-11, 7:4.
Ef. 3:1, 13. Fil. 2:17.

25. Dess tjänare har jag blivit enligt Guds plan* för er, för att fullborda** Guds ord,

Ef. 3:2.
*KXII: predikoämbete. **KXII: rikligen predika.

26. den hemlighet som genom tider och släktled varit dold men nu har uppenbarats för hans heliga,

Matt. 13:11. Rom. 16:25. 1 Kor. 2:7.
Ef. 1:9, 3:9. 2 Tim. 1:10. Tit. 1:3. 1 Petr. 1:20.

27. för vilka Gud ville göra känt hur rik på härlighet denna hemlighet är bland hedningarna, som är Kristus i er, härlighetens hopp.

Rom. 9:23. 2 Kor. 2:14. Ef. 3:8.

28. Honom predikar vi genom att förmana varje människa och undervisa varje människa med all vishet, så att vi kan ställa fram varje människa fullkomlig i Kristus Jesus*.

2 Kor. 11:2. Ef. 5:27. **UN utelämnar: Jesus.*

29. För detta arbetar jag också, och kämpar i hans kraft, som verkar mäktigt i mig.

Fil. 1:30. 2 Tim. 4:7. Hebr. 10:32.

2 Kapitlet

*Kristi Gudom. Försoningen på korset.
Varning för falsk lära.*

Jag vill att ni skall veta vilken kamp jag har för er och för dem i Laodicea, och för alla dem som inte har sett mig personligen i köttet,

Fil. 1:30. 1 Thess. 2:2.

2. för att deras hjärtan skall få tröst, genom att de blir sammanfogade i

kärlek och når fram till hela rikedomen av en full insikt, till kunskap om Guds hemlighet, och om Faderns* och om Kristi.

Jes. 53:11. Joh. 17:3.

2 Kor. 1:6.*UN utelämnar: och Faderns och.

3. I honom ligger alla visdomens och kunskapens skatter fördolda.

4. Men detta säger jag för att ingen skall bedra er med övertalande ord.

Ef. 5:6.

5. Ty även om jag till köttet är frånvarande, så är jag ändå hos er i anden och gläder mig, när jag ser er ordning och fastheten i er tro på Kristus.

1 Kor. 5:3.

6. Såsom ni nu har tagit emot Herren Kristus Jesus, så vandra i honom,

1 Thess. 4:1. Jud. v. 3.

7. rotade och uppbyggda i honom och fasta i tron, såsom ni har blivit undervisade, och överflöda i den* med tacksägelse.

1 Kor. 1:5. Ef. 2:21f. 3:17.

*UN utelämnar: i den.

8. Se till, att inte någon rövar bort er genom filosofi och tomt bedrägeri, enligt människors traditioner, enligt världens läror och inte enligt Kristus.

Gal. 4:3, 9. Hebr. 13:9.

9. Ty i honom bor Gudomens hela fullhet kroppsligen,

Joh. 1:14. Kol. 1:15.

10. och i honom är ni fullkomliga, i honom som är huvudet för alla furstendömen och all makt.

Joh. 1:16. Rom. 8:38. Ef. 1:21. 1 Petr. 3:22.

11. I honom har ni också blivit omskurna med den omskärelse som inte sker med händer, utan med Kristi omskärelse, då ni avkläddes köttets syndakropp*,

5 Mos. 10:16. Ef. 4:22.

Fil. 3:3. Kol. 3:8f. *UN: kropp.

12. när ni blev begrävda med honom i dopet, i vilket ni också med honom är uppståndna genom den tro som

Gud verkar, som uppväckte honom från de döda.

Rom. 6:3, 4. Kol. 3:1.

13. Och ni, som var döda i era synder och i ert oomskurna kött, har han gjort levande med honom, sedan han har förlåtit alla era* synder

Ef. 2:1, 5, 11. *UN: våra. KXII: oss alla synder.

14. och utplånat den handskrift, som genom sina stadgar vittnade emot oss, och han tog bort den genom att spika fast den på korset.

15. Han har avväpnat furstendömena och makterna och låtit dem bli till skam inför alla, genom att han öppet triumferade över dem genom honom.

1 Mos. 3:15. Matt. 12:29. Luk. 11:22.

Joh. 12:31. Ef. 4:8, 6:12. Hebr. 2:14.

16. Låt därför ingen döma er i fråga om mat eller dryck, eller i fråga om högtid eller nymånad eller sabbat,

3 Mos. 11:2f. 23:2. Rom. 14:2f. Gal. 4:11. Tit. 1:15.

17. som är en skugga av det som skulle komma, Kristi kropp.

Hebr. 8:5, 10:1.

18. Låt inte segerlönen tas ifrån er av någon som ger sig hän åt ödmjukhet och tillbedjan av änglar, och som fördjupar sig i sådant som han inte* har sett, och till ingen nytta är uppblåst i sitt köttliga sinne,

Jer. 29:8. Hes. 13:3. Matt. 24:4. 1 Joh. 4:1.

Upp. 19:10, 22:8-9. *UN utelämnar: inte.

19. och inte håller sig till huvudet, från vilken hela kroppen genom leder och senor får kraft och sammanhållning och växer med den tillväxt som Gud ger.

Ef. 4:15f.

20. Därför* om ni med Kristus har dött bort från världens läror, varför låter ni då, som om ni ännu levde i världen, sådana stadgar läggas på er:

Rom. 6:3f. 7:4f. Gal. 2:19, 4:9. Kol. 2:8.

*UN utelämnar: Därför.

21. Rör inte, smaka inte, ta inte på det,

22. vilket allt skall förgås genom förbrukning, efter människors bud och läror?

Matt. 15:9. Tit. 1:14.

23. Detta har ett sken av visdom, genom självvald andlighet och ödmjukhet och skoningslöshet mot kroppen, men det har ingen ära med sig utan tillfredsställer bara köttet.

1 Tim. 4:8.

3 Kapitlet

Förmaningar att söka det som är där ovan, att lägga bort det som hör till den gamla människan och iklädandet av den nya. Makars, föräldrars, barns och tjänares plikter.

Om ni nu är uppståndna med Kristus, så sök det som är där ovan, där Kristus sitter på Guds högsta sida.

Ps. 110:1.

Rom. 6:5. Ef. 1:20, 2:6. Kol. 2:12.

2. Ha ert sinne vänt till det som är där ovan, inte till det som är på jorden.

3. Ty ni har dött, och ert liv är fördolt med Kristus i Gud.

Rom. 6:2f. Gal. 2:20.

4. När Kristus, som är vårt* liv, uppenbaras, då skall också ni uppenbaras med honom i härlighet. Fil. 3:21.

1 Joh. 3:2. *UN: ert.

5. Så döda nu era* lemmar som hör jorden till: otukt, orenhet, lusta, ont begär och girigheten som är avgudadyrkan,

Rom. 6:13, 8:13. 1 Thess. 4:5. Upp. 22:15.

*UN utelämnar: era.

6. ty för sådant kommer Guds vrede

över olydnadens* barn.

1 Kor. 6:9-10. Gal. 5:21. Ef. 5:6. *KXII: otrons. UN är tveksam och sätter inom parentes: över olydnadens barn.

7. I dem vandrade ni också en gång då ni levde i dem.

Rom. 6:19f, 7:5. 1 Kor. 6:11.

8. Men lägg nu också ni bort allt detta: vrede, häftighet, ondska, smädelse och skamligt tal från er mun.

Ef. 4:25f, 5:4. Hebr. 12:1. Jak. 1:21.

9. Ljug inte för varandra, ni som har klätt av er den gamla människan med hennes gärningar

Ef. 4:22.

10. och klätt er i den nya, som förnyas till kunskap efter hans bild som har skapat honom.

1 Mos. 1:22. Rom. 6:4.

Ef. 2:10, 4:24.

11. Då är ingen grek eller jude, omskuren eller oomskuren, barbar eller skyt, slav eller fri, utan Kristus är allt och i alla.

Rom. 10:12.

1 Kor. 7:21-22. Gal. 3:28, 5:6.

12. Klä er därför som Guds utkorade, heliga och älskade, i hjärtlig barmhärtighet, godhet, ödmjukhet, saktmodighet och tålmod.

Gal. 5:22. Ef. 6:11.

13. Ha fördrag med varandra och förlåt varandra, om någon har något att förebrå en annan. Såsom Kristus* har förlåtit er, så skall ni också förlåta.

Matt. 6:14. Mark. 11:25.

Ef. 4:32. *UN: Herren.

14. Men framför allt, klä er i kärleken, som är fullkomlighetens band.

Joh. 15:12. Ef. 4:3. Kol. 2:2.

15. Och låt Guds* frid regera i era hjärtan, till vilken ni även är kallade i en kropp, och var tacksamma.

Ef. 4:4. Fil. 4:7. *UN: Kristi.

16. Låt Kristi ord rikligen bo ibland er i all visdom. Undervisa och förmana varandra med psalmer och

lovsånger och andliga sånger och sjung med tacksamhet* till Herren** i era hjärtan.

1 Kor. 14:26. Ef. 5:19.

*KXII och KJV: nåden. **UN: Gud.

17. Och allt det ni gör i ord eller handling, gör allt i Herren Jesu namn, och tacka Gud och* Fadern genom honom.

1 Kor. 10:31. Ef. 5:20.

1 Thess. 5:18. Hebr. 13:15. *UN utelämnar: och.

18. Ni hustrur, underordna er era egna män, för så bör det vara i Herren.

1 Kor. 14:34. Ef. 5:22.

19. Ni män, älska era hustrur och var inte bittra emot dem.

Ef. 5:25. 1 Petr. 3:7.

20. Ni barn, lyd era föräldrar i allt, ty det är välbehagligt för Herren.

Ef. 6:1.

21. Ni fäder, reta inte era barn, för att de inte skall tappa modet.

Ef. 6:4.

22. Ni tjänare, lyd era jordiska herrar i allt, inte som inställsamma ögontjänare, utan av uppriktigt hjärta i Guds* fruktan.

Ef. 6:5-6. 1 Tim. 6:1. Tit. 2:5.

1 Petr. 2:18. *UN: Herrens.

23. Och allt vad ni gör, gör det av hjärtat, som om ni gjorde det för Herren och inte för människor.

24. Ni vet att det är av Herren ni skall få arvets lön, eftersom* ni tjänar Herren Kristus.

*UN utelämnar: eftersom.

25. Men den som gör orätt skall få igen den orätt han har gjort, utan anseende till personen.

Apg. 10:34. Rom. 2:11. 1 Petr. 1:17.

4 Kapitlet

De troende uppmanas att vara uthålliga i bönen och uppträda visligt mot dem som står utanför. Hälsningar.

Ni herrar, låt tjänarna få vad som är rätt och skäligt. Ni vet att ni också har en Herre i himlen. Ef. 6:9. 2. Var uthålliga i bönen, och vaka i den med tacksägelse.

Luk. 18:1. Apg. 1:14. Rom. 12:12. Ef. 6:18.

3. Be också för oss, att Gud öppnar åt oss en dörr för ordet, så att vi kan tala om Kristi hemlighet, för vars skull jag också är fångslad,

1 Kor. 4:1, 16:9. Ef. 6:19.

Kol. 1:26. 2 Thess. 3:1.

4. så att jag kan uppenbara den på det sätt som jag bör tala.

5. Vandra visligt i förhållande mot dem som står utanför, och ta väl vara på tiden.

Ef. 5:15f. 1 Thess. 4:12.

6. Låt ert tal alltid vara präglad av nåd*, kryddat med salt, så att ni vet hur ni skall svara var och en.

Mark. 9:50. Kol. 3:8f. *Alt. övers.: Ert tal skall alltid vara vänligt.

7. Vad mig beträffar skall Tykikus berätta allt för er. Han är en älskad broder och en trogen tjänare och medarbetare i Herren.

Apg. 20:4.

Ef. 6:21. 2 Tim. 4:12.

8. Honom har jag sänt till er, just för att han* skall få veta hur det är med er** och för att han ska trösta era hjärtan,

*UN: ni. **UN: oss.

9. tillsammans med Onesimus, den trogne och älskade brodern, som är en av er. De skall berätta för er om allting här.

Filem. v. 10.

10. Aristarkus, min medfånge, hälsar er, så även Markus, Barnabas systerbarn, som ni har fått föreskrifter om. Om han kommer till er, så tag emot honom.

Apg. 15:37, 19:29, 27:2.
2 Tim. 4:11. Filem. v. 23f.

11. Vidare Jesus, som kallas Justus, som tillhör de omskurna. Dessa är mina enda medarbetare för Guds rike, som har varit till tröst för mig.

12. Epafras som är en av er, hälsar er, en Kristi* tjänare, som alltid kämpar för er i bönerna, för att ni skall stå fasta, fullkomliga och helt uppfyllda** av Guds vilja.

Rom. 15:30. Kol. 1:7. Filem. v. 23.
*UN tillägger: Jesu. **UN: helt övertygade.

13. Ty jag ger honom det vittnesbördet, att han har stor iver* för er och för dem i Laodicea och för dem i Hierapolis.

Kol. 2:1. Upp. 3:14.
*UN: hur mycket han arbetar. KXII: omsorg.

14. Lukas, läkaren, den älskade, hälsar er, likaså Demas.

2 Tim. 4:10f.

15. Hälsa bröderna i Laodicea och Nymfas och församlingen i hans* hus.

*UN: hennes.

16. Och när brevet har blivit uppläst hos er, så se till att det också blir uppläst i församlingen i Laodicea, och att ni också får läsa det brev som kommer från Laodicea.

1 Thess. 5:27.

17. Och säg detta till Arkippus: Ha akt på den tjänst, som du har fått i Herren, så att du fullgör den.

Filem. v. 2.

18. Denna hälsning är med min egen hand, Paulus. Tänk på mina bojour. Nåd vare med er. Amen*.

Rom. 16:24. 1 Kor. 16:21f. 2 Thess. 3:17.
Hebr. 13:3. *UN utelämnar: Amen.

Skrivet från Rom till Kolosse, genom Tykikus och Onesimus.

Paulus första brev till thessalonikerna

1 Kapitlet

*Aposteln gläder sig över
thessalonikernas tro.*

Paulus och Silvanus och Timoteus till thessalonikernas församling i Gud, Fadern, och Herren Jesus Kristus. Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus*.

Rom. 1:1.

1 Kor. 1:3. 2 Kor. 1:19. Ef. 1:2. 1 Petr. 1:2, 5:12.

*UN utelämnar från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

2. Vi tackar alltid Gud för er alla, när vi nämner er i våra böner.

Rom. 1:8f. Ef. 1:16. Fil. 1:3. 2 Thess. 1:3.

3. Ständigt minns vi ert arbete i tron och er möda i kärleken och ert tålmod i hoppet på vår Herre Jesus Kristus, inför Gud och vår Fader.

Joh. 6:25.

4. Vi vet, bröder, ni av Gud älskade, att ni är utvalda.

2 Thess. 2:13.

5. Ty vårt evangelium kom till er inte bara i ord, utan också i kraft och i den Helige Ande och i full visshet, liksom ni vet hur vi för er skull uppträdde bland er.

1 Kor. 2:4, 4:20.

2 Kor. 6:6. 1 Thess. 2:1.

6. Och ni blev våra efterföljare och Herrens, och har under svåra förhållanden tagit emot ordet med den Helige Andes glädje,

Apg. 17:11. 1 Kor. 4:16. Fil. 3:17.

2 Thess. 3:6f. Hebr. 10:34.

7. så att ni har blivit föredömen

för alla troende i Makedonien och Akaja.

8. Ty från er har ljudet av Herrens ord spridits ut, inte endast i Makedonien och Akaja, utan också på varje annan ort har er tro på Gud nått ut, så att vi inte behöver tala något om det.

9. Ty de berättar själva om oss, hur vi blev mottagna hos er, och hur ni omvände er till Gud från avgudarna, till att tjäna den levande och sanne Guden,

1 Kor. 12:2.

10. och till att vänta hans Son från himlen*, vilken han har uppväckt från de döda, Jesus, som räddar oss från den kommande vreden.

Matt. 3:7. Apg. 2:24f. Rom. 5:9. 2 Thess. 1:10. Upp. 1:7.

*Ordagrant: himlarna

2 Kapitlet

Aposteln påminner om sin tidigare verksamhet bland dem och hans längtan att få återse församlingen.

Ty ni vet ju själva, bröder, att vårt besök hos er inte var förgäves.

1 Thess. 1:5f.

2. Utan fastän* vi tidigare hade lidit och blivit skymfade i Filippi, som ni vet, var vi ändå frimodiga i vår Gud att tala till er Guds evangelium under svår kamp.

Apg. 16:22.

Fil. 1:30. Kol. 2:1. **UN utelämnar: fastän.*

3. Ty bakom vår förmaning ligger inte villfarelse, inte heller orena motiv, inte heller bedräglig avsikt.

2 Kor. 7:2.

4. Men eftersom vi av Gud har blivit godkända att anförtros evangeliet, så talar vi, inte för att behaga människor, utan Gud som prövar våra hjärtan,

Gal. 1:10, 2:7. 1 Tim. 1:11. Tit. 1:3.

5. ty vi har inte, som ni vet, någonsin uppträtt med smickrets ord, inte heller under förevändning av vinningslystnad, Gud är vårt vittne.

Apg. 20:33. 2 Kor. 1:23, 2:17, 4:2, 11:31, 12:17. Gal. 1:20.

6. Inte heller har vi sökt ära av människor, vare sig av er eller av andra,

Joh. 5:41f, 7:18. 2 Kor. 3:1, 10:12.

7. även om vi med tyngd hade kunnat uppträda som Kristi apostlar. Istället var vi milda* bland er, som när en mor** sköter om sina barn.

1 Kor. 9:1f. 2 Thess. 3:9. 2 Kor. 10:1f.
*UN: spädbarn, barnsliga **Ordagrant: amma.

8. Så ville vi i innerlig kärlek till er inte bara ge er Guds evangelium utan även våra egna liv, eftersom ni hade blivit så kära för oss.

Apg. 20:24.
2 Kor. 12:15. Fil. 2:17.

9. Ni minns väl, bröder, vårt arbete och vår möda. Ty natt och dag arbetade vi, för att inte ligga någon av er till last, när vi predikade Guds evangelium för er.

1 Kor. 4:12.
2 Kor. 11:9, 12:13f. 2 Thess. 3:8.

10. Ni är vittnen, och även Gud, hur heligt och rättfärdigt och oklanderligt vi uppträdde bland er som tror.

11. Likaså vet ni hur vi förmanade och uppmuntrade var och en av er såsom en far sina barn,

12. och uppmanade* att ni skulle vandra värdigt Gud, som kallar er

till sitt rike och sin härlighet.

1 Mos. 17:1. Ef. 4:1. Fil. 1:27. Kol. 1:10. *KXII. betygat.

13. Därför tackar också vi oupphörligt Gud, för att då ni tog emot det Guds ord som vi predikade, inte tog emot det såsom människors ord, utan som Guds ord, vilket det verkligen är, som också är verksamt i er som tror.

Matt. 10:40. Gal. 4:14.

14. Ty ni, bröder, blev efterföljare till Guds församlingar som är i Judeen i Kristus Jesus, för ni har också fått utstå samma lidande av era landsmän som de av judarna,

Apg. 17:5f. Hebr. 10:34.

15. vilka dödade både Herren Jesus och sina egna* profeter, och har förföljt oss. Och de behagar inte Gud och är motståndare till alla människor,

Matt. 23:34f. Luk. 13:33f. Apg. 7:52.
*UN utelämnar: sina egna.

16. de förbjuder oss att tala till hedningarna, så att dessa kan bli frälsta. Så fyller de ständigt sina synders mått. Men vreden har kommit över dem till slut.

Matt. 23:32.
Apg. 13:45f, 14:5f, 19:9, 22:17f.

17. Men vi, bröder, som för en kort tid varit skilda från att se er, men inte i hjärtat, vi har desto mer ivrigt längtat efter att få se ert ansikte.

18. Därför önskade vi verkligen komma till er – jag, Paulus, både en och två gånger – men Satan har hindrat oss.

19. Ty vem är vårt hopp eller vår glädje eller vår ärekrona? Är det inte just ni, inför vår Herre Jesus Kristus* vid hans återkomst**?

2 Kor. 1:14.
Fil. 2:16, 4:1. *UN utelämnar: Kristus.

**Den sista meningen i vers 19 saknas i KXII. grek.: parousia.

20. Ty ni är vår ära och vår glädje.

3 Kapitlet

Sändningen av Timoteus. Apostelns glädje över thessalonikernas tro.

Därför, då vi inte längre kunde härda ut, beslöt vi att ensamman stanna kvar i Aten

2. och sände iväg Timoteus, vår broder och Guds tjänare* och vår medarbetare** i Kristi evangelium, för att han skulle styrka er och uppmuntra er i er tro,

Apg. 16:1, 17:15.
Fil. 2:15. *UN: Guds medarbetare.
**UN utelämnar: och vår medarbetare.

3. så att ingen skulle vackla under dessa bedrövelser. Ty ni vet att det hör till vår lott.

Apg. 14:22. Ef. 3:13.
Fil. 1:14. 2 Tim. 3:12.

4. Ty redan när vi var hos er, sade vi er i förväg att vi skulle få lida, vilket också har skett, och det vet ni.

5. På grund av detta, när jag inte längre kunde härda ut, sände jag bud för att jag skulle få veta hur det var med er tro, om möjligen frestaren hade frestat er och vårt arbete hade varit förgäves.

Matt. 4:3. Fil. 2:16.

6. Men nu när Timoteus har kommit till oss från er och gett oss goda nyheter om er tro och kärlek och att ni alltid har oss i gott minne och längtar att få se oss, liksom vi också längtar efter att få se er,

7. så har vi på grund av detta, bröder, i allt vårt lidande* och all vår nöd blivit tröstade genom er tro.

*KXII: bedrövelse.

8. Ty nu lever vi, om ni står fasta i Herren.

9. Ty hur skall vi tillräckligt kunna tacka Gud för er, för all den glädje

som vi gläds för er skull inför vår Gud?

10. Natt och dag ber vi mycket ivrigt, att vi skall få se era ansikten och rätta till det som fattas i er tro.

Rom. 1:10f, 15:23.

11. Måtte vår Gud och Fader själv och vår Herre Jesus Kristus* styra vår väg till er.

*UN utelämnar: Kristus.

12. Och må Herren låta er växa till och överflöda i kärleken till varandra och till alla människor, liksom också vi till er,

1 Thess. 5:15.

13. för att styrka era hjärtan till att bli oklanderliga i helighet inför Gud och vår Fader, vid vår Herre Jesu Kristi* återkomst** med alla sina heliga***.

Matt. 25:31. Fil. 1:10. 1 Thess. 5:23. Jud. v. 14.
*UN utelämnar: Kristi. **grek.: parousia. ***UN tillägger: Amen.

4 Kapitlet

Förmaning till att leva ett helgat liv. De dödas uppståndelse.

För övrigt, bröder, ber och förmanar vi er i Herren Jesus såsom ni har fått lära av oss, hur ni skall vandra och vara till behag för Gud*, så att ni kan överflöda** ännu mer.

Fil. 1:27. 1 Thess. 2:12. *UN tillägger: och det är ju så ni lever.
**KXII: blir ännu mer fullkomliga.

2. Ni vet ju, vilka bud vi gav er genom Herren Jesus.

3. Ty detta är Guds vilja, er helgelse, att ni avhåller er från otukt,

Rom. 12:2. Ef. 5:3.

4. och att var och en av er vet att ha sitt eget kärli* i helgelse och ära,

*kan betyda: kropp eller hustru.

5. inte i begärelsens lusta såsom hedningarna, som inte känner Gud,

1 Kor. 15:34. Ef. 4:17-18.

6. och att ingen går för långt och bedrar sin broder i någon sak, ty Herren straffar allt sådant, vilket vi också tidigare har sagt och betygat för er.

1 Kor. 6:9.

7. Ty Gud har inte kallat oss till orenhet utan till helgelse.

3 Mos. 19:2.
Joh. 17:19. 1 Kor. 1:2.

8. Den som föraktar detta, föraktar inte någon människa, utan Gud, som också har gett oss* sin Helige Ande.

Luk. 10:16. *UN: som ger er.

9. Men om broderskärleken har ni inte behov av att jag skriver till er. Ty ni är själva lärda av Gud att älska varandra.

3 Mos. 19:18. Jer. 31:34.
Matt. 22:39. Joh. 6:45, 13:34, 15:12.
Ef. 5:2. 1 Petr. 4:8. 1 Joh. 3:11f, 4:21.

10. Detsamma gör ni också mot alla bröderna, som är i hela Makedonien. Men vi förmanar er, bröder, att ni överflödar* ännu mer,

*KXII: blir ännu mer fullkomliga.

11. och sätter en ära i att leva i stillhet och sköta ert eget och arbeta med era egna händer såsom vi har befallt er,

App. 20:34. Ef. 4:28. 2 Thess. 3:8f.

12. så att ni vandrar på ett hederligt sätt mot dem som är utanför, och inte lider brist på något.

2 Thess. 3:7.
1 Petr. 2:12.

13. Men jag* vill inte, bröder, att ni skall vara okunniga angående dem som är avsmnade, för att ni inte skall sörja som de andra, som inget hopp har.

5 Mos. 14:1. 2 Sam. 12:20. *UN: vi.

14. Ty om vi tror, att Jesus har dött och uppstått, så skall också Gud föra fram dem som är avsmnade i Jesus tillsammans med honom.

1 Kor. 15:13f.

15. Ty detta säger vi er såsom ett ord från Herren, att vi som lever och är kvar till Herrens återkomst*, inte

alls skall komma före dem som är avsmnade.

1 Kor. 15:51-52. *grek.: parousia.

16. Ty Herren skall själv stiga ner från himlen med ett befallande rop, med ärkeängels röst och med Guds basun, och först skall de som dött i Kristus uppstå.

Matt. 24:31.
1 Kor. 15:52. 2 Thess. 1:7.

17. Därefter skall vi som lever och är kvar ryckas upp tillsammans med dem på skyar för att möta Herren i luften. Och så skall vi alltid vara hos Herren.

Joh. 12:26, 14:3, 17:24.

18. Så trösta nu varandra med dessa ord.

5 Kapitlet

Herrens återkomst.

Förmaningar och slutönskan.

Men om tider och stunder, bröder, finns det inget behov att skriva till er.

Matt. 24:3f.

2. Ty ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer som en tjuv om natten.

Matt. 24:43. Mark. 13:33f.
Luk. 21:34. 2 Petr. 3:7f. Upp. 3:3, 16:15.

3. Därför* när de säger: fred och trygghet, då kommer undergången plötsligt över dem liksom födslosmärtan över en kvinna som skall föda, och de skall inte kunna fly undan.

Luk. 21:35. *UN utelämnar: Därför.

4. Men ni, bröder, är inte i mörker, så att den dagen kan överraska er såsom en tjuv.

Ef. 5:8.

5. Ni är alla ljusets barn och dagens barn. Vi hör inte natten till, inte heller mörkret.

6. Låt oss därför inte sova som de andra utan låt oss vaka och vara nyktra.

Matt. 24:42. Luk. 21:36.
Rom. 13:11. 1 Petr. 5:8.

7. Ty de som sover, de sover om natten, och de som är druckna är druckna om natten.

Rom. 13:13.

8. Men vi, som hör dagen till, vi skall vara nyktra, iklädda trons och kärlekens pansar, med frälsningens hopp som hjälm.

Jes. 59:17. Rom. 13:12.
1 Kor. 16:13. Ef. 6:14.

9. Ty Gud har inte bestämt oss till vrede, utan till att vinna frälsning genom vår Herre Jesus Kristus,

Rom. 5:9. 1 Petr. 2:8. Jud. v. 4.

10. som har dött för oss för att vi, vare sig vi vakar eller sover, skall leva tillsammans med honom.

Rom. 14:8f. 2 Kor. 5:15.

11. Därför, uppmuntra* varandra och uppbygg varandra, såsom ni också gör.

**KXII: förmana.*

12. Men vi ber er, bröder, att uppskatta* dem som arbetar bland er och är era föreståndare i Herren och förmanar er.

Rom. 15:27. 1 Kor. 16:18.
Fil. 2:29. **KXII: känna.*

13. Och att ni värdesätter dem mycket högt i kärlek för deras arbetes skull. Och håll frid med varandra.

14. Och vi uppmanar er, bröder: Förmana de oordentliga, trösta de modfällda, ta er an de svaga, ha tålmod med alla.

Rom. 14:1.
Gal. 6:1f. 2 Thess. 3:6f.

15. Se till, att ingen ger tillbaka åt någon med ont för ont, utan sträva

alltid efter att göra det goda både* mot varandra och mot alla.

3 Mos. 19:18. Ords. 17:13, 20:22, 24:29. Gal. 6:10.
**UN och KXII utelämnar: både.*

16. Var alltid glada.

Luk. 10:20. Rom. 12:12. Fil. 4:4.

17. Be utan uppehåll.

Luk. 18:1. Ef. 6:18. Kol. 4:2.

18. Tacka under alla förhållanden, ty det är Guds vilja med er i Jesus Kristus.

Ef. 5:20.

19. Släck inte Anden.

Ef. 4:30. 2 Tim. 1:6.

20. Förakta inte profetior.

1 Kor. 14:30.

21. *Pröva allt, behåll det som är gott.

1 Kor. 2:11f. 1 Joh. 4:1. **UN och KXII tillägger: Men.*

22. Avhåll er från allt slags ont.

23. Må fridens Gud själv helga er helt och fullt, och må hela er ande, själ och kropp bli bevarade oklanderliga vid vår Herre Jesu Kristi återkomst*.

1 Kor. 1:8. Fil. 4:9. 1 Thess. 3:13. **grek.: parousia*

24. Trofast är han som har kallat er, han skall också fullborda sitt verk.

1 Kor. 1:9. 2 Kor. 1:18. 2 Thess. 3:3.

25. Bröder, be* för oss.

**UN tillägger: även.*

26. Hälsa alla bröderna med en helig kyss.

Rom. 16:16. 1 Kor. 16:20.
2 Kor. 13:12. 1 Petr. 5:14.

27. Jag besvär er vid Herren, att ni låter detta brev bli uppläst för alla de heliga* bröderna.

Kol. 4:16.

**UN utelämnar: heliga.*

28. Vår Herre Jesu Kristi nåd vare med er. Amen*.

Rom. 16:24. 1 Kor. 16:23.

**UN utelämnar: Amen.*

Det första brevet till thessalonikerna skrivet från Aten.

Paulus andra brev till thessalonikerna

1 Kapitlet

Hälsning. Aposteln tackar Gud för thessalonikernas fasthet i tron och ber för dem.

Paulus och Silvanus och Timoteus till thessalonikernas församling i Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.

1 Thess. 1:1.

2. Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.
Rom. 1:7. 1 Kor. 1:3. 1 Petr. 1:3.

3. Vi är skyldiga att alltid tacka Gud för er, bröder, som sig bör, eftersom er tro växer till så starkt och er kärlek till varandra överflödar alltmer hos var och en av er,

Ef. 1:15. Fil. 1:3. Kol. 1:3. 1 Thess. 1:2.

4. så att vi själva kan berömma oss i Guds församlingar av er uthållighet och tro under alla era förföljelser och lidanden* som ni får utstå.

2 Kor. 7:14, 9:2. 1 Thess. 2:14. **KXII: bedrövelser*

5. Detta är ett bevis på Guds rättvisa dom, att ni skall anses värdiga Guds rike, för vars skull ni också lider,

Fil. 1:28. 1 Thess. 2:14.

6. med tanke på att det är rättvist av Gud att vedergälla dem med lidande som plågar er,

Sak. 2:8.

7. och att ge er som blir plågade lindring med oss, när Herren Jesus blir uppenbar från himlen med sin macts änglar

1 Thess. 4:16.

8. i flammande eld för att hämnas på dem som inte känner Gud och på dem som inte lyder vår Herre Jesu Kristi* evangelium.

Rom. 2:8. 2 Petr. 3:7. **UN utelämnar: Kristi.*

9. Dessa skall få sitt straff i det eviga fördärvet, borta från Herrens ansikte och hans makt härlighet,

Jes. 2:15.

10. då han kommer för att förhärligas i sina heliga och bli hyllad av alla dem som tror, för vårt vittnesbörd till er om den dagen har ni trott.

Apg. 1:11. 1 Thess. 1:10. Upp. 1:7.

11. Därför ber vi också alltid för er, att vår Gud skall anse er värdiga denna kallelse och med kraft fullborda i er varje god föresats och gärning i tro,

12. för att vår Herre Jesu Kristi* namn skall bli förhärligat i er och ni i honom, efter vår Guds och Herrens Jesu Kristi nåd.

**UN utelämnar: Kristi.*

2 Kapitel

Antikrists framträdande före Kristi återkomst. Förmaning till ståndaktighet.

Men vi ber er, bröder, angående vår Herre Jesu Kristi återkomst* och vårt församlande till honom,

*grek.: parousia.

2. att ni inte så fort tappar fattningen och blir skrämda, vare sig genom någon ande eller genom något ord eller något brev, såsom det vore sänt från oss, som om Kristi* dag stod för dörren.

Jer. 29:8. Matt. 24:4. Ef. 5:6.

Kol. 2:18. 1 Joh. 4:1. *UN: Herrens.

3. Låt ingen bedra er på något sätt. Ty den dagen* kommer inte, utan att avfallet först har skett, och syndens** människa, förtappelsens son, har blivit uppenbarad,

Matt. 24:23. 1 Tim. 4:1. 1 Joh. 2:18.

*KXII: han kommer inte. **UN: laglöshetens.

4. som är en motståndare och förhåver sig över allt som kallas Gud eller som dyrkas*, så att han sätter sig i Guds tempel såsom Gud** och utger sig för att vara Gud.

Dan. 11:36.

*KXII: kallas gudstjänst. **UN utelämnar: såsom Gud.

5. Minns ni inte att jag sade er detta, när jag ännu var hos er?

6. Och ni vet vad det är som fortfarande hindrar så att han först kan uppenbaras i sin egen tid.

7. Ty laglöshetens* hemlighet är redan verksam, men bara till dess att han som nu hindrar har tagits bort.

Apg. 20:29. *KXII: ondskan.

8. Då skall den laglöse* uppenbaras, och honom skall Herren** förinta med sin muns anda och förgöra vid sin synliga*** återkomst****,

Job 4:9. Jes. 11:4. Upp. 19:13f. *KXII: Onde.

**UN tillägger: Jesus. ***grek: epifania. ****grek: parousia.

9. vilkens ankomst är ett verk av Satan och sker med stor kraft, med lögnens alla tecken och under

5 Mos. 13:1. Matt. 24:24. Joh. 8:41.

2 Kor. 4:4. Ef. 2:2. Upp. 13:13.

10. och med alla orättfärdighetens förförelser bland dem som går förlorade, därför att de inte tog emot kärleken till sanningen, så att de kunde bli frälsta.

2 Kor. 4:3.

Upp. 9:4, 13:8.

11. Och på grund av detta skall Gud sända över dem kraftig villfarelse, så att de skall tro lögnen,

Rom. 1:24.

12. för att de skall bli dömda, alla de som inte trodde sanningen utan fann behag i orättfärdigheten.

13. Men vi är skyldiga att alltid tacka Gud för er, bröder, ni av Herren älskade, därför att Gud från begynnelsen har utvalt er till frälsning, genom Andens helgelse och sanningens tro.

1 Thess. 1:4. 2 Thess. 1:3.

14. Till det har han kallat er genom vårt evangelium, för att ni skall få del i vår Herre Jesu Kristi härlighet.

15. Stå därför fasta, bröder, och håll er vid de lärdomar som ni har blivit undervisade i, vare sig muntligt eller genom brev från oss.

2 Thess. 3:6.

16. Men vår Herre Jesus Kristus själv och Gud och vår Fader, som har älskat oss och gett oss en evig tröst och ett gott hopp genom nåden,

17. skall trösta era hjärtan och styrka er i varje gott ord och gärning.

3 Kapitlet

Paulus uppmanar dem till förbön att Herrens ord får framgång och till ordning och arbetsamhet. Sluthälsning.

För övrigt, bröder, be för oss att Herrens ord snabbt utbreder sig och blir prisat, liksom också hos er,

Ef. 6:18f. Kol. 4:3.

2. och att vi blir räddade från dem som uppför sig mycket illa och onda människor. Ty tron är inte var mans.

Joh. 6:44. Rom. 15:30-31.

3. Men Herren är trofast. Han skall styrka och bevara er från det onda.

Joh. 17:15. 1 Kor. 1:9, 10:13. 1 Thess. 5:24.

4. Och i Herren har vi det förtroendet för er att ni både gör och skall göra det vi föreskriver er.

2 Kor. 7:16.

5. Och må Herren styra era hjärtan in i Guds kärlek och Kristi uthållighet.

6. Men vi befäller er, bröder, i vår Herre Jesu Kristi namn, att ni drar er ifrån varje broder som vandrar oordentligt och inte efter den lära som han* har fått av oss.

1 Kor. 5:11f. 1 Thess. 5:14.

Tit. 3:10. 2 Joh. v. 10. *UN: de.

7. Ni vet ju själva hur ni skall efterfölja oss, för vi uppförde oss inte opassande bland er,

1 Kor. 11:1. 1 Thess. 1:6, 2:10.

8. inte heller åt vi någons bröd utan att betala, utan under arbete och möda natt och dag, för att inte vara någon av er till last.

Apg. 18:3, 20:34. 1 Kor. 4:12.

2 Kor. 11:9, 12:13. 1 Thess. 2:9.

9. Inte därför att vi inte hade rätt till det, men vi ville ge er ett föredöme, för att ni skulle efterfölja oss,

Matt. 10:10. 1 Kor. 4:16, 9:4f, 11:1.

Fil. 3:17. 1 Thess. 1:6, 2:7f. 1 Tim. 5:18.

10. för även när vi var hos er gav vi er det budet att om någon inte vill arbeta skall han inte heller äta.

1 Mos. 3:19.

11. Ty vi hör att några bland er vandrar oordentligt och inte arbetar utan ägnar sig åt onyttiga saker.

12. Men sådana befäller och förmanar vi genom vår Herre Jesus Kristus, att de arbetar i stillhet och äter sitt eget bröd.

Ef. 4:28. 1 Thess. 4:11.

13. Och ni, bröder, tröttna inte på att göra det som är gott.

Gal. 6:9.

14. Men om någon inte lyder det vi säger i detta brev, ge noga akt på den mannen och ha inte något med honom att göra, så att han får skämmas.

Matt. 18:17. 1 Kor. 5:9.

15. Betrakta honom dock inte som en fiende, utan tillrättavisa honom som en broder.

16. Men må fridens Herre själv ge er frid alltid och på allt sätt. Herren vare med er alla.

Rom. 15:33, 16:20. 1 Kor. 14:33.

2 Kor. 13:11. Fil. 4:9. 1 Thess. 5:23.

17. Hälsningen är med min egen hand, Paulus, som är ett kännetecken i alla mina brev, så skriver jag.

1 Kor. 16:21. Kol. 4:18.

18. Vår Herre Jesu Kristi nåd vare med er alla. Amen*.

*UN utelämnar: Amen.

Det andra brevet till thessalonikerna skrivet från Aten.

Paulus första brev till Timoteus

1 Kapitlet

Hälsning. Varning för falsk lära. Tacksägelse för Guds nåd och förmaning till ståndaktighet i tron. Lag och evangelium.

Paulus, Jesu Kristi apostel enligt befallning av Gud, vår Frälsare, och Herren* Jesus Kristus, vårt hopp,

Apg. 9:15. Gal. 1:1. Kol. 1:27.

*UN utelämnar: Herren.

2. till Timoteus, min äkta son i tron. Nåd, barmhärtighet och frid från Gud, vår* Fader och Jesus Kristus, vår Herre.

Apg. 16:1. 1 Kor. 4:17. Gal. 1:3.

1 Thess. 3:2. Tit. 1:4. 1 Petr. 1:2. **UN utelämnar: vår.*

3. Nu, liksom när jag gav mig iväg till Makedonien, ber jag dig att stanna kvar i Efesus för att förmana somliga att inte förkunna främmande läror

Apg. 20:1, 3. Gal. 1:6-7.

4. och inte heller bry sig om myter och ändlösa släktregister, som snarare leder till ordstrider än den uppbyggelse* som Gud verkar genom tro.

1 Tim. 4:7. 2 Tim. 2:16f.

*UN: hushållning, ordning, plan.

5. Ty syftet med förmaningen är kärlek av ett rent hjärta och av ett gott samvete och av en uppriktig tro,

Rom. 13:8. Gal. 5:14.

6. varifrån somliga har kommit vilse och vänt sig till tomt prat.

1 Tim. 6:4f. Tit. 1:14, 3:9.

7. De vill vara lärare i lagen men förstår varken vad de säger, eller vad de med sådan säkerhet uttalar sig om.

8. Men vi vet att lagen är god, om man brukar den rätt,

Rom 7:12.

9. och vet att lagen inte är till för den rättfärdige utan för laglösa och olydiga, för ogudaktiga och syndare, för oheliga och oandliga människor, fadermördare och modernmördare, dråpare,

Gal. 3:19, 5:23.

10. otuktiga, homosexuella, slavhandlare, lögnare, menedare* och vad helst annat som strider emot den sunda läran,

*Att under ed medvetet tala osanning.

11. enligt den salige* Gudens härliga evangelium som har anförtrotts åt mig.

*Alt. övers.: välsignade.

12. Och jag tackar Kristus Jesus vår Herre, som har gett mig kraft, för att han ansåg mig värd förtroendet att sätta mig i tjänsten,

13. mig som förut var en hädare och en förföljare och en våldsman. Men jag fick barmhärtighet, eftersom jag i otro inte visste vad jag gjorde.

Joh. 9:39. Apg. 3:17, 8:3, 9:1, 22:4, 26:9.

1 Kor. 7:25, 15:9. Gal. 1:13. Fil. 3:6.

14. Men vår Herres nåd har desto mer överflödat med tro och kärlek som är i Kristus Jesus.

15. Det är ett ord att lita på och värt att på allt sätt tas emot, att Kristus Jesus har kommit i världen för att frälsa syndare, bland vilka jag är den främste.

Matt. 9:13. Mark. 2:17.
Luk. 5:32, 19:10. 1 Joh. 3:5.

16. Men på grund av detta fick jag barmhärtighet, för att Jesus Kristus skulle visa hela sitt tålmod först mot mig som en förebild för dem som skulle komma till tro på honom och få evigt liv.

17. Men evigheternas Konung, den oförgänglige, osynlige, den ende vise* Guden vare ära och pris i all evighet. Amen.

Joh. 5:44. Rom. 16:27.
1 Tim. 6:16. *UN utelämnar: vise.

18. Detta uppdrag anförtror jag åt dig, min son Timoteus, i enlighet med de profetior som förut uttalades över dig, så att du med dem kan strida den goda striden,

1 Tim. 6:12. 2 Tim. 4:7.

19. behålla tron och ett gott samvete, vilket somliga har stött bort ifrån sig och lidit skeppsbrott i fråga om tron.

1 Tim. 3:9.

20. Bland dem är Hymeneus och Alexander, som jag har överlämnat åt Satan, för att de skall lära sig att inte häda.

2 Tim. 2:17, 4:14. 1 Kor. 5:5.

2 Kapitel

Paulus uppmanar till bön för alla och ger anvisningar till männen och kvinnorna i församlingen.

Så uppmanar jag nu först av allt, att man framför böner, åkallan, förböner och tacksägelser för alla människor,

2. för kungar och för alla i ledande ställning, så att vi kan föra ett lugnt och stilla liv i all gudsfruktan och värdighet.

Jer. 29:7.

3. Ty sådant är gott och välbehagligt inför Gud, vår Frälsare,

4. som vill att alla människor skall bli frälsta och komma till kunskap om sanningen.

Hes. 18:23. 2 Petr. 3:9.

5. Ty det är en Gud, och en Medlare mellan Gud och människor, människan Kristus Jesus,

Joh. 17:3.
Rom. 3:30, 10:12. Gal. 3:19. Hebr. 9:15.

6. som gav sig själv till lösen för alla. Detta vittnesbörd skulle framföras när tiden var inne.

Matt. 20:28. Ef. 1:7.
Kol. 1:14. 1 Kor. 1:6.

7. Och till det har jag blivit satt till förkunnare och apostel — jag talar sanning i Kristus* och ljuger inte — en lärare för hedningarna i tro och sanning.

App. 9:15, 13:2, 22:21.
Rom. 9:1, 11:13, 15:16. Gal. 1:16, 2:7-8.

Ef. 3:8. 2 Tim. 1:11. *UN utelämnar: i Kristus.

8. Jag vill därför att männen överallt skall be och lyfta upp heliga händer, utan vrede och utan att tvivla.

Ps. 134:2. Mal. 1:11. Matt. 5:23, 6:14. Joh. 4:21.

9. Likaså skall också kvinnorna pryda sig i anständig dräkt med blygsamhet och återhållsamhet, inte med håruppsättningar eller guld eller pärlor eller dyrbara kläder,

Tit. 2:3. 1 Petr. 3:3.

10. utan med goda gärningar såsom det passar kvinnor som bekänner sig vara gudfruktiga.

11. En kvinna bör i stillhet låta sig undervisas med all undergivenhet.

1 Mos. 3:16. Ef. 5:24.

12. Men jag tillåter inte en kvinna att undervisa, inte heller att bestämma

över mannen, utan hon skall vara i stillhet.

1 Kor. 14:34.

13. Ty Adam skapades först och sedan Eva.

1 Mos. 1:27, 2:18f. 1 Kor. 11:8-9.

14. Och Adam blev inte bedragen, utan kvinnan blev bedragen och gjorde sig skyldig till överträdelse.

1 Mos. 3:6. 2 Kor. 11:3.

15. Men hon skall bevaras genom barnafödelsen, om hon förblir i tro, kärlek och helgelse i renhet*.

*Alt. övers.: med självbehärskning.

3 Kapitlet

*Hur de som tjänar i församlingen bör vara.
Gudaktighetens hemlighet.*

Det är ett ord att lita på: Om någon strävar efter en församlingsledares tjänst, så är det en god uppgift han önskar sig.

2. En församlingsledare skall vara oklanderlig, en enda hustrus man, nykter, förståndig, ordentlig, gästfri, en god lärare,

Tit. 1:6-7.

3. inte drinkare, inte våldsam, inte sniken på orätt vinning*, utan mild, inte stridslysten, fri från penningbegär.

2 Tim. 2:24.

*UN utelämnar: inte sniken på orätt vinning.

4. Han bör väl förestå sitt eget hus, hålla sina barn i lydnad med all värdighet.

5. Ty om någon inte kan förestå sitt eget hus, hur skall han då kunna ta hand om Guds församling?

6. Han skall inte vara nyomvänd, för att han inte skall bli uppblåst av

stolthet och falla under djävulens dom.

7. Han måste också ha ett gott vittnesbörd av dem som står utanför så att han inte faller i vanära och i djävulens snara.

1 Kor. 5:12.

8. Församlingstjänarna skall på samma sätt uppträda på ett allvarligt och värdigt sätt, inte tala med kluven tunga, inte vara benägna att dricka mycket vin*, inte vara lystna på pengar.

Apg. 6:3. *KXII: icke drinkare.

9. De skall äga trons hemlighet i ett rent samvete.

10. Men också de skall först prövas. Sedan kan de tjäna, om de är utan anmärkning.

11. Deras hustrur skall på samma sätt uppträda på ett allvarligt och värdigt sätt, inte förtala någon, utan vara nyktra och trogna i allt.

12. En församlingstjänare skall vara en enda hustrus man, hålla god ordning på sina barn och på sitt eget hus.

13. Ty de som har tjänat väl vinner en aktad ställning och stor frimodighet i tron på Kristus Jesus.

Matt. 25:21. 1 Joh. 3:21, 5:14.

14. Detta skriver jag till dig i hopp om att snart få komma till dig,

15. och för att om så skulle hända att jag dröjer, du skall veta hur du skall förhålla dig i Guds hus, som är den levande Gudens församling, en pelare och sanningens grundval.

16. Och erkänt stor är gudaktighetens hemlighet: Gud* blev uppenbarad i köttet, rättfärdigad i Anden, sedd av änglarna, predikad bland

hedningarna, trodd i världen, upp-
tagen i härlighet.

Joh. 1:14. Ef. 3:5-6.
1 Petr. 3:18. 1 Joh. 1:2. *UN: Han.

4 Kapitlet

*Förutsägelse om ett kommande avfall från
tron. Föreskrifter till Timoteus med hänsyn
till hans kallelse och tjänst.*

Men Anden säger tydligt och
bestämt att i de sista tiderna
skall somliga avfalla från tron och
hålla sig till villoandar och onda
andars läror*,

Matt. 24:23. 2 Thess. 2:3. 2 Tim. 3:1.

2 Petr. 3:3. 1 Joh. 2:18. Jud. v. 18.

*KXII: djävulsläror.

2. genom dem som med hyckleri talar
lögn, vilka är brännmärkta i sina
egna samveten

3. och som förbjuder äktenskap och
vill att man skall avstå från mat, som
Gud har skapat för att tas emot med
tacksägelse av dem som tror och har
lärt känna sanningen.

1 Mos. 9:3. Rom. 14:6. 1 Kor. 10:30.

4. Ty allt det Gud har skapat är gott,
och inget är förkastligt när det tas
emot med tacksägelse,

1 Mos. 1:31.
Apg. 10:15. Rom. 14:14f. 1 Kor. 10:25. Tit. 1:15.

5. för det blir helgat genom Guds
ord och bön.

6. När du lägger fram detta för brö-
derna, så blir du en god Jesu Kristi
tjänare, som får sin näring av trons
och den goda lärans ord som du
troget har följt.

2 Tim. 1:5, 3:14-15.

7. Men de oandliga och käringaktiga
sagorna skall du visa ifrån dig, och
öva dig själv i stället i gudsfruktan.

1 Tim. 1:4f.

8. Ty kroppslig övning är till liten

nytta, men gudsfruktan är nyttigt till
allt och har löfte med sig för detta
livet och för det kommande.

Kol. 2:23.

9. Det är ett trovärdigt ord och på
allt sätt värt att tas emot.

1 Tim. 1:15.

10. Ty för detta både arbetar vi och
blir smädade*, eftersom vi har satt
vårt hopp till den levande Guden,
som är alla människors Frälsare,
särskilt för dem som tror.

Ps. 107:2.

*UN: kämpar.

11. Sådant skall du inskräpa och
lära ut.

12. Låt ingen förakta dig för att du
är ung, utan var ett föredöme för
de troende i ord, i din livsföring, i
kärlek, i ande*, i tro, i renhet.

1 Kor. 16:10-11. Tit. 2:7f. 1 Petr. 5:3.

*UN utelämnar: i ande.

13. Fortsätt att föreläsa, förmana och
undervisa tills jag kommer.

14. Försumma inte den nådegåva
som är i dig och som du fick genom
profetia, när de äldste lade händerna
på dig.

Apg. 6:6, 8:17, 13:3, 19:6.

1 Thess. 5:19. 1 Tim. 1:18, 5:22.

15. Tänk på detta, stå fast i detta,
så att dina framsteg blir tydliga
för alla.

16. Ge akt på dig själv och på läran,
och håll troget ut med det. Ty när du
gör det, frälser du både dig själv och
dem som hör dig.

Rom. 11:14.

1 Kor. 9:22. Jak. 5:20.

5 Kapitlet

*Paulus ger föreskrifter angående
församlingens änkor och äldste.*

En äldre man skall du inte tillrätta-
visa med hårda ord, utan för-

mana honom såsom en far, yngre män såsom bröder, 3 Mos. 19:32.

2. äldre kvinnor såsom mödrar, yngre kvinnor såsom systrar, i all renhet.

3. Hedra änkor som verkligen är änkor.

4. Men om en änka har barn eller barnbarn, så skall dessa först lära sig att visa vördnad mot sin egen familj och ge tillbaka vad de är skyldiga sina föräldrar för det som de har gjort för dem. Ty det är gott* och välbehagligt inför Gud.

*UN utelämnar: gott och.

5. Men den som verkligen är en änka och blivit ensam, hon har satt sitt hopp till Gud och håller ut i bön och åkallan natt och dag. Luk. 2:36-37.

6. Men en sådan som lever i vällust, är levande död.

7. Och detta skall du inskräpa, så att de kan vara fria från klander.

8. Men om nu någon inte har omsorg om sina egna och särskilt då sin egen familj, så har han förnekat tron och är värre än en hedning. 2 Tim. 3:5.

9. Till änka skall den väljas ut, som inte är yngre än sextio år och har varit en enda mans hustru,

10. och har vittnesbörd om goda gärningar, om hon har fostrat barn, om hon har visat gästvänlighet, om hon har tvättat de heligas fötter, om hon har hjälpt de nödställda, om hon sökt varje tillfälle att göra gott.

1 Mos. 18:4, 19:2. Luk. 7:38f. 1 Petr. 4:9.

11. Men de unga änkorna skall du avvisa. Ty deras begär får dem att vända sig bort från Kristus och de vill gifta sig,

12. och de drar domen över sig, efter-

som de har brutit sin första tro.

13. Dessutom lär de sig att gå omkring i husen utan att göra något. Och inte nog med att de ingenting gör, utan de är också skvalleraktiga och lägger sig i det som inte angår dem och talar om sådant som man inte bör tala om. Tit. 2:3.

14. Därför vill jag att unga änkor gifter sig, föder barn, förestår var och en sitt hus och inte ger motståndaren något tillfälle att tala illa om dem.

15. Några har ju redan vänt sig bort och följt Satan.

16. Om någon troende, man* eller kvinna, har änkor att understödja så skall han försörja dem och inte betunga församlingen, för att den skall kunna försörja dem som verkligen är änkor. *UN utelämnar: man eller.

17. De äldste som sköter sin uppgift väl, skall man anse värda dubbel heder, särskilt de som arbetar med ordet och undervisningen.

Rom. 12:8, 15:27. 1 Kor. 9:11. Gal. 6:6.

Fil. 2:29. 1 Thess. 5:12. Hebr. 13:17.

18. Ty Skriften säger: Du skall inte binda för munnen på oxen som tröskar, och: Arbetaren är värd sin lön.

3 Mos. 19:13. 5 Mos. 24:14, 25:4.

Matt. 10:10. Luk. 10:7. 1 Kor. 9:9.

19. Ta inte upp klagomål emot någon av de äldste, om det inte finns två eller tre vittnen. 5 Mos. 17:6, 19:15.

20. De som syndar skall du tillrätta-visa inför alla så att också de andra känner fruktan. 5 Mos. 17:4-5, 19:18.

21. Jag uppmanar dig inför Gud och Herren* Jesus Kristus och inför de utvalda änglarna, att du iakttar detta utan någon förutfattad mening

och inte handlar partiskt.

Gal. 1:20. Fil. 1:8. 1 Thess. 2:5. 1 Tim. 6:13.
*UN utelämnar: Herren.

22. Lägg inte förhastat händerna på någon och gör dig inte delaktig i andras synder. Bevara dig själv ren.

Apg. 6:6, 8:17, 13:3, 19:6.
1 Tim. 4:14. 2 Tim. 1:6.

23. Drick inte längre vatten, utan använd lite vin för din mages skull, och därför att du ofta är sjuk.

Ps. 104:15.

24. En del människors synder ligger i öppen dag och får sin dom i förväg, men hos andra kommer de fram först senare.

Gal. 5:19.

25. På samma sätt med de goda gärningarna, de ligger i öppen dag, och de som inte gör det, kan inte förbli dolda.

6 Kapitlet

Tjänarens plikter. Varning för falsk lära, ordstrider och penningbegär. Uppmaning till att kämpa trons goda kamp.

Alla slavar som är under oket skall anse sina herrar värda all heder, så att Guds namn och läran inte blir smädade.

Ef. 6:5. Kol. 3:22.
Tit. 2:9. 1 Petr. 2:18.

2. Men de som har troende herrar skall inte se ner på dem därför att de är bröder. Utan de skall tjäna dem desto villigare, eftersom de som tar del av deras goda gärningar är troende och älskade. Så skall du undervisa och förmana.

3. Om någon undervisar annorlunda och inte håller sig till vår Herre Jesu Kristi sunda* ord och till den lära

som hör till gudsfruktan,

Gal. 1:6-7. 1 Tim. 1:3. *KXII: hälsosamma.

4. så är han uppblåst av stolthet och förstår ingenting, utan har en sjuklig lust för tvistefrågor och ordstrider. Sådant leder till avund, kiv, smädelser, onda misstankar,

1 Kor. 8:2. 1 Tim. 1:4. 2 Tim. 2:23. Tit. 3:9.

5. värdelösa* stridigheter mellan människor som är fördärvade i sitt sinne, och som har förlorat sanningen och menar att gudsfruktan är ett medel till vinning. Drag dig ifrån sådana**.

Rom. 16:17.
1 Kor. 11:16. 2 Tim. 3:5f. Tit. 1:1f, 3:10. 2 Joh. 10.

*UN: ständiga. **UN utelämnar: Drag dig ifrån sådana.

6. Men gudsfruktan med förnöjsamhet är en stor vinning.

Ords. 15:16. 1 Tim. 4:8. 1 Petr. 5:7.

7. Ty vi har inte fört något med oss in i världen och det är säkert* att vi inte heller kan ta med oss något härifrån.

Job. 1:21, 27:19.

Ps. 49:18. Pred. 5:14-15. *UN utelämnar: är säkert.

8. Utan har vi föda och kläder, så låt oss vara nöjda med det.

Ps. 55:23. Ords. 30:8. Matt. 6:25. Hebr. 13:5.

9. Men de som vill bli rika faller i frestelser och snaror och i många oförnuftiga och skadliga begär, som drar människorna ner i fördärv och undergång.

Ords. 11:28, 28:20.

Matt. 13:22. Mark. 4:19. Jak. 5:1.

10. Ty penningbegäret är en rot till allt ont, vilket somliga har strävat efter och därigenom förts bort från tron och vållat sig själva mycket lidande.

2 Mos. 23:8. 5 Mos. 16:19. Ords. 15:16.

11. Men du, Guds människa, håll dig borta från sådant och sök ivrigt efter rättfärdighet, gudsfruktan, tro, kärlek, uthållighet och ödmjukhet*.

2 Tim. 2:22. *KXII: tålmod och saktmod

12. Kämpa trons goda kamp, sök vinna det eviga livet, som du också har blivit kallad till och som du bekände dig till genom den goda bekännelsen inför många vittnen.

1 Kor. 9:24-26. Fil. 3:12f. 1 Tim. 1:18. 2 Tim. 4:7.

13. Jag uppmanar dig inför Gud, som gör allting levande och inför Kristus Jesus, som inför Pontius Pilatus har vittnat med den goda bekännelsen,

5 Mos. 32:39. 1 Sam. 2:6. Matt. 27:11.

Joh. 18:37. 1 Tim. 5:21.

14. att du håller budet fläckfritt och klanderfritt fram till vår Herre Jesu Kristi uppenbarelse*,

*grek. *epifáneia*.

15. som han skall visa när hans tid är inne, han som är den salige och ende Härskaren, konungarnas Konung och herrarnas Herre,

1 Tim. 1:17. Upp. 17:14, 19:16.

16. som ensam har odödlighet och bor i ett ljus dit ingen kan komma, han som ingen människa har sett, och inte heller kan se. Honom tillhör ära och evig makt! Amen.

2 Mos. 33:20. 5 Mos. 4:12.

Joh. 1:18, 4:12, 20.

17. Uppmana dem som är rika i denna

värld, att inte vara högfärdiga och inte sätta sitt hopp till ovissa rikedomar, utan till den levande* Guden, som rikligen skänker oss allt till att njuta av,

Job 31:24. Ps. 62:11.

Mark. 4:19, 10:24. Luk. 8:14, 12:15.

*UN utelämnar: den levande.

18. och att göra gott, att vara rika på goda gärningar, att vara frikostiga och dela med sig,

Jak. 2:5.

19. och så samla skatter åt sig som en god grund för framtiden, så att de kan vinna det eviga* livet.

Matt. 6:20. Luk. 16:5f.

*UN: verkliga.

20. O Timoteus, bevara det som har blivit anförtrott åt dig, och undvik* det oandliga och tomma pratet och invändningarna från den falska så kallade kunskapen**,

1 Tim. 1:4f, 4:7. 2 Tim. 1:14, 2:14f. Tit. 1:14, 3:9.

*KXII: fly. **grek. *gnosis*.

21. vilken somliga har bekänt sig till och därigenom har de kommit bort från tron. Näd vare med dig*. Amen**.

2 Tim. 2:18. *UN: er. **UN utelämnar: Amen.

Det första *brevet** till Timoteus var skrivet från Laodicea, som är huvudstaden i Frygien Pakatianien.

*saknas i grekiskan.

Paulus andra brev till Timoteus

1 Kapitlet

Paulus påminner om den nådegåva som Timoteus fått, förmanar till ståndaktighet och talar om sin fångenskap samt hur han blivit hjälpt av Onesiforus.

Paulus, Jesu Kristi apostel genom Guds vilja, enligt löftet om det liv som är i Kristus Jesus,

2. till Timoteus, min älskade son. Nåd, barmhärtighet och frid från Gud, Fadern och Kristus Jesus, vår Herre.

Gal. 1:3. 1 Tim. 1:2. 2 Petr. 1:2.

3. Jag tackar Gud som jag från mina förfäder tjänar med ett rent samvete, och jag har dig ständigt i åtanke i mina böner natt och dag.

Apg. 22:3, 23:1, 24:14f, 26:4. Ef. 1:16.

1 Thess. 1:2, 3:10.

4. När jag kommer ihåg dina tårar längtar jag efter att få se dig för att kunna bli uppfylld av glädje.

Apg. 20:37.

5. Jag drar mig till minnes den uppriktiga tro som finns i dig, samma tro som först bodde i din mormor Lois och i din mor Eunice, och som jag är övertygad om, också bor i dig.

Apg. 16:1. 2 Tim. 3:15.

6. Därför påminner jag dig om att

låta den Guds nådegåva flamma upp igen, som finns i dig genom min handpåläggning.

Apg. 6:6, 8:17, 13:3, 19:6.
1 Tim. 4:14, 5:22.

7. Ty Gud har inte gett oss feghetens ande utan kraftens, kärlekens och självbehärskningens ande.

Rom. 8:15.

8. Skäms därför inte för vår Herres vittnesbörd, inte heller för mig som är hans fånge, utan tag del i lidandet för evangelium i Guds kraft.

Apg. 21:33. Rom. 1:16. Ef. 3:1, 4:1.

Fil. 1:7, 4:14. 2 Tim. 2:3. Filem. 1f.

9. Han som har frälst oss och kallat oss med en helig kallelse, inte på grund av våra gärningar, utan efter sitt rådslut och sin nåd, som redan för eviga tider sedan har blivit given åt oss i Kristus Jesus,

Rom. 9:11. Ef. 1:4. Tit. 3:4-6. 1 Petr. 1:20.

10. men som nu har blivit känd genom vår Frälsares Jesu Kristi uppenbarelse*. Han har gjort slut på döden och fört liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet, Jes.

25:8. Rom. 16:25. 1 Kor. 15:54f.

Ef. 1:9, 3:9. Kol. 1:26. Hebr. 2:14. **grek. epifáneia.*

11. för vilket jag är satt till en förkunnare, apostel och hedningarnas* lärare.

Apg. 9:15, 13:2, 22:21. Gal. 1:16, 2:8-9.
Ef. 3:8. 1 Tim. 2:7. **UN utelämnar: hedningarnas.*

12. Det är också därför som jag lider detta, men jag skäms inte. Ty jag vet på vem jag tror och är övertygad om, att han förmår bevara det som har blivit anförtrott åt mig fram till den dagen. Ef. 3:1.

13. Håll fast vid den förebild av sunda ord, som du har hört av mig, i tro och kärlek i Kristus Jesus. 2 Tim. 3:14.

14. Bevara genom den Helige Ande som bor i oss det goda som har blivit anförtrott åt dig. 1 Tim. 6:20.

15. Som du vet har alla i provinsen Asien vänt sig bort ifrån mig, bland dem är Fygelus och Hermogenes.

Apg. 19:10. 2 Tim. 4:10f.

16. Må Herren visa barmhärtighet mot Onesiforus familj, ty han gav mig ofta nytt mod och skämdes inte för mina kedjor, 2 Tim. 4:19.

17. utan då han var i Rom, sökte han mycket ivrigt efter mig och fann mig.

18. Må Herren låta honom finna barmhärtighet hos Herren på den dagen. Och hur mycket han tjänade i Efesus, vet du bäst själv.

2 Kapitel

Förmaning till trohet. Varning för villolärer och onyttiga ordstrider.

Så bli nu, min son, allt starkare genom nåden som är i Kristus Jesus.

2. Och det som du har hört av mig inför många vittnen skall du anförtro åt pålitliga människor, som är dugliga att också undervisa andra.

1 Tim. 3:2f. Tit. 1:5.

3. Lid också du som en god Jesu Kristi soldat*.

2 Tim. 1:8, 4:5. *KXII: stridsman

4. Ingen soldat är upptagen med bekymmer för sin försörjning, ty han vill vara den till belåtenhet som har värvat honom som soldat.

5. Och om någon tävlar*, blir han inte krönt med segerkransen, om han inte tävlar* enligt reglerna.

1 Kor. 9:25. *KXII: kämpar.

6. Jordbrukaren som gör det tunga arbetet måste först få del av skörden.

1 Kor. 9:10.

7. Tänk på vad jag säger, och må Herren ge dig förstånd i allt.

8. Tänk på Jesus Kristus, som är uppstånden från de döda, av Davids säd, enligt mitt evangelium,

2 Sam. 7:12. Ps. 132:11. Jes. 11:1. Matt. 1:1. Apg. 2:30, 13:23. Rom. 1:3.

9. för det lider jag och bär till och med bojor som en förbrytare. Men Guds ord bär inte bojor.

Ef. 3:1f, 4:1. Fil. 1:7. Kol. 1:24.

10. Därför uthärdar jag allt för de utvaldas skull, för att också de skall vinna frälsningen, som är i Kristus Jesus, med evig härlighet. 2 Kor. 4:15.

11. Detta är ett ord att lita på: Ty om vi har dött med honom, så skall vi också leva med honom. Rom. 6:5, 8:17.

2 Kor. 4:10. 1 Petr. 4:13.

12. Om vi uthärdar, så skall vi också regera med honom. Om vi förnekar honom, så skall han också förneka oss.

Matt. 10:33. Mark. 8:38. Luk. 9:26, 12:9. Fil. 3:10.

13. Om vi är trolösa, så blir han ändå trofast. Ty han kan inte förneka sig själv.

4 Mos. 23:19. Rom. 3:3, 9:6.

14. Påminn om detta och förmana dem inför Herren* att inte strida om ord till ingen nytta som bara blir till

fördärv för dem som hör på.

1 Tim. 6:4. *UN: Gud.

15. Gör allt du kan för att kunna träda fram inför Gud som en som består provet, som en arbetare som inte behöver skämmas, utan rätt delar sanningens ord.

16. Men håll dig ifrån oandligt och tomt prat, för det leder bara till mer ogudaktighet,

1 Tim. 1:4, 4:7, 6:20.
Tit. 1:14, 3:9.

17. och deras ord skall sprida sig som en cancertumör. Till dem hör Hymeneus och Filetus,

1 Tim. 1:20.

18. som har kommit bort från sanningen. De bryter ner tron hos somliga när de säger att uppståndelsen redan har skett.

1 Kor. 15:12. 1 Tim. 6:20.

19. Men Guds fasta grund består och har detta sigill*: Herren känner de sina, och: Var och en som åkallar Kristi** namn skall hålla sig borta från orättfärdigheten.

4 Mos. 16:5f. Joh. 10:14, 13:18. *KXII: insegl. **UN: Herrens.

20. Men i ett stort hus finns kärll inte bara av guld och silver, utan också av trä och lera, och några är till heder och andra till vanheder.

Rom. 9:21.

21. Om nu någon renar sig från dessa*, så blir han ett kärll till heder, helgat och användbart för husets herre, och redo till allt gott verk.

2 Tim. 3:17. *KXII: sådant folk.

22. Fly bort från ungdomens begär, sök istället ivrigt efter rättfärdighet, tro, kärlek och frid med dem som av rent hjärta åkallar Herren.

1 Kor. 1:2. 1 Tim. 6:11.

23. Men dumma och oförståndiga tvistefrågor skall du avvisa. Du vet att de föder strider.

1 Tim. 1:4.

24. Och en Herrens tjänare skall

inte strida, utan vara mild mot alla, lämpad för att undervisa, tålig när han får lida,

1 Tim. 3:2. Tit. 1:9.

25. och i mildhet* tillrättavisa dem som säger emot, i hopp om att Gud en gång skall ge dem omvändelse** så att de inser sanningen,

Apg. 8:22.
Gal. 6:1. *KXII: saktmodighet.

**KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

26. och att de nyktrar till och kommer loss ur djävulens snara, de som är fångade av honom för att göra hans vilja.

3 Kapitlet

Paulus förutsäger svåra tider och beskriver de människor som då kommer att leva i den sista tiden. Uppmaning att hålla fast vid de heliga Skrifterna.

Men detta ska du veta, att i de sista dagarna skall det komma svåra tider.

1 Tim. 4:1.

2 Petr. 2:1, 3:3 Jud. v. 18.

2. Ty människorna skall då bara tänka på sig själva, vara penningkära, skrytsamma, stolta, hädiska, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, oheliga*,

*KXII: ogudaktiga.

3. kärlekslösa, oförsonliga, förtalare, omåttliga, obehärskade, de skall hata det goda,

4. förrädiska, besinningslösa, uppblåsta. De skall älska njutning mer än Gud.

5. De skall ha ett sken av gudsfruktan, men förneka dess kraft. Vänd dig bort från sådana.

Matt. 7:15.
Rom. 16:17. 2 Thess. 3:6. Tit. 1:16, 3:10. 2 Joh. 10.

6. Till dem hör de som smyger sig in

i husen och snärjer svaga kvinnor, som är tyngda av synder och drivs av många slags begär, Tit. 1:11.

7. som ständigt blir undervisade men aldrig kan komma till kunskap om sanningen.

8. Och såsom Jannes och Jambres stod emot Mose, så står också dessa emot sanningen. De är människor som är fördärvade i sitt sinne och inte håller provet* i fråga om tron.

2 Mos. 7:11. Rom. 1:28. 1 Tim. 6:5.

Tit. 1:16. *KXII: odugliga till tron.

9. Men de skall inte längre ha framgång, ty deras galenskap skall bli uppenbar för alla, liksom också de andras blev. 2 Mos. 7:12, 8:18-19.

10. Men du har troget följt min lära, mitt liv, mitt uppsåt, min tro, mitt tålmod, min kärlek och min uthållighet, 1 Tim. 4:6.

11. under de förföljelser och lidanden som drabbade mig i Antiokia, Ikonium och Lystra. Vilka förföljelser har jag inte fått utstå. Men ur alla har Herren räddat mig.

Ps. 34:20. Apg. 13:50, 14:1f. 2 Kor. 1:10.

12. Så kommer också alla de som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus att förföljas.

Matt. 16:24. Luk. 24:26.

Joh. 17:14. Apg. 14:22. 1 Thess. 3:3.

13. Men onda människor och bedragare skall gå allt längre i ondska. De bedrar och är själva bedragna.

14. Men du, förbli vid det du har lärt och blivit övertygad om. Du vet ju av vem* du har lärt det. 2 Tim. 2:2.

*UN: vilka.

15. Och du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig vis*, till frälsning genom tron på Kristus Jesus. *KXII: undervisa dig till salighet.

16. Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till tillrättavisning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet, Rom. 15:4. 2 Petr. 1:19-21.

17. för att en Guds människa skall bli fullt färdig, väl rustad till allt gott verk.

4 Kapitlet

Predika ordet. Ytterligare förmaningar.

Paulus avskedstal och personliga hälsningar.

Därför* uppmanar jag dig inför Gud och Herren* Jesus Kristus, som skall döma levande och döda vid* hans uppenbarelse** och hans rike: 1 Tim. 5:21, 6:13.

*UN utelämnar: Därför, Herren, och vid. **grek: epifanía.

2. Predika ordet, var redo* i tid och otid, överbevisa, tillrättavisa, förmana med mycket tålmod och med undervisning. 2 Tim. 2:25. *KXII: håll på.

3. Ty den tid skall komma, då de inte skall tåla den sunnda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig lärare, allteftersom det kliar dem i öronen,

4. och vända sina öron från sanningen och vända sig till myter. 1 Tim. 1:4, 4:7.

5. Men du, var alltid på din vakt*, bär ditt lidande, utträta en evangelists arbete, fullgör din tjänst.

Ef. 4:11. 2 Tim. 1:8, 2:3. *Alt. övers.: var nykter i allt.

6. Ty jag offras redan och tiden för mitt uppbrott är inne. Fil. 1:23, 2:17. 2 Petr. 1:14.

7. Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. 1 Kor. 9:24f. Fil. 3:14. 1 Tim. 6:12. Hebr. 12:1.

8. Nu ligger rättfärdighetens segerkrans* i förvar åt mig, som Herren den rättfärdige domaren skall ge mig på den dagen, och inte bara åt mig utan åt alla dem som älskar hans uppenbarelse**.

1 Kor. 9:25. 1 Petr. 5:4.

Jak. 1:12. *KXII: krona.

***Alt. övers.: ankomst. grek.: epifáneia.*

9. Gör allt du kan för att snart komma till mig.

10. Ty Demas har av kärlek till denna världen övergett mig och rest till Thessalonike, Krescens till Galatien, Titus till Dalmatien.

Kol. 4:14.

11. Endast Lukas är hos mig. Ta med dig Markus och för honom hit, för han är till stor nytta i tjänsten.

12. Och Tykikus har jag sänt till Efesus.

Ef. 6:21. Kol. 4:7. Tit. 3:12.

13. När du kommer, så ta med dig den mantel som jag lämnade kvar hos Karpus i Troas, och böckerna, framför allt pergamenten.

14. Kopparsmeden Alexander har gjort mig mycket ont. Må Herren vedergälla honom efter hans gärningar.

1 Tim. 1:20.

15. Akta dig också du för honom. Ty han har gjort häftigt motstånd mot vår förkunnelse.

16. Vid mitt första försvar var det ingen som stod tillsammans med

mig, utan alla övergav mig. Må det inte bli dem tillräknat.

17. Men Herren hjälpte mig och gav mig kraft så att jag kunde fullfölja förkunnelsen och alla hedningar fick höra den. Och så blev jag räddad ur lejonets gap.

18. Och Herren skall rädda mig från alla onskans anslag och frälsa mig till sitt himmelska rike. Honom tillhör äran i evigheternas evigheter. Amen.

19. Hälsa Priska och Akvila och Onesiforus familj.

Apg. 18:2. Rom. 16:3.

1 Kor. 16:19. 2 Tim. 1:16.

20. Erastus stannade kvar i Korint men Trofimus lämnade jag kvar sjuk i Miletus.

Apg. 19:22, 20:4f, 21:39. Rom. 16:23.

21. Skynda dig att komma hit före vintern. Eubulus, Pudens, Linus, Klaudia och alla bröderna hälsar dig.

22. Herren Jesus Kristus* vare med din ande. Nåd vare med er. Amen*.

Filem. 25. **UN utelämnar: Jesus Kristus, Amen.*

Det andra brevet till Timoteus, från efesiernas församlings första utvalde församplingsledare. Skrivet från Rom när Paulus för andra gången ställdes fram inför kejsar Nero.

Paulus brev till Titus

1 Kapitlet

Hälsning. Hur församlingsföreståndare bör vara. Sanna och falska lärare.

Paulus, Guds tjänare och Jesu Kristi apostel, efter Guds utvaldas tro och kunskap om den sanning som hör gudsfruktan till,

1 Tim. 3:16, 6:3.

2. i hoppet om ett evigt liv, vilket Gud som inte kan ljuga, för eviga tider sedan har utlovat.

4 Mos. 23:19.
Rom. 1:2, 16:25. 2 Tim. 1:9, 2:13.

3. Men när tiden var inne uppenbarade han sitt ord genom den förkunselse som har anförtrotts åt mig på befallning av Gud, vår Frälsare.

Apg. 20:24. Gal. 1:1. Ef. 1:9, 3:9. Kol. 1:26.
1 Thess. 2:4. 2 Tim. 1:10. 1 Petr. 1:20.

4. Till Titus, min äkta son, enligt den gemensamma tron. Nåd, barmhärtighet* och frid från Gud Fadern och Herren* Jesus Kristus, vår Frälsare.

Ef. 1:2. Kol. 1:2. 2 Tim. 1:2. Filem. 3.
*UN utelämnar: barmhärtighet och Herren.

5. Därför lämnade jag dig kvar på Kreta, för att du skulle ordna det som ännu fattades och i varje stad tillsätta äldste såsom jag har befallt dig:

Apg. 14:23. 2 Tim. 2:2.

6. Den som är fläckfri, en enda

hustrus man, och har trofasta* barn, som inte kan beskyllas för ett utsvävande liv eller för olydnad.

1 Tim. 3:2. *Se 1 Tim. 3:4-5. Alt. övers.: pålitliga, trogna

7. Ty en församlingsledare skall som en Guds förvaltare vara fläckfri, inte egenkär*, inte snar till vrede, inte drinkare, inte våldsam, inte sniken på orätt vinning,

3 Mos. 10:9. Ef. 5:18. 1 Tim. 3:3. 1 Petr. 5:2.

Alt. övers.: självgod, arrogant, inte för självsäker.

8. utan gästvänlig och älska det som är gott, förnuftigt, rättfärdigt, heligt, självbehärskad

1 Tim. 3:2.

9. och hålla sig till det trofasta ordet såsom han har blivit lärd för att han skall kunna både förmana genom den sunda läran och överbevisa dem som säger emot.

1 Tim. 6:3.

2 Tim. 1:13, 4:3. Tit. 2:1.

10. Ty särskilt bland de omskurna finns det också många trotsiga, som för ett tomt prat och är bedrägare,

Apg. 15:1. 1 Tim. 1:6.

11. vilka man måste tysta munnen på. Ty de förvillar hela familjer och lär ut sådant som de inte borde för skamlig vinnings skull.

Matt. 23:23.

1 Tim. 6:5. 2 Tim. 3:6.

12. En av deras egna, en profet, har

sagt: Kreter ljuger alltid, de är odjur och lata frossare.

13. Detta omdöme är sant. Tillrättavisa dem därför strängt, så att de blir sunda i tron

14. och inte ägnar sig åt judiska myter och påbud från människor som vänder sig bort från sanningen.

Jes. 29:13. Matt. 15:9.

1 Tim. 1:4, 4:7. Kol. 2:22.

15. För de rena är allting rent, men för de orena och dem som inte tror* är inget rent, utan hos dem är både förstånd och samvete orenade.

Matt. 15:11. Luk. 11:39f. Apg. 10:15. Rom. 14:14f.

**KXII: otrogna.*

16. De påstår att de känner Gud, men med sina gärningar förnekar de honom. De är avskyvärda och olydiga och odugliga till varje god gärning.

Jer. 4:22. 2 Tim. 3:5. Jud. v. 4.

2 Kapitlet

*Undervisning för olika slag av människor.
Nådens helgande kraft.*

Men du skall tala det som övermensstämmer med den sunda läran:

2. Äldre män skall vara nyktra, uppträda på ett allvarligt och värdigt sätt, vara behärskade, vara sunda i tron, i kärleken och i tålmodet.

3. Detsamma gäller äldre kvinnor. De skall uppträda på ett heligt sätt, inte förtala någon, inte missbruka vin. De skall vara lärare i det som är gott, 1 Tim. 2:9, 5:13. 1 Petr. 3:3.

4. så att de förmanar de unga kvinnorna att älska sina män och ha sina barn kära,

5. att vara anständiga, rena, husliga, goda och underordna sig sina män, för att Guds ord inte skall bli smädat.

1 Mos. 3:16. 1 Kor. 14:34.

Ef. 5:22. Kol. 3:18. 1 Petr. 3:1.

6. Förmana på samma sätt de unga männen att vara sansade,

7. och visa dig själv i allt som ett föredöme i goda gärningar, med oförfalskad lära, i värdighet och äkthet*,

1 Tim. 4:12. 1 Petr. 5:3.

**UN utelämnar: äkthet.*

8. med sunt, oangripligt tal, så att motståndaren skäms, då han inte har något ont att säga om dig*.

1 Tim. 5:14. 1 Petr. 2:12f, 3:16. **UN och KXII: oss.*

9. Förmana tjänarna, att de underordnar sig sina herrar och i allt är dem till behag, utan att säga emot,

Ef. 6:5. Kol. 3:22. 1 Tim. 6:1-2. 1 Petr. 2:18.

10. inte oärliga, utan i allt visa dem sann trohet, så att de i allt kan vara till prydnad för Guds, vår Frälsares, lära.

11. Ty Guds nåd som ger frälsning har uppenbarats för alla människor.

1 Tim. 2:4. Tit. 3:4.

12. Den lär oss att avsäga oss all ogudaktighet och världsliga begär och att leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i denna världen,

Ef. 1:4. Kol. 1:22. 2 Tim. 1:9. 1 Joh. 2:16.

13. och att vänta på det saliga hoppet och att vår store Gud och Frälsare Jesu Kristus skall uppenbaras* i härlighet.

1 Kor. 1:7. Fil. 3:20. **grek: epifânia.*

14. Han som utgav sig själv för oss, för att han skulle friköpa oss från all orättfärdighet och rena åt sig ett egendomsfolk, uppfyllt av iver att göra goda gärningar.

2 Mos. 19:5.

Gal. 1:4, 2:20. Ef. 2:10, 5:2. Hebr. 9:14.

15. Så skall du tala, förmana och

tillrättavisa med all auktoritet. Låt ingen förakta dig.

3 Kapitlet

De troendes plikter mot överheten. Ytterligare förmaningar och slutönskan.

Påminn dem, att de skall underordna sig makthavare och myndigheter och visa dem lydnad och vara beredda till varje god gärning,

Rom. 13:1f. 1 Petr. 2:13.

2. att de inte skall tala illa om någon, inte vara stridslystna, utan milda och i allt visa saktmodighet* mot alla människor.

Fil. 4:5. 2 Tim. 2:24-25.

*Dvs. den som på ett harmoniskt sätt förenar styrka som aldrig är obehärskad och mildhet som inte är vek.

3. Ty förr var vi också oförståndiga, olydiga och på villovägar, slavar under alla slags begär och lustar. Vi levde i ondska och avund, vi var avskryvda och hatade varandra.

1 Kor. 6:11. Ef. 2:1f, 5:8.

Kol. 3:7. 1 Petr. 4:3.

4. Men när Guds, vår Frälsares, godhet och kärlek till människorna uppenbarades,

Tit. 2:11.

5. frälste han oss, inte för rättfärdiga gärningar som vi hade gjort, utan efter sin barmhärtighet, genom den nya födelsens bad och förnyelse i den Helige Ande,

Joh. 3:5. Apg. 15:11.

Rom. 3:20, 4:2f, 9:11, 11:6.

Gal. 2:16. Ef. 1:4, 2:4f, 5:26. 2 Tim. 1:9.

6. som han rikligt utgöt över oss genom Jesus Kristus, vår Frälsare,

Hes. 36:25. Joel 2:28. Apg. 2:33. Rom. 5:5.

7. för att vi skall bli rättfärdiga

genom hans nåd och enligt hoppet bli arvingar till evigt liv. Rom. 8:23-24.

8. Detta är ett ord att lita på och jag vill att du inskräper detta, för att de som har kommit till tro på Gud skall vara angelägna om att göra goda gärningar. Sådant är gott och nyttigt för människorna.

9. Men undvik dåraktiga tvistefrågor och släktregister och tråtor och stridigheter om lagen. Ty sådant är onyttigt och meningslöst.

1 Tim. 1:4, 4:7, 6:20. 2 Tim. 2:23. Tit. 1:14.

10. En villolärare skall du visa ifrån dig, sedan han en och två gånger har blivit förmanad.

Matt. 18:17. Rom. 16:17.

2 Thess. 3:6. 2 Tim. 3:5. 2 Joh. 10.

11. Du vet, att en sådan är fördärvad och syndar och har dömt sig själv.

12. När jag sänder Artemas eller Tykikus till dig, så skynda dig att snart komma till mig i Nikopolis. Ty jag har bestämt mig för att stanna där över vintern.

13. Utrusta omsorgsfullt Senas, den lagkunnige, och Apollos för deras resa, så att de inte saknar något.

14. Men även de våra skall lära sig att göra goda gärningar där det behövs, så att de inte blir utan frukt.

15. Alla som är hos mig, hälsar dig. Hälsa dem som älskar oss i tron. Nåd vare med er alla. Amen*.

*UN utelämnar: Amen.

Skrivet till Titus, kreternas församlings första utvalde församlingsledare, från Nikopolis i Makedonien.

Paulus brev till Filemon

Hälsning

Förbön för Onesimus. Slutönskan.

Paulus, Kristi Jesu fånge, och brodern Timoteus, till Filemon, den älskade och vår medarbetare,

Ef. 3:1, 4:1. 2 Tim. 1:8.

2. och till Appfia, den älskade*, och Arkippus, vår medkämpe, och till församlingen i ditt hus. 1 Kor. 16:19.

Kol. 4:15f. *UN: syster Appfia.

3. Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader och Herren Jesus Kristus.

Rom. 1:7.

4. Jag tackar min Gud, och nämner dig alltid i mina böner,

1 Thess. 1:2.

2 Thess. 1:3.

5. när jag hör om den kärlek och den tro, som du har till Herren Jesus och till alla heliga,

Ef. 1:15. Kol. 1:4.

6. för att din tros gemenskap må visa sig verksam genom kunskapen om allt gott, som ni* har i Kristus Jesus**.

*UN: vi. **UN utelämnar: Jesus.

7. Ty vi* har stor glädje och tröst av din kärlek, eftersom de heligas hjärtan har blivit styrkta genom dig, broder.

*UN: jag.

8. Även om jag därför med stor fri-

modighet i Kristus kunde föreskriva dig vad du bör göra,

9. vädjar jag hellre för kärlekens skull, sådan som jag är, den gamle Paulus, och nu också en Jesu Kristi fånge.

10. Jag vädjar till dig för min son Onesimus, som jag har fött i mina bojar,

1 Kor. 4:15. Kol. 4:9.

11. som förr inte var dig till nytta*, men nu är till nytta för dig och mig.

*Onesimus betyder: den nyttige.

12. Honom har jag nu sänt tillbaka. Ta därför emot* honom, det vill säga, mitt eget hjärta.

*UN utelämnar: Ta emot.

13. Jag hade gärna velat behålla honom hos mig, för att han i ditt ställe skulle ha tjänat mig i mina bojar för evangeliet.

14. Men utan ditt samtycke ville jag inte göra något, för att det goda du gör inte skall ske av tvång, utan av fri vilja.

15. För det var kanske därför som han för en tid blev skild från dig, för att du skulle få honom tillbaka för alltid,

16. inte längre som en slav, utan

som något mer än en slav, en älskad broder, särskilt för mig, men hur mycket mer för dig, både i köttet och i Herren!

17. Om du nu håller mig för din medbroder, så ta emot honom som du skulle ta emot mig.

18. Om han har gjort dig någon orätt, eller om han är skyldig dig något, så för upp det på min räkning.

19. Jag, Paulus, har skrivit detta med min egen hand: Jag skall betala det – för att inte tala om, att du dessutom är skyldig mig även själv.

20. Ja, broder, låt mig få nytta av dig i Herren. Uppliva mitt hjärta i Herren*.

*UN: Kristus.

21. I förlitan på din lydnad har jag skrivit till dig, och jag vet att du kommer att göra ännu mer än jag säger.

2 Kor. 7:16.

22. Var samtidigt också beredd att ge mig husrum, ty jag hoppas att jag genom era böner skall bli given åt er.

Fil. 1:25, 2:24.

23. Epafras, min medfånge i Kristus Jesus, hälsar dig,

24. och Markus, Aristarkus, Demas, Lukas, mina medarbetare.

25. Vår* Herre Jesu Kristi nåd vare med er ande. Amen*.

2 Tim. 4:22.

*UN utelämnar: Vår och Amen.

Till Filemon, skrivet från Rom genom Onesimus, en tjänare.

Brevet till hebreerna

1 Kapitlet

*Kristus sann Gud. Gud har talat genom
Sonen och genom honom är världen skapad.
Sonen är högre än änglarna.*

Iforna tider talade Gud många
Igånger och på många sätt till
fäderna genom profeterna. 4 Mos. 12:6f.

2. I dessa sista dagar har han talat till
oss genom Sonen, som han har satt
till arvinge över allt. Genom honom
har han också skapat världen.

Ps. 2:8, 8:7. Ords. 8:29-30. Dan. 7:14. Matt. 21:38.
Joh. 1:3. Gal. 4:4.

3. Han är hans härlighets återsken
och hans väsens avbild och bär allt
med sitt mäktiga ord. Sedan han
genom sig själv* renat oss från våra*
synder har han satt sig på Majestä-
tets högra sida i höjden.

Ps. 33:6, 110:1. Joh. 5:17. Kol. 1:15f. Hebr. 8:1,
Hebr. 9:12. Upp. 4:11. *UN utelämnar: genom sig själv, våra.

4. Han är så mycket större än äng-
larna som det namn han har ärvt är
förmer än deras. Ef. 1:21. Fil. 2:9-10.

5. Ty till vilken av änglarna har han
någonsin sagt: Du är min Son, jag
har i dag fött dig? Eller vidare: Jag
skall vara hans Fader, och han skall
vara min Son? 2 Sam. 7:14. Ps. 2:7, 89:27.

Apg. 13:33. Hebr. 5:5.

6. Och vidare, när han låter den
Förstfödde träda in i världen, säger
han: Alla Guds änglar skall tillbe
honom. Ps. 97:7. Rom. 8:29. Kol. 1:18.

7. Om änglarna säger han: Han gör
sina änglar till andar och sina tjä-
nare till eldslågor. Ps. 104:4.

8. Men till Sonen säger han: Gud, din
tron varar från evighet till evighet,
ditt rikes spira är rättvisans spira.

Ps. 45:7.

9. Du har älskat rättfärdighet och
hatat orättfärdighet. Därför, Gud,
har din Gud smort dig med glädjens
olja mer än dina medbröder.

Apg. 10:38.

10. Och: Du, Herre, har i begynnel-
sen lagt jordens grund och himlarna
är dina händers verk. Ps. 102:26.

11. De skall förgås, men du förblir,
och de skall alla nötas ut som en
klädnad.

Jes. 51:6. 2 Petr. 3:7-10.

12. Och som en mantel skall du rulla
ihop dem och de skall förvandlas.
Men du är densamme och dina år
har inget slut.

Ps. 102:27-28.

13. Men till vilken av änglarna har
han någonsin sagt: Sätt dig på min
högra sida, till dess jag har lagt
dina fiender som en fotpall för dina
fötter?

Ps. 110:1.

14. Är de inte allesammans tjänstean-
dar, utsända för att tjäna dem som
skall ärva frälsningen? Ps. 34:8, 91:11.

2 Kapitellet

Förakta inte frälsningen. Guds Sons ringhet är en del av hans storhet.

Därför skall vi desto mer ge akt på det vi har hört, så att vi inte driver* bort ifrån det.

*KXII: till äventyrs inte fördärvas.

2. Ty om det ord som talades genom änglarna stod fast, och varje överträdelse och olydnad fick sitt rättvisa straff som lön,

2 Mos. 20:5.
5 Mos. 27:26. Apg. 7:38f. Gal. 3:19.

3. hur skall då vi kunna fly undan, om vi inte bryr oss om en sådan stor frälsning, som först blev predikad av Herren och sedan bekräftad för oss av dem som hade hört honom.

Matt. 4:17. Mark. 1:14-15. Hebr. 12:25.
2 Petr. 1:18. 1 Joh. 1:1.

4. Gud gav också sitt vittnesbörd både med tecken och under och många slags kraftgärningar och med den Helige Andes gåvor enligt sin vilja.

Mark. 16:20. Apg. 2:22, 5:12.
Apg. 14:3, 19:11. 1 Kor. 12:4f.

5. Ty det är inte under änglar han har lagt den kommande världen som vi talar om.

Hebr. 1:2f. 2 Petr. 3:13.

6. Men någon har någonstans vittnat och sagt: Vad är en människa, att du tänker på henne, eller Människo-sonen, att du tar dig an honom?

Ps. 8:5, 144:3.

7. En liten tid gjorde du honom ringare* än änglarna. Med ära och härlighet krönte du honom och satte honom över dina händers verk**.

Ps. 8:6-7. **KXII: övergiven av.*

**UN utelämnar: och satte honom över dina händers verk.

8. Allt har du lagt under hans fötter. När han lade allt under honom, undantog han inget som inte är lagt

under honom. Men ännu ser vi inte att allt är lagt under honom.

Ps. 8:7. Matt. 28:18. 1 Kor. 15:25f. Ef. 1:22.

9. Men Jesus, som för en liten tid gjordes ringare* än änglarna, för att han skulle lida döden, ser vi krönt med ära och härlighet, för att han genom Guds nåd skulle smaka döden för alla.

Luk. 24:26. Apg. 2:33.

Fil. 2:7f. **KXII: har varit övergiven av.*

10. Ty det passade honom, för vilkens skull allt är och genom vilken allt är, att då han förde många söner* till härlighet, genom lidanden fullkomna deras frälsnings hövding.

Rom. 11:36. Hebr. 5:9, 12:2. **KXII: barn.*

11. Ty både den som helgar och de som blir helgade är alla från en, därför skäms han inte för att kalla dem bröder,

Matt. 28:10. Joh. 20:17.
Apg. 17:26. Hebr. 10:10.

12. och säger: Jag skall förkunna ditt namn för mina bröder och mitt i församlingen skall jag lovsjunga* dig.

Ps. 22:23f. **KXII: prisa*

13. Och vidare: Jag skall sätta min förtröstan på honom. Och ytterligare: Se, här är jag och barnen som Gud har gett mig.

2 Sam. 22:3.

Ps. 18:3. Jes. 8:18.

14. Eftersom nu barnen är delaktiga av kött och blod, blev också han på liknande sätt delaktig därav, för att han genom sin död skulle göra honom maktlös* som hade döden i sitt våld, det vill säga djävulen,

Jes. 25:8. Hos. 13:14. Joh. 1:14. 1 Kor. 15:54-55.

Fil. 2:7. 2 Tim. 1:10. **KXII: nederlägga honom.*

15. och göra alla dem fria som av fruktan för döden hade varit underkastade slaveri hela sitt liv.

Luk. 1:74. Rom. 8:15.

16. Ty han tar ju inte sig an änglar, utan Abrahams säd tar han sig an.

17. Därför måste han i allt bli lik bröderna, för att han skulle vara barmhärtig och en trogen överstepräst inför Gud för att försona folkets synder. Hebr. 4:15, 5:2.

18. Ty därigenom att han blev plågad och frestad, kan han hjälpa dem som frestas.

3 Kapitlet

Hebreerna uppmanas att akta på sin överstepräst Jesus Kristus som är större än Mose. Varning för förhärdelse.

Därför, ni heliga bröder, som är delaktiga av den himmelska kallelsen, ge akt på den apostel och överstepräst, Kristus* Jesus, som vi bekänner. Rom. 15:8. Fil. 3:14.

Hebr. 4:14, 6:20, 8:1, 9:11. *UN utelämnar: Kristus.

2. Han var trogen mot den som hade insatt honom till det, liksom också Mose i hela hans hus. 4 Mos. 12:7.

3. Ty han har aktats värdig så mycket större ära än Mose, liksom den som bygger huset har större heder än själva huset. Sak. 6:12. Matt. 16:18.

4. Varje hus är ju byggt av någon, men Gud är den som har byggt allt. 2 Kor. 5:17. Ef. 2:10.

5. Och Mose var verkligen trogen i hela hans hus som en tjänare, till ett vittnesbörd om det som senare skulle förkunnas, 5 Mos. 18:15f.

6. men Kristus såsom Son över sitt eget hus, vars hus är vi om vi orubbligt håller fast vid den förtröstan och glädjen* som hoppet ger ända fram till slutet**.

Matt. 24:13. Joh. 14:23. 1 Kor. 3:16.

1 Tim. 3:15. *Alt. övers.: frimodighet och berömmelse.

**UN utelämnar: ända fram till slutet.

7. Därför, såsom den Helige Ande säger: Idag, om ni får höra hans röst, Ps. 95:8. Hebr. 4:7.

8. så förhärda inte era hjärtan såsom vid förbittringen på frestelsens dag i öknen, 2 Mos. 17:2. 4 Mos. 20:13.

9. där era fäder frestade mig och prövade mig, fastän de såg mina gärningar i fyrtio år.

10. Därför blev jag vred på den generationen och sade: Alltid far de vilse i sina hjärtan, och de kände inte mina vägar.

11. Så svor jag i min vrede: De skall inte komma in i min vila.

4 Mos. 14:23. 5 Mos. 1:34-35.

Ps. 95:11. Hebr. 4:3f.

12. Se till, bröder, att inte någon av er har ett ont otroshjärta, så att han avfaller från den levande Guden,

13. utan förmana varandra varje dag så länge det heter i dag, för att ingen av er skall bli förhärdad genom syndens bedrägeri. Jes. 55:6. Joh. 12:35. 2 Kor. 6:2.

14. För vi är delaktiga i Kristus, om vi ända till slutet håller fast vid vår första tillförsikt.

15. När det sägs: I dag, om ni får höra hans röst, så förhärda inte era hjärtan såsom vid förbittringen.

16. Ty somliga som hade hört det, förbittrade honom, men inte* alla som hade kommit ut ur Egypten genom Mose. *UN: Var det inte alla.

17. Men vilka var han vred på i fyrtio år? Var det inte de som hade syndat, de vilkas dödas kroppar föll i öknen?

4 Mos. 14:22f, 26:65. Ps. 95:10-11, 106:26.

1 Kor. 10:5. Jud. v. 5.

18. Och vilka gällde den ed som han svor, att de inte skulle komma in i hans vila, om inte dem som hade varit olydiga?

4 Mos. 14:30. 5 Mos. 1:35-36.

19. Vi ser alltså att de inte kunde komma in för otros skull.

4 Kapitlet

Guds sabbatsvila. Guds ord är levande och kraftigt. Vår himmelske överstepräst.

Då ett löfte* att få komma in i hans vila står kvar, låt oss därför vara på vår vakt, så att ingen av er visar sig ha blivit efter.

*KXII: icke försummar det löfte.

2. Ty evangeliet har blivit förkunnat för oss liksom för dem. Men ordet som de hörde blev inte till någon nytta, eftersom det inte blev förenat med tron* i dem som hörde det.

*KXII: inte satte tro till det.

3. För vi som har kommit till tro går in i vilan, som han sade: Såsom jag svor i min vrede: De skall inte komma in i min vila — fastän hans verk varit fullbordade sedan världens grund blev lagd.

Ps. 95:11. Hebr. 3:11f.

4. Ty på ett ställe har han sagt om den sjunde dagen: Och Gud vilade på sjunde dagen från alla sina verk.

1 Mos. 2:2. 2 Mos. 20:11, 31:17.

5. Och på det här stället igen: De skall inte komma in i min vila.

Ps. 95:11.

6. Eftersom det alltså står kvar att några skall få komma in i den, och de som det först blev förkunnat för inte kom dit in för sin otros skull,

7. så bestämmer han efter så lång tid på nytt en viss dag och säger genom David: I dag, såsom det är sagt. Idag om ni hör hans röst, så förhärda inte era hjärtan.

Ps. 95:8. Hebr. 3:7f.

8. För om Josua* hade fört dem in

i vilan, så skulle han sedan inte ha talat om en annan dag.

*Josua på hebreiska blir Jesus på grekiska.

9. Därför återstår en sabbatsvila för Guds folk.

10. Ty den som har kommit in i hans vila, han har också fått vila från sina verk, såsom Gud från sina.

11. Låt oss därför ivrigt sträva efter att få komma in i den vilan, för att ingen skall falla i samma exempel på otro.

12. Ty Guds ord är levande och kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd, och tränger igenom till dess det åtskiljer själ och ande, märg och led och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.

Pred. 12:11. Jes. 49:2. Jer. 23:29. Joh. 12:48.

Apg. 2:37. 1 Kor. 14:24. 2 Kor. 10:4-5. Ef. 6:17.

13. Inget skapat är osynligt för honom, utan allt är blottat och uppenbart för hans ögon, inför vilken vi skall stå till svars*.

Ps. 7:10, 33:13-15, 34:16, 90:8, 139:11-12.

Jer. 16:17, 23:24. **KXII: om honom talar vi.*

14. Eftersom vi nu har en stor överstepräst som har farit upp genom himlarna, Jesus Guds Son, så låt oss hålla fast vid bekännelsen.

Hebr. 3:1, 7:26, 9:11f, 10:23.

15. Ty vi har inte en sådan överstepräst som inte kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allt liksom vi, fast utan synd.

Jes. 53:9. Luk. 22:28.

2 Kor. 5:21. Hebr. 2:17. 1 Petr. 2:22. 1 Joh. 3:5.

16. Låt oss därför med frimodighet gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.

Ef. 2:18, 3:12. Hebr. 10:19.

5 Kapitel

*Kristus är en överstepräst
efter Melkisedeks sätt.*

Ty varje överstepräst som tas ut bland människor blir insatt för människor i de ting som rör Gud, för att han skall bära fram både gåvor och offer för synder, Hebr. 2:17, 8:3.

2. såsom en som kan ha medlidande med de okunniga och de vilseförda, eftersom han själv också är behäftad med svaghet. Hebr. 2:18, 4:15, 7:28.

3. Och därför måste han offra för synder både för folket och för sig själv. 3 Mos. 4:3, 9:7, 16:3. Hebr. 7:27.

4. Ingen tar sig själv denna värdighet, utan den som blir kallad av Gud, såsom också Aron blev.

2 Mos. 28:1. 1 Krön. 23:13. 2 Krön. 26:16.

5. Så har inte heller Kristus förhållit sig själv för att bli överstepräst, utan han som sade till honom: Du är min Son, jag har i dag fött dig,

Ps. 2:7. Joh. 8:54. Apg. 13:33. Hebr. 1:5.

6. liksom han också säger på ett annat ställe: Du är en präst till evig tid efter Melkisedeks sätt.

Ps. 110:4. Hebr. 7:17.

7. Och under sitt kötts dagar frambar han med höga rop och tårar böner och åkallan till den som kunde frälsa honom från döden, och han blev bönhörd, för sin gudsfuktans skull.

Matt. 26:38, 27:46f. Mark. 14:33f, 15:34f.

Luk. 22:42, 23:46. Joh. 12:27, 17:1.

8. Fastän han var Son, lärde han sig lydnad genom sitt lidande. Fil. 2:6.

9. Och när han hade fullkomnats blev han, för alla dem som lyder honom, upphovet till evig frälsning,

Hebr. 2:10.

10. av Gud kallad överstepräst efter Melkisedeks sätt.

11. Om detta har vi mycket att säga men som är svårt att förklara, eftersom ni har blivit så tröga* att lyssna.

*KXII: oförståndiga.

12. Ty ni som för länge sedan borde vara lärare, har på nytt behov av att man lär er de första grunderna av Guds ord. Ni behöver mjölk och inte fast föda.

1 Kor. 3:1f. 1 Petr. 2:2.

13. För den som lever av mjölk är inte mogen för undervisning om rättfärdighet, eftersom han är ett spädbarn.

1 Kor. 3:2, 14:20. Ef. 4:14.

14. Men den fasta födan hör till dem som är fullvuxna*, de som genom vanan har övat sina sinnen till att skilja mellan gott och ont.

*KXII: fullkomliga.

6 Kapitel

*Varning för att avfalla. Förmaning att
förbli fast i hoppet liksom Abraham.*

Låt oss därför lämna* de första grunderna av Kristi lära och sträva vidare mot det som hör till fullkomligheten. Låt oss inte på nytt lägga grunden med omvändelse** från döda gärningar och med tro på Gud,

*KXII: Därför vill vi låta bestå.

**KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

2. med läran om dop och handpåläggning, om de dödas uppståndelse och en evig dom.

3. Och detta skall vi göra, om Gud tillåter det.

Jak. 4:15.

4. Ty de som en gång har blivit upplysta, och som har smakat den himmelska gåvan och har fått del av den Helige Ande

Hebr. 10:26.

5. och som har smakat Guds goda ord och den kommande världens krafter,

6. men sedan har avfallit, för dem är det omöjligt att på nytt bli förnyade till omvändelse*, eftersom de själva på nytt korsfäster Guds Son och öppet hånar honom.

Matt. 12:31f.

2 Petr. 2:20. *KXII: bättring.
Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

7. Ty den jord som dricker regnet som ofta faller på den och som ger god gröda åt dem som den brukas för, får välsignelse från Gud.

8. Men den som bär törne och tistel är värdelös och nära förbannelse och slutet för den blir att brännas.

9. Men när det gäller er, ni älskade, är vi övertygade om att det står bättre till med er och det som hör till frälsningen, även om vi talar på detta sätt.

10. Ty Gud är inte orättvis så att han glömmer vad ni har gjort och ert arbete* i kärlek, som ni har visat mot hans namn då ni tjänade de heliga och ännu tjänar dem.

Matt. 10:42, 25:40. Mark. 9:41. Joh. 13:20.

Rom. 3:4. 1 Thess. 1:3. 2 Thess. 1:6-7.

*UN utelämnar: arbete i.

11. Men vi önskar att var och en av er visar samma iver att bevara full visshet i hoppet ända till slutet,

12. så att ni inte blir tröga, utan blir efterföljare till dem som genom tro och tålmod får det utlovade arvet.

13. När Gud gav löftet åt Abraham, svor han vid sig själv, eftersom han inte hade någon större att svära vid.

1 Mos. 22:16. Ps. 105:9. Luk. 1:73.

14. Han sade: Sannerligen, jag skall rikligt välsigna dig och rikligt föröka dig.

1 Mos. 12:3, 22:17.

15. Och så när han i tålmod väntade, fick han det som var utlovat.

16. Ty människor svär ju i sanning vid den som är större än de, och eden tjänar till en bekräftelse och gör slut på all strid.

2 Mos. 22:11.

17. Därför, då Gud ytterligare ville visa löftets arvingar hur oföränderligt hans beslut är, bekräftade han det med en ed,

18. så att vi genom två orubbliga ting, i vilka Gud omöjligen kunde ljuga, skulle få en kraftig uppmuntran*, vi som har sökt vår tillflykt i att hålla fast vid det hopp som ligger framför oss.

4 Mos. 23:19. 1 Sam. 15:29.

Mal. 3:6. *KXII: tröst.

19. Det hoppet har vi som ett själens ankare, som är både säkert och fast och som når till det som är innanför förlåten*,

*Det som skiljer det heliga från det allra heligaste.

20. dit Jesus har gått in som förelöpare för oss. Han har blivit en överstepräst till evig tid efter Melkisedeks sätt.

Hebr. 3:1, 4:14, 7:17, 8:1, 9:11.

7 Kapitel

Melkisedek, en förebild till Kristus. Kristi prästadöme har företräde framför Arons.

Ty denne Melkisedek var konung i Salem och präst åt Gud den Högste. Det var han som mötte Abraham när denne kom tillbaka efter att ha slagit kungarna, och som välsignade honom.

1 Mos. 14:18-20.

2. Åt honom gav Abraham också tionde av allt, vars namn först betyder rättfärdighetens konung, men

sedan också Salems konung, vilket betyder fridens konung. 1 Mos. 14:20.

3. Utan far, utan mor, utan släkt, och som varken har en begynnelse på sina dagar eller en ände på sitt liv, men har gjorts lik Guds Son, och förblir präst för alltid*. *KXII: för evigt.

4. Och se nu hur stor denne är som också patriarken Abraham gav tionde av det förnämsta bytet. 1 Mos. 14:20.

5. Och de av Levi söner som får prästtjänsten har ju befallning att enligt lagen ta tionde av folket, det vill säga av sina bröder, fastän dessa härstammar från Abraham*. 4 Mos. 18:21f. 5 Mos. 18:1. 2 Krön. 31:5. *KXII: har kommit från Abrahams länder.

6. Men denne, som inte var av deras släkt, tog tionde av Abraham och välsignade honom som hade löftena. Rom. 4:13. Gal. 3:16.

7. Men det är utan all motsägelse, att den som är ringare blir välsignad av den som är förmer.

8. Och här är det dödliga människor som tar tionde, men där är det han, om vilken det vittnas att han lever. Joh. 1:17. Apg. 13:39. Rom. 3:21f. 8:3. Gal. 2:16. Ef. 2:18, 3:12. Hebr. 4:16.

9. Och genom Abraham har så att säga också Levi, som tar emot tionde, fått ge tionde.

10. För han var ännu i sin fars länd*, då Melkisedek mötte honom. *höjt: Levi var ännu inte född, men skulle komma i Abrahams släkt.

11. Om nu fullkomlighet kunde vinnas genom det levitiska prästadömet – för under detta hade folket fått sin lag – varför behövdes det då att en annan präst skulle uppstå efter Melkisedeks sätt, och inte bli kallad efter Arons sätt? Gal. 2:21.

12. Ty där prästadömet förändras, där måste också lagen förändras.

13. För han som detta sägs om är av en annan stam, från den har ingen gjort tjänst vid altaret.

14. Ty det är uppenbart att vår Herre har trätt fram från Juda stam, men till den stammen har inte Mose sagt något om prästadöme*. Jes. 11:1. Matt. 1:2. *UN: präster.

15. Och det blir ännu tydligare om det i likhet med Melkisedek uppstår en annan präst,

16. som inte har blivit det enligt en lag föreskriven enligt köttet, utan enligt kraften av oförgängligt liv.

17. För han* vittnar: Du är en präst till evig tid efter Melkisedeks sätt. Ps. 110:4. Hebr. 5:6. *UN: Det vittnas.

18. Ty därmed upphävs det tidigare budet, eftersom det var svagt och till ingen nytta. Gal. 4:9.

19. Ty lagen kunde ju inte åstadkomma något fullkomligt. Men ett bättre hopp har kommit, och genom det kan vi närma oss Gud.

20. Och så mycket mer som det inte har skett utan ed, ty de andra har ju blivit präster utan någon ed,

21. men denne med ed, genom den som sade till honom: Herren har svurit och skall inte ångra sig: Du är en präst till evig tid efter Melkisedeks sätt*. *UN utelämnar: efter Melkisedeks sätt.

22. Så har Jesus gått i borgen för ett bättre förbund. Hebr. 8:6.

23. Och de andra prästerna har verkligen blivit många, därför att döden hindrade dem att fortsätta,

24. men han har ett prästadöme som

varar för evigt, eftersom han förblir i evighet.

Rom. 8:34. 1 Tim. 2:5.
Hebr. 9:24. 1 Joh. 2:2.

25. Därför kan han också fullkomligt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, eftersom han alltid lever för att gå i förbön för dem.

26. Ty en sådan överstepräst behöfve vi, en som är helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare och upphöjd över himlarna,

Hebr. 4:14-15.

27. en som inte dagligen behöver frambära offer, såsom de andra översteprästerna, först för sina egna synder och sedan för folkets. Ty det gjorde han en gång för alla, då han offerade sig själv.

3 Mos. 9:7, 16:6f.
Hebr. 5:3, 9:12f, 10:12.

28. För lagen insätter människor som har svagheter till överstepräster, men det ord som bekräftades med ed, som kom efter lagen, insätter Sonen som är fullkomnad för evigt.

Hebr. 2:10, 5:1f.

8 Kapitlet

Det nya förbundet är bättre än det gamla.

Men huvudsumman av det vi talar är detta: Vi har en sådan överstepräst som sitter på högra sidan av Majestätets tron i himlarna,

Ps. 110:1. Ef. 1:20. Kol. 3:1.
Hebr. 1:3f, 3:1, 4:14, 6:20, 9:11, 12:2.

2. och tjänar i helgedomen och i det sanna tabernaklet, som Herren har rest och inte någon människa.

Hebr. 9:8f, 10:21.

3. För varje överstepräst blir tillsatt för att bära fram gåvor och offer, därför var det nödvändigt att också

denne hade något att bära fram.

Ef. 5:2. Hebr. 5:1.

4. Ty om han vore på jorden så skulle han inte vara präst, eftersom det finns präster* där som bär fram gåvorna enligt lagen,

*UN: andra.

5. vilka tjänar en avbild och skugga av det himmelska, såsom Mose blev förmanad av Gud när han skulle bygga tabernaklet, ty han sade: Se till att du gör allt efter den förebild som blev visad för dig på berget.

2 Mos. 25:40. Apg. 7:44. Kol. 2:17. Hebr. 10:1.

6. Men nu har denne fått ett så mycket bättre ämbete, eftersom han är medlare för ett bättre förbund, vilket blivit grundat på bättre löften.

2 Kor. 3:6. Hebr. 7:22.

7. Ty om det förra förbundet hade varit utan brist, så skulle plats inte behövt sökas för ett annat.

8. Men nu förebrår han dem och säger: Se, dagar skall komma, säger Herren, då jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och Juda hus, 9. inte enligt det förbund som jag slöt med deras fäder på den dag, då jag tog dem vid handen för att föra ut dem ur Egyptens land. Eftersom de inte blev kvar i mitt förbund, frågade jag inte efter dem, säger Herren.

10. Ty detta är det förbund, som jag skall sluta med Israels hus efter dessa dagar, säger Herren: Jag skall lägga mina lagar i deras sinnen och skriva dem i deras hjärtan, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.

Jer. 31:33.

Sak. 8:8. Hebr. 10:16.

11. Då skall ingen behöva lära sin nästa* eller sin broder och säga: Lär känna Herren. Ty alla skall känna

mig, från den minste bland dem till den störste.

Jes. 54:13. Joh. 6:45.

1 Joh. 2:27. *UN: landsman.

12. Ty jag skall förlåta dem deras orättfärdighet, och deras synder och deras laglöshet* skall jag inte mer komma ihåg.

Rom. 11:27.

*UN utelämnar: och deras laglöshet.

13. När han säger: ett nytt förbund, har han förklarat det förra föråldrat. Men det som är föråldrat och gammalt är redo att försvinna.

9 Kapitlet

Det gamla förbundets gudstjänst. Kristus, det nya förbundets överstepräst.

Nu hade väl också det första förbundet sina föreskrifter för gudstjänst och en jordisk helgedom.

2 Mos. 25:8, 36:8.

2. Ty ett tabernakel blev inrett: I det främre fanns ljusstaken och bordet och skådebröden. Detta kallades det heliga,

2 Mos. 25:30, 26:1, 40:1, 3 Mos. 24:5f.

3. men bakom den andra förlåten av tabernaklet fanns det som kallades det allra heligaste.

2 Mos. 26:33.

4. Det hade ett rökelsealtare av guld och förbundets ark som på alla sidor var överdragen med guld. I den fanns kärlet av guld med mannat och Arons stav som hade grönskat och förbundets tavlor.

2 Mos. 16:33, 25:10f, 34:29. 4 Mos. 17:10.

1 Kon. 8:9. 2 Krön. 5:10.

5. Ovanpå stod härlighetens keruber, som överskuggade nådastolen, men om detta kan vi inte gå in på i detaljer nu.

2 Mos. 25:18.

6. Då nu detta var ordnat, gick

prästerna alltid in i det främre tabernaklet och förrättade gudstjänsten.

4 Mos. 18:3.

7. Men i det andra gick bara översteprästen in en gång om året och då inte utan blod, som han bär fram för sina egna och för folkets ouppåtliga synder.

2 Mos. 30:10. 3 Mos. 16:2f. Hebr. 5:3

8. Därmed ger den Helige Ande tillkänna, att vägen till det allra heligaste ännu inte blivit uppenbarad, så länge det första tabernaklet ännu består.

Hebr. 10:19-20.

9. Detta är en liknelse som syftar på den nuvarande tiden, under vilken både gåvor och offer frambärs, vilket inte kunde göra den som utförde tjänsten fullkomlig enligt samvetet,

Apg. 13:39. Gal. 3:21. Hebr. 5:1, 10:1.

10. utan endast tillsammans med mat och dryck och olika slags reningar och köttsliga föreskrifter*, vilka är pålagda fram till tiden för en bättre ordning.

3 Mos. 11:2. 4 Mos. 19:7.

*KXII: utvärtes helighet.

11. Men Kristus kom som överstepräst för det goda som skall komma*, genom det större och fullkomligare tabernaklet, som inte är gjort med händer, det vill säga som inte tillhör den här skapelsen,

Hebr. 3:1.

Hebr. 4:14, 6:20, 8:1. *UN: goda som har kommit.

12. gick han, inte med bockars och kalvars blod utan med sitt eget blod, en gång för alla in i det allra heligaste och vann en evig förlossning.

Apg. 20:28. Hebr. 10:10. 1 Petr. 1:19. Upp. 1:5.

13. Ty om blod av tjuvar och bockar och aska av en kviga, stänkt på de orenade, helgar till köttslig renhet,

3 Mos. 16:14. 4 Mos. 19:2f. Hebr. 10:4.

14. hur mycket mer skall inte Kristi blod, han som genom den evige

Anden har framburit sig själv såsom ett felfritt offer åt Gud, rena era* samveten från döda gärningar till att tjäna den levande Guden.

Luk. 1:74-75. Rom. 6:13. Gal. 1:4, 2:20. Ef. 5:2. Tit. 2:14.
1 Petr. 1:19, 4:2. 1 Joh. 1:7. Upp. 1:5. *UN: våra.

15. Och på grund av detta är han medlare för det nya förbundet, för att de som är kallade kan få löftet om det eviga arvet, sedan hans död blev återlösningen från de överträdelser som blivit begångna under det första förbundet.

Rom. 3:25, 5:6. 1 Tim. 2:5.
Hebr. 12:24. 1 Petr. 1:18.

16. För där ett testamente finns, är det ju nödvändigt att han som skrev det är död.

17. Ty ett testamente blir giltigt först genom döden, eftersom det inte träder i kraft så länge den som upprättade det lever.

Gal. 3:15.

18. Därför blev inte heller det första förbundet instiftat utan blod.

19. Ty sedan Mose inför allt folket hade läst alla budorden enligt lagen, tog han blodet från kalvar och bockar tillsammans med vatten, scharlakansröd ull och isop och bestänkte både själva boken och allt folket.

2 Mos. 24:5-6. 3 Mos. 16:15f.

20. Och sade: Detta är förbundets blod, som Gud har förordnat åt er.

2 Mos. 24:8. Matt. 26:28.

21. Och på samma sätt stänkte han blod både på tabernaklet och på alla de kärl som hörde till gudstjänsten.

2 Mos. 29:21. 3 Mos. 8:15f.

22. Så renas enligt lagen nästan allt med blod, och utan blodsutgjutelse ges ingen förlåtelse.

3 Mos. 17:11.

23. Därför var det nödvändigt att avbilderna av de himmelska tingen

skulle bli renade med sådant, men de himmelska tingen måste själva ha ett bättre offer än dessa.

24. Ty Kristus har inte gått in i den helgedom som är gjord med händer och som är en avbild av den verkliga, utan han har gått in i själva himlen, för att nu träda fram inför Guds ansikte för vår skull.

25. Det är inte heller så att han skulle offra sig själv många gånger, såsom översteprästen varje år går in i helgedomen med en annans blod.

2 Mos. 30:10. 3 Mos. 16:2f. Hebr. 7:27.

26. I så fall hade han varit tvungen att lida döden många gånger ända sedan världens grund blev lagd. Men nu vid tidernas slut har han en enda gång blivit uppenbarad för att ta bort synden genom offret av sig själv.

1 Kor. 10:11. Gal. 4:4. Ef. 1:10.
1 Petr. 1:20. 1 Joh. 2:18.

27. Och såsom det är människorna förelagt att en gång dö och sedan dömas,

28. så skall Kristus, som en enda gång har offrats för att bära mångas synder, för andra gången, utan synd låta sig ses av dem som väntar honom till frälsning.

Matt. 26:28.
Rom. 5:6f. 1 Petr. 3:18.

10 Kapitlet

De levitiska offren och Kristi offer. Uppmaning till uthållighet i tron.

Ty lagen som är en skugga av det goda som kommer, men inte själva bilden av tingen, kan aldrig med samma offer som man ständigt

bär fram år efter år fullkomna dem som träder fram. Kol. 2:17. Hebr. 8:5, 9:9.

2. Skulle man inte annars ha upphört att offra, eftersom de som offerar inte mer skulle ha några synder på sitt samvete, sedan de en gång blivit renade?

3. Men i dessa offer sker en årlig påminnelse om synderna.

4. Ty det är omöjligt att tjurars och bockars blod skulle kunna ta bort synder. 3 Mos. 16:14. 4 Mos. 19:4. Hebr. 9:13.

5. Därför säger han då han kommer i världen: Offer och gåvor begärde du inte, men en kropp har du berett åt mig. Ps. 40:7, 50:8. Jes. 1:11. Jer. 6:20. Amos 5:21.

6. Brännoffer och syndoffer hade du inte behag till. Ps. 51:18.

7. Då sade jag: Se, jag kommer, i bokrullen är skrivet om mig, för att göra din vilja, o Gud. Ps. 40:8-9.

8. Först sade han: Offer och gåvor, brännoffer och syndoffer begärde du inte, och du fann inte heller behag i dem, vilka bärs fram enligt lagen.

9. Därefter sade han: Se, jag kommer för att göra din vilja, o Gud*. Han tar bort det första för att insätta det andra. *UN utelämnar: Gud.

10. Genom denna vilja har vi blivit helgade genom Jesu Kristi kropps offer en gång för alla. Hebr. 9:12.

11. Och varje präst står dagligen och gör tjänst och bär ofta fram samma offer, som aldrig kan ta bort synder.

12. Men sedan han har burit fram ett enda offer för synderna, som gäller för alltid, sitter han på Guds högra sida, Ps. 110:1. Apg. 2:34. 1 Kor. 15:25. Ef. 1:20. Kol. 3:1. Hebr. 1:3, 8:1.

13. och därefter väntar han på att

hans fiender skall läggas till en fotpall för hans fötter.

14. Ty med ett enda offer har han för alltid fullkomnat dem som blir helgade.

15. Om detta vittnar också den Helige Ande för oss, för efter att han tidigare hade sagt:

16. Detta är det förbund som jag skall sluta med dem efter dessa dagar, säger Herren: Jag skall lägga mina lagar i deras hjärtan, och i deras sinnen skall jag skriva dem, Jer. 31:33. Hebr. 8:8f.

17. och deras synder och lagbrott* skall jag inte mer komma ihåg, Rom. 11:27. *KXII: orättfärdighet.

18. Men där det finns förlåtelse för dessa, behövs det inte längre något offer för synd.

19. Eftersom vi nu, kära bröder, har frimodighet att gå in i det heligaste genom Jesu blod, Joh. 10:9, 14:6. Rom. 5:2. Ef. 2:13f, 3:12. Hebr. 9:3f.

20. som han har öppnat åt oss, en ny och levande väg genom förlåten, det vill säga genom sitt kött,

21. och då vi har en stor präst* över Guds hus, Hebr. 4:14. *KXII: överstepräst.

22. så låt oss gå fram med uppriktigt hjärta i full trosvisshet, med våra hjärtan bestänkta och renade från ett ont samvete och med kroppen tvättad med rent vatten. Hes. 36:25. Ef. 3:12. Jak. 1:6.

23. Låt oss orubbligt hålla fast vid hoppets bekännelse, ty han som har gett löftet är trofast. 1 Kor. 1:9. 1 Thess. 5:24. Hebr. 4:14.

24. Och låt oss ge akt på varandra så att vi uppmuntrar till kärlek och goda gärningar.

25. Låt oss inte överge våra sammankomster*, som somliga brukar göra, utan förmana varandra och detta så mycket mer som ni ser dagen närmar sig.

Rom. 13:11. 2 Petr. 3:9f.
*KXII: vår församling.

26. För om vi syndar med vett och vilja sedan vi har fått kunskap om sanningen, återstår inte mer något offer för synderna,

4 Mos. 15:30. Matt. 12:31. Hebr. 6:4f.
2 Petr. 2:20-21. 1 Joh. 5:16.

27. utan en fruktansvärd väntan på domen, och hetta av en eld som skall förtära motståndarna.

Hes. 36:5. Sef. 1:18, 3:8.

28. Den som förkastar* Mose lag skall dö utan förbarmande, efter två eller tre vittnesmål.

4 Mos. 35:30. 5 Mos. 17:6, 19:15.
Joh. 8:17. 2 Kor. 13:1. *KXII: bryter.

29. Hur mycket strängare straff tror ni då inte att den förtjänar som trampar Guds Son under fötterna och håller förbundets blod för orent — det som har helgat honom — och som smädar nådens Ande?

1 Kor. 11:29.

30. För vi känner honom som sade: Min är hämnden, jag skall vedergälla det, säger Herren*. Och vidare: Herren skall döma sitt folk.

5 Mos. 32:35-36. Ps. 135:14. Rom. 12:19.
*UN utelämnar: säger Herren.

31. Det är fruktansvärt att falla i den levande Gudens händer.

32. Men kom ihåg den första tiden, efter att ni hade blivit upplysta, när ni uthärdade mycket kamp och lidande,

Gal. 3:4. Fil. 1:29-30. Kol. 2:1.

33. dels blev ni genom smädelse och bedrövelse gjorda till ett allmänt åtlöje, dels led ni med andra som blev behandlade så.

Fil. 1:7, 4:14.

34. Ty ni hade medlidande med mig*

i mina bojour, och med glädje tillät ni att ni blev plundrade på era ägodelar. För ni visste inom er själva att ni har en egendom i himlen** som är bättre och som består.

Matt. 5:12, 6:20,
Matt. 19:21. Luk. 12:33. Apg. 5:41. 1 Thess. 2:14.
1 Tim. 6:19. Jak. 1:2. *UN: Ni led tillsammans med fångarna.
**UN utelämnar: himlen.

35. Så kasta därför inte bort er fri-modighet, som har med sig stor lön.

Matt. 10:32.

36. För ni behöver uthållighet, för att när ni har gjort Guds vilja, kommer ni att få det som är utlovat.

Luk. 21:19.

37. Ty ännu en kort liten tid, så kommer han som skall komma, och han skall inte dröja.

Hab. 2:3. Luk. 18:8. 1 Petr. 1:6.

38. Men den* rättfärdige skall leva av tro, men om han drar sig undan, så har min själ inte behag i honom.

Hab. 2:4. Rom. 1:17. Gal. 3:11. *UN: Min rättfärdige.

39. Men vi hör inte till dem som drar sig undan till förtappelse, utan till dem som tror och räddar sina själar.

11 Kapitlet

Trons kraft visas genom exempel från Gamla testamentet.

Men tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om det man inte ser.

2. Genom den har de gamle fått gott vittnesbörd.

Hebr. 11:39.

3. Genom tron förstår vi att världarna har formats* genom Guds ord, så att det synliga inte har blivit till av det som vi kan se.

1 Mos. 1:1.

Ps. 33:6. 2 Petr. 3:5. *KXII: världen är fullbordad.

4. Genom tron bar Abel fram ett bättre offer åt Gud än Kain. Genom

den fick han vittnesbördet att han var rättfärdig, då Gud gav ett gott vittnesbörd om hans gåvor, och genom den talar han ännu, trots att han är död.

1 Mos. 4:4. Matt. 23:35. Hebr. 12:24.

5. Genom tron blev Enok förvandlad*, så att han inte skulle se döden, och man fann honom inte mer därför att Gud hade tagit* honom härifrån. Ty förrän han togs* härifrån, hade han fått vittnesbördet att han behagade Gud.

1 Mos. 5:2b4.

**KXII: borttagen.*

6. Men utan tro är det omöjligt att behaga Gud. Ty den som vill komma till Gud, han måste tro att Gud är till, och att han lönar dem som ihärdigt söker honom.

7. Genom tron byggde Noa i gudsfuktan en ark till räddning för sitt hus, sedan han hade fått en gudomlig varning* om de ting som ännu inte var synliga, och genom den dömde han världen och blev arvinge till den rättfärdighet, som är av tron.

1 Mos. 6:13f. Rom. 3:22. Fil. 3:9. **KXII: Guds befallning.*

8. Genom tron var Abraham lydig då han blev kallad att dra ut till det land som han skulle få i arv, och han begav sig iväg utan att veta vart han skulle komma.

1 Mos. 12:1f. Apg. 7:2.

9. Genom tron vistades han som främling i det utlovade landet, liksom i ett främmande land, och bodde i tält med Isak och Jakob, som var medarvingar till samma löfte.

10. Ty han väntade på staden med de fasta grundvalarna, vars byggmästare och skapare är Gud.

Hebr. 3:4, 12:22, 13:14. Upp. 21:2.

11. Genom tron fick också Sara själv kraft att bli mor till en avkomma, och

fast hon var överårig födde* hon, ty hon litade på honom som hade gett löftet.

1 Mos. 17:19, 18:10, 21:1-2.

Luk. 1:36. Rom. 4:19. Hebr. 10:23.

**UN utelämnar: födde hon.*

12. Därför föddes det också av en, och detta av en som var så gott som död, så många som stjärnorna på himlen och så oräknelig som sanden vid havets strand.

1 Mos. 15:5. Rom. 4:18.

13. I tron har alla dessa dött utan att ha fått vad som var utlovat. De hade bara sett det i fjärran och trott* på det och hälsat det och bekänt att de var gäster och främlingar på jorden.

1 Mos. 23:4. Ps. 39:13, 119:19.

**UN utelämnar: trott på det.*

14. För de som talar så ger tillkänna att de söker efter ett hemland.

15. Och om de hade menat det land som de kommit ifrån, så hade de haft tid att vända tillbaka.

16. Men nu längtade de till ett bättre, det himmelska. Därför skäms inte Gud för att kallas deras Gud, ty han har ställt i ordning en stad åt dem.

Hebr. 13:14.

17. Genom tron offrade Abraham Isak när han blev satt på prov, och han som hade fått löftena offrade sin enfödde son,

1 Mos. 22:2f.

18. och till honom hade det blivit sagt: Genom Isak skall säd uppkallas efter dig.

1 Mos. 21:12. Rom. 9:7. Gal. 3:29.

19. För han tänkte att Gud var mäktig att också uppväcka från de döda. Därifrån fick han också honom tillbaka, bildligt talat.

20. Genom tron välsignade Isak Jakob och Esau angående det som skulle komma.

1 Mos. 27:27f.

21. Genom tron välsignade Jakob Josefs båda söner då han låg för

döden och tillbad, lutad mot änden av sin stav.

1 Mos. 47:31, 48:5f.

22. Genom tron påminde Josef då han skulle dö, om Israels barns uttåg och gav befallning om sina ben.

1 Mos. 50:24.

23. Genom tron hölls Mose efter sin födelse gömd av sina föräldrar i tre månader, därför att de såg att han var ett vackert barn, och lät sig inte skrämmas av kungens befallning.

2 Mos. 1:16, 2:2. Apg. 7:20.

24. Genom tron vägrade Mose att kallas Faraos dotterson, när han hade blivit vuxen,

2 Mos. 2:10-11.

25. och valde hellre att bli illa behandlad tillsammans med Guds folk än att för en kort tid njuta av synden.

26. Och höll Kristi smälek för större rikedom än skatterna i Egypten, ty han såg efter lönen.

27. Genom tron övergav han Egypten, och fruktade inte kungens vrede. Han härdade ut därför att han liksom såg den Osynlige.

2 Mos. 12:31, 13:17.

28. Genom tron har han anordnat påsken och blodsbestrykningen, för att fördärvaren inte skulle röra deras förstfödda.

2 Mos. 12:3f.

29. Genom tron gick de genom Röda havet som på torra land, men när egyptierna försökte, dränktes de.

2 Mos. 14:21f.

30. Genom tron föll Jerikos murar sedan man gått runt omkring dem i sju dagar.

Jos. 6:20.

31. Genom tron slapp skökan Rahab att gå förlorad tillsammans med dem som inte trodde*, eftersom hon med frid hade tagit emot spejarna.

Jos. 2:1, 6:23. Jak. 2:25. *KXII: otrogna.

32. Och vad mer skall jag säga? Ty tiden skulle inte räcka om jag skulle berätta om Gideon och Barak och Simson och Jefta, samt om David och Samuel och profeterna.

Dom. 4:6, 6:11, 11:1, 13:24. 1 Sam. 17:45f.

33. Dessa som genom tron har besekrat kungariket, utövat rättfärdighet, fick löften uppfyllda, täppt till lejons gap,

Dom. 14:6. 1 Sam. 17:34.

2 Sam. 8:1, 10:19, 12:29. 1 Kon. 9:4. Dan. 6:22.

34. släckt kraftig eld, undkommit svärdsegg. De var svaga men blev starka, de blev tappra i strid och drev främmande härar på flykten.

Dom. 7:21, 15:15. 2 Kon. 6:16, 20:7.

2 Krön. 20:17. Ps. 89:20. Dan. 3:25.

35. Kvinnor fick tillbaka sina döda genom uppståndelse. Andra torterades och vägrade att låta sig befrias för att de skulle få en bättre uppståndelse.

1 Kon. 17:23. 2 Kon. 4:36.

36. Andra utstod hån och gisselslag, och dessutom bojor och fängelse.

Jer. 20:2. Apg. 22:25. 2 Kor. 11:25.

37. De blev stenade, söndersågade, satta på prov*, dödade med svärd. De gick omkring i fårskinn och getskinn, led brist, blev plågade och misshandlade.

1 Kon. 21:13. 2 Kon. 1:8. 2 Krön. 24:21. Matt. 3:4.

*UN utelämnar: satta på prov. KXII: genomstungna.

38. Dessa som världen inte var värdig att hysa. De irrade omkring i öknar och på berg, i grottor och hålor på jorden.

39. Alla dessa har genom tron fått ett gott vittnesbörd, men fick inte det som var utlovat,

Hebr. 11:2.

40. därför att Gud hade utsett något bättre åt oss, för att de inte skulle bli fullkomnade utan oss.

12 Kapitlet

Förmaning att följa de gamla trovittnenas exempel av tro och ståndaktighet och att sträva efter frid och helgelse.

Då vi nu har en så stor sky av vittnen omkring oss, låt oss lägga av allt som tynger och synden som så lätt snärjer oss*, och löpa uthålligt i det lopp som vi har framför oss,

Rom. 6:4, 12:12. 1 Kor. 9:24. 2 Kor. 7:1. Ef. 4:22. Fil. 3:13-14. Kol. 3:8. Hebr. 10:36. 1 Petr. 2:1, 4:2. **KXII tillägger: och gör oss tröga.*

2. och se på Jesus, trons upphovsman och fullkomnare, som på grund av den glädje som låg framför honom, uthärdade korsets lidande utan att bry sig om skammen, och som satte sig på högra sidan om Guds tron.

Luk. 24:26f. Apg. 3:15, 5:31. Fil. 2:8. Hebr. 1:3, 2:10, 8:1. 1 Petr. 1:3.

3. Tänk på honom som har fått stå ut med sådan motsägelse från syndarna, så att ni inte tröttnar i era själar och ger upp.

4. Ännu har ni inte stått emot ända till blods i kampen mot synden.

1 Kor. 10:13.

5. Och ni har redan glömt den förmaning som talar till er liksom till söner*: Min son, förakta inte Herrens aga och ge inte upp då du tillrättavisas av honom.

Job 5:17. Ords. 3:11-12. Upp. 3:19. **KXII: barn.*

6. Ty den Herren älskar den agar han, och han bestraffar var son som han erkänner.

7. Om ni nu får utstå tuktan*, så handlar Gud med er såsom med söner**. För var finns den son som inte tuktas av sin far?

**UN: Det är för att fostras ni får lida.* ***KXII: barn.*

8. Är ni utan tuktan, som alla har fått sin del av, så är ni oäkta och inte söner.

9. Vidare: Har vi haft köttsliga fäder som tuktat oss, och vi hade respekt för dem, skall vi då inte så mycket mer underordna oss andarnas Fader, så att vi får leva?

10. Ty de förra tuktade oss ju bara under en kort tid som de fann lämpligt, men han gör det för vårt bästa, för att vi skall få del av hans helighet.

11. Och för stunden tycks ingen tuktan vara till glädje utan till sorg, men för dem som fostrats genom detta, ger den efteråt rättfärdighetens fridsfulla frukt.

12. Därför, lyft upp era kraftlösa händer och svaga knän.

13. Och gör stigarna raka för era fötter, så att det som haltar inte går ur led utan istället blir botat.

14. Sträva efter frid med alla och efter helgelse, utan vilken ingen får se Herren. Matt. 5:8. Rom. 12:18. 2 Tim. 2:22.

15. Och se till att ingen går miste om Guds nåd, att ingen bitter rot skjuter skott och vållar skada, och många därigenom blir smittade,

5 Mos. 29:18. 2 Kor. 6:1. Hebr. 3:12.

16. att ingen är otuktig eller oandlig* som Esau, som sålde bort sin förstfödslorätt för ett mål mat.

1 Mos. 25:33. Ef. 5:3. Kol. 3:5. 1 Thess. 4:3.

**KXII: ohelig. Alt. övers.: världslig.*

17. Ni vet ju att när han efteråt ville ärva välsignelsen, blev han avvissad. Ty han såg inte någon möjlighet att ändra sig, trots att han sökte därefter med tårar.

1 Mos. 27:34.

18. Ty ni har inte kommit till ett berg som man kan ta på och som brinner

med eld, inte till töcken, mörker och storm,

2 Mos. 19:12. 5 Mos. 5:22.

19. och till basunljud och till en röst, som talade så att de som hörde den bad att få slippa höra mer.

2 Mos. 20:19. 5 Mos. 5:5f, 18:16.

20. De kunde nämligen inte stå ut med det som blev befallt: Även om bara ett djur rör vid berget, skall det stenas eller skjutas med en pil*.

2 Mos. 19:13. *UN utelämnar: eller skjutas med en pil.

21. Och så förfärlig var den synen att Mose sade: Jag är förskräckt och bävar.

22. Nej, ni har kommit till Sions berg och till den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och till en oräknelig skara av änglar,

Gal. 4:26. Upp. 3:12, 21:2f.

23. och till en högtidsskara och församling av förstfödda, som är uppskrivna i himlen*, och till Gud, allas domare, och till de rättfärdigas andar som har fullkomnats,

Luk. 10:20. *Ordagrant: himlar.

24. och till det nya förbundets medlare, Jesus, och till stänkelseblodet som talar bättre än Abels blod.

2 Mos. 24:8. 1 Tim. 2:5.

Hebr. 8:6, 9:15, 10:22, 11:4. 1 Petr. 1:2.

25. Se till att ni inte avvisar honom som talar. Ty om inte de kunde fly undan, när de undanbad sig honom som talade på jorden, så kan vi det ännu mindre, om vi vänder oss bort från honom som talar från himlen*.

Hebr. 2:3. *Ordagrant: himlar.

26. Hans röst kom då jorden att bäva, men nu har han lovat och sagt: Än en gång skakar* jag inte bara jorden, utan också himlen.

Hagg. 2:7.

*UN: skall jag skaka.

27. Men dessa visar ord än en gång

att de skapade ting som kan skaka skall försvinna, för att de ting som inte kan skaka skall bestå. Ps. 102:27.

Matt. 24:35. 2 Petr. 3:10.

28. Därför, eftersom vi får ett rike som inte kan skaka, låt oss ta vara på nåden, genom vilken vi får tjäna Gud till behag med vördnad* och gudsfrukta.

Fil. 4:18. 1 Petr. 2:5.

*KXII: tuktighet.

29. Ty vår Gud är en förtärande eld.

5 Mos. 4:24, 9:3.

13 Kapitlet

Förmaningar till att leva ett kristet liv och att vara lydiga mot lärarna. Hälsningar.

Förbli fasta i broderlig kärlek.

Rom. 12:10. 1 Petr. 1:22, 3:8, 4:8.

2. Glöm inte att visa gästfrihet. Genom den har några tagit emot änglar som gäster utan att veta det.

1 Mos. 18:1f. Rom. 12:13. 1 Petr. 4:9.

3. Kom ihåg dem som sitter i fängelse, som om ni vore deras medfångar, och dem som misshandlas, som om ni själva var i den kroppen.

Rom. 12:15. 1 Petr. 3:8.

4. Äktenskapet skall hållas i ära bland alla och den äkta sängen obefläckad. Men otuktiga och äktenskapsbrytare* skall Gud döma.

*KXII: horkarlar.

5. Ert levnadssätt skall vara fritt från penningbegär. Var nöjda med det ni har. Ty han har sagt: Jag skall aldrig lämna dig eller överge dig.

2 Mos. 23:8. 5 Mos. 16:19, 31:6.

Jos. 1:5. Matt. 6:25f. 1 Tim. 6:6f.

6. Därför kan vi frimodigt säga: Herren är min hjälpare, och jag skall inte frukta. Vad kan en människa göra mig?

Ps. 56:5f, 118:6.

7. Tänk på era ledare* som har talat Guds ord till er. Se, hur de slutade sina liv och följ efter deras tro.

*KXII: lärare.

8. Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet.

9. Låt er inte drivas omkring* av många olika och främmande läror. Ty det är gott att hjärtat blir styrkt genom nåd, och inte genom mat, som inte har varit till någon nytta för dem som har varit upptagna med sådant.

Jer. 29:8. Matt. 24:4.

Joh. 6:27. Rom. 16:17. Ef. 4:14, 5:6. Kol. 2:8f.

2 Thess. 2:2. 1 Joh. 4:1. **UN: föras bort.*

10. Vi har ett altare som de som tjänar i tabernaklet inte har rätt* att äta av.

*KXII: makt.

11. För kropparna av de djur, vilkas blod för syndens skull bärs in i helgedomen genom översteprästen, bränns upp utanför lägret.

2 Mos. 29:14. 3 Mos. 4:12f.

3 Mos. 6:30, 16:27. 4 Mos. 19:3.

12. Därför led också Jesus utanför porten*, för att han genom sitt eget blod skulle helga folket.

Joh. 19:17. **utanför Jerusalems port.*

13. Låt oss därför gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek.

14. Ty vi har här ingen varaktig stad utan vi söker efter den som skall komma.

Fil. 3:20. Hebr. 11:10f.

15. Låt oss därför genom honom alltid bära fram lovet offer till Gud, som är en frukt från läppar som prisar* hans namn.

3 Mos. 7:12.

Ps. 50:23, 51:19. Hos. 14:3. Ef. 5:20.

1 Petr. 2:5. **KXII: bekänner.*

16. Men glöm inte att göra gott och att dela med er, ty sådana offer har Gud behag till.

Rom. 12:13. 2 Kor. 9:12. Fil. 4:18.

17. Lyd era ledare och rätta er efter dem, ty de vakar över era själar, som de skall avlägga räkenskap för. Låt dem få göra det med glädje och inte med suckan, för det skulle inte vara till gagn för er.

Hes. 3:18, 33:2f. Fil. 2:29.

1 Thess. 5:12. 1 Tim. 5:17.

18. Be för oss, för vår förtröstan är att vi har ett gott samvete, och vill på allt sätt leva ett rätt liv.

Apg. 23:1. 2 Kor. 1:12.

19. Men framför allt ber jag er att göra detta, för att jag desto snarare skall få komma tillbaka till er.

20. Men fridens Gud, som från de döda har återfört den store herden för fåren, vår Herre Jesus, genom ett evigt förbunds blod,

Jes. 40:11. Hes. 34:23. Sak. 9:11. Joh. 10:11.

Apg. 2:24. 1 Petr. 2:25, 5:4.

21. han må fullkomna er till allt gott verk så att ni gör hans vilja. Han verkar i er* vad som är välbehagligt inför honom, genom Jesus Kristus. Honom tillhör äran i evigheternas evigheter! Amen.

2 Kor. 3:5. Fil. 2:13.

*UN: oss.

22. Jag förmanar er, bröder, att tåla förmaningens ord. Jag har ju skrivit kortfattat till er.

23. Ni skall veta, att broder Timoteus har blivit frigiven. Om han kommer snart, skall jag tillsammans med honom se er.

24. Hälsa alla era ledare och alla de heliga. De från Italien hälsar er.

25. Nåd vare med er alla. Amen*.

*UN utelämnar: Amen.

*Till hebreerna skrivet från Italien,
genom Timoteus.*

Petrus första brev

1 Kapitlet

Kristus, vårt hopp och profetiornas fullbordan. Uppmaning till ett heligt liv.

Petrus, Jesu Kristi apostel, till de främlingar som bor kringsspridda i Pontus, Galatien, Kappadocien, Asien och Bitynien,

Joh. 7:35. Apg. 8:14. Jak. 1:1.

2. utvalda enligt Guds, Faderns, förutseende genom Andens helgelse till lydnad och till bestänkelse med Jesu Kristi blod. Nåd och frid åt er i överflödande mått.

Rom. 1:7, 8:29.

1 Kor. 1:3. Ef. 1:2. Hebr. 12:24. 2 Petr. 1:2. Jud. v. 2.

3. Välsignad vare Gud och vår Herre Jesu Kristi Fader, som efter sin stora barmhärtighet har fött oss på nytt till ett levande hopp, genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda,

Rom. 6:2-3. 1 Kor. 15:20. Ef. 1:3. Jak. 1:18.

4. till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna* och som är förvarat åt er i himlen.

Kol. 1:5.

2 Tim. 1:12. **KXII: oförgängligt, obesmittat och ovanskligt arv.*

5. Med Guds makt blir ni genom tron bevarade till den frälsning som finns beredd att uppenbaras i den sista tiden.

Jud. v. 1.

6. I den skall ni glädja er mycket,

även om ni nu en kort tid, om så behövs, måste utstå svårigheter* under många slags prövningar,

Rom. 5:3. 2 Kor. 4:17. Hebr. 10:37.

1 Petr. 5:10. Jak. 1:2. **KXII: bedrövelser.*

7. för att er tro som prövats, vilken är långt mera värd än förgängligt guld som prövats genom eld, skall visa sig bli till lov, pris och ära, vid Jesu Kristi uppenbarelse.

Ords. 17:3. Jes. 48:10. 1 Kor. 3:13.

1 Petr. 4:12. Jak. 1:3.

8. Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fastän ni ännu inte ser honom tror ni ändå på honom, och ni jublar med en obeskrivlig glädje, full av härlighet,

2 Kor. 5:7. Hebr. 11:1f.

9. när ni vinner målet för er tro, era själars frälsning.

10. Efter denna frälsning har profeterna forskat och ihärdigt sökt efter, de som profeterade om den nåd som skulle komma till er.

1 Mos. 49:10. Dan. 2:44, 9:24. Hagg. 2:8.

Sak. 6:12. Matt. 13:17. Luk. 10:24.

11. De har efterforskat till vilken och hurdan tid Kristi Ande, som var i dem, hänsyftade, när han förutsade Kristi lidanden och den härlighet som skulle följa.

Ps. 22:7. Jes. 53:3. Luk. 24:26. 2 Petr. 1:21.

12. Och det blev uppenbarat för dem att de inte tjänade sig själva, utan oss*. Detta har nu förkunnats för er genom dem som har predikat evangelium för er genom den Helige Ande, som sändes från himlen. Och detta längtar änglarna att få blicka in i.

Dan. 12:9. Apg. 2:4. Ef. 3:10. Hebr. 11:13f.
*UN: er.

13. Var därför till ert sinne beredda att bryta upp*, var sansade och sätt ert hopp helt och fullt till den nåd som skall komma er till del vid Jesu Kristi uppenbarelse.

Luk. 12:35, 21:34. Rom. 13:13. Ef. 6:14.
1 Thess. 5:6. *KXII: omgjorda därför ert sinnes länder.

14. Som lydnadens barn skall ni inte styras av de begär som ni tidigare levde i när ni var okunniga,

Apg. 17:30.

15. utan såsom han som har kallat er är helig, så skall också ni vara heliga i hela er livsföring. 3 Mos. 11:44, 19:2, 20:7.

Luk. 1:74, 75. 2 Kor. 7:1.

16. Ty det står skrivet: Var heliga, ty jag är helig.

3 Mos. 11:44, 19:2.

17. Och om ni åkallar Fadern, som utan att göra skillnad på människor dömer var och en efter hans gärning, så vandra i fruktan under ert främskaps tid.

5 Mos. 10:17.
2 Krön. 19:7. Job 34:19. 2 Kor. 5:6.
Fil. 2:12. Hebr. 11:13.

18. Ni vet att det inte var med förgängliga ting, med silver eller guld, som ni blev friköpta från ert meningslösa liv som ni tagit över genom tradition från era fäder,

1 Kor. 6:20, 7:23. Upp. 5:9.

19. utan med Kristi dyrbara blod, som av ett felfritt lamm utan fläck.

Apg. 20:28. 1 Kor. 5:7. Hebr. 9:12, 14.

20. Detta blev han ju förutbestämd till före världens skapelse, men som

i dessa sista tider blev uppenbarad för er skull,

Joh. 17:24. Rom. 3:25.
Rom. 16:25. Gal. 4:4. Ef. 1:9-10.
2 Tim. 1:9. Hebr. 1:2. Upp. 13:8.

21. ni som genom honom tror på Gud, som uppväckte honom från de döda och gav honom härlighet, för att er tro och ert hopp skall vara till Gud.

Apg. 2:24f. Rom. 6:4. Fil. 2:9.

22. När ni har renat* era själar i lydnad för sanningen genom Anden**, till uppriktig broderlig kärlek, skall ni älska varandra innerligt av ett rent hjärta,

Rom. 12:10.
Ef. 4:3. 1 Tim. 1:5. Hebr. 13:1. 1 Petr. 2:17.

*KXII gör era själar rena. **UN utelämnar: genom Anden.

23. såsom födda på nytt, inte av någon förgänglig säd, utan av en oförgänglig, genom Guds levande ord som består i evighet*.

Joh. 1:13, 3:3f.
Jak. 1:18. 1 Joh. 3:9. *UN utelämnar: i evighet.

24. Ty allt kött är som gräs, och alla människors* härlighet som blommorna i gräset. Gräset visnar bort och blommorna faller av.

Ps. 102:12, 103:15. Jes. 40:6.
1 Kor. 7:31. 1 Joh. 2:17. Jak. 1:10, 4:14.
*UN utelämnar: människors.

25. Men Herrens ord förblir i evighet. Och detta är det ord som har blivit predikat för er.

2 Kapitlet

*Uppmaningar till ett kristet levnadssätt.
Kristus en hörnsten och en stötesten.
Tjänares plikter.*

L ägg därför bort all ondska, allt svek och hyckleri och avund och allt förtal. Rom. 6:4. Ef. 4:22-25. Kol. 3:8. Hebr. 12:1.
2. Längta såsom nyfödda spädbarn

efter ordets oförfalskade mjölk, så att ni kan växa upp genom den*,

Ps. 131:2. Jes. 55:1. Matt. 18:3. 1 Kor. 14:20.

*UN tillägger: till frälsning.

3. om ni verkligen har smakat, att Herren är god.

4. Till honom har ni kommit såsom till den levande stenen, som visserligen är förkastad av människor men utvald och dyrbar inför Gud.

Ps. 34:9, 118:22. Matt. 21:42. Ef. 2:20.

5. Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap för att offra andliga offer, som är välbehagliga inför Gud genom Jesus Kristus.

Jes. 61:6, 66:21. Mal. 1:11. Rom. 12:1. Ef. 2:21-22.

Fil. 4:18. Hebr. 3:6, 12:28, 13:15 Upp. 1:6.

6. Därför står det också i Skriften: Se, jag lägger i Sion en utvald, dyrbar hörnsten och den som tror på honom skall inte komma på skam.

Jes. 28:16. Rom. 9:33.

7. För er som tror är han alltså dyrbar, men för dem som inte är lydiga*, har stenen som byggnadsarbetarna förkastat, blivit huvudhörnstenen

Apg. 4:11. *KXII: inte tror.

8. och en sten som man stöter sig på, och en klippa till anstöt. De stöter sig på ordet eftersom de är olydiga*. Till det var de också bestämda.

Jes. 8:14.

Luk. 2:34. 1 Kor. 1:23. *KXII: tror inte på det.

9. Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett egendomsfolk, för att ni skall förkunna hans underbara gärningar*, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.

2 Mos. 19:5-6. 5 Mos. 7:6. Jes. 62:12.

Ef. 1:14, 5:8. Kol. 1:13. Upp. 5:10.

*KXII: hans dygd, Alt. övers.: hans goda egenskaper.

10. Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk. Ni som inte hade fått

barmhärtighet har nu fått barmhärtighet.

Hos. 1:10, 2:23. Rom. 9:25.

11. Mina älskade, jag förmanar er som främlingar och gäster, att ni aktar er för de köttliga begären som för krig mot själen.

Rom. 13:14.

Gal. 5:16f. Jak. 4:1.

12. Uppför er väl bland hedningarna, så att de, när de förtalar er såsom onda människor, ser era goda gärningar, och kan prisa Gud på den dag då han uppsöker dem.

Matt. 5:16. Fil. 2:15. 1 Petr. 3:16.

13. Underordna er all mänsklig ordning för Herrens skull, vare sig det är kungen, som är den högste,

Rom. 13:1. Tit. 3:1.

14. eller landshövdingarna, som han har sänt ut till att bestraffa dem som gör det onda och berömma dem som gör det goda.

Rom. 13:3-4.

15. Ty detta är Guds vilja att ni med goda gärningar skall stoppa till munnen på okunniga och oförståndiga människor.

Tit. 2:8.

16. Ni är ju fria, men använd inte friheten som en täckmantel för ondskan, utan som Guds tjänare.

Joh. 8:32. Rom. 6:18. Gal. 5:1f. 2 Petr. 2:19.

17. Hedra alla, älska bröderna, frukta Gud, ära kungen.

Matt. 22:21. Rom. 12:10. Fil. 2:3.

Hebr. 13:1. 1 Petr. 1:22, 5:5. 2 Petr. 1:7.

18. Ni tjänare, underordna er era herrar med all fruktan, inte bara de goda och milda, utan också de orättvisa.

Ef. 6:5.

19. Ty det är nåd, om någon för samvetets skull inför Gud uthärdar bedrävelser när han får lida orättvist.

Matt. 5:10. 2 Kor. 7:10.

20. Vad är det för berömvärt om ni är tåliga när ni blir slagna för era för-

syndelser? Men om ni har tålmod, då ni lider för goda gärningars skull, då är det nåd från Gud.

1 Petr. 3:14f, 4:14-15.

21. Ty till detta blev ni kallade, eftersom också Kristus led för oss* och lämnande oss* en förebild, för att ni skall följa efter i hans fotspår.

Matt. 16:24. Joh. 13:15. Fil. 2:5.

1 Thess. 3:3. 1 Petr. 3:17-18. *UN: er.

22. Han hade inte gjort någon synd, och svek fanns inte i hans mun.

Jes. 53:9. 2 Kor. 5:21. 1 Joh. 3:5.

23. När han blev smäddad, smädade han inte igen, och när han led, hotade han inte utan överlämnade det åt honom som dömer rättvist.

Matt. 27:39. Joh. 8:48-49.

24. Och våra synder bar han själv i sin kropp upp på träet, för att vi skulle vara döda från synderna och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår har ni blivit helade.

Jes. 53:5. Matt. 8:17. Rom. 6:11, 7:6.

25. Ty ni var som vilsegångna får, men nu har ni vänt om till Herden och till honom som vakar över era själar.

Ps. 23:1. Jes. 53:6. Hes. 34:6f, 37:24.

Joh. 10:11. Hebr. 13:20.

3 Kapitlet

Äkta makars plikter. Förmaningar till att följa Kristi föredöme.

På samma sätt skall ni hustrur underordna er era män, så att också de som inte tror på ordet kan vinnas utan ord genom hustruns sätt att leva,

1 Mos. 3:16. 1 Kor. 14:34.

Ef. 5:22. Kol. 3:18. Tit. 2:5.

2. när de ser hur rent ni lever i fruktan.

3. Er prydnad skall inte vara något utvärtas, med håruppsättningar och påhängda guldsmycken eller fina kläder,

Jes. 3:18. 1 Tim. 2:9. Tit. 2:3f.

4. utan hjärtats fördolda människa med den saktmodiga och stilla andens oförgängliga skönhet. Det är dyrbart inför Gud.

Rom. 7:22. 2 Kor. 4:16.

5. Så prydde sig också förr de heliga kvinnorna som satte sitt hopp till Gud. De underordnade sig sina män, 6. såsom Sara, som var lydlig mot Abraham och kallade honom herre, vilkens döttrar ni har blivit, om ni gör det som är gott och inte låter skrämman er för något hot.

1 Mos. 18:12.

7. På samma sätt skall ni män leva tillsammans med dem på ett förståndigt sätt som är det svagare kärlet. Visa era hustrur ära, som också är medarvingar till livets nåd, så att era böner inte blir förhindrade.

1 Kor. 7:3. Ef. 5:25. Kol. 3:19.

8. Till sist, var alla ett till sinnes, ha medkänsla med varandra, älska bröderna, var barmhärtiga och vänliga*,

Rom. 12:16, 15:5. Fil. 3:16. *UN: ödmjuka.

9. och vedergäll inte ont med ont, inte smädelse med smädelse, utan tvärtom välsigna, då ni vet* att ni är kallade till det, för att ni skall ärva välsignelse.

3 Mos. 19:18. Ords. 20:22.

Matt. 5:39, 25:34. 1 Kor. 6:7. *UN utelämnar: vet.

10. Ty den som älskar livet och vill se goda dagar skall avhålla sin tunga från det som är ont och sina läppar ifrån att tala svek.

Ps. 34:13-14. Jak. 1:26.

11. Han skall vända sig från det som är ont och göra det som är gott, söka efter frid och sträva efter den.

Ps. 37:27. Jes. 1:16. 3 Joh. 11.

12. Ty Herrens ögon är vända till de rättfärdiga och hans öron till deras bön. Men Herrens ansikte är emot dem som gör det onda. Ps. 34:16.

13. Och vem är den som kan göra er skada, om ni följer* efter det goda?

*UN: ivrar.

14. Ja, även om ni får lida för rättfärdighetens skull, är ni saliga. Var inte rädda för deras hotelser och låt er inte skrämmas.

Jes. 8:12, Jer. 1:8, Matt. 5:10, 10:28. 1 Petr. 2:20, 4:14-15.

15. Utan håll Herren Gud* helig i era hjärtan, och var alltid redo att svara var och en som begär skäl för det hopp som är i er med mildhet** och fruktan

Ps. 119:46. Jes. 8:13.

Joh. 1:21. Apg. 4:8. *UN: Kristus. **KXII: saktmodighet

16. och med ett gott samvete, så att de som förtalar er såsom onda människor*, kommer på skam, när de smädar er goda livsföring i Kristus.

Tit. 2:8. 1 Petr. 2:12f.

*UN utelämnar: som onda människor.

17. För det är bättre, om det skulle vara Guds vilja, att ni lider för goda gärningar än för onda.

18. Ty också Kristus led en gång för synder, rättfärdig för orättfärdiga, för att han skulle föra oss* till Gud, dödad till köttet, men levandegjord i Anden,

Rom. 1:4, 5:6.

2 Kor. 13:4. Hebr. 9:15f. *UN: er.

19. i vilken han också gick bort och proklamerade för andarna i fångelse.

1 Petr. 4:6.

20. De som en gång i tiden var olydiga*, den gången när Gud tålmodigt väntade i Noas dagar medan arken byggdes. I den blev några få, det vill säga åtta personer, frälsta genom vatten.

1 Mos. 6:3f, 7:7, 8:18. Matt. 24:38. Luk. 17:26-27. Rom. 2:4. *KXII: inte trodde.

21. På motsvarande sätt blir också vi* nu frälsta i dopet, som inte innebär ett avläggande av köttets orenhet, utan en begäran om ett gott samvete mot Gud, genom Jesu Kristi uppståndelse.

Ef. 5:26. *UN: ni.

22. Han som är på Guds högra sida sedan han har stigit upp till himlen. Änglar, väldigheter och makter har blivit lagda under honom.

Ps. 110:1. Ef. 1:20. Kol. 3:1.

4 Kapitlet

Uppmaning att fly hedniska laster och att leva enligt Kristi sinne.

Då nu Kristus har lidit i köttet för oss*, så skall ni bevärma er med samma sinne, ty den som har lidit i köttet har slutat synda,

Rom 6:7. Hebr. 12:1. *UN utelämnar: för oss.

2. för att han under den tid som är kvar i köttet inte längre skall leva efter människors begär utan efter Guds vilja.

Joh. 1:13.

3. Ty det är tillräckligt att vi* under den förflutna tiden av vårt liv* har gjort hedningarnas vilja, när vi levde i lösaktighet, begär, fylleri, frosseri, dryckeslag och i avskvärd avgudadyrkan.

Rom. 13:13. Ef. 4:17.

*UN utelämnar: vi, liv.

4. Därför är de förvånade och hånar er, när ni inte löper med dem till samma ström av utsvävningar.

5. De skall avlägga räkenskap inför honom som är redo att döma levande och döda.

Joh. 5:25. Apg. 10:42.

6. Ty därför blev också evangelium predikat för de döda, för att de visserligen skulle bli dömda enligt

människor i köttet, men leva enligt Gud i anden.

1 Petr. 3:19.

7. Men slutet på allting är nu nära. Var därför vaksamma och nyktra i era böner.

Matt. 26:41. Luk. 21:34-35.
Rom. 13:12. Fil. 4:6. 2 Petr. 3:9f. 1 Joh. 2:18.

8. Men framför allt, ha en brinnande kärlek till varandra, ty kärleken skall överskylla en mängd av synder*.

Ords. 10:12. Jak. 5:20. **KXII: all överträdelse.*

9. Var gästvänliga mot varandra utan att klaga,

Fil. 2:14. Hebr. 13:2.

10. och tjäna varandra, var och en med den gåva som han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd.

Ords. 3:28. Luk. 12:42.
1 Kor. 12:4. 2 Kor. 8:12. Ef. 4:11. Tit. 1:7.

11. Om någon talar, så skall han tala i enlighet med Guds ord. Om någon har en tjänst, så skall han tjäna efter den förmåga som Gud ger, så att Gud i allt blir ärad genom Jesus Kristus. Honom tillhör äran och herraväldet* i evigheternas evigheter. Amen.

Jer. 23:22. Rom. 12:6f. **KXII: makt.*

12. Mina älskade, förundra er inte över den eld som ni får gå igenom för att ni skall bli prövade, som om det hände er något märkvärdigt.

Jes. 48:10. 1 Kor. 3:13. 1 Petr. 1:7.

13. Utan gläd er eftersom ni får dela Kristi lidande, så att ni också får jubla av glädje när hans härlighet blir uppenbarad.

2 Kor. 1:5. Gal. 6:17.
Fil. 3:10. Kol. 1:24. 2 Tim. 2:10. Upp. 1:9.

14. Saliga är ni, om ni för Kristi namns skull blir hånade, eftersom härlighetens och Guds Ande vilar över er. Hos dem blir han smäddad, men hos er prisad*.

Matt. 5:10-11.
1 Petr. 2:20, 3:14. **UN utelämnar hela meningen.*

15. Men ingen av er skall lida som en mördare eller tjuv eller en förbrytare

eller som en som blandar sig i andras angelägenheter.

16. Men om någon får lida som en kristen, så skall han inte skämmas, utan för den sakens* skull prisa Gud.

Apg. 5:41. Fil. 1:29. **UN: för det namnet.*

17. Ty tiden är inne, att domen skall börja med Guds hus. Men om det börjar med oss, vad skall då slutet bli för dem som inte lyder* Guds evangelium?

Jes. 10:12. Jer. 25:29, 49:12.
Mal. 3:5. **KXII: tror.*

18. Och om den rättfärdige med knapp nöd blir frälst, var skall då den ogudaktige och syndaren hamna?

Ords. 11:31. Luk. 23:31.

19. Därför skall de som lider efter Guds vilja anförtro sina själar åt honom såsom åt en trofast Skapare, med goda gärningar.

Ps. 31:6. Luk. 23:46. Apg. 7:59.

5 Kapitlet

De äldstes och de yngres plikter. Förmaning till ödmjukhet och vaksamhet. Hälsningar.

De äldste som är bland er förmanar jag, som också är en av de äldste och ett vittne till Kristi lidanden, och som också har del i den härlighet som skall uppenbaras:

Filem. 9. Upp. 1:9.

2. Var herdar för* Guds hjord som är hos er och ha akt på den, inte av tvång utan av fri vilja**, inte heller av skamlig vinningslystnad utan avhängivenhet,

Jer. 23:4.
Apg. 20:28. 1 Tim. 3:3. Tit. 1:7.
**KXII: föd.* ***UN tillägger: enligt Guds.*

3. inte heller såsom herrar över församlingarna, utan var föredömen för hjorden.

4. Och då Överherden uppenbaras, skall ni få härlighetens segerkrans som aldrig vissnar.

Jes. 40:11.
Joh. 10:11. 1 Kor. 9:25. 2 Tim. 4:8.

5. Likaså skall ni yngre underordna er de äldre. Ja, ni skall alla underordna* er varandra och klä er i ödmjukhet. Ty Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd.

Ords. 3:34. Rom. 12:10, 16.
Ef. 5:21. Fil. 2:3. *UN utelämnar: underordna.

6. Så ödmjuka er nu under Guds mäktiga hand, för att han må upphöja er när tiden är inne.

Job 22:29. Luk. 1:52, 14:11.

7. Kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er.

Ps. 55:23. Matt. 6:25. 1 Kor. 9:9. Fil. 4:6.

8. Var nyktra och vaka, ty* er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter vem han kan sluka.

Job. 1:7-8. Luk. 22:31. 1 Thess. 5:6.
1 Petr. 1:13, 4:7. *UN utelämnar: ty.

9. Stå emot honom, fasta i tron. Ni vet att samma lidanden utstår era bröder här i världen.

Ef. 6:11f. Jak. 4:7.

10. Men sedan ni en kort tid har lidit, må all nåds Gud, som har kallat oss* till sin eviga härlighet i Kristus Jesus**, fullkomna, stödja, styrka och befästa er.

2 Kor. 4:17. 2 Tim. 1:9. Hebr. 13:21. 1 Petr. 1:6.
*UN och KXII: er. **UN utelämnar: Jesus.

11. Honom tillhör äran* och herraväldet** i evigheternas evigheter***. Amen.

*UN utelämnar: äran och.
**KXII: makt. ***UN utelämnar: evigheter.

12. Genom Silvanus, er trofaste broder, som jag anser honom vara, har jag i korthet skrivit till er för att förmana och vittna om att den nåd som ni står i är Guds sanna nåd.

Hebr. 13:22.

13. Församlingen i Babylon, utvald tillsammans med er, hälsar er, liksom min son Markus.

Apg. 12:25.

14. Hälsa varandra med kärlekens kyss. Frid vare med er alla som är i Kristus Jesus*. Amen*.

Rom. 16:16. 1 Kor. 16:20. 2 Kor. 13:12. 1 Thess. 5:26.
*UN utelämnar: Jesus, Amen.

Petrus andra brev

1 Kapitlet

Petrus förmanar de kristna att leva ett helgat liv och att göra sin kallelse och utkorelse fast. Det profetiska ordet.

Simon Petrus, Jesu Kristi tjänare och apostel, till dem som har fått en lika dyrbar tro som vi genom rättfärdigheten från Gud och vår Frälsare Jesus Kristus.

2. Nåd och frid åt er i allt rikare mått genom kunskapen om Gud och Jesus vår Herre. Rom. 1:7. 1 Petr. 1:2. Jud. v. 2.

3. Ty hans gudomliga makt har skänkt oss allt som tjänar till liv och gudsfruktan, genom kunskap om honom som har kallat oss genom sin härlighet och kraft*. **KXII: dygd.*

4. Genom dem har han gett oss sina mycket stora och dyrbara löften, så att ni genom dem blir delaktiga av gudomlig natur, efter att ha flytt undan det fördärv* som på grund av begäret finns i världen. Jes. 56:5. Joh. 1:12. Rom. 8:15. 2 Kor. 3:18. Gal. 3:26. Hebr. 12:10. 1 Joh. 3:2. **KXII: förgängliga lusta.*

5. Och förutom detta skall ni med all iver söka att till er tro foga dygd, och till dygden kunskap,

6. och till kunskapen självbehärskning, och till självbehärskningen uthållighet, och till uthålligheten gudsfruktan,

7. och till gudsfruktan broderlig omtanke, och till broderlig omtanke kärlek*. **grek. agápe.*

8. För om dessa ting finns hos er och flödar över, så blir ni varken overksamma eller utan frukt när det gäller kunskapen om vår Herre Jesus Kristus. Tit. 3:14.

9. Men den som saknar dessa ting, han är blind och ser inte och har glömt att han har blivit renad från sina tidigare synder. Jes. 59:10. Sef. 1:17. 1 Joh. 2:9, 11.

10. Därför, bröder, var desto ivrigare att göra er kallelse och utkorelse fast. För om ni gör det, skall ni aldrig någonsin falla.

11. Ty så skall inträdet i vår Herre och Frälsare Jesu Kristi eviga rike ges åt er i rikt mått.

12. Därför vill jag inte försumma att alltid påminna er om detta, fastän ni redan vet det och är befästa i den sanning som har kommit till er.

13. Ja, jag anser, så länge jag är i denna kroppshydda, att det är rätt att jag väcker er med mina påminnelser. 2 Petr. 3:1.

14. För jag vet att jag snart skall lägga av min kroppshydda, såsom också vår Herre Jesus Kristus har visat mig. Joh. 21:18. 2 Tim. 4:6.

15. Men jag vill göra mitt yttersta för att ni också efter min bortgång alltid skall kunna minnas detta.

16. Ty det var inte några slugt uttänkta sagor vi följde, då vi gjorde känt för er vår Herre Jesu Kristi makt och återkomst*, utan vi var ögonvittnen

till hans majestät. Matt. 17:1. Joh. 1:14.

1 Kor. 1:17f. 1 Joh. 1:1, 4:14. *grek.: *parousia*.

17. Ty han fick från Gud, Fadern, ära och pris, när en röst kom till honom från det högsta majestätets härlighet, som löd så: Denne är min älskade Son, i vilken jag har funnit behag.

Matt. 3:17, 17:5. Mark. 1:11, 9:7.

Luk. 3:22, 9:35.

18. Och denna röst hörde vi komma från himlen, när vi var med honom på det heliga berget.

19. Och desto fastare har vi det profetiska ordet, som ni gör väl i att ge akt på liksom på ett ljus som skiner på en mörk plats, till dess att dagen gryr och morgonstjärnan går upp i era hjärtan.

Ps. 119:105. Joh. 5:35.

2 Kor. 4:6. Upp. 22:16.

20. Detta skall ni först och främst veta, att ingen profetia i Skriften kommer av någon egen utläggning.

2 Tim. 3:16. 1 Petr. 1:11.

21. Ty ingen profetia har någonsin kommit till genom en människas vilja, utan heliga* Guds människor har talat drivna av den Helige Ande.

*UN utelämnar: *heliga*.

2 Kapitlet

Om falska lärare, deras gudlöshet och straff.

Men det fanns också falska profeter bland folket, liksom det bland er kommer att finnas falska lärare, som smyger in fördärvliga partimeningar, så att de till och med förnekar Herren, som har köpt dem, och drar över sig själva plötsligt fördärv.

5 Mos. 13:1f. Hos. 13:9.

Matt. 24:11. Mark. 13:12. Apg. 20:29.

1 Kor. 11:19. 1 Tim. 4:1. 2 Tim. 3:1f. Jud. v. 4f.

2. Och många skall följa efter dem i deras fördärv*, och för deras skull skall sanningens väg bli smäddad.

*UN: *utsävningar*.

3. Och i girighet skall de med upp-diktade ord utnyttja er, men deras dom har sedan länge varit verksam, och deras fördärv* sover inte.

5 Mos. 32:35. 1 Tim. 6:5. Tit. 1:11.

*KXII och KJV: *Fördömdelse*.

4. Ty Gud skonade ju inte änglarna som syndade, utan störtade ner dem i avgrunden* och överlämnade dem åt mörkrets kedjor**, för att förvaras till domen.

Job 4:18.

Luk. 8:31. 1 Joh. 3:8. Jud. v. 6. Upp. 20:2.

*KXII: *helvetet*. **UN: *mörka hålor*.

5. Och han skonade inte heller den gamla världen men bevarade rättfärdighetens förkunnare, Noa, själv den åttonde*, när han lät floden stiga över de ogudaktigas värld.

1 Mos. 7:7f. 1 Petr. 3:19-20.

**Det var sammanlagt åtta personer som blev räddade*.

6. Och han lade städerna Sodom och Gomorra i aska och dömde dem till undergång, och satte dem till ett varnande exempel för dem som i kommande tider skulle leva gudlöst.

1 Mos. 19:24-25. 4 Mos. 26:10.

5 Mos. 29:23. Jes. 13:19. Jer. 50:40.

Hes. 16:49. Amos 4:11. Jud. v. 7.

7. Men han frälste den rättfärdige Lot, som plågades av de ogudaktigas skamlösa liv.

1 Mos. 19:5f.

8. Ty den rättfärdige mannen som bodde bland dem plågades dag efter dag i sin rättfärdiga själ av de onda* gärningar som han måste se och höra.

*Alt. övers.: *laglösa*.

9. Herren vet hur han skall frälsa de gudfruktiga ut ur frestelsen, och förvara de orättfärdiga till att straffas på domens dag,

1 Kor. 10:13.

10. och särskilt dem som i orent begär vandrar efter köttet och föraktar herradömet. De är trotsiga och självgoda och inte rädda för att smäda härligheterna,

Jud. v. 4f.

11. fastän änglarna, som är större i styrka och makt, inte uttalar någon smädande dom mot dem inför Herren.

Jud. v. 9.

12. Men dessa är som oförnuftiga djur, av naturen födda till att fångas och dödas. De smädar vad de inte känner till. I sitt fördärv kommer de fullständigt att förgås,

Jer. 12:3. Jud. v. 10.

13. och få orättfärdighetens lön. De njuter av att leva i frosseri* om dagen, de är skamfläckar och styg-gelser, som frossar i sina förförelser, när de håller måltid med er.

Jud. v. 12.

*KXII: timlig kräselighet. Alt. övers.: ett utsvävande liv.

14. De har ögonen fulla av hor* och kan inte upphöra med att synda. De förleder obefästa själar. De har ett hjärta som är väl övat i girighet**, de är förbannelsens barn.

*Alt. övers.: äktenskapsbrott. **Alt. övers.: begär efter att få mer.

15. De har lämnat den rätta vägen och gått vilse. De har följt efter Bileams, Beors sons väg, som älskade orättfärdighetens lön,

4 Mos. 22:5f. Jud. v. 11.

16. men han blev tillrättavisd för sin överträdelse. En stum åsna talade med människoröst och hindrade profetens galenskap.

4 Mos. 22:23f.

17. De är källor utan vatten och moln som jagas av stormvinden. Det svarta mörkret är förvarat åt dem till evig* tid.

Ords. 25:14. Jud. v. 13.

*UN utelämnar: till evig tid.

18. Ty de talar stora men tomma ord och lockar genom köttsliga, lösaktiga

begär tillbaka dem, som verkligen* kommit undan dem som lever i villfarelse.

Jud. v. 16. *UN: med knapp nöd.

19. De lovar dem frihet, fast de själva är slavar under fördärvet. Ty det man besegrats av är man slav under.

Joh. 8:34. Rom. 6:16.

20. För om de har kommit undan världens orenheter genom kunska-pen om Herren och Frälsaren Jesus Kristus, men sedan åter har låtit sig snärjas och besegras av dem, så har för dem det sista blivit värre än det första.

Matt. 12:45. Luk. 11:26. Hebr. 6:4f.

21. Ty det hade varit bättre för dem att inte ha lärt känna rättfärdighe-tens väg, än att lära känna den och sedan vända sig bort från det heliga budet som överlämnats åt dem.

Luk. 12:47, 48.

22. Men det har gått med dem som ordspråket så sant säger: En hund vänder tillbaka till sina spyor, och ett tvättat svin vältrar sig i smutsen.

Ords. 26:11.

3 Kapitlet

Herrens återkomst och vår förberedelse.

Domens dag. Slutförmaning.

Detta är nu det andra brevet som jag skriver till er, mina älskade. I båda har jag genom mina påminnelser velat väcka ert rena sinne,

2 Petr. 1:13.

2. så att ni kommer ihåg de ord som förut har talats av de heliga profeterna, och det bud som ni har fått av oss*, vi som är Herrens och Frälsarens apostlar.

*UN: era apostlar.

3. Först och främst skall ni veta

detta att i de sista dagarna skall det komma bespottare*, som vandrar efter sina egna begär

1 Tim. 4:1.

2 Tim. 3:1. Jud. v. 18. *UN tillägger: som hånar er.

4. och säger: Var är nu löftet om hans återkomst*? Ty från den dag, då fäderna somnade in, har allt förblivit som det har varit från skapelsens begynnelse.

Jes. 5:19. Jer. 17:15.

Hes. 12:22. *grek.: *parousia*.

5. För de vill inte veta att himlarna fanns för länge sedan och att jorden uppstod av vatten och genom vatten, genom Guds ord.

1 Mos. 1:6f.

Ps. 24:2, 33:6, 136:6.

6. Därigenom gick den dåvarande världen under genom att översvämmas av vatten.

1 Mos. 7:10f.

7. Men de himlar och den jord, som nu finns, är genom samma ord sparade åt eld, och förvaras till dagen för de ogudaktiga människornas dom och undergång.

Ps. 102:27.

Jes. 51:6. 2 Thess. 1:8. Hebr. 1:11.

8. Men, mina älskade, förbise inte detta faktum, att en dag för Herren är som tusen år och tusen år som en dag.

Ps. 90:4.

9. Herren är inte sen eller dröjer med det som han har lovat, såsom somliga menar, utan han har tålmod med oss* och vill inte att någon skall gå förlorad, utan att alla skall få tid att omvända sig**.

Jes. 30:18. Hes. 18:23f, 33:11. Hab. 2:3.

Rom. 2:4. 1 Tim. 2:4. Hebr. 10:37. 1 Petr. 3:20.

*UN: er. **KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger.

10. Men Herrens dag skall komma som en tjuv om natten*, och då skall himlarna med ett våldsamt dån förgås, och elementen** skall smälta av brännande hetta, och jorden med

de verk som finns därpå skall brännas upp.

Ps. 102:27. Matt. 24:35f.

Mark. 13:31. Luk. 12:39f. 1 Thess. 5:2.

Upp. 3:3, 20:11. *UN utelämnar: om natten.

**Dvs. den fysiska världens elementer eller beståndsdelar.

11. Eftersom nu allt detta skall upplösas, hur heligt och gudfruktigt skall ni då inte leva,

12. medan ni väntar och ivrigt längtar efter Guds dags ankomst*, då himlarna skall förgås av eld och elementen smälta av hetta.

Ps. 50:3

Luk. 12:36. 2 Thess. 1:8. Tit. 2:13. *grek.: *parousia*.

13. Men efter hans löfte väntar vi nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor.

Jes. 65:17, 66:22. Upp. 21:1.

14. Därför, mina älskade, medan ni väntar på detta, så gör allt ni kan för att ni skall bli funna genom honom i frid, utan fläck och oklanderliga,

1 Kor. 1:8. Fil. 1:10. 1 Thess. 3:13, 5:23.

15. och räkna vår Herre Jesu Kristi tålmod till er frälsning, som också vår älskade bror Paulus har skrivit till er enligt den vishet som han har fått.

Rom. 2:4.

16. Så gör han i alla sina brev, när han talar om dessa ting. Det finns ett och annat i dem som är svårt att förstå, och som de okunniga och obefästa förvränger, såsom de också gör med de övriga Skrifterna, till sitt eget fördärv.

Rom. 8:19.

1 Kor. 15:24. 1 Thess. 4:15.

17. Men ni, mina älskade, eftersom ni vet detta i förväg, så ta er till vara så att ni inte förleds av de ogudaktigas villfarelse och kommer bort från er egen fasta grund.

Mark. 13:23.

18. Väx istället till i nåden och i kunskap om vår Herre och Frälsare Jesu Kristus. Honom tillhör äran nu och till evig tid. Amen.

Johannes första brev

1 Kapitlet

Johannes vittnar om Kristus och uppmanar till vandring i ljuset. Jesu blod renar från all synd.

Det som var från begynnelsen, det som vi har hört, det som vi har sett med våra ögon, det som vi har skådat och våra händer rörde vid, om Livets Ord är det vi talar.

Luk. 1:2, 24:39. Joh. 1:1f. 2 Petr. 1:16.

2. Ty livet uppenbarades, och vi har sett det och vittnar om det och förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och uppenbarades för oss.

Joh. 1:2. Rom. 16:26. Kol. 1:26.
2 Tim. 1:10. Tit. 2:11.

3. Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall ha gemenskap med oss, och i sanning vår gemenskap är med Fadern och med hans Son Jesus Kristus.

Joh. 17:21. 1 Kor. 1:9.

4. Och detta skriver vi till er, för att er* glädje skall vara fullkomlig.

2 Joh. v. 12. *UN: vår.

5. Och detta är det budskap som vi har hört från honom och förkunnar för er, att Gud är ljus och i honom finns det inte något mörker.

1 Tim. 6:16. Jak. 1:17.

6. Om vi säger oss ha gemenskap med honom och vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen.

1 Joh. 2:4.

7. Men om vi vandrar i ljuset, såsom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra, och Jesu Kristi*, hans Sons, blod renar oss från all synd.

Hebr. 9:14. 1 Petr. 1:19. Upp. 1:5.
*UN utelämnar: Kristi.

8. Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss.

1 Kon. 8:46. 2 Krön. 6:36.
Ords. 20:9. Pred. 7:21. Jak. 3:2.

9. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

Ps. 32:5. Ords. 28:13.

10. Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi honom till en lögnare, och hans ord är inte i oss.

2 Kapitlet

Jesus Kristus vår försvarare och försonare.

Uppmaning att hålla hans bud. Varning för kärlek till världen och förnekande av Kristus samt varning för Antikrist.

Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en försvarare hos Fadern, Jesus Kristus, den rättfärdige.

Rom. 3:25, 8:34.

1 Tim. 2:5. Hebr. 7:24-25, 9:24.

2. Och han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens.

Joh. 4:42.

2 Kor. 5:18. Kol. 1:20. 1 Joh. 4:10f.

3. Om vi håller hans bud så vet vi därmed att vi känner honom.

4. Den som säger: Jag känner honom, och inte håller hans bud, är en lögnare och sanningen finns inte i honom. 1 Joh. 1:6, 4:20.

5. Men den som håller hans ord, i honom är verkligen Guds kärlek fullkomnad. Därav vet vi att vi är i honom. Joh. 13:35, 14:21f. 1 Joh. 4:12-13.

6. Den som säger sig förbli i honom är också skyldig att vandra så som han vandrade. Matt. 11:29. Joh. 15:4-5. Fil. 2:5. 1 Petr. 2:21.

7. Bröder*, jag skriver inget nytt bud till er, utan ett gammalt bud som ni har haft från begynnelsen. Det gamla budet är ordet som ni har hört från begynnelsen**. Joh. 3:11. 2 Joh. v. 5.

*UN: Älskade. **UN utelämnar: från begynnelsen.

8. Åter skriver jag till er ett nytt bud, som är sant i honom och i er, ty mörkret är förbi och det sanna ljuset lyser redan. Joh. 1:9, 8:12, 13:34. Joh. 15:12. Rom. 13:12.

9. Den som säger sig vara i ljuset och hatar sin broder är ännu kvar i mörkret. 1 Kor. 13:2. 2 Petr. 1:9. 1 Joh. 3:14-15.

10. Den som älskar sin broder förblir i ljuset, och i honom finns inget som är till anstöt. Joh. 12:35. 2 Petr. 1:10.

11. Men den som hatar sin broder är i mörkret och vandrar i mörkret och vet inte vart han går, ty mörkret har förblindat hans ögon.

12. Jag skriver till er, barn*, ty era synder är förlättna för hans namns skull. Luk. 24:47. Apg. 4:12, 10:43, 13:38.

*Ordagrant: små barn.

13. Jag skriver till er, fäder, ty ni har lärt känna honom som är från begynnelsen. Jag skriver till er, unga män, ty ni har segrat över den onde.

Jag skriver till er, barn*, ty ni har lärt känna Fadern. *Ordagrant: små barn.

14. Jag har skrivit till er, fäder, ty ni har lärt känna honom som är från begynnelsen. Jag har skrivit till er, unga män, ty ni är starka och Guds ord förblir i er och ni har segrat över den onde. Ef. 6:10.

15. Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen, så finns inte Faderns kärlek i honom. Rom. 12:2. Gal. 1:10. Jak. 4:4.

16. Ty allt det som är i världen, köttets begär och ögonens begär och ett högfärdigt levnadssätt, det kommer inte från Fadern utan från världen.

17. Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja förblir i evighet. Ps. 90:10. Jes. 40:6. 1 Kor. 7:31. 1 Petr. 1:24. Jak. 1:10.

18. Kära barn*, nu är den sista tiden. Och såsom ni har hört att Antikrist skall komma, så har också redan många antikrister trätt fram. Av detta förstår vi att det är den sista tiden.

Matt. 24:24. Apg. 20:29. 2 Thess. 2:3. *Ordagrant: små barn.

19. Från oss har de gått ut, men de var inte av oss. Ty om de hade varit av oss, hade de stannat kvar hos oss. Men detta skedde för att det skulle bli uppenbart att inte alla är av oss. Ps. 41:10. Apg. 20:30. 1 Kor. 11:19.

20. Men ni har blivit smorda av den Helige och vet allt*. Ps. 45:8, 133:2. Joh. 14:26. Hebr. 1:9. *UN: ni vet alla.

21. Jag har inte skrivit till er därför att ni inte vet sanningen, utan därför att ni känner den, och att ingen lögn kommer från sanningen.

22. Vem är lögnaren, om inte den som förnekar att Jesus är Kristus? Den är antikrist som förnekar Fadern och Sonen. 1 Joh. 4:3. 2 Joh. 7.

23. Var och en som förnekar Sonen har inte heller Fadern. Den som bekänner Sonen har också Fadern*.

Luk. 12:9. Joh. 15:23. 2 Tim. 2:12. 1 Joh. 4:15.

**KXII och några utgåvor av TR saknar den sista meningen.*

24. Låt därför det som ni har hört från begynnelsen förbli i er. Om det som ni har hört från begynnelsen förblir i er, så skall också ni förbli i Sonen och i Fadern.

25. Och detta är det löfte som han har lovat oss, det eviga livet.

26. Detta har jag skrivit till er om dem som förför er.

27. Och den smörjelse som ni har fått av honom förblir i er och ni har inte behov av att någon undervisar er. Utan såsom samma* smörjelse lär er om allting, så är det sant och inte lögn. Och såsom den har lärt er, så skall** ni förbli i honom.

Jer. 31:33-34. Joh. 14:26, 16:13. Hebr. 8:10-11.

**UN: hans. **UN utelämnar: skall.*

28. Och nu, kära barn*, förbli i honom, så att vi kan vara frimodiga när han uppenbaras och inte behöver skämmas inför honom vid hans återkomst**.

Mark. 8:38. 1 Joh. 3:2.

**Ordagrant: små barn. **grek.: parousia.*

29. Om ni vet att han är rättfärdig, så vet ni att var och en som gör det som är rättfärdigt är född av honom.

1 Joh. 3:7f.

3 Kapitlet

Skilnaden mellan Guds barn och djävulens barn. Broderlig kärlek.

Se vilken kärlek Fadern har skänkt oss, att vi får kallas Guds barn*. Därför känner världen inte oss, eftersom den inte känner honom.

Joh. 1:12, 16:3, 17:25. **UN tillägger: och det är vi.*

2. Mina älskade, vi är nu Guds barn,

och det är ännu inte uppenbart vad vi skall bli. Men det vet vi, att när han uppenbaras skall vi bli lika honom, ty vi skall få se honom som han är.

Jes. 56:5. Rom. 8:15f. 1 Kor. 13:12, 15:49.

2 Kor. 4:17, 5:7. Fil. 3:21. Kol. 3:4. 2 Petr. 1:4.

3. Och var och en som har detta hopp till honom renar sig, liksom han är ren.

4. Var och en som gör synd bryter också mot lagen, ty synd är brott mot lagen.

1 Joh. 5:17.

5. Och ni vet att han uppenbarades för att han skulle ta bort våra* synder, och synd finns inte i honom.

Jes. 53:4f. 2 Kor. 5:21. 1 Tim. 1:15. 1 Petr. 2:22f.

**UN utelämnar: våra.*

6. Var och en som förblir i honom syndar inte. Var och en som syndar har inte sett honom och inte lärt känna honom.

1 Joh. 2:4, 4:8f. 3 Joh. 11.

7. Kära barn*, låt ingen bedra er. Den som gör rätt är rättfärdig liksom han är rättfärdig.

1 Joh. 2:29.

**Ordagrant: små barn.*

8. Den som gör synd är av djävulen, ty djävulen har syndat från begynnelsen. Därför uppenbarades Guds Son, för att han skulle göra slut på djävulens gärningar.

Joh. 8:44.

9. Var och en som är född av Gud gör inte synd, ty Guds säd förblir i honom. Och han kan inte synda, eftersom han är född av Gud.

1 Petr. 1:23. 1 Joh. 5:18.

10. På grund av detta är det uppenbart vilka som är Guds barn och vilka som är djävulens barn: Var och en som inte gör det som är rättfärdigt är inte av Gud, och inte heller den som inte älskar sin broder.

1 Joh. 4:8f.

11. Ty detta är det budskap som ni har hört från begynnelsen, att vi

skall älska varandra,

Joh. 13:34, 15:12. 1 Thess. 4:9. 1 Joh. 2:7-8.

12. inte som Kain som var av den onde och slog ihjäl sin bror. Och varför slog han ihjäl honom? Därför att hans gärningar var onda men hans brors var rättfärdiga.

1 Mos. 4:8. Hebr. 11:4.

13. Var inte förvånade, mina bröder, om världen hatar er. Joh. 15:18-19, 17:14.

14. Vi vet att vi har gått över från döden till livet, ty vi älskar* bröderna. Den som inte älskar* sin broder** förblir i döden.

3 Mos. 19:17. 1 Joh. 2:9-11.

*grek. *agapáo*. **UN utelämnar: *broder*.

15. Var och en som hatar sin broder är en mördare, och ni vet att ingen mördare har evigt liv bestående i sig.

Matt. 5:21-22. Gal. 5:21.

16. Därigenom har vi lärt känna Guds kärlek, att han gav sitt liv för oss. Även vi är skyldiga att ge våra liv för bröderna.

Joh. 3:16, 15:13.

Rom. 5:8. Ef. 5:2f. 1 Joh. 4:9.

17. Men om någon som har denna världens tillgångar och ser sin broder lida nöd och stänger sitt hjärta för honom, hur kan då Guds kärlek förbli i honom?

5 Mos. 15:7. Luk. 3:11. 1 Joh. 4:20, 5:1.

18. Mina barn, låt oss inte älska med ord och inte heller med tungan, utan i handling och sanning. Jak. 2:15-16.

19. Och därav vet vi att vi är av sanningen och kan övertyga våra hjärtan inför honom.

20. Ty om vårt hjärta fördömer oss, så är Gud större än vårt hjärta och vet allt.

21. Mina älskade, om vårt hjärta inte fördömer oss, så har vi frimodighet inför Gud,

22. och vad vi än ber om får vi av honom, ty vi håller hans bud och gör det som är välbehagligt inför honom.

Ps. 10:17, 34:16f, 145:18.

Ords. 15:29, 28:9. Mark. 11:24. Jak. 1:5.

23. Och detta är hans bud, att vi skall tro på hans Sons, Jesu Kristi, namn och älska varandra, såsom han har befallt oss.

3 Mos. 19:18. Matt. 22:39.

Joh. 6:29, 17:3. 1 Petr. 4:8.

24. Den som håller hans bud förblir i honom, och han i honom. Och därav vet vi att han förblir i oss, genom Anden som han har gett oss.

Luk. 10:27. Joh. 13:34, 14:23, 15:10.

Rom. 8:9. 1 Joh. 4:12f.

4 Kapitellet

Uppmaning att pröva andarna. Broderlig kärlek och kärleken till Gud.

Mina älskade, tro inte varje ande utan pröva andarna, om de är från Gud. Ty många falska profeter har gått ut i världen.

1 Kon. 22:22. Jer. 29:8. Matt. 7:15-16, 24:4f. Apg.

20:28-29. Rom. 16:17. Ef. 5:6.

1 Thess. 5:21. 2 Petr. 2:1-2. 2 Joh. 7. Upp. 2:2.

2. Guds Ande skall ni känna igen på detta: Varje ande som bekänner att Jesus Kristus har kommit i köttet är från Gud.

1 Joh. 5:1.

3. Men varje ande som inte bekänner att Jesus Kristus har kommit i köttet*, är inte från Gud. Det är Antikrists ande, om vilken ni har hört skulle komma och som redan nu är i världen.

2 Thess. 2:7. 1 Joh. 2:18f.

*UN utelämnar: *Kristus har kommit i köttet*.

4. Kära barn, ni är från Gud och har segrat över dem, ty han som är i er är större än den som är i världen.

5. De är av världen. Därför talar de vad som är av världen, och världen hör dem. Joh. 3:31, 15:19.

6. Vi är av Gud. Den som känner Gud lyssnar på oss. Den som inte är av Gud lyssnar inte på oss. Därigenom känner vi sanningens Ande och villfarelsens ande. Joh. 8:47, 10:27.

7. Mina älskade, låt oss älska varandra, ty kärleken är av Gud och var och en som älskar är född av Gud och känner Gud.

8. Den som inte älskar känner inte Gud, ty Gud är kärlek. 1 Joh. 2:4, 3:6.

9. Genom detta uppenbarades Guds kärlek till oss, att han sände sin enfödde Son till världen, för att vi skulle leva genom honom. Joh. 3:16. Rom. 5:8, 8:32. 1 Joh. 3:16.

10. Detta är kärleken, inte att vi älskade Gud, utan att han älskade oss och sände sin Son till försoning för våra synder. Joh. 15:16. Rom. 3:24-25. Rom. 5:8f. 2 Kor. 5:19.

11. Mina älskade, om Gud så har älskat oss, är också vi skyldiga att älska varandra. Matt. 18:33. Joh. 15:12-13.

12. Ingen har någonsin sett Gud. Om vi älskar varandra förblir Gud i oss och hans kärlek är fullkomnad i oss. 2 Mos. 33:20. 5 Mos. 4:12. Joh. 1:18. 1 Tim. 1:17, 6:16. 1 Joh. 2:5.

13. Genom detta vet vi att vi förblir i honom och han i oss, för han har gett oss av sin Ande. Joh. 14:20. 1 Joh. 3:24.

14. Och vi har sett och vittnar att Fadern har sänt Sonen, världens Frälsare. Joh. 1:14, 3:17, 12:47 1 Joh. 1:1.

15. Var och en som bekänner att Jesus är Guds Son, i honom förblir Gud och han i Gud. Joh. 17:21. 1 Joh. 3:24.

16. Och vi har lärt känna och har trott den kärlek som Gud har till oss. Gud är kärlek och den som förblir i kärleken, han förblir i Gud, och Gud i honom.

17. I detta har kärleken blivit fullkomnad hos oss, så att vi har frimodighet på domens dag. Ty såsom han är, så är också vi i denna världen. Luk. 6:35-36. Jak. 2:13.

18. Rädsla finns inte i kärleken utan den fullkomliga kärleken driver ut rädslan, ty rädslan har att göra med straff, och den som är rädd är inte fullkomnad i kärleken.

19. Vi älskar* honom** därför att han först älskade oss.

*grek. *agapáo*. **UN: *utelämnar: honom*.

20. Om någon säger: Jag älskar Gud, och hatar sin broder, så är han en lögnare. Ty den som inte älskar sin broder som han ser, hur* kan han älska Gud som han inte har sett?

1 Joh. 2:4, 3:17. *UN: *han kan inte*.

21. Och det budet har vi från honom, att den som älskar Gud också skall älska sin broder.

3 Mos. 19:18. Matt. 22:37f. Joh. 13:34, 15:12. Ef. 5:2. 1 Thess. 4:9.

5 Kapitlet

Trons kraft. Guds vittnesbörd.

Bön och bönhörelse. Den nya födelsen.

Jesus sann Gud.

Var och en som tror att Jesus är Kristus, han är född av Gud, och var och en som älskar honom som födde, han älskar också den som är född av honom. Joh. 1:12. 1 Joh. 2:22-23, 4:2.

2. Därigenom vet vi att vi älskar

Guds barn, när vi älskar Gud och håller hans bud.

3. Ty detta är kärleken till Gud, att vi håller hans bud. Och hans bud är inte tunga.

Matt. 11:29-30.

Joh. 14:15f. 15:10. 2 Joh. 6.

4. Ty allt det som är fött av Gud bese-grar världen och detta är den seger som har bese-grat världen, vår tro.

Joh. 16:33.

5. Vem är den som bese-grar världen, utom den som tror att Jesus är Guds Son?

1 Kor. 15:57. 1 Joh. 4:4.

6. Han är den som kom genom vatten och blod, Jesus Kristus, inte bara med vatten, utan med vattnet och blodet. Och det är Anden som vittnar, eftersom Anden är sanningen.

7. Ty tre är de som vittnar i himlen: Fadern, Ordet och den Helige Ande, och dessa tre är ett*.

Matt. 28:19.

Joh. 1:1. Upp. 19:13. *UN utelämnar: i himlen:

Fadern, Ordet och den Helige Ande och dessa tre är ett.

8. Och tre är de som vittnar på jorden*: Anden, vattnet och blodet och de tre är ett**.

*UN utelämnar: Och tre är de som vittnar på jorden.

**KXII och bokstavligt: de tre är till ett.

9. Om vi nu tar emot människors vittnesbörd, så är Guds vittnesbörd större, för detta är Guds vittnesbörd, som* han har vittnat om sin Son.

Joh. 5:37, 8:17-18. *UN: att han har.

10. Den som tror på Guds Son har vittnesbördet inom sig. Den som inte tror Gud har gjort honom till en lögnare, eftersom han inte har trott det vittnesbörd som Gud har vittnat om sin Son.

Joh. 3:16f. Rom. 8:16.

11. Och detta är vittnesbördet: att Gud har gett oss evigt liv, och det livet är i hans Son.

Joh. 1:4.

12. Den som har Sonen har livet. Den som inte har Guds Son har inte livet.

Joh. 3:36, 5:24.

13. Detta har jag skrivit till er som tror på Guds Sons namn, för att ni skall veta att ni har evigt liv, och för att ni skall tro på Guds Sons namn*.

Joh. 20:31. *UN utelämnar: och för

att ni skall tro på Guds Sons namn.

14. Detta är den förtröstan som vi har till honom, att om vi ber om något efter hans vilja, så hör han oss.

Jer. 29:12. Matt. 7:8, 21:22.

Joh. 14:13, 15:7. 1 Joh. 3:21-22.

15. Och om vi vet att han hör oss vad vi än ber om, så vet vi att vi har det som vi bett honom om.

Luk. 11:9. Joh. 16:23

16. Om någon ser sin broder begå en synd som inte är en synd till döds, skall han be, och han skall ge honom liv, åt dem som inte begår synd till döds. Det finns en synd till döds. Jag säger inte att man skall be för den.

4 Mos. 15:30. 1 Sam. 2:25. Matt.

12:31-32. Mark. 3:28-29. Luk. 12:10. Hebr. 6:4, 10:26.

17. All orättfärdighet är synd, och det finns synd som inte är till döds.

1 Joh. 3:4.

18. Vi vet att var och en som är född av Gud inte syndar, utan den som är född av Gud aktar sig*, så att den onde inte kommer åt honom.

1 Joh. 3:9. *UN: bevarar honom.

19. Vi vet att vi är av Gud, och att hela världen är i det ondas våld.

20. Och vi vet att Guds Son har kommit och har gett oss förstånd, så att vi kan känna den Sanne, och vi är i den Sanne, i hans Son Jesus Kristus. Han är den sanne Guden och det eviga livet.

Luk. 24:45.

Joh. 17:3. Rom. 9:5.

21. Kära barn, håll er borta* från avgudarna. Amen**.

1 Kor. 10:14.

*KXII: vakta er. **UN utelämnar: Amen.

Johannes andra brev

*Förmaning att hålla kärleksbudet.
Varning för villolärare.*

Den äldste till den utvalda frun och hennes barn, vilka jag älskar i sanning, och inte bara jag, utan också alla som har lärt känna sanningen,

2. för sanningens skull som förblir i oss och som skall vara med oss i evighet.

3. Nåd, barmhärtighet och frid från Gud, Fadern, och från Herren* Jesus Kristus, Faderns Son, skall vara med er** i sanning och kärlek. Tit. 1:4.

*UN utelämnar: Herren. **UN: oss.

4. Jag är mycket glad att jag har funnit bland dina barn dem som vandrar i sanningen, efter det bud som vi har fått av Fadern.

5. Och nu ber jag dig, kära fru, inte så att jag skriver ett nytt bud till dig, utan det som vi haft från början, att vi skall älska varandra.

Joh. 13:34, 15:12. Ef. 5:2. 1 Thess. 4:9.

1 Petr. 4:8. 1 Joh. 2:7-8, 3:11f, 4:21.

6. Ja, detta är kärleken, att vi vandrar efter hans bud. Detta är budet som ni har hört från begynnelsen, att ni skall vandra i det. Joh. 15:10.

7. Ty många bedragare har gått ut i världen, vilka inte bekänner att Jesus Kristus har kommit i köttet. En sådan är bedragaren och antikrist.

Matt. 24:5f. 2 Petr. 2:1. 1 Joh. 2:18f, 4:1-3.

8. Ge akt på er själva, så att vi* inte förlorar det vi har arbetat för, utan att vi* får full lön. *UN: ni.

9. Var och en som överträder* och inte förblir i Kristi lära, han har inte Gud. Den som förblir i Kristi** lära, han har både Fadern och Sonen.

1 Joh. 2:23. *UN: går framåt. **UN: hans.

10. Om någon kommer till er och inte har den läran med sig, så ta inte emot honom i ert hem, och hälsa honom inte heller. Rom. 16:17. 1 Kor. 5:11, 16:22. Gal. 1:8-9. 2 Tim. 3:5. Tit. 3:10.

11. Ty den som hälsar honom gör sig delaktig i hans onda gärningar.

12. Jag har mycket att skriva till er, men jag vill inte göra det med papper och bläck, utan jag hoppas att få komma till er och tala med er muntligen, så att vår glädje kan bli fullkomlig. Joh. 17:13. 1 Joh. 1:4. 3 Joh. 13.

13. Din utvalda systems barn hälsar dig. Amen*. *UN utelämnar: Amen.

Johannes tredje brev

Johannes gläder sig över att Gajus vandrar i sanningen, klagar över Diotrefes och ger ett gott vittnesbörd åt Demetrius. Hälsningar.

Den äldste till den älskade Gajus, som jag älskar i sanningen.

2. Älskade, jag önskar att det går väl för dig i allt och att du är frisk, liksom det står väl till med din själ.

3. Ty jag blev mycket glad när bröderna kom och vittnade om den sanning som finns hos dig, hur du lever i sanningen. 2 Joh. 4.

4. Jag har ingen större glädje än att jag får höra att mina barn vandrar i sanningen.

5. Älskade, du handlar trofast i allt vad du gör för bröderna och för främlingarna, 1 Joh. 3:11.

6. som har vittnat inför församlingen om din kärlek och du gör väl om du hjälper dem vidare på ett för Gud värdigt sätt.

7. Ty för hans namns* skull har de gått ut och har inte tagit emot något från hedningarna. *UN: Namnets.

8. Vi är därför skyldiga att ta emot* sådana, så att vi kan bli medarbetare för sanningen. *UN: sörja för.

9. Jag har skrivit till församlingen, men Diotrefes, som vill vara den främste bland dem, tar inte emot oss.

10. Därför, om jag kommer, vill jag påminna om de gärningar som han gör, hur han med elakt tal förtalar oss. Och inte nog med det, han tar själv inte emot bröderna och hindrar andra som vill göra det och driver ut dem ur församlingen.

11. Älskade, följ inte efter det som är ont utan det som är gott. Den som gör det goda är av Gud men den som gör det onda har inte sett Gud.

Ps. 37:27. Jes. 1:16. 1 Petr. 3:11. 1 Joh. 3:6f.

12. Demetrius har gott vittnesbörd av alla, ja, av sanningen själv. Också vi kan vittna om honom och ni* vet att vårt vittnesbörd är sant. *UN: du.

13. Jag hade mycket mer att skriva, men jag vill inte skriva till dig med bläck och penna. 2 Joh. 12.

14. Men jag hoppas att snart få se dig och då skall vi muntligen tala med varandra.

15. Frid vare med dig. Vännerna hälsar dig. Hälsa vännerna var och en vid sitt namn.

Jakobs brev

1 Kapitel

Uppmaning till tålmod i prövningen och till att vara ordets görare. Syndens och goda gåvors ursprung.

Jakob, Guds och Herrens Jesu Kristi tjänare, hälsar de tolv stammarna i församlingen. Joh. 7:35. 1 Petr. 1:1.

2. Mina bröder, håll det för ingenting annat än glädje när ni råkar ut för alla slags prövningar, Matt. 5:11-12.

Apg. 5:41. Hebr. 10:34. 1 Petr. 1:6.

3. och vet, att när er tro provas, så leder det till uthållighet.

Rom. 5:3. 1 Petr. 1:7.

4. Men låt uthålligheten ha med sig ett fullbordat verk, för att ni skall vara fullkomliga och hela, utan någon brist.

5. Om någon av er saknar visdom, skall han be till Gud som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den. Ords. 2:3. Jer. 29:12.

Matt. 7:7-8. Luk. 11:9. Joh. 14:13, 15:7. Jak. 5:16.

6. Men han skall be i tro utan att tvivla. Ty den som tvivlar liknar havets våg, som drivs av vinden och kastas hit och dit.

Mark. 11:24. Joh. 16:23. 1 Joh. 3:22, 5:14-15.

7. En sådan människa skall inte tro att han kan få något av Herren.

8. En tvehågsen* man är ostadig på alla sina vägar.

*Ordagrant: Dubbelsjälad, dvs en man vars själ dras åt två håll.

9. Men en broder som är ringa kan berömma sig av sin höghet

10. och den som är rik av sin ringhet, för såsom blommorna i gräset skall han försvinna.

Job 14:2. Ps. 10:3f, 102:12. Ps. 103:15. Jes. 40:6. 1 Kor. 7:31. 1 Petr. 1:24. 1 Joh. 2:17. Jak. 4:14.

11. Solen går upp med sin hetta och gräset torkar bort och dess blommor faller av och dess sköna fågning förgår. Så skall även den rike vissna bort på sina vägar.

12. Salig är den man som uthärdar prövningen. Ty när han har bestått provet skall han få livets krona, som Herren* har lovat dem som älskar honom.

Job 5:17. Ords. 3:11. Matt. 10:22, Matt. 19:28-29. 2 Tim. 4:7-8. Hebr. 12:5.

1 Petr. 3:14. Upp. 2:10, 3:19.

* KXII: Gud. UN utelämnar: Herren.

13. Ingen som blir frestad får säga: Jag blir frestad av Gud. Ty Gud kan inte frestas av det onda och frestar inte heller någon.

14. Utan var och en frestas, när han dras och lockas av sitt eget begär.

15. Därefter, sedan begäret har blivit havande, föder det synd, och när synden är fullmogen föder den död.

Rom. 6:23.

16. Låt inte bedra er, mina älskade bröder.

17. Varje god gåva och varje fullkomlig gåva är från ovan och kommer ner från ljusets Fader, hos vilken ingen förändring finns, och ingen växling mellan ljus och mörker.

Ords. 2:6. Jes. 14:27, 46:10. Mal. 3:6. Joh. 3:27. Rom. 11:29. 1 Kor. 4:7.

18. Efter sin vilja har han fött oss genom sanningens ord, för att vi skulle vara en förstlingsfrukt bland dem han skapat.

Joh. 1:13, 3:3f.
1 Kor. 4:15. Gal. 4:19. 1 Petr. 1:23.

19. Därför*, mina älskade bröder, skall varje människa vara snar till att höra, sen till att tala och sen till vrede.

Ords. 17:27. *UN: Detta vet ni.

20. Ty en mans vrede åstadkommer inte det som är rätt inför Gud.

Pred. 7:10.

21. Lägg därför bort all orenhet och all ondska, och ta ödmjukt* emot ordet som är inplanterat i er och som kan frälsa era själar.

Luk. 8:11. Rom. 1:16, 13:12. 1 Kor. 3:6.
Kol. 3:8. 1 Petr. 2:1. *KXII: med saktmodighet.

22. Men var ordets görare och inte bara dess hörare, annars bedrar ni er själva.

Matt. 7:21f. Luk. 11:28.
Rom. 2:13. 1 Joh. 3:7.

23. Ty om någon är ordets hörare och inte dess görare, så är han lik en man som betraktar sitt* ansikte i en spegel,

Matt. 7:26f. Luk. 6:47.
*Ordagrant: hans skapade livs ansikte.

24. ty när han har betraktat sig själv, går han därifrån och glömmer genast hur han var.

25. Men den som ser in i frihetens fullkomliga lag och blir kvar i den, han är inte en glömsk hörare utan en verklig görare, han kommer att bli välsignad* i det han gör.

Matt. 5:19. Joh. 13:17. Jak. 2:12. *KXII.: varder salig.

26. Om någon bland* er tror sig vara gudfruktig och inte styr sin tunga utan bedrar sitt hjärta, så är hans gudstjänst ingenting värd.

Ps. 34:14.
1 Petr. 3:10. Jak. 3:6. *UN utelämnar: bland er.

27. Detta är en ren och fläckfri gudstjänst inför Gud och Fadern, att besöka föräldralösa barn och änkor

i deras nöd och hålla sig obesmittad av världen.

2 Kapitlet

*Varning för att ha anseende till personen.
Skillnaden mellan levande och död tro.*

Mina bröder, ni kan inte göra skillnad på människor, samtidigt som ni tror på vår Herre Jesus Kristus, härlighetens *Herre**.

*Herre saknas i den grekiska grundtexten

2. Ty om det i er församling kommer in en man med en guldring på fingret och i fina kläder, och det samtidigt kommer in en fattig man i smutsiga kläder,

3. och ni då visar den uppmärksamhet vilken bär de fina kläderna och säger till honom: Sitt du här på en bra plats, men säger till den fattige: Stå du där, eller: Sitt du här vid mina fötter.

4. Har ni då inte varit partiska och blivit domare med onda tankar?

5. Hör på, mina kära bröder. Har inte Gud utvalt de fattiga i denna världen till att vara rika i tron och bli arvingar till riket som han har lovat dem som älskar honom?

2 Mos. 20:6. 1 Sam. 2:30. Ords. 8:17.

Matt. 5:3. Luk. 12:21. Joh. 7:48.

1 Kor. 1:26, 2:9. Jak. 1:12.

6. Men ni har föraktat den fattige. Är det inte de rika som förtrycker er och drar er inför domstolar?

7. Är det inte de som smädar det dyrbara namnet som ni har blivit uppkallade efter?

8. Om ni fullgör den konungliga lagen enligt Skriften: Du skall älska

din nästa som dig själv, så gör ni rätt.

3 Mos. 19:18. Matt. 22:39. Mark. 12:31.

Rom. 13:8-9. Gal. 5:14. Ef. 5:2. 1 Thess. 4:9.

9. Men om ni gör skillnad på människor begår ni synd och blir av lagen avslöjade såsom överträdare.

3 Mos. 19:15. 5 Mos. 1:17, 16:19.

10. Ty den som håller hela lagen men felar i ett är skyldig till allt.

5 Mos. 27:26. Gal. 3:10.

11. För den som sade: Du skall inte begå äktenskapsbrott*, har också sagt: Du skall inte döda. Om du nu inte begår äktenskapsbrott men dödar, så har du blivit en lagöverträdare.

2 Mos. 20:13-14.

5 Mos. 5:17. **KXII: hor.*

12. Tala och gör såsom de som skall dömas efter frihetens lag.

Jak. 1:25.

13. Ty domen skall utan barmhärtighet drabba den som inte har visat barmhärtighet. Men barmhärtigheten triumferar över domen.

Matt. 6:15, 18:35, 25:31f.

Mark. 11:25. Luk. 16:25.

14. Vad hjälper det, mina bröder, om någon säger sig ha tro men inte har gärningar? Kan tron frälsa honom?

Matt. 7:26. Jak. 1:23.

15. Om en broder eller syster är naken och saknar mat för dagen,

Luk. 3:11. 1 Joh. 3:17.

16. och någon av er säger till dem: Gå i frid, värm er och ät er mätta, men inte ger dem vad deras kropp behöver, vad hjälper det?

1 Joh. 3:18.

17. Så är det också med tron. Om den inte har gärningar, är den död i sig själv.

18. Nu säger kanske någon: Du har tro och jag har gärningar. Visa mig din tro utan dina* gärningar, så vill jag visa dig min tro genom mina gärningar.

**UN utelämnar: dina.*

19. Du tror att Gud är en. Det gör du rätt i. Också de onda andarna* tror det och bävar.

Mark. 1:24. Luk. 4:34.

**se not i Matt. 8:28, 31.*

20. Men vill du inte inse, du fåfängliga människa, att tron utan gärningar är död*?

**UN: värdelös.*

21. Blev inte Abraham, vår far, rättfärdigad genom gärningarna, när han offrade sin son Isak på altaret?

1 Mos. 22:9f.

22. Du ser att tron samverkade med hans gärningar, och att genom gärningarna blev tron fullbordad.

Hebr. 11:17.

23. Så uppfylldes Skriften som säger: Abraham trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet och han blev kallad Guds vän.

1 Mos. 15:6. 2 Krön. 20:7.

Jes. 41:8. Rom. 4:3. Gal. 3:6.

24. Ni ser alltså att en människa blir rättfärdiggjord genom gärningar, och inte bara genom tro.

25. Var det inte på samma sätt med skökan Rahab, blev hon inte genom gärningarna förklarad rättfärdig, när hon tog emot sändebuden och släppte ut dem en annan väg?

Jos. 2:1f, 6:23. Hebr. 11:31.

26. Därför, liksom kroppen utan ande är död, så är också tron utan gärningar död.

3 Kapitlet

Tungans missbruk. Visheten ovanifrån.

Mina bröder, inte många av er bör bli lärare. Ni vet att vi skall få en strängare dom.

2. Ty vi felar alla på många sätt. Om någon inte felar i ord, är han en fullkomlig man som också kan tygla hela sin kropp. Ps. 34:14. Ords. 20:9.

Pred. 7:21. 1 Petr. 3:10. 1 Joh. 1:8. Jak. 1:26.

3. Se, vi lägger betsel i hästarnas mun, för att de skall lyda oss, och vi styr hela deras kropp. Ps. 32:9.

4. Se också på fartygen som är så stora och drivs av starka vindar. Ändå styrs de dit rorsmannen vill med ett mycket litet roder.

5. Så är också tungan en liten lem men kan skryta över stora ting. Tänk på hur en liten eld kan sätta en stor skog i brand!

Ps. 12:4-5, 73:8-9.
Ords. 12:18, 15:2.

6. Också tungan är en eld, en värld av orättfärdighet. Så är tungan den bland våra lemmar som smutsar ner hela kroppen och sätter livshjulet* i brand, och är själv antänd av helvetet**.

Matt. 15:11f. Mark. 7:15f. *KXII: vår umgängelse.
Alt. övers.: naturens gång. **grek: gehenna.

7. Ty varje slag av fyrfotadjur och fåglar och ormar och djur som är i havet, kan tämjas och har blivit tämjda av människan.

8. Men tungan kan ingen människa tämja. Den är ostyrig och ond och full av dödligt gift.

9. Med den välsignar vi Gud* och Fadern, och med den förbannar vi människorna, som är skapade till Guds avbild.

1 Mos. 1:26-27, 9:6.
*UN: Herren.

10. Från samma mun kommer välsignelse och förbannelse. Så får det inte vara, mina bröder.

11. Inte ger väl en källa från samma åder både sött och bittert vatten?

12. Inte kan väl ett fikonsträd, mina

bröder, bära oliver eller ett vinträd fikon? Så kan inte heller en källa ge både salt och sött vatten*.

*UN: salt källa ge sött vatten.

13. Vem är vis och klok bland er? Han bör med sitt goda uppförande visa det i handling, i den saktmodighet* som hör visheten till.

*se not Tit. 3:2.

14. Men om ni har bitter avund* och stridslustnad i ert hjärta, så ska ni inte förhäva er och ljuga emot sanningen.

Rom. 13:13. *KXII: nit.

15. Sådan vishet kommer inte från ovan utan är jordisk, oandlig* och demonisk.

1 Kor. 2:6-7.

*Alt. övers.: själisk. De som inte har Anden, se Jud. v.19.

16. Ty där det finns avund* och stridslustnad, där råder också oordning och allt möjligt ont.

1 Kor. 3:3. Gal. 5:19-21. *KXII: nit.

17. Men visheten som är från ovan, är först ren och sedan fridsam, mild*, villig att ge med sig, fylld av barmhärtighet och goda frukter, fri från partiskhet och hyckleri.

*KXII: saktmodig.

18. Och rättfärdighetens frukt blir sådd i frid åt dem som skapar frid.

Gal. 6:8.

4 Kapitel

*Uppmaning till fridsamhet och ödmjukhet.
Hinder för bönhörelse.*

V arifrån kommer strider och tvister bland er? Kommer de inte från era begär som för krig i era lemmar?

Rom. 1:23. 1 Petr. 2:11.

2. Ni har begär men får inget, ni dödar* och är avundsjuka, men kan ändå inget vinna, ni strider och för

krig, men** ni har inget, därför att ni inte ber.

Job 35:12. Ps. 66:18.

Ords. 1:28. Jer. 11:11. Mik. 3:4.

*KXII: ni har nit. **UN utelämnar: men.

3. Ni ber och får inget, därför att ni ber illa, för att slösa bort det i njutningar.

1 Joh. 3:22, 5:14.

4. Ni äktenskapsbrytare och äktenskapsbryterskor*, vet ni inte att vänskap med världen är fiendskap mot Gud? Den som vill vara världens vän blir Guds fiende.

Joh. 15:19, 17:14.

Rom. 8:8. Gal. 1:10. 1 Joh. 2:15. *KXII: horkarlar och horkvinnor. UN utelämnar: äktenskapsbrytare och.

5. Eller menar ni, att det är tomma ord då Skriften säger: Med avund* längtar Anden som bor i oss?

Gal. 5:17. *KXII: begärar emot hatet.

6. Men större är den nåd han ger, därför heter det: Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd.

Ords. 3:34.

Matt. 23:12. Luk. 1:52. 1 Petr. 5:5.

7. Underordna er därför Gud. Stå emot djävulen, så skall han fly bort från er.

Ef. 4:27. 1 Petr. 5:9.

8. Närma er Gud, så skall han närma sig er. Rena era händer, ni syndare, och gör era hjärtan rena, ni tvehågsna*.

Jes. 1:16-18. Sak. 1:3. Jak. 1:8.

*Dubbelsjälad, dvs en man vars själ dras åt två håll.

9. Känn ert elände och sörj och gråt. Låt ert skratt vända sig i sorg, och er glädje i bedrövelse.

Matt. 5:4. Luk. 6:21f.

10. Ödmjuka er inför Herren, så skall han upphöja er.

Job 22:29.

Jes. 66:2. Luk. 14:11.

11. Förtala inte varandra, bröder. Den som förtalar sin broder och dömer sin broder, han förtalar lagen och dömer lagen. Men dömer du lagen så är du inte lagens görare utan dess domare.

Matt. 7:1.

Rom. 2:1. 1 Kor. 4:5.

12. Ty en är lagstiftaren* som kan frälsa och förgöra. Vem är du, som dömer en annan?

Rom. 14:4.

*UN tillägger: och domare.

13. Och nu, till er som säger: I dag eller i morgon skall vi resa till den eller den staden, och där skall vi stanna ett år och göra affärer och tjäna pengar.

Ords. 27:1. Luk. 12:18.

14. Ni som inte vet vad som kan ske i morgon. Ty vad är ert liv? Det är bara en rök, som för en liten stund syns och sedan försvinner.

Jes. 40:6. 1 Kor. 7:31. 1 Petr. 1:24.

1 Joh. 2:17. Jak. 1:10.

15. I stället borde ni säga: Om Herren vill och vi får leva så skall vi göra det eller det.

Apg. 18:21.

1 Kor. 4:19. Hebr. 6:3.

16. Men nu skryter ni i ert högmod. Allt sådant skryt är av ondo.

17. Den som därför vet att göra det som är gott och inte gör det, för honom är det synd.

Luk. 12:47.

Joh. 9:41. Rom. 1:20f, 2:17f.

5 Kapitlet

*Dom över de rika som utnyttjar andra.
Tålmodets lön. Varning för att svära.
Bönens kraft.*

Och nu, ni rika: Gråt och jämra er över de olyckor som skall komma över er.

Ords. 11:28.

2. Er rikedom är förmultnad och era kläder har blivit förtärda av mal.

Matt. 6:19-20.

3. Ert guld och silver är förrostat, och rosten därpå skall vara ett vittnesbörd mot er och skall som en eld

förtära ert kött. Ni har samlat er skatter i de sista dagarna.

4. Se, den lön som ni genom bedrägeri har undanhållit arbetarna som har bärgat era åkrar, den ropar, och skördemännens rop har nått Herren Sebaots öron.

3 Mos. 19:13.

5 Mos. 24:14-15. Job. 24:10-11.

5. Ni har levt i lyx och njutning* på jorden. Ni har gött era hjärtan såsom** på en slaktdag.

Job 21:13.

Luk. 12:19, 16:19f. *KXII: vållust. **UN utelämnar: såsom.

6. Ni har dömt och dödat den rättfärdige, och han gjorde inget motstånd mot er.

7. Var därför tåliga, bröder, ända fram till Herrens återkomst*. Se, jordbrukaren väntar efter jordens dyrbara skörd, och väntar med tålmod på den, till dess han får tidigt och sent regn.

5 Mos. 11:14.

Joel 2:23. *grek. parousia.

8. Så var också ni tåliga. Styrk era hjärtan, ty Herrens återkomst* är nära.

*grek. parousia.

9. Klaga inte på varandra, bröder, för att ni inte skall bli fördömda*. Se, domaren står för dörren.

*UN: dömda.

10. Mina bröder, ta profeterna som talade i Herrens namn till föredöme i lidande och tålmod.

Matt. 5:12.

11. Se, vi prisar dem saliga som håller ut. Om Jobs tålmod har ni hört, och Herrens slut har ni sett, ty Herren är rik på barmhärtighet och medlidande.

Job 1:21-22, 42:10. Ps. 103:8.

12. Men framför allt, mina bröder, svär ingen ed, varken vid himlen eller vid jorden, inte heller någon annan

ed, utan låt ert ja vara ja, och ert nej vara nej, för att ni inte skall falla under domen*.

Matt. 5:34f.

*KXII: hyckleri.

13. Är det någon som lider bland er skall han be. Är någon glad, skall han sjunga lovsånger*.

Ef. 5:19.

*KXII: psalmer

14. Är någon bland er sjuk, skall han kalla till sig församlingens äldste och låta dem be över honom och smörja honom med olja i Herrens namn.

Mark. 6:13, 16:18.

15. Och trons bön skall hela* den sjuke, och Herren skall resa upp honom. Och om han har begått synder, skall han få förlåtelse för dem.

*KXII: hjälpa.

16. Bekänn era överträdelser* för varandra och be för varandra, så att ni blir helade. En rättfärdig mans innerliga** bön förmår uträtta mycket.

Jak. 1:5. *UN: Bekänn därför era synder.

KXII: Bekänn inbördes synderna. **KXII: allvarliga.

17. Elia var en människa som vi, och när han i bön bad att det inte skulle regna, så regnade det inte på jorden under tre år och sex månader.

1 Kon. 17:1. Luk. 4:25.

18. Sedan bad han igen och himlen gav regn och jorden bar sin gröda.

1 Kon. 18:41f.

19. Bröder, om någon bland er kommer bort från sanningen och någon omvänder honom,

Matt. 18:15.

20. så skall han veta, att den som omvänder en syndare från hans villoväg frälser en* själ från döden och skyler över en mängd av synder.

Ords. 10:12. 1 Petr. 4:8. *UN: hans själ.

Judas brev

Varning för falska lärare med påminnelse om forna tiders straffdomar över människor och fallna änglar. Uppmaning till fasthet i tron. Moses kropp och Enoks profetia.

Judas, Jesu Kristi tjänare och Jakobs bror, till de kallade, som i Gud, Fadern, är helgade* och bevarade i Jesus Kristus.

Joh. 17:11. 1 Petr. 1:5.
*UN: älskade.

2. Må barmhärtighet och frid och kärlek överflöda hos er.

3. Älskade, när jag i min stora iver ville skriva till er om den gemensamma frälsningen, har jag funnit det nödvändigt att skriva till er och uppmana er att kämpa allvarligt för den tro som en gång har blivit överlämnad åt de heliga.

Fil. 1:27. 1 Tim. 1:18, 6:12. 2 Tim. 4:7.

4. Ty några människor har smugit sig in obemärkt, som för länge sedan var uppskrivna till denna dom, ogudaktiga människor som förvränger vår Guds nåd till ett liv i skamlös synd och förnekar den ende Härskaren, Gud*, och vår Herre Jesus Kristus.

Tit. 1:16. 1 Petr. 2:8.
2 Petr. 2:1f. **UN utelämnar: Gud.*

5. Men jag vill påminna er, fastän ni redan en gång fått veta detta*, att då Herren hade räddat folket ur

Egypten, förgjorde han sedan dem som inte trodde.

4 Mos. 14:29, 26:64.
Ps. 106:26. 1 Kor. 10:5. Hebr. 3:18-19.
*UN: redan vet allt.

6. Och de änglar som inte behöll sitt ursprung*, utan övergav sin egen boning, dem har han med eviga bojer förvarat i mörkret till domen på den stora dagen.

Joh. 8:44. 2 Petr. 2:4.
*KXII: furstendöme.

7. Så har också Sodom och Gomorra och städerna där omkring, som på samma sätt som de bedrev otukt och gick efter främmande kött, blivit satta till ett exempel och lider den eviga eldens straff.

1 Mos. 19:24. 5 Mos. 29:23. Jes. 13:19.
Jer. 20:16, 50:40. Klag. 4:6. Hes. 16:49.
Amos 4:11. Luk. 17:29. 2 Petr. 2:6.

8. På samma sätt befläcker också dessa drömmare köttet, och föraktar herradömet och hädar väldigheterna.

2 Petr. 2:10.

9. Men när överängeln Mikael kom i strid med djävulen och tvistade om Moses kropp, vågade han inte uttala någon smädande dom, utan sade: Må Herren straffa dig.

Dan. 10:13.
2 Petr. 2:11. Upp. 12:7.

10. Men dessa smädar det som de inte vet något om. Och det som de kan av naturen, liksom djur utan förnuft, i det fördärvar de sig själva.

2 Petr. 2:12.

11. Ve dem! Ty de har slagit in på Kains väg och har för lörens skull fallit i Bileams* villfarelse och gått förlorade i Koras uppror.

1 Mos. 4:8. 4 Mos. 16:1, 22:7f.
2 Petr. 2:15.1 Joh. 3:12. *KXII: Balaam.

12. Dessa är skamfläckar vid era kärleksmåltider, när de deltar i era måltider och bara förser sig själva utan att skämmas. De är moln utan vatten, som drivs omkring* av vindarna, träd utan frukt på senhösten, dubbelt döda, upprekta med rötterna.

Ords. 25:14. 2 Petr. 2:13f.
*UN: som drivs bort.

13. De är vilda havsvågor som kastar upp sin egen skamlöshet som skum. Irrande stjärnor, åt vilka det svarta mörkret är förvarat för evigt.

Jes. 57:20. 2 Petr. 2:17.

14. Om dessa har också Enok, den sjunde från Adam, profeterat och sagt: Se, Herren kommer med sina mångtusent heliga

1 Mos. 5:22. Dan. 7:10.
Apg. 1:11. 1 Thess. 1:10. 2 Thess. 1:10. Upp. 1:7.

15. för att hålla dom över alla och straffa* alla som är ogudaktiga bland dem, för alla deras ogudaktiga gärningar som de i sin gudlöshet har gjort och för alla de hårda ord som ogudaktiga syndare har talat mot honom.

Matt. 12:36, 25:31. 2 Thess. 1:7.
*Alt. övers.: överbevisa.

16. Det är dessa som knotar och klagar, och som vandrar efter sina begär. Och deras mun talar stora ord, och de smickrar personer för sin egen nyttas skull.

2 Petr. 2:18.

17. Men ni, mina älskade, kom ihåg de ord som har blivit förutsagda av vår Herre Jesu Kristi apostlar,

Apg. 20:29. 1 Tim. 4:1.
2 Tim. 3:1, 4:3. 2 Petr. 3:2.

18. hur de sade till er: I den sista tiden skall det komma bespottare, som följer sina egna ogudaktiga begär.

19. Dessa är de som själva skapar splittring, köttsligt sinnade*, som inte har Anden.

Ords. 18:1. Hes. 14:7.
Hos. 4:14, 9:10. 1 Kor. 2:14. *Alt. övers.: själiska, oandliga.

20. Men ni, mina älskade, uppbygg er själva genom er allraheligaste tro och be i den Helige Ande,

21. Se till att ni blir bevarade i Guds kärlek, medan ni väntar på vår Herre Jesu Kristi barmhärtighet till evigt liv.

22. Och gör denna åtskillnad*, att ni förbarmar er över somliga,

*UN: sådana som tvivlar skall ni vara barmhärtiga mot.

23. och andra skall ni med fruktan* rädda och rycka dem ur elden**, och till och med hata denna livklädnad som är nersmutsad av köttet.

Rom. 11:14. 1 Tim. 4:13f. Jak. 5:20. Upp. 3:4.
*UN utelämnar fruktan. **UN tillägger: men andra skall ni förbarma er över med fruktan.

24. Men honom, som förmår bevara er från fall och ställa er fläckfria inför sin härlighet i stor glädje,

Rom. 16:25.

25. den ende vise* Gud, vår Fräl-sare**, vare ära och majestät, valde och makt*** både nu och i all evighet. Amen.

Rom. 16:27. 1 Tim. 1:17.
*UN utelämnar: vise. **UN tillägger: genom Jesus Kristus, vår Herre. ***UN tillägger: före all tid.

Johannes Uppenbarelse

1 Kapitlet

Johannes hälsar församlingarna. Kristus uppenbarar sig för Johannes och befäller honom att skriva vad han har sett.

Detta är Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom för att visa för sina tjänare vad som snart måste ske. Och han gjorde det känt genom att sända sin ängel till sin tjänare Johannes,

2. som har vittnat om Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, och allt det han såg.

3. Salig är den som läser och de som hör profetians ord och som håller fast vid det som är skrivet där. Ty tiden är nära.

Rom. 13:11. 1 Petr. 4:7.
Jak. 5:8. Upp. 2:10, 22:7.

4. Johannes till de sju församlingarna i Asien: Nåd vare med er och frid från honom som är och som var och som skall komma, och från de sju andarna som är inför hans tron,

2 Mos. 3:14. Upp. 3:1, 5:6, 11:17, 16:5.

5. och från Jesus Kristus, det trogna vittnet, den förstfödde från de döda och fursten över jordens kungar. Honom som älskat oss och renat* oss från våra synder med sitt blod,

Apg. 20:28. 1 Kor. 15:20. Hebr. 9:12-14. 1 Joh. 1:7-9.
Upp. 3:14, 5:9, 17:14. *UN: älskar och har löst.

6. och gjort oss till kungar* och

präster åt Gud och sin Fader, honom tillhör äran och herraväldet i evigheternas evigheter. Amen.

1 Petr. 2:5-9. Upp. 5:10, 20:6. *UN: kungadöme.

7. Se, han kommer med skyarna och varje öga skall se honom, också de som har genomborrat honom och alla jordens stammar skall jämra sig över honom. Ja, amen.

Dan. 7:13. Sak. 12:20:6. *UN: kungadöme.
Joh. 19:37. Apg. 1:11. 1 Thess. 1:10.

8. Jag är A och O*, begynnelsen och änden**, säger Herren***, han som är, som var och som skall komma, den Allsmäktige.

Jes. 41:4, 48:12. Upp. 21:6. *Alfa och Omega är den första och den sista bokstaven i det grekiska alfabetet.
**UN utelämnar: begynnelsen och änden.
***UN tillägger: Gud.

9. Jag, Johannes, som både* är er broder, och delaktig i lidandet och i riket och Jesu Kristi ståndaktighet, var på den ö som kallas Patmos för Guds ords skull och för Jesu Kristi** vittnesbörds skull.

Rom. 8:17. Fil. 1:7. 2 Tim. 1:8-12. *UN och KXII utelämnar: både. **UN utelämnar: Kristus.

10. Jag var i Anden på Herrens dag och jag hörde bakom mig en stark röst som av en basun,

Upp. 4:2.

11. som sade: Jag är A och O, den förste och den siste*. Skriv ner i en bokrulle vad du ser, och sänd den till de sju** församlingarna, som är i Asien***: till Efesus och till Smyrna

och till Pergamus och till Tyatira och till Sardes och till Filadelfia och till Laodicea.

Upp. 1:8, 22:13.

*UN utelämnar: Jag är A och O, den förste och den siste. **KXII och några utgåvor av TR utelämnar: sju.

***UN utelämnar: som är i Asien.

12. Och jag vände mig om för att se rösten som talade till mig. Och när jag vände mig om, såg jag sju ljusstakar av guld

13. och mitt ibland de sju* ljusstakarna en som var lik Människosonen, klädd i en fotsid klädnad och med ett bälte av guld kring bröstet.

Hes. 1:28. Dan. 7:13. Upp. 1:1, 14:14.

*UN utelämnar: sju. KXII tillägger: gyllene.

14. Hans huvud och hår var vitt som ull, så vitt som snö, och hans ögon var som eldslågor. Dan. 7:9. Upp. 19:12.

15. Och hans fötter var såsom skinnande malm som glöder i ugnen, och hans röst var som dånet av många vatten.

16. I sin högra hand hade han sju stjärnor och ut från hans mun gick ett skarpt tvegggat svärd, och hans ansikte var såsom solen, när den skiner i sin kraft.

Jes. 49:2. Ef. 6:17.

Hebr. 4:12. Upp. 2:12-16, 3:1, 19:15-21.

17. Och när jag såg honom föll jag ner som död för hans fötter. Men han lade sin högra hand på mig och sade till mig: Var inte förskräckt! Jag är den förste och den siste

Jes. 44:6. Dan. 8:18, 10:10.

Joh. 8:24f.

18. och han som lever. Och jag var död, men se, jag lever i evigheternas evigheter. Amen*. Och jag har nycklarna till dödsriket** och döden.

Job 12:14. Ps. 68:21. Rom. 6:9. Upp. 3:7, 20:1.

*UN utelämnar: Amen. **KXII: helvetet.

19. Skriv* det du har sett, vad som nu är och vad som skall ske härefter.

*UN: Därför skriv.

20. Detta är hemligheten med de sju stjärnorna som du har sett i min högra hand, och de sju ljusstakarna av guld: De sju stjärnorna är de sju församlingarnas änglar, och de sju ljusstakarna som du såg* är de sju församlingarna.

Mal. 2:7.

*UN utelämnar: som du såg.

2 Kapitlet

Breven till församlingarnas änglar i Efesus, Smyrna, Pergamus och Tyatira.

Skriv till församlingens ängel i Efesus: Detta säger han som håller de sju stjärnorna i sin högra hand, han som går omkring mitt ibland de sju ljusstakarna av guld: Upp. 1:13f. 2. Jag känner dina gärningar och ditt arbete och din uthållighet och att du inte kan tåla dem som är onda. Och du har provat dem som säger att de är apostlar men inte är det och du har funnit dem vara lögnare.

3. Du har haft fördrag, har uthållighet och har arbetat* för mitt namns skull och har inte tröttnat.

*UN utelämnar: och har arbetat.

4. Men jag har det emot dig, att du har övergett din första kärlek.

5. Tänk därför på varifrån du har fallit och omvänd* dig och gör de första gärningarna, annars skall jag med hast** komma över dig och flytta din ljusstake från dess plats, om du inte omvänder dig.

*KXII: gör bättring. Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra dig.

**UN utelämnar: med hast.

6. Men detta har du, att du hatar nikolaiternas gärningar, som också jag hatar.

7. Den som har öra må höra vad

Anden säger till församlingarna. Åt den som segrar skall jag ge att äta av livets träd som står i mitten* av Guds paradys.

1 Mos. 2:9. Upp. 22:2.

*UN och KXII utelämnar: mitten.

8. Skriv också till församlingens ängel i Smyrna: Detta säger den förste och den siste, han som var död och lever:

Jes. 41:4, 44:6. Upp. 1:4f.

9. Jag vet om dina gärningar och* ditt lidande och din fattigdom, men du är rik, och jag vet om hädelsen från dem som säger sig vara judar, men som inte är det, utan är en Satans synagoga.

Upp. 3:9.

*UN utelämnar: gärningar och.

10. Frukta inte för något av det som du skall få utstå. Se, djävulen skall kasta några av er i fängelse, för att ni skall sättas på prov och under tio dagar kommer ni att få utstå lidande. Var trofast intill döden, så skall jag ge dig livets krona.

1 Kor. 9:25.

2 Tim. 2:5, 4:7-8. Jak. 1:12.

11. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna. Den som segrar skall inte skadas av den andra döden.

Upp. 3:6f, 13:9, 20:14, 21:8.

12. Skriv också till församlingens ängel i Pergamus: Detta säger han som har det skarpa tveeggade svärdet:

Upp. 1:16.

13. Jag vet om dina gärningar och* var du bor: där Satan har sin tron. Och du håller fast vid mitt namn och har inte förnekat min tro, inte ens i de dagar då Antipas var mitt trofasta vittne, som blev dödad hos er, där Satan bor.

*UN utelämnar: dina gärningar och.

14. Men något har jag emot dig, ty du har där sådana som håller fast vid Bileams lära, han som lärde Balak att lägga en snara för Israels barn,

till att äta av det som var offrat åt avgudarna och bedriva otukt.

4 Mos. 22:23-24, 25:1, 31:16.

15. Så har du också sådana, som håller fast vid nikolaiternas lära, vilken jag hatar*.

*UN: på samma sätt, istället för: som jag hatar.

16. Vänd om*! Annars skall jag snart komma till dig och strida mot dem med min muns svärd.

Jes. 11:4, 49:2.

Ef. 6:17. 2 Thess. 2:8. Hebr. 4:12. Upp. 1:16, 19:15f.

*KXII: gör bättring. Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra dig. UN tillägger: därför.

17. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna. Den som segrar, honom vill jag ge att äta* av det dolda mannat, och jag skall ge honom en vit sten** och på stenen skrivet ett nytt namn, som ingen känner utom den som får det.

Matt. 13:9. Upp. 3:12.

*UN utelämnar: att äta. **KXII: vittnesbörd.

18. Skriv också till församlingens ängel i Tyatira: Detta säger Guds Son, som har ögon såsom eldslågor, och vars fötter liknar skinande malm:

Upp. 1:14-15.

19. Jag vet om dina gärningar, din kärlek, din tjänst, din tro, din uthållighet och dina gärningar, och de sista är fler än de första.

20. Men jag har några få saker emot dig*, att du tillåter kvinnan Jesabel, som säger att hon är en profetissa, att** undervisa och förföra mina tjänare till att bedriva otukt och att äta av det som är offrat åt avgudarna.

1 Kon. 16:31. 2 Kon. 9:7. Apg. 15:20. 1 Kor. 10:19-20.

*UN: det har jag emot dig. **UN: och undervisar och förför.

21. Och jag har gett henne tid att omvända* sig från sin otukt, men hon omvände sig inte**.

*KXII: bättra sig. Alt. övers.: göra sinnesändring, ångra sig.

**UN: men hon vill inte omvända sig från sin otukt.

22. Se, jag skall lägga henne ner på

sjukbädden och de som bedriver hor med henne skall komma i stor nöd om de inte omvänder* sig från sina** gärningar.

*KXII: bättrar sig. Alt. övers.: gör sinnesändring, ångrar sig. **UN: hennes.

23. Och hennes barn skall jag döda och alla församlingar skall veta, att jag är den som rannsakar hjärtan och njurar. Och jag skall ge var och en av er efter hans gärningar.

1 Sam. 16:7. Ps. 7:10, 62:13. Jer. 11:20, 17:10.
Matt. 16:27. Joh. 2:24-25. Apg. 1:24.
Rom. 2:6, 14:12. 2 Kor. 5:10. Gal. 6:5.

24. Men till er säger jag och* till de andra i Tyatira, som inte har denna lära och som inte har lärt känna Satans djupheter, som de kallar det: Jag skall** inte lägga någon annan börda på er.

*UN utelämnar: och. **UN utelämnar: skall.

25. Men håll fast vid det ni har, till dess jag kommer.

Upp. 3:11.

26. Och den som segrar och håller fast vid mina gärningar ända till slutet, honom skall jag ge makt över hedningarna,

Ps. 2:8. Upp. 3:21.

27. och han skall styra dem med järnspira, och såsom lerkärl skall de bli krossade

Ps. 2:9.

28. såsom också jag har fått av min Fader. Och jag skall ge honom morgonstjärnan.

29. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna.

3 Kapitlet

Breven till församlingarnas änglar i Sardes, Filadelfia och Laodicea. Kristus står vid dörren.

Skriv också till församlingens ängel i Sardes: Detta säger han, som har

Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag vet om dina gärningar, att du har namnet att du lever, men du är död.

Upp. 1:16f. 2:1, 4:5, 5:6.

2. Håll dig vaken och styrk de andra som är nära att dö*. Ty jag har inte funnit dina gärningar fullkomliga inför Gud**.

*UN: var nära att dö. **UN: min Gud.

3. Kom därför ihåg vad du har hört och tagit emot och håll det och omvänd* dig. Om du inte håller dig vaken, så skall jag komma över dig** såsom en tjuv, och du skall inte veta vilken stund jag kommer över dig.

Matt. 24:42-43. Luk. 12:39-40.

1 Thess. 5:2. 2 Petr. 3:10. Upp. 16:15.

*KXII: gör bättring. Alt. övers.: gör sinnesändring, ångra dig. **UN utelämnar: över dig.

4. Du* har några få namn också** i Sardes, som inte har fläckt sina kläder, och de skall vandra med mig i vita kläder, ty de är värdiga.

Upp. 4:4, 6:11, 7:9f.

*UN tillägger: Men. **UN utelämnar: också.

5. Den som vinner seger, han skall* bli klädd i vita kläder, och jag skall inte stryka hans namn ur livets bok, utan jag skall kännas vid hans namn inför min Fader och inför hans änglar.

Ps. 69:29. Matt. 10:32. Luk. 12:8.
Fil. 4:3. Upp. 13:8. *UN: skall alltså.

6. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna.

Upp. 2:7f.

7. Skriv också till församlingens ängel i Filadelfia: Detta säger den Helige, den Sanne*, han som har Davids nyckel, han som öppnar och inte någon stänger**, han som stänger och inte någon öppnar:

Job 12:14. Jes. 22:22. Upp. 1:18.

*KXII: Sannfärdige. **UN: ingen kan stänga.

8. Jag vet om dina gärningar. Se, jag har låtit en dörr stå öppen för dig och ingen kan stänga* den. Ty din

kraft är liten och du har hållit mitt ord och har inte förnekat mitt namn.

*UN: som ingen kan stänga.

9. Se, jag vill överlämna åt dig några från Satans synagoga, som säger att de är judar men inte är det utan ljuger. Se, jag skall få dem att komma och falla ner inför dina fötter och de skall förstå, att jag har älskat dig.

Upp. 2:9.

10. Eftersom du har hållit fast vid mitt tålmodis ord, skall jag också bevara dig från den prövningens stund, som skall komma över hela världen för att pröva dem som bor på jorden.

11. Se*, jag kommer snart. Håll fast det du har, så att ingen tar din krona.

Upp. 1:3, 2:25, 22:7f. *UN utelämnar: Se.

12. Den som segrar skall jag göra till en pelare i min Guds tempel och han skall inte mer gå ut därifrån. Jag skall skriva på honom min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem som kommer ner från himlen från min Gud, och mitt nya namn.

Gal. 4:26. Hebr. 12:22. Upp. 21:2f, 22:4.

13. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna.

14. Skriv också till ängeln för laodiceernas* församling: Detta säger Amen, det trovärdiga och sanna** vittnet, begynnelsen till Guds skapelse:

Ps. 89:29. Jes. 55:4. Kol. 1:15.

Upp. 1:5. *UN: i Laodicea. **KXII: Sannfärdige.

15. Jag vet om dina gärningar, att du varken är kall eller varm. Jag skulle önska att du vore kall eller varm.

16. Men eftersom du är ljum och varken kall eller varm, skall jag spy ut dig ur min mun.

17. Ty du säger: Jag är rik och har

överflöd och behöver inget, och du vet inte att du är eländig, ömkansvärd, fattig, blind och naken.

1 Kor. 4:8.

18. Jag råder dig att köpa guld av mig, som är renat i eld, för att du skall bli rik, och vita kläder att klä dig i, så att din nakenhets skam inte skall synas, och smörj* dina ögon med ögonsalva, så att du kan se.

Upp. 7:13, 16:15, 19:8. *UN: och salva att smörja.

19. Alla dem jag älskar tillrättavisar och agar jag. Så var därför ivrig och omvänd* dig.

Joh 5:17.

Ords. 3:11-12. Hebr. 12:5-6. Jak. 1:12.

*KXII: gör bättring. Alt. övers.: gör sinnesändring, ängra dig.

20. Se, jag står för dörren och klappar på, om någon hör min röst och öppnar dörren skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.

Höga V. 5:2. Joh. 14:21-23.

21. Den som vinner seger, honom skall jag låta sitta med mig på min tron, såsom också jag har vunnit seger och sitter med min Fader på hans tron.

Matt. 19:28. Luk. 22:30.

1 Kor. 6:2. 2 Tim. 2:12. Upp. 2:26-27.

22. Den som har öra må höra vad Anden säger till församlingarna.

Upp. 2:17f.

4 Kapitlet

Guds tron i himlen. De tjugofyra äldste och de fyra varelserna.

Därefter såg jag, och se, en dörr var öppnad i himlen, och den röst jag först hade hört tala till mig, som var som en basun, sade: Kom hit upp, och jag skall visa dig vad som måste ske härefter.

Upp. 1:10.

2. Och genast kom jag i Anden, och se, en tron var framsatt i himlen och det satt en på tronen. Hes. 1:26, 10:1.

Upp. 1:10.

3. Och han som satt på den var till utseendet som en jaspissten och karneol* och runt om tronen var en regnbåge som såg ut som en smargad.

*en rödaktig ädelsten.

4. Och runt om tronen var tjugofyra andra troner, och på de tronerna såg jag tjugofyra äldste som satt där, klädda i vita kläder och de hade kronor av guld på sina huvuden.

5. Och från tronen kom det blixtar, åskdunder och röster, och framför tronen brann sju eldfacklor, vilka är Guds sju andar. Upp. 1:4, 3:1, 5:6.

6. Och framför tronen var det* ett glashav, likt kristall, och mitt för tronen och runt om tronen var fyra varelser**, fullt med ögon framtill och baktill. Upp. 15:2.

*UN tillägger: liksom. **KXII: djur.

7. Och den första varelsen liknade ett lejon, och den andra varelsen liknade en ung tjur, och den tredje varelsen hade ett ansikte som en människa, och den fjärde varelsen liknade en flygande örn.

8. Och de fyra varelserna hade vardera sex vingar runt omkring och de hade fullt med ögon på insidan. Och dag och natt säger de utan uppehåll: Helig, Helig, Helig är Herren Gud, den Allsmåktige, som var och som är och som skall komma. Jes. 6:2-3. Upp. 16:5.

9. Och när dessa varelser prisar och ärar och tackar honom som sitter på tronen, som lever i evigheternas evigheter,

10. faller de tjugofyra äldste ner inför honom som sitter på tronen, och tillber honom som lever i evigheternas evigheter, och lägger ner sina kronor inför tronen och säger:

11. Du är värdig, o Herre*, att ta emot pris och ära och makt, ty du har skapat allt, och genom din vilja finns det till och blev skapat.

*UN: vår Herre och Gud.

5 Kapitlet

Boken med de sju inseglen.

Och jag såg i höger hand på honom som satt på tronen en bokrulle med skrift på insidan och utsidan, förseglad med sju sigill*.

Hes. 2:9-10. *KXII: insegel.

2. Och jag såg en mäktig ängel, som förkunnade med hög röst: Vem är värdig att öppna bokrullen och bryta dess sigill?

3. Men ingen i himlen eller på jorden eller under jorden kunde öppna bokrullen, och inte heller se i den.

4. Och jag grät mycket, eftersom det inte fanns någon som var värdig att öppna och läsa* bokrullen, och inte heller se i den. *UN utelämnar: och läsa.

5. Men en av de äldste sade till mig: Gråt inte. Se, lejonet av Juda stam, Davids rot, har vunnit seger, så han kan öppna bokrullen och bryta* dess sju sigill. 1 Mos. 49:9-10. Jes. 11:1f. Rom. 15:12. Upp. 22:16. *UN utelämnar: bryta.

6. Och jag såg, och se*, mitt för tronen och de fyra varelserna och mitt ibland de äldste stod ett Lamm, som såg ut att ha blivit slaktat. Det hade sju horn och sju ögon, vilka är

Guds sju andar, utsända över hela jorden.

Sak. 3:9, 4:10. Joh. 1:29f.
*UN utelämnar: och se.

7. Och han kom och tog bokrullen ur hans högra hand, som satt på tronen.

8. Och när han tog bokrullen, föll de fyra varelserna och de tjugofyra äldste ner inför Lammet. Var och en hade harpor och skålar av guld fulla med rökelse, som är de heligas böner.

Ps. 141:2.

9. Och de sjöng en ny sång och sade: Du är värdig att ta bokrullen och öppna dess sigill, ty du blev slaktad och har friköpt oss* åt Gud med ditt blod från alla stammar och tungomål och folk och folkslag**.

App. 20:28. 1 Kor. 6:20, 7:23. Ef. 1:7. Kol. 1:14.
Hebr. 9:12, 10:10. 1 Petr. 1:18-19. 2 Petr. 2:1.

1 Joh. 1:7. Upp. 14:3. *UN: människor. **KXII: hedningar.

10. och har gjort oss till kungar* och präster åt vår Gud och vi** skall regera på jorden.

2 Mos. 19:6.

1 Petr. 2:5f. Upp. 1:6, 20:6.

*UN: dem till ett kungadöme. **UN: de skall.

11. Och jag såg och hörde rösten av många änglar runt omkring tronen och varelserna och de äldste, och deras antal var 10 000 gånger 10 000, och 1 000 gånger 1 000.

Dan. 7:10.

12. De sade med hög röst: Lammet, som blev slaktat är värdigt att ta emot makten och få rikedom och vishet och styrka och ära och pris och lovsång.

13. Och allt skapat, som är i himlen och på jorden och under jorden och de som är på havet, och allt som finns i dem hörde jag säga: Honom, som sitter på tronen, och Lammet, tillhör välsignelsen och äran och priset och makten i evigheternas evigheter.

Fil. 2:10.

14. Och de fyra varelserna sade: Amen, och de tjugofyra* äldste föll ner och tillbad honom som lever i evigheternas evigheter**.

*UN utelämnar: tjugofyra. **UN utelämnar: honom som lever i evigheternas evigheter.

6 Kapitlet

De sex första sigillen bryts.

Och jag såg när Lammet bröt ett av* sigillen och jag hörde en av de fyra varelserna säga med en röst som åskan: Kom och se**.

*UN tillägger: de sju. **UN utelämnar: och se.

2. Och jag såg, och se, en vit häst, och den som satt på den hade en båge, och åt honom gavs en segerkrans, och han drog ut segrande och för att segra.

Upp. 19:11.

3. Och när han bröt det andra sigillet, hörde jag den andra varelsen säga: Kom och se*.

*UN utelämnar: och se.

4. Då kom en annan häst ut som var röd, och åt honom som satt på den blev det givet att ta bort friden från jorden, så att de skulle slå ihjäl varandra. Och ett stort svärd gavs åt honom.

5. Och när han bröt det tredje sigillet, hörde jag den tredje varelsen säga: Kom och se*. Och jag såg, och se, en svart häst, och han som satt på den hade en vågskål i sin hand.

*UN utelämnar: och se.

6. Och jag hörde* en röst mitt ibland de fyra varelserna säga: Ett mått** vete för en denar***, och tre mått korn för en denar, och oljan och vinet får du inte skada.

Upp. 9:4. *UN tillägger: liksom. **Ett mått vete beräknades vara vad en man behövde till mat för dagen.

***Motsvarar en dagslön för en arbetare.

7. Och då han bröt det fjärde sigillet, hörde jag den fjärde varelsens röst säga: Kom och se*. **UN utelämnar: och se.*

8. Och jag såg, och se, en blek häst. Och han som satt på den hette Döden, och dödsriket* följde efter honom. Och åt dem gavs makt över fjärdedelen av jorden, till att döda med svärd och med hungersnöd och med död och genom de vilda djuren på jorden. **KXII: helvetet.*

9. Och när han bröt det femte sigillet, såg jag under altaret deras själar, som hade blivit slaktade för Guds ords skull och för det vittnesbörd som de hade. *Upp. 1:9, 20:4.*

10. Och de ropade med hög röst och sade: Herre, du som är helig och sannfärdig, hur länge dröjer du med att döma och utkräva hämnd för vårt blod på dem som bor på jorden?

11. Och åt var och en av dem gavs en vit klädnad, och de blev tillsagda att de skulle vila ännu en liten tid, till dess antalet hade blivit fullt av deras medtjänare och bröder, som skulle bli dödade liksom de själva. *Upp. 3:5, 7:9f.*

12. Och jag såg när han bröt det sjätte sigillet, och se*, då blev det en stor jordbävning, och solen blev svart som en sorgdräkt**, och månen*** blev som blod. *Joel 2:10f, 3:15.*

Matt. 24:29. Apg. 2:20. *UN utelämnar: se. **Alt. övers.: säck av hår. ***UN: hela månen.

13. Och himlens stjärnor föll ner till jorden, som när ett fikonsträd faller sina omogna fikon, när det skakas av en stark vind.

14. Och himlen försvann som när en bokrulle rullas ihop och alla berg och öar flyttades från sina platser. *Ps. 102:27. Jes. 34:4.*

15. Och kungarna på jorden och

stormännen och de rika och härförarna och de mäktiga, och alla slavar och alla fria gömde sig i hålor och i bergsklyftor, *Jes. 2:19.*

16. Och sade till bergen och kliporna: Fall över oss och göm oss för hans ansikte som sitter på tronen och för Lammets vrede. *Hos. 10:8. Luk. 23:30. Upp. 9:6.*

17. Ty hans* vredes stora dag har kommit och vem kan då bestå?

*UN: deras.

7 Kapitlet

Guds tjänare tecknas med sigill. Den stora skarans lovsång.

Och efter detta såg jag fyra änglar stå vid jordens fyra hörn och hålla fast jordens fyra vindar, för att ingen vind skulle blåsa över jorden eller över havet eller mot något träd.

2. Och jag såg en annan ängel stiga upp från solens uppgång. Han hade den levande Gudens sigill* och ropade med hög röst till de fyra änglarna, åt vilka det var givet att skada jorden och havet. **KXII: insegel.*

3. Och sade: Skada inte jorden eller havet eller träden, förrän vi har märkt vår Guds tjänare med sigill på deras pannor. *Hes. 9:4. Upp. 9:4.*

4. Och jag hörde antalet av dem som var märkta med sigill, 144 000 märkta av alla Israels barns stammar. *Upp. 14:1.*

5. Av Juda stam 12 000 märkta med sigill, av Rubens stam 12 000 märkta med sigill*, av Gads stam 12 000 märkta med sigill,

*UN utelämnar från vers 5 till början av vers 8: märkta med sigill.

6. av Asers stam 12 000 märkta med sigill, av Naftali stam 12 000 märkta med sigill, av Manasses stam 12 000 märkta med sigill,

7. av Simeons stam 12 000 märkta med sigill, av Levi stam 12 000 märkta med sigill, av Isaskars stam 12 000 märkta med sigill,

8. av Sebulons stam 12 000 märkta med sigill, av Josefs stam 12 000 märkta med sigill, av Benjamins stam 12 000 märkta med sigill.

9. Därefter såg jag, och se, en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folkslag* och stammar och länder och språk, stå inför tronen och inför Lammet, klädda i vita kläder och med palmkvistar i sina händer.

Upp. 3:5f, 6:11. **KXII: hedningar.*

10. Och de ropade med hög röst och sade: Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och Lammet.

11. Alla änglarna stod runt omkring tronen och de äldste och de fyra varelserna, och de föll ner på sina ansikten inför tronen och tillbad Gud,

12. och sade: Amen. Lovet och priset, visheten och tacksägelsen, äran, makten och kraften tillhör vår Gud i evigheternas evigheter. Amen.

13. En av de äldste tog till orda och sade till mig: Vilka är dessa som är klädda i de vita kläderna? Och varifrån kommer de?

14. Jag sade till honom: Herre*, du vet det. Och han sade till mig: Dessa är de som kommer ur den stora vedermodan**, och de har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod.

Hebr. 9:14. 1 Joh. 1:7. Upp. 1:5.
**UN: Min Herre.* ***KXII: bedrövelsen.*

15. Därför är de inför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen skall bo* bland dem.

Ps. 121:6.

Jes. 4:5-6. **Alt. övers.: skall slå upp sitt tabernakel.*

16. De skall inte mer hungra eller törsta, inte heller skall solen eller någon hetta falla på dem.

Jes. 49:10.

17. Ty Lammet som står mitt för tronen skall vara deras herde* och leda dem till levande** vattenkällor och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon.

Ps. 23:1-2. Jes. 25:8.

Upp. 21:4. **KXII: regera.* ***UN: livets.*

8 Kapitlet

Det sjunde sigillet bryts. Johannes ser sju änglar med sina basuner. De fyra första basunerna.

Och när han bröt det sjunde in-seglet, blev det tyst i himlen omkring en halv timme.

2. Och jag såg de sju änglarna som står inför Gud, och åt dem gavs sju basuner.

3. Och en annan ängel kom och ställde sig vid altaret, och han hade ett rökelsekar av guld, och åt honom gavs mycket rökelse, för att han skulle lägga det till alla de heligas böner på det gyllene altaret som var framför tronen.

Upp. 5:8.

4. Och röken från rökelsen med de heligas böner steg från ängelns hand upp inför Gud.

Ps. 141:2.

5. Och ängeln tog rökelsekaret och fyllde det med eld från altaret och kastade ner det på jorden. Och det

blev då, åska och blixtar och jordbävning.

6. Och de sju änglarna med de sju basunerna gjorde sig redo att blåsa i dem.

7. Och den förste ängeln blåste i sin basun. Då kom det hagel och eld, blandat med blod, och det blev kastat ner på jorden*, och tredjedelen av träden brändes upp, och allt grönt gräs brändes upp.

*UN tillägger:
och en tredjedel av jorden brändes upp.

8. Och den andre ängeln blåste i sin basun, och något som liknade ett stort brinnande berg blev kastat i havet, och tredjedelen av havet blev blod.

9. Och tredjedelen av de skapade varelserna, som var i havet och som hade liv, dog, och tredjedelen av fartygen gick under.

10. Och den tredje ängeln blåste i sin basun, då föll från himlen en stor stjärna, brinnande som en fackla, och den föll ner över en tredjedel av floderna och vattenkällorna.

11. Och stjärnans namn kallas Malört, och tredjedelen av vattnet förvandlades till malört, och många människor dog av vattnet, som hade blivit bittert.

12. Och den fjärde ängeln blåste i sin basun. Då träffades tredjedelen av solen och tredjedelen av månen och tredjedelen av stjärnorna, så att tredjedelen av dem förmörkades, och en tredjedel av dagen miste sitt ljus, och natten likaså.

13. Och jag såg och hörde en ängel*, som flög fram mitt på himlen, säga med hög röst: Ve, ve, ve över dem

som bor på jorden, för de återstående basunstötarna från de tre änglarna som kommer att blåsa i sina basuner.

Upp. 9:11. *UN: örn.

9 Kapitlet

Femte och sjätte basunen.

Och den femte ängeln blåste i sin basun. Och jag såg en stjärna, som hade fallit från himlen ner på jorden. Och åt honom gavs nyckeln till avgrundens brunn.

2. Och han öppnade avgrundens brunn, och en rök steg upp från brunnen som från en stor ugn och solen och luften förmörkades av röken från brunnen.

3. Och ur röken kom det ut gräshoppor på jorden och åt dem gavs makt, liksom skorpionerna på jorden har makt.

4. Och de blev tillsagda att de inte skulle skada gräset på jorden, inte heller något grönt, inte heller något träd, utan bara de människor som inte hade Guds sigill* på sina pannor.

Hes. 9:4. Upp. 7:3.

*KXII: tecken.

5. Och åt dem blev givet att de inte skulle döda dem, utan att de skulle plåga dem i fem månader. Och deras plåga var som plågan av en skorpion när den stinger en människa.

6. Och i de dagarna skall människorna söka döden men inte finna den, och de skall önska att få dö, men döden skall fly ifrån dem.

Jes. 2:19.

Jer. 8:3. Hos. 10:8. Luk. 23:30. Upp. 6:16.

7. Och gräshopporna var till utseen-

det lik hästar, beredda till strid och på sina huvuden hade de något som liknade kronor av guld, och deras ansikten var såsom människors ansikten.

2 Mos. 10:4.

8. Och de hade hår som liknade kvinnohår och deras tänder var såsom lejonens.

9. Och de hade pansar såsom pansar av järn och ljudet av deras vingar var som ljudet av vagnar med många hästar som stormar fram till strid.

10. Och de hade stjärtar som skorpioner och gaddar i deras stjärtar. Och deras makt* var att skada människorna i fem månader.

*UN: i stjärten låg deras makt.

11. Och de hade en kung över sig, avgrundens ängel, vars namn på hebreiska är Abaddon*. Men på grekiska har han namnet Apollyon*.

*Namnen betyder fördärvaren.

12. Det första ve är över, och se, det kommer ytterligare två andra ve efter detta.

Upp. 8:13.

13. Och den sjätte ängeln blåste i sin basun och jag hörde en röst från de fyra hornen på det gyllene altaret, som är inför Gud,

14. säga till den sjätte ängeln, som hade basunen: Lös de fyra änglarna som är bundna vid den stora floden Euftrat.

15. Och de fyra änglarna släpptes lösa, de som för den timmen, den dagen, den månaden och det året var beredda till att döda tredjedelen av människorna.

16. Och antalet män i dessa ryttarhärlar var två hundra miljoner, och jag hörde deras antal.

Ps. 68:18, Dan. 7:10.

17. Och så här såg jag hästarna, och

de som satt på dem i synen: De hade eldröda, mörkblå* och svavelgula pansar. Och hästarnas huvuden var såsom lejonens huvuden och ur deras munnar kom eld och rök och svavel.

*KXII: gula.

18. Av dessa tre* dödades tredjedelen av människorna, av elden och röken och svavlet, som kom ur deras munnar.

*UN och KXII tillägger: plågor.

19. Ty deras* makt låg i deras mun och i deras svansar, ty deras svansar var lika ormar, och de hade huvuden, och med dem gjorde de skada.

*UN: hästarnas.

20. Men de övriga människorna, som inte hade blivit dödade av dessa plågor, omvände* sig inte från sina händers verk, så att de upphörde att tillbe onda andar** och avgudar av guld, silver, koppar, sten och trä, som varken kan se eller höra eller gå.

*KXII: bättrade. Alt. övers. ändrade inte sinne, ångrade. **KXII: djävulskap.

21. Och inte heller omvände* de sig från sitt mördande eller från sina trolldomskonster eller från sin otukt eller från sina stölder.

*KXII: gjorde inte bot. Alt. övers. ändrade inte sinne, ångrade.

10 Kapitlet

Johannes ser en ängel med regnbågen på sitt huvud och en bok i handen stå på havet och på jorden.

Och jag såg en annan mäktig ängel komma ner från himlen klädd i ett moln och med en regnbåge över sitt huvud. Och hans ansikte var som solen och hans fötter som pelare av eld.

Upp. 1:14-15.

2. Och han hade en liten öppen bok i

sin hand, och han satte sin högra fot på havet och den vänstra på jorden, 3. och han ropade med hög röst, som när ett lejon ryter. Då han ropade, talade de sju åskdundren med sina röster.

4. Och när de sju åskdundren hade talat med sina röster, skulle jag just skriva. Men då hörde jag en röst från himlen säga till mig*: Försegla vad de sju åskdundren har talat, och skriv det inte.

Dan. 8:26.

*UN utelämnar: till mig.

5. Och ängeln, som jag såg stå på havet och på jorden, lyfte sin hand* upp mot himlen

Dan. 12:7.

*UN tillägger: högra.

6. och svor vid honom som lever i evigheternas evigheter, han som har skapat himlen och vad som finns i den, och jorden och vad som finns på den, och havet och vad som finns i det, att ingen tid skall vara mer,

7. utan i de dagar, då den sjunde ängels röst hörs, när han skall blåsa i basunen, då skall Guds hemlighet vara fullbordad, som han har förkunnat för sina tjänare profeterna.

Upp. 11:15.

8. Och den röst som jag hade hört från himlen talade åter till mig och sade: Gå och ta den lilla* boken som är öppnad ur handen på den ängel som står på havet och på jorden.

*UN utelämnar: lilla.

9. Då gick jag till ängeln och sade till honom: Ge mig den lilla boken. Och han sade till mig: Ta, och ät upp den, och den skall ge bitter smärta i din mage, men i din mun skall den vara söt som honung.

Hes. 3:1-3.

10. Och jag tog den lilla boken ur

ängelns hand och åt upp den, och i min mun var den söt som honung, men då jag hade ätit upp den, gav den bitter smärta i min mage.

11. Då sade han* till mig: Du måste profetera på nytt över många folk och folkslag** och tungomål och kungar.

*UN: de. **KXII: hedningar.

11 Kapitlet

Guds tempel mäts. De två vittnena profeterar, dödas och står upp. Den sjunde basunen.

Och ett rör likt en stav gavs åt mig. Och ängeln* stod där och sade: Stå upp och mät Guds tempel och altaret och dem som tillber där inne.

Hes. 40f.

*UN och KXII utelämnar: Och ängeln stod.

2. Men utelämnar* templets yttre** förgård och mät den inte, för den är given åt hedningarna, och de skall trampa den heliga staden under sina fötter i fyrtyotvå månader.

Upp. 13:5.

*KXII: kasta ut. **TR utgiven år 1550 och KXII: inre.

3. Och jag skall låta mina två vittnen, klädda i säcktyg, profetera under 1 260 dagar.

Upp. 12:6.

4. Dessa är de två olivträden och de två ljusstakarna som står inför jordens Gud*.

Sak. 4:2f. *UN: Herre.

5. Och om någon vill skada dem så kommer det eld ur deras mun och förtär deras fiender. Och om någon vill skada dem måste han dödas på det sättet.

6. Dessa har makt att stänga himlen, så att det inte regnar under de dagar

de profeterar, och de har makt över vattnen, att förvandla dem till blod, och att slå jorden med alla slags plågor så ofta de vill.

2 Mos. 7f. 1 Kon. 17:1.

7. Och när de har avslutat sitt vittnesbörd, skall vilddjuret som stiger upp ur avgrunden strida mot dem och besegra dem och döda dem.

Dan. 7:21. Upp. 13:1f, 17:8.

8. Och deras kroppar skall bli ligande på gatan i den stora staden som andligt talat heter Sodom och Egypten, där också vår* Herre blev korsfäst.

Jes. 1:9f. *UN: deras.

9. Och folken, stammarna, tungomålen och folkslagen* skall se deras döda kroppar i tre dagar och en halv, och de skall inte tillåta att deras döda kroppar läggs i gravar.

*KXII: hedningarna.

10. Och de som bor på jorden skall glädja sig och jubla över dem och skicka gåvor till varandra, ty dessa två profeter plågade dem som bor på jorden.

11. Men efter de tre och en halv dagarna kom livsande från Gud in i dem, och de stod upp på sina fötter, och en stor förskräckelse kom över dem som såg dem.

12. Och de hörde en stark röst från himlen säga till dem: Kom hit upp. Och de steg upp till himlen i ett moln och deras fiender såg dem.

13. Och i samma stund blev det en stor jordbävning, och tiondelen av staden störtade samman. Och genom jordbävningen blev sju tusen människor dödade, och de andra blev förskräckta och gav ära åt himlens Gud.

14. Det andra ve är över, och se, det tredje ve kommer snart.

Upp. 8:13, 9:12, 15:1.

15. Och den sjunde ängeln blåste i sin basun, och då hördes i himlen starka röster som sade: Denna världens riken* tillhör nu vår Herre och hans Smorde** och han skall regera i evigheternas evigheter.

Upp. 10:7.

*UN: rike. **Kristus.

16. Och de tjugofyra äldste som satt inför Gud på sina troner, föll ner på sina ansikten och tillbad Gud

Upp. 4:4f, 5:8.

17. och sade: Vi tackar dig, Herre, Allsmäktige Gud, du som är och som var och som skall komma*, för att du har tagit din stora makt och regerar.

Upp. 1:4f, 4:8, 16:5. *UN utelämnar: och som skall komma.

18. Och folken* vredgades, men din vrede har kommit, och tiden då de döda skall dömas, och då du skall löna dina tjänare profeterna och de heliga och dem som fruktat ditt namn, de små och de stora, och fördärva dem som fördärvar jorden.

Ps. 2:1f. *KXII: hedningarna.

19. Och Guds tempel i himlen öppnades, och hans förbundsark blev synlig i hans tempel och det kom blixtar, dån och åska, jordbävning och stora hagel.

Upp. 15:5.

12 Kapitlet

Kvinnan och draken. Mikael's strid mot draken.

Och ett stort tecken visade sig i himlen: en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter

och en krona av tolv stjärnor på sitt huvud,

2. och hon är havande. Hon ropar i födslosmärta och barnsnöd.

3. Och ett annat tecken visade sig i himlen, och se, en stor röd drake som hade sju huvuden och tio horn, och på sina huvuden sju kronor.

4. Och hans stjärt drog med sig tredjedelen av himlens stjärnor och kastade ner dem på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda för att sluka hennes barn, så snart hon hade fött det.

5. Och hon födde ett barn, en son*, som skall regera över alla folk** med järnspira. Och hennes barn blev upp-ryckt till Gud och hans tron.

Ps. 2:9. Upp. 2:27, 19:15.

*Alt. översättn.: ett barn, en man. **KXII: hedningar.

6. Och kvinnan flydde ut i öknen, där hon har en plats som blivit beredd av Gud, för att hon där skulle förädlas med föda under 1 260 dagar.

Upp. 11:3.

7. Och det blev en strid i himlen: Mikael och hans änglar stred mot* draken, och draken och hans änglar stred.

Dan. 10:13f, 12:1. Jud. v. 9.

*UN: med.

8. Men de* vann inte och deras plats fanns inte mer i himlen.

*UN: han.

9. Och den store draken blev utkastad, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, han som bedrar hela världen. Han blev nerkastad på jorden, och hans änglar blev också nerkastade med honom.

1 Mos. 3:1-4. Luk. 10:18. Joh. 12:31. Upp. 20:3.

10. Och jag hörde en stark röst i himlen som sade: Nu har frälsningen och kraften och riket blivit vår Guds och makten hans Smordes*. Ty våra

bröders åklagare är nerkastad, han som dag och natt anklagade dem inför vår Gud.

Joh 1:9, 2:5.

Sak. 3:1. Upp. 11:15. *Kristus.

11. Och de övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord, och de älskade inte så sitt liv att de drog sig undan döden.

Rom. 8:33-37.

12. Gläd er därför, ni himlar och ni som bor i dem. Ve över jordens och havets invånare*, ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att hans tid är kort.

Ps. 96:11. Jes. 49:13. Upp. 8:13.

*UN: ve dig, du jord och du hav.

13. Och då draken såg att han var kastad till jorden, förföljde han kvinnan som hade fött pojken.

14. Men åt kvinnan gavs den stora örnen två vingar, för att hon skulle flyga ut i öknen till sin plats, där hon får sin föda en tid och tider och en halv tid, borta från ormens åsyn.

Dan. 12:7.

15. Och ormen sprutade ut vatten ur sin mun som en flod efter kvinnan, för att hon skulle föras bort med floden.

16. Men jorden hjälpte kvinnan, och öppnade sin mun och svalde floden som draken hade sprutat ut ur sin mun.

17. Och draken blev vred på kvinnan och gick bort för att strida mot de övriga av hennes barn*, de som håller Guds bud och har Jesu Kristi** vittnesbörd.

Joh. 5:10.

*KXII: säd. **UN utelämnar: Kristi.

18. Och jag* stod på sanden vid havet.

*UN och KXII: han.

13 Kapitlet

De två vilddjuret.

Och jag såg ett vilddjur stiga upp ur havet. Det hade sju huvuden* och tio horn, och på sina horn tio kronor och på sina huvuden hädiska namn.

Dan. 7:7. Upp. 17:3f.

*UN omvänd ordning: tio horn och sju huvuden.

2. Vilddjuret som jag såg var likt en leopard, dess fötter var som en björns, och dess mun som ett lejons mun. Och draken gav det sin kraft och sin tron och stor makt. Upp. 12:9.

3. Jag såg* att ett av dess huvuden var liksom sårat till döds, men dess dödssår blev läkt. Och hela jorden förundrade sig över vilddjuret.

Upp. 17:8. **UN utelämnar: Jag såg.*

4. Och de tillbad draken som* hade gett vilddjuret makt, och de tillbad vilddjuret, och sade: Vem är lik vilddjuret? Vem förmår strida mot det?

Upp. 18:18. **UN: därför att han.*

5. Och åt det gavs en mun till att tala stora ord och hädelser och det fick makt att hålla på under fyrtiotvå månader.

Dan. 7:8-11, 11:36. Upp. 11:2.

6. Och det öppnade sin mun till att tala hädelse mot Gud, för att häda hans namn och hans tabernakel och dem som bor i himlen.

7. Och det blev givet åt det att strida mot de heliga och att besegra dem. Och åt det gavs makt över alla stammar* och språk och folkslag**.

Dan. 7:21. **UN tillägger: och folk. **KXII: hedningar.*

8. Och alla som bor på jorden skall tillbe det, de vilkas namn inte är skrivna i livets bok hos Lammet, slaktat från världens grundläggning.

2 Mos. 32:33. Fil. 4:3. Upp. 3:5, 17:8, 20:12, 21:27.

9. Den som har öra, han må höra.

Upp. 2:7, 11, 17, 29.

10. Den som för bort någon i fångenskap, skall bli bortförd i fångenskap. Den som dödar* med svärd, måste dödas med svärd. Här är de heligas uthållighet och tro.

1 Mos. 9:6.

Jes. 33:1. Matt. 26:52. Upp. 14:12.

*UN: om någon måste dödas med svärd, skall han dödas.

11. Och jag såg ett annat vilddjur stiga upp ur jorden, och det hade två horn som liknade ett lamms men det talade som en drake.

12. Och det utövar det första vilddjurets hela makt inför det och får jorden och dem som bor på den att tillbe det första vilddjuret, vars dödsår blev läkt.

Upp. 19:20.

13. Och det gör stora tecken, så att det till och med får eld att falla från himlen ner på jorden inför människornas åsyn.

Matt. 24:24.

2 Thess. 2:9. Upp. 16:14.

14. Och det förför dem som bor på jorden genom de tecken som det har fått makt att göra inför vilddjuret, och säger till dem som bor på jorden att göra en avbild åt vilddjuret, vilket var sårat av svärd men levde.

5 Mos. 13:1.

15. Och det fick makt att ge ande åt vilddjurets bild, så att vilddjurets bild också kunde tala och göra så att alla som inte tillbad vilddjurets bild skulle dödas.

16. Och det får alla, små och stora, rika och fattiga, fria och slavar, till att ta emot ett märke på sin högra hand eller på sina pannor,

17. så att ingen skall kunna köpa eller sälja, utom den som har märket eller* vilddjurets namn eller dess namns tal.

Upp. 14:9-11. **UN utelämnar: eller.*

18. Här behövs vishet. Den som har förstånd kan räkna ut vilddjurets tal, för det är en människas tal och dess tal är 666.

Upp. 15:2, 17:9.

14 Kapitlet

*Lammet med de tecknade på Sions berg.
Ängeln med det eviga evangeliet. Stora
straffdomar förkunnas. Babelns fall.*

Och jag såg, och se, ett Lamm stod på Sions berg och tillsammans med det 144 000, som hade hans Faders* namn skrivet på sina pannor.

Upp. 7:4. *UN: som hade hans namn och hans Faders namn.

2. Och jag hörde ett ljud från himlen såsom bruset av stora vatten och såsom dånet av stark åska. Och jag hörde ljudet av harpospelare som spelade på sina harpor.

Upp. 1:15, 5:8, 19:6.

3. Och de sjöng som om det var en ny sång inför tronen och inför de fyra varelserna och inför de äldste, och ingen kunde lära sig den sången, utom de 144 000, som är friköpta från jorden.

Upp. 5:9.

4. Dessa är de som inte har befläckt sig med kvinnor, för de är jungfrur. Dessa är de som följer Lammet vart det än går. Dessa är friköpta från människorna till en förstlingsfrukt åt Gud och Lammet.

1 Kor. 6:20.

2 Kor. 11:2. Upp. 3:4.

5. Och i deras mun har inget svek* blivit funnet, ty de är fläckfria inför Guds tron**.

Ps. 32:2. Sef. 3:13. Ef. 5:27.

*UN: lögn. **UN utelämnar: inför Guds tron.

6. Och jag såg en annan ängel flyga i mitten av himlen. Han hade ett

evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden och för alla folkslag* och stammar och språk och folk.

*KXII: hedningar.

7. Han sade med hög röst: Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden har kommit för hans dom. Och tillbed honom som har gjort himlen och jorden och havet och vattenkällorna.

1 Mos. 1:1. Ps. 33:6, 124:8, 146:6.

Apg. 14:15, 17:24.

8. Och en annan ängel följde efter och sade: Fallet, fallet är den stora staden* Babylon, därför** att hon har gett alla folkslag att dricka av sin otukts vredes vin.

Jes. 21:8.

Upp. 18:2f. *UN utelämnar: staden. **UN: som.

9. Och en* tredje ängel följde efter dem och sade med hög röst: Om någon tillber vilddjuret och dess bild och tar dess tecken på sin panna eller på sin hand,

*UN tillägger: annan.

10. så skall också han få dricka av Guds vredes vin, som är hällt oblandat i hans vredes bägare*. Och han skall bli plågad med eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet.

Ps. 75:9. Jes. 34:10, 51:17.

Jer. 25:15. Upp. 16:19, 19:3, 19:20. *KXII: kalk.

11. Och röken av deras plåga stiger upp i evigheternas evigheter, och de har ingen ro varken dag eller natt, de som tillber vilddjuret och dess bild och var och en som tar emot märket med dess namn.

Upp. 20:10.

12. Här är de heligas uthållighet. Här* är de som håller fast vid Guds bud och Jesu tro.

*UN utelämnar: Här är.

13. Och jag hörde en röst från himlen säga till mig: Skriv: Saliga är de döda som dör i Herren härefter. Ja, säger Anden, de skall vila sig från sitt

arbete, och deras gärningar följer efter dem.

1 Kor. 15:18. 1 Thess. 4:14.

14. Och jag såg, och se, ett vitt moln och på molnet satt en som liknade Människosonen. Han hade på sitt huvud en guldkrona och i sin hand en vass lie.

Hes. 1:26.

Dan. 7:13. Upp. 1:13.

15. Och en annan ängel kom ut från templet och ropade med hög röst till honom som satt på molnet: Hugg till med din lie och skörda, ty skördetiden har kommit för dig*, för skörden på jorden har blivit mogen.

Joel 3:13.

Matt. 13:39. *UN utelämnar: för dig.

16. Och han som satt på molnet högg till med sin lie på jorden, och jorden blev skördad.

17. Och en annan ängel kom ut från templet, som är i himlen och han hade också en vass lie.

18. Och en annan ängel som hade makt över elden, kom ut från altaret. Och han ropade med hög röst till honom som hade den vassa lien, och sade: Hugg till med din vassa lie och skörda druvklasarna på jorden, för dess druvor är mogna.

19. Och ängeln högg till med sin lie på jorden och skar ned jordens vinträd och kastade dem i Guds vredes stora vinpress.

Upp. 19:15.

20. Och vinpressen blev trampad utanför staden, och blod kom ut från vinpressen ända upp till betslen på hästarna, på en sträcka av 1 600 stadier*.

Jes. 63:3. Klag. 1:15.

*en stadie motsvarar ca 190 m.

15 Kapitlet

*Sju änglar med de sju sista plågorna.
Moses och Lammets sång.*

Och jag såg ett annat stort och förunderligt tecken i himlen: sju änglar, som hade de sju sista plågorna, ty med dem är Guds vrede fullbordad.

Upp. 11:14.

2. Och jag såg liksom ett glashav, blandat med eld, och dem som hade vunnit seger över vilddjuret och över dess bild och över dess märke* och över dess namns tal stå på glashavet och de hade Guds harpor.

Upp. 4:6. *UN utelämnar: över dess märke.

3. Och de sjöng Moses, Guds tjänares, sång och Lammets sång, och sade: Stora och underbara är dina gärningar, Herre Gud Allsmäktig. Rättfärdiga och sanna är dina vägar, du de heligas* konung.

Ps. 111:2.

Ps. 139:14, 145:17. Upp. 16:7. *UN: folkens.

4. Vem skulle inte frukta dig, Herre, och prisa ditt namn? Ty endast du är helig, och alla folk* skall komma och tillbe inför dig, för dina domar har blivit uppenbarade.

Jes. 66:23. Jer. 10:7. *KXII: hedningar.

5. Och därefter såg jag, och se*, vittnesbördets tabernakels tempel blev öppnat i himlen.

Upp. 11:19.

*UN utelämnar: se.

6. Och de sju änglarna, som hade de sju plågorna, kom ut ur templet, klädda i rent och skinande linne och med bälten av guld spända kring bröstet.

Upp. 1:13.

7. Och en av de fyra varelserna gav de sju änglarna sju skålar av guld, fulla av Guds vrede, han som lever i evigheternas evigheter.

8. Och templet blev uppfyllt av rök från Guds härlighet och från hans kraft, och ingen kunde gå in i templet förrän de sju plågorna som de sju änglarna hade var fullbordade.

2 Mos. 40:34. 1 Kon. 8:10. Jes. 6:4.

16 Kapitlet

De sju änglarna utgjuter Guds vredes-skålar.

Och jag hörde en stark röst från templet säga till de sju änglarna: Gå ut och töm Guds* vredesskålar över jorden.

*UN tillägger: sju.

2. Och den förste gick bort och tömde sin skål över jorden. Då slog det upp svåra och elakartade bölder på de människor som hade vilddjurets märke och på dem som tillbad dess bild.

2 Mos. 9:9f. Upp. 13:14-17.

3. Och den andre ängeln* tömde sin skål över havet och det blev som blodet av en död och allt liv i havet dog.

2 Mos. 7:17-20. **UN utelämnar: ängeln.*

4. Den tredje ängeln* tömde sin skål över floderna och vattenkällorna och de blev till blod.

*UN utelämnar: ängeln.

5. Och jag hörde vattnens* ängel säga: Rättfärdig är du, Herre***, som är och som var, och den Helige***, att du har dömt så.

Upp. 1:4-8, 4:8, 11:17.

*KXII utelämnar: vattnens. **UN utelämnar: Herre.

***Några utgåvor av TR har: som skall komma.

6. Ty de har utgjutit heligas och profeters blod. Därför har du gett dem blod att dricka, ty* det är de värda.

Matt. 23:34. **UN utelämnar: ty.*

7. Och jag hörde en annan* från altaret säga: Ja, Herre Gud, Alls-

mäktige, sanna och rättfärdiga är dina domar.

Upp. 15:3.

*KXII tillägger: ängel. UN: altaret säga.

8. Och den fjärde ängeln* tömde sin skål över solen och den fick makt att bränna människorna med eld.

*UN utelämnar: ängeln.

9. Och människorna blev brända av stark hetta, men de hädade Guds namn, han som hade makten över dessa plågor, och de omvände* sig inte så att de gav honom äran.

*KXII: gjorde ingen syndabättring.

Alt. övers. ändrade inte sinne, ångrade.

10. Och den femte ängeln* tömde sin skål över vilddjurets tron, och dess rike lades i mörker och de bet sig i tungan av smärtan.

*UN utelämnar: ängeln.

11. Och de hädade Gud i himlen för sina plågor och sina bölder, men omvände* sig inte från sina gärningar.

*KXII: bättrade.

Alt. övers. ändrade inte sinne, ångrade.

12. Och den sjätte ängeln* tömde sin skål över den stora floden Euftrat och dess vatten torkade ut, för att vägen skulle beredas för kungarna från Östern.

*UN utelämnar: ängeln.

13. Och jag såg tre orena andar som kom ut ur drakens mun och ut ur vilddjurets mun och ut ur den falske profetens mun som liknade paddor. 14. Ty de är onda andar* som gör tecken, vilka går ut till kungarna på jorden** och till hela världen, för att samla dem till strid på Guds, den Allsmäktiges, stora dag.

2 Thess. 2:9. Upp. 13:13. **KXII: djävulens andar.*

**UN utelämnar: på jorden och.

15. Se, jag kommer som en tjuv. Salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och de får se hans skam.

Matt. 24:44.

Luk. 12:39. 1 Thess. 5:2. 2 Petr. 3:10. Upp. 3:3f.

16. Och han församlade dem till den plats som på hebreiska heter Armageddon*.

*UN: Harmagedon.

17. Och den sjunde ängeln* tömde sin skål ut i luften och en stark röst kom ut från templet i himlen**, från tronen, som sade: Det har skett.

Upp. 21:6. *UN utelämnar: ängeln. **UN utelämnar: i himlen.

18. Och det kom då och åska och blixtar och en stor jordbävning, en så kraftig och stor jordbävning, att något liknande inte hade förekommit sedan människorna blev till på jorden.

Upp. 8:5.

19. Och den stora staden rämnade i tre delar, och folkens städer störtade samman, och det stora Babylon kom i åminnelse inför Gud, så att han räckte det bägaren* med sin glödande vredes vin.

Jes. 51:22-23. Jer. 25:15-16.

Upp. 14:8-10, 18:5. *KXII: kalken.

20. Och alla öar flydde och bergen fanns inte mer.

Upp. 6:14.

21. Och stora hagel, tunga som en talent*, föll ner från himlen på människorna, och människorna hädade Gud för plågan av haglet, för den plågan var mycket stor.

Upp. 11:19.

*En talent väjde ungefär 30 kg.

17 Kapitlet

Skökan på vilddjuret. Lammets seger.

Och en av de sju änglarna som hade de sju skålarna kom och talade med mig och sade till mig: Kom hit, jag skall visa dig domen över den stora skökan som sitter på många vatten,

Nah. 3:4.

2. med vilken kungarna på jorden har bedrivit otukt och av hennes otukts vin har de som bor på jorden blivit druckna. Jer. 51:7. Upp. 14:8, 18:3f.

3. Och han förde mig i anden bort till en öken, och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött vilddjur, som var fullt med hädiska namn, det hade sju huvuden och tio horn. Upp. 13:1.

4. Och kvinnan var klädd i purpur och scharlakan och smyckad med guld och ädelstenar och pärlor. I sin hand hade hon en bägare* av guld, full av skändligheter** och smuts från hennes otukt. Upp. 18:16. *KXII: kalk.

**Något som är avskryvart.

5. På hennes panna var skrivet ett namn: Hemlighet, det stora Babylon, modern till skökorna och till skändligheterna på jorden. 2 Thess. 2:7.

6. Och jag såg kvinnan vara drucken av de heligas blod och av Jesu martyrs blod. Och när jag såg henne förundrade jag mig mycket.

Upp. 18:24. *KXII: vittness.

7. Men ängeln sade till mig: Varför förundrar du dig? Jag skall tala om för dig hemligheten med kvinnan och vilddjuret som bär henne, det som har de sju huvudena och de tio hornen.

8. Vilddjuret som du har sett, det har varit och är inte, och det skall stiga upp ur avgrunden och gå bort till fördärvet. Och de som bor på jorden skall förundra sig, de vilkas namn inte är skrivna i livets bok från världens grundläggning, när de ser vilddjuret som har varit och inte är, och som ändå* är. 2 Mos. 32:32.

Fil. 4:3. Upp. 3:5, 13:3, 20:12. *UN: skall komma.

9. Detta är det sinne som ger vishet.

De sju huvudena är sju berg som kvinnan sitter på. Upp. 13:18.

10. Och de är sju kungar, fem har fallit, och en är och den andre har ännu inte kommit, och när han kommer får han bli kvar bara en kort tid.

11. Och vilddjuret som har varit och inte är, han är den åttonde och ändå en av de sju, och går till fördärvet.

12. Och de tio horn som du såg är tio kungar som ännu inte har fått något rike, men som för en stund skall få makt som kungar tillsammans med vilddjuret. Dan. 7:20.

13. Dessa har alla ett och samma sinne och skall ge sin kraft och makt åt vilddjuret.

14. De skall strida mot Lammet men Lammet skall besegra dem, eftersom han är herrarnas Herre och konungarnas Konung och de som är med honom är de kallade, utvalda och trogna. 1 Tim. 6:15. Upp. 16:14, 19:16.

15. Och han sade till mig: Vattnen som du har sett, där skökan sitter, är folk och skaror och länder* och språk. Jes. 8:7. *KXII: hedningar.

16. Och de tio horn som du har sett på* vilddjuret, de skall hata skökan och göra henne öde och naken, och de skall äta hennes kött och bränna upp henne i eld. Upp. 18:8. *UN: och.

17. Ty Gud har ingett i deras hjärtan att utföra hans plan och handla i en och samma avsikt och att ge deras rike åt vilddjuret, tills Guds ord har blivit uppfyllt. Upp. 16:16.

18. Och kvinnan som du har sett är den stora staden som regerar över jordens kungar.

18 Kapitel

Babylons fall.

Och därefter såg jag en annan ängel komma ner från himlen. Han hade stor makt, och jorden blev upplyst av hans härlighet.

2. Och han ropade mäktigt* med stark röst, och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon. Det har blivit en boning för demoner och ett förvar för alla orena andar och en bur för alla orena och avskyrda fåglar. Jes. 13:21, 21:9, 34:11-14. Jer. 50:39, 51:8f. *UN utelämnar: mäktigt.

3. Ty alla folk* har druckit av hennes otukts vredesvin och kungarna på jorden har bedrivit otukt med henne, och köpmännen på jorden har blivit rika genom överflödet av hennes lyx**.

Upp. 14:8, 17:2. *KXII: hedningar. **KXII: stora vållust.

4. Och jag hörde en annan röst från himlen säga: Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte blir delaktiga i hennes synder, och för att ni inte skall få del av hennes plågor. 1 Mos. 19:12. Jes. 48:20, 52:11. Jer. 50:8, 51:6f. 2 Kor. 6:17.

5. Ty hennes synder har nått ända upp till himlen och Gud har kommit ihåg hennes orättfärdiga gärningar.

6. Ge tillbaka åt henne såsom också hon gav åt er* och ge henne dubbelt igen för vad hon har gjort. Blanda i dubbelt åt henne i samma bägare** som hon blandade. Ps. 137:8. Jer. 50:15. Upp. 14:10. *UN utelämnar: åt er. **KXII: kalk.

7. Så mycket hon har ärat sig själv och levt i lyx*, så mycket plåga och sorg skall ni ge åt henne. För hon säger i sitt hjärta: Jag sitter som en

drottning och jag är inte änka och jag skall aldrig se någon sorg.

Jes. 47:8. *KXII: vällust.

8. Därför skall hennes plågor komma på en dag: död och sorg och hungersnöd, och hon skall brännas upp i eld. Ty mäktig är Herren Gud som dömer* henne.

2 Thess. 2:8. Upp. 17:16.

*UN: har dömt. KXII: skall döma.

9. Och jordens kungar som har levt i otukt med henne och levt i lyx*, skall gråta och klaga över henne, då de får se röken när hon brinner.

Hes. 26:16. Upp. 17:2. *KXII: vällust.

10. De skall stå långt ifrån, av fruktan för hennes plåga och säga: Ve, ve, den stora staden Babylon, den starka staden! Ty på en enda timme har din dom kommit.

Jes. 21:9.

11. Och köpmännen på jorden skall gråta och sörja över henne, därför att ingen längre köper deras varor.

Hes. 27:36.

12. Varor av guld och silver, ädelstenar och pärlor, fint linne* och purpur, silke och scharlakan, och alla slags välluktande träslag, och alla slags föremål av elfenben*, och alla slags föremål av dyrbaraste trä, av koppar, järn och marmor,

*KXII utelämnar: fint linne, alla slags föremål av elfenben.

13. och kanel och kryddor, salva och rökelse, vin och olja, fint mjöl och vete, boskap och får, hästar och vagnar, slavar* och människosjälur.

Hes. 27:13. *Ordagrant: kroppar.

14. Och den frukt som din själ längtade efter har du gått miste om, och all prakt och glans har du förlorat och du* skall aldrig mer finna den.

*UN: de.

15. Köpmännen som hade dessa varor och som blivit rika genom henne,

skall stå långt ifrån, av fruktan för hennes plåga, gråtande och sörjande, 16. och säga: Ve, ve den stora staden, som var klädd i fint linne och purpur och scharlakan, och som var smyckad med guld och ädelstenar och pärlor.

Upp. 17:4.

17. Ty på en enda timme har denna stora rikedom ödelagts. Och alla skeppare och alla de som reser med skepp, och sjömän och alla som arbetar till sjöss, stod på avstånd

Jes. 23:14. Hes. 27:29.

18. och ropade, då de såg röken från hennes brand och sade: Var finns den stora stadens like?

Jes. 34:10. Upp. 13:4.

19. Och de strödde jord på sina huvuden och ropade, gråtande och sörjande, och sade: Ve, ve den stora staden, i vilken alla de som hade skepp på havet blev rika av hennes dyrbarheter, ty på en enda stund har den blivit ödelagd.

Jos. 7:6. Job 2:12.

20. Gläd dig över henne du himmel och ni heliga* apostlar och profeter, ty Gud har dömt er dom över henne.

Jes. 44:23, 49:13. Jer. 51:48. Upp. 19:2.

*UN: ni heliga och ni apostlar.

21. Och en väldig ängel tog upp en sten, lik en stor kvarnsten, och kastade den i havet och sade: Så skall Babylon, den stora staden, med våldsamt kraft störtas ner och man skall aldrig mer finna den.

Jer. 51:64.

22. Och ljudet av harpospelare, sångare, flöjtspelare och basunblåsare skall aldrig mer höras i dig, och ingen hantverkare av något slag skall mer finnas i dig, och ljudet av en kvarn skall aldrig mer höras i dig.

Jes. 24:8. Jer. 25:10. Hes. 26:13.

23. Och ljuset från en ljusstake skall

aldrig mer lysa i dig, och brudgums och bruds röst skall aldrig mer höras i dig, ty dina köpmän var furstar på jorden, och genom din trolldom blev alla folk* förförda.

Jes. 23:8.

Jer. 7:34, 16:9, 25:10. *KXII: hedningarna.

24. Och i henne fanns blodet från profeter och heliga och från alla dem som blivit slaktade på jorden.

Upp. 17:6.

19 Kapitlet

Guds lov för Babylons fall och Lammets bröllop. Kristi strid och seger.

Och efter detta hörde jag* en mäktig röst av en stor skara i himlen, som sade: Halleluja! Frälsningen och äran och priset** och makten tillhör Herren** vår Gud.

Upp. 7:10. *UN tillägger: liksom.

**UN utelämnar: priset, Herren.

2. Ty hans domar är sanna och rätta, för han har dömt den stora skökan, som med sin otukt har fördärvat jorden och han har utkrävt hämnd för sina tjänares blod ur hennes hand.

5 Mos. 32:43. Upp. 16:7, 18:20.

3. Och än en gång sade de: Halleluja! Och röken från henne stiger upp i evigheternas evigheter.

Jes. 34:10.

Upp. 14:11, 18:9f.

4. Och de tjugofyra äldste och de fyra varelserna föll ner och tillbad Gud, som satt på tronen och sade: Amen! Halleluja!

Upp. 4:4.

5. Och ut från tronen kom en röst som sade: Lova vår Gud, ni alla hans tjänare och* ni som fruktar honom, både* små och stora.

*UN: utelämnar: och, både.

6. Och jag hörde liksom en röst av en stor skara och liksom ljudet av många vatten och liksom ljudet av starkt åskdunder, som sade: Halleluja! Ty Herren Gud*, den Allsmäktige, regerar.

Upp. 11:15-17, 12:10.

*UN: vår Gud.

7. Låt oss glädjas och fröjdas och ge honom äran. Ty Lammets bröllop har kommit och hans hustru har gjort sig redo.

Matt. 22:2, 25:10.

8. Och åt henne blev givet att klä sig i fint linne, rent och skinande, för det fina linnet är de heligas rättfärdighet.

Ps. 45:14-15. Hes. 16:10.

9. Och han sade till mig: Skriv: Saliga är de som är kallade till Lammets bröllopsmåltid. Och han sade till mig: Dessa är Guds sanna ord.

Luk. 14:16.

10. Och jag föll ner för hans fötter för att tillbe honom, men han sade till mig: Se till att du inte gör det. Jag är medtjänare till dig och dina bröder, de som har Jesus vittnesbörd. Tillbed Gud, ty Jesu vittnesbörd är profetians ande.

Apg. 10:26, 14:15.

Upp. 22:8-9.

11. Och jag såg himlen öppen, och se, en vit häst och den som satt på den heter Trofast och Sann, och han dömer och strider i rättfärdighet.

Upp. 3:14, 6:2.

12. Och hans ögon var som eldslågor och på hans huvud var många kronor. Och han hade ett namn skrivet som ingen känner utom han själv.

Upp. 1:14, 2:18.

13. Och han var klädd i en mantel som var doppat i blod och hans namn är Guds Ord.

Jes. 63:2.

Joh. 1:1. 1 Joh. 1:1.

14. Och härarna i himlen följde honom på vita hästar, klädda i fint linne, vitt och rent.

Matt. 28:3.
Upp. 4:4.

15. Och ut ur hans mun kom ett skarpt* svärd, för att han med det skulle slå folken**. Och han skall styra dem med järnspira, och han trampar Guds, den Allsmäktiges, glödande vredes vinpress.

Ps. 2:9, Jes. 11:4, 63:3.
2 Thess. 2:8. Upp. 1:16, 2:16f, 12:5, 14:19-20.
*KXII tillägger: tveeggat. **KXII: hedningarna.

16. Och han har ett namn skrivet på sina kläder och på sin höft: Konungarnas Konung och herrarnas Herre.

1 Tim. 6:15. Upp. 17:14.

17. Och jag såg en ängel stå i solen, och han ropade med hög röst och sade till alla fåglarna, som flög över mitten av himlen: Kom och församlas till den store* Gudens måltid,

Jer. 12:9. Hes. 39:17. *UN: Guds stora måltid.

18. för att ni skall få äta kungars kött och befälhavares kött och mäktiga mäns kött och hästars kött och av deras som sitter på dem, och kött av alla, både fria och slavar, både små och stora.

19. Och jag såg vilddjuret och jordens kungar och deras härar församlade till strid mot honom som satt på hästen och mot hans här.

20. Och vilddjuret blev gripet tillsammans med den falske profeten som hade gjort tecken inför honom, genom vilka han hade förfört dem som tog vilddjurets märke och dem som tillbad dess bild. De kastades båda levande i den brinnande sjön som brinner med svavel.

5 Mos. 13:1.
Dan. 7:11. Matt. 24:24. Upp. 13:12, 14:10, 20:10.

21. Och de övriga dödades med

hans svärd, som satt på hästen, det som gick ut ur hans mun och alla fåglarna blev mättade av deras kött.

20 Kapitlet

Satan blir bunden i tusen år. De troende regerar med Kristus. Satan åter lös. Domen.

Och jag såg en ängel komma ner från himlen, han hade nyckeln till avgrunden och en stor kedja i sin hand.

Upp. 1:18.

2. Och han grep draken, den gamle ormen, som är Djävulen och Satan och band honom för tusen år,

2 Petr. 2:4. Upp. 12:9.

3. och kastade honom i avgrunden och stängde igen för honom och förseglade den över honom, för att han inte längre skulle förföra folken*, förrän de tusen åren hade gått. Och efter det måste han släppas lös för en kort tid.

*KXII: hedningarna.

4. Och jag såg troner och de som satt på dem fick rätt att döma. Och jag såg själarna av dem som halshuggits för Jesu vittnesbörds och för Guds ords skull, och som inte hade tillbett vilddjuret, inte heller dess bild och som inte hade tagit märket på sin panna eller sin hand. Och de levde och regerade med Kristus i tusen år.

Dan. 7:9. Matt. 19:28. Luk. 22:30. Rom. 8:17.
1 Kor. 6:2-3. 2 Tim. 2:12. Upp. 6:9-11.

5. Men de andra döda fick inte liv igen, förrän de tusen åren hade gått. Detta är den första uppståndelsen.

6. Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen. Över dem har den andra döden ingen makt,

utan de skall vara Guds och Kristi präster, och skall regera med honom i tusen år.

7. Och när de tusen åren har gått, skall Satan släppas lös ur sitt fångelse,

8. och han skall gå ut för att förföra folken*, vid jordens fyra hörn, Gog och Magog, för att församla dem till strid, och deras antal är som sanden i havet.

Hes. 38:2, 39:1. Upp. 16:14.
*KXII: hedningarna.

9. De drog upp över jordens vidd och omringade de heligas läger och den älskade staden. Men eld från Gud* föll ner från himlen och förtärde dem.

Dan. 7:11. *UN utelämnar: från Gud.

10. Och Djävulen som hade bedragit dem blev kastad i sjön av eld och svavel, där* vilddjuret och den falske profeten är. Och de skall plågas dag och natt i evigheternas evigheter.

Upp. 14:10-11, 19:20. *UN tillägger: också.

11. Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem.

12. Och jag såg de döda, små och stora, stå inför Gud* och böcker öppnades och ännu en bok öppnades, det var livets bok. Och de döda blev dömda enligt vad som stod skrivet i böckerna, efter sina gärningar.

2 Mos. 32:32. Ps. 62:13, 69:29. Jer. 17:10, 32:19.

Dan. 7:10. Matt. 16:27. Rom. 2:6, 14:12.

2 Kor. 5:10. Gal. 6:5. Fil. 4:3. Upp. 2:23, 3:5.

Upp. 13:8, 21:27, 22:12. *UN: tronen.

13. Och havet gav igen de döda, som var i det, och döden och dödsriket* gav igen de döda som var i dem, och var och en dömdes efter sina gärningar.

*KXII: helvetet.

14. Och döden och dödsriket* blev

kastade i den brinnande sjön. Detta är den andra döden**.

1 Kor. 15:26, 54-55.

Upp. 2:11. *KXII: helvetet. **UN tillägger: den brinnande sjön.

15. Och var och en som inte fanns skriven i livets bok, blev kastad i den brinnande sjön.

21 Kapitel

En ny himmel och en ny jord. Det nya Jerusalems härlighet.

Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Ty den första himlen och den första jorden hade försvunnit och havet fanns inte mer.

Jes. 65:17, 66:22. 2 Petr. 3:13.

2. Och jag, Johannes*, såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himlen, från Gud, redo som en brud smyckad för sin brudgum.

2 Kor. 11:2. Gal. 4:26. Hebr. 11:10, 12:22, 13:14.

*UN utelämnar: Johannes.

3. Och jag hörde en stark röst från himlen* säga: Se, Guds tabernakel är bland människorna, och han skall bo hos dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara med dem och vara deras Gud**.

Hes. 43:7. *UN: tronen. **UN utelämnar: deras Gud.

4. Och Gud* skall torka bort alla tårar från deras ögon. Och döden skall inte vara mer, inte heller sorg, inte heller rop, inte heller någon plåga skall vara mer, ty det som förr var är borta.

Jes. 25:8, 35:10.

1 Kor. 15:26, 54. Upp. 7:17. *UN: han.

5. Och han som satt på tronen, sade: Se, jag gör allting nytt. Och han sade till mig: Skriv, ty dessa ord är sanna och trovärdiga.

Jes. 43:19.

2 Kor. 5:17. Upp. 19:9.

6. Och han sade till mig: Det är gjort. Jag är A och O*, begynnelsen och änden. Åt den som törstar skall jag fritt och för intet ge ur källan med livets vatten.

Jes. 12:3, 41:4, 44:6, 55:1. Joh. 4:10-14, 7:37.
Upp. 1:8f, 22:13f. *Se not. Upp. 1:8.

7. Den som vinner seger skall ärva allt* detta, och jag skall vara hans Gud, och han skall vara min son.

Sak. 8:8. Hebr. 8:10. *UN utelämnar: allt.

8. Men de feqa, de otroende*, de avskvärda, mördarna, de otuktiga, trollkarlarna, avgudadyrkarna och alla lögnare skall få sin del i den sjö som brinner med eld och svavel, som är den andra döden.

1 Kor. 6:9. Gal. 5:21.
Ef. 5:5. 1 Tim. 1:9. Upp. 20:14-15.

Upp. 22:15. *KXII: otrogna.

9. Och till mig* kom en av de sju änglarna som hade de sju skålarna fulla med de sju sista plågorna, och han talade med mig och sade: Kom hit, jag skall visa dig bruden, Lammets hustru.

Upp. 15:1, 19:7.

*UN utelämnar: till mig.

10. Och han förde mig i anden upp på ett stort och högt berg och visade mig den stora* staden, det heliga Jerusalem, som kom ner från himlen, från Gud,

Hebr. 12:22, 13:14.

*UN utelämnar: stora.

11. och den hade Guds härlighet, och dess ljus var som den dyrbaraste ädelsten, som en kristallklar jaspis.

12. Och den hade en stor och hög mur med tolv portar, och vid portarna tolv änglar och namn inskrivna, vilka är namnen på Israels söners tolv stammar.

Hes. 48:31.

13. Tre portar mot öst, tre portar mot norr, tre portar mot söder och tre portar mot väst.

14. Och stadsmuren hade tolv fundament och på dem stod namnen på Lammets tolv apostlar.

Matt. 16:18.

Ef. 2:19-20.

15. Och han som talade med mig hade ett rör av guld, för att mäta staden och dess portar och dess mur.

Hes. 40:3. Sak. 2:1.

16. Och staden ligger i fyrkant och dess längd är lika stor som bredden. Och han mätte staden med röret, 12 000 stadier*, dess längd och bredd och höjd var lika.

*En grekisk stadie var ca. 192 meter, en romersk var ca. 185 meter, vilket här motsvarar mer än 2 200 km.

17. Han mätte också dess mur, 144 alnar* efter människors mått, som också är en ängels.

*En grekisk aln är något kortare än en halv meter.

18. Och dess mur var byggd av jaspis, och staden var av rent guld, likt rent glas.

19. Och stadsmurens fundament var prydda med alla slags ädelstenar. Det första fundamentet var jaspis, det andra en safir, det tredje en kalcedon, det fjärde smaragd,

20. det femte sardonyx, det sjätte karneol*, det sjunde krysolit, det åttonde beryll, det nionde topas, det tionde krysopras, det elfte hyacint, det tolfte ametist.

*KXII: sarder.

21. Och de tolv portarna var tolv pärlor. Var port för sig var av en pärla. Och stadens gata var av rent guld som genomskinligt glas.

22. Och jag såg inget tempel i den, ty Herren Gud, den Allsmäktige, och Lammet är dess tempel.

23. Och staden behöver inte sol eller måne, för att skina i den, ty Guds härlighet lyser upp den och dess ljus är Lammet.

Jes. 60:19. Sak. 14:7. Upp. 22:5.

24. Och folken* som blivit frälsta** skall vandra i dess ljus och kungarna på jorden skall föra sin härlighet och ära*** in i den.

Jes. 60:3f.

*KXII: hedningarna. **UN utelämnar: som blivit frälsta.
***UN utelämnar: och ära.

25. Och dess portar skall aldrig stängas om dagen, ty natt skall inte vara där.

Jes. 60:11f.

26. Och de skall föra folkens* härlighet och ära in i den.

Jes. 66:12. *KXII: hedningarnas.

27. Och aldrig någonsin skall något komma in i den som gör den oren, inte heller någon som handlar skändligt* eller ljuger, utan bara de som är skrivna i livets bok hos Lammet.

2 Mos. 32:32. Ps. 69:29. Jes. 35:8. Joel 3:17.

Fil. 4:3. Upp. 3:5, 13:8, 20:12, 22:15.

*Alt. övers.: gör något som är avskyvärt. KXII: gör styggelse.

22 Kapitlet

Floden med livets vatten. Livets träd. Kristi snara ankomst. Profetians ord i denna bok.

Och han visade mig en ren* flod med livets vatten, klar som kristall. Den går ut från Guds och Lammets tron.

Hes. 47:1. Sak. 14:8.

*UN utelämnar: ren.

2. Mitt på stadens gata och på båda sidor om floden står livets träd, som bär tolv skördar. Varje månad bär det frukt, och trädets löv tjänar till läkedom åt folken*.

1 Mos. 2:9.

Hes. 47:12. Upp. 2:7. *KXII: hedningarna.

3. Och ingen förbannelse skall finnas mer, utan Guds och Lammets tron skall vara i den och hans tjänare skall tjäna honom.

Sak. 14:11.

4. Och de skall se hans ansikte

och hans namn skall vara på deras pannor.

Matt. 5:8. 1 Kor. 13:12.

1 Joh. 3:2. Upp. 3:12.

5. Och natt skall inte vara där* och de behöver ingen lampa, inte heller solens ljus, ty Herren Gud skall lysa över dem och de skall regera i evigheternas evigheter.

Ps. 36:10. Jes. 60:19-20.

Sak. 14:6-7. Upp. 21:23. *UN och KXII: mer.

6. Och han sade till mig: Dessa ord är trovärdiga och sanna. Och Herren, de heliga profeternas* Gud, har sänt sin ängel för att visa sina tjänare vad som snart måste ske.

Upp. 1:1.

Upp. 19:9, 21:5. *UN: profeternas andars.

7. Se, jag kommer snart. Salig är den som håller fast vid profetians ord i denna bok.

Upp. 1:3, 3:11.

8. Och jag, Johannes, är den som såg och hörde detta. Och när jag hade hört och sett det, föll jag ner för att tillbe framför fötterna på den ängel som visat mig detta.

9. Men han sade till mig: Se till att du inte gör det! Ty* jag är medtjänare till dig och till dina bröder, profeterna, och till dem som håller fast vid orden i denna bok. Tillbed Gud!

Apg. 10:26, 14:14-15. Upp. 19:10. *UN utelämnar: Ty.

10. Och han sade till mig: Försegla inte profetians ord i denna bok, ty tiden är nära.

Dan. 8:26, 12:4. Upp. 1:3.

11. Den som gör orätt han fortsätter att göra orätt, och den som är oren han fortsätter att vara oren. Och den som är rättfärdig han fortsätter att vara rättfärdig* och den som är helig han fortsätter att vara helig.

2 Tim. 3:13. *UN: att öva sin rättfärdighet.

12. Och se, jag kommer snart och har min lön med mig för att ge åt var och en efter hans gärningar.

Jes. 40:10, 62:11. Upp. 20:12.

13. Jag är A och O, begynnelsen och änden, den förste och den siste*.

Jes. 41:4, 44:6, 48:12. Upp. 1:4-11, 21:6.

*UN har annan ordningsföljd.

14. Saliga är de som håller hans bud*, så att de får rätt till livets träd och får gå in genom portarna i staden.

1 Joh. 3:23. **UN: tvättar sina kläder.*

15. Men* utanför är hundarna och trollkarlarna och de otuktiga och mördarna och avgudadyrkarna och alla de som älskar och håller på med lögn.

1 Kor. 6:10. Ef. 5:5. Fil. 3:2.

Kol. 3:5-6. Upp. 21:8f. **UN utelämnar: Men.*

16. Jag, Jesus, har sänt min ängel för att han skulle vittna för er om detta i församlingarna. Jag är Davids rot och ättling, och den klara morgonstjärnan.

4 Mos. 24:17. Jes. 11:10.

Rom. 15:12. 2 Petr. 1:19. Upp. 1:1. Upp. 5:5.

17. Och Anden och bruden säger: Kom! Och den som hör det skall säga: Kom! Och låt honom som

törstar komma. Och den som vill får fritt ta av livets vatten.

Jes. 55:1. Joh. 7:37. Upp. 21:6.

18. Ty* jag försäkrar var och en som hör profetians ord i denna bok: Om någon lägger något till detta, så skall Gud på honom lägga de plågor som är skrivna i denna bok.

5 Mos. 4:2. Ords. 30:6. **UN utelämnar: Ty.*

19. Och om någon tar bort något från orden i denna profetias bok, så skall Gud ta bort hans del från livets bok* och från den heliga staden och från det som är skrivet i denna bok.

2 Mos. 32:33. Ps. 69:29.

Upp. 3:5, 13:8, 17:8, 20:12, 21:27. **UN: träd.*

20. Han som vittnar detta säger: Ja, jag kommer snart. Amen. Ja, kom, Herre Jesus!

21. Vår* Herre Jesu Kristi* nåd vare med er* alla. Amen*.

*UN utelämnar: Vår, Kristi, er, Amen.